

عثمان بن محمد الحمید

وہ میک لہ

سیر دی نیسلام

منڈی قرآنی الثقافی
www.igra.alkamontada.com

لہ وہ فاتی پیغ مہرہ وہ تا کوشتی حسین سالی ۶۱ کوچی

پنڈا چونہ وہی
م. خلیل احمد

وہ رکیران لہہ رؤسی
علی خان

abu ali alkurdy

دەمىڭ لە
مىژوۋى ئىسلام

ماڻي له چاپدانه وهى پاريزراوه يو نوسينگه ي ته فسير

ناوى كتيب بهمه بهى: حقه من التاريخ ما بين وفاة الرسول ﷺ إلى مقتل الحسين ﷺ سنة ٦١ هـ
 نوسه: عوسمان محمد خميس
 ناوى كتيب به كوردى: ده ميک له ميژوى نيسلام له وفاتى پيامبره وه ﷺ تا كوشتنى
 حوسين ﷺ سالى ٦١ ك
 وه گيران و له سهر نوسينى: على خان
 پيداچ ونه وهى: م. خليل احمد
 تايپ: رهزا صلاحه دين
 نه خشه سازهى ناوه وهى: شنو حمد امين
 بلاو كرده وهى: نوسينگه ي ته فسير يو بلاو كرده وهى راگه يانندن/ همولير
 خه مت: نه زاده كزى
 بهرگ: امين مخلص
 نوره وسالى چاپ: دوهم ١٤٣١ هـ - ٢٠١١ ز
 تيراژ: ٣٠٠٠ دانه

له بهرپوه بهرايه تى كتيبخانه ي گشتى سليمانى ژماره ي سپاردنى ١ ١٤٧ هـ سالى ٢٠٠٨ دراوه تى

التفسير

يو بلاو كرده وهى و راگه يانندن

همولير- شه قامى دادكا - زير نوتلى شيرين بالاص

ت: ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٣٨

موبایل: ٢٢ ٥١ ٤٦٠ ٠٧٥٠ - ١٣٨٧٢٩١ ٠٧٧٠

tafseeroffice@yahoo.com

tafseeroffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

ده ميٽڪ له ميٽرو وي ئيسلام

له وه فاتي پها مبره وه ﷺ تا
كوشتنى حوسهين ﷺ سالى ۱۶ك

نوسيني

عوسمان محمد خه ميس

وهر گيتان و له سهر نوسيني

على خان

پندا چونه وهى

م. خليل احمد

چاپى دووم

پیشہ کی جابی دہ۹۹۵۵

سوپاسی خوی مہزن دہ کہم بہو شیوہیہی شایستہیہتی، صہلات و سہلام
لہ سہر پینمویکاری مروٹایہتی کہ موخہمدی پھیامبہریہتی ﷺ، ہہروہا
لہ سہر خوشہویستان و نازیزان و سہرخہرانی پھیامبہر ﷺ، کہ خیزان و خانہوادہ
و ہاوہلہکانیہتی -بہتایہتی-، ٹومہتہکہیہتی -بہگشتی-۔ دوی ٹوہ:

خوینہری سہنگین... ٹمہ چاپی دووہمی کتیبی «دہمیٰک لہ میٹرووی
ٹیسلام»-، کہ بہ تہوفیق و پشتیوانی خوی میہربان، سالیکی نہبرد چاپی
یہکہمی تہواو بوو -لہ مہشدا فہزل و میننہت لہ سہرہتا و کوٹایی، لہ پاش و
لہ پیشدا ہر بو خوی فہزلہخشہ، ستایشی دہکہم، ولیی دہپاریمہوہ، وامان
لی بکات لہ ٹاست نیعمہتہکانی ٹہو بین و بتوانین ہہقی بدہین-، وا بہ
پشتیوانی خوی میہربان چاپی دووہمی دہستکاری کراو و بو زیادکراو و
ہہلہچنی کراو لہ بہرگیکی نویدا دہخریتہوہ بہردہستی خوینہرانی، بہ ہیوای
سودمہند بوون و پڑکرنہوہی ٹہو بوٹشاییہی کہ لہم ہوارہدا لہ کتیبخانہی
کوریدیدا بہدی دہکریٹ۔ سوپاس بو ہہموو ٹہو بہرپڑانہی کہ بہتیبینی و
پیشنیارہ ہونیادنہرہکانیان، چاپی دووہمیان زیاتر دہولہمہندتر کرد۔ خوی
میہربان ٹیخلاص بہ ہہموو لایہکمان ببہخشیٹ و تہوفیقمان بدات بو ٹہوہی
خوی پیٹ خوشہ۔ وصل اللہم علی محمد وآلہ، والحمد للہ رب العالمین۔

علی خان

مزگہوتی قازی موخہمد - کہلار

دووشہمہ، ۲۳ی زیلقہعدہی حہرامی ۱۴۳۱

alikh@ba8.org

پیشہ کی ۱۵۹ گیل

سوپاس بۆ خوا، سوپاس بۆ پەرستراوی ھەق، سوپاسیڭ شایستە بۆ بە
 جەلالەت و گەورەیی ئەو، بەردەوام بۆ بە بەردەوامی ئەو، قورس و سەنگین بۆ بە
 سەنگینی عەرشی ئەو، فراوان و زۆر بۆ بە زۆری دروستکراو و وشەکانی ئەو، بە
 ژمارەیی ئەوەی بەچاو دەبینرێ و ئەوەشی بەچاو نابینرێ لەسەر سوپەرھێنەرەکانی
 قودرەتی ئەو، سوپاس بۆ ئەو خواوەی کە دڵمانی بە نووری ئیسلام ڕووناک کرد،
 تاریکی و چەوتی نەفامیی لەسەر دڵمان لا برد، سوپاس بۆ خوا لەسەر نیعمەتی
 ئیسلام، لە سەر نیعمەتی ئیمان، لەسەر نیعمەتی ئەمان، لەسەر نیعمەتی
 سوننەت، لە سەر نیعمەتی قورئان، سوپاس بۆ ئەو خواوەی، کە ھەقی سەرخست
 و دەرخت، ناھەقی لا برد و ژێر خست، سوپاس بۆ خواي تاک و تەنھا، تەنھا و
 تەنھا، بۆ شەریک، بۆ ڕەفیق، بۆ ھاوێل، بۆ ھاوسەر، تەنھا لە ناوھەکانیا، تەنھا
 لە سیفەتەکانیا، تەنھا لە زاتیا، تەنھا لە کرداریا، ھیچ شتێک وەکو خوا نیە و
 ھەر ئەوە بیسەری بینا، تاکە بۆ نیاز، تاکە جیۆ نیاز، بۆ نیاز بە ھەموو
 مەخلوقات، جیۆ نیازی خەلڭ و کەون و کائینات، نە لە کەس بوو و نە کەسی
 لی بوو، زانا و ئاگادارە بەوەی بوو و بەوەی ئەبۆ، بەوەی نەبوو و بەوەشی نابۆ،
 گەر ببوایە چۆن دەبوو، بۆ نەبوو و بۆ نابۆ؟ بیسەر و دانا و زانا و کار لەجۆ و
 بەجۆ لە بۆ ئەوەی دەشی و لەو کاتەیی بشۆ، بیسەری ھەموو دەنگیڭ، بە ھەر
 ڕەنگیڭ، بە ھەر لوعەتێڭ، زانا بەوەی پێش ووتن چی دەلێی بە چی نیەتێڭ،
 زانا بە ھەموو نەینێھە، بەوەشی حەشار دراوہ لە سنگی ھەر کەسیڭ، بینەری
 میروولەیی ڕەش، لەسەر بەردیڭکی ڕەش، لە شەوێڭکی ڕەش، بیسەری خەشی پێی،
 بەرزی و پێرۆزی و مەزنی بۆ ئەو خواوەی کە گەلایەک لە دارەکەیی بەر نابێتەوہ
 مەگەر بە ئیزن و ئاگا و زانستی ئەو نەبۆ، بەر ئەبۆ یا بەر نابۆ، شایستەیی

ھەموو سوپاسىڭ، شوكرىڭ، سەنايەك، مەدھىڭ، لەھەر كاتىڭ، لە ھەر بارىڭ، لەوھى دەشى و شايستەيە بۆ ئو.

شايەتى ئەدەم - شايەتومانىڭ رزگارم كا و سوودم پى بگەيەنى لە پۇژىڭ، كە نە مال و نە سامان سوود ناگەيەنن تۆسقالىڭ، مەگەر كەسىڭ دلى سەلىم بى و لە بۆ خواى گەورە سولھا بىت چۆن سولھانىڭ - كەوا ھىچ خوايەك، پەرستراوىڭ بە ھەق شايستەي پەرستى نى يە، تەنھا اللە نەبىت، ھەر اللە شايستەي پەرستى و پوولىڭ كەردن و ھاوارىڭ كەردنە ، جگە لە ئو ھىچى تر شايستەي پەرستى نىيە. كوفر بە ھەر پەرستراوىڭى تىرى جگە لە اللە دەكەم، تەنھا ئو شايستەي پەرستىنە، ھەرچى غەيرە ئو ھەيە سەرەنجامى بۆ نەمان و فەوتان و لەناوچوونە.

سوپاس بۆ ئو خوايەى كە پىغەمبەرىڭى بە «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» پەوانە كرد، ھەرچى خراپى و چەوتى و چەپەلى و گەندەلى و ھەلدىرى و ستەمى پروون كەدەو و لابرد. شايەتى ئەدەم كەوا موھەممەد بەندە و پەيامبەر و پەوانە كراوى خوايە، پەوانەى كرد لە بۆ سەرجهمى گەلان، خۆشەويستمان، نورى چاومان، بە جوانى بە ئەر كەكى ھەستا، بە بى وچان، بە بى وەستان، بە بى كۆلدان، بە جوانى بانگەوازە كەى گەيان، خەلكى لە خەو ھەستان، تا ئو ھەبوو: نەزانى فەركرد، چەوتى راستەو ەكرد، پىسى پاكەو ەكرد، لىلى پروونەو ەكرد، تارىكى پۆشنەو ەكرد، غەم و خەفەت و پەژارە و نارەحەتى و نەھامەتى و مەينەتى و شەر و ئاشوبى لابرد - بە نەفس و مال و سامان و دايك و باوكمەو بە فەداى خۆى و رىبازەكەى بم -، بەزەيى و پەھمەت لە بۆ جىھانيان، «سویند بەخوا ھىچ شتىڭ نەما لە ھەق وراستى، لەوھى سوودى بۆتان ھەبى مەگەر بۆم پروونكردوونەتەو

وپیّم ڀاڳه یاندوون، هیچ شتیک نہ ما له لاری و چہوتی، مہ گہر بیّدارم
 کردوونہ تہوہ لیتی وپیّم ڀاڳه یاندوون»، سہلات و سہلامی خوا لہ سہر خوی
 و خانہ وادہ وکس وکارہ پاک و بہرّیزہ کانی، ہاوہ لہ مہرد و جوامیرہ کانی،
 خوشہ ویستانی خوشہ ویست، نہوانہی ئیسلام لہ سہر دہستیان گہیشہ نہو پہری
 دونیا - بہ کویرایی چاوی دوژمنانیان -، ہہروہا لہ سہر خیزان و شوینکہ وتوانی
 بہ چاک تا رۆژی دواپی، داوی نہوہ:

خوینہری سہنگین: نہم کتیبہ باس لہ ماوہیہ کی میژووی زۆر کورت دہکات
 کہ بریتیہ لہ وہفاتی پیغہ مہر ﴿﴾ تا کوشتنی حوسہین ﴿﴾، دواپی
 باسکردنیکی پوختی پرووداوہ میژوویہ کانی نہو دہمہ، وہلامی نہو شوہہ
 وگومانانہی نہیار وگروہ لاریکان دہداتہوہ کہ ہہر لہ کۆنہوہ دژایہ تی کۆمہ لئی
 رزگار بوویان کردوہ، نہک بہ شوینکہ وتنی بہ لگہ و نوری خوا، بہ لکو بہ
 شوینکہ وتنی نارہزوو و ہہوا.

لہ کاتیځدا خواپی گہورہ لہ زۆر شوینی قورئاندا ئاموژگاری پیغہ مہری خوا
 ﴿﴾ دہکات، کہ شوینی ہہوا وئارہزوو نہ کہویتی، بہ لکو شوینی نہوہ بکہویتی کہ
 لہ لایہن خواوہ بوئی دادہ بہزیتی، تہنہا نہوہ پرووناکی وہیدایہ تہ، ہہر ریځا
 ورپیازیځ لہوہ لایدا تاریکی وسہر گہردانیہ.

زۆریہ مان بیستوومانہ کہ پیغہ مہری خوا ﴿﴾ فہرموویہ تی: «ئومہ تہ کہم
 دابہش دہبیّتہ سہر حہفتاوی سیّ بہ شہوہ، ہہموویان لہ ئاگرن تہنہا دانہیہ کیان
 نہبیّت».

جا ہہر یہک لہو گروہ لاریانہی، کہ ہہن نہ لّین: ئیمہ نہو کۆمہ لہیہین کہ
 رزگاریان دہبیّت.

که واپو مروؤ چۆن ههقه کهيان بنا سیت؟

خوای گه وره له قورئاندا فیڤی ئه وه مان ده کا که هیچ شتیک به بانگه شه وئیدیا کردن نیه، به لکو ئه بیټ لیکۆلینه وهی لی بکریټ، لیکۆلینه وهش بریتییه له گه ران به دوا ی به به لگه کاند، که تا چهند دروستن پاشان تا چهند بۆ ئه وه مه به ستانه ده شین.

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ (المجرات: ۶).
واته: «ئهی ئه وانهی باوه رتان هی ناوه، ئه گهر گونا هکاریک هه والیک ی بۆ هی نان، ئه وای لێ بکۆلنه وه تا بۆ تان روون ده بیته وه».

هه روه ها خوای ته عالا کاتیک باسی بته کان «لات و عوززا و مه نات» ده کات، به لگهی پوچه لیتی ئه و بتانه به وه ده سه لمیټیت که ئه و بی باوه رانه له خو یا نه وه دی به رستن وله سه ر ئه وه هیچ به لگه یه کیان له لایه ن خوا وه بۆ دانه به زیوه، وه ده فهرموی: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (النجم: ۲۳). واته: «ئه و بتانه هه ر ناوانیک ی رووتن که ئی وه ویا و باپیرانتان لیټان ناو، خوا هیچ به لگه یه کی له سه ر په رستراوی ئه وان نه ناردۆ ته خوا ره وه».

هه روه ها کاتیک باسی ووته ی جوله که وگا وره کان ده کات که ووتیانه: (کهس نارواته به هه شته وه مه گهر که سیکی جوله که یا گا ور نه بیټ» خوای گه وره له وه لامیانه ده فهرموی: ﴿تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ واته: ئه مه هی وای ئه وان، پیان بل ی کوا بیټن به لگه کانتان ئه گهر ئی وه راست ده که ن؟!

ہمروہ ہا دہ فہ رموی: ﴿أَمَّنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ وَمِنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلُوبٌ هَا تَوَابُرْ هَنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واتہ: نایا خواہ کی تر ہدیہ بیجگہ لہ خواہ قہ کہ؟ نہ گہر راست نہ کہن بینن کوا بہ لگہ کانتان؟.

لہ چہ ندین شوینی تری قورئاندا خوی گہورہ لہ سہر نہو کار و عیبادہ تانہی، کہ موشریک و لاریکان نہیکہن داوای بہ لگہی خوایی و راستیان لی دہ کات، پییان دہ لی: کوا بہ لگہ کانتان. نایا لہ لایہن خواوہ لہ سہر نہو کارہ تان نوسراوتان بۆ دابہ زیوہ، لہ سہر نہو نوسراوہ نہرؤن بہرپوہ و کار بہو نوسراوہ دہ کہن، کوا بینن نہو نوسراوہ لہ کوئیہ؟!

کہواتہ قورئان فیری نہوہ مان دہ کات کہ ہہموو شتیک بہ بہ لگہ جیگیر بکہین و بہ بہ لگہش ہہ لی بوہ شینینہوہ.

جا نوسہر ہہ ستاوہ بہ مونا قہ شہ کردنی نہو بہ لگانہی، کہ نہفس نہخوشہ کان نہیہیننہوہ بۆ بریندار کردنی ہاوہ لان، تا چہند نہو بہ لگانہ راست و دروست و صہ حیحن، پاشان تا چہند بۆ مہ بہست و مہرامہ کانی نہوان دہ شین، نایا بہ لگہیہ بہ دہستیانہوہ، یان بہ لگہیہ بہ سہریانہوہ؟

لہ گہل نہوہ دا خوی گہورہ خوی لہ قورئاندا لہ نایہ تی شہشی سورہ تی نالی عیمراندا نہوہ مان بۆ پروون دہ کاتہوہ کہوا ہہندیک نایاتی قورئان مو حکہ من و ہہندیکی تری موتہ شابہن، جا مہ نہج و رپیازی ہہق و صہ حیح نہوہیہ تۆ موتہ شابیہہ کان بہ مو حکہ مہ کان راقہ بکہی نہک بہ پیچہ وانہوہ، کہ نہمہ گومرایی سہر لی شیواویہ کہ نہو گروپہ لارییانہ تیی کہوتوون.

* پرسیاریك:

ئەم كىتەبە بە گشتى ۋەلامى تانەى شىعەكانە لە ھاوەلان، ئەى خو كورد شىعەى تىدا نىيە - ھەشبیٲ زۆر كەمە - ؟ كەوابوو بۆ ۋەرگىرانی ئەم كىتەبە؟!

لە ۋەلامدا ئەلەين: سەرەتا بابەتەكە پەيوەندى بە ھاوەلانە ھەيە، پارىزەرانی قورئان و سوننەت، بۆيە بەرگريکردن لەوان بەرگريکردنە لەو قورئان و سوننەتەى كە لە رینگەى ئەوانە ۋە گەيشتۆتە دەستمان، ھەر ۋەك چۆن پيمان وايە تانەدان لەوان، لە تانەدان لە دینە ۋە سەرچاوەى گرتوۋە.

كەواتە ئەم كىتەبە بەرگري كردنە لە دین بەبى لەبەر چاۋگرتنى ھەرشتىكى تر.

دواى ئەۋەش: بەللى كورد پىژەيەكى زۆركەم شىعەى تىدايە، بەلام زۆرىك لە عەلمانىەكان و خەلكى چەۋاشەكار، بوون بە زماخالى شىعە لە قسە كردنە صەحابە و توانج لىدانىيان و برينداركردنىيان، جارىك ناوھىنانىيان بە عەصابە، جارىك بە خوین مژ، جارىك بە چاۋ سور، جارىك بە صەددام و جارىك بە... ھتد، بەپىژەيەكى زۆر بەرچاۋ و لىرە و لەوى، لە تەلەفزيۆن و رۆژنامە و كۆر و كۆبونە ۋە كاندا - ئەمە جگە لەۋەى ھەموو يا زۆربەى بەلگەكانىيان لە كىتبى شىعەكانە ۋە روايەت دەكەن و دەيھىننەۋە - ھەر كەسە و ھەلەدەستى قسەى خوى دەكات، خەرىجى راگەياندنە كۆر لەسەر ھەساسترين دەم دەبەستى كە سەردەمى پىغەمبەر ﷺ و خەلىفەكانىيەتى.

بۆيە ۋەرگىرانی ئەم كىتەبە لەم شوينە و لەم كاتەدا، زۆر جىسى خۆيەتى و كاتى خۆيەتى و زۆر گرنگە.

سه‌بارت به کاری منیش له وەرگیرانه‌که‌دا:

- هەرچیم بۆ ئەسڵە‌که‌ زیاد کردی‌ت خستومە‌ته‌ نیتوان ئەم دوو‌ که‌وانە‌وه‌ [].
- هەر‌ په‌راوی‌تیکیش زیاده‌ی خۆم بن له‌ خواره‌وه‌ نویسومه‌ (وه‌رگیر).
- هەرچی واتاکردنی‌ک هی خۆم بی‌ نویسیومه‌ «واته‌» بۆ نویسه‌ره‌‌که‌ش نویسیومه‌ «یانى»، بۆ ئەوه‌ی‌ راڤه‌ و واتا کردنى خۆم و نویسه‌ره‌‌که‌ تیکه‌ل‌ نه‌بی‌.
- جا له‌ به‌ر ئەوه‌ی‌ ناوه‌رۆکی‌ کتیبه‌‌که‌ زۆر زانستیه‌، بۆیه‌ هه‌ولمداوه‌ -به‌ پێی‌ توانا- هه‌م به‌و زانستیه‌ی‌ خۆیه‌وه‌ بیهێلمه‌وه‌، هه‌م خۆینه‌ریش له‌ ناوه‌رۆکه‌‌که‌ی‌ به‌هره‌مه‌ند بکه‌م، به‌بی‌ زیاد کردن، ئە‌گه‌ریش زیادم کردی‌ت -که‌ ئە‌مه‌ش که‌م جار بووه‌- جیام کردۆ‌ته‌وه‌. سه‌بارت به‌و سه‌رچاوانه‌ی‌ سودم لی‌بینیون بۆ وەرگیرانه‌‌که‌: - بۆ راڤه‌ی‌ ئایه‌ته‌کان به‌ زۆری‌ پشتم به‌ پوخته‌‌که‌ی‌ مامۆستا مه‌لا صالح‌ به‌ستوه‌، ئە‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی‌ هەر واتایه‌کیانم به‌ دل‌ نه‌بووی‌، په‌نام بردۆ‌ته‌ به‌ر (رامان) و ئە‌وه‌ی‌ مامۆستا هه‌ژاری موکریانى.
- بۆ فهرموده‌ش به‌ زۆری‌ پشتم به‌ (فتح‌ الباری) ئیبن‌ حه‌جهر و (شه‌رحی‌ صحیحی‌ موسلیم) ی‌ نه‌وه‌ی‌ به‌ستوه‌. هه‌ندیک‌ جاریش (عون‌ المعبود) ی‌ ئە‌بو داود و (تحفة‌ الاحوذی) شه‌رحی‌ ترمذی‌.
- بۆ زمانه‌وانیش له‌ فهره‌نگه‌ کوردیه‌‌کان سوودم له‌ فهره‌نگی‌ ده‌ریا و فهره‌نگی‌ شیرین‌ بینوه‌، له‌ عه‌ره‌بیه‌‌کانیش (مختار‌ الصحاح) و (معجم‌ الوسیط) له‌ گه‌ل‌ چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی‌ تر که‌ له‌ شوینی‌ خۆی‌ ئاماژه‌م پێ‌کردوون.
- له‌‌کو‌تاییدا زۆر سوپاسی‌ مامۆستا خه‌لیل‌ ئە‌حمه‌د ده‌که‌م، که‌ ئه‌رکی‌ کیشا و پێداچوونه‌وه‌ی‌ ئە‌م وەرگیرداوه‌ی‌ کرد، خواى گه‌وره‌ پاداشتی‌ خێری‌ بداته‌وه‌، و سوپاس بۆ هه‌موو ئە‌وانه‌ی‌ هاوکاریان کردم له‌ وەرگیرانی‌ ئە‌م باب‌ه‌ته‌.

خۆینه‌ری سه‌نگین...

ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ توانیومه‌، نه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ویستوومه‌، داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ بیکاته‌ تویشووی سه‌فه‌ری درێژم، له‌ تاوان خۆم و باوکم و دایکم و خانه‌واده‌که‌م خۆش ببی، به‌ په‌حمی خۆی په‌حمم پی بکا، ئیخلاصم پی ببه‌خشی، له‌م کاره‌م و له‌سه‌رجه‌م کاره‌کانی ترمدا.

هه‌ژاری به‌زه‌یی تۆین ئه‌ی په‌روه‌ردگارا! ئه‌وه‌م فی‌رکه‌ سودم پی ده‌گه‌یه‌نی و سودیشم پی بگه‌یه‌نه‌ به‌وه‌ی فی‌رم ده‌که‌ی، هه‌ر خواش له‌ مه‌به‌ست ئاگاداره‌،
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

هه‌هه‌

هه‌ینی ۱۴۲۹/۵/۲۴ - ۲۰۰۸/۵/۳ ز

Alikhan_alkurdi@Gawab.com

پیشہ کی نوسہ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

کہ بہ میٹشکمدا ہات لہ سہر ناوہا بابہ تیک بنوسم، لہ راستیدا دوو دل بوم، ہہنگاو ییکم بو پیشہوہ دہناو ہہنگاوہ کھی تر بو دواوہ، لہبہر زوری ٹہوانہی پوچوون لہ باسکردنی ٹہم جوڑہ بابہ تہدا، ہہندیک جار بہرہوایی و زورجاریش بہ ناپہوایی، بی گومان ٹہم بابہ تہ لہ بابہ تہ ہہرہ زیندوہ کانہ، ٹہگہر چی کاتیکی زوریشی بہسہردا تیپہریوہ، بہلام ہہر زیندوہ لہ دہروغاندا، بو گہورہ پاگرتنی بو ٹہو جیلہ بی وینہ و نمونہ بیہ، ٹہو ٹہستیرہ مہزنانہی کہ ہہلبزیردرابوون۔

جا لہبہر ٹہوہی قسہی ہہق پوناکیہ و چرای پیگاہی، ولہبہر ٹہو فہزل و چاکہیہی ٹہو جیلہ پیروڑہ بہسہرمانہوہ ہہیانہ؛ پیویست بوو بہشیک لہو ہہقہیان بہسہرمانہوہ بہجی گہیہنین، چونکہ ٹہوان وہکو خہلکی تر نین، نہ لہ زانستیان، نہ لہ کردہوہیان کہس پیشیان نہ کہوتوہ و کہسیش پییان ناگات۔ ٹا بہوانہ خوا - سبحانہ - دینہ کھی سہرخست و بہہیزکردو دہرخست۔

ئىمە ئەگەر چى باسى فەزلى ھاۋەلانى پەيامبەرى خوا ﷺ دەكەين، بەلام نالين مەعصومن، بى تاوان و ھەلەن، چونكە خۋاى گەورە مەعصومىيەتى تەنھا بۆ فرىشتەكان و پەيامبەران -عليهم السلام- قەرار داۋە.

بەللى، ھەندىكىان ھەلەيان كىردە، لەژيانى پەيامبەردا ﷺ و لەدۋاى مردنیشى، چونكە ئەوانىش ئادەمىزادەن و مەعصوم نين، بەلام ئەۋەى ئەۋان كىشاۋيانە ھەر لە ئىش و ئازار و دەردەسەرى لە پىناۋى ئيمان بەخوا و پەيامبەرەكەى و بانگەواز كىردن بۆ دىنى ئىسلامى راست و رىك و مىللەتى ئىبراھىم، بەجى ھىشتىنى مال و مندال و نىشتەمان، تىكۆشانىيان لە پىناۋى خۇدا بە مال و گىيانىيان، بەرگىرىكىردىيان لەپىناۋى پەيامبەردا ﷺ بە ھەموو ئەۋەى كە ھەيان بوۋە، ئا ئەمانە ئەۋ ھەلەلەيان لە چاۋ چاكە گەورەكانىاندا ۋەك دەنكە بەردىك لىدەكا لەبەرانبەر شاخىكدا، ۋەك دلوپە ئاۋىك لىدەكا لە بەرانبەر دەريايە كدا.

بىگومان مېژۋوش گرنگىەكى زۆرى ھەيە لە ژيانى گەلان و مىللەتاندا، چونكە مېژۋو كۆلەكەى بوۋنى ئەۋ مىللەتانەيە، بەرنامە و رىبازيان بە ئىستايان و بە داھاتويانەۋە مېژۋو دىارى دەكات، ھىچ مىللەتتىك نىيە وىستى فەرمانرەۋاىى و دەسەلات بەدەست گرتنى ھەبى، ئىللا ئەبى پەيۋەندى بە رابردۋىەۋە توند و تۆل بىكات بۆ داۋاكردىنى ھىز و كۆمەك لەۋ رابردۋە لە بۆ بنىاتنانى ئىستا و سەرپەرشتى كىردنى ئايندەى.

جا مىللەتتىكى ۋەكو مىللەتى ئىسلام لە پىشتەرە بۆ ئەمە ۋەك لە مىللەتانى تر، بەھۋى ئەۋ مېژۋە پرشنگدارەيەۋە، كە پرە لە پالەۋانىتى و سەرۋەرى و

شکوهمندی و دهستکهوتی زانستی و شارستانیتهتی، بهرادهیهک میژووی هەر میللهتیکێ تری له بهرانبهردا له پیش چاو بچوک دهبیتهوه. بهلام بههۆی لاوازی ئوممهتهکهمانهوه لهم پوژگاره‌ی ئهم پویدا -بههۆی بهرهممی دهستی نهوهکانیهوه، خوای گه‌وره نهوه‌ی مه‌یمون و بهراز و تاغوت په‌رستانی به‌سهردا زالکردوین، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم.

وَمَنْ يَهُنْ يَسْهَلِ الْهَوَانُ عَلَيْهِ مَا لَجُجِحِ بِمَيِّتٍ إِسْلَامٍ^(۱)
هه‌رکس ریسوایی سهرشوپی پیره‌زایه زامی گیانی مردو ئیش وئازاری تیا‌یه؟

ئه‌لیم: لهم لاوازیهدا هەر ده‌بیته‌ بگه‌ڕینه‌وه بو میژووی ئوممه‌ته‌ شکو‌داره‌ گه‌شاهه‌که‌مان؛ بو نه‌وه‌ی وردبه‌ونه‌وه‌مان له‌ خودی خو‌مان، له‌ ده‌ورو‌به‌ری خو‌مان ئاسان بیته‌ و به‌جوانی بی‌بینین، شو‌ین پیی خو‌مان له‌بو‌ ئاینده‌مان بدو‌زینه‌وه‌، ئه‌مانه‌ش ته‌واو نابن به‌ گه‌ڕانه‌وه‌ و وردبو‌ونه‌وه‌مان نه‌بیته‌ له‌ میژوه‌ راسته‌قینه‌که‌مان، و هه‌رچیش راستی نه‌بیته‌ هیچ نییه‌.

جا ئه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشایه‌کی میژووی خو‌مان بکه‌ین، تی‌بینی ده‌که‌ین، که‌ پاکترین و خاو‌ینترین ده‌م «حق‌به‌»^(۲) ئه‌و ده‌مه‌یه‌ په‌یامبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له‌کانی تی‌یدا ژیاوه‌، ئه‌و نه‌وه‌یه‌ی که‌ ئه‌رکی بلاوکرده‌وه‌ی په‌یامی ئیسلامی له‌سه‌ر شان نابوو، به‌راستی ئه‌وانه‌ هه‌لب‌ژێردراوی نیو دروستکراوه‌کانی خو‌ان له‌ دوا‌ی په‌یامبه‌ران -علیهم‌السلام-.

(۱) دیوان أبو الطیب المتنبی ۱۶۴.

(۲) (الحَقْبُ أَوْ الْحَقْبُ): المدة الطويلة من الدهر. و (الحَقْبَةُ): المدة لا وقت لها، أو السَّنة. انظر

«لسان‌المیزان» لابن‌منظور (۲۵۳/۳) مادة (حقب).

به پراستی میٿرووی ئوممه تی ئیسلامیش توشی تی ئاخنی و شیواندن و تیټکدانی زۆر هاتوه، به هۆی ئه و کۆمه له و گروپانه ی که له سه ره تای ئیسلامه وه دروست بوون، هه ر کۆمه له و هه ولی داوه بایه خ و گرنگی خۆی زیاد بکات و به رز بکاته وه له سه ر حیسابی به رانه ره که ی، ئه مه ش که لیئانیکی دروستکرد له میٿرووی گه وه رکهانی ئوممه ته که ماندا.

له نیو ئوممه تا خه لکانیک ده بیینی سنوری شه رعی به رزانده وه له خۆشیستنی که سایه تیه کاند، هه بووه هاوه لی پایه به رز عه لی کوپی ئه بو تالبی ﷺ زۆر خۆشیستوه، خۆشیستنی که سه ری ته واو لیټیکداوه، روداو و باس و هه والی ئاوه ای لیوه گیراوه ته وه که قبولناکری، له هه مان کاتیشدا هه ولی داوه له بایه خی ئه وانی تر که م بکاته وه، و خه لکانی تر به ده ستریزیکه ر بۆ سه ر مافه کانی عه لی ﷺ له قه له م بدا، به مه سته میان هه م له خۆیان و هه م له عه لی کرد، ته نانه ت زیاده رپۆیکردن له و هاوه له به رپژه سه ری کیشا بۆ وه چه کانیشی، کار گه یشته ئه وه ی بلین : ئیما من و دیاری کراون و مه عصومن ، هه ر وه کو چۆن پیغه مبه ران مه عصومن علیهم السلام^(۱).

* ئه وه عه لیه ﷺ ئه لی: « خه لکانیک به راده یه ک خۆشیان ده ویم تا ده یانباته ئاگره وه، خه لکانیکیش به راده یه ک رقیان لی م ده بی تا ده یانباته ئاگره وه»^(۲).

(۱) به لکو له (بحار الأنوار)ی مه جلسیدا (ب- ۲۳- ۲۷) و هتر، زیاده رپۆی له مه گه وه ترمان پێش چاو که وت.

(۲) أخرجه ابن أبي عاصم في (السنة) برقم (۹۸۳)، وقال العلامة الناصرالدين الألباني =

* ھوروہا ئہ لئی: « دوو کھس لہ سہر من تیا ئہ چن: کھ سیکی زیادرۆ لہ خوشہ ویستہ، کھ سیکی زیادرۆ لہ رق لیبوونم»^(۱).

ئہم جۆرہ بیر کردنہ وہ و شیوہ زیادہ پڑہیانہ ش - لہ سہر راسترین بۆچون - لہ دوا ی نیوہی (سہ دہی سییہ می کوچیہ وہ) سہریان ھہ لداوہ.

بہ لگہیہی ئہم راستیہ ش ئہ وہیہ: ئہو رق لیبونہی نیوان عہلی ﷺ و ھاوہ لہ بہر تیزہ کان، کھ باسی لیوہ دہ کھن، لہ ھہوال و ریوایات و باسہ صہیحہ کانداسی وا نابینین، بہ لکو بہ پیچہ وانہ وہ، شتانی وامان بینی، کھ بہ لگن لہ سہر مہزنی ئاستی خوشویستیان لہ بۆ یہ کتری، لہ گہل بینینی چہندہا پوداوی پرشنگذار لہ خوشہ ویستی و خونہ ویستی و برایہ تی و دوستایہ تی و دل سۆزی و ئامۆزگاری و ژن و زنجوازی، بہ رادہیہ ک کھ ھہر بہ ویژدانیکی شہیدای راستی، ئہوانہ ببینیٹ، ئہو وتہ ساختہ و دہلہ سہ دوژمناوی و رقاوی و بوغزاویانہ بہ درۆ دہ خاتہ وہ..

لہو وینہ پرشنگذارانہ:

* ھہر سی خہ لیفہ سہر راستہ کھ: ئہ بوبہ کری صیددیق، عومہری کوری خہ تتاب، عوسمانی کوری عہ فغان، ھانی عہ لی دہ دہن لہ بۆ خواستی فاتیمہ وبہ شداریش دہ کھن لہ ئامادہ کرن و شایہ تیداندا:

= (اسنادہ صحیح علی شرط الشیخین). وانظر (نهج البلاغة) (٤٦٩) (١٠٨/٤)، و (مناقب الامام أمير المؤمنين) (محمد بن سليمان الكوفي) (٢٨٣/٢)، و (الأمالي) للطوسي (ص ٢٥٦).
(١) المصدر السابق برقم (٩٨٤)، وقال العلامة الألباني (اسنادہ حسن).

* عەلى عليه السلام ئەللى: «ئەبويەكر و عومەر هاتنە لام و وتیان: بۆ نارۆی بۆلای پەيامبەرى خوا ﷺ و باسێكى فاتىمەى لا بكەى»^(١).

* ھەر و ھا ئەللى: پەيامبەرى خوا ﷺ پىی و تم: «ھەر ئىستا برۆ قەلغانەكەت بفرۆشە و پارەكەيىم بۆ بهيئە، تا پىداويستى مال بۆ (خۆت) و (فاتىمە) ئامادە بكەم».

عەلى عليه السلام ئەللى: منىش رۆيشتم و فروشتم بە عوسمانى كورپى عەففان بە چوارسەد درھەمى رەشى كۆچى.

كاتىك كە پارەكەم لىوەرگرت و ئەويش قەلغانەكەى لىوەرگرتەم.

[عوسمان] وتى: ئايا من بۆ تۆ لە قەلغانىك زياتر ناھيئەم وە تۆش بۆ من لە ديرھەم زياتر ناھيئەى؟ منىش و تم: بەللى.

ئەويش وتى: دە ئەو قەلغانە ديارىيە لە منەوہ بۆ تۆ.

منىش قەلغانەكە و پارەكەم هيئا و رۆيشتم بۆلای پەيامبەرى خوا ﷺ قەلغان و درھەمەكانم خستە بەردەستى و باسى ئەوہى عوسمانم بۆ كرد ، ئەويش دوعاى خىرى بۆ كرد، پاشان مشتيكى لە درھەمەكان گرت و بانگى ئەبويەكرى كردو داى بە دەستىوہ و فەرمووى: «ئەى ئەبويەكر بەم درھەمانە ھەندى پىداويستى مال بۆ كچەكەم بكەرە»^(٢).

(١) (أمالى) للطوسى (ص٣٩)، (بحار الأنوار) (٩٣/٤٣).

(٢) (كشف الغمّة) (٣٦٩/١)، (بحار الأنوار) (١٣٠/٤٣).

* **ئەنەس ئەلّی:** پەيامبەرى خوا ﷺ پىيى وتم: « بىرۆ بانگى ئەبويه كر وعومەر و عوسمان و عەلى و تەلحە و زوبەيرم بۆ بکہ، بە ژمارەى ئەوانيش لە پشتيوانان بانگه‌يشت بکہ » ئەلّی: منيش پ‌ويشتم و ھەمويانم بانگ کرد، دواى دانىشتن پەيامبەرى خوا ﷺ فرموى: «بە شاھيدى ئيوە ئەوا من «فاتيمە»م لە «عەلى» مارە کرد لەسەر چوارسەد مىسقال زيو»^(۱).

* **عەلى** ﷺ **ئوم** کە **ئسومى** کچى لە **عومەرى** کورپى **خەتاب** ﷺ **مارە** **دەکات**، **خوا** لە **ھەمويان** **پازى** بى^(۲).

* **عەلى** ﷺ **مندالە** کانى **بەناوى** **براو** **خۆشەويستە** **دينەکانیە** **وہ** **ناو** **دەنيّت:** ئەبويه کرى **صديق**، **عومەرى** **کورپى** **خەتاب**، **عوسمانى** **کورپى** **عەففان**^(۳)، **ھەروەھا** **ستایشیان** **دەکات:**

عەلى ﷺ **ئەلّی:** « **بەراستى** **ئە** **من** **ھاوہلاڤنى** **پەيامبەرم** ﷺ **بينیوہ**، **دە** **بەخوا** **کەستان** **لەوان** **ناچن**، **سویند** **بەخوا** **بەھۆى** **دونیا** **نەويستیانەوہ** **دەیانتبينى** **بەيانیان** **سەر** **و** **قژيان** **شيوو** **و** **تۆزوى** **بوو** ، **شەوانيشیان** **بە** **شەو** **نوێژ** **و** **سوژدە** **و** **پاوەستانەوہ** **زیندو** **دەکردهوہ**، **جاریک** **گۆنایان** **و** **جاریک** **نیو** **چەوانیان** **لەزەوى** **دەنا** **[بۆ** **دەرپرینى** **ملکەچى** **و** **زەلیلى** **بۆ** **خوای** **بەرز** **و** **پیرۆز]**، **کە** **باسى** **ئاخیرەتیان** **بۆ**

(۱) (کشف الغمّة) (۱/ ۳۵۸)، (بخار الأنوار) (۱۱۹/۴۳).

(۲) (فروع الکافي) کتاب النکاح، باب تزويج أم کلثوم (۳۴۶/۵)، و (فروع الکافي) کتاب الطلاق، باب المتوفى عنها زوجها (۱۲۰/۶). وقبلها البيهقي في (السنن الكبرى) (۶۳/۷)، (مصنف عبدالرزاق) (۱۶۳/۶).

(۳) أنظر كتب الأنساب (عمدة الطالب) لابن عنبه، و (الأنساب) للسمعاني.

دهكرا وهكو ئهوه وابوو بهسهر زوخالتهوه وهستابن، بههوى دريژى و زۆرى سوژدهكانيانهوه خهويان لى نهدهكهوت، وهكو ئهوهى شتيكى رهق له نيو چاوانيان بيت و تييدا بسورپتهوه و نههيلايت بخهون و پشويهك بدهن، ههركه باسى خوابكرايه فرميسك به چاوهكانياندا دههاته خوارهوه و دهم و چاويانى تهر دهکرد ودهلهرزان و دهههزان وهكو چۆن دار له رۆژى باى توند دا دهلهريتهوه»^(۱).

عهلى مندالى ههبوو بهناوى ئهبوهر و عومهر و عوسمان، ئهبوهر و عوسمانى لهگهڵ حوسهين لهپوداوى (طف)دا كوژران، بهلام عومهرىان تهمهنى زۆرتر کرد^(۲).

جا وهك له سههرهتاي كتيبهكهدا ئاماژهه پيدا، دوو دل بووم له نوسيني بابهتيكى ئاوها، تا بۆم دهركهوت بهرژهوهندي لهوهدايه لهسهر ئاوها بابهتيك بنوسم -ئهوندهى خوا ئاسانى كا-، ئهمش دواى راويژيپكردى ههنديك لهو زانايانهى كه جيى متمانهمن، جا ئهگهر ههر رهوايهكى تييدا بوو له خواوهيه - سبحانه وتعالى-، ههر نارهوايهكىشى تييدا بوو له نهفسى خۆم و شهيتانهوهيه.

(۱) (نهج البلاغه) خطبة رقم ۹۷. جا كتيبي نهج البلاغه ئهگهر چى ئيمه پيمان وا نيه نيسبهتى بدرته پال عهلى رهزاي خواى ليبي، بهلام له روانگهى ئيلزامكردى شيعه به كتيبهكانى خزانهوه. سهبارهت به كتيبهكانى ئههلى سوننه ئهوه پره له ستايشكردى عهلى بۆ هاوهلانى = پهيامبهر صلى الله عليه وسلم به تايهت ههردوو كتيبهكهى بوخارى وموسليم، بۆ نمونه پروا بزان له باسى ئهبوهر و عومهردا چى دهفرموى.

(۲) (بحار الأنوار) (۷۴/۴۲)، (الشجرة الزكية في الأنساب) (۴۱۳).

لہم توڑینہ ویدہا باس لہ دہمیکی کورتی زور گرنگی ئەو میژووە دور
و دریزمان دہکەم، لہ وفاتکردنی پە یامبەری خواوە ﷲ دەست پیدەکات، تا
سالی ۶۱ کۆچی پیرۆزی پە یامبەر ﷲ.

کتیبە کەم دابەشکردووە بەسەر پیشەکیەک و سی بەش:

لە پیشەکیەکە: باسی سی مەبەستی گرنگم تیدا کردووە:

مەبەستی یە کەم: چۆنیتی خویندەوێ میژوو.

مەبەستی دووہم: لہ میژودا کتیبی کی بخوینینەوہ.

مەبەستی سییەم: دەستەواژە میژوونوسان لہ شیواندنی میژوودا.

لە بەشی یە کەمدا: پروداوہ میژووییەکانم تیدا گیراوە تەوہ، ھەر لہ
وەفاتکردنی پە یامبەری خواوە ﷲ ھەتاوہ کو سالی شەست و یەکی کۆچی پیرۆزی
پە یامبەر ﷲ.

بە پێی توانا بەسەندەدی صەحیحەوہ باسی گرنگترین ئەو پروداوانەم کردوہ کە
لەم ماوہیەدا رویداوہ، لہ گەڵ ئاماژەکردن بە چیرۆکە ساختە و پوچەکان.

له بهشي دووهدا: باسي «عه داله تي هاوه لآنم» كړوه.

به هينانه وي به لگه كاني قورټان و سوننه له سهر عه داله تيان، له گهل باسكردني گرنگرتين نهو شوبهانه ي له باره يانه وه وروژي تراوه له گهل پونكردنه وي راستيه كان له م پرسه دا.

له بهشي سييه مدا: له م به شه دا باسي «مه سه له ي خيلافه ت» جيټشيني م كړدووه.

هه روه ها به لگه ي شيعه كانم له سهر له پيشترې عه لي ﷺ به دوور و دريټري هيناوه ته وه. به شيوازيكي زانستي زور ورد قسم له سهر كړدووه، به شيوازيك وا نازانم له بيجه كه هم كتبه به رچاوت بكه ويټ. هم مهش لهو لايه نه وه نايليم كه موعجيبې نه فسي خوم بويټم، به لكو لهو لايه وه نه يليم: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾^(۱).

همه و داواكارم له خواي بهرز و به توانا هم كړدووه يه به پاكي و پوختي بو وه جهي خوي ليوهر گرتيټم، انه ولي ذلك والقادر عليه. وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

عوسمان موحه ممد خه ميس

خوا له خوي و دايك و باوكي و موسلمانان خوشبيټ

(۱) واته: وباسي ناز و نيعمه ته كاني په روه ردگارت بكه و دهري بخه.

تو خوار نهی خویش و یسمری کتیه کانم
 به مافولتی و دانییهوه پروانه نویسنه کانم
 همله یهك ده یینی سرپوشیکه به جاکي خۆت
 چندین سوار جاك كهوتن و كهوتیان پونه بهو
 چندین شمشیر کول بهو بهلکو کهایش بهو
 برام تاولنکار و همله کارین هدر هه موومان
 یۆزش خهلتانی بهرێز و جاك قبوله لایان*

* شیعه که به عاره بی :

بِاللهِ يَا قَارِئَا كَتَبِي وَسَامِعَهَا
 وَأَسْتَرْ بِطُغْفِكَ مَا تَلَقَّاهُ مِنْ حَطَا
 فَكَمْ جَوَادِرَ كَبَا وَالسَّبْقُ عَادَتْهُ
 وَكُلُّنَا يَا أَخِي حَطَاءٌ ذُو زَلَلٍ
 أَسْبَلْ عَلَيْهَا رِدَاءَ الْحُكْمِ وَالْكَرَمِ
 أَوْ أَصْلَحَتْهُ تُثْبِتْ إِنْ كُنْتَ ذَا فَهَمٍ
 وَكَمْ حُسَامٍ نَبَا أَوْ عَادَ ذُو ثُلَمٍ
 وَالْعُثْرُ يَقْبَلُهُ ذُو الْفَضْلِ وَالشِّيمِ

چهند مه به ستيكى گرنگ له بهردهم ميژوودا

مه به ستي يه كه م: چۆن ميژوو بخوينينه وه؟
دوو وه م: له ميژوو دا كتيبي كي بخوينينه وه؟
مه به ستي سي يه م: ده سته واره ي
ميژو نو سان له شيوا ندين ميژو دا

پښتو ښکار

په کيک له گهږه ترين دروژکاني ميژوو، گوماني نهو گومان له دلانه په که وانه زانن هاوه لاني په يامبر ﷺ رقيان له په کتر بووه ودوژمنايه تيان له ناست په کتر دا پنهان کردووه!!

نای به پراستی گومانيگي پوچه، زور دووره له وهی خوی په روه ردگار له قوراند ا پرونی کردو ته وه و ده فرموي: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]. واته: (به پراستی نيوه چاکترين نوممه تيکن بو خه لکي هينراي ته دي، فرمان به چاکه ده کهن و جلوه گيري له خراپه يش ده کهن و باوه ري دامه زراو و به خوا ده هينن). يان نه وهی که په يامبري خوا ﷺ ده فرموي: (خير الناس قرن^(۱) اته: (باشتريني خه لک، خه لکاني سهرده می منن).

په کيک له ديارده کاني نامو بوونی نيسلام له دواي سي سهرده مه به چاک دانراوه که وه «القرون المفصلة»^(۲)، نه وه بوو که کومه ليک نووسه ر ده رکه و تن، ميژوويان شيواند و ده ستکاريان کرد، راستيه کانيان گوړي و درايه تيان کرد، و گومانيان دهر د که هاوه لاني په يامبر ﷺ براو ته با نه بوون له گه ل په کتر دا، به سوژ و به زه يي نه بوون بو په کتر، به لکو دوژمني په کتر بوون و هه نديکيان

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الشهادات، باب لا يشهد على شهادة جور اذا شهد حديث رقم (۲۵۰۹).

(۲) سهرده می په کهم: سهرده می په يامبر ﷺ و هاوه له کاني تي ﷺ، پاشان سهرده می شوينکه وتوان (التابعين) پاشان سهرده می شوينکه وتو شويينکه وتوان (أتباع التابعين) ديت. (وه رگير)

نەفرىنى لەوى تریان کردووه، فرۆفیلان له یه کتر کردووه، دوو پروو بوون له گەل یه کتردا، هەندیکیان موئامەرەیان له هەندیکى تریان کردووه، بە سەتەم و زۆر و دوژمنایەتى و ئارەزو پەرستى و دونیا وىستى.

دەبەخوا درۆیان کرد و بوختانىکى پون و درۆیه کى زلیان هەلواسى.

لەراستیدا ئەبویه کر و عومەر و عوسمان و عەلى و تەلحە و زوبیر و ئەبو عوبەیدە و عائیشە و فاتیمە و باقى هاوێلە بەرپزەکانى تریش، لەو بەرپزتر و گەورەترن کە شتى ئاوهايان لیبوەشیتەو. بەلکو بەنى هاشم و بەنى ئومەییە لەو بە وەفاتر بوون بۆ ئىسلامە کەیان و سیلەى پەحمە کەیان و خزمایەتیه کەیان، پەیوەندى نۆوانیان لەو توندتر بوو، لەو زیاتر یارمەتیدەرى یه کتر بوون له بۆ کارى خێر. ئەوانەى کە لەسەر دەستیان فەتخى ناوچەکانى سەرزهوى کرا و گەلان بەهوى تیکۆشان و بانگەوازیانەو هاتنە نۆ ئىسلامەو. ئا ئەوانە کە سیکیان تیدا نیە، ئیلا پەیوەندى خزمایەتى یان ژن و ژن خوازی له گەل بەنى هاشمدا هەیه.

بشزانە، سەلمینەرى ئەوێ کە هاوێلانى پەيامبەر ﷺ باشتىن خەلکێکن کە مەروفايهتى له دواى پەيامبەرانیو بەخۆیە. بینویستى، ئەو هەوالە صەحیحانەیه کە خەلکانى راستگۆ و عادل گێراویانەتەو. ئەو پیاویەتانهشى، کە ژياننامەى هاوێلان دەشیون و وای دەگێرنەو کە هاوێلان خەلکانیکى نەفس نزم بوون، ئەو ئەو پیاویەتانهیه کە هەوالخوان (پاوى) دە درۆزنە دەم هەلبەستەکان هەلیان بەستووه.

بیگومان میژووى موسولمانان پیویستى بە نوسینەوێه کى سەر لەنوی هەیه، بەوەرگرتنى له سەرچاوه پاك و پوخته کانیو. بە تاییبەتر لەو جیگایانەى،

كە مېژۈۋونۇسە ناموسلىمانە ھەۋال ھەلبەستەكان نوسىويانەتەۋە، لە كاتىڭدا دەزانىن، كە ئوممەتى ئىسلامىمان دەۋلەمەندىتىن ئوممەتە بە ناۋەرۈكى مېژۈۋەكەى و ھەموۋى بە سەنەدى چەسپاۋ لە لەناۋچون پاراستوۋە.

بەرپاستى مېژۈۋونۇسەنى پېشىنە چاكەكانان دەست پېشخەريان كىرد و ئەۋەبوۋ پېش لەناۋچونى ئەۋ ھەۋالانە فرىاكەۋتن و پاراستيان. ھەر ھەۋالەك كە پېشان گەيشت نوسىيانەۋە، لە سەحىح و ضەيف، لە گەل نامازە كىردن بە سەرچاۋەى ھەۋالەكەۋ ناۋى ھەۋال ۋانەكانى، بۆ ئەۋەى خوتنەر لە بەرچاۋ رۆشنى دا بىت لە ئاست راستى و ناراستى ئەۋ ھەۋالانە. ئىستاش نۆرەى ئىمەى پاشىن (خَلَف) كە كە شوين پى پېشىنە چاكەكانان ھەلگىرەن و ئەۋ كىتبانە بپالتيۋىن و راست و ناراستەكانى و باش و خراپەكانى لەيەكتر جىاكەينەۋە، تا بەمە بىينە باشتىن پاشىن بۆ باشتىن پېشىن، ھەرۋەھا با ھەموۋ بزانن، كە لاپەرەكانى ژيانى ھاۋەلانى موحەممەد ﷺ ۋەكو دليان ۋابوۋە لە بىۋەى و پاكى و پوختى دا. بەرپاستى ئوممەتى ئىسلامى ۋاى لىھاتوۋە بى بەش بوۋە لە زۆرتىن چاۋگەكانى ھىزى خۆى، كە برىتيە لە باۋەرپوۋن بە مەزىنتى پابردوۋى، لە كاتىڭدا ئەم ئوممەتە لە نەۋەى پېشىنىكن ھەرگىزا و ھەرگىز مېژۈۋ ژياننامەى لەۋان پاكىرو درەخشانتر و گەشاۋەترى بەخۆۋە نەبىنيۋە. ئەۋ كەسەشى دەيەۋى لەبارەى مېژۈۋەۋە بنوسىت؛ ئەۋە پىۋىستە لە ئاست ئەھلى ھەق و خىردا بە ويژدان و سىنە ساف بىت، شارەزايان بىت و شارەزاي مافەكانيان بىت، و لىھاتو و كارامە بىت لە جىا كىردنەۋەى ھەۋال ۋانەكان و دروستى و نادروستى ھەۋالەكاندا، دەستپاك و راستگۆ بى و بەدۋاى راستىەكاندا بگەرپت.

مه به ستي يه كه م: چوڼ ميٽووي بخوئينينه وه؟

ټه بيت ميټووو بخوئينينه وه وهك خوئيندنه وهي فهرموده كاني په يامبهړ .

جا ټه گهر ئيمه بمانه ويټ فهرموده كاني په يامبهړ بخوئينينه وه، ده بيت بگهړيښ به دواي چه سپاوي هه واله كه، ټايا له په يامبهړي خواوه هه والي وا چه سپاوه يا نه؟

هه رگيزيش ناتوانين راستي و چه سپاوي فهرموده كاني په يامبهړ له هه لښه سته و بي بناغه كان جيا بكهينه وه، هه تا ته ماشاي سهند و ده قي هه واله كه نه كهين^(۱). چونكه زانايان گرنگي زوريان به فهرموده و

(۱) رچه (سهند): زغيره كه سينكن پيټكه وه يو ده قي فهرموده يهك.

جا له بهر ټه وهي له م كتيبه دا پيويستيمان به زانيني ټه م باسه وهاوشيوه كاني زور ده بيت به غونه يهك - ټه وانه ي باسكراون له م كتيبه دا - روون ده كه موه: وه كو ټه م غونه يه: قال البخاري في صحيحه: حدثنا الحميدي عبد الله بن الزبير، قال: حدثنا سفيان، قال: حدثنا يحيى بن سعيد الأنصاري، قال: أخبرني محمد بن إبراهيم التيمي: أنه سمع علقمة بن وقاص الليثي، يقول: سمعت عمر بن الخطاب على المنبر قال: سمعت رسول الله يقول: «إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى دنيا يصيبها، أو إلى امرأة ينكحها، فهجرته إلى ما هاجر إليه».

جا هه له (قال البخاري) هه هه تاوه كو ټه وهي ټه لټت: (سمعت رسول الله) پي ټه ده گوتريت سهند. و به فهرموده كه ي په يامبهړي خوا ((إنما الأعمال بالنيات..)) ده وتريت دهق (النص) و به هه ريك له وانه ي ناويان هاتوه له سهنده كه دا ده وتريت هه والخوان (راوي). (مرسل) يش ټه وهي هه واله كه پال بدرتته په يامبهړه وه به بي ناوه يټاني سه حايه كه يان ټه وهي سه روي تابعيه كه.

(مدلس) يش: بهو راويه ده وتري كه كاتيک باسه كه ده گيتته وه تدليس (گزي كردن يان فيلكردن يان شاردنه وه) يه كي تيډا به كار ده يټي، ټيتر يان ټه وهي يه كيټ له راويه كان كه ده زاني ضعيفه ناوي

هەوالخووانەكانى داوھ و بەدواى فەرمودەكانياندا رۆيشتوون و پالائوتوويانە، دوايش برپاريان لەسەرى داوھ و صەحيح و ضعيفيان لەيەكتەر جياکردۆتەوھ، ئا لێرەشەوھ فەرمودەكانيان لەو شتانە پاڪکردۆتەوھ كە بە درۆھ يان بە تەدليسەوھ^(۱) يان بەھەر شىوازىكى تر خراوھتە سەرى.

بەلام ميژوو جياوازە، دەبينين زۆرىك لە رپوايەتەكانى ميژوو سەنەدى ھەر نيە، جارى واش ھەيە سەنەدى ھەيە، بەلام ھيچ كام لەو راپويانەى كە لەناو رپواتەكەدا ھەن ژياننامەيان ديار نيە، ھيچ يەككىش لەزانايان نابينين بە باشى يان بە خراپى، بە مەدح و يان بەزەم (جرح و تەدليل) باسيانى كرديەت، جا لەم ھالەتەشدا برپاردان لەسەر ئەو رپوايەتە قورسە، چونكە ھال و بارى ھەندىك لە پياوانى سەنەدەكە ناديارن.

كەواتە كارەكە لێرەدا لە فەرمودە گرانترە، بەلام ئەوھش ناگەيەنيەت كە مەتەرخەمى تیدا بكەين، بەلكو ھەر دەبيەت بە جوانى لێى ووردبينەوھ و بزانيں چۆن ميژووھەكەمان وەرەگريں.

لەوانەيە ھەندىك بليين: خو ئەگەر ئاوا بكەين بەشيكى زۆرى ميژوومان لەدەست دەروات؟!

ناھيئى و بەسەريدا دەروا، يان ئەوھتا بە ئاشكرا ئالئى لە فلان كەسم بيسستوھ وەك بليى (ھدثنا، = أخبرنا، سمعت..). بەلكو دەلتى: (عن، أن، قال،..)، يان ئەوھتا ئەو كەسمى لێى دەگيريتەوھ ناوى بە شتوھيەك ديتى كە پيى نانا سريتەوھ، ئەمە ئەو شتانەن كە لەم كتيبەدا پييستمان بە زانيى دەبيەت. بۆ زياتر بروانە كتيبەكانى زانستى فەرمودە. (وەرگيرى)

(۱) بۆ واتاى تەدليس بروانە پەراوێزى لاپەرەى پيشوو.

لە ۋەلامدا دەلىين: نەخىر بە ۋ شىۋە نىيە تۆ تەسەۋرى دەكەي، زۆرىك لەو رىۋايەتە مېژوويانەي كە پىۋىستىمان پى دەبىت - بەتايىبەت لەم تويژىنەۋەماندا - ھەمووى بەسەنەدەۋە باسكراون، ئىتر ئەو سەنەدانە لە خودى كىتبەكانى مېژوودا بىت ۋەكو مېژووى (تەبەرى)، يان لە كىتبەكانى فەرموودەدا بىت ۋەكو (صەحىحى بوخارى) ۋ (موسنەدى ئىمام ئەحمەد) ۋ (جامىعى تورموزى) ۋ (موصەننەفى ئىبن ئەبى شەيبە)، يان لە كىتبەكانى تەفسىردا بى، كە ھەندىك رىۋايەتى مېژوۋ بەسەنەدەۋە دەگىرەنەۋە، ۋەكو: (تەفسىرى ئىبن جەرىر) ۋ (تەفسىرى ئىبن كەسىر)، يان ھەندىك جار لە كىتبە تايىبەتتە كاندائە، كە باسيان لە ماۋەيەكى تايىبەت كىرەۋە، بۆ نمونە كىتبى (حروب الردە) ى (الكلاعى) ۋ (تارىخ خليفە بن خياط) كە پوختەيەكە.

مەبەست ئەۋەيە: گەر بمانەۋى بۆ رىۋايەتتىك لە رىۋايەتەكان سەنەدىك بدۆزىنەۋە دانامىين.

ئەگەر شى ھاتو داماين ۋ نەمان توانى سەنەدىك بدۆزىنەۋە، ئەۋكات بنچىنەيەكى گشتىمان ھەيە ۋ كارى پىدەكەين، بە تايىبەت لەۋەي كە لەسەردەمى ھاۋەلاندا پرويداۋە - كە بابەتى بەردەستمانە -، ئەو بنچىنەيەش بىرىتە لە: ستايشكرەنى خواۋ پەيامبەرەكەي ﷺ بەسەر ھاۋەلاندا، واتە ئەۋل لە ھاۋەلاندا عەدالەتە - ۋەك دواتر باسى لىۋە دەكەين -.

ھەر رىۋايەتتىكىش تانەۋ تەشەرى تىدا بىت بۆ ھاۋەلاننى پەيامبەر ﷺ چاۋىك بە سەنەدەكەيدا دەخىيىنەۋە:

- ئەگەر ھاتوو سەھىچ بو، تەماشى دەكرىت بۆ پاشە كىردنى رىۋايەت كە و ئەو ھى رىۋايەت كە مەبەستىتى.

- بەلام ئەگەر ھاتوو سەنەدە كەى ضەيف بوو يان ھەر سەنەدى نەبوو، ئەوا دەگەرپىنەو بۆ ئەسلە كەى خۇمان كە برىتتە لە: عەدالەتى ھاوئەلان.

كەوابوو لەكاتى خويندە ھى مېژوودا ئەبىت بەبىزار كىردن و پالقتە كىردنەو بىخوئىنەو، ھەرۈەك چۆن فەرمودە دەخوئىنەو، بەتايىبەتەر مېژووى ھاوئەلانى پەيامبەر ﷺ.

شەيخولئىسلام ئىبن تەيمىيە، ئەلئىت: « ئەبىت مەرۋە چەند بىنەمايە كى گشتى (كلى) لەلا بىت، تا شتە جوزئىە كانى بۆلا بگىرپىتەو، بۆ ئەو ھى بە زانست و دادگەرەو قسە بكات، دواى ئەو ئەبىت بزائىت شتە جوزئىە كان چۆن بوون و روىاندەو، ۋەگەرنا لە جوزئىە كاندا دەكەوئىتە درۆ و نەزانیەو و لە گشتىە كانىشدا دەكەوئىتە نەزانى و ستەمەو، بەو ھى خراپىە كى گەرە دەكەوئىتەو»^(۱).

بە داخەو؛ زۆرىك ئەمپرۆ سەرسامى كىتبە مېژوويە تازە نوسراوە كان بوون، ئەو كىتبەنەى كە بە زۆرى بايەخ دەدەن بە رازاندەو ھى چىرۆكە كان، يا ناشىر كىردنى شىۋازە كان، يا ھەردووكيان پىكەو، بەبى گۆيدانە راستى و چەوتى ھەوال و باس و چىرۆكە كان.

ۋەكو كىتبە كانى (عەباس ئەلئەقەد)^(۲).

(۱) (مجموع الفتاوى) (۲۰۳ / ۱۹) .

(۲) خاۋەنى زىخىرە كىتبى (العبرىات) .

يان كىتەبەكانى (خالد موحەممەد خالد)^(۱).

يان كىتەبەكانى (تاھا حوسەين)^(۲).

يان كىتەبەكانى (جۆرجى زەيدانى گاۋر)^(۳).

يان...

جا ئەمانە كاتىك باس لە مېژوو دەكەن گرنگى بە دارشتن و پىكخستىن و پازاندەنەوى چىرۆكەكە دەدەن، بەبى گۆيدانە ئەوئى كە ئايا ئەم چىرۆكە راستە يا نە، بەلكو ھەندىكىيان مەبەستيان ناشىرىن كەردىشە، تەنھا گرنگ ئەوئى چىرۆكىكى خۆشت بۆ بەيان بىكات.

ھەروەھا لەو كىتەبانەى كە پىيوستە وريايى لى بىكى:

۱. (الأغاني لأبي الفرج الأصفهاني): خوى كىتەبەكە برىتە لە دەمەتەقى و شىعر و گۆرانى، بەلام كۆمەلىكى زۆر ھەوالى ناراستىشى تى ئاخىيوە.

۲. (العقدُ الفريد) لابن عبد ربه:

ئەمىش خوى كىتەبەكى ئەدەبىيە، بەلام گەلىك ھەلەى تىدايە.

۳. (الإمامة والسياسة) كە ئەدرىتە پال ئىبن قوتەيبە، بەلام بەدەمىو ھەلبەستراو.

(۱) خاوەنى كىتەبى (خلفاء الرسول) و (رجال حول الرسول).

(۲) خاوەنى كىتەبى (موقعة الجمل) و (علي وبنوه) و (الفتنه الكبرى).

(۳) خاوەنى كىتەبى (تاريخ التمدن الإسلامى).

۴. (مروج الذهب) للمسعودی: ئەم کتێبه‌ش سه‌نه‌دی تێدا نییه (بی‌سه‌نه‌ده).

ئێن ته‌یمیه: ده‌لی: (تاریخی مه‌سعودی ئەمه‌نده درۆی تێدایه مه‌گه‌ر خوا بزانی، ئیتر چۆن پروا بکری به‌ حیکایه‌تێکی سه‌نه‌د پچراو له‌ کتێبێکدا که ناسراوه به‌وه‌ی درۆی زۆری تێدایه)^(۱).

هه‌روه‌ها ئێن هه‌جر: ئەلی: (و کتێبه‌کانی وشک هه‌لگه‌پاوه‌ن چونکه‌ شیعیه‌کی موخته‌زلی بووه)^(۲).

۵. (شرح نهج البلاغه) هی عبدولحه‌میدی کۆری ئەبولحه‌دیدي موخته‌زلی.

له‌ لای زانایانی هه‌رح و ته‌ع‌دیل پیاویکی ضعیفه‌، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر که‌ سێک ته‌ماشایه‌ک بکات بزانی‌ت بۆ ئێن ئەبی ئەلحه‌دید هه‌ستاوه به‌ نویسنی ئەو کتێبه‌ی، خۆی به‌ مولزه‌م ده‌زانی‌ت که‌ له‌ کتێبه‌که‌ و خاوه‌نه‌که‌شی بکه‌وی‌ته‌ گومانه‌وه‌؛ له‌به‌ر ئێن عه‌لقه‌می نویسیویه‌تی، ئەو ئێن عه‌لقه‌میه‌ی که‌ بووه‌ هۆی کوشتنی (یه‌ک ملیۆن) موسلمان له‌ به‌غداد به‌ ده‌ستی ته‌تاره‌وه‌.

خوانساری^(۳) له‌ باره‌ی ئەو کتێبه‌ی ئێن ئەبی ئەلحه‌دیدوه‌ ئەلی: (بۆ خه‌زینه‌ی کتێبه‌کانی وه‌زیر موئه‌یه‌ده‌ئه‌ل‌دین موحه‌مه‌دی کۆری ئەلعه‌لقه‌می نووسیویه‌تی)^(۴).

(۱) (منهاج السنة النبوية) (۸۴/۴).

(۲) (لسان المیزان) (۵۳۲/۵) مکتب المطبوعات الاسلامیه .

(۳) خوانساری زانایه‌کی شیعیه‌. (وه‌رگێڕ)

(۴) (روضات الجنات) للخوانساري (۲۰/۵ - ۲۱).

تەنانەت زۆریك لە زانایانی شیعەش سەرزنشتی خاوەن کتێبە کە و کتێبە کەش دەکەن؛ ئەوەتا میرزا حەبیبوڵلائی خوئی -وەسفی ئیبن ئەبی ئەلمەدید- ئەکات و ئەلێ: (کەسیکی نا شارەزا و نا کارامە بوو... و پەئی خراپ بوو و دید و بۆچونی بی بازار بوو... ئەو کابرایە ملە جوړیی زۆری کردووە... ئەو کابرایە خەلکیکی زۆری گومرا کردووە و خۆیشی پئی وێلا کردووە)^(١).

سەبارەت بە کتێبە کەشی؛ میرزا وەسفی زۆری کردووە، لەو وەسفانە: (لاشەیه کی بی پۆح ... زۆر دەسوړی بە دەور توێک بە بی باسکردنی کرۆک ... زۆر سودی نییه ... بەراستی جوړە تەئویلاتیکی دووری وای تێدایە تەبیەت پئی تێک دەچی و گوی حەز لە بیستنی ناکا).

٦. (تاریخ الیعقوبی): ئەمەش کتێبێکە هەر هەمووی مۆرسەلە^(٢) سەندی تێدا نییه و خاوەنە کەشی تۆمەتبارە.

(١-٢) انظر (منهاج البراعة شرح نهج البلاغة) للميرزا حبيب الله الخوئي (١٤/١) طبعة دار احياء التراث العربي - بيروت.

(٢) بۆ زانینی مرسل پروانە (٢٨) پەرۆتیزی (١).

مه به سستی دووه مه: له میژوو د کتیبی کی بخوینینه وه؟

* که وابوو کتیبی کی بخوینینه وه؟

وه لآمه که ی ئه وه یه: گهر ده توانی و سهرت له سه نه د ده رته چیت و بو ت بژار ده کریت؛ ئه و کتیبه که ی ئیمامی ته بهری بخویننه وه، به راستی کتیبه که ی کۆله که ی ئه وانه یه له سهر میژوو ده نووسن.

ئه گهریش ناتوانی و بو ت جیا ناکریته وه ئه و ئه مانه بخویننه وه:

(البداية و النهاية) ی ئین که سیر.

(تاریخ الإسلام) ی زه هه بی.

(العَوَاصِمُ مِنَ الْقَوَاصِمِ) ی ئه بویه کر ئین ئه له عه ره بی، به راستی له باشت رینی ئه و کتیبانه یه که باس له م فه تره یه بکات^(۱).

هه روه ها له و کتیبه به سووده میژوانه ی که له م باره یه وه نو س را ون، ئه گهر چی کورت و پوختن به لآم هه ر به سو دن، وه کو:

۱. (مرویات أبي مخنف في تاريخ الطبري) ی دکتۆر یه حیا ئیبراهیم یه حیا.

۲. (الخلافة الراشدة والدولة الأموية من فتح الباري) ی دکتۆر یه حیا ئیبراهیم یه حیا.

۳. (تحقیق مواقف الصحابه من الفتن) ی دکتۆر موحه مه د ئه محه زۆن.

۴. (عصر الخلافة الراشدة) ی دکتۆر ئه کره م ضیاء ئه له عومه ری.

(۱) به تاییه ت ئه وه ی که محب الدین الخطیب ته حقیقی کردوه. (وه رگێڕ)

۵. (مرويات خلافة المعاوية في تاريخ الطبري) ي خالد غهيس.
۶. (الطبقات الكبرى) ی ئین سهعد، کتیبکی زۆر گرنگه، چونکه نوسهر به سهنده وه رپوايه ت ده گيرته وه.
۷. (تاريخ خليفة بن خياط) کتیبکی پوخته و گرنگيه کی زۆری به سهنده داناوه.
۸. (تاريخ المدينة) ی ئین شهيه، نه ميس ديسان وه کتیبکی سه ننداره.
۹. (أحداث وأحاديث فتنة الهرج) ی دکتۆر عه بدولعه زيز دخان.
۱۰. (أخطاء يجب أن تصحح من التاريخ) ی دکتۆر جه مال عه بدولهادی و دکتۆره وه فاء جومعه.

* له کاتی خویندنه وهی کتیبه ميټرويه کاندا له چی ووريا بين؟

کاتی کتیبه ميټرويه کان ده خوینينه وه ده بیټ ووریا ی نه وه بين ئیمهش له گه ل بۆچوونی نووسه ردا لار نه بينه وه؛ چونکه نه بیټ ته ماشای بنچینه ی رپوايه ته که بکه ين نه ک بۆچوونی نووسه ره که، ده بیټ به ويژدان و ئينسافه وه بخوینينه وه. هه روه ها له کاتی خویندنه وهی ميټرووی هاوه لانی په يامبه ردا ﴿﴾ نه بیټ نه م دوو شته بزاین:

یه که میان: نه بیټ نه وه بزاین، که هاوه لانی په يامبه ر ﴿﴾ باشتين که سن له دوا ی په يامبه ران -عليهم السلام- چونکه خوا ی په روه ردا گار مه دحی کردوون، و پیغه مبه ری خواش ﴿﴾ مه دحی کردوون، و له چه ندين فرموده دا نه وه ی پروون کردۆته وه که نه وان باشتين که سن له دوا ی په يامبه ران -عليهم السلام-.

دوۋەميان: دەبىت بزانين ھاۋەلانى پەيامبەرى خوا ﷺ مەعصوم نين.

بەللى ئىمە ئەللىن ئىجماعيان عىصمەتى ھەيە، چونكە پەيامبەرى خوا ﷺ ھەۋالى پىداوين: ھەرگىز ھەموو ئوممەتە كەي لەسەر گومرايى كۆنابنەۋە^(۱)، كەۋاتە ئەۋان لەۋە مەعصومن كە ھەر ھەموۋيان لەسەر گومرايى كۆبىنەۋە، بەلام ۋەكو تاك نەخىر مەعصوم نين، چونكە مەعصومىيەت تەنھا بۆ پەيامبەران و فرىشتەكانە، جگە لەۋان پروامان بە مەعصومىيەتى ھىچ كەسىڭكى تر نىيە.

جا لەم كىتەبەماندا ھەۋلئەدەين بەۋپەرى تىكۆشانەۋە بۆ جيا كىردنەۋەى راستىيەكان و روحيەكان، خۆشەۋىستىمان بۆ ھاۋەلانى پەيامبەر ﷺ ھەرگىز نەبۋە و نە ئەبىتە ھۆكارىك بۆ شاردنەۋە و پشتگوى خستنى راستىيەكان، عەبىيش لەمەدا نابىنين، ئەمەش دۋاى پرس و پراۋىژمان بەۋ زانا و مامۇستايانەمان، كە جىيى متمانەمان.

ئەللىم: ھىچ عەبىيىك نابىنين لەۋەى مەرۋ رۆبچىت لەم جۆرە باسانەدا، بەلكو عەيب ئەۋەيە مەرۋ رۆبچىت بە نەزانىنەۋە يا بە نىيەت خراپىيەۋە، يان بە ھەردوۋكىانەۋە پىكەۋە، بەلام گەر ھاتوو رۆچۈنەكە بە زانين و دادگەرىي و ئىنساف و لەخوا ترسىيەۋە بوو، ئەۋەندەى بۆم دەر كەۋتوۋە ھىچ رېگىرىك نىيە لە نەكردنى.

(۱) أخرجه أحمد في (مسنده) من طريق أبي بصرة الغفاري، (۳۹۶/۶ رقم ۲۶۶۸۲). وأخرجه ابن ماجه -كتاب الفتن- باب السواد الأعظم (۳۶۷/۲) حديث رقم (۳۹۹۸). وابن أبي عاصم في (السنة) -باب ما ذكر من أمر النبي بلزوم الجماعة (ص ۳۹ رقم ۸۰) من حديث أنس بن مالك. وصححه الشيخ الألباني في صحيح السنن.

که واته: نه بیت هاوہ لآن به باشتین کهس بزانی، به لآم نه بی بشزانی که مه عصومیش نین. نه وهش که له هه ندیکیانوه وهش اوته وهه له یه (خطأ) نه ک (خطیئة)^(۱) نه دووانهش دوو شتی جیاوازن. جا هه رپوایه تیکت بینی تانه و ته شیری ده دا له هاوہ لیک، نه زوو به رپه رچی بده روه، نه راسته وخو قبولی بکه، تا ته ماشای رپوایه ته که ده کهین، نه گهر سه نه ده که صحیح بوو نهوا لهو به شه یه که نهوان پاریزرا و(معصوم) نین له هه له وکورتی، وه کو هه مروقیکی تر هه له ده کهن، خو نه گهریش سه نه ده که ضعیف بوو، نهوا هه له سه ر ته صله که بمینه وه، که نهوان باشتین که سن له دواي په یامبه ران -عليهم الصلاة والسلام-.

سه بارات به مه دحی خوی مه زن بو هاوہ لآن، نهو فهرماشته ی په روه ردگاره، که نه فهرموی: ﴿تَحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَجٍ أُخْرِجَ سَطْرُهُ فَتَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الف: ۲۹].

واته: (موحه ممد نیتردراوی خوايه، نهوانه شی له گهلیدان زور توندو تیژن به رانبه ر بی باوه ران و، به به زه یی ومیهره بانن به رامبه ر به یه کتری، ده یان بینیت، خه ریکی کړنوش و سوژده بردنن، هیوایان به ده سته ینانی فزل و به هره و په زامه ندی خوايه، نیشانه یان وا به ناوچاویانه وه له نه نجمی سوژده بردنیان و عیبادت کردنیان، نه مه نمونه وه سفیانه له ته وراتدا، نمونه شیان له تینجیلدا وه کو

(۱) (خطأ): هه له که ی به نه نقه ست نه کردوه، به لآم (خطیئة) هه له که ی به نه نقه ست کردوه. پروانه (النهاية في غريب الحديث) باب الخاء مع الطاء. (الصالح) مادة خطأ، و غیرهم. (وه رگپی)

پروەكېك وایە تازە چەكەرەى كوردبى و سەوز بوو بىت، ئەنجا چەكەرەكەى بەھىز كوردبى و قايم بووبى و لەسەر لاسكەكەى رېك و قىچ پراوەستابى، ئەوئەندە جوان بى جوتیارەكانى سەرسام كوردبى، ئەم وەسفە بۆ ئەوئەىە خوا كافرانى پى داخ لەدل بك^(۱) جا خوا بەلئىنى داوہ بەوانەیان باوہریان هیناوە و كردهوہى چاكەیان ئەنجام داوہ، بە لىخوشبون و پاداشتى گەورە). لەم ئايەتەدا خواى پەرورەدگار مەدحى سەرجه مى ھاوہلانى پەيامبەرى خوا ﷺ دەكات، كەواتە ئەصل لە ھاوہلانىدا - پەزاي خويان لىبىت - مەدح كەرنە. ھەرۋەھا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: «لاتسبوا أصحابي، فلو أن أحدكم أنفق مثل أحدٍ ذهباً ما بلغ مدٌ أحدِهِمْ وَلَا نَصِيفُهُ»^(۲).

واتە: (جوين و قسە بە ھاوہلانىم مەلئىن، [سويند بەوہى نەفسى منى بەدەستە]^(۳) ئەگەر يەكئىكتان بە ئەندازەى كىوى ئوحد زىر بىەخشى ناگاتە مشتىكى ئەوان بەلكو نىوہ مشتىكىشان). ئەوہ وەسف و مەدحى پەيامبەرى خوايە ﷺ بۆ ھاوہلەكانى خوى پەزاي خويان لىبى.

(۱) جا ئىمامى مالىك: ئەم ئايەتەى كەردۆتە بەلگە لەسەر كافىر بوونى ئەوانەى كە رەقيان لە ھاوہلانى - پەزاي خويان لىبى - دەلى: چونكە رەقيان لە ھاوہلانى، ھەر كەسئىكىش رەقى لە ھاوہلانى بىت بەپىنى ئەم ئايەتە كافەر، كۆمەلەك لە زانايانىش لەگەل ئەم بۆچوونەى ئىمامى مالىك دان. بىروانە تەفسىرى ئىبن كئىر بەرگى ۷ ل ۲۸۰. ھەرۋەھا بىروانە: صب العذاب على من سب الأصحاب للأكوسي. (وەرگىي)

(۲) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (۳۶۷۳)، (مسلم) فضائل الصحابة، باب تحريم سب الصحابة ﷺ، حديث (۲۵۴۰).

(۳) ئەوہى نىوان ھەردوو كەوانە كە زىادەى خۆمن و لە عەرەبىيەكەدا ئەم لەفزەى رىوايەت نەكردووە، بەلام زىادەىيەكى صەحىحە. (وەرگىي)

-إِنْ شَاءَ اللَّهُ- له باسى (عهداله تى هاوه لاند) به تىرو تهسه لى باسى لىوه ده كهين.

ئەبو موحه مەدى قەحتانى له (نونيه كهى) خویدا ئەللى:

لَا تَقْبَلَنَّ مِنَ التَّوَارِيخِ كُلِّ مَا جَمَعَ الرُّوَاةُ وَخَطَّ كُلُّ بَنَانٍ
ارُوَ الْحَدِيثَ الْمُنتَقَى عَنْ أَهْلِهِ سَيِّمًا ذَوِي الْأَحْلَامِ وَالْأَسْنَانِ
كَابْنِ الْمُسَيَّبِ وَالْعَلَاءِ وَمَالِكٍ وَاللَّيْثِ وَالزُّهْرِيِّ أَوْ سُفْيَانَ^(۱)

يانى: ئەگەر ميژوويه كى راستت دهوئى، ئەو ميژوويه كه ئەمانه و هاوشيوه كانيان رىوايه تى ده كهين له متمانه پىكراوه كانه وه (وه كو سه عىدى كورى موسه ييب و عه لاء و ماليك و لهيس و زوهرى وسفيان و هتد...)، نهك ئەوهى زۆرىك لهوانهئى، كه تانهو تهشهر له سیره تنامهئى هاوه لاند دهدهن ئەيلئين: (به راستى ميژوومان رهش و تاريك و لىئه)!!

نه خىر به دلنبايه وه وانیه. ئيمه ميژوومان سپى وپاكه، جوانه، خاوينه، مروژ چىژ له خویندنه وهى وهرده گرىت.

* ههركه سىكىش زياترى دهوئىت، با بگه رپته وه بو كتيبە ميژوويه كان:

وه كو (تاريخ الأمم و الملوك) كه به (ميژووى ته بهرى) ناسراوه.

يان (البدایة والنهاية) ى ئيبن كه سىر.

(۱) (نونية القحطاني) الأبيات (۱۷۹ - ۱۸۱).

يان (تارىخ الإسلام) ى زەهەبى.

وباقى كتيّبه ميژوويه متمانه پيكراره كاني تريش.

جا (ميژووه كهى ئيمامى تەبەرى) بە گەنگەرتەين كتيّبي ميژووى ئيسلامى دادەنریت، زۆرجارىش خەلك له ئەمەوه رپوايهت دەكەن، هەم ئەهلى سوننەت و هەم ئەهلى بیدەعیش رپوايهتە كاني دەگێرنەوه و بە بەلگەى دەهیننەوه، باشە تۆ بلیى هۆى چى بى ميژووه كهى تەبەرى دەخریتە پيش هەموو ميژووه كاني ترهوه؟!

«ميژووى تەبەرى» یش پيش دەخریت لەبەر زۆر شت لەوانه:

١. نزىكى سەردەمى ئيمامى تەبەرى لەو رواداوانه.

٢. ئيمامى تەبەرى بەسەندەد رپوايهتەكان دەگێریتەوه.

٣. گەورەبى ئيمامى تەبەرى و پايه زانستیه كهى^(١).

٤. زۆربەى كتيّبه ميژوويه كاني تر لەويانەوه وەرگرتووه.

كەوابوو، هەر كە ويستمەن لە ميژوودا شتيك بخويننەوه، ئەوا با راستەخۆ بپۆين بۆ لاى ئيمامى تەبەرى -رحمه الله-، بەلام هەر وهك وتم، هەم ئەهلى

(١) تەبەرى: ناوى موحەممەدى كورپى جەمەرى كورپى يەزیدە، (ئەبو جەعفەرى تەبەرى) پى دەلەين، موفەسیر و موحەدیس (فەرمودەناس) و ميژوونوس و شارەزا و توصولييه كى زۆر بەناوبانگە، پيشەوايه كى موحتههيدە لە سالى (٢٢٤ هـ) لە (تەبرستان) لە داىك بووه و لە سالى (٣١٠ هـ) كۆچى دواى كردووه، لە كتيّبه كاني: (تارىخ الامم والملوك) و (جامع البيان في تأويل آي القرآن). ئيمامى زەهەبى ئەللى: (كان ثقة حافظاً، رأساً في التفسير، إماماً في الفقه والاجماع والاختلاف، علامة في التاريخ وأيام الناس، عارفاً بالقرآت وغير ذلك) ت.و. (سير أعلام النبلاء) (٢٧٠/١٤).

سووننه شت له ميټرووه كهيوه وهرده گرن، هم ئه هلي بیده عیش بههه مان شیوه
 ئه وهی لی دهبه ن كه ريكه له گهل مه زه به كهيان، ئیدی چو ن هم دوو شته
 بگوځيښين؟!

ئوهی ئیمامی ته بهری: له باقي ميټروونووسانی تر جیا ده كاته وه ئه وهیه -
 وه كو باسم كرد- قسه ناكات مه گهر به سه نه د نه بیټ، جا ئه هلي سووننه سه نه ده
 صه حیه كانی ته بهری وهرده گرن، به لام ئه هلي بیده ع صه حیه و راست و چعیف
 وهرده گرن، گرنه ئه وهیه له گهل هه واو ئاره زووی ئه واندا بگوځي. كه ئاوه ابوو
 پیویسته شیواز و ریواز (منهج) ی ئیمامی ته بهری بزانی له نویسنه وهی
 «ميټرووه كهیدا».

✽ مه نهجی ئیمامی ته بهری له نویسنه وهی ميټرووه كهیدا:

به راستی ئیمامی ته بهری -رحمه الله- بیخه م و ئاسوده مان ده كات له م
 مه سه له یه دا، به و پیشه كیهی كه بو كتیبه كهی نووسیویه تی، خو زگه ئه وانهی ئه و
 ميټرووه ده خویننه وه ئه و پیشه كیهش بخویننه وه^(١).

ئیمامی ته بهری -رحمه الله- له پیشه کی ميټرووه كهیدا ده لیټ:

«با ئه و كه سه ی ئه م كتیبه مان ده خوینیته وه بزانیټ، هه موو ئه و شتانه ی
 لیږدها باسم كردوون و به مه رجم گرتوون لیږدها بینوسمه وه، ته نها پشتم
 به ستووه به و هه والانه ی كه ریواتكران و باسم كردوون، له گهل ئه و
 فهرمودانه ی كه پالم داوون به خاوه نه كانیانه وه، جا ئه م كتیبه م هه ر هه والیكي

(١) به لكو پیویسته هه موو كه سیك، كه كتیبيك ده خوینیته وه پیشتړ پیشه کی كتیبه كه
 بخوینیته وه، بو ئه وهی ناگاداری ئه و ریواز و شیوازه بیټ كه نووسه ر گرتیه تیه بهر.

تێدا پێت كە لەوانەى پێش خۆمانەوه ڕىوايه تمان كردووه و ئەبێتە جێى ناره‌زىي خۆنەرى و بێزارى بيسەرى، لەبەر ئەوەى ئەو ڕىوايه تانە نە صەحيحە و نە هيچ واتايە كيشيان لە هەقيقت و واقيعدا هەيه، جا با بزائريت ئەوه لەلايهن ئيمەوه نەبووه، بەلكو لەلايهن هەندىك لە هەوالخوانەكانەوه هاتووه، كارى ئيمە تەنها گواستەنەوى ئەوانە بووه بەو شيوەى بۆمان گوازاووەتەوه و بە دەستمان گەيشتووه»^(١).

وا ئەزانم ئيمامى تەبەرى بەم پيشەكەى كتيبەكەى بەرپرسيارىتى دەخاتە ئەستۆى تۆى خوينەر!!

ئەو تە پێت ئەلى: ئەگەر لەم كتيبەمدا هەوالتيكت بينى پێى ناره‌زى بوويت و بەناماقولت زانى، ئەو تە ماشاى ئەوانە بكە وا لييانەوه ڕىوايه تمان كردووه، بەرپرسيارىتى لە ئەستۆى ئەودايە، لەسەر مە ناوى ئەوانە بەهينم بۆيان گيرايەتەوه، ئەگەر جێى متمانە بوون قبولى كە وەگەرنا قبولى مەكە.

ئەم كارەش زۆر بەى فەرمووده ناسەكان پێى هەستان، هەر بۆيە كە دەگەرپيستهوه بۆ كتيبەكانى فەرمووده بيجگە لەهەردوو (صەحيحى بوخارى و موسليم) نەبێت كە پەيمانيان داوه جگە لە صحيح ڕىوايه ت نەكەن.

بۆ نمونە كە بگەرپيستهوه بۆ: (جامع الترمذى)، يان (سنن أبى داود)، يان (الدارالقطنى)، يان (الدارمى)، يان (مسند أحمد) و... كتيبەكانى تريح، دەبينيت تەنها سەنەدەكە باس دەكەن و بە مەرجيان نەگرتووه تەنها صەحيحەكان

(١) (مقدمة تاريخ الطبري) (ص ٥).

دەرپهينن، تهنه باسى سەنەدەكەيان کردووه، بۆيه پتويسته برۆيت تەماشای سەنەدەكە بکەى، گەر سەنەدەكە صەحیح بوو قبولی بکە، وەگەرنا نەخیر.

لیڕەشدا تەبەرى پەیمانى نەداوه تهنه هەوالە راستەکان بگێریتەوه، تهنه پەیمانى ئەوهى داوه ناوی ئەو کەسانە بهینیت کە هەوالەکانیان لیۆه دەرگێریتەوه.

ئین حەجەریش -رحمه الله- باسى ئەم مەنەهەجە دەکات، کاتیک ئاماژە بە رېباز و مەنەهەجى زۆریەى کۆنەکان دەکات، ئەلئى: (زۆریەى فەرمودەنەسەکانى سەردەمى کۆن، لە سەلەکانى دوو سەد بەرەو سەرەوه، کە بە سەنەدەوه باسى فەرمودەیهکیان کردووه، وایان زانیوه ئیتەر ئەرکى سەرشانى خۆیان بەجى هیناوه و بەرپرسيارىتیان لەسەر نەماوه)^(۱).

کەوابوو هیچ بەرپرسيارىهتیهک لە ئەستۆى ئیمامى تەبەرىدا -رحمه الله- نەماوه.

جا ئیمامى تەبەرى لە کتیبى مێژووهکەیدا، زۆر جار لە پیاویکەوه رېوايهت دەکات کە ناوی لوطى کورپى یەحیایە و کونیهکەى (ئەبو میخنەفە).

ئەم لوطى کورپى یەحیایە، تەبەرى رحمه الله (پینج سەدو هەشتا و حەوت) رېوايهتى لى دەرگێریتەوه.

(۱) (لسان المیزان) (۱۲۸/۴) ترجمة الطبراني صاحب المعاجم الثلاثة.

نهم رپوايه تانهش له وه فاتکردني په يامبهري خواوه ﷺ دهست پيډه کات
هه تا خيلافه تي يه زید، نه مهش نهو ماوه يه يه که له م کتيبه ماندا باسي ليوه
ده کهين، له گړنگ ترينيان :

١. سه قيفه ي به ني ساعیده.

٢. چيرؤکي شورا.

٣. هه مو نهو شتانه ي که خه وارج به هو يه وه هه ستان و کردiane سهر
عوسمان ﷺ.

٤. کوشتني عوسمان.

٥. خيلافه تي عه لي ﷺ.

٦. جهنگي جه ممل.

٧. جهنگي صفين.

٨. ته حکيم.

٩. جهنگي نه هره وان.

١٠. خيلافه تي موعاويه ﷺ.

١١. کوشتني حوسين ﷺ.

له هر يه کيکي نهم روداوانه دا رپوايه تيکي نه بي ميخنه ف هه يه، هر نهم
رپوايه تانه شن که نه هلي بیده ع پشتي پي ده به ستان و بايه خي پيډه ده ن.

ٺھم ٺھبو ميخنه فھ، ٺيبن موعين لھ بارهيه وه ده ٺي: (ليس بشيء) هيچ نيهه .

ٺھبو حاتيم ده ٺي: (متروك الحديث) فھر مووده ڪاني واز لي ھيٺراوه .
جاري ڪي تر ھر لھ باره ي ٺھ مھ وه پرسیاري لي ڪرا، ٺھ وه بوو ده ستي
راته ڪان و وتي :

(بو ڪس هيهه پرسیار لھ باره ي ٺھ وه وه بکا) [پيويست به پرسیار ڪرڻ
ناڪات].

داره قوتنيش ٺھ ٺي: (ضعيفه).

ٺيبن حيبان ٺھ ٺي: (يروي الموضوعات عن الثقات) فھر مووده
هه ٺبه ستره وه ڪان لھ خه ڪاني سيقه وه ده گيريه وه .

زهه بهيش ٺھ ٺي: (اخباري تالف، لا يوثق به)^(۱).

بويه ٺه گھر «ميٿڻ وٽي ته بهري» ت ڪرده وه و ڀويه تيڪت بيني تانه و
ته شري ددها لھ هاوه لاني په يامبه ر ﷺ و بينيت لھ ٺھبو ميخنه فھ وه
ڀويه تي ڪرده وه، ٺهوا پيويسته وه لاي ني!

له بهر چي؟ له بهر ٺه وه ي ڀويه تي ٺھبو ميخنه فھ!

ٺھم ٺھبو ميخنه فھش، بيدعه و درو ڪرڻ و زوري ڀويه تڪرڻي لھ خويدا
ڪو ڪرڻ ته وه .

(۱) (الجرح والتعديل) (۱۸۲/۷)، (ميزان الاعتدال) (۴/۱۹)، (لسان الميزان) (۴/۴۹۲).

کەواتە مویته دیعیکی زۆر درۆزنی زۆر پێوايه تکه ره!!

جا ئەبو میخەف خۆی بەتەنها نیه، بەلکو ئەم ناودارترینیانە، وەگەرنا هی تریش هەن ئەمسالی: (واقیدی)^(١) کە وازییهێنراو (متروک) ه و تۆمەتباریشه، راستە مێژوو ناسیکی گهوره و حافزه و زانایه له‌بواړی مێژوودا، به‌لام جیى متمانه نیه. سییه‌م: (سه‌یفی کورپی عومهری ته‌میمی)^(٢)، به‌هه‌مان شیوه ئەمیش مێژووناسیکی ناسراوه، به‌لام وازییهێنراو (متروک) ه و تۆمەتبارە.

(ئه‌لکه‌لبی)یش^(٣) به‌هه‌مان شیوه، درۆزنیکی به‌ناوبانگه، بۆیه پێویسته مرۆڤ هه‌میشه به‌ دواى پێوايه‌تیی ئەمانه و هاوشیوه‌کانیاندا بگه‌ڕێ و ته‌ئکیدیان لێبکاته‌وه.

(١) (سیر أعلام النبلاء) (١٧٢/٩).

(٢) أنظر ترجمته في (میزان الاعتدال) (٢٥٥/٢)، و (تهذيب التهذيب) (٢٩٥/٤).

(٣) ترجمة (محمد بن السائب الكلبي) في (میزان الاعتدال) (٥٥٦/٣).

مه به سستی سییه م: ده سته وازه ی میتر و نو سان له شیواندی میتر و د؟

١. هه لبه ستن و درۆ کردن:

له خۆيانه وه چيروکێك هه لده به ستن، بۆ نمونه وه کو چۆن چيروکێکیان له سهر دایکه عائیشه هه لبه سته - په زای خوی لیبی - که کاتیك هه والی کوشتنی عه لی ﷺ یان پیداوه [له خۆشیان] سوژده ی شوکری بۆخوا بردووه.

ئهم چيروکesh درۆیه [و ئه سلی نیه] ^(١).

٢. زیاده خستنه سهر پرووداوه کان یان لی کهم کردنه وهی به مه به سستی

تیكدان و شیواندن:

لیره دا پیده چی بنچینه ی پرووداوه که راست بیته وه کو پروودای (سه قیفه)، جا پروودای (سه قیفه) راسته و له ویدا کو بونه وه له نیوان ئه بویه کر و عومهر و ئه بو عوبه یده له لایه ک و حوایی کوپی مونزیر و سه عدی کوپی عوباده و هه ندیکی تری پيشتیوانان له لایه کی تره وه پرووداوه.

به لām ئه وان هاتوون کو مه لئی شتی وایان خستۆته سهری - که دوا جار باسی

لیوه ده کهین - ویستوو یانه ئه و راستیه بشیوینن.

(١) أبو الفرج الاصبهاني له کتیبی (الأغانی) (ص ٥٥) هیناویه تی، جا ئهم ئه بولفه ره جه، شیعه یه و تۆمه تباره به درۆ کردن، ههروه کو له باسی ژيانیدا هاتوه له (تاریخ بغداد) و (المیزان) یشدا، ههروه ها تیجانیش - که خۆی کردووه به شیعه - له کتیبی: (فاسألوا أهل الذکر) (ص ٩٧) هیناویه تی و نه یووتوه له کو یوه هیناویه تی و کی پیاویه تی کردووه.

٣. ليکدانه وه (تأويل) ي پوچ و نابه جي بۆ پروداوه کان:

به وهی ههولده دات ته ئويليکي پوچ و نابه جي وا بۆ پروداوه که بدوزيته وه که له گه له ههواو نارهزو و بيروبوچووني خوښي و نهو مه زه به بهی له سه ريتي بگوځي.

٤. ده رختني عه بيه و هه له کان:

ليړه شدا پيډه چيټ چيړۆ که که [يان باسه که يان پروداوه که] راست بيت، به لام له هه ر کويي که هه له يه که يا عه بيه که تيډا بيت، ته رکيزي له سه ر ده کا و ده ري ده خا، له هه مان کاتدا لايه نه چا که کاني ده شاريتيه وه.

٥. دروستکردني شيعر بۆ پشتگيري کردني پروداوه ميژوويه کان:

يه کيکيان هه لده سي و شيعريک دهنوسي و، پاشان ده داته پال ته ميري ئيمانداران عه لي، يا دايکي ئيمانداران عايشه، يا زوبه ر يان ته لحه ره زاي خوا له هه موويان بي، له سه ر تانه و ته شه ر دان له هاوه لان، هه روه کو چون شيعريکيان داوه ته پال ئين عه بباس ب، که له باره ي دايکي ئيماندارانه ول ووتويه تي:

تَبَغَّلْتَ تَجَمَّلْتَ وَلَوْ شِئْتَ تَفَيَّلْتَ^(١)

٦. داناني کتيب و نامه ي ساخته کراو:

هه روه که -ان شاء الله- دوايي له چيړۆکي کوشتني عوسماندا ديته پيشمان، کاتيک که چهندين نامه به ناويه وه ساخته کرا، هه روه ها چهنديني تريش به ناوي

(١) واته سواري هيستر بووي پاشان خوشتر، نه گهر به وي سواري فيليش ده بي، ياني: بۆ شه ر

و نازاوه نانه وه.

عائشەوہ ساختە کرابوو، چەندینی تر بەناوی عەلی و تەلحە و زوبەیرەوہ ﷺ ساختە کراوہ.

ئەمە بێجگە لەو کتیبانەى دەنوسرین و ساختە دەکرین، وەکو کتیبى (نہج البلاغە) کہ دراوہتە پال عەلى کورپى ئەبو تالب ﷺ، یان کتیبى (الإمامة والسیاسة) کہ دراوہتە پال ئىبن قوتەیبە^(۱).

۷. قۆستەوہى ھاوشیوہى ناوہکان:

بۆ نمونە دوو ئىبن جەریر ھەبە:

یەگەم: موخەممەدى کورپى جەریری کورپى یەزیدە، کہ (ئەبو جەعفەرى تەبەرى) پى دەلێن، پێشەوايە کہ لە پێشەوايانى ئەھلى سوونە.

دووہم: موخەممەدى کورپى جەریری کورپى رۆستەمە، ئەمیش ھەر (ئەبو جەعفەرى تەبەرى) پى دەلێن، پێشەوايە کہ لە پێشەوايانى شیعە^(۲).

ئەرۆن کتیبەکانى ئىبن جەریرە شیعە کہ دەدەنە پال ئىبن جەریرە سونىە کہ، لەوانە کتیبى: (دلائل الامامة الواضحة ونور المعجزات)، ھەردوکیشیان لە ھەمان سالى ۳۱۰ ک وەفاتیان کردووە.

ھەرۆھە ئىبن جەجەرىش دوانن:

یەگەمیان: ئەجمەدى کورپى عەلى کورپى جەجەرى عەسقەلانیە، کہ یەکیکە لە پێشەوايانى فەرمودە.

(۱) أنظر: مقدمة تأويل مشكل القرآن لابن قتيبة تحقيق سيد أحمد صقر ص ۳۲. و(مقدمة

الميسر والقдах) لابن قتيبة تحقيق محب الدين الخطيب.

(۲) (لسان الميزان) في ترجمة محمد بن جرير بن رستم (۲۹/۷).

دوۋەمىيان: ئەھمەدى كۆرى ھەجەرى ھەيتەمىيە، پېشەوايە لە فىقھدا بەلام
لە فەرمودەدا لېھاتوو نىيە، ھەروھە چەندىن ھەلەى دىيارى ھەيە، وچەندىن
رەخنى لەسەرە.

بۆيە ئەرۆن ئەو فەرمودانەى ھەيتەمى بە صەحىحى دانائو دەيدەنە پال
عەسقىلانى.

✽ كەى رېبازى لىكۆلېنەو لای ئەھلى سوننە دەستى پىكرد؟^(۱)

لەگەل كەوتنەو ھى فېتنە دەستى پىكرد، ھەروھەكو شوپنكەوتوى پاىەبەرر
پېشەوا (موھومەدى كۆرى سىرىن) -رەھمەت و رەزاي خوائ لىبى- ئەلئىت:

(ھەرگىز پىرىارى سەنەدىان نەدەكرد، بەلام كە فېتنە كەوتەو، ئەيانووت:
كو لە كىتان بىستوو؟! ناوى ئەو پىاوانە بىنن كە لىوھىتان بىستوون؟

ئىتر تەماشادەكرا گەر ئەھلى سوننە بوایە فەرمودەكانىان وەردەگىرا،
ئەگەرىش ئەھلى بىدەع بوایە لىي وەرنەدەگىرا)^(۲).

چونكە ئەھل وایە ھەموو كەسك جىي متمانەيە؛ جا ئىبن سىرىنىش لە
گەورە تابەيەكانە، گەشتۆتە ژيانى ھاوھالان، لەگەل گەورە و بچوكى تابەيەكاندا
ژياو. مەبەستىش لە فېتنە لىرەدا دەرکەوتنى گروپە گومراكانە لە كۆتايى
خىلافەتى عوسمان.

(۱) مەبەست لە رېبازى لىكۆلېنەو: لىكۆلېنەو ھەيە لە سەرچاۋەى ھەوال و فەرمودەكان و
صحيح و زەئىفى، ھەروھە گىرەكى دان بە راۋىەكان و لەۋەى كە دەيگىرەنەو، ئەمەش بۆ پاراستنى
فەرمودەكانى پەيامبەر ﷺ لە درۆى درۆزان و تى ئاخنى ناحەزان و ھەزى ئەھلى ھەوا و
ئارەزوبازان. (وەرگىز)

(۲) مقدمة (صحيح مسلم) (۱/۱۵)، باب بيان أن الإسناد من الدين.

* زهروره تي ليكولینه وه له گیرانه وهی ههواله کاندای:

خوای پهروه ردگار له قورئاندا دهستوریکی زیږینی بو داناوین، کهم کهس ههستی پی دهکات، که بریتیه له نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهَلَةٍ فَتُصْحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ [الحجرات: ۶].

واته: (تهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه، نه گهر گوناهاکاریک ههوالیکی بو هینان، نهوا لی بکولنه وه تا بوټان پروون ده بیته وه، نه وه زیان به خه لکی بگه یه نن به نه زانیه وه، نه وسا په شیمان بنه وه لهو کاره ی، که کردوتانه).

به مهش گهران به دوا ی راست و دروستی ههواله کان پیویست بوو.

* * *

بہندی یہ کہم

رووہ میڑویہ کان لہوہ فاتی
یہ یامبہرہوہ ﷺ تا سالی ۱۶ک

رِیخۆ شکار

هاتنی په یامبهړ

له پوژي دوو شه مه له دوو زده ی ربيعولته وه لد^(۱) خوی په روه ردگار منهت و نیعمه تی خوی پشت به سهر هه موو مروځایه تی دا، به له دایکبوونی سه روه و رینوویکاری مروځایه ت^(۲)، موحه مده دی کوری عه بدوللای کوری عه بدولموته لیبی هاشیمی قوره یشی، به هه تیوی هاته دنیاوه، دوی شهش سال یه تیمی باوک و دایکیش بوو، له سکی دایکدا بوو باوکی وه فاتی کرد، که ته مه نی گه یشته شهش سال دایکیشی وه فاتی کرد، نیر دوی ئه وان عه بدولموته لیبی باپیری به ختوی کرد، ئه ویش دوی دوو سال وه فاتی کرد، ئینجا ئه بو تالبی مامی ئه رکی به خپوکردنی گرته ئه ستو.

که ته مه نی گه یشته چل سالی خوی په روه ردگار به مژده دوه رو ترسینه روه وانه ی کرد، ئه میش هه ستا به گه یانندی په یامه که به جوانترین شیوه، ئه وه ی په روه ردگار فرمانی پیکرد ده ست به جی گه یانندی، بو ئه وه ی خه لک له تاریکيه وه دهر به ینیت بو روناکی، ئه وه بوو گه ووه دهم سپیه کانی قه ومه که ی هه ستان به دژایه تی کردن و نازاردانی خوی و شوین که وتوه کانی. به لام هه ر خه لکانیک شوینی که وتن، دنیا یان فروشت و دواړوژیان کړی، به مال و گیانیان جیهادیان له پیناوی خوا کرد و خودا و په یامبهړه که یان سه رخست: ﴿لَفَقَرْنَا أَلَمْ نَجْرِبْنِ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَآمَرُوا لَهُمْ بَتُّونَ فَضَلَّامِينَ اللَّهُ وَرِضُونًا وَرِضُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ﴾ [العنبر: ۸۰].

(۱) لیره دا جیاوازی هیه له باره ی دیاریکردنی پوژي له دایکبوونی په یامبهړ.

(۲) په یامبهړی خوا ده فهرمویت: «أنا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر»، رواه أحمد

(۲/۳) وابن ماجه برقم (۴۳۰۸) وصححه الألباني في صحيح السنن.

واته: بۆ ئه و کۆچبهره هه ژارانهي له مال و ساماني خوځيان دوور خراونه ته وه و ده رکراون و به ته ماي پاداشت و ره زابووني خوان، خواو په يامبهره که ي سه رده خهن، به راستي ئا ئه وانه راستگۆن.

به دريژايي سيازده سال هه ر به رده وام بوو له سه ر بانگه وازه که ي، تا ئه وه بوو په روه ر دگار -عز وجل- فه رماني پي کړد به کۆچکړدن بۆ مه دينه. ئه وه بوو ئه و شاره ي مونه وه ر و پونا ک کرده وه، ها وه لکانيشي له گه ليدا کۆچيان کرد، مال و مندا ل و لانکه ي خوځيان به جي هيشت، هه موو ئه مانه يان ته نها له پي ناوي خوا دا -عز وجل- ده کرد. دوايي که گه يشتنه مه دينه خه لکه که ي جتيان کردنه وه و سه ريان خستن و پشتيان گرتن، دژايه تي هه موو دنيايان کرد له به ر ري زگرتن له په يامبهر ۱۰۰۰، با وه شيان بۆ کۆچبهرانيش کرده وه، به مال و سامانيانه وه، ته نانه ت به خي زانه کانيشيانه وه، ئه و ئه نصاريه ي دوو ژني هه بوايه ده هات بۆ لاي موهاجيره که و پتي ده ووت: (هه رکاميات ده وي من ته لاقی ده دم و له بۆخوت ماره ي که) (۱).

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُخْجَلُونَ مِنْ هَاجِرٍ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ الْمُفْلِحُونَ﴾

[العشر: ۹].

واته: (و ئه وانه ي که پي شتر مال و لانکه ي خوځيان ئاماده کرد بۆ پي شوازي له کۆچبهران کردiane بنکه ي باوه ر، ئه وه ي کۆچ بکات بۆ لايان خو شيان ده وي ت وه له دل و ده رو نياندا هيج هه سوديه کي تي دا نيه له سه ر ئه وه ي، که به شي کۆچبهران درا وه -له فزل و پله و پايه -، و خۆنه ويستي ده کم ن و باوي ئه وان ده دن به سه ر

خۇياندا ئەگەر چى خۇشيان موحتاجىن و پىيوستيان پىي بى^(۱)، ھەر كەسىكىش خۇي لە پۋدى و پەزىلى پىاريزىت، بەراستى ھەر ئەوان سەرفازان).

پەيامبەرى خوا ﷺ ھەر بەردەوام و كۆلنەدەر بوو لە بانگەوازە كەيدا، ئەو بوو ھەموو دوورگەي گرتەو، تا ئەو پۋژە مەزنە ھات و خۇاي گەورە تىيدا مەككەي پىرۋزى لە بۆ پەيامبەرەكەي ﷺ فەتەح كرد و دانىشتوانەكەي ھاتنە نىو ئىسلامەو، بەدواي ئەو سەرجمە دوورگەي عەرەبى ملكەچى پەيامبەرى خوا بوون ﷺ.

دواي بىست و سى سال لە بانگەوازە تىكۆشان، ئەو قەدەرە ھەقىيە ھات، ھەرۋەكو خوا -سبحانە- لەبارەيەو دەفەرموى: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقِلْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۴]. واتە: (موحەممەد تەنھا پەيامبەرىكەو (نەمر نىيە)و بىگومان لە پىش ئەو پەيامبەرانى تر رابوردوون -ھەرۋەكو چۆن ئەوان مردن ئەمىش دەمرى-، جا ئەگەر وەفاتى كرد ياخود كوژرا، پاشگەز دەبنەو؟ جا ھەر كەس ھەلگەپىتەو، ئەو ھەرگىز ھىچ زىانىك بەخو ناگەيەنى، خوا بە زووبى پاداشتى سوپاسگوزاران دەداتەو).

وەكو وا بىت ھەموو دونيا تاريك ھەلگەرا بىت لە بۆ ئەم رۇداو ھەرۋەيە، ئەي چۆن وا نەبىت؟ لە كاتىكدا پەيامبەر ﷺ دەفەرمويت: ((إِذَا أُصِيبَ أَحَدُكُمْ

(۱) ھۆكارى دابەزىنى ئەم بەشى ئەم ئايەتە لە ھەقىقىي بوخارى دا ھاتووەو چىرۆكىكى زۆر بە پىزو پى وانەيە، وىنەيەكى جوانى ئەو ئەنصارىانە پىشان دەدات كە بەردەوام وابوون ھەرۋەكو خۇاي پەرۋەدرگار باسيان دەكات. بۆ دەقى ھۆي دابەزىنەكە بىروانە كىتەبەكانى تەفسىر لە رافە كردنى ئەو ئايەتەي سورەتى ھەشر. (وەرگىي)

مصيبة، فليذكر مصيبتَه بِي، فإنها أعظمُ المصائبِ^(۱) واته: (گهريه كيكتان تووشی موسيبيته تيك هات، نهوا با موسيبيته كهی به من بهراورد بکات، بهراستی گه وره ترين موسيبيته تيك، مردنی منه)، به دلتيابي هوه لهو روزه وهی په روه ردگار دروستکراوه کانی دروستکړدوه، هه رگيز جيهان کاره ساتی لهوه گه وره تری به خو وه نه دیوه.

نهوه فاتي مهی کچی په یامبه ره ، که باوکی وه فاتی کرد هاواری کرد: « يا أبتاه، أجا ب رباً دَعاه، يا أبتاه، في جَنَّةِ الْفِرْدَوْسِ مَأواه، يا أبتاه، إلی جَبْرِيل نُنْعاه»^(۲). واته: (نهی باوکه گیان، داوای په روه ردگاری وه لام دایه وه، نهی باوکه گیان، فیرده وس مه نزلگایه تی، نهی باوکه گیان، سه ره خووشی نهو لای جویره نیل ده کهین).

نهوه ش نه نه سی کوری مالیکه ﷺ نه لی: (نهو روزهی که په یامبه ری خوا هاته مه دینه وه هه موو شتی که تییدا رۆشن بوویه وه، به لام نهو روزهی که وه فاتی کرد هه موو شتی که تییدا تاریک و خاموش بوویه وه، هیشتا ده ستمان له په یامبه ری خوا ﷺ هه لته گرتبوو، خه ری کی ناشتی بووین و له ناشتی نه بوینه وه، رق و بیژمان له دلی خو مان ده هاته وه - که هه لیده گرین و به دهستی خو مان ده نیژین -^(۳).

(۱) الطبقات الكبرى (۲/۲۷۵)، وصحه العلامة الألباني في (سلسلة الأحاديث الصحيحة)

رقم (۱۱۰۶).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب مرض النبي ﷺ ووفاته، الحديث (۴۶۶۲).

(۳) (سنن الترمذي) كتاب المناقب عن رسول الله ﷺ، باب فضل النبي ﷺ، حديث

(۳۶۱۸). (ابن ماجه) كتاب الجنائز، باب وفاة النبي ﷺ، حديث (۱۶۳۱). [وصحه الألباني]

ئەوھش ئەبۇبەكرە - لەدواي وەفاتكردنى خۆشەويست ﷺ - بە عومەر دەلى: با برۆين سەردانىكى ئوم ئەيمەين بىكەين، وەك چۆن پەيامبەر صلى الله عليه واله وسلم سەردانى دەکرد^(۱)، ھەر كە گەشتەنە لاي دەستى كرده گريان، ئەوانىش وتيان: بۆ دەگريت؟! ئەوھى لاي خوايە باشتە بۆ پەيامبەرەكەي ﷺ. ئەويش وتى: بۆ ئەوھ ناگريم، كە نەزانم ئەوھى لاي خوايە باشتە بۆ پەيامبەرەكەي ﷺ، بەلام ئەگريم لەبەر ئەوھى ئيتەر وەحى لە ئاسمانەوھ پىچرا، ئەوھبوو ھەردوكيانى كرد بە گريانەوھ و دەستيان كرد بە گريان^(۲).

ئا بەم شىۋەيە روھى پاك و موبارەكى فېرى بۆلاي پەرورەدگارىي و دىنەكەي خواي گەورەش ھەر مايەوھ.

(۱) پەيامبەرى خوا ﷺ ھەتا لە ژياندا بوو زۆر سەردانى دەکرد، بۆيە جېنشىنەكەي لەسەر سوننەتى مامۇستا و سەرورەكەي دەروات و سىلەي پەھمى ئەو بەجى دىنىت، وەكو چۆن كاتىك كە باوكىك دەمرىت كورەكانى ئەرپۆن سەردانى ئەو ھاوپرى و دۆستانەي باوكيان دەكەن، كە تا باوكيان لە دونيا بووھ خۆشى ويستون و سەردانى كىردون، ئەمانىش وەكو شوتىنكەوتەيەكى دىلسۆز سەردانى خۆشەويستانى خۆشەويستەكەيان دەكەن. (وەرگىي)

(۲) (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، الحديث (۲۴۵۴).

بہ شی یہ کہم

خیلا فہتی ٹہ میری ٹیمانداران
ٹہ بو بہ کری سدیق ﷺ لہ سالتی ۱۱ بو سارک

رِیخۆ شکار

دوای بلاووننه‌وه‌ی وه‌فاتی په‌یامبه‌ر ﷺ، ئه‌بویه‌ کری صدیق ﷺ له سُنحه‌وه^(۱) گه‌رایه‌وه، پاشان پرووی په‌یامبه‌ری ﷺ هه‌لدایه‌وه و نیوچه‌وانی موباره‌کی ماچ کرد و وتی: (دایک وبام به قوریانت بی به مردویتی و به زیندویتی هه‌ر بۆنت خو شه).

دایپۆشیه‌وه و پاشان سه‌رکه‌وته سه‌ر مینه‌به‌ر و وتی: (هه‌ر که‌س موحه‌مه‌دی ﷺ ده‌په‌رست، ئه‌وا بی‌گومان موحه‌مه‌د ﷺ وه‌فاتی کرد، هه‌ر که‌سی‌کیش خوای ده‌په‌رست، ئه‌وا بی‌گومان خوا هه‌ر زیندووه و نامری).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۴]. ئیتر خه‌لک پر‌قورگیان بوو له‌گریان، ئه‌وه‌بوو هاوه‌لان ده‌رچوون بو سه‌ر

(۱) له‌ نزیک‌ی مه‌دینه‌یه و مالتی خێزان‌ه‌کی تری ئه‌بویه‌کر: (حه‌بیه‌ی کچی خاریجه) له‌ ئی‌ره‌دا بوو. و دوای نوژی به‌یانی، که په‌یامبه‌ری خوا ﷺ حالتی هه‌ندی‌ک چاک بوویه‌وه و هه‌موو پی‌ی دل‌خۆش بوون، و په‌یامبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانیدا، له‌سه‌ر به‌ره‌که‌تی خوا سوپا‌ه‌کی ئوسامه به‌ری بکه‌مویت، ئه‌بویه‌ کریش هات و فه‌رمووی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ئه‌م‌رو پۆژی کچی خاریجه‌یه و تۆش له‌خوا به‌زیاد حالت چاک بووه، جا ئی‌زن ئه‌فه‌رموون؟ ئه‌ویش رینگه‌ی پێدا. ئی‌بن که‌سیر ده‌لی سالی کوری عوبید (مه‌ولای ئه‌بو حوزه‌یفه ئه‌وه‌ی که په‌یامبه‌ری خوا ﷺ له‌ باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویتی: (قورئان له‌ چوار که‌سه‌وه وه‌ریگرن...یه‌کی‌کیان سالی مه‌ولای ئه‌بو حوزه‌یفه) رۆیشت به‌دوای ئه‌بویه‌کر و ئاگاداری کرده‌وه. پروانه: (البداية والنهاية)... (وه‌رگیتی)

شه قامه کان و ئه م ئایه ته یان دوو باره ده کرده وه. ئه نه س ده لئی: (وه کو ئه وه ی هه رگیز ئه م ئایه ته مان نه بیستبیت له و کاته دا نه بیت)^(۱)

قورئان له سه رده می په یامبه ره ﷺ و پیش وه فاتکردنی کامل بووه، له گه ل ئه وه شدا ئه و ئایه ته به شیوه یه ک ده رکه وت وه کو ئه وه ی تازه بیستبیتیان و له وه و پیش نه یان بیستبیت، له ده ره نجامی گه وره یی و سه ختی ئه و موسیبه ته، که مردنی په یامبه ری خوا یه ﷺ.

ئینجا عه بباسی کوری عه بدولموته لیب و عه لی کوری ئه بو تالب و فه زلی کوری عه بباس و هه ندیکی تریش، هه ستان به شو ردن و کفن کردنی په یامبه ری خوا ﷺ، به شکو نویژی له سه ر بکری و بنیژی (به دایکم و باو کمه وه به قوربانی بم ﷺ)، بویه ش ئه وان ه خه ریکی کفن کردن و شر دنی بوون، چونکه عه بباس مامه یه تی و فه زل و عه لیش ئاموزاین، هه ر بویه ئه وان له پیشترن بو په یامبه ری خوا ﷺ.

* * *

باسى يەكەم

سەقىفەي^(۱) بەنى ساعىدە

لەو ماوەيەي كە عەلى و عەباس و فەزەل، سەرقالى ئامادە کردنى پەيامبەرى
خوا ﷺ بوون، ھەندىك لە پشتیوانان لە سەقىفەي بەنى ساعىدە كۆبونەو، جا
من سەرەتا رىوايەتەكەي (ميٿووي تەبەرى) دەگىرمەو، كە رىوايەتى ئەبو
مىخنەفە درۆزنەكەي، دواي ئەو رىوايەتەكەي ئىمامى بوخارىش دەگىرمەو
و پاشان بەراوردىكى ھەردووكيان دەكەين، لە بۆ دەرخستنى ئەو زیادانەي كە
ئەبو مىخنەفە خستويەتە سەرى.

تەنەت لەو دەچىت زۆرىك لەو زیادانە لای زۆرىمان تا ئىستا كۆمەلە
شتىكى تەواو وبى عەيب (مُسَلَّم) بن، ھەروەك لە باسى شورا و تەحكيميشدا
نۆنەي تری لە شیوەي ئەمەمان دیتە پيش -إن شاء الله-.

ئىمامى تەبەرى -رحمە الله- دەلى: ھیشامى كورپى موحمەد بۆي
گىراينەو، لە ئەبو مىخنەفەو، وتى: عەبدوللای كورپى عەبدولرحمانى كورپى
ئەبى عەمرەي ئەنصارى بۆي گىرامەو: كاتىك كە پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتى
کرد، پشتیوانەكان لە سەقىفەي بەنى ساعىدە كۆبونەو و وتیان: دواي
پەيامبەرى خوا ﷺ ئەمكارە دەدەينە دەست سەعدى كورپى عوبادە، يەككىيان
ھەستا و وتى: بەشمشیرەكانتان ھەموو عەرەب ملی بۆ كەچ كردن،
پەيامبەرىش ﷺ وەفاتى كرد و لە دەستان رازی بوو، خەلك بە ئیو ئاسو دەن، لە

(۱) سەقىفە: شوئنى كۆبونەو، يان بوو، وەكو شوئنى دانىشتنەكانى ئىستا.

پېش خه لکې تر ئەم کاره زهوت بکهن، ئەوه بو هەر هه مووی په زامه نديان له ناست دهرېرې و وتیان: بۆچونه که ت جی خۆیه تی! یه کیکیان وتی: ئەگەر کوچه ره قورېشیه کان رازی نه بوون؛ ئەوا ئەلین: ئەمیریک له ئیمه و ئەمیریک له ئیوه! سه عدی کورې عوباده گوتی: ئەمه سه ره تاي لاوازی و کزبونه^(١).

که هه واله که گه یشته عومهری کورې خه تتاب^(٢)، کهوا هه ندی له پشتیوانان له سه قیفه ی به نی ساعیده کوپونه ته وه و ئەلین: ئەمیریک له ئیمه و ئەمیریک له ئیوه، ئەوه بوو رۆیشت بۆ لای ئەبویه کر و هه واله که ی پی راگه یاند و وتی: برا پشتیوانه کاغان کوپونه ته وه و ئاوها ئەلین، به ریکه وه با برۆین بۆلایان.

هه ردوکیان رۆیشتن و له رینگادا ئەبوعوبه یده یان بینی، وتیان: له گه لمان که وه، به هه رسیکیانه وه رۆیشتن بۆلای پشتیوانان.

عومهر ئەلی: له دلې خۆما قسه یه کم ئاماده کردبوو له وی به یانی کهم، به لام که ویستم قسه بکهم، ئەبویه کر ئاماژهی بۆکردم که بیده نگ بم، ئیتر ئەبویه کر دهستی به قسه کرد، سوپاس و ستایشی خوی کرد و پاشان وتی: خوی گه وه موحه مەدی ﷺ ره وانه کرد.. پاشان ووتاریکی درێژی ئەبویه کر باس ده کات، له وهشی باسی کردوه: موهاجیرین له پیشتن بۆ خیلافهت.

حویابی کورې مونزیر وتی: ئەی کۆمه لی پشتیوانان! ئەم کاره له دهستی خۆتان دهرمه کهن، خه لک له ژیر به یداخ و سیبه ری ئیوه دایه، هیچ بویریک ناویری

(١) مەبهستی: له سه ره تاوه باسی چی ده کرا و ئیستا باسی چی ده کری؟ سه ره تا: با کاره که زهوت بکهین! ئیستا: ئەمیریک له ئیمه و ئەمیریک له ئەوان؟! ئەمه سه ره تاي ته نازوله. (وه رگێر).

(٢) یه کیک له پشتیوانان هه والی پیدابوو.

پيچەوانەتان بکات، خەلکی ئەو ئەکەن کە لە ئیووە دەردەچى، ئیو خاوەن دەسلەت و پارەن، شان و شوکەتتان هەیه، ئەگەر ئەوێ لییان داوا دەکەن هەر پى پازى نەبوون شاریان پى چۆل بکەن، ئەم کارانە بگرە دەست و بەسەریانەو بن، دە بەخوا ئیو شایستەترن بۆ ئەم پۆستە وە کە لە ئەوان، ئەوانەشی کە سەریان دانەئەواند هەر بە شمشیرە کانتان سەریان بۆ دین دانواند، منیش شیاوترم لە غەیری خۆم بۆ ئەم کارە.

لەو کاتە عومەر و ئەبوعوبەیدە بە ئەبوبەکریان ووت: دەستت بێنە با بەیعتت بەینی، کاتیک پۆیشتنە پیشەووە بۆ ئەوێ بەیعتی لیوەرگرن، بەشیری کورپی سەعد پیشی هەردووکیان کەوت و بەیعتی لیوەرگرت، پاشان ئوسەیدی کورپی حُضیر کە یەکیک بوو لە دەم سپی و پیاو ماقولان هەستا و وتی: «دە بەخوا ئەگەر خەزرج یە کجار ئەم کارە بە دەست بگریت هەتا هەتایە بەهۆیەو فەزلیان دەبیّت بەسەرتانەو»^(١). سەعدیش گوتی: دە بەخوا تانە هەستام هەبوايە، کە تانام نیە، ئەوا گویت لە نەرەى شیرینم دەبوو بەشیوێهە کە خۆت و هاوڕێکانیشتی بریندار بکردایە، کە وای لیھات، سویند بى بەخوا! ئەبى بگێرمەووە بۆ نیو ئەو خەلکەى کە تیاياندا سەرشۆر بووی نە ک سەربەرز، هەلەمگرن لەم جیگایە. ئەوانیش هەلیان گرت و بردیانەو مالهەى، چەند پۆژیکى پێچوو، پاشان وتی: بەخوا هەتا تیر لە تیردانە کەم بیّت تیرتان تیدەگرم، و نوکی رەمە کەم رەنگ دەکەم - تیر دەکەم -، هەتا هیژ لە گیانم بى بە شمشیرە کەم لیّتان دەکوژم، بە خاووخیزان و ئەوێ گۆپرایەلم بیّت لە هۆزە کەم

(١) یانی ئوسەیدی خودەیر حەسودی بە سەعدی کورپی عوبادە بردووە کە لە هۆزی خەزرجە.

ئەمە رېۋايەتە كەي ئەبو مېخنف بوو دەربارەي چيژكي سەقيفە ،
ئىستاش رېۋايەتە كەي ئىمامى بوخارى دەگىرپنەۋە لەسەر ھەمان پوداۋ و
دوچارىش بەراورد ڤك دەكەين :

ئەبۇبەكر و عومەر و ئەبوعوبەيدە رۆيشتن بۆلايان، عومەر ويستی قسە بکات، بەلام ئەبۇبەكر ئاماژەي بۆ کرد که بيدهنگ بيّت، عومەر ده‌لّی: سويّند بەخوا هيچ مەبەستيّکم نەبوو تەنھا ئەو نەبيّت که هەندى قسەم ئامادە کردبوو بەلامەوہ جوان بوو، ترسام ئەبۇبەكر باسى نەکات، ئەوہبوو ئەبۇبەكر بەشّیوازىكى زۆر رەوان دەستى کرد بە قسەکردن، لە ووتەکانيدا وتى: ئەمير لە ئيمە دەبيّت و وەزير لە ئيوە. بەلام حويابى کورى مونزير هەستا و وتى: نەبەخوا، ئەميرىک لە ئيمە دەبيّت و ئەميرىک لە ئيوە^(۷). ئەبۇبەكر وتى: نەخىر، ئەميرايەتى لە ئيمە

(۲) نین نەلتین دەلی: «بۆیە پشتیوانان وایان دەگوت: «ئەمیریک لە ئیمە و ئەمیریک لە ئۆه»، چونکە ھەرگیز ناو ەمرەب وا باو نەبوو ە غەیری ھۆزەکی خۆیان بێتە کاربەدەستان،

دهبى و وهزيرايه تى له نيوه، نهوان -مه به ستي قوره يشه- مالىان له ناوه ندى عه ره بدايه، به هيزترين و خوشه ويسترين نه سه بيان ههيه له ناو عه ره بدا، نهوه عومهر و نهبو عوبه يديه به يعهت بدن به يه كيكيان، عومهر نه لى: به لكو به يعهت به تو ده دهين، تو گه ورماني، و باشتري نمانى، و خوشه ويستري نمانى لاي پيامبه رى خوا ﷺ، پاشان عومهر ده ستي گرت و به يعتى پيدا و خه لكيش به يعه تيان پيدا، يه كيک له ويوه وتى: سه عدى كورى عوباده تان كوشت، عومهر وتى: خوا بيكوژى^(١).

نه مه رپوايه ته كهى ئيمامى بوخاريه، ههروهك ده بينين كورته و پوخته، و ئا نه مه يه هه قيقه تى سه قيفه، نهوهى نهبو ميخنه ف زيادى كردووه (كه سه دى كورى عوباده و توويه تى: كوشتارتان له گهل ده كه م، جومعه و جه ماعه تى له گهل

جا كاتيك نه مان نهو فرموده يان به بيريان هينانه وه «قريش ولاة هذا الأمر» «كاربه ده ستي نه م دينه به ده ست قوره يش دهبى»، په شيمان بونه وهو گوټرپايله بوون. «فتح البارى لابن حجر. (وهر گير) (١) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب لو كنت متخذاً خليلاً، الحديث (٣٦٦٧) - (٣٦٦٨).

* ئين حه جهر نه لى: «ووتهى: «يه كيک له ويوه وتى: سه عدى كورى عوباده تان كوشت»، يانى: خه ريكن ده يكوژن، ووتراو يشيه: كينايه يه بو پشتگوى خستن و سه رشوږى. به لام نهوهى له رپوايه ته كهى موساى كورى عوقبه له ئين شه هابه وه هاتووه ره ددى نه م رايه ده داته وه، كه ده لى: يه كيک له پشتيوانان وتى: سه عدى كورى عوباده ش به يئلنه وه پي پيا مه نين [فهراموشى مه كهن]. عومهر وتى: بيكوژن، خوا بيكوژيت». به لى، عومهر لهو فرمانه ي مه به ستي كوشتنى راسته قينه نه بووه، سه باره ت به وهى كه نه لى: «خوا بيكوژيت»، مه به ست: دوعا لى كردنه، ههروهك له زمانى عه ره بدا مه شهوره، نه م نايه ته ش له بو هه مان مه به سته ﴿قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ﴾. جا له سه ر بووونى يه كه م: بريته له پشتگوى خستن و ئيه مال كردنى. له فرموده كهى مال كيشدا هاتووه: «پي م ووت -لهو كاته توره بووم-، خوا نهو سه عده بكوژى به راستى شه رخ و ناژاوه گيره» ت. و، الفتحة (٣/٣٨٤) دار الفكر.

نەدە كەردن، ھەجى لە گەل نەدە كەردن، ھويابى كورپى مونزىر ھەستاۋە و بەرپەرچى ئەبۇبەكرى داۋەتەۋە) و زىيادە كانى تىرىش؛ ھىچ كامىيان راست نىن و نە چەسپاون.

ئەۋەي كە ديارە چىرۆكى سەقىفە خۆي نەگەشتۆتە نىۋسەعات، كەچى دەبىنىت چۆن ئەۋ رىۋايەتە لەۋە زۆرتەرە كە پرويداۋە.

سەبارەت بە سەدى كورپى عوبادە؛ ئەۋەتا ئەھمەد لە موسنەدە كەيدا لە ھومەيدى كورپى عەبدولپەھمانەۋە رىۋايەت دەكات، كە ووتىيەتى: ... پاشان ئەبۇبەكر قەسەي كەرد، لەسەر فەزلى پىشتىوانان ھىچ نەما باسى نەكات لە قورئان ولە فەرمودە كانى پەيامبەردا .

ئىنجا وتى: «خۇتان ئاگادارن پەيامبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: ئەگەر خەلگ شىو -رېنگا- يەك بگرن و پىشتىوانان شىۋىكى تر، من شىۋەكەي پىشتىوانان ھەلدەبۇيرم، ئەي سەعد تۆ ئاگادارى و دانىشتبۇوى كە پەيامبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: «قُرَيْشُ وَلَا هَذَا الْأَمْرُ، فَبَرِ النَّاسُ تَبَعًا لِّبَرِّهِمْ وَفَاجِرُهُمْ تَبَعًا لِّفَاجِرِهِمْ»^(۱) قورەيش كاربەدەستانى ئەم دىنەن، ئەۋەبوو سەعد وتى: راست دەكەيت، ۋەزىر لە ئىمە دەبىت و ئەمىر لە ئىۋە».

(۱) لە زىيادەيەكى تردا ھاتوۋە (ما أقاموا الدين) واتە: (ھەتا ياساكانى دىنيان بەجەپىنا). بىروانە: فيض القدير. ھەروەھا ئىبن ھەجەر لە فتح البارى دا دەلى: رېنگاكانى ئەم فەرمودەيە (قُرَيْشُ وَلَا هَذَا الْأَمْرُ) م كۆكردنەۋە گەشتە تىزىكەي چل سەھابى. بۆ ئەم ووتىيەم ھىنايەۋە چۈنەكە ھەندىك ئەم فەرمودەيەيان پى ھەزم ناكرى. (ۋەرگىپ)

ئەم رىوايەتە ئىمامى ئەحمەد لە موسنەدە كەى خۆى دا بەسەنەدىكى
 صحيحى مۇرسەل رىوايەتى كەدووه، لە رىڭگەى حومەيدى كۆپى عەبدولرەحمانى
 كۆپى عەوفەوه -رەحمەت و رەزاي خۆاى لىبى^(١).

ئەم رىوايەتە ئەگەر چى مۇرسەلىشە، بەلام ھەر لە رىوايەتە كەى ئەو ئەبو
 مېخنەفە درۆزنە بەھىزترە.

* * *

(١) بۆ زانىنى مۇرسەل بىروانە ل ٢٨، پەروائىزى (١).

باسی دوهوهه

ټه بویه کری صدیق ﷺ له چهند دیریکدا

* ناوی:

ناوی عه بدوللای کورپی عوسمانی کورپی عامری کورپی عه مری کورپی که عبی
کورپی سه عدی کورپی تهیمی کورپی موپړه ی کورپی که عبی کورپی لوئهی کورپی
غالیبی کورپی فهر^(۱). فهریش قورپه شیه.

عهلی کورپی ټه بو تالب ﷺ دهلی: «ان الله أنزل اسم أبي بكر من السماء
الصدیق» واته: خوی گه وړه ناوی ټه بو به کری له ناسمانه وه به راستگو (صدیق)
دابه زانده وه^(۲).

* موسولمان بوونی :

له ټه بی دهر دانه وه دهلی: (له لای په یامبهری خوا ﷺ دانیشتبوم،
ټه بویه کر بهره و پومان هات و لایه کی کراسه که ی هه لکر دبو هه تا هه ردو و
ټه ژنوکانی دهر که وت، په یامبهری خوا ﷺ فهرمووی: (بیگومان ټه م برایه تان
دهمه قالیکی کردوه)، ټه وه بوو هات و سه لامی کرد و وتی: (ټه ی په یامبهری
خوا ﷺ شتیك له نیوان من و کورپی خه تابدا پرویدابوو، تووړه بیم کرد، به لام
دواچار په شیمان بوومه وه و داوای لیبوردنم لیکرد، پازی نه بوو، ټه وه تا

(۱) (معرفة الصحابة) لأبي نعیم (۱ / ۱۵۰).

(۲) (أخرجه الطبراني في المعجم الكبير) (۱ / ۵۵)، وذكره الحافظ بن حجر في (الفتح) (۷ / ۱۱)

وقال: (رجاله ثقات).

هاتوومه ته خزمه تى ئىوه، په يامبهړ ﷺ فەرمووى: (خوا لىت خوښ بى ئهى ئه بويه كر (سى جار)).

دوايى عومهر په شيمان بويه وه و پوښتېوو بۆمال ئه بويه كر و پرسىارى كړدېوو، ئه بويه كر له وييه؟ گوتېويان: نه خير، ئينجا هاتېوو بۆلاى په يامبهړى خوا ﷺ، كه هات په يامبهړ ﷺ تورپه بوو و دم وچاوى موباره كى له تورپيدا گوږا، كه ئه بويه كر بهو شيويه بينى، دلئى بۆ عومهر سوتا و وتى: (ئهى په يامبهړى خوا ﷺ به خوا خه تاي من بوو) (دوو جار) (۱).

ئينجا په يامبهړ ﷺ فەرمووى: (ئەمن خوا پره وانهى كردم، ووتتان درؤ ده كات، به لام ئه بويه كر وتى راست ده كات، به خوښى و مالىه وه يارمه تى دام و هاوكارى كردم، ئيتړ واز له هاوړيكم دىنن بۆم). (دوو جار ئه مهى فەرموو)، ئيتړ دواى ئه وه كهس نازارى نه ده دا (۲).

ههروه ها له عه ماري كورى ياسره وه ده لئى: (ئەمن په يامبهړى خوام ﷺ بينيووه، كه سى له گه لدا نه بوو تنها پىنج بنده و دوو ئافره ت و ئه بويه كر نه بيت) (۳).

(۱) له هه قيقه تيشدا هه روايه يه كه م جار له ئه بويه كړوه بووه، ئەم ئه وى تووړه كړدوه، ههروه ك له چيړكه كدا دياره. (وه رگيږ).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (۳۶۶۱).

(۳) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ﷺ (سدا الأبواب)، حديث (۳۶۵۴).

* کوچکردنی :

له نه بویه کړه وه ﷺ ده لئ: له گهل په یامبه ری خوا بووم ﷺ له ناو
ته شکه وته که دا، سهرم بهرز کرده وه بینیم نه وه پئی قور هیشیه کانه، وتم: نه ی
په یامبه ری خوا ﷺ هندیکیان سهیریکی خوار بکا ده مانبینی، فهرمووی: (بی
دهنگ به نه ی نه بویه کړ، دووان خوا سییه میان بیت؟^(۱))

* خیزانه کانی و منداله کانی:

- قه تیل هی کچی عه بدولعوززا، که عه بدوللا و نه سمای لی بووه.
- نوم رومانی کینانیه، که عائیشه و عه بدولپه جمانی لی بووه.
- نه سمائی کچی عومه یسی خه پعه می. که موحه مده دی لی بووه.
- حه بیبه ی کچی خار یجه، نه میس نوم که لسومی لی بووه.

* له فزله کانی:

نه بو هورهیره ﷺ ده لئ: گویم له په یامبه ری خوا بووم ﷺ ده فهرموو:
(هه رکه سی جوتیک له هه رشتی له شته کان له پیناوی خوادا ببه خشی، نه وه له
دهرگا کانی به هشته وه بانگ ده کری: نه ی بهنده ی خوا نه مه خیره !! جا نه گهر له
نویژ گهران بی، نهوا له دهرگای نویژه وه بانگ ده کری، نه گهر له تیکوشه ران بی
له دهرگای جیهاده وه بانگ ده کریت، نه گهر له سهده قه خوازان (زه کات) بی، نه وه

(۱) (صحيح البخاري) كتاب مناقب الأنصار، باب هجرة النبي ح وأصحابه إلى المدينة،
حديث (۳۹۲۲). و (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، حديث (۲۳۸۱).

له ده رگای سه ده قهوه بانگ ده کړی وه هر که سيڼک له رږژوان بې ټه وه له ده رگای رپه يانه وه بانگ ده کړی).

ټه بويه کر وتی: (ټه وهی بانگ ده کړیت لهو ده رگایانه وه چ پټويستی به وهيه^(۱)
پاشان وتی: (ټه ی په يامبه ری خوا ﷺ هيه له هه موو ده رگا کانيه وه بانگ بکړیت؟)
فهرمووی: (به لئی ټه ی ټه بويه کر هيوام وايه يه کيڼک بې لهو که سانه^(۲))

له ټه نه سی کورې ماليکه وه ﷺ ده فهرموي: (په يامبه ری خوا ﷺ له گه ل
ټه بويه کر و عومهر و عوسمان، سهر که وته سهر کيوی ئوحد، کيڼه که هاته
له رزين، ټه وه بوو په يامبه ری خوا ﷺ فهرمووی: (پاوه سته جيگير به ټه ی ئوحد،
تو ته نها په يامبه ريځ و صديقځ و دوو شه هيدت له سهره)^(۳))

له عه مری کورې عاصه وه؛ دواي ټه وهی که په يامبه ری خوا ﷺ کړدبووی به
فهرمانده ی سهر سوپای (ذات السلاسل)، ټه لئی: هاتم بولای په يامبه ری خوا ﷺ
وعه رزم کړد: (قوربان خو شه ويسترين که س له لای تو کيڼه ؟)

(۱) يانی ټه گهر يه کيڼک ته نها خاوه ن يه ک سيفت لهو سيفه تانه بيت، له ده رگای ټه وه
سيفه ته وه بانگ بکړیت، ټيتر پټويستی به وه نيه له ده رگا کانی تره وه بانگ بکړی، گرنګ ټه وهيه
پرواته به هه شته وه. (وه رگيږ)

(۲) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذاً
خليلاً، حديث (۳۶۷۵). وأخرجه (مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أبي بكر الصديق
من حديث أبي هريرة حديث (۲۴۱۷).

(۳) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذاً
خليلاً، حديث (۳۶۷۵). وأخرجه (مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أبي بكر الصديق
من حديث أبي هريرة حديث (۲۴۱۷).

فہرمووی: (عائیشہ)، وتم: (لہ پیوان)؟

فہرمووی: (باوکی)، وتم: (پاشان کی)؟

فہرمووی: (عومہری کورپی خہتتاب)، و پاشان ناوی چہندین پیایوی تری
ہین^(۱)

✽ زانستی:

لہ ٹہبو سہ عیدی خودریہ وہ ﷺ دہ لئی: (پہیامبری خوا ﷺ ووتاریکی بو
خہ لکی خویندہ وہ و) پاشان فہرمووی: (لہ راستیدا خوا بہندہیہ کی سہریشک
(مُحَيَّر) کردوہ لہ نیوان دونیا و ٹہوہی لای خوہتی، جا ٹہو بہندہیہ ٹہوہی لہ
لای خواہی ہلبارد).

دہ لئی: (ٹہبویہ کر دہستی کرد بہ گریان). ٹیمہش سہیرمان لہ گریانہ کی
ہات، پہیامبری خوا ﷺ باس لہ بہندہیہ ک دہکات کہ موخہیر کراوہ! [دوای
زانیمان] ٹہو بہندہیہی سہریشک کرابو خودی پہیامبری خوا بوو ﷺ، چونکہ
ٹہبویہ کر پیی وتین. دوای ٹہوہ پہیامبری خوا ﷺ فہرمووی:

(بہراستی تاکہ کہ سیٹ کہ زور بہخشنده و چاک بووی لہ گہ لمد لہ
ہاورپیہتی و مالتیدا ٹہبویہ کرہ^(۲)، وٹہ گہر جگہ لہ پەرورہ دگام

(۱) متفق علیہ: (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذًا خليلاً،
حديث (۳۶۶۲). و (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي بكر الصديق،
حديث (۲۴۸۴).

(۲) دہقہ عمرہ بیہ کہ ٹہ لئی (ان آمن الناس عليّ) بہ لآم ٹیمامی نہوہی بہو شتوہیہ رافہی
دہکات کہ لہ سہرہوہ واتام کردوہ. (وہرگنپ)

هه ټېژار د بایه به (خلیل) ی^(۱) خۆم، ټهوه ټه بویه کرم هه ټده بژارد، به ټلام برا و دۆستی دینیه، ویا هیچ ده رگایه ک له مزگه وتدا به کراوه یی نه مینیتته وه و بیه ستری، تنهها ده رگاکه ی ټه بویه کر نه بی^(۲).

✽ په یوه سټی به په یامبه ره وه ۞:

له عه بدوللای کورې زوبه یره وه ټه ټی: (پرسپارم کرد له عه بدوللای کورې عه مری کورې عاص ب له باره ی سه خترین ټه شکه فجه دانیک که موشریکه کان به سر په یامبه ری خویان ۞ هینابی؟ ټه ویش فهرمووی: (په یامبه ری خوا ۞ نویژی ده کرد، عوقبه ی کورې ټه بی موعیتم بینی پویشټ بۆلای، کراسیکی خسته ملی زور به توندی جهراندی هه تا خه ریک بوو بخنکی، ټه وه بوو ټه بویه کر هات و پالی پیوه نا و په یامبه ری ۞ لی دوور خسته وه، وتی: (أتقتلون رجلاً أن يقول ربي الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم)، واته: (پیاویک ده کوژن هه موو

(۱) (حبیب) واته خوښه ویست، به ټلام (خلیل) پله یه کی له خوښه ویست زیاتره، به ټکو ټه بویه ری پله ی خوښه ویستیه، واته: (زور خوښه ویست) نه ک خوښه ویستی په تی. جا شیخی عوسه یین ده فهرمووی: (ټه وه ی مه لاکان ده ټین موحه مده حه بیبوللایه هه ټیه، چونکه موحه مده خلیل الله یه، نه ک حبیب الله). له شهوانی په مهراندا لای خوښان له دوا ی نویژی ته راویح ماموستا ومه لای مزگه وته کان له په یامبه ر ټیراهیمدا ۞ ده ټین خلیل الله، به ټلام له په یامبه ر موحه مده دا ۞ ده ټین حبیب الله، ټه مهش وه کو روونم کرده وه بهو شیوه یه نییه، ټومیده وارم راست بکر ټته وه، خو ټه گهر لا بری ټه و باشر چونکه زیاده یه، و باشرین بهرنامه بهرنامه ی موحه مده ۞ (وه رگری).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ۞ (سدوا الأبواب)، حديث

تاوانیکې ئهوهیه ئهلیت تنها الله پروهردگامه، و بهلگه و نیشانهی تهواوی له پروهردگار تانهوه بوهیناون^(۱).

* نامه کانی په یامبهره ﴿ بؤ جینشینکردنی:

۱. له ئهبی موسای ئهشعریهوه ﴿ دهلی: (په یامبهری خوا ﴿ نه خوش کهوت، که حالې خراب بوو، فرمووی: ((مُرُوا أَبَاكَرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ))، واته: (بلین به ئه بویه کر با ئه نویت به خه لکی بکات).

عائیشه وه وتی: (ئهی په یامبهری خوا ﴿ ئه پیاوړیکې دلنهرمه، که پرواته شوینه کهی تو ئیت ناتوانی نویت به خه لکی بکات).

په یامبهری خوا ﴿ فرمووی: (بلین به ئه بویه کر نویت به خه لکی بکات)، عائیشه ش هه مان قسهی دووباره کرده وه، ئه ویش فرمووی: (بلین به ئه بویه کر نویت به خه لکی بکات، به راستی ئیوه هاوه له کانی یوسفن)، بویه که سیک چوو بولای و هه والی پیدا، ئه وه بوو تا وه فاتی په یامبهری خوا ﴿ نویتی به خه لکی ده کرد^(۲).

۲. له جویه یری کوړی موعیمه وه دهلی: (ثافره تیک هاته خزمه تی په یامبهری خوا ﴿، ئه ویش فرمانی پیکرد که سهردانی بکاته وه)، ثافره ته کهش

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ﴿ ((لو كنت متخذاً خليلاً))، حديث (۳۶۷۸).

(۲) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب الأذان، باب أهل العلم والفضل أحق بالإمامة، حديث (۶۷۸). (صحيح مسلم) كتاب الصلاة، باب استخلاف الامام اذا عرض له عذر، حديث (۴۲۰).

وتی: (تهی نه گهر هاتم و تو نه بووی -مه بهستی مردن بو- (فه رمووی ﷺ): ((ان لم تجدینی فأتی أبا بکر)) نه گهر من نه بووم برپو بولای نه بویه^(۱). له عائشه وه ﷺ ده لی: (په یامبه ری خواه ﷺ له نه خوشیه کهیدا پی وتم: (بانگی نه بویه کری باوکت و براهه تم بو بکه، تا نوسراو ټک بو بنوسم ؛ نه من ده ترسم خوازیاران ناوات بخوازن و هندیک بلین: نه من شایسته ترم، وه خوا و باوه پرداران رازی نابن به نه بویکر نه بیت^(۲)

تایبه تمه ندیبه کانی نه بویه کر به په یامبه ری خواوه ﷺ:

له راستیدا نه بویه کر چندی تاییه تمه ندی به په یامبه ری خواوه ﷺ هیه، که پیویستی به دریژه پیدان و قسه له سر کردنه، به لام ټیمه له بهر کورتی له شجهره هیه دا دهیگوشیرین^(۳)

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول لو كنت متخذاً خليلاً، حديث (۳۶۵۹). (مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أبي بكر الصديق، حديث (۲۳۸۶).
 (۲) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب المرض، باب ما رخص للمريض أن يقول اني وجع، حديث (۵۶۶۶). (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، حديث (۲۳۸۷).

(۳) راجع في الكلام على خصائص أبي بكر ﷺ بالنبي ﷺ: ((الروض الأنيق في اثبات امامة أبي بكر الصديق)) لابن زنجويه، مخطوط، و أيضاً: (فضائل الصحابة) للإمام أحمد، و (فضائل أبي بكر الصديق) للعشاري، و (تحفة الصديق في فضائل أبي بكر الصديق) لأبي القاسم علي بن بلبان المقدسي.

* وه فاتى ټه بوبه كړه:

له مانگي جمادى دووه مې سالى سيازدهى كوچى، ټه بوبه كړ نه خوڅ كهوت،
نه خوڅى مردن، پاشان نارېه حه تيه كانى مردن پړوى تيكرد، جا (دايكى ئيمانداران)
عائيشه مې كچى له لادا بوو ووتى:

لعمرك ما يغنى الشراء عن الفتى إذا حشرت يوما وضاق بها الصدر
پاره و مال قازانچ به كهس ناگه يهنى

كه هه ناسه سوارده بى و سنگى ته سك ده بى

ټه ویش سهرى بهرز كرده وه و وتى: ټه بى نالئى: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ
ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ [۱۹:۵].

پييان ووت: (ټه بى نه پړوين پزیشك بينين؟)

وتى: (پزیشكه كه بينيمى، پيى وتم: (انى فعال لما أريد) ويستم له هدرچيه ك
بى ټه نجامى دده دم، (مه به ستي له پزیشك: خوايه - سبحانه وتعالى-) ^(۱)

پاشان پړوحى ته تسليمى په روه ردگارى كرد، دونيای به جى هيشته بهر وه به
هه شتيك كه پانتاييه كه پانتايى ټهرز و ناسمانه، هه روه ك په يامبه رى خوا ﷺ
مژده ي پيدا بوو، دوايش هه ر له ته نيشته ټه وه وه ﷺ ناشتيان.

* * *

(۱) انظر: (الطبقات الكبرى) لابن سعد (۱۹۸/۳) ذكر وصية أبي بكر.

باسی سییه م

گرنګترین رووداوه کانی خيلافه تی نه بویه کری صید ديق ❀:

په یامبه ری خوا ❀، سوپاکه ی ئوسامه ی کورې زهیدی رېکخستبوو بؤ هیرش بردنه سهر پښمه کان له شام، به لام پیش نه وه ی سوپاکه به رېکخه ویت، په یامبه ری خوا ❀ وه فاتی کرد، هاوه لان دوو دل بوون له ناردنی سوپاکه، چونکه ترسی مه دینه یان هه بوو، به تاییه ت دوا ی هه والی پاشگه ز بوونه وه ی زوریک ی عه ره به کان، به لام نه بویه کر ههر سوور بوو له سهر ناردنی سوپاکه، وتی: (سویند به خوا سوپایه ک هه لئاوه شینمه وه په یامبه ری خوا ❀ گری داییت، نه گهر بالنده به سهرمانه وه بی، درنده دهوری مه دینه بدا، ته نانه ت نه گهر سه گه کان قاچی دایکانی ئیمانداریش بگرن، ههر سوپاکه ی ئوسامه ده نیرم، پاشان فرمانی کرد با پاسه وانان له ده وریره ی مه دینه دا بن). له راستی دا ده رکردنی نه سوپایه لهو ساته وه خته دا به رژه وهندی زوری تیدابوو، نه وه بوو سوپاکه به لای ههر ناوچه یه ک له ناوچه ی عه ره ب نشینه کان تیده پهری، ترس و بیم دایده گرتن وده یان ووت: (نهمانه له ههر قه ومیکه وه ده رچوویتن، دیاره توکمه و پشت قایم). نه وه بوو بؤ ماوه ی چل رږژ مانه وه، هندی تر نه لیتن: حه فتا رږژ. پاشان به ده ست پری و سه لامه تی گه رانه وه).

عائیشه ل ده لی: (ههر که په یامبه ری خوا ❀ وه فاتی کرد ده غه لی و نیفاق ده رکه وت، وعه ره ب هه لگه رانه وه، جوله که و گاوه کان سهریان بهرز بوویه وه، ئیتر موسلمانان وه کو رانی خویشیاو له باران له شه ویکی پر سه رما و سوله یان

لې ھاټبوو ! به هوی وه فاتی په یامبهړه که یانه وه ﷺ، تا ټه وه بوو خوی گه وړه له سهر ټه بویه کر کویکر دنه وه، به راستی ټه وه ی به سهر ټه بویه کر هات ټه گهر به سهر ټه و کیو ټو کمانه بهاتایه ده پروخانن، جا سویند بی به خوا له هیچ شتی کدا جیاوازیان نه ده بوو ټیلا باوکم پای په سهند و به هیژ هی ټه و بوو، [پاشان باسی عومهری کردو وتی] وه درکه سینک کوره که ی خهتابی بیینیایه ده یزانی که هر بو یارمه تی ئیسلام دروستکراوه ! سویند به خوا پیاوئیکی په له کار بوو له کاری دروست، بی وینه بوو، بو هه موو کاریک هاوکاریکی ئاماده کردبوو).

۱. کوشتاری هه لگه پراوه کان و زه کات نه ده ره کان:

ټه و به کر سوور بوو له سهر کوشتاری هه لگه پراوه کان و زه کات نه ده ره کان، له راستیدا لم باره یوه هاوه لآن قسه یان له گهل کرد و داویان لی کرد ده سته برداری کوشتاری هه لگه پراوه کان بیت له بهر مه دینه و دانیش تونه که ی، به لام قایل نه بوو، ټینجا له باره ی زه کات نه ده ره کانیش قسه یان له گهل کرد که وازیان لی بینی و بی دهنگ بی تا ټیمان له دلیان دامه زراو ده بی، دواپی خو یان زه کات ده دن^(۱)، دیسان قایل نه بوو. له ټه و هوره یه وه ټه لی عومهری کورې خهتاب به ټه بویه کری ووت: چون له گهل ټه و خه لکه ده جهنگی له کاتی کدا په یامبهړی خوا ﷺ ده یفه رموو: (فرمانم پی کراوه له گهل خه لکدا بجه نگم هه تا ده لټین: لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله هیچ په رستراویکی به هه ق نییه الله نه بی، و موحه مه د

(۱) چونکه تازه موسلمان بوو بوون، هیشتا ټیمان له دلیان نه چه سپا بوو، ټه ونده ی نه برد په یامبهړی خوا ح وه فاتی کرد. (وه رگیر)

نيردراوی خوايه، نه گهر نه مهديان ووت نهوا خوئين و ماليان له من پاريزراو دهبيت، مه گهر به مافي لا اله الا الله^(۱).

نه بويه کړ وتي: (سويند به خوا بهر خو له يهک، له پړوايه تيکي ترډا (عقال) يک^(۲) به په يامبهري خوايان ﷺ دابيت و به مني نه دهن له گه ليان ده جه نگم، به راستي زه کات له مافي مال و سامانه، جا به خوا هه رکه سيک جياوازي بخاته نيوان نويز و زه کاته وه کوشتاري ده کهم، عومهر ده لي: تير زانيم نه بويه کړ له سر هه قه؛ خوا دلي نه بويه کړي تاره زومه ند کردوه يو جه نگين^(۳).

نه ليم: نه وه تا خوا سبحانه ده فهر موي: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [التوبة: ۵]، واته: (نه گهر مانگه حرامه کان^(۴) ته و او بون، نهوا له هه شوي نيك نهو مو شريکانه تان ده سته هوت بيان کورن، و (به ديل) بيان گرن، ده وريان لي بگرن و له هه موو شوين و جيگايهک يو سيان يو

(۱) واته: مه گهر شتيک بکمن ده چوون بيت له مافه کاني لا اله الا الله محمد رسول الله. له گه وړه ترين مافه کاني لا اله الا الله ش، نويز کردن و زه کات دانه... هه وړهک نين قهيم له کتيبي (الصلاة و حکم تارکها) ده فهر موي، نه مه سهرياري نه وه له زياده يه کدا که له بوخاري و موسيلمدا هاتوه له حه ديسه کهي نين عومهر ده فهر موي: «...وأقاموا الصلاة وآتوا الزكاة». (وه رگير)

(۲) نهو په ته يه وا حوشتري پي ده به ستر يته وه.

(۳) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب الاعتصام، باب الاقتداء بسنن رسول الله ﷺ، رقم (۷۲۸۴ — ۷۲۸۵). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب الأمر بقتال الناس حتى يقول لا اله الا الله محمد رسول الله... حديث (۲۰).

(۴) مانگه حرامه کان بريتين له: (زو القعه، زو الحيججه، مو حهرم، ره جه ب).

دانين و بۆيان دانیشن، جا نه گهر په شيمان بوونهوه و نوټيان بهرپا کرد و زه کاتيان دهرهينا، هوا رييان بهرله لا کهن، بهراستی خوا لي بووردهی میهره بانه).

* جا زوریک له عهره ب له دواي وه فاتکردنی په یامبهري خوا ﷺ
هه لگه رانهوه:

- خيټلي تهسه د و غهته فان هه لگه رانهوه، به رابهري توله یجهی تهسه دی.

- و کینده و دهرویهري هه لگه رانهوه، به رابهري تهشعهسی کورپی قه یسی کیندی.

- و بهه مان شیوه مه زحه ج و دهرویهري هه لگه رانهوه، به رابهري تهسوه دی عونسی.

- ههروه ها خيټلي حه نیفه هه لگه رانهوه، به رابهرایه تی موسه یله مهی دروژن.

- وخیټلي سوله یم هه لگه رانهوه، به رابهري (فوجائه ت).

- وخیټلي ته میم له گه ل (سه جاحی ته غلبیه) دا هه لگه رانهوه.

وه هه شبوو هه لنه گه رابوووه، ته نها زه کاتی نه ده دا، ههروه کو هه ندیکیان
ته بیوت :

أَطَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كَانَ وَسْطَنَا فَيَا لِعِبَادِ اللَّهِ مَا بَالُ أَبِي بَكْرٍ
أَيُّورْثَهَا بَكْرًا إِذَا مَاتَ بَعْدَهُ وَتِلْكَ لَعْمَرُ اللَّهِ قَاصِمَةُ الظُّهْرِ
گوټرایه ل بووین تا بوو په یامبهري بهس تهی عالم چیټی ته بویه کر
دواي مردنی ته بویه کره میراتگر؟ ده به خوا ته مه یه شوپی سهر

پاشان ئه بویه کر خالدى کرد به سهر کرده و ئالاکهى دابه دهستیه وه، که بپرات بۆ توله یحى ئه سه دى، ئه گهر له ویشه وه بۆى لوا بپرات بۆ مالیکى کورپى نوهیره له (به تاح).

- ئینجا عیکریمه کورپى ئه بو جه هلیشى کرد به فرمانده، فرمانى پيدا بپرات بۆ موسه یله مهى درۆزن، پاشان شوره جیلی کورپى حه سه نه شى به دوا دا نارد.

- ههروه ها خالدى کورپى سه عیدى کورپى عاصى کرد به فرمانده، پهوانه ی ده ورویه رى شامى کرد.

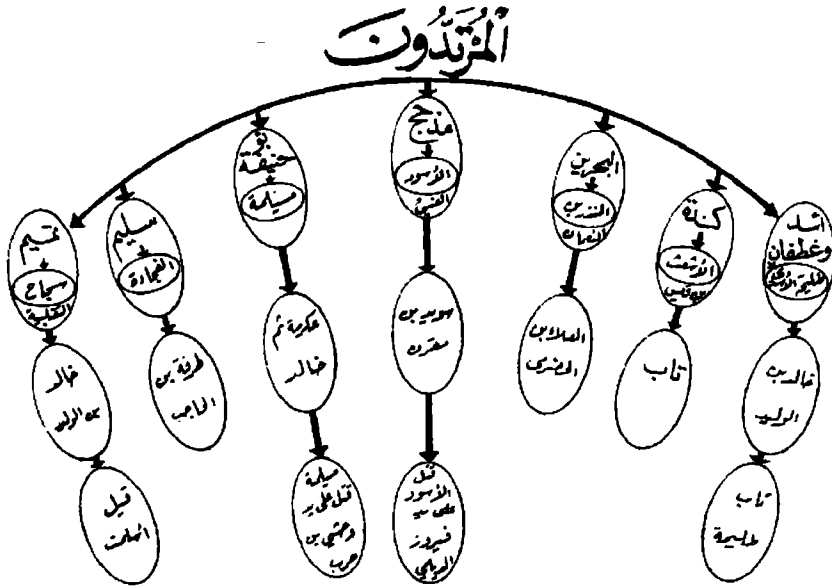
- ههروه ها عه مری کورپى عاصى کرد به فرمانده، پهوانه ی ناوچه کانى قوزاعه و وه دیعه و حارسى کرد.

- عه لائى کورپى حه زره میشى کرد به فرمانده، پهوانه ی به حره ینى کر^(۱)

- ههروه ها حوزه یفه ی کورپى مو حصینى غه ته فانى کرد به فرمانده، و پهوانه ی خه لکى (دبا) و (به عرفجه) و (هه رسمه) ی کرد.

- ههروه ها ته رفه ی کورپى حاجیبى کرد به فرمانده و پهوانه ی (به نى سوله یم و ئهوانه ی له ده ورویه ریاندا ن له ههوازن) کرد.

ههروه ها سه ویدى کورپى مو قه رینیشى کرد به فرمانده، پهوانه ی (تیهامه) ی کرد له یه مه ن.

پاشان نه بوبکری صديق گه پايه وه بۆ مه دينه، بۆ ههريه کيکيان نوسراوئکي

نووسي، نه مهش نوسخه کهيه تي:

(بسم الله الرحمن الرحيم، له نه بويه کري جيئشيني په يامبه ره وه ﷺ، بۆ نه وه کهسه ي نه م نوسراوه ي به ده ست ده گات، له خه واس و عه وام، له سه ر ئيسلامه که ي ماوه ته وه يان هه لگه پراوه ته وه، سه لام له وه ي شويني هيدايت کهوتوه و له دواي هيدايت و هودا نه گه پراوه ته وه بۆ گو مپايي و هه وا، نه من سوپاسي نه و خوايه ده که م که هيچ خوايه ک نيه ته نها نه و نه يئ. شايه تي نه ده م که وا هيچ خوايه ک به هه ق شايسته ي په رستن نيه ته نها الله نه يئ، ته نهايه و هيچ هاوه ليکي نيه، وشايه تي نه ده م موحه مده به نده و په يامبه ري خوايه، هه رچي هيئايئ داني پياده نيئين، وهه رکه سيش نه يه ويئ به کافري ده زانين و جيهادي له گه ل ده که ين، دواي نه وه: بيگومان خوا لا به هه ق له لايه ن خويه وه په يامبه ريکي بۆ خه لکي

پەوانە کرد، بە مژدەدەر و ترسینەر و بانگەوازکار بۆلای خوا، بە چرایەکی
 پۆشنکەرەو. بەلکو ئاگاداری زیندوکان بکاتەو و هەقیش لەلای کافران پون و
 ئاشکرا بێتەو، ئەو بوو خۆی گەورە پێنمویی ئەو ی کرد کە وەلامی دایەو،
 و پەيامبەری خواش ﷺ لە گەل ئەو جەنگا کە پشتی لیکردو وەلامی نەدایەو،
 تا هەموو هاتنە نۆ ئیسلامەو، بە خۆشی یا بە ناخۆشی. دۆی ئەو خۆ لا
 پەيامبەرەکی ﷺ بردهو، دۆی ئەو بە جوانی فەرمانەکانی خۆی بە جیھینا و
 ئامۆژگاری ئومەتەکی کرد، ئەو لەسەری بوو بە جی هیئا، خوا - سبجانە
 وتعالی - ئەو پراستیە ی بۆ موسولمان پون کردۆتەو لە قورئاندا، وەك دەفەرموی:
 ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ {الزمر: ۳۰}. (بەپراستی تۆ دەمیریت و ئەوانیش دەمرن).
 ھەرەھا دەفەرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ أَلْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ فَهُمْ أَلْخُلْدُونَ﴾ {الانبیاء: ۳۴}.
 واتە: (ئیمە لە پیش تۆ بریاری ژيانی ھەمیشەیی و نەمریان بۆ کەس
 نەداو، جا ئەگەر تۆ بمیریت، ئەو ئەوانە دۆی تۆ ژيانی نەمری و ھەمیشەیی
 بەسەر دەبن (نەخیر). ھەرەھا خۆی مەزن دەفەرموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ أَرْسُلٌ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ
 شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ {آل عمران: ۱۴۴}. جا بۆیە ھەرکەس موخەمەدی
 ﷺ دەپەرست، ئەوا موخەمەد ﷺ بەپراستی مردوو، ھەرکەس خۆی دەپەرست
 ئەو خۆ ھەمیشە زیندو و نامیریت، نەو و ز و خەو نایباتەو کار و فەرمانەکانی
 خۆی دەپاریت، تۆلەش لە دۆرمانی خۆی دەکاتەو، ئەو خەلکینە ئەمن
 ئامۆژگاریتان دەکەم بە تەقوای خوا، بەو ی خوا پێی بەخشیون، دەستگرتن
 بەو ی پەيامبەرەکەتان ﷺ بۆ هیئان، لەسەر پێنمویی ئەو بن و لا مەدەن
 ھەرەھا دەست بگرن بە دینی خواو لا چونکە بەپراستی ھەرکەس خوا پێنمویی
 نەکات گومراپە، ھەرکەس خوا یاوهری نەبیت بەپراستی ئەو سەرشۆرە،
 ھەرکەسیش غەیری خۆی گەورە پێنویی بکا و پێی نیشاندا ئەو گومراپە. خۆی

بهرز و پیروز ده فەرموی: ﴿وَرَى السَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ يَدِ اللَّهِ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ {الكهف: ۱۷}، واتە: (..ئەو كەسەى خوا رینوویى بكات تەنھا ئەو رینوویى كراوە، ئەو هەشی گومرا بكات هەرگیز هیچ كەس نیه رینوویى كەر و پشتیوانى بێت). خاى گەورە كار و كردهو لەم دونیایەدا لە هیچ كەسیك وەرناگرێ تا دان بە تەواوى ئیسلامدا نەهێنێت، لە قیامەتیشدا تەویە و بریتى لە كەس وەرناگرێ. جا پێم گەشتوو هەندىكتان دواى ئەوێ دانى بە ئیسلام ناو، كارى پێكردو، لە دینەكەى هەلگەراوەتەو، بەهۆى فرىو خواردنیان بە لى بوردهیى خوا و نەزانین بەرانبەر بە فەرمان و شەریعەتەكەى و وەلامدانەویان بۆ شەیتان. خاى بهرز و مەزن دەفەرموێت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ أَنْجِدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِى وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ {الكهف: ۵۰}، واتە: (وێ كاتێك بە فریشتەكانان ووت: سوژدە بەرن بۆ ئادەم، ئەوانیش هەموو سوژدەیان بۆ برد جگە لە ئیبلەس نەبێت، كە لە پێرى (جێكەكان) بوو، بۆیە لە فەرمانى پەرورەدگارى دەرچوو، دەى ئایا ئیو شەیتان و نەوێ دەكەنە دۆست و پشتیوانى خۆتان لە جیاتى من، لە كاتێكدان ئەوان دوژمنى راستەقینەى ئیوێن [لە بەر باوكى ئیو سەرپێچى منى كرد، ئیستا ئیو گۆڕاىەلى ئەو دەكەن و سەرپێچى من؟!]. ئای چ گۆڕپنەوێهەكى خراب و نارەواىە بۆ سەمكاران). هەر وەها دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْفَرُودُ﴾ {فاطر: ۵}، واتە: (ئەى مەردوم دُنیا بن كە بەلینى خوا راستە، دەى با ژيانى ئەم دونیایە فرىوتان نەدات و سەرتان لىبەوشینىت و شەیتان هەلتان نەخەلتینى بە (ستر و بەزەبى و رەحمى خوا). ئەو هتا سوپاىەكم بۆتان ناردوو، لە كوچبەران و پشتیوانان و شوێنكەوتوو چاكەكان، فەرمانم پى كردوو، تەنھا ئیمان بە خوا نەبێت هیچى تر لە كەس قبول نەكات، كەسیش

نه کوژئ هه تا بانگی ده کات بڅلای خوا، جا نه گهر وه لامي دایه وه و دانى پیدانا وکارى پیکرد، لیى وهرده گیرئ و بوى ئاسان ده کړئ، گهر رازى نه بوو، له گه لیدا ده جهنگئ، تا دیته وه ژیر سایه ی فرمانى خوا، پاشان که سیان ناهیلریته وه و له ناویان ده بات نه گهر توانئ، با بیان سوتینئ و هه موویان بکوژیت، ثافره ته کانیاں به دیل بگریټ و جگه له ئیسلام هیچی تر له که س قبول نه کات جا هه رکه س شوینئ بکه ویت بڅوئ باشه، هه رکه سیش قایل نه بئ نه و له ده سه لاتی خوا قوتار نابئ، هه روه ها فرمانم کردووه به نیرداراوه که م له هه ر جیگایه ك ئیوه ی لینیشته جین نوسراوه که ی بخوینیته وه، نه گهر له هه ر جیگایه کیان بانگده ر بانگی فرموو وازیان لی بینن، نه گهر بانگیان نه فرموو، نه و داوای نه و هیان لی بکه ن که له سه ریانه، نه گهر به جییان نه هیئا، په له یان لی بکه ن، نه گهریش دانیان پیدانا، نه و هی که پیویسته بویان ده کړت^(۱)

✽ نه سوه دى عه نسى (عه به له ی کورى که عب):

بانگه شه ی په یامبه رایه تی ده کرد، هیشتا په یامبه رى خوا ﷺ مابوو به جهوت سهد سه ریا زه وه چوو بڅ (صنعاء) و داگیرى کرد، دواتر هه موو یه مهن به ته واده تی که وته ژیر رکیفیه وه، وای لیها ت بلئسه ی ده هات وه کو بلئسه ی ئاگر، له ته شه نه کردندا بوو، نه و ه بوو خه لکیکی زور له یه مهن هه لگه پرانه وه، نه مه ش هه ر به رده وام بوو هه تا وه فاتکردنى په یامبه رى خوا ﷺ.

تا نه و ه بوو (فه یروزی ده یله مى) له سه رده مى نه بویه کردا کوشتى، نه و کاته ی نه سوه د خه و تېوو سه رخوش بوو، نه مېش شم شیریکى زور به توندی پیاکېشا،

بۆرەيەكى زۆر توندى لىۋە ھات، راستەوخۇ پاسەوانەكانى ھاتن، وتیان: ئەۋە چىە؟ ئەۋە چىە؟ خىزانەكەى -جا ئافرەتئىكى چاك بوو- وتى: (ھىچ نىيە پەيامبەر ۋەھى بۇ دى) ئەۋانیش گەرەنەۋە، پاشان موسولمانەكان لەگەل ئەۋ بى پروايانەى كە ھىشتا بەيەتتەيان پى نەدابوو، لەدەۋرى كۆشكەكەى كۆيۈنەۋە، بانگەرئىك لە موسولمان ھاۋارى كرد، (شايتەى ئەدەم كەۋا موخەمەد پەيامبەرى خوايە و (عەبەلە) درۆزنە، پاشان سەرەكەى بۇ ھەۋا دان، ھاۋەلانى ئەۋسۈدەد دۆران، ۋەخەلكىش كۆلان بە كۆلان دەكەۋتەنە دوايان و دەيانگرتن)^(۱).

* تۆلەيچەى ئەسەدى:

تۆلەيچەى ئەسەدى لەسەردەمى پەيامبەرى خۋادا ﷺ ھەلگەرپايەۋە، دۋاى ۋەفاتى پەيامبەرى خوا ﷺ عويەينەى كورپى ئەسەدئىش لە ئىسلام ھەلگەرپايەۋە ۋەھستە بە پشتىۋانى كردنى و بە ھۆزەكەى خۋى ۋوت: (دە بەخۋا پەيامبەرئىكى خىللى ئەسەدم پى خۆشتەرە لە پەيامبەرئىكى خىللى ھاشمى، ئەۋەتا موخەمەد مردۋە، ئەۋەش تۆلەيچەى شۋىنى بکەۋن، ئەۋەبوو ھەموو (بەنى فۋزارە) ھۆزى شۋىنى كەۋتن. جا كاتئىك خالدى كورپى ۋەلىد شىكستى پى ھىنان، تۆلەيچە لەگەل خىزانەكەى ھەلھات بۇ شام، بەلام دۋاى ماۋەيسەك دووبارە گەرپايەۋە بۇ ئىسلام. ۋەسەردەمى ئەبۋبەكرى صديقدا لە بۇ عومرەكردن رۆيشتە مەككە، بەلام ھەمىشە بە درىژايى تەمەنى شەرمى دەكرد ئەبۋبەكرى بىيىنى، پاشان ھاتەۋە و لەگەل خالدا بەشدارى شەرى يەرموك و ھەندىك شەرى ترى كرد.

(۱) (البدایة والنهاية) (۶/۳۱۵).

ئەبۇبەكر نامەيەكى بۆ خالد نوسى، كه پرس و ړاوېژ له كاروبارى جهنگدا به
توله يچه بكات، به لآم هەرگيز نهيكات به فەرمانده^(۱).

* ئەسەد و غەتەفان:

كاتيك كه وهفدى ئەسەد و غەتەفان له بۆ (سولح) گەشتنه لای ئەبۇبەكر،
ئەبۇبەكر سەرپشكى كردن له نيوان شەپړكى قارەمانانەى مەردانە، يان
وازهينانيكى سەرشۆپكره^(۲)ان ئەوانيش وتيان: ئەى خەليفەى پەيامبەرى خواﷺ!
شەپرى قارەمانانە ئەوه ئەزانين، به لآم وازهينانى سەرشۆپكره^(۳)انه چيه؟ ئەويش:
وتى: چەك (حلقة^(۴)) مابين (الكراع^(۵)) - هكانتان ليۆر ده گيرى، هەروها واز له
خەلكانيكيش دئين كه بهدواى كلكى وشترهكانى خويانهون، تا ئەو كاتهى خوا
شتيك پيشانى خەليفەى پەيامبەرەكهى و ئيمانداران دەدات، دهيكه نه عوزريك
بۆتان، هەروها هەرچيتان له ئيمهوه دهستكه وتوه دهيدەنهوه وهەرچيشمان له

(۱) ئەم بۆچونەى ئەبۇبەكر دانايى و ووردبينى زۆرى تېدايه، چونكه ئەبۇبەكر دهيزانى توله يچه
شارهزايى باشى له هونەرى جهنگدا ههيه، به لآم بههۆى هه لگه پراڼه وه كهى و ديسان هاتنه وهى =
= نه ده كرا ببيت به فەرمانده يان بهرپرسى سوباي موسولمانان، بۆيه تهنه بۆ ړاوېژ سودى ليۆر
ده گيريت.

(۲) عەره بيه كهى (حرب مجلية أو حطة مخزية)، واته: جهنگنگ كه له مال و حالى خۆتان وه
دهرتان نى (مەبهست شەپرى مەردانە و پياوانه و يه كلاكەر وه يه)، يان خۆبه دهستوه دانتيكى
سەرشۆپكره^(۳)انه و زهليلانه. (بروانه فتح البارى). (وهرگير).

(۳) الحلقة: به شيوه يه كى گشتى چەكه، و تراويشه: به تاييهت قه لغانه. لسان العرب
(۶۵/۱۰).

(۴) الكراع: به چەك ئەلئين، ئەشليين: ناويكه چەك و مايينيش ده گرته وه. لسان العرب
(۳۰۷/۸).

ئىۋە دەستكە وتىپت نادهينهۋە، شاھىتى ئەۋەش دەدەن كە كوژراۋەكانى ئىمە لە بەھەشتە و كوژراۋەكانى ئىۋە لە ئاگرداى^(۱) عومەر وتى: سەبارەت بەو ووتەيت: (خوینى كوژراۋەكانمان دەبژىرن)، ئەۋا كوژراۋەكانى ئىمە لەسەر فەرمانى خوا كوژراۋن، خوین بايىان نىە.

* سەجاح و بەنى تەمىم:

بەنو تەمىم لە كاتى ھەلگەپراۋەكاندا پرا جىاۋاز بوون، ھەندىكىان ھەلگەپراۋە، ھەندىكىان تەنھا زەكاتى نەدەدا ۋەھەندىكىان ھەر لەسەر ئىسلام ماھىۋە ۋەھەندىكىشان ھىشتا دوۋدەل بوون، لە كاتىكدا ھەوان لەم ھالەياندا بوون، سەجاحى كچى حارسى تەغلبىە ھات بۆلايان^(۲)، كە گاۋرىكى عەرەب بوو بانگەشەى پەيامبەرەيتى دەكرد و كۆمەللىك سەربازى لە ھۆزەكەى خۆى و لەۋانەى دۋاى كەۋتبوون لەگەلدا بوو، ئەم ئافرەتە زۆر سوور بوو لەسەر ھىرشكردنە سەر مەدىنە، رۆيشت بۆلاى بەنى تەمىم و بانگى كردن بۆ پرا ھىنان پىنى، زۆرىيان ۋەلامياندايەۋە، بۆيە لەگەلئاندا رىككەوت كە شەر لە نىۋانئاندا روۋنەدات، پاشان مالكى كورپى نوھىرە لەسەر ھىرشكردنە سەر مەدىنە ساردى كردهۋە ۋە ھانى دا شەر لەگەل (بەنى يەربوع) و ئىنجا باقى خەللكدا بكا، جارى ھىرشكردنە سەر مەدىنە دۋابخات. ئەۋەبوو سەجاح لەگەل سەربازەكانى بەرەۋ يەمامە بەرىكەوت بۆ ئەۋەى لە موسەيلەمەى درۆزنى بسىنئەۋە، كە موسەيلەمە بىستى ۋا سەجاح بەرپۆھىە بۆلاى ئەم دى، ترسا، چونكە ئەۋجارى

(۱) البداية والنهاية (۶/ ۳۲۳).

(۲) ھەندىكىش ئەلئىن: لە بەنى تەمىمە.

سهرقائی شهړی موسولمانانه، ئه مهش له کاتی ورده شهړه کانی بوو له گهل موسولمانان، له پیش هه لگیرسانی جهنگی یه مامه، ئه وه بوو ناردی به دواى سه جاحدا و داواى سولجی کرد ئه ویش پازی بوو به مهرجی نیوهی زهوی پی ببه خشی.

دواى ئه وه جاریکى تر ناردی به دوايدا و داواى شوکردنی لیکرد، پیی ووت: (ئه توانی شووم پی بکهی؟! تا به هۆزه کهی خۆم وخۆته وه، هه موو عه ره ب بخۆین) ئه ویش وتی: به لئى. کاتیکیش بیستی خالد وا به ریوه یه، گه پرایه وه بو شوینه کهی خۆی، له لای (به نی ته غلب) دا مایه وه، ئه شلین: دووباره موسولمان بووه ته وه^(۱)

* به نی حه نیفه وجهنگی یه مامه:

ئه بویه کر خالدى کورپی وه لیدی نارد بو یه مامه له بو کوشتاری به نی حه نیفه، به لām ئه بویه کر پیش ئه وهش عیکرمه ی کورپی ئه بوجه هل وشوره حبیلی کورپی حه سه نه ی بو ئه وى ره وانه کردبوو، ژماره ی سوپاکه ی به نی حه نیفه چل هه زار ده بوون، که خالد گه یشته ئه وى، له پیشه وه شوره حبیلی کورپی حه سه نه ولای پاست زهیدی کورپی خه تتاب ولای چه پ ئه بو حوزه یفه دانا.

موسولمان پیشکه وتن، تا به فه رمانی خالد له سهر گردیك که ده یروانى به سهر یه مامه وه دابه زین، ئا له وى خالد سوپاکه ی پیکخست، ئالای کوچه رانی دا به ده ست سالمی مه ولای ئه بو حوزه یفه وه و ئالای پشتیوانانیشی دا به ده ست سابیتی کورپی قه یسه وه، دواى گهرم بوونی شهړه که، سابیتی کورپی قه یس بوونی

(۱) البدايه والنهايه (۶/ ۳۲۴).

خۆشی لە خۆیدا و کفنی خۆی کرد تا هەردوو ئەژنۆکانی زەویەکی هەلکەند
 ڕۆیشتە نیویەوه، هەروا بە خۆراگری مایەوه هەتاوه کو کوشتیا^(۱) و هەندیک لە
 پشتیوانان بە سالمی مەولای حوزەیفەیان ووت: ناترسی لە لای تۆوه بێن بۆمان؟
 ئەویش وتی: (گەر وابێ ئەوه بەراستی قورئان خوینێکی خراپم).

خالد ڕۆیشت هەتاوه کو لییان تیپەر بوو پاشان گەرایەوه، لەنێوان هەردوو
 ڕیزە کەدا وەستا و داوای موبارەزە ی لیکردن، جا هەركەس موبارەزە ی دەکرد
 مەگەر دەیکوشت، کە شەرە کە گەرم بوو خالد پشتیوانان و کوچبەران و
 ئەعرابیەکانی لە یە کتر جیا کردەوه و هەر هۆزێکی خستە ژێر ئالای خۆیەوه، بۆ
 ئەو ی بزائن لە کوێیەوه دین بۆیان، جا ئەو ڕۆژه موسوڵمانان سەبریکیان گرت،
 هەرگیز لە وینە ی نەبووه. هەر بەردەوام بەرهو پیشەوه دەچوون بۆ نێو جەرگە ی
 دوژمن، تا پەرورەدگار لەسەر دەستیان فەتھی کردن و بێ باوەرانی ش رایان کرد
 و پشتیان هەلکرد، تا چوونە شوینێکەوه پێی دەووترا باخی مردن (حديقة الموت)،
 بەنی حەنیفە باخەکیان لە خۆیان داخست، و هاوڵاتی ش دەوری باخەکیان دا.

بەرائی کۆری مالیک وتی: (ئە ی موسوڵمانەکان هەلەم گرن و فریم دەنە نیو
 باخەکەوه ! ئەوانیش بە نوکی ڕمەکانیان هەلیان گرت و بەسەر پەرژینی باخەکەوه
 خستیانە ناو باخەکە، ئەوه بوو بە بەردەوامی لە پێناوی دەرگای باخەکە جەنگا

(۱) ئەو وتە یە ی خالەم بیر کەوتەوه کە بە پاشای بێ باوەرەکانی ووت: دە بەخوا ئێوه چۆن
 حەزتان لە ژیا نی دۆنیایە ناو هاش ئەمانە حەزبان لە مردنە، هەر چۆن ئێوه ڕائەکەن لە مردن
 ئەمانیش ناو ها ڕائەکەن لە ژیان. کێیە لە بۆ مردن خۆ ی بۆن خۆشکا؟ ئەمرۆ کەس پی ش وەخت
 خۆ ی بۆن خۆ ش ناکا = چاوەڕێی دوا ی مردنە بۆنی خۆشی لی بدریت. هەر وە ک چون زۆر کەس نوێژ
 ناکا هەتا دەمریت ئێنجا نوێژی لەسەر دەکریت. (وەرگێڕ)

هه تا کردیه وه، ئیتر موسولمانان به سهر دیوار ودهرگاگانه وه رۆیشتنه ژووره وه
بویان، ههرچی هه لگه پراوه یه مامه بوو کوشتیان، تا گه یشتنه لای موسه یله مه،
وه حشی کورې ههر ب لیی چووه پیشه وه به ږمه که ی تیگرت، پیکایی و
کوشتی^(۱).

ژماره ی کورژاوه کانیان نزیکه ی ده هه زار ده بوو، له موسولمانانیش شه سهد
که س کورژا. به لام باقیه که ی تریان په نایان برده بهر قه لاکه، نه وانه خالد ناشتی
له گه لدا کردن ویانگی کردن بؤ ئیسلام نه وانیس تا دوا دانه یان موسولمان بوون.
هه ندیکیانیشی به دیل گرتن، نه مه ش پیش نه وه ی ږونه نیو قه لاکه وه، یه کیك
له و دیلانه نه و نافرته بوو که عه لی کورې نه بو تالب موحه مده ی لی بوو، که
ناسراوه به موحه مده ی کورې هه نه فی^(۲).

* هه لگه پراوه ی خه لکی به حره یین :

خه لکی به حره یین هه لگه پراوه وه ومونزیری کورې نوعمانیان کرد به گه وره ی
خویان، یه کیکیان ده یووت: نه گهر موحه مده په پیامبر بوايه نه ده مرد. جا ئم
خیله که سیان له سهر ئیسلام نه مایه وه تنها دینه که نه بیټ به ناوی (جواثا)^(۳)،
تا که دینه که بوون له نیوان هه موو هه لگه پراوه کاندایا جومعه یان کرد.

(۱) به و ږمه وه حشی، شیرې خواو په پیامبره که ی هه مزه ی کورې عه بدولوته لیبی مامی
په پیامبره ﷺ پیکوشت وه ههر به و ږمه سهرسه ختترین دوژمنانی خوا ی پیکوشت که
موسه یله مه ی دروژن بوو.

(۲) (الطبقات الکبری) (۱۲/۳)، نافرته که ناوی خه وله ی کچی جمعه غری کچی قه یسه.

(۳) جواثاء حصن لعبد القیس بالبحرین، معجم البلدان (۱۷۴/۲) و یقال جواثا و جواثا.

هه لگه راوه کان گه مارۆی (جواڤا) یاندا، زۆر نارەهەتیان کردن، تا ئەوه بوو
برسیه‌تی زۆری بۆ هێنان، تا یه‌کیکیان -عه‌بدوللای کۆری حزه‌ف- وتی:

أَلَا أُبَلِّغُ أَبَا بَكْرٍ رَسُولًا وَفَتَيَانَ الْمَدِينَةَ أَجْمَعِينَ
فَهَلْ لَكُمْ إِلَى قَوْمٍ كِرَامٍ قُعُودٍ فِي جُؤَاثَا مُحْصَرِينَ
كَأَنَّ دِمَاءَهُمْ فِي كُلِّ فَجٍّ شُعَاعُ الشَّمْسِ يَغْشَى النَّاطِرِينَ
تَوَكَّلْنَا عَلَى الرَّحْمَنِ إِنَّا وَجَدْنَا النَّصْرَ لِمُتَوَكِّلِينَ

پاشان پیاویکیان که ناوی جارودی کۆری موعه‌للا بوو هه‌ستا وتاریکی
بۆدان، وتی: (ئه‌ی خه‌لکی عه‌بدولقه‌یس، پرسیا ریکتان لێده‌که‌م ئە‌گه‌ر زانیتان
وه‌لامم بده‌نه‌وه و ئە‌گه‌رنا وه‌لامم مه‌ده‌نه‌وه، ئە‌وانیش وتیان: بپرسه‌).

وتی: ئایا ئە‌زانن خوا په‌یامبه‌رانی تری پێش موحه‌مه‌د په‌وانه‌ کردوه؟
وتیان: به‌ئێ.

وتی: ئە‌یزانن، یا بینیوتانه‌؟ وتیان: ئە‌یزانن.

وتی: باشه‌ چیان لێ هات؟ ئە‌وانیش وتیان: مردوون.

وتی: که‌واته‌ موحه‌مه‌دیش مردووه‌ هه‌روه‌ک چۆن ئە‌وان مردوون، ئە‌من
شایه‌تی ئە‌ده‌م هیچ خوایه‌کی هه‌ق نیه‌ ته‌نها الله‌ نه‌بیّت وه‌ موحه‌مه‌د نێردراوی
خوایه‌.

ئە‌وانیش وتیان: نشه‌د أن لا إله إلا الله و أن محمدا رسول الله، تۆ گه‌وره و
باشترینی نیۆمانی وه‌ ئە‌وه‌بوو هه‌موویان له‌سه‌ر ئیسلام مانه‌وه‌.

پاشان ته بويه كر عه لائي كوري حه زره مي ره وانه ي به حره ين كرد، ئينجا سومامه ي كوري ته سالي به دوا دا نارد، كه له سوپاي هه لگه پراوه كان نزيك بوويه وه ئه م دابه زي و ته وانيش دابه زين، كه شه و داهات، عه لا عگويي له دهنگه دهنگيكي بهرز بوو له نيو سوپاي هه لگه پراوه كانه وه، وتي: كي ته روا ت هه واليكي ته وانه مان بو بينيت؟

پياويك هه ستا ورؤيشت، ده بيني هه مويان مه ست و سه رخوشن، ته وه نده يان خوار دؤته وه ئاگيان له خو يان نه ماوه، پياوه كه گه پرايه وه ويؤي باسكرد، ده ست به جي عه لاء له گه ل سوپا كهيدا كه وته ري و هه موياني كوشت، هه نديكيان نه بي درچوون و رايان كرد^(١)

٢. ناردني خالد بو عيراق (جهنگي ذات السلاسل):

ته بويه كر نامه يه كي بو خالدي كوري وه ليد نوسي كه بر وا به ره و عيراق، خالد به ره و عيراق كه وته ري، له ويشه وه (هورمز) سوپايه كي زوري بو شه پر كردن له گه ل موسولمانان كو كرد بو وه وه، ته وه بوو خالد به سوپا كه يه وه هات وله به رانه ري فارسه كان له (كازمه)^(٢) پراوه ستا.

دواي ته وه خالد پيا ده بوو رويشته پيشه وه له هورمز، هه نديك ده ستيان بو يه كتر وه شانند، ته وه بوو خالد گرتي، پاسه وانه كان ي هورمز هاتن له ترسي ته وه ي نه وه ك خالد بيكوژي، ته وه بوو قه عقاعي كوري عه مر هاته پيشه وه بو يان و

(١) أنظر (تاريخ الطبري - ذكر خبر أهل البحرين) و (البدایة والنهایة) أحداث ١١هـ، ذكر ردة أهل البحرين.

(٢) - كازمه: ئيستا شونتيكه له ولاتي كوهيت.

هەموويانى كوشت، ئىتر فارسەكان دۆران و موسلمانان سەرکەوتن، پاشان موسلمانان دەستيان گرت بەسەر چەك و تفاقياندا.

۳. غەزای شام:

دواى ئەوھى ئەبوبەكرى صديق لە دوورگەى عەرەبى بووبەھە، پروويكردە عىراق و خالدى كورپى وەلیدیشى بۆ ئامادە کرد و پەوانە کرد، پاشان نامەیهكى بۆ عەمرى كورپى عاص نووسی: (ئەى ئەبو عەبدوڵلا لە راستیدا پىم خۆشە لەم کارەت لابەرم وکارىكت پى بسپىرم كە باشتر بى بۆ دونیا وئاخیرەتت، ئەگەریش ئەمەى ئىستات بەلاوہ باشترە ئەوہ شتىكى ترە).

عەمرى كورپى عاص لە وەلامدا نووسی: (ئە من تىرىكم لە تىرەكانى ئىسلام، تۆش نیشانگر و وەشىنەرى، جا تەماشای ناپەرەتترین و ترسناکترینيان بکە ولە بۆ ئەویم بوەشىنە).

لەوێوہ ئەبوبەكر دەستى کرد بە بەستنى لىواكان و دانانى فەرماندەكان، بەم شىوہیە:

۱. یەزىدى كورپى ئەبوسوفیان، زۆربەى خەلکى لەگەڵدا بوو (دیمەشق)ى خستە ئەستۆى.

۲. ئەبوعوبەیدەى كورپى جەرپاح، (حمص)ى خستە ئەستۆى.

۳. عەمرى كورپى عاص، (فەلەستین)ى خستە ئەستۆى.

پاشان چەند ھىزىكى ترى لە بۆ یارمەتى یەزىدى كورپى ئەبى سوفیان پەوانە کرد، لەوانە شورەحبیلی كورپى حەسەنە و عىكریمەى كورپى ئەبوجەھل.

*** نهو گه وره هاوه لانه ی به شداریان کرد له جهنگی یه رموکدا:**

نهو عوبه یده ی کورپی جه راح، زویتری کورپی عهوام، عه بدوللای کورپی مه سعود، نهو دهر داء، نهو هوره یه، شوره حبیلی کورپی هه سهنه، عه مری کورپی عاص، نهو بسوفیانی کورپی هه رب، یه زیدی کورپی نهو بسوفیان وه عیکریمه ی کورپی نهو بوجه هل.

*** جهنگی یه رموک:**

ژماره ی سوپای موسولمانان ته نهها بیست و ههوت هه زاربوو، به لام ژماره ی سوپای گا وره کان سه د ویست هه زار ده بوو، فه رمانده کانی موسولمانان نامه یان بو نه بو به کر نووسی و یاسی نهو پرو داه مه زنه یان بو کرد و داوای کو مه ک په سیان لی کرد، نهویش بو ی نووسین: کو بینه وه و بینه یه ک سه رباز، به راستی ئی وه سه ر خه رانی خوان، خواش نهو ه سه ر ده خات که نهو سه ر ده خات، نهو هی کوفری بکات سه رشوری ده کات، بزنان و نا گادارین هه رگیز به هوی که میه وه له نمونه ی ئی وه نابریته وه، به لکو له ده رگای تاوانه کانتانه وه زه فه رتان پی ده بهن، بو یه نا گادار و یاسه وانی نهو ده رگایه بن.

پاشان نهو به کر ﷺ وتی: ده به خوا ته بیته نهو گا ورانه به خال دی کورپی وه لید سه رقال کم له وه سه وه سه کانی شه یتان، جا له عی راقدا بوو ناردی به دوا یدا که بگاته شام هه ر که گه یشته شام نهو نه میری هه موویانه.

خال دیش (موسه ننا ی کورپی حاریسه ی) له جیی خوی دانا و به نو هه زار و یی نچ سه د سه رباز وه به خیرایی به رهو شام که وته ری. جا له بهر کورت بری

رېنگەى واى گرتە بەر، ھىچ كەس پىش ئەو پىيدا نەپۇشتىبوو، ئەو دەشتە وشكانى وبى ئاۋەى گرتەبەر و بەنىو ئەو دۆل وشىوانەدا دەپۇشت، رېنىشاندەرېكى لەگەلدا بوو ناۋى (نافىعى كورې عومەيرى تائى) بوو.

لەبەر ئەۋەى ئەو دەشتانە زەۋىيەكى كەم ئاۋىوون، ئاۋيان پى نەما، ئەۋەبوو دەستيان كرد بە سەرپرېنى وشترەكانيان وئەو ئاۋەى لەگەدەيدا بوو دەياندايە مائىنەكانيان، تا لە ماۋەى پىنج پۇژدا گەشتىن. پىش پۇشتىنەكەى ئەغرايىەك پىي وت: (ئەگەر لە پۇژى ئەۋەندەدا گەشتىتە لاي فلانە دار، خۆت وئەۋەشى لەگەلتدايە پزگارتان بوۋە، ۋەگەرنا لەۋكاتەدا نەگەى ئەۋە خۆت وئەۋەشى لەگەلتدايە لە ناۋدەچن)، ئەۋەبوو لە بەرەبەيانى ئەۋەكاتەدا گەشتىن، كە گەشتىن وتى: (لە بەيانىدا دەستخۆشى لە شەۋرەۋان دەكرى)^(۱)، دۋاجارىش ئەو ووتەيە بوو بە پەندىك.

پىاۋىك لە غەرەبە گاۋرەكان دەرچوو، بەمەبەستى سىخورى كردن بەسەر ھاۋەلانەۋە، پۇشتىمەۋە لاي سەرۋكەكەيان وتى: (ئەمەن خەلكىكانىكم بىنى عابدى شەۋن وسوارچاكى پۇژن، سۆيىند بەخۋا ئەگەر كورې پاشاكەيان دزى بكا دەستى دەپرن، ئەگەر زىنا بكا پەجمى دەكەن، سەرۋكى پۇمەكان پىي ووت: (دە بەخۋا ئەگەر راست كەى، ھەناۋى زەۋى لە سەر زەۋى باشتەر)^(۲).

كاتىكىش خالە كەۋتەرې، يەكىك لە غەرەبە گاۋرەكان پىي ووت: (ژمارەى پۇمەكان زۆر زۆر و موسولمانەكان كەمن)، خالە پىي ووت: (خۋا بتكوژى بە

(۱) ھەرۋەكو ئەۋەى بلىي: (لە قىيامەتدا دەستخۆشى لە خۋاپەرستان دەكرى). (ۋەرگىپ)

(۲) واتە مردن لە ژيان باشتەر. (ۋەرگىپ)

سهر پړومه كان، پړومه كان خويان پيښه گيرا وپه رش وېلاوېوونه وه وړايان كرد، شه پر كه كوټايي هات به سهر كه وتني موسولمانان و سهر كوټكردني پړومه كان.

* چەند هه لويستېكي جواميرانه

عيكريمه ي كورې نه بوجه هل له شهري يه رموكدا هه ستا و وتي: (نه من چەندين جار له دژي نهو په يامبهري خوايه ﷺ وه ستاوم وشه پرم كردووه، نه مړو له ترسي نيوه پانه كه م؟! پاشان هاواري كرد: (كي له سهر مردن به يعه تم پيښه دا؟!)، نه وه بوو حارسى كورې هيشامى مامى و ضيراري كورې نه زور، له گهل چوار سهد سوارچاك كه له گهل ياندا بوو به يعه تيان پيدا، زور به غيره ته وه جهنگان نه وه بوو زور به يان كوژران.

ميټوو نووسان باسى نه وه ده كه ن كه كاتيټك زامدار كراون، داواى ناويان كردووه، نه وانيش هه نديك ناويان هيناو، نه وه بوو ههر يه كه يان له خوي ده گرته وه ونه يده خوارد و دهيدا به براكه ي تري، تا هه موويان وه فاتيان كرد و كه سيان ناوه كه يان نه خواردووه^(۱).

(۱) نه وه ي شايه نى ناماژه پيټ كردن يټ له م جهنگه دا نافرته تاني موسولمان به شداريان كرد و پوټيكي جواميرانه يان نواند و ژماره يه كي باشيان له پړومه كان كوشت، ته نانه ت هه ركه سيك له موسولمانان پاي بكر دايه به رير چيان ده دايه وه وده يانگوت: نيټه به جي ديلن بو تم علوجانه *؟ كه ناو هايان ده كرد، نه وانيش خويان پي نه ده گيرا وده گه پرانه وه بو شه پر كه. له وانسه ي به شداريان كرد: خهوله ي كچي نه زور و خهوله ي كچي سه عله به ي نه نساري و كه عوبي كچي مالكي كورې عاصم و سه لمي كچي هاشم ونيعه ي كچي فهياز وهيندى كچي عوتبه ي كورې په يعه و له بناي كچي جه ريري حومه ريره و عوفه ريه ي كچي غيفار و سه عيده ي كچي عاصمي خه و لاني... هتد، نه مه ش مشتكه له خرماني هه لويسته جواميرانه كاني نافرته تاني موسولمان.

* علوجيش: به بي باوهري غه ريره عمره ب ده وتري. (وه رگيري)

ههروه ها موسولمانان كه نيسه ی (يوحه ننا) يان كرد به دووبه شه وه، به شيکیان
 كرد به (مزگهوت) و به شه كه ی تريان كرد به (كه نيسه)، ئه و مزگهوته ش ئه مپو
 پيی ده و تري (مزگهوتی ديمه شق).

* * *

بهشی دووهم

خیلافهتی ئەمیری ئیمانداران عوممەری
کوری خەتتاب ﷺ لە سالتی سەربۆ سەرك

رېځه شکار

خیلافه تی ئه بویه کر ﷺ دوو سالّ و سئ مانگ دریژهی کیښا، پاشان وه فاتی کرد و عومهری کورې خه تابي کرد به جینشینی خوږی وخه لکیش به یعه تیان پيدا.

ئه بویه کر، عومهری به شیاوترین کهس ده زانی بو ئه و جینگایه، بویه ئه و کاره ی پی سپارد، ئینجا موسلمانان به یعه تیان پيدا و بوو به خه لیفه ی خه لیفه ی په یامبه ری خوا ﷺ، ئه مهش بو ماوه ی ده سالّ به رده وام بوو.

* خیلافه تی عومهری کورې خه تاب ﷺ به جوانترین ساله کانی ته مه نی ئیسلام داده نری، له دوا ی ژیا نی په یامبه ر ﷺ و ئه بویه کر ﷺ.

* عومهر له پوژانی ئه و شه ره قورسه ی که له شامدا پرویدا خیلافه تی گرت ه ده ست، ئه و کاته ی که موسولمانان له یه رموک به رانبه ر ئه و هیژه سامناکه ی پوّم راوه ستابوون، موسولمانان له و شه ره دا سه رکه وتن، فه تحی هه ریه ک له دیمه شق وحیمص وقیننه سرین وئه جناده یین کرا، پاشان فه تحه مه زنه که ی (بیت المقدس) یشی به دوا دا هات.

* وای لیّه ات موسولمانان به که یفی خو یان بی هیچ مه ترسیه ک له زه و ی پوّمه کاندا ده سورانه وه، پاشان به دوا ی ئه وه عه مری کورې عاص به ره و میسر که وته ری وفه تحی کرد، سه عدی کورې ئه بی وه قاصیش به ره و پوژه ه لات له

ناوچه کانی (ههريمی فارس) پښت، تهوهبوو لهویش سهرکهوتنيان به دهست هيټا وفارسه کانی تووشی زهره و زيانټکی زور کرد.

* دواي تهوه جهنگي (قادسيه)ی مهزن پويدا به فهراندهیی سهعدی کورې تهبی وهقاص، که يه کټک بوو له جهنگه هره گرنګه کان، پاشان خوراسان پزگارکرا، جا فتوحات له سهردهمی عومهدا گهليک زور بوو.

* ههروهها عومهر زور به توندی چاودټری سهرجهم واليه کانی دهکرد له ناوچه جياجياکاندا، پرسياريانی له خهټک دهکرد، ههواليانی دهپرسی وه موحه ممدی کورې مهسلمه ی کردبووه نوينهري خوئی وههوالي واليه کانی بو دههيټا.

* ههروهها يه کټکی تر له سياسهته کانی تهوهبوو به شهو پاسهوانی دهکرد، (چاودټری دهکرد وخهټکانی جټی گومانی ئاشکرا دهکرد)، دهگهرا وزور بايهخی به نهمن و ئاسایشی مهدينه دهدا، ههرگيز پټګای به هاوهټه گهورهکان نهدهدا پرځه دهرهوی شاری مهدينه، چونکه بهردهوام له کاروبارهکانيدا پرس و پاوټری پی دهکردن^(۱).

* ههروهها دادپهروهري بلاوکردهوه، تا تهوهبوو کاتيک نيټداراوهکهی کيسرا بينی وا تهمه تهمیری ئيماندارانه و له ژيړ تهم داره خهوتوه، وتی: «حکمت

(۱) التاريخ الاسلامي (۲۱/۳)، وما بعدها.

فعدلت فأمّنت فمّنت»، (فهرمانړه واییت کرد دادپهروهه بری بویه وا بوخوت مورتاحی و لیې خه وتووی).

له حوزه یفه کوری په مانه وه نه لې: (له لای عومهر دانیشبووین).

- وتی: کامتان فمروده یه کی په یامبه ره ﷺ له بهره له سهر فیتنه.

- حوزه یفه وتی: فیتنه ی مروژ له خیزان وسامان ومنال ودراسی که یدايه،

نه مانه ش نویژ و صده ده وه و فهران به چاکه و جله وگیری له خراپه ده یانسرېته وه.

- وتی: نا مه به ستم نه وه نییه، مه به ستم نه و فیتنه یه یه که شه پل نه دا وه ک

شه پل دی ده ریا؟

- حوزه یفه وتی: خه مت نه بی نه ی میرواداران، له نیوان تو و نه ودا

ده رگایه کی داخوا هیه.

- عومهر وتی: نه و ده رگایه ده شکې یا ده کرېته وه؟

- حوزه یفه وتی: نا، به لکو ده شکې.

- عومهر وتی: ده که و ابو هه تا هه تایه دانا خرېته وه؟!

- منیش [واته حوزه یفه] وتم: به لې.

به حوزه یفه یان ووت: ثایا عومهر نه و ده رگایه ی نه زانی؟ وتی: به لې

ده زانی، ههروه که چون ده زانی دواي پوژ شه وه، چونکه نه من فمروده یه کم بو

گىراوه ته وه ههلهى تىدا نيه، جا ئيمه نه مان ويړا بپرسين كى ټه وه درگايه يه،
 ټه وه بوو وتمان (مه سروق) پرسىارى لى ټه وه درگايه كييه؟ وتى: عومه ره^(۱)
 ټه وه درگايه ش خودى عومه ره، شكاندنى درگاكه ش برىتیه له كوشتنى
 عومه ره ټه وه كاتهى ټه بو لوتلوتى مه جوسى كوشتى، خوا له په حمه تى خوى به
 دورى خا.

(۱) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب الفتن، باب الفتنة التي تموج كموج البحر،
 ح(۷۰۹۶)، (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب رفع الأمانة والايمان من بعض القلوب...،
 ح(۲۳۱/۱۴۴).

باسی یه کهم

ئه میری ئیمانداران عومهری کوپی خه تتاب ﷺ

له چند دیږیکدا

* نه سه بی:

ناوی عومهری کومه پی خه تتابی کوپی نوفه یلی کوپی عه بدولعوززای کوپی
ریاحی کوپی عه بدوللای کوپی قورگی کوپی ره زاحی کوپی عه دی کوپی
که عبی کوپی لوئه ی کوپی غالبی کوپی فهر^(۱)، فهریش قوره یشه.

* خیزانه کانی:

۱. زهینه بی کچی مه ظعون.
۲. ملیکه ی کچی جهروهل.
۳. ئوم حه کیمی کچی حارس.
۴. عاتیکه ی کچی زهید.
۵. ئوم که لسومی کچی عه لی کوپی ئه بو تالب.
۶. جه میله ی کچی عاصم.
۷. قه ریه ی کچی ئه بو ئومه ییه.

(۱) (معرفة الصحابة) لأبي نُعیم (۱/۱۹۰).

*** مندا له كاني:**

كوړه كان: زهيدى گه وړه - زهيدى بچوك - عاصم - عه بدوللا - عه بدولره همانى
گه وړه - عه بدولره همانى ناوهر است - عه بدولره همانى بچوك - عوبه يدوللا -
عياض.

كچه كان: حه فسه - روقه ييه - زهينه ب - فاتيمه.

*** موسولمان بوونى:**

عه بدوللاى كورى مه سعود ﷺ ده لى: (له و كاته و هى عومهر موسولمان
بووه ئيمه سه به رزين ^(۱) عومهر له سالى شه شه مى په يامبه رايه تيدا دواى چل
پياو و بيست و يه ك ژن بوو به موسولمان.

*** په يوه ستى به په يامبه ره وه ﷺ:**

له ئين عه باسه وه ﷺ ده لى: (دواى نه وهى عومهر خرايه سهر جيگا كه ^(۲)
خه لك ده وريان ليدا و دوعاى خيريان ده كرد، منيش له وى بووم وهيشتا وه فاتى
نه كرد بوو، هيچ سهرنجى به نه ندازهى نه و پياوه رانه كي شام كه ده ستى خسته سهر
شام، بينيم عه لى يه، دوعاى خيرى بو عومهر كرد و وتى: (به راستى جگه له تو
نه بى هيچ كه سيك نيه پيم خوش بيت به كرده وه كانيه وه بگه مه ليقاى خواى
گه وړه، جا سويند به خوا، نه من ئوميدم هه يه خوا بتخات له گه ل دوو
هاوړي كه تدا، چونكه من زور جار گويم له په يامبه رى خوا ﷺ ده بوو نه يفه رموو:

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۴)، كتاب

مناقب الأنصار باب اسلام عمر (۳۸۶۳).

(۲) دواى نه وهى نه بو لوتلونهى مه جوسى ليدا.

(من و ئەبۇبەكر و عومەر پۇشتىن، من و ئەبۇبەكر و عومەر چووينە ژورەۋە، من و ئەبۇبەكر و عومەر دەرچووين^(۱)). ئەۋە عەلى كۆپى ئەبۇ تالبە.

* فەزىلە كانى :

۱. لە ئەبى ھورەيرە ھوۋە ﷺ ئەللى: پەيامبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: (يىگومان لە ئوممەتە كانى پىش ئىۋەدا خەلكانىك ھەبوون (مُحَدَّث)^(۲) بوون، جا ئەگەر يەككىك لە ئوممەتى مندا ھەيىت ئەۋە عومەرە)^(۳).

۲. لە ئەبى ھورەيرە ھوۋە ﷺ دەللى: لە خزمەتى پەيامبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: (كاتىك خەۋتجووم، بەھەشتم پىشاندر، بىنىم ئافرەتتىك لە تەنىشت كۆشكىكدا دەست نوپۇز دەرگىت، وتم: ئەۋ كۆشكە ھى كىيە؟ وتيان: ھى عومەرە. كە بىرم لە غىرەتى عومەر كىرەۋە پشتم ھەلكرد، عومەر دەستى كرد بە گريان و فەرموۋى: غىرە لە تۆ دەكەم ئەي پەيامبەرى خوا ﷺ؟!)^(۴).

۳. لە ئەنەسى كۆپى مالىكە ھوۋە ﷺ ئەللى: پەيامبەرى خوا ﷺ لە گەل ئەبۇبەكر و عومەر و عوسماندا، سەر كەۋتە سەر كىۋى ئوحد، كىۋە كە ھاتە

(۱) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۵). (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۸۹).

(۲) مُحَدَّثُونَ وَاَتَتْهُمُ مَلْهُمُونَ: ئەوانەي ئىلھاميان پىندراۋە ۋە ھەق خراۋەتە سەر زمانيان... (ۋەرگىتى).

(۳) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۹). ولمسلم نحوه من حديث عائشة (۲۳۹۸).

(۴) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۰). (صحيح مسلم) فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۴ - ۲۳۹۵).

له‌رزین، په‌یامبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: (پاوه‌سته، جیگیره‌به‌ئهی ئوحوود، ته‌ن‌ها په‌یامبه‌ریک و صدیقک و دوو شه‌هیدت له‌سه‌ره)^(۱).

۴. له‌سه‌عدی کورې ئه‌بی وه‌قاصه‌وه ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ به‌ عومه‌ری فرموو: (ئهی کورې خه‌تاب واز بی‌نه، سویند به‌وه‌ی نه‌فسی منی به‌ ده‌سته! هه‌رگیز شه‌یتان نا‌گا پی‌ت و ری‌گا (الفج) یه‌کت^(۲)، گر‌تب‌ی نی‌للا ری‌گایه‌کی تر ده‌گریته‌ به‌ر)^(۳).

* عومه‌ری ئیله‌ام پی‌دراو:

عومه‌ر ئه‌لئ: (ووته‌م له‌ سی شویندا ده‌قاو ده‌ق بووه‌ له‌ گه‌ل ووته‌ی په‌روه‌ردگارمدا:

۱. وتم: ئهی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ خۆزگه‌ (مه‌قامی ئیبراهیم)ت بک‌ردایه‌ به‌ شوینی نو‌یژ (مصلی)، ئه‌وه‌بوو ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌: ﴿وَأَنۡتَحِذُوا مِنۡ مَّقَامِ زَبَرۡهَٔ مُصَلًّی﴾^(۴) [البقرة: ۱۲۵].

۲. هه‌روه‌ها ئایه‌تی حیجاییش، وتم: (ئهی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ! چاک و خراب سه‌ر ده‌کات به‌ مال‌ه‌که‌تدا، خۆزگه‌ فرمانت به‌ خیزانه‌کانت بک‌ردایه‌ به‌ حیجاب ک‌ردن، ئه‌وه‌بوو ئایه‌تی حیجاب هاته‌ خواره‌وه‌.

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۹۷). (صحيح مسلم) فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۴).
(۲) الفج: ری‌گایه‌کی فراوانه‌ له‌ نی‌وان دوو شاخدا. لسان العرب (۲/۳۳۸).
(۳) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عمر، حديث (۳۶۸۳). (صحيح مسلم) فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۶).
(۴) واته‌: (وشوینی ئیبراهیم - مقام ابراهیم - بکه‌نه جی‌گای نو‌یژ).

۳. هه روه ها خیزانه کانی په یامبه روهه ﷺ لای په یامبه روهه ﷺ کویونه وه وهه ریه که یان دهیویست خیزانه کانی تری ته لاق بدات، منیش پیم ووتن: دلنیا بن نه گهر نیوه ته لاق بدات نهوا په روه ردگاری له نیوه باشتی پی ددهات، نه وه بوو نه م نایه ته هاته خواره و^(۱): ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكَ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا...﴾^(۲).

* شهید بوونی عومهر ﷺ:

نه میری نیمانداران عومهری کورې خه تاب به دهست نه بو لوټولوته ی مه جوسی کوژرا، کاتیځ نویژی به یانی ده کرد، زه فهری پی برد و به شمشیرکی ژه هراوی دوو جار لییدا.

کاتیځ عومهر بکوژه که ی خوئی ناسیه وه، فهرمووی: (سوپاس بو نهو خوایه ی که بکوژه که م که سیځ نییه ته نها سوژدهیه کیشی هه بی، پیی روه روم بووه ستیتته وه له لای خوا - سبانه -)^(۳).

* * *

(۱) (متفق علیه): (صحيح البخاري) كتاب الصلاة، باب ما جاء في القبلة، حديث (۴۰۲).
(صحيح مسلم) مختصرا، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عمر، حديث (۲۳۹۹).
(۲) واته: (دلنیا بن نه گهر نیوه ته لاق بدات نهوا په روه ردگاری له نیوه باشتی پی ددهات).
(۳) (مصنف ابن أبي شيبة) (۳۷۰۷۴) كتاب المغازي، باب ما جاء في خلافة عمر بن الخطاب.

باسی د ۵۹۹م

گرنگترین رووداوه کانی سهرده می عومهری کورې خه کتاب ﷺ:

* رودای «قادیسه» ی موچه په می ۱۴ ک:

عومهر بریاری دا خوۍ هیڅش بکاته سهر عیږاق، نه وه بوو له جیی خوۍ
عهلی کورې نه بوو تالبی دانا به سهر مه دینه وه، به لام عه بدولرپه حماني کورې عه وف
پی ووت: (نه من ده ترسم نه گهر بشکي موسولمانان له هه موو سهر زه وی دا
لاواز بن، جا وا به باش نه زانم که سیکی تر بنیږی و خوت بگه ریسته وه بو
مه دینه).

نه وه بوو عومهر ویاقي هاوه له کانیش بڅونه که یان په سهند کرد، به لام عومهر
وتی: نه ی کی به باش ده زانی په وانه کی که ی؟ وتی: شیر له چنگ و هه لمه تیا،
سه عدی کورې نه بی وه قاص، نه ویش رازی بوو، پاشان سه عد به چوار هه زار
سهر یاز وه گوتوشیانه: شش هه زار سهر یاز وه به ره و عیږاق که وته ری.

له سوپایه دا نزیکه کی سی سه د وچند هاوه لیکی تیډا بوو، هه فتایان له
ته هلی به در بوون، له گه ل زیاتر له هوت سه د مندا ل له مندا لانی سه حابه.
فارسه کانیش له سهر پوښتم ری که که وتن و به هه شتا هه زار سهر یاز وه که وته ری،
هه ندیک نه لین زیاتریش، له گه ل سی و سی فیلدا.

سه عد (ریبعی کورې عامر) ی وه کو نیردراو نارد بولای پوښتم، چوه لای
پوښتم، ده بیښی ژوره که یان به قالی و راخه ری زیرین و سهرین و پشتی
ناوریشمین رازاندو ته وه، له گه ل هه لواسینی دورر و گوههر، وخشلی زور به نر خدا

له گهل زۆر شتی تری گرانبه هادا، تاجه کهشی له سهر نا بوو، له سهر په ختیکی زیرین دانیشتبوو، نهوه بوو ریبیی به جلویهرگه شره کهیی و شمشیریک و قه لغانیک و کورته ماینیکدا خۆی کرده ژورهوه، دانه بهزی تا ماینه کهی برده سهر قالیه که، پاشان دابهزی و ههر لهو ژورهدا بهستیوه، ئینجا هاته پیشهوه و هیشتا شمشیر و قه لغان و کلاوه کهی سهری ههر پیوه بوون و له خۆی نه کردبووهوه.

وتیان: شمشیره کهت دابنی؟

ئهویش وتی: ئه من له خۆمهوه نه هاتووم، ئیوه بانگهیشتی منتان کردووه، جا ئه گهر لیده گهرین ئاوهانه نهوه چاکه ! وه گهرنا ده گهریمهوه ؟ !

پۆسته م وتی: لیی گهرین ! ئه میش پمه کهی ده کرده سه رینه کان و زۆربهی دراند ! وتیان پتی: چی ئیوهی هیناوه بۆ ئیره ؟ !

وتی: «الله بعثنا لنخرج من شاء من عبادة العباد إلى عبادة الله، ومن ضيق الدنيا إلى سعتها، ومن جور الأديان إلى عدل الإسلام»، خوا پهوانه ی کردوین بۆ ئهوهی بهنده کان له بهندایهتی کردنی بهنده کان ده ریین بۆ بهندایهتی کردنی خوای بهنده کان وه له تهسکی دونیا بۆ فراوانیه کهی وه له زوڵمی دینه کان بۆ دادپهروه ری ئیسلام. ئیمه ی به دینه کهی خۆی پهوانه کردووه بۆ خه لکی بۆ ئهوه ی بانگیان کهین، جا ههر کهس قبولی کرد ئیمه ش لیی وهرده گرین و وازی لیدین، گهرنا له گهلیدا ده جهنگین تا ده گهینسه ئهوه ی خوا به لیینی پیداوین. ئهوانیش وتیان: به لیینه کهی خوا چیه ؟

وتی: به هه شته بۆ ئهوه ی له سهر جهنگی نه یاران ده کوژری ! و سهر کهوتنه بۆ

ئهوه ی ده مینی.

پۆستەم وتى: من گويم لە قسەى ئىوہ بوو؟ جا دەتوانن جارى ئەمە دواىجەن،
تا ئىيمە تەماشايەك دەكەين و بزانی چى بكەين و ئىوہش ھەرۈھا؟!

وتى: باشە! چەند پۆژتان پى خۆشە؟! پۆژىك يا دوو پۆژ؟

پۆستەم وتى: نا، بەلكو تا ئەوكاتەى پرس و پايۆژ بە خاوەن پەئى و گەورە
ودەم سىپەكانى خۆمان ئەكەين!

ئەویش وتى: پەيامبەرى خوا ﷺ بۆى داناوين لەكاتى بەيەك گەشتنمان
لەگەل دوزمندا لە سى پۆژ زياتر چاوەپى ئەكەين. جا بزانه بۆخۆت و بۆ ئەوانىش
بريارى چى دەدەيت، دواى ئەو مەوعىدە يەككە لەو سىانە ھەلبۆژەر؟!

پۆستەم وتى: ئەتو گەورەيانى؟

وتى: نەخىر! بەلام موسولمانان وەكو يەك جەستە وان! بچوكيان پارىزەر و
پزگار كەرى گەورەيانە.

دواى ئەو پۆستەم، سەرۆك و كاربەدەستانى لای خۆى كۆكردەو و وتى: ئايا
قەت پياو لەمە جوامىترتر وقسە راسترتان بينيو؟! ئەوانىش وتيان: پەنا بەخوا
كە مەيلت بۆلاى شتى وا بپوا و واز لە دىنى خۆت بىنى بۆ ئەو سەگە، ئەتۆ
تەماشای جل و بەرگەكانىت نەكرد؟!

ئەویش وتى: خوا بتانكوژى! تەماشای جل و بەرگ مەكەن، بەلكو
تەماشای بۆچون و قسە و ھەلس و كەوت بكەن، عەرەب ھەر ئاۋھان بايەخ بە جل
و بەرگ و خواردن نادەن، بەلام پەسەن و پەچەلەك دەپارىژن و پىزى لىدەگرن.

ئىبن كەسىر: دەلى: (روداوى قادسيه روداوىكى مەزن بوو، ھەرگىز شتى وا
لە عىراقدا روى نەداو، كاتىك ھەردوولا بەيەك گەيشتن سەعد تووشى نەخوشى
دەردە دەلاقە بوبوو، دومەلىش لەلاشەى بەدەر كەوت، بۆيە نەيدەتوانى سواری
بكات، تەنھا لە كۆشكىكدا لەسەر سنگ لەسەر راخەرىك راكشابوو تەماشای
سوپاكەى دەكردو رۆكى دەخستن و پيشەوايەتى جەنگەكەى دابوو دەست خالدى
كورى عورفوتە (عُرْفُطَة)^(۱).

شهر دهستی پیکرد، فرماندهان دهستانکرد به هاندانی سهریازهکان له بۆ شهر، ههر دوولا زۆر به توندی گیرانه یهك و شهر و پیکادانیکی زۆر توند رویدا، کۆمهڵیک له پالەوانانی جهنگه که دهستی باشیان وهشان لهوانه: عهمری کوری مهعدی کهریب، قهعقاعی کوری عهمر، جهریری کوری عهبدوللای بهجهلی، خالدی کوری عورفوته، زوراری کوری خهتاب و تولهیمهی تهسهدی، شهره که سی شهو وسی پۆر درێژهی کیشا، موسولمانهکان فیلهکان و تهوانهشی بهسهریانوه بوون هه موویان تهفروتونا کردن، ههروهها بایهکی توند ههلیکرد، خیمهی فارسهکانی لهبن دههینا، تهوهبوو موسولمانان سههرکهوتن، پۆستهه کهوته خۆی و ویستی رابکات، بهلام موسولمانان پیی گهیشتن و کوشتیان^(۲).

(١) (البداية والنهاية) (٤٤/٧) أحداث سنة ١٤ هـ.

(٢) (تاريخ الطبري) أحداث سنة ١٤ هـ. و (البداية والنهاية) أحداث سنة ١٤ هـ.

* جەنگى ئەجنادەين (۱۵ ك):

يەككە لە جەنگە يەكلايى كەرەوھەكان لە گەڭ پۆمدا. عەمرى كورى عاص بە سوپاكەيەوھ بەرەو ئەجنادەين كەوتە پى و سوپاى پۆمەكانىش بە سەر كىردا يەتتى ئەرتبۆن دەرچوون.

عەمر ھەر لە ئەجنادەين مايەوھ لە ھىچ لايەكەوھ تواناى نەدەشكا بەسەر (ئەرتبۆن) دا، ھەوالى نىردراوھەكانىشى دىئارامى نەدەكرد، بۆيە بىر يارىدا خۆى بىروات، ئەوھبوو پۆيشتە ژوورەوھ بۆ لاي ئەرتەبوون و خۆى وا پىشاندا كە نىردراوى عەمرى كورپى عاصە، تاكو تەماشايەكى حال و بارى ئەرتبۆن بكا، عەمر قسەى خۆى كرد و گوئى لە قسەى ئەوئىش گرت، پاشان ئەوھى مەبەستى بوو دەستى كەوت و ھاتە دەرەوھ، بەلام ئەرتبۆن كەوتە گومانەوھ لىئى و بانگى يەككە لە پاسەوانەكانى كىردو چىيەكى بۆ كرد، عەمرى كورپى عاص واى زانى ئاشكەرابوھ و فەرماندەكا بە كوشتنى، بۆيە بە ئەرتبۆنى ووت:

ئەي ئەمىر! من گوئىم لە تۆ بوو و تۆش گوئىت لە من بوو، جا من يەككىم لەو دەكەسەى كە عومەرى كورپى خەتاب ناردوونى تا چاومان بە كاروبارەكانى عەمرى كورى عاصەوھ بى، جا پىم خۆشە بىيانھىنم و گوئى لى بگىرن و گوئىان لىبگى، ئەرتبۆنىش وتى: باشە، بىرۆ بىيانھىنە، دووبارە بانگىكى پاسەوانەكەى كىردەوھ و چىيەكى بۆ كرد، ئەوھبوو عەمر بە بىئەوى رىزگارى بوو، بەلام ئەرتبۆن دواى زانى عەمرى كورپى عاص بوو، بۆيە وتى: ئەم پىاوھ فىللى لىكردم و سۆئىند بە خوا ئەمە فىل بازترىن و بلىمەت ترىن عەرەبە.

پاشان شەر لە ناوچەی ئەجنادەین دەستی پێکرد و خوای گەورە سەرکەوتنی بوو موسولمانان نوسی، ئەرتبۆنیش چوو بوو (ئیلیاء) و لەوێندەری خۆی قایم کرد، (ئیلیاء) یش بە (بیت المقدس) ئەلێن^(١).

* فەتح کردنی بیت المقدس (١٦ ک) :

ئەبو عوبەیدە بە سوپای ئیسلامەوێ کەوتە پێ و گەمارۆی (بیت المقدس) ی دا، ئەوێندە زۆری بوو هێنان تا ئەوێبوو رازی بوون بە ناشتەوایی بەو مەرجهی ئەمیری ئیمانداران ﷺ خۆی تەشریف ببات بوو لایان^(٢).

عومەر تەشریفی گەیشتە شام، ئەبو عوبەیدە و ئەمیرەکانی تر، وەك خالیدی کوری وەلید و یەزیدی کوری ئەبو سوفیان چوونە پێشوازیەوێ، ئەبو عوبەیدە دا بەزی، عومەریش دا بەزی، ئەبو عوبەیدە ویستی دەستی عومەر ماچ بکات، عومەریش ویستی پێیەکانی ئەو ماچ بکات، ئەبو عوبەیدە وازی هێنا، عومەریش وازی هێنا و کشایەوێ.

پاشان کەوتنە پێ، ئەوێبوو گاوەرەکان دەست بەرداری (بیت المقدس) بوون، مەرجهی ئەوێشی لە گەڵدا کردن کە ئەبێت لە ماوێ سی پۆژدا پۆم نەمیئێ و چۆلێ بکەن، پاشان عومەر پۆیشتە (بیت المقدس) ئەوێ، لەو دەرگایەوێ پۆیشتە ژوورەوێ کە پێیغەمبەری خوا ﷺ لە شەوی ئیسرا و میعراج دا لیوێ پۆیشتە ژوورەوێ، ئەلێن: کاتیئێ پۆشتوێ ژوورەوێ تەلیبە ی کردووە و دوو رکات نوێژی

(١) (البدایة والنهاية) أحداث سنة ١٥ هـ وقعة أجنادین.

(٢) (البدایة والنهاية) (٤٤/٧).

(تحية المسجد)ی له میحرابه کې پیغه مبهرداود کړدووه. هه روه ها تییدا نوټی بهیانی به موسولمانان کړدووه، له پکاتی یه که مدا سوره تی (ص)ی خویندووه و خوئی و موسولمانانیش سوجدهیان تیا بردووه، له پکاتی دووه میشدا سوره تی (بنی اسرائیل)^(۱)ی خویندووه، دواي ټوه هات بولای بهرد (الصخره) که و داوای له که عبی ټه جبار کړد شوینه کې پیشان بدا، که عب و تی: مزگه و ته که بخره پشته وه، ټه ویش پی و ت: وهك جوله که ت کړد (چاوت له جوله که بری)، ټه وه بوو مزگه و ته کې خسته پیښه وهی (بیت المقدس) ه وه - که ټه مرؤ عومهری پی ټه ټین - پاشان به عبا و که واکه ی دهستی کړد به لبردنی خولی سهر صخره که و موسولمانانیش یارمه تیاندا و ټه رکی گواستنه وهی باقیه که شی سپارده خه لکی نوردن.

جا رومه کان ټه وه صخره یه یان کړد بووه زبلدان چونکه قبیله ی جوله که کان بووه، به راده یه که ټا فره تانیان پارچه په رؤی بی نوټیان له نیو سهر ټاوی مالّه کانه وه دهنارد بو ټه وهی فری بدریته نیو صخره که وه وه کو پاداشتیک بو ټه وه کاره ی جوله که به زبلدان (القمامه) ه که یان کړد، ټیره ش ټه شوینه یه وا جوله که له خاچدراوه که یان تییدا له خاچدا له جیاتی عیسا علیه السلام، جا له بهر ټه وه دهه اتن و زبلان ده کړده سهر گوړه کې، بهو هو یه وه ټه شوینه ناوړا: (القمامه)، ته نانه ت دواي ټه ناوه برایه سهر ټه که نیسه یه ی که خاچه رستان له وینده ر دروستیان کړد^(۱)

(۱) واته: سوره تی نيسرا.

(۱) (البدایة والنهاية) أحداث سنة ۱۶ هـ فتح بیت المقدس.

* فەتەح کردنی «تستەر و سوس» و بە دیل گرتنی هورمزان ساڵی ١٧ ک:

هۆکاری شەپەرە کە (یەزگورد) بوو کە هانی فارسەکانی دەدا لە دژی عەرەب، هەتا وای لێهات فارسەکان ئەو پەیمانانەیانە شکاند کە لە گەڵ موسوڵمانەکان بەستبوویان لە دوای شەپەری (قادیسیە) و شەپەرە بچوکەکانی تر، بپاریاندا لە گەڵ موسوڵمانەکاندا بچەنگن، کاتیکی ئەم هەواڵە گەیشتە عومەری کورپی خەتاب، فەرمانیدا بە سەعدی کورپی ئەببە وە قاص سوپایەکی بنیتریت بۆ ئەهواز لە بۆ پروپەرەو بوونەوێ هورموزان، سەعدیش نوعمانی کورپی موقەرینی هەلبژارد، جا کاتیکی نوعمان گەیشتە پامەهورمز، هورمزان لێی دەرپەری و لە گەڵیا جەنگا، ئەو هەبوو هورموزان شکاو بەرەو (تستەر) رایکرد و هەلەت، موسوڵمانان بە دووی کەوتن هەتا لەوێندەر گەمارۆیاندا، شەپەر گەرم بوو و کوشتاری هەردوولا ش زۆربوو، موسوڵمانان بە بەرپائیان ووت -جا دوعا گیرابوو-^(١) : ئەببە بەرە! سۆیند لە سەر پەرەردگارت بچۆ، کە بیان دۆزینیت و سەرمان بخات بە سەریان، ئەویش وتی: خوا یەکیان سەرمانخە بە سەریان و منیش شەهید بکە.

ئەو هەبوو بەرە! ئەو پڕۆژەدا زیاتر لە سەد کەسی کوشت و پاشان خوا ی گەورە هورموزان و سوپاکە ی سەر شۆپ کرد، بە پرا دەیەکی لە شارە کە ی خۆشیاندا جیگەیان نەبوو یەو، جا یەکیکی لە فارسەکان داوای ئەمانی لە ئەبو موسای ئەشعەری کرد

(١) بە هۆی فەرموودە کە ی ئەنەسەو زانراو کە دوعای گیرایە کە ئەللی: (بە یامبەری خوا فەرمووی: چەندین قژ گف گفینی تۆزای لە نیو دوو جل و بەرگی شەر، کە گۆتی پئی نادری و حیسابی بۆ ناکری، ئەگەر سۆیند لە سەر خوا ی گەورە بخوات بۆی جی بە جی دەکا (أخرجه الترمذي ٣٨٥٤) وقال: (حسن).

و ئەویش ئەمانیدا، ئەوەبوو شوپىنىكى بە موسولمانان پيشاندا كە رېنگاي چوونە ژورەوہى ئاو بوو بۆ ناو شارەكە، فەرماندەكان هانى خەلكياندا بۆ ئەو شوپىنە، ئەوەبوو كۆمەلێك پياوى ئازا و جوامير وەلاميان دايەوہ و لەگەڵ ئاوہ كەدا رۆيشتنە ژورەوہ، ئەمەش هيشتا شەوہ، دوايى هاتن و دەرگاوانەكانيان كوشت و دەرگاكيان كردهوہ، موسولمانەكان دەستيان كرد بە اللہ اكبر و رۆيشتنە ژورەوہ، كاتەكە نزىك نويزى بەيانى بوويەوہ، موسلمانانيش سەرقالى شەركردن بوون هەتا خۆر هەلھات و هيشتا نويزى بەيانان نەكردبوو.

ئەنەس ئەللى: لە فەقحى (تستردا) بەشداريم كرد لە كاتى نويزى بەيانى بوو، بە ھۆى گەرمى شەپەكەوہ خەلك نەيانتوانى نويزەكانيان بكەن، كەس نويزى نەكرد هەتا خۆر هەلھات، دوايى لەگەڵ ئەبو موسادا كردمان، ئەنەس ئەللى: (ئەگەر دونيا و ئەوہشى تيبدايە پيم بدرى بە قەدەر ئەو نويزە دلخوشم ناكا)^(۱).

ھورموزان رايكرد بەرەو ناو (قەلاكە)، كۆمەللى پياوى پالەوان دواي كەوتن، ئەویش دەستىكرد بە تير ھاويشتن، تا ئەوەبوو بەپاء و مەجزەئەى كورپى سەور تيريان بەر كەوت و كوشتيان، ھورموزان پيى ووتن: ئە من سەد تيرم پيى، ھەر كامىكتان بىتە پيشەوہ لىي دەدەم، ئەگەر من سەد پياوتان لىي بكورم ئيتىر سودى ديل گرتم چى بىت، وتيان: باشە چيت ئەوى؟ وتى: ئەمانم بدەنى، تا دەستم دەخەمە نيو دەستتان و دەمبەن بۆ لاي عومەرى كورپى خەتاب، ئەو ھەر بريارىكىدا باشە، ئەوانيش رازى بوون. كاتيك رۆشتن بۆ مەدينە، چوون بۆ مال

(۱) رواه البخاري معلقا، كتاب الخوف، باب الصلاة عند مناهضة الحصون، قبيل الحديث (۹۴۵).

عومهر له مال نه بوو، پېيانيان ووت: له مزگه و تدايه، کاتيک چوون بو مزگه و ت
پېيان له گوښه يه کي مزگه و ته که دا بو خوی نوو ستووه.

هورموزان وتی: عومهر کوا؟ نه و انیش ئاماژه يان بو کرد و دهنگيان
نزم کرده و نه و دهک به خبه ر بيته و ه.

هورموزان وتی: نه دی کوا ده رگاوان؟ کوا پاسه وان؟!

نه و انیش وتیان: نه م نه په رده ی هه يه و نه پاسه وان. نه و ه بوو عومهر به هوی
دهنگيان ه و به خبه ر هات و دانیش ت. وتیان: نه مه هورمزانه.

نه ویش وتی: چ به لگه يه ک و چ پاسا ویک دینیت ه و بو نه و په يمان شکان دنه
یه ک له دوا ی یه کانه ت؟ هورموزان وتی: نه ترسم پیش نه و هی وه لامت بده مه و ه
بکوزی.

وتی: نا له و ه مه ترسه.

هورموزان داوا ی ئاوی کرد بیخواته و ه، ئاویان بو هینا، نه ویش به دهسته
له رزه و ه ریگرت، وتی: ده ترسم له کاتيکا ئا و ده خومه و ه بمکوزی، عومهر وتی:
ترست نه بی تا ئاوه که ت نه خویته و ه. که وای ووت په رداخه که ی هه وادا و
نه یخوار ده و ه. عومهر وتی: ئاوی بو بی نن، تینویتی و کوشتنی له سه ر
کومه که نه و ه. نه ویش وتی ئا و ناخومه و ه. عومهر وتی: ده تکوزم. هورموزان وتی:
تو منت نه مین کرد له کوشتن هه تا ئاوه که ده خومه و ه که چی هیشتا ئاوه که م
نه خوار د و ته و ه. نه نه سی کورې مالک وتی: راست ده کات نه ی نه میری ئیمان داران.

عومەر وتى: بە بەلەبى ئەى ئەنەس! ئە من ئەمانى كەسىڭ دەدەم كە بەپاۋ و مەجزەئەى كوشتبى؟! پاشان پروويكرده هورموزان و پىى ووت: ھەلەم خەلەتاند، دە بەخوا من فرىو ناخۆم مەگەر موسولمان بىت، ئەو ھوبو راستەوخۆ هورموزان موسولمان بوو. كە پىيان ووت: پىشتەر بۆ موسولمان نەبووى؟! وتى: ترسام بلىن: لە ترسى شمشىردا موسولمان بوو^(۱).

* سالى خۆلە مېشە كە «عام الرمادة» سالى ۱۸ ك:

ئەم سالى ناۋرا بە سالى خۆلە مېشەكە، چونكە بەھۆى كەمى باران بارىنەو ەزەى رەش ھەلگەر، تاۋاى لىھات ەك خۆلە مېشى لىھات، ئەمەش بۆ ماۋەى نۆ مانگ ھەر بەردەوام بوو، ئەو ھوبو ئىمامى عومەر نوسراۋىكى نووسى بۆ ئەبو موسا لە بەصرە و عەمرى كورى عاص، ئەيوووت: (ھاۋار و فرىاد بۆ ئومەتى موحومەد).

خەلەك ھەموو دەرچوون بۆ نوپزە بارانە، عومەر عەباسى مامى پىغەمبەرى لەگەل خۆى ھىنا، بۆ ئەۋەى ئەو نوپزە بارانە بە ئەلەكى بكا، عەباس ھەستا و وتارىكى بەكورتى خويند و نوپزىكرد و پاشان كەوتە سەر ئەژنوكانيا ووتى: «اللهم إياك نعبد و إياك نستعين، اللهم اغفر لنا وارحمنا وارض عنا»، واتە: (خوايە گيان تەنھا و تەنھا تۆ دەرستىن و جگە لە تۆ ناپەرستىن، تەنھا و تەنھا داۋامى كۆمەك و مەدەد لە تۆ دەكەين جگە لە تۆ داۋا لە كەسى تر ناكەين،

(۱) (تارىخ الطبرى) أحداث سنة ۱۷هـ، وانظر (تارىخ الاسلام) للذهبي، أحداث سنة ۲۰هـ،

غزوة تستر.

خوایه گيان لیمان خوشبه و بهزهیت پیماندا بیتتهوه و لیمان رازی به (پاشان رۆیشت، که گه رانهوه نه گه یشتنه مال (چۆره ی ئاویان ده هات) ^(۱).

له ئه نه سی کورپی مالکتهوه ئه لئى: کاتیک تووشی بى بارانی ببوایه ن، عومهری کورپی خه تاب ده یوت: ئه ی خوایه ئیمه به پیغه مبه ره که ت لیّت ده پارینه وه بارانت بۆ ده باران دین، وا ئیستا به مامی پیغه مبه ره که ت لیّت ده پارینه وه ^(۲)، بارانمان بۆ ببارینه، ئه لئى: ئیت باران ده باری ^(۳).

* جهنگی نه هاوهند ۲۱ ك:

موسولمانان سی هه زارن و نوعمانی کورپی موقهرین سه رکرده یانه، به لام فارسه كان خویان قایم کردوه و ده رناچن له بۆ جهنگ. توله یحه ی ئه سه دی وتی: من وا به باش ئه زانم که کۆمه لا سه رباز بنییرین چاویرپنه چاویان و داوی پرویه پروو بوونه و هیان لی بکه ن و تووره یانکه ن، که ئه وان هاتنه ده ر و په لاماریاندا

(۱) (البداية والنهاية) أحداث سنة ۱۸هـ.

(۲) ئه م چۆره ته وه سوله مه شروعه وه یچی تیدا نییه ته وه ی که جائیزنییه ته وه تا هاوار بکهیت به ئاماده نه بوویه کی بى توانا، ئاخه هه نديک له سۆفیه كان ئه مه ده که نه به لگه که وا جائیزه هاوار بکرتته پیاوچاكان، ئیمه ش ئه لئین: ئه گه ر مه به ستان ته وه یه: جائیزه هاوار به پیاوچاکیکی مردو بکرت، ئه وا ئه لئین: ئه ی بۆ هاواری نه کرده باشتیرین پیاوچاک که په یامبه ری خوايه ﷺ، ئه گه ریش مه به ستان گۆری پیاوچاکه و هاواری لا بکه ی، دیسانه وه ئه لئین: باشتیرین و پیروترین گۆر گۆری په یامبه ری خوايه ﷺ، ئه ی بۆ عومهر نه رۆیشت بۆ لای ئه و گۆره پیروزه؟! که زۆریش لیته ی دوور نه بووه و له پال ده ستی بووه! به لکو رۆیشت بۆ لای پیاوچاکیکی زیندو که عه باسی مامی په یامبه ره ﷺ، خۆ ئه گه ر وتیان: نا مه به ستان پیاوچاکیکی زیندووه، ئه وا ئیمه ش هه ر وامان ووتوه و پیچه وانیه ی ته وه مان نه گووتوه. (وه رگیتی).

(۳) رواه البخاري، كتاب الاستسقاء، باب سؤال الامام الاستسقاء، حديث (۱۰۱۰).

با ئەمان زوو رابكەن و بەرەو لای ئىمە بىن، كە بە دواى ئەماندا هاتن و گەيشتنە ئىمە خۆمانىش ھەر ھەموومان رائەكەين، ئىتر ئەو كاتە دۇنيا ئەبن كە دۆراوين، ئىتر لە پرىكدا ئەوەندەى پى ناچى ھەر ھەموويان دىنە دەر، دواى ئەوەى كە لە ھەشارگەكانيان بە تەواوەتى ھاتنە دەر بۆيان دەگەرتىنەو و بە شمشىرەو دەكەوينە ناويان، تا بزائىن خواى گەورە چى ئەكات.

خەلك بۆچونەكەيان بە باش زانى، ئەوەبوو نوعمان، قەعقاعى كورى عەمرى كرد بەئەمىرى ھىرشبەران و فەرمانى پىكردن كە برۆن بۆ شارەكە و دەورىان بدەن و ھەر كە ھاتنە دەر لە دەستيان رابكەن و ھەلبىن. قەعقاعىش چوو ئەوەى كرد، ئەوەبوو لە ھەشارگەكانيان ھاتنە دەرەو، ئىتر قەعقاع و ئەوەشى لەگەلدا بوو رايانكرد و كشانەو، فارسەكان ئەمەيان قۆستەو و كەوتنە دوايان، ئىتر ئەوەى تۆلەيە گومانى بردبوو ھاتە دى، وتیان: خۆيەتى خۆيەتى، ئىتر ھەر ھەموويان دەرچوون يەك جەنگاوەر لە شاردە نەمايەو، تەنيا دەرگاوانەكان نەبى، تا گەيشتنە لای سوپاكە، نوعمانىش لە ئامادە باشىدايە، ئەمەش لەبەرە بەيانى رۆژى ھەينە.

خەلك ويستيان بچن بە گژياندا و شەر دەست پىبكا، بەلام نوعمان نەيھىشت و فەرمانى كرد شەرنەكەن ھەتا خۆر ئاوا دەبى، دەرەنەكان ھىور دبنەو، ئەو كات سەرکەوتن لەلایەن خواو دادەبەزىت ھەروەك پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيەكرد، بەلام ھەر پىداگىريان كرد بەشكو رازى بى و ھىرشيان بكەنە سەر، نوعمان قايىل نەبوو -جا پىاوئىكى زۆر خۆراگر و چەسپاو بوو-، ھەر كە خۆر ئاوابوو نوۆزى بە موسولمانان كرد و پاشان سواری ئەسپەكەى بوو -كە رەنگىكى سورى مەيلەو رەشى ھەبوو-، بە لای ھەر ئالايەكدا تىدەپەرى دەوەستا و ھانى دەدا كە خۆراگر و چەسپاو بى، ھەروەھا ئەو دەرپاتە پىشەو تەكبىرىك دەكا

ھەموو ئامادە باش دەبن بۆ ھىرش، تەكبىرىكى تر دەكاتەۋە ئەبى ھەموو بە تەۋاۋەتى ئامادەبن، كە تەكبىرى سىيەمى كرد ئەۋكات لەگەلىا ھىرش دەست پىدەكات، پاشان گەپرايەۋە شۆيئەكەى خۆى. فارسەكانىش لە ئامادە باشىيەكى تەۋاۋدا بوون و رىزيان بەستبوو بە شۆيەكەى زۆر سامناك كە ھەرگىز ۋەكو ئەۋەيان نەدىبوو، زۆرەيان ۋەكو زنجىر رۆيشتبوونە نىۋ يەكەۋە، دېركى ئاسنىنيان لە دۋاى خۆيانەۋە دانابوو بۆ ئەۋەى نەتوانن بگەپتەۋە يا را بگەن.

پاشان نوعمانى كورپى موقەرىن الله اكبرى يەكەمى كرد و ئالاکەى لەراندهۋە خەلگ ھەمو ئامادە باش بوون، جارىكى تر الله اكبرى كرد و ئالاکەى لەراندهۋە خەلكىش جارىكى تر ئامادە باش بوونەۋە پاشان تەكبىرى سىيەمى كرد و ھىرشى كرد و موسلمانانىش لەگەلىا ھىرشىان برد، ئالاکەى نوعمان دەلەريەۋە ۋەكو لەرىنەۋەى (العقاب)^(۱) لەسەر نىچىرەكەى، تا گەيشتەنە يەك و شەر دەستى پىكرد، شەپىك كە ھەرگىز لەو شەپانەى پىيشووتر شتى وا پرووى نەداۋە، پوداۋى ۋەك ئەمە نەبىستراۋە. پاشان خۋاى تەعالا سەرگەۋتنى بۆ موسلمانان نووسى.

* ۋەفاتكردى خالدى كورپى ۋەلىد ﷺ ۲۱ ك:

خالد لەسەر جىگەى مردن بوو، ئەيووت: (دە بەخۋا بەشدارى ئەۋەندە و ئەۋەندە جەنگم كردۋە لە پىشەنگى سوپاۋە بووم، بىستىك نىيە لە جەستەمدا مەگەر شۆيئى شىرىك يان رەمىك يان تىرىكى پىۋەيە، كەچى ئا ئەۋەتا دەبىنن ۋەكو وشتەر چۆن دەمرى لوتم بشكى لەسەر جىگاگەم دەمرم، دەك چاۋى ترسنۆكان قەت نەخەۋى).

(۱) (العقاب): دالاش: مەلىكى گۆشت خۆرى بەناۋيانگە.

ھەرۋەھا ئەللى: (شەۋىك كە تىيدا برۆمە لاي بوكىك يان مژدەى منداللىكم
پىبدرىت، پىم خۆشتر نىيە لەۋەى كە لەشەۋىكى پىر سەرما و سۆلەدا لەگەل
موھاجىرىندا بەيانىان لە نىو دوژمن پى بكمەۋە)^(۱).

(۱) (البداية والنهاية) ذكر من مات سنة ۲۱ هـ.

بهشی سییہم

خیلافہتی ئہ میری ئیمانداران عوسمانی
کوری عہد فغان رضی اللہ عنہ لہ سالتی ۳۲۵ھ سہ

باسی یه کهم

عوسمان چون خیلافه تی گرتە دەست؟

* چیرۆکی شورا :

کاتیك له عومەر رضی اللہ عنہ درا، خیلافه تی خسته ئەستۆی شەش کەسەوہ: عوسمانی کورپی عەففان، عەلی کوری ئەبی تالب، تەلحە ی کورپی عوبەیدوللا، زوبەیری کورپی عەوام، عەبدولرەحمانی کورپی عەوف، سەعدی کورپی ئەبی وەقاص، ئەم چیرۆکی شورایە ئیمامی بوخاری لە صەحیحە کە ی خۆیدا گیراویەتیەوہ (تا بزانی مێژوو زایە نابیّت)، ئەوہ تا دەبینی ئیمامی بوخاری دوو قەزیە مان بۆ رپوایەت دەکات کە مشت و مەری زۆریان لەسەر کراوہ.

بوخاری چیرۆکیکی دورو و درێژ لە بارە ی کوشتنی عومەر رضی اللہ عنہ رپوایەت دەکات، تا دەگاتە ئەوہ ی کە بە عومەر رضی اللہ عنہ گوتراوہ: وەسیەت بکە ئە ی ئەمیری ئیمانداران، جێنشینیک دابنێ.

ئەویش وتی: من کەس لەو کۆمەلە بە شیاوتر نازانم کە پەيامبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وەفات ی کردو لە دەستیان پازی بوو، پاشان ناوی عەلی و عوسمان و زوبەیر و تەلحە و سەعد و عەبدولرەحمانی کورپی عەوفی هینا.

وتی: (ئەوہ عەبدوللای کورپی عومەر ئەبیّتە شاھید بە سەرتانەوہ، هیچیشی بە دەست نییە، ئەگەر هاتوو سەعد بوو بە ئەمیر، ئەوہ چاکە، وەئەگەرنا هەركامتان بوو بە ئەمیر با پشتی پێ ببەستی، ئە من لەبەر بێ توانایی و ناپاکی لە کارم لانەبردووہ)^(۱).

(۱) چونکە عومەر سەعدی کورپی ئەبی وەقاصی لە کاربە دەستی کوفە لابرد.

دوای ئەوهی له ئەسپاردنی بوونهوه، هه موویان کۆبوونهوه، عه بدولپه جمانی کورپی عهوف وتی: (کاره کهتان بدهن به دهست سیانتانهوه).

زوبهیر وتی: من کاره کهم دایه دهست عهلی^(١) ته له عه وتی: من کاره کهم دایه دهست عوسمان.

سهعد وتی: من کاره کهم دایه دهست عه بدولپه جمانی کورپی عهوف.

ئا بهو شیویه سیان دهستیان هه لگرت: زوبهیر و ته له عه و سهعدی کورپی ته بی وه قاص.

کهواته پالێوراوه کان مانهوه سیان: عهلی کورپی ته بو تالب و عوسمانی کورپی عه فغان و عه بدولپه جمانی کورپی عهوف.

(عه بدولپه جمانی کورپی عهوف وتی: کامتان دهست هه لده گریت، تابیدهین بهوه کهی تر؟ پاشان وتی: نهیده نه دهستی من، سویند به خوا باشه کهتان هه لده بژیرم؟)

ههردووکیان وتیان: قبولمانه. ئەوه بوو دهستی یه کیکیانی گرت و پپی وت: تو فه زلی خزمایه تی له گه ل پیغه مبه ر و ﷺ زووموسلمان بوونت هه یه، جا سویندت نه دهم به خوا نه گه ر تو م کرد به ئەمیر دادپهروه ر ته بی، نه گه ر عوسمانم کرد به ئەمیر گوێرایه ل ته بی و به قسه ی نه کهیت.

(١) ئەم ڕیوایه ته راستی مه سه له که مان به تهواوه تی بۆ ڕوون ده کاته وه کهوا زوبهیری کورپی عهوام ڕقی له عهلی نه بووه، ناخر چۆن ڕقی لی ده بی له کاتی کهدا زوبهیر کورپی سه فیه ی پوریتی (خوشکی باوکی)، ههروه ها هه لیه ژاردووه بۆ خیلافهت ههروه که له ڕیوایه ته کهدا ڕوون و ناشکرایه.

پاشان پرووی کرده ئه وه که ی تریان - که عوسمان بوو - هه مان شتی پی ووت.
جا کاتی که په یمانه که ی لی وه رگرتن وتی: ئی عوسمان ده ستم به ری، به یعه تی
پی داو، عه لیش به یعه تی پیدای و هه موو ئه وان ه له ماله که دابون و هاتنه ژووره وه
و به یعه تیان پیدای^(۱).

ئه مه ریوایه تی به یعه ت پیدانه که ی عوسمانه هه روه که له سه حیحه بوخاریدا
هاتووه.

لیره دا هه ندیک وورده کاری تر هیه له الصحیحدا^(۲) دا هاتووه که وا
عه بدولر هه مان ی کوری عه وف سی رۆژ دانیشتووه و چاوه ری کردووه و پرس ی به
موهاجرین و ئه نسار کردووه. تا ئه لی: (سویند به خوا یه که مالم نه هیشتووه له
ماله کانی موهاجرین و ئه نسار مه گهر پرس یارم لی کردون، نه مبینی که س به
عوسمان هاوتابکه ن)^(۳).

که وابوو به یعه ت وه رگرتنه که راسته وخۆ و له خووه نه بووه، به لکو دوا ی
ئه وه ی په یمانی له هه ردووکیان وه رگرتووه، سی رۆژ دانیشتووه و پرس و پاو یژی
کردووه، پاشان عوسمان ی هه لبراردووه.

ئه وه ی جیی داخه، ده بینین کتیه میژوویه کانی سه رده م، که باس له
ژیانی هاوه لان ده که ن، پشت له ریوایه ته که ی بوخاری ده که ن و ریوایه ته

(۱) (صحیح البخاری) کتاب فچائل الصحابه، باب قصه البیعه، حدیپ (۳۷۰۰).

(۲) له زاراه ی ئه هلی عیلمدا هه رکات ئه م ئه لیفو لامه یان به ووشه ی (صحیح) هه وه نا، ئه وا
به زۆری مه به ستیان سه حیحه بوخاریه یا موسلیم. (وه رگرتی)

(۳) (صحیح البخاری) کتاب الاحکام، باب کیف یبایع الامام الناس، حدیث (۷۲۰۷).

درۆینه کهی ئەبو میخنهف وەرده گرن که له میژوه کهی ته به ریدا هاتوه.
 ئەمهش دهقه که یه تی:

کاتیك که درا له عومهری کورپی خهتاب، پیی گوترا: ئەهی ئەمیری
 ئیمانداران جینشینیک دیاری بکه؟ وتی: کی دهست نیشان بکه؟ ئەگەر
 ئەبوعبیدهی کورپی جهراح زیندوو بوايه هه لّم ده بژارد، ئەگه ریش پهروه دگرم لیی
 پرسیم ئەلیم: گویم له په یامبره کهت بووه فەرموویه تی: ئەمینی ئەم ئومه ته یه.
 ههروه ها ئەگەر سالی مهولای ئەبو حوزه یفه زیندوو بوايه ده مکرد به ئەمیر، خو
 ئەگەر پهروه دگرم لیی پرسیم، ئەلیم: گویم له په یامبره کهت بووه ﷺ
 فەرموویه تی: به راستی سالم خوی زۆر خوش دهوی. پیاویك پیی ووت: من پیت
 ده لیم، عه بدوللای کورپی عومهر دابنی، ئەویش فەرمووی: خوا بتکوژی، به خوا
 له م قسه یه دا مه به ستت خوا نه بوو، تیا بجی، چون که سیك بکه م به خهلیفه
 نهیتوانی خیزانه کهی ته لاق بدا، پیوستیمان به کاروبارتان نییه، ستایشی
 خیلافه تم نه کردوو تا هانی یه کیك له مالّ و منالمی بۆ بدهم، ئەگەر خیلافهت
 چاک بی، ئەوابهشی خۆمان لی برد، ئەگه ریش خراب بی، خو ئەمه خراپه یه که و
 خاوخیزانی عومهری لی دوور ده خریته وه و ده دریته مل عومهر، با خانه وادهی
 عومهر یه کیکیان مو حاسه بهی له گه ل بکریت له سهر کاروباری ئومه تی مو حه مه د
 ﷺ

به راستی خۆم ماندو کرد و مالّ و مندالیشم مه حروم کرد، خو ئەگەر
 رزگاریشم بی، بی چاکه و بی خراپه، ئەوه به راستی دلشادم، جا سهیر ئەکه م،
 ئەگەر خهلیفه م دانا، خو ئەوه له من باشتر خهلیفه ی داناوه - مه به سستی

ټه بوبه كره-، ټه گهرش وازم ليټه ټنا و كه سم ده ست نيشان نه كړد، ټهوا له من باشر وازی ليټه ټنا -مه به سټی په يامبهري خوايه ﷺ-، به دلنیا ييه وه ههرگيز خوا دينی خوی زايه ناکا.

ټيتر روښتنه دهره وه، پاشان گهړانه وه، وتیان: ټه ی ټه میری ټيمانداران ټه گهر پاسپارده يه ك به جی بهیټلی؟ ټه ویش فهرموی: له راستيدا دواي ټه و قسانم، دامنا بو ته ماشايه ك بكم تا يه كيكتان بكم به ټه میر، كه له بارترينتانه بو ټه وهی به ره وهقتان به ریټ و ټماژهی كړد بو عهلی، جا له خوچونیك دايگرم و ماندوی كړدم، بينیم پياويك روښته باخه كه يه وه و ده سټی كړد به رڼينه وهی ههرچی سهوز و پيگه يشتووه و له زهوی دنا، له مه وه تيگه يشتم كه خواي گه وړه ده سه لاتی به سهر كاری خویدا ده شكیټ و منیش ده مرم، بویه نامه وی به مردوی و به زيندوی ټه مه بكیشم، من ټه و كو مه له پياوه تان له ناو به جی ديټلم، كه په يامبهري خوا ﷺ له باره يانه وه ده فهرمويت: ټه هلی به هه شتن: سه عیدی كورپی زهیدی كورپی عه مری كورپی نوهیل يه كيكه له وانه به لام من ناخچه مه ريزی ټه و شه شه وه، شش كه سه كه بریتين له: عهلی و عوسمان ههر دوو كوره كه ی عه بد مه ناف، عه بدولپه حمان و سه عد ههر دوو لالوكه ی په يامبهري خوا ﷺ، زوبه يری كورپی عه وام كورپی پوری و حه واری په يامبهري ﷺ، ته لحه ی كورپی عوبه يدوللا، جا خه لك با يه كيك له وانه هه لبريټريټ، ههر كاميان تان ده ستنيشان كړد ټهوا چاك بن له گه ليذا و پشتی بگرن و سه ری بخن، ههر شتيكيان به ههر كه سيكتان پاسپارد با به جی بهیټلی.

ديسانه وه روښتنه دهره وه، عه بباس به عهلی ووت: له گه ليان مه رو.

عەلی وتی: حەزم لە دووبەرەکی و جیاوازی نییە، ئەویش وتی: کەواتە ئەوێ حەزت پێی نییە دەبیینیت.

کاتیەک بەیانی بوو ەو ە عومەر بانگی عەلی و عوسمان و سەعد و عەبدولرەحمانی کۆری عەوف و زوبەیری کۆری عەوامی کرد، پێیانی ووت: هەرچی چاوم گیرا بینیم ئێوەن پێشەوا و دەم سپی خەلک، خەلیفەش هەر لە ئێوە دەبیّت، پەيامبەری خوا ﷺ وەفاتی کرد و لیتان رازی بوو، من لە هەلۆیستی خەلک دلتیام لە ئاست ئێوە ئەگەر بە چەسپاوی بمێنەو، بەلام لە ئێوە دلتیانیم، لەوێ جیاوازی و دووبەرەکی لە نێوانتاندا پرویدات، بەهۆی ئێوەشەو ە دووبەرەکی بکەوێتە نێو خەلکەو، هەست بڕۆن بۆ ژورەکە عایشە و روخسەتی لی بخوازن و پاشان راویزەیکەن و یەکیکتان هەلبێژن.

دوای ئەو ە وتی: نا، مەرۆنە ژوورەکە عایشەو، بەلام نزیک بن، پاشان سەری لە زەوی دانا و خوین بە لاشەیدا دەچۆرا و تەواو لاوازی کردبوو.

ئەوانیش ڕۆیشتنە ژوورەو ە و دەستیان کرد بە ورتە ورت لە گەل یەکتەدا، تا دەنگیان بەرز بوو ەو، عەبدوللای کۆری عومەر - دای بەگوێی عومەردا و - وتی: سبحان الله، هیشتا ئەمیری ئیمانداران نەمردوو، ئەویش بە ناگا هاتەو ە وفەرموی: هەر هەمووتان واز لە مە بینن، ئەگەر مردم ئەوا سی ڕۆژ راویژ لە گەل یەکتەدا بکەن، با صوھەیب نوێژ بە خەلکی بکات، ڕۆژی چوارەم نەهاتوو ە ئەبێ ئەمیریکتان دەست نیشان کردبێ، عەبدوللای کۆری عومەر وەکو راویژکار نامادە دەبیّت، بەلام هیچ بەدەستە، تەلحەشتان لە گەل دایە، ئەگەر لە ماو ە ئەو سی ڕۆژەدا تەشریفی گەشت بەیننە لای خۆتان، بەلام ئەگەر سی ڕۆژە کە تیپەری و

نه گه‌شیت، نه‌وا ئیوه ئیشی خۆتان بکه‌ن. کي ټه‌رواته شوین ته‌لحه بۆم؟ سه‌عدی کورې نه‌بی وه‌قاص وتی: من ده‌رۆم، -إن شاء الله- دیته خزمه‌ت. عومه‌ر فره‌موی: ئومیدم هه‌یه -إن شاء الله- ئاماده‌بیټ. واشنازانم که‌س ئهم کاره به‌ده‌ست بگریت مه‌گه‌ر یه‌کیک له‌م دوو پیاوه نه‌بیټ: عه‌لی یان عوسمان.

نه‌گه‌ر عوسمان بوو به‌ خه‌لیفه، نه‌و نه‌رمونیانه، نه‌گه‌ریش عه‌لی بوو به‌ خه‌لیفه نه‌و گه‌مه‌چییه، شایسته‌ترینتانه که‌ به‌ره‌و ریگه‌ی هه‌قتان به‌ریټ.

گه‌ر هاتوو سه‌عدیان دانا، نه‌وه به‌راستی شایسته‌یه و هه‌ر بۆخوی کراوه، گه‌رنا با نه‌وه‌ی داده‌ریټ پشتی پی‌ببه‌ستیټ، له‌ راستیدا من له‌به‌ر ناپاکي ولوازی له‌ کارم نه‌خستوه، نه‌گه‌ریش پیاویکی خاوه‌ن ره‌ئی هه‌بیټ عه‌بدولپه‌مانی کورې عه‌وفه، یاریده‌ریکی رټیشاندهره له‌لایه‌ن خواوه، گوئی بۆ بگرن.

پاشان به‌ نه‌بو ته‌لحه‌ی نه‌نساری ووت: نه‌ی نه‌بو ته‌لحه‌ خوی به‌رز و بلند ئیسلامی به‌ ئیوه سه‌ر به‌رزکرد، جا په‌نجا پیاو له‌ نه‌نسار هه‌لټیږه، هانیان بده تاکو یه‌کیک له‌ خویان هه‌لټیږن.

به‌ میقدادی کورې نه‌سوه‌دی ووت: نه‌گه‌ر منتان خسته نیو گۆره‌وه نه‌و شه‌ش که‌سه کۆ بکه‌ره‌وه، تا یه‌کیکیان هه‌لټیږن.

ئینجا به‌ سوه‌یه‌یی ووت: بۆ ماوه‌ی سی‌ رۆژ تۆ نوټژ به‌خه‌لکی بکه‌، هه‌رکام له‌ عه‌لی و عوسمان و زوبه‌یر و سه‌عد و عه‌بدولپه‌مانی کورې عه‌وف و ته‌لحه‌ هاتنه‌ پێشه‌وه، پێشیاغه، عه‌بدوللای کورې عومه‌ریش بی‌نه، به‌لام هیچی به‌ده‌ست نییه، له‌سه‌ر سه‌ریان راوه‌سته، نه‌گه‌ر پێنجیان کۆبونه‌وه و له‌ سه‌ر یه‌کیکیان کۆک بوون و یه‌کیکیان رازی نه‌بوو، ملی بشکینه‌ یان به‌ شمشیر له‌ ملیده.

ئەگەر چواریان لەسەر يەككىيان كۆك بوون و دووانیان پازى نەبوو، لە مىلى ئەو دوانەش بدە، ئەگەر سیانیان بە يەككىيان پازى بوون و سیانەكەى تریان بە يەككى تریان پازى بوون و عەبدوللای كۆپى عومەریان كرد بە دادوهر، ئەو لایەى كە عەبدوللای كۆپى عومەر پیتی پازى، با يەكك لە خویان هەلبژیرن، بەلام ئەگەر بە دادوهرى عەبدوللای كۆپى عومەر پازى نەبوون، ئەوا لەگەل ئەو لایەنە بن كە عەبدولرحمانى كۆپى عەوفى تىدایە، هەرچى مایەو لەوانەى پازىنان بەوانەى خەلك لە سەرى كۆكن بیانكوژن^(۱).

منیش ئەلیم: ئەمە رپوایەتەكەى ئەبو میخنەفە، كە چەندین شتى پىچەوانەى رپوایەتەكەى بوخارى تىدایە، هەروەها سەربارى چەندین زیادەى نەشیاو و نابەجى، لەوانە: حەلال كردنى خوینى ئەوانەى خودى عومەر لەبارەیانەو دەلى: پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتی كردو و لییان پازى بوو !!

سبحان الله! عومەر ﷺ چۆن كوشتنى ئەو هاوەلە بەرز و بەرپزانە، عوسمان و عەلى و تەلحەو زوبەیر و عەبدولرحمانى كۆپى عەوف و سعد كۆپى ئەبى وەقاص، بە حەلال دەزانى، لە كاتىكدا خوى ئەلى: ئەمانە ئەو كەسانەن، كە پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتی كردو و لییان پازى بوو، ئا ئەمە ناراستى و پوچى ئەم رپوایەتە پیشان دەدات، دواى ئەو هەش ئەمە كییه جورئەت ئەكات ئەو برپارە تەنفیز بكات؟! ئەى باشە ئەكرىت جى بە جیش نەكرىت؟! لە راستیدا تەنها درۆیەكى هەلبەستراو و هیچى تر، پاشانىش بە ئاماژە بەلكو بە راشكاوى لە پىشتى عەلى تىدایە بۆ خىلافەت.

* عوسمان شايسته تره بۆ خيلافهت:

دواي ئه وه خه لڳ له سهر عوسمان كۆك بوون و به يعه تيان پيدا، كه باشتري
هاوه لى په يامبه ره ﷺ له دواي ئه بويه كر و عومهر، له بهر فرموده كه ي ئين
عومهر ﷺ كه ده لى: له دواي په يامبه ري خوا ﷺ كه سمان به هاوتا و هاوشانى
ئه بويه كر نه ده زانى، دواي ئه و عومهر و ئينجا عوسمان، ئيتر فه زلى كه سمان به
سهر كه سدا نه ده د^(۱) كه ريوايه تيكي تر دا نه لى: جا په يامبه ري خوايش ﷺ گوښى
ليمان ده بو و ئينكارى لى نه ده كردى^(۲)

عه بدوللاي كورى مه سعود له باره ي به يعه ت پيدانه كه ي عوسمانه وه نه لى:
(باشترينى كه سيكي نيومان كرا به خليفه، كه له سه رووي هه مومانه وه
بو)^(۳) هه ربويه ئيمامى نه بو ئه يوي كورى نه بو ته يميه ي سه ختيانى و ئيمامى
ئه حمده و ئيمامى دارولقوتنى ده لىن: هه ركه س عه لى بخاته پيش عوسمانه وه،
ناما قولى وبى ريزى به رانه بر موهاجرين و نه سار كردوه، چونكه عه بدولرحمانى
كورى عه وف نه لى: به خوا يه ك مالم نه هيشته وه له ماله كانى موهاجرين و
ئه سار مه گهر پرسيارم ليكردون، جا نه مبينى كه س به عوسمان هاوتا بكه ن،
هه مويان عوسمانيان به باشت ده زانى.

(۱) (صحيح البخارى) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب عثمان، حديث (۳۶۹۷).

(۲) (المعجم الكبير) للطبراني (۱۲/۱۳۱۳۲). و (السنة) للخلال ص (۳۹۸). و (السنة) لابن

أبي عاصم (۵۵۳). وقال محققه العلامة الألباني: (إسناده صحيح).

(۳) (السنة) للخلال، ص (۳۲۰).

ئهوه بوو به بهیعه تپیدانیکی گشتی بهیعه تی خیلافهت درا به عوسمانی کوری عه فغان.

ئیمامی ئه حمده دی کوری حه نبل: ئه لیت: هیچ کام له خه لیفه کان بهیعه ته که یان به ئه ندازه ی بهیعه ته که ی عوسمان جه خت له سه رکراو نه بوو، له بهر ئه وه ی بهیعه ت پیدانه که ی به کوپای دهنگی خه لک بوو^(۱).

ئه وه شی که ئه هلی سوننه ی له سه ره ئه وه یه: هه رکه س عه لی بخاته پیش ئه بویه کر و عومه ره وه ئه وا گو مپا و موته دیعه، به لام هه رکه س عه لی بخاته پیش عوسمانه وه ئه وا به هه لدها چووه، نه به گو مپا و نه به موته دیعی نازانن، ئه مه ئه گه ر چی هه ندیک له زانایان هه ر له مه ر ئه و مه سه له یه زور تونلن چونکه ئه لیت: (هه رکه س عه لی بخاته پیش عوسمانه وه، وه کو ئه وه وایه بلیت هاوه لانی په یامبه ر ﷺ ناپاکیان له ئه مانه ته که کردووه، به وه ی رویشتون عوسمانیان پیش عه لی خستووه -رزه ای خوا له هه موویان بیت-).

* * *

باسی د ۱۵۹۹م

عوسمانی کورې عه فغان له چەند د یریکدا

* ناو وره چه له کی:

ناوی عوسمانی کورې عه فغانی کورې ته بیلعاصی کورې ئومه ییه کورې
عبد شه مسی کورې عبدولمه نافه، له عبدولمه نافدا له گهل په یامبه ری خوا ﷺ
به یه ك ده گهن.

دایکی ته پروای کچی کورپه یزی کچی ره بیعه یه.

دایره شی ئوم حه کیمی کچی عبدولموت ته لیبه پوری په یامبه ره ﷺ^(۱).

* نازناو وکونیه که ی:

نازناوی (ذو النورین) ی لیترا، چونکه روقه ییه کچی په یامبه ری خوا ﷺ
خیزانی بووه، که ته ویش وه فاتی کردوه ئوم که لسو میشی ماره کردوه^(۲).

کونیه که ی ته بوعه بدوللا و ته بو عه مره، هر زوو له سهر دهستی ته بوه کری
صدیق موسلمان بووه^(۳). کۆچی بو حه به شه کردوه و پاشانیش بو مه دینه.

* خیزانه کانی و منداله کانی:

خیزانه کانی عوسمان بریتین له:

(۱) (معرفة الصحابة) (۱/۲۳۵).

(۲) (معرفة الصحابة) (۲/۲۴۵).

(۳) (الإصابة) (۲/۴۵۵).

۱. رووه ییه کچی په یامبه ری خوا ﷺ.
۲. نوم که لسومی کچی په یامبه ری خوا ﷺ.
۳. فاخیته ی کچی غه زوان.
۴. نوم عه مری کچی جوندوب.
۵. فاتیمه ی کچی وه لیدی کوری عه بد شه مس.
۶. نوم به نینی کچی عویهینه.
۷. ره مله ی کچی شه ییه کوری ره بیعه.
۸. نائیله ی کچی فرافصه.

❀ منداله کانی :

کورپه کان: عه بدوللا - عه بدوللا ی بچوک - خالد - ئه بان - عومه ر -
سه عید - عه بدولمه لیک - عه مر - عه نه سه.

کچه کان: مهریم - نوم سه عید - عائشه - مهریم (یه کیکی تر) - نوم
به نین.

❀ فه زله کانی :

له عه بدولره همانی کوری سه مورپوه ئه لی: کاتیک په یامبه ری خوا ﷺ
سوپای ته نگانه (جیش العسرة) ی ناماده کرد، عوسمان هات بولای په یامبه ری
خوا ﷺ و هزار دیناری له نیو کراسه که ی بوو، پرژانديیه چاکی په یامبه ری خوا
ﷺ، په یامبه ری خواش ﷺ هم دیو و ئه و دیوی به پاره که ده کرد و ئه یفه رموو:

«ماضر عثمان ما عمل بعد يوم»^(١)، له مړوه عوسمان هه چي بکات زياني لينادات، ئه مهی هه دووباره ده کرده وه^(٢).

له ئه بي موسای ئه شعهریه وه ﷺ ئه لى: (عوسمان دای له ده رگای مالى په يامبه رﷺ، په يامبه رى خوا ﷺ فهرمووى: بيكه ره وه و مژده ی به هه شيشی بده رى، دواى به لا و موسيبه تيك كه ديتته رى)^(٣).

١. له ئه نه سه وه ﷺ ئه لى: (په يامبه رى خوا ﷺ له گه ل ئه بويكر و عومهر و عوسماندا رويشتنه سهر كيوى ئوحد، كيوه كه له ريه وه، په يامبه رى خوا ﷺ فهرمووى: پاره سته ئه ی ئوحد، تو ته نها په يامبه ريك و راستگويهك و دوو شه هيدت له سهره)^(٤).

٢. له ئين عومهر وه ﷺ وتى: (روژى په يامبه رى خوا ﷺ هات بولمان پيى وتين: كه خه وتبووم بينيم وه كو ئه وهى (المقاليد) و (الموازين) م پيدرا،

(١) له بهر ئه مه يه هه نديك له شيعه ئه لىن - گهر بيستيتت -: خوايهك ئه وه نده پوله كى بى!! له تاوانباريكي وهك عوسمان خوځ بى به وى پاره وه .. ئه وه خواى ئيمه نيه و نامانه وى.

(٢) أخرجه أحمد في (المسند) (٦٣/٥) ريوايه ته كه كه سيري كورى ئه بي كه سيري خزمه تكارى عه بدولر هه مانى كورى سه موره ی تيدايه كه: حالى مجهوله، به لام ئه لبانى له (مشكاة المصابيح) دا (٦٠٦٤) به حه سه نى داناوه.

(٣) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب المناقب، باب مناقب عثمان، حديث (٣٦٥٩)، و (صحيح مسلم) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل عثمان بن عفان، حديث (٢٤٠٣).

(٤) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي ﷺ ((لو كنت متخذاً خليلاً))، حديث (٣٦٧٥). و أخرجه مسلم في (صحيحه) كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل طلحة والزبير، من حديث أبى هريره (٢٤١٧).

(المقاليد) بریتیه له کلیله کان، [(الموازن)یش بریتیه لهوه ی شتی پیډه پیون]^(۱)، خرامه نیو یه کیک له تای ته رازوه که وئومه ته که شم خرایه نیو تاکه ی تر، من له ئومه ته که م سەنگین تر بووم، ئینجا ئه بویه کریان هیڼا، ئه ویش له وان سەنگین تریوو، ئینجا عومەریان هیڼا ئه ویش له وان سەنگین تریوو، ئینجا عوسمانیان هیڼا ئه ویش له وان سەنگین تریوو، پاشان بهر زکرایه وه، پیاوړیک وتی: ئه ی ئیمه له کوین؟ ! ئه ویش فرمووی: (له وین که خوتان هەلتان بژاردوه^(۲)).

* له نیشانه کانی په یامبه رایه تی :

له مورپه ی کورې که عبه وه ﷺ ئه لی: گویم له په یامبه ری خوا بوو ﷺ باسی فیتنه ی ده کرد، زور نزیکی کرده وه، (وه کو ئه وه ی هاتنی ئه و سهرده مه زوری نه مابی)، له و کاته دا پیاوړیک به ویدا تیپه ری و دهم وچاوی هه لپیچابوو، په یامبه ره ﷺ فرمووی: (ئمه له و روزه دا له سهر هق و هیډایه ته)، مورپه ی کورې که عب ئه لی: به دوایدا رویشتم بینیم عوسمانه^(۳).

له عائیشه وه - په زای خوی لیبی- ئه لی: (په یامبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ئه ی عوسمان نه گهر هاتو روه ییک خوی گه وره تو ی کرد به کار به ده ست و

(۱) ئه وه ی له نیوان ئه م دوو که وانه دایه [] زیاده ی ترن له ریوایه تی تر دا هاتوه، به لام نوسه نه یه یانوان، بویه ش هیڼام زیاتر مه به ست پرون ده که نه وه. (وه رگیتی).

(۲) أخرجه أحمد في (المسند) (۷۶/۲)؛ عویدو لئای کورې مه پوانی تیډایه: که مه جهوله، به لام فرموده که شیخ أحمد شاکر به صحیحی داناوه، فرموده ی (۵۴۶۹).

(۳) أخرجه الترمذی، کتاب: المناقب، باب مناقب عثمان، حدیث (۳۷۰۴) باسناد صحیح.

مونافىقه كان ويستيان ئەو كراسەى كە خواى گەورە لەبەرتى كردو، لەبەرتى داکەن، نەكەى بە گوڤيان بەكەى!)^(۱).

سەربارى ئەو تەم و مژىهەى كە لەلایەن نەزان و درۆزن و گومپراكانەوێ دروست كراو، بەلام لەپراستیدا سەردەمى خىلافەتى عوسمان بە سەردەمى زىرپىن دادەنرێت لە ماوێ هەموو خەلىفە راشدىيەكاندا، لە سەردەمى ئەمدا بوو سنورى دەولەتى ئىسلامى فراوانى بە خۆو بىنى، لە سەردەمى ئەمدا باكورى ئەفرىقىا و ئەسكەندەرىيە فەتح كران و يەكەمىن كەشتى گەلى ئىسلامىش دروست كرا، هەروەها ئەرمىنىا و ئازەربايجان فەتح كرا، هەروەها فەتحكردنى هەرىمەكانى فارس لە سەردەمى ئەمدا گەيشتە كۆتايى وە خۆشگوزەرانى و هەرزانى و ئەمىن و ئاسايش و بەخشىن بالئى بەسەر سەرانسەرى دەولەتى ئىسلامىدا كىشا.

جا ئەم خۆشگوزەرانى و فتوحاتە بەردەوام بون بە بەردەوامى خىلافەتى عوسمان، بۆ ماوێ دوازدە سال، پاشان فیتنە لە سالى ۳۵ ك سەرى هەلدا، كە كۆمەلەىك موجرىم و ستمكار دەرچوون و بەستەم و ناھەقى هەر لە مائەكەى كە بەرپۆزوو بوو و خەرىكى قورئان خویندن بوو كوشتيان.

(۱) سنن بن ماجە المقدمە، باب فضائل أصحاب النبى ﷺ حديث (۱۱۲).

باسى سىيىم

گرنىگىزىن روداۋە كانى خىلافەتى عوسمان ﷺ

بەپراستى سەردەمى عوسمان پېر بوو لە فتوحات، ئەمەش بو ماۋەى دە سال درىژەى كىشا، بە شىۋەيەك لە ماۋەى ئەم سالانەدا تۈانرا سنورى دەۋلەتى ئىسلامى فراۋان بىكرىت، ھەر لەو سەردەمى ويدا موعاۋىيە قوبرسى پزگار كرد، سەرەتا عومەر جەنگى لە پىگەى دەرياۋە قەدەغە كردبوو، بەلام عوسمان پىگەى دا، بەو ھۆيەۋە ئازەر بايجان و ئەرمەنيە و كابول و سەجستان و.. گەلى ناۋچەى ترىش فەتەح كران، ھىرشە مەزنەكەى (ذات الصواری) یش ھەر لە سەردەمى ئەمدا بوو.

ھەرۋەھا گەۋرەترىن فراۋانبوونىك كە ئىسلام لە دەمەكانى خەلىفە راشىدەكاندا بە خۆۋە دىتېيتى، سەردەمى عوسمانى كوپرى عەففان بوۋە ﷺ، ھەرۋەھا ھەستا بە فراۋانكردنى ھەردوو مزگەۋتى پەيامبەر و مالى خوا.

١. جەنگی ئەفریقا سالی ٢٧ ك^(١).

عوسمان عليه السلام فەرمانی کرد بە عەبدوللای کۆری سەعدی کۆری ئەبی سەرح، غەزای ئیفریقیە بکات، ئەگەریش هاتوو خوا ئەو دەرگایەیی بۆ کردەوه و فەتەحی کرد، ئەوا پینج یەکی پینج یەکە کە ی پێ دەبە خشی (خمس الخمس).

ئەویش بە دە هەزار تیکۆشەرەوهوه بەرێکەوت، ئەوهبوو بە دەشت وچیاوه فەتەحی کرد، خەلکە کەیشی هەموو هاتنە نیو ئیسلامەوه، ئیتر عەبدوللای پینج یەکی پینج یەکە کە ی بردوو و چوار بەشی پینجیە کە کە ی بۆ عوسمان پەوانە کردەوه، ئەویش لە دەستە کەوتە کە چوار بەشی پینجیە کە کە ی دابەشکردە سەر سوپاکە، هەر سواری سێ هەزاری بەر کەوت، هەزاری بۆ خۆی و دوو هەزاریشی بۆ ولاخە کە ی، پیادەکانیش هەزار دیناریان بەرکەوت.

٢. رودای جرجیر و بەرەپر لە گەڵ موسولماناندا سالی ٢٧ ك:

دوای ئەوهی موسلمانان بە بیست هەزارەوه بەرهو ئەفریقا بەرێکەوتن، بە فەرماندەیی عەبدوللای کۆری ئەبی سەرح، جا ئەم سوپایە عەبدوللای کۆری عومەر و عەبدوللای کۆری زوییری تێدابوو، ئەوهبوو پادشای بەرەپر (جرجیر) بە سەد و بیست هەزار سەربازەوه بۆ رۆبەرپوونەوهی موسولمانان کەوتنە پێ، هەندیک ووتیانە: دوو سەد هەزار، هەردوو سوپاکە بەیەک گەیشتن، ئەوهبوو بە فەرمانی (جرجیر) دەوری موسولمانان گیرا وەك خەرمانە ی مانگ، ئەو پۆژە سوپای موسولمانان کەوتە حالەتێکی زۆر سامناک و ترسناکی واوه، کە هەرگیز هاوشیوەیان نەدیوو، عەبدوللای کۆری زوییر دەلی: لە پشت ریزەکانەوه

(١) (البداية و النهاية) (١٥٧/٧).

تەماشای پاشا كەيان (جەرجير) م دە کرد لەسەر ئەسپىك بوو، دوو كەنیزەك بوو
سىبەر پەرى تاوسيان لە بۆى ھەلدا بوو. پۆيشتەم بۆلای عەبدوللای كورپى ئەبى
سەرح و داوام لى کرد كە چەند كەسپىك لە گەلدا بنىرت و لە پشتهۋە بپارىزن،
نيازى كوشتنى پاشا كەيانم ھەيە، ئەۋەبوو چەند پىاۋىكى ئازاى لە گەل پەوانە
كردم و فەرمانى پىكردن كە لە پشتهۋە بپارىزن، ئەوانىش لە پشتهۋە پارىزگارىان
لىكردم. بەرەو لای پاشا بەرپىكە وتم، بە نىو رىزە كاندا دەرپۆيشتەم و لىكەم
دەترانزاندن - وايان دەزانى پەيامپىك پىيە لە بۆ پاشا -، كە نزيك بوومەۋە زانى
نيازى كوشتنىم ھەيە بە ئەسپە كەۋە ھەلھات، منىش شوينى كە وتم و پمىكەم
لىدا و پاشان بە شمشىرە كەمەۋە ھەلەم كوتايە سەرى و كوشتەم، ئىنجا سەرىم
ھەلگرت و خستەم سەرى نوكى پمە كە و اللە اكبرم كرد، بەرەريە كان ھەركە
ئەۋەيان بىنى، ترسان و ھەلھاتن، ۋەكو كورپور^(۱) رايان دە كرد، ئەمانىش دوايان
دەكەۋتن و بەدىليان دەگرتن، ئەۋەبو موسولمانە كان غەنىمە و پارەيەكى زۆريان
دەست كەۋت، لە گەل دىليكى زۆردا، ئەمانە ھەمووى لە ناۋچەيەك بوون پىي
دەگوترا (سبىطلە) - بە دوورى دوو پۆژ لە قەيرەۋانەۋە -، جا ئەمە يەكەمىن پرووداۋ
بوو كە عەبدوللای كورپى زوبەير بە ھۆيەۋە ناسرا^(۲).

(۱) كەرەۋالە، بە عەرەبى (القطا) ي پى دەۋترى، ھەندىكىش ھەر بە ناۋە عەرەبىيە كەيەۋە
(قەتى) و (قتك) يشى پى دەئىن. (ۋەرگىي).

(۲) (البدية والنهاية) أحداث سنة سبع وعشرين، وقعة جرجير والبربر. وانظر: (تاريخ خليفة
بن خياط) ۱ / ۳۴).

٣. جهنگی «ذات الصواری» سائی ٣١ ک:

قوسته نئینی کۆری هیرقل له گهڵ بهریه کاندای پۆمی کۆکرده وه بۆ به گژا چونه وهی موسولمانان، ئه مهش له ژمارهیهکی بێ وینه دا، به رهو لای عهبدوڵلای کۆری سه عدی کۆری ئه بی سه رح و هاوه له کانی له شاری مه غرب بهرێکه وتن.

ههردوولا بهیهک گهیشتن، ئه وه شه وه پۆمه کان تا به یانی سه رگه رمی خاچه رستی بوون، موسولمانانیش تا به یانی هه ر خه ریکی نوێژکردن و قورئان خوێندن بوون، که رۆژ بوویه وه عهبدوڵلای کۆری ئه بی سه رح تیگۆشه ره کانی ریز کرد و ئامۆژگاری کردن به یادکردنی خوای په روره ر دگار و قورئان خوێندن.

له سه ره تا دا باکه له گهڵ رۆمی و بهریه کاندای بوو، به لام دوا جار باکهش نه ما، موسلمانان به رۆم و بهریه کانیان ووت: گه ر ده تانه وێ دائه به زینه خواری بۆ وشکاییه که، وتیان نا! شه ر دهستی پێکرد، ئه وه بوو خوای گه وه ره سه رکه وتنی دابه زاند بۆ موسولمانان، قوسته نئین و سوپاکه ی له ترسان هه له اتن، به لام عهبدوڵلای کۆری ئه بی سه رحی ماوهیه که هه ر له (ذات الصواری) دا مایه وه، پاشان به سه ر به رزی و ده ست پری گه پرایه وه^(١).

٤. فراوان کردنی مزگه وتی په یامبه ر ﷺ .

٥. دروستکردنی یه که مین که شتی گه لی ده ریایی.

٦. دووباره کۆکرده وهی قورئان.

(١) (البداية والنهاية) أحداث سنة ٣١ هـ.

بۆ ئەم کاره چوار کهسی راسپارد: سی قورهیشی و ئەنساریه ک.

قورهیشیه کان بریتی بوون له: عهبدوللای کورپی زوبهیر و سه عیدی کورپی
عاص و عهبدولپه جمانی کورپی حارس.

ئەنساریه که زهیدی کورپی سابت بوو.

که پهراو (مصحف) سه کان تهواو بوون و نوسرانهوه پهوانه ی شارهکانی تر
کرا، عوسمان به تنهها پهوانه کردنی ئه و موصحهفانه وازی نههینا، که ئیتر ببنه
مهرجه ع بۆ خه لکی و تهواو، به لکو له گه ل ههر موصحه فی کدا زانایه کی قورئانی
خوینی پهوانه ده کرد، کهوا له سه ر ئه و موصحه فیه خه لک فیتری قورئان خویندن
بکات.

ئه وه بوو زهیدی کورپی سابتی له مه دینه دانا، عهبدوللای کورپی سائی
پهوانه ی مه که کرد، موغیره ی کورپی هیشامی بۆ شام و عامری کورپی قه یس بۆ
به سه ره و ئه بو عهبدولپه جمانی سوله می بۆ کوفه، موصحه فی شه شه می له مه دینه
له لای خۆی هیشته وه، ئه مه ش ئه و موصحه فیه که پیی ده وتریت (موصحه فی
ئیمام).

* * *

باسى چوارەم

دەستپێکردنى فیتنه

لەسالى ٣٤ى كۆچيدا فیتنه دەستى پێکرد، لەوکاتەى كە هەندىك خەلكى نەزان و بى ئەرزى وىستيان لە عوسمانى كورپى عەففان دەرهەرن، عوسمان گرتنى و لەو كارە خراپەيان ئاگادارى كردنەوه و پاشان بەرهەلاى كردن، بەلام ئاراميان نەبوو، زیاتر خۆيان ئامادەکرد، جارىكى تر لە سالى ٣٥ كۆچى بە نیازى حەجەوه كەوتنە رێ و هاتنە مەدينە و ئەمىرى ئيماندارانيان لە مالهەى خۆيدا گەمارۆدا، پاشان دواى چل رۆژ لە گەمارۆدان شەهیديان کرد، لەم ماوهیەدا لە هەموو شتىك بى بەشيان کرد بوو تەنانت لە نوێژى جەماعەتیش.

هۆکارەکانى فتنە کە:

هۆکارى یەكەم: كە هۆكارىكى سەرەكییه، بریتیه لە پیاویكى یەهودى بە ناوى عەبدووللاى كورپى سەبە^(١).

لە راستیدا ئەوانەى پێشوو لە كۆندا یەكلا بوون لەوهى كە ئەم كەسایەتیه بوونى هەبووه، تەنانت تاقمىكیان بەو ناوهوه ناو ناوه (سەبەئیهكان)، كە كۆمەلای دید و بۆچونى تايبەت بەخۆيان هەبووه و باسیان كردووه، بەلام ئەوانەى ئىنكارى ئەم مەسەلەيان كردووه^(١)، پیاویكە بەناوى مورتەزا عەسكەرى، لە كىتیبى (عبدالله بن سبأ، وأساطير أخرى).

(١) پروانە كىتیبى: (عبدالله بن سبأ هل هو حقيقة أم خيال).

(١) لەوهى كە ئین سەبە ئەسل و ئەساسى نییه و بوونى نەبووه بەلكو دروستكراوه. (وه رگبى)

سەبارەت بە عەسكەرى، ئەو ھەولتى زۆرى داوھ لە خەلكى بشيۆنى، وا دەرنەبرى كە رینگايەكى زانستى گرتۆتەبەر بۆ روناكرەنەوھى مەسەلەكە و كە ھەستاوھ بە كۆكرەنەوھى ھەرچى ھەدىس و رىوايەت ھەيە باسى ئىبن سەبە ۶ دەكات، پاشان لای جىگىر بووھ كە ھەموو رىوايەتەكان لە رینگەي سەيفى كورپى عومەرەوھىيە، ئەم سەيفەش درۆزنە، كەواتە عەبدوللاى كورپى سەبە عجونى نىيە، بەلام ئەم بۆ چونەش ھەلە و پوچە لەچەند رويەكەوھ:

(۱) بروانه لایه‌ره ۳۴.

(١) (تاريخ دمشق) (٦/٢٩) في ترجمة عبدالله بن سبأ.

۲. زۆرىيە مىژوونوس و فەرمودەناس و نووسەرەكانى شىعە، لە كىتەبەكانى خۆياندا ئىسپاتى ئەم كەسايەتەيان كەردووە.

- ئەو (نۆبەختىيە) لە كىتەبى (فرق الشيعة) دا، دواى ئەوئەبەسى قەسەكانى ئىبن سەبە عەكەت، ئەلئەت: ئەم تاقمە ناودەبرىن بە گروپى (سەبەئەكان) كە برىتىن لە شوئىنكەوتوانى عەبدوللەي كورى سەبە^(۱).

ئەم نۆبەختەش لە سەدەي سىيەمى كۆچىدا مردووە.

- (الكشّي) لە كىتەبى (رجال الشيعة) دا لە ئەبى جەعفەرەو رىوايەت دەكەت، كە ووتوئەتە: عەبدوللەي كورى سەبەء بانگەشەي پەيامبەرەيەتە ئەكەرد و ئەيوت ئەمىرى ئىمانداران؛ خوايە^(۲). پاشان چەندىن رىوايەتە تر لە بارەي ئىبن سەبەئەو لە ئەبى جەعفەرى صادقەو؛ دەگىرئەتەو، تەنەت زىاد لە پىنج رىوايەت باس دەكەت.

- (الصدوق) لە كىتەبى (من لا يحضره الفقيه)^(۱).

- (الطوسي) كە ناسراو بە (شيخ الطائفة)^(۲).

- (المجلسي) زۆرزان لە زانستى ئىمامەكان لای ئەوان (باقر علوم الأئمة)^(۳).

(۱) (فرق الشيعة) (ص ۲۲).

(۲) (فرق الشيعة) (ص ۲۲).

(۱) رىوايەتە ژمارە ۹۵۵. [يەكە لە چوار كىتەبە باوەرپەيكراو كەي لای شىعەكان]

(۲) في كتابه (رجال الطوازي) (ص ۱).

(۳) في كتابه (بحار الأنوار) (۲۱۰/۵۱) و (۱۶۶/۴۲).

- (النوری الطبرسی)^(١).

- جگه لهوانه ی که ناوم هیئاون، هی تریش زۆن، له بهر کورتبړی وازم لیتھینان.

٣. سه بارهت به نه هلی سونهت: هه رکامیکیان باسی تهو ده مه ی کردبی، تهوه ناوی ئین سبهه و کاریگه ریه کانی له سهر تهو ده مه پروونکردوتهوه، کهس ئینکاری بوونی ئین سبهه ی نه کردوه، تنهها نووسه ره شیعیه کانی تهو دوایه نه بی، له گه له هه ندیک نووسه ری سونیش، که نه زان بهوه ی تهوان چیان مه رامه له پشت ئینکارکردنی تهو که سهوه.

جا تهو عه بدوللای کورې سبهه ته، یه مه نه کی یه هودی، سهره تا خو ی کرد به موسولمان، پاشان لایه نگریرکردنی عه لی ﷺ هیئا کایه وه، تا قمی سبهه ئیه کان ده درینه پالی تهوانه ی که پروایان به خوایه تی عه لی هه بوو، ههروه ها هه رتهوانه بوون که هاتن بولای عه لی کورې تهو تالب و پییان وت: تو تهوی. تهویش وتی: تهو کییه؟! وتیان: تو خوا ی. تهویش فه رمانی دا به (قه نه ر) ی خزمه تکاری چالی بکه نی و ناگری تیا به ردا، پاشان فه رموی :

لَمَّا رَأَيْتُ الْأَمْرَ أَمْرًا مُنْكَرًا أَجَجْتُ نَارِي وَدَعَوْتُ قَنْبَرًا^(١)
کاتیک که بینیم تهو کاره کار ی گه نه ناگرم کردوو وتم قه نه ر چالیان بویه که نه

(١) فی کتابه (بحار الأنوار) (٥١٠/٢١٠) و (٤٦/٤٢).

ههروهها وتی: ههركهسی لهو وتهیه ی پاشگهز نه بیتهوه به ناگر دهیسوتینم، نهوهبوو زوړیکیانې سوتاند، نهوهشی که رایکرد رایکرد، عهبدوئلای کورې سبه ئیش یه کیک بوو له وانه ی رایکرد، ههنډیکیش ووتویانه: کوژراوه، خوای پهروه دگاریش زاناتره.

ئین سبه ٤ ههنډی له دید و بوچونی یه هودی بلاوکردهوه، وهکو گه پانهوه (الرجعة)^(٢) و (الوصي)^(٣) و (ئیمامت له یهک خیزاندا دهبی) و.. هی تریش.

ودهشته کیه کانی به کارده هیئا، نه پوښت درو و دهلهسه ی بلاوده کردهوه، که عوسمان واو وایکردهوه. ههروهها خو ی و هاودهسته کانی نوسراوی ساخته (موزهوهر) یان به ناوی هاوهله کانی په یامبهروهوه ﷺ دهنوسی، وهکو زویهیر و ته لحه و عهلی و عائیشه و... هتر، هه موویان به موری ساخته مؤر دهکرد، نهو نوسراوانهش بریتی بوون له قسه کردن به عوسمان و بیزاری ده برپین له خو ی و سیاسه ته که ی. له کوښیدا ئامیره کانی گه یانندن نه بوونه وهکو ئیستا ههن، نهو دهشته کیانه ههر که نهو ههوالانه یان پی ده گه یشته پروایان دهکرد، تا نهوهبوو.

(١) نه سله که ی له (صحيحی بخاری) دا هاتوه، کتاب استتابة المرتدين، باب حکم المرتد و المرتدة واستتابتهم، حدیث (٦٩٢٢)، به لام دريژهی چیرۆکه که ئین حه جهر: له راشی نهو فرموده یه دا باسی کردوه، ئینجا نه لی: (له بهشی سی یه مدا ئه مه مان ریوایهت کردوه له فرموده که ی (تهبو تاهیری المخلص) هوه، وسه نه ده که ی (حسن) ه.

(٢) بریتیه له زیندوو بونه وهی ههنډیک له مردوان له ناخره ماندا بو سزادانی سته مکاران.. (وهرگیت)

(٣) به وهی هه موو په یامبه ری وه صی (وه سیهت بوکراو - پاسپیژدراو) یه کی هه بووه ، وه صی په یامبه ریش ﷺ عهلی کورې نه بوتالیبه ﷺ. (وهرگیت)

ئەو ھەبوو لە سەر جەم چىن و توێژەکاندا خەلکانىک وەلامیان دایەو، ھەندىکیان دواى ئەو ھى تیگەيشتن لە مەبەستە چەپەلەکانى ئىبن سەبە عوون بە بانگەوازکار بوى، بەلام ھىندىکى تریان ھەر بە کوێرانە دەستیان کرد بە بانگەواز کردن.

غافقی کوږی حەرب - عەبدولپەرەحمانی کوږی عەدیس ئەلبەله‌وی - کینانە‌ی
 کوږی بە‌شیر - سە‌ودانی کوږی حیم‌پان - عەبدوللای کوږی یە‌زیدی کوږی وەر‌ق‌اء
 - عە‌مری کوږی حە‌مقی خوزاعی - حە‌رق‌وصی کوږی زو‌ه‌ه‌یر - حە‌کیمی کوږی
 جە‌بە‌له - قە‌تیرە‌ی س‌کونی... ھ‌تر^(۱).

سه‌باره‌ت به ساخته کردنی نوسراوه‌کان، مه‌سروق نه‌لّی: عایشه وتی: لی‌تی
گه‌پران(واته عوسمان) وه‌کو جلی پاک له پی‌سیدا به‌جیان هیشت، پاشان وه‌ک به‌ران
سه‌ریان بری.

مەسروق پىي ووت: ئەمە كارى تۆ بوو! تۆ بۆ خەلكت ئەنوسى و فەرمانت پىي دەکردن له فەرمانى عوسمان دەرچن.

عائىشه وتى: نە بەو خوايهى برواداران پروايان پىي هينناوه و بىي باوهپان باوهپان پىي نەهينناوه، رەشم لەسەر سىي بۆ نەنوسىوون، هەتا ئەم ساتەى كە دانىشتووم.

ئەمەش ئەللى: جا خەلك واى ئەزانى نوسراوهكان لەسەر قسەى عائىشه نوسراون^(۱) كەواتە كۆمەللىك نوسراوى ساختەى زۆر، لەسەر زمانى هاوهلاانى پەيامبەر ﷺ هەلەبەستەران، بىي ئەوهى ئاگايان لىي بىيت، هەرەهەموو ئەو نوسراوانە، گازندە و زەمى عوسمانى كورپى عەففانى دەکرد. ئەم عەبدوللاى كورپى سەبەئە، شوئىكەوتوى لە سەرچەم وىلايەتەكاندا هەبوو، بۆيە بەردەوام نامەيان بۆ دەنارد و ئەمىش نامەى بۆ دەناردن. هەندىكيان نامەيان بۆ هەندىكى تريان دەنارد و دەياننوسى: واليه كەمان بە فەرمانى عوسمان واى لىي كردىن، واليه كەمان بە فەرمانى عوسمان واى لىي كردىن، رۆيشتىن بۆ مەدينە و عوسمان واى بەسەر هينانين، عوسمان واى عىنا بە سەر هاوهلەكانى پەيامبەردا، نامەيە كمان لەزويپرى كورپى عەوامەوه بۆ هاتووه، راسپاردەيە كمان لە عەلى كورپى ئەبو تالبەوه پىگەيشتووه، نوسراوئى كمان لە عائىشه وه بۆ هاتووه، چى و چىمان بۆ هاتووه، ئىتر ئەو دەشتە كيانە كە هيچ دەربارەى دىنەكەى خوا نازانن - شتىكى كەم نەبىي - ئەم قسانە كارى تىي دەکردن و دليان پرى ئەبوو لە شت لە ئاست عوسمانى كورپى عەففان ﷺ.

(۱) (البداية و النهاية) (۲۰۴/۷) قال ابن كثير: (اسناده صحيح).

ھۆكاری دووہم: ئەو خوشگوزەرائى و ھەرزانى و نازونىعمەتەى كە ئومەتى ئىسلامى لەسەردەمى عوسماندا بەخۆۋە يىنى:

خەسەنى بەصرى: دەلى: كە مجار نەبى ۋە گەرنە رۆژ نەبوو خىر و خىرات بەسەر خەلگدا دابەش نەكرىت، ھەتا واى لىھات بانگدەر بانكى دەکرد: ئەى خەلگىنە ۋەرن ھەنگوینە كەتان بىەن، ئەى خەلگىنە ۋەرن بەشە مائە كەتان (پارە كەتان) بىەن^(١) ئەمەش لەبەر ئەۋەى جىھاد كردن لە سەردەمى عوسماندا بەرفراوان بوو، سەرەراى ئەمەش لە عادەتى خوشگوزەرائى و ھەرزانى، كە ئەم جورە شتانەى لىبەكە وىتەۋە ۋە كو گازندە و بۆلەبۆل ۋە رازى نەبوون، ئەمەش بە ھۆى پىنەزانىنى خەلگ و سوپاس نەكردىيان.

ھۆكاری سى يەم: جىاۋازى نىۋانى سىروشتى عوسمان و سىروشتى عومەر:

عومەر رضي الله عنه توند بوو، بەلام عوسمان زۆر نەرمونىيان بوو، لەگەل ئەۋەشدا لاۋاز نەبوۋە ھەروەكو زۆرىك لە خەلگ گومان ئەبەن، بەلكو نەرمونىيان بوۋە، ھەر بۆيە دەبىنى كاتىك كە لە مائەكەى خۆيدا ئابلۆقەيان دا، وتى: دەزانن چى واى لىكردن جورئەت بكەن و ھەستەن بەم كارانە؟ ھىچ واى لىنەكردن نەرم و نىيانى خۆم نەبى.

عەبدوللەى كورى عومەر دەلى: سۆيىند بەخۋا كۆمەلە شتىكىيان لە عوسمان ئەگرت، ئەگەر عومەر بىكردبايە كەس ھىچى نەدەگوت.

كەۋابو بۆچى لە عوسمانىيان گرت؟

لەبەرئەۋەى عوسمان لە خەڭك خۆش دەبوو، لىيى نەدەگرتن، چاۋپۆشى دەکردن، لە ھەلە و كەم و كورتى خۆش دەبوو، عەفۋى دەکردن.

ھۆكارى چوارەم: پى قورس بوونى ھەندىڭ لە خىڭەكان بە سەرکردايەتى كردنى قورەيش:

ئەو خىڭە عەرەبانەى كە ھاتنە نىو ئىسلامەۋە، بەتايىبەت ئەو خىڭلانى كە ھەندىڭيان لە دىن ھەلگەرپانەۋە و پاشان بە زۆرى شمشىر و دواى شەرپكردن گەرپانەۋە، ھەندىڭيان بە قەناعەتەۋە و ھەندىڭى تىرشىيان بى قەناعەت، ھەندى شتىيان ھەر لە دل مابوو، ئا ئەوانە قورس بوو بە سەريانەۋە كە سەرکردايەتى كردن ھەر لە قورەيش بى، باشە بۆ ھەر قورەيش؟ بۆيە ئىين خەلدون دەلى: (ھەندىڭ لە خىڭە عەرەبەكان سەرکردايەتى كردنى قورەيش ببو ھەندىڭ لاياندا و نەفسىيان پىي پازى نەدەبوو، بۆيە دەستىيان كرد بەتانە و تەشەردان لە والى و دەسەلاتدارەكان^(۱) بۆ ئەو مەبەستە نەرم و نىيانى عوسمانىيان قوستانەۋە.

ئەمانە گىرنگىرىن ھۆكارەكان بوون.

ھۆكارى تىرش ھەن بوونەتە ھۆى نانەۋەى ئەم فىتنەيە بەلام لەبەر كورتىرى باسە نەكردن.

* * *

(۱) - (تحقيق مواقف الصحابه فى الفتنة) (۳۶۵/۱).

باسی پینجهم

ټه و شتانه ی که له عوسمانیان گرت ﷺ

به کورتي باسی ټه و شتانه ده کهم که له عوسمانیان وهرده گرت و پاشان به دريژی باسی لیوه ده کهم - ان شاء الله - :

یه کهم: خزمه کانی کردووه به والی و دهسه لاتدار.

دووه: نه فی کردنی ټه بوزه پر بؤ په بزه ^(١).

سییه م: پیدانی پینج یه کی ټه فریقه به مه پروانی کورپی حه کهم.

چواره م: سوتاندنی سدرجهم موصحه فه کان و کوژکړنه وه ی خه لکی له سه ر

یه ک موصحه ف.

پینجهم: لیدانی ټین مسعود تا ریڅو له ی ته قاندوه و لیدانی عه ماری کورپی

یاسر تا په راسوه کانی شکاندوه.

شه شه م: فراوانکردنی جی له وه پرې قه ده غه (الحمی).

حه و ته م: ته واو کردنی نویژ له سه فهر.

هه شته م: دواکه وتنی له جهنگی به دردا.

نویه م: راکردن له جهنگی ئوحد دا.

ده یه م: ناماده نه بوونی له به یعه تی ریزواندا.

(١) په بزه سی پوژه پری له مه دینم وه دووره، له سه ر پڼگی مه که میه. (جمع البلدان ٢٤/٣).

يازده يەم: نەكوشتنى عوبەيدوللاى كوپى عومەر لە خوین بابى (قصاصى) هورموزان.

دوازده يەم: زیادکردنى بانگى دووهم لە پۆژى جومعهدا، ئەمەش نە لە سەردهمى پەيامبەرى خوا ﷺ و نە لە سەردهمى ئەبوبەكر و نە لە سەردهمى عومەردا نەبوە، بەلكو ئەوان تەنها يەك بانگیان داوہ. سيازده يەم: گێرپانەوى حەكەم -باوكى مەروان-، لە كاتىكدا پەيامبەرى خوا ﷺ نەفى كردبوو.

شتى تریش هەن باسە نەكردون، وەكو ئەوێ ئەلین: سەرکەوتۆتە سەر پلەكانەكەى پەيامبەر ﷺ، چونکە پەيامبەر ﷺ لەسەر مینبەر لە پلەى یەكەمدا وتارى ئەدايەو، کە ئەبوبەكر هات دابەزیە سەر پلەى دووهم، کە عومەریش هات دابەزیە سەر سییەمیان، بەلام عوسمان هات سەرکەوتە سەر یەكەم پلەیان، ئەمەش هەروامایەو هەتا ئەمپۆ، هەروەها ئەلین: عومەر بە (دو پرە) لە خەلكى ئەدا، کەچى ئەم بە عەسا و گالۆك، هەروەها ئەلین: ئازارى ئەبو دەردائى داوہ کە یەكێكە لە هاوێلەكانى پەيامبەر ﷺ، لەگەڵ هەندى شتى تریش کە زۆریەیان درۆ و دەلەسەن و ئەسلیان نییە، وا لە خوارەو درێژەى ئەم شتانە پروون دەکەینەو :

یه که میان: خزمه کانی کردوه به والی و دهسه لاتدار

ئه وه خزمانه ی عوسمان ﷺ کین که کردبوونی به والی؟

ئه وه خزمانه ی عوسمان ﷺ که کردبوونی به والی :

یه که میان: موعاویه یه .

دووه م: عه بدوللای کورپی سه عدی کورپی ئه بی سه رحه .

سییه م: وه لیدی کورپی عوقبه یه .

چواره م: سه عیدی کورپی عاصه .

پینجه م: عه بدوللای کورپی عامره .

ئه م پینجه عوسمان کردنی به والی، هه مووشیان خزمی عوسمان، ئه وان
پیشان وایه ئه م کاره جیگای تانه و نهنگی یه بو عوسمان، که وابوو با ته ماشایه کی
باقی والی یه کانی تری عوسمان بکهین ﷺ.

ئه بو موسای ئه شعهری، قه عقاعی کورپی عه مر، جابری موزه نی، حه بیبی
کورپی مه سلهمه، عه بدولپه جمانی کورپی خالدی کورپی وه لید، ئه بو ئه عوه ری
سولله می، حه کیمی کورپی سه لامه، ئه شعسه سی کورپی قه یس، جه ریری کورپی
عه بدوللای به جه لی، عوته بیبه ی کورپی نه ههاس، مالکی کورپی حه بیب، نه سیری
عه جه لی، سائیسی کورپی ئه قره ع، سه عیدی کورپی قه یس، سه لمانی کورپی په بیعه،
خونه یسی کورپی خوبه یش.

ئا ئه مانه واليه كانى عوسمانن، ئه گهر ههر به خيټراييه كيش بيټ ته ماشايه كى واليه كان بكهين، ده بينين خزمه كانى عوسمان زور زور كه مترن له چاو ئه وه كانى تر، به تاييه ت ئه گهر بزائين كه په يامبهري خوا ﷺ خيټلى ئومه ييه زياتر له هوزه كانى تر ده كردن به كار به ده ست و والى.

شيخ الاسلام ثين ته ييه: ئه لى: (هيچ هوزيك له هوزه كانى قورپه ش نانسين به ئه ندازه ي به نى ئومه ييه په يامبهري خوا ﷺ به كارى هيټابن ويه كار به ده ستى داناييټن، ئه مه ش له بهر ئه وه ي ژماره يان زور بووه و له گه ل ئه وه شدا دم سپى و پايه دار بوون له نيو خه لكا) ^(١).

له وانه ي كه په يامبهري خوا ﷺ به كارى هيټان وكردى به والى و له به نى ئومه ييه ش بون: عه تتابى كورپى ئوسه يد، ئه بو سوفيانى كورپى حه رب، خالدى كورپى سه عيد، عوسمانى كورپى سه عيد، ئه بانى كورپى سه عيد. پيټنج كه س به ژماره ي ئه وانه ي كه عوسمان ﷺ كردنى به والى.

دواى ئه وه ش ئه لىټن: ئه مانه ههر هه مويان له يه ك كاتدا نه كراون به والى، سه ره تا وه ليدى كورپى عوقبه ي دانا، به لام دواجار لايدا و سه عيدى كورپى عاصى له شويى دانا، كه وابه له يه ك كاتدا پيټنج نه بوون.

سه ربارى ئه وه ش، عوسمان پيش ئه وه ي وه فات بكات سه عيدى كورپى عاصيشى لادا ^(١)، كه واته كاتيك عوسمان وه فاتى كردوه له هه موو به نى ئومه ييه ته نها سى والى مابون، كه بريټين له: موعاويه و عه بدوللاى كورپى سه عدى كورپى

(١) (منهاج السنة) (١٩٢/٦).

(١) (تاريخ الطبرى) (٤٤٥/٣).

ئەبى سەرح و عەبدوللای کورې عامرى کورې کورەيز، ھەروەھا عەبدوللای کورې عامریش پيش وەفاتکردنى عوسمان دەستى له کار کيشايەوه^(١).

ئا ليرەدا شتيك ھەيە پيوستە ئاماژەى بۆ بگرى، ئەویش ئەوہيە: وەليدى کورې عوقبە و سەعيدى کورې عاص کہ عوسمان لايردن والى بوون بەسەر کوفەوه! ئەو کوفەيەى کہ عومەر سەعدى کورې ئەبى وەقاصى تيدا دەرکرد!

ھەروەھا عوسمان ئەبو موسا و وەليد و ھى تريشى تيدا دەرکرد

ئەو کوفەيەى کہ عەلى دوعاى له خەلکەکەى کردووه.

ئەو کوفەيەى کہ خەلکەکەى غەدریان له حوسەينى کورې عەلى کرد.

ئەو کوفەيەى کہ خەلکەکەى پەيمانەکەيان شکاند لەگەڵ موسلمى کورې عەقيل دا.

له کۆتاييدا و نەك کۆتاهەمين، ئەو کوفەيەى کہ خەلکەکەى حوسەينى کورې عەليان کوشت!

ئەو کوفەيەى کہ پوژتيك له پوژان بە ھيچ واليەك پازى نەبووه.

کەوابوو له کارلابردنى ئەو واليانە لەلایەن عوسمانەوه ناييتە جيگای تانە بۆ ئەو واليانە، بەلکو جيگای تانە و عەيبەيە بۆ ئەو شارەى کہ تاييدا والى بوون، دواى ئەوہش: ئايا ئەو واليانە شياوېى خويان ئيسپات کرد يا نا؟ -إن شاء الله- دوايى شايەتى زانايان لەسەر ئەو واليانەى عوسمان دینينەوه.

هەروەها ئەلپىن: بە ھەمان شىۋە عەلى كۆپى ئەبو تالبىش خزمەكانى خۆى
كردووە بە والى^(۱)، كەسپىش پەخنى لى نەگرتو، ئىمەش پەخنىمان لى نەگرتو
و لىشى ناگرىن.

جا ئەو كەسەى كە ئەم پەخنىە دەگرىت -بە والى دانانى خزمەكانى
عوسمان-، يان ئەو تا سوننىە يا شىعە^(۲).

* ئەگەر شىعەك بوو، بەو وەلامى دەدەينەو كە: عەلى كۆپى ئەبى
تالبىش بە ھەمان شىۋە خزمەكانى خۆى كردو بەوالى، كەواتە ھەردووكان لە
مەسەلە كەدا يەكسانن، ئەگەر بە والى دانانى خزم بەكەيتە پەخنى و گازندە بەسەر
عوسمانەو، ئەوا بە ھەمان شىۋە بە والى دانانى خزمەكانى عەلى لەلایەن خودى
عەلى يەو، ئەبى بىيىتە پەخنى و گازندە بەسەريەو، خۆ ئەگەر ئەم كارە ھىچى
تیدا نىيە بۆ عەلى، ئەوا بە ھەمان شىۋە بۆ عوسمانىش ھىچى تیدا نىيە، بەلكو
ھەموو ئەوانەى كە عوسمان كردنى بە والى، باشتەر بوون لە وانەى كە عەلى
كردنى بە والى، جگە لە عەبدوللای كۆپى عەبباس نەيىت.

(۱) (عەبدوللآ و (عوبەيدوللآ و (قىشم) و(تەمام)... كە ھەر چوارىيان كۆپى عەباسن كردونى
بەوالى، ھەروەها زەر كۆپەكەى خۆشى: موحەممەدى كۆپى ئەبىبە كە. ھەروەها عەبدولپەھمانى كۆپى
ھوبەيرەى كۆپى ئوم ھانىنى خوشكىشى. پىروانە: (تارىخ خليفه بن الحياط) (ص ۲۰۰-۲۰۱).

(۲) ئەمە راستە نەك ئەو بلىنى (يان سوننىە يان شىعە)، چونكە ئەوان لە پەيرەوانى
سوننەن نەك خودى سوننە كە برىتييە لە كۆمەللىك بىروپۆچوون.. و شىعەش بە ھەمان شىۋە نەك
شىعە.. ئەو (ى) يائە يائى نەسەبە، نىسبەتەن بۆ ئەو شتە، ھەروەك چۆن دەللى ئىسلامى، واتە
پاڤەند بە بنەماكانى ئايىنى ئىسلام، جا خەلكىكى زۆر گەن تىگەيشتوون، تا واى لىھاتووە ئىستا
دەللى ئىسلامى خەلكانىكى تايبەت دەگرىتەو، وەگەرنا لە بنچىنەدا ھەموو موسلمانىك
ئىسلامى يە، نەك كۆمەللى موسولمان بگريتەو بە بى ئەوانى تر. (وەرگىز)

یشہ :

کردونی به فرمان روا، به لام شایانی فرمانروایه‌ای نه‌بوون.

که عوسمان رضی اللہ عنہ دایناون.

ئەمانەش شاھتە زانایانن بۆ ئەو والیانە:

یہ کہم: موعاویہ کی کوری تہو سفیان.

هیچ موسولمانیک گومانی له وه دا نییه که موعاوییه کورێ ئه بو سفیان رضی اللہ عنہ یه کیك بووه له باشتین والیه کان، ته نانهت خه لکی شام زور زوریشیان خوشویستوه، عومهری کورێ خه تباب کردبووی به والی به سهر شامه وه، ته نها کاریك که عوسمان کردبیتی ئه وه بووه، موعاوییه ههر لهو شوینهی خوێ کارێشتوته وه له گه ل زیاد کردنی هه ندی ناوچه ی تر بو سهر ویلایه ته که ی.

دواى ئەوئەش لە سەردەمى پەيامبەرى خوادا ﷺ موعاوئە نوسەرى وەحى بووئە، ھەر وەھا يەكك بووئە لە باشترىنى والىھەكان، لە كاتىكدا پەيامبەرى خوا ﷺ ئەلئىت: «خيار أئمتكم من تحبونهم و يحبونكم و تصلون عليهم و يصلون عليكم»^(۱)، واتە: (باشترىن فەرمان رەواكاتان ئەوانەن كە خۆشيان ئەوئەن و

(١) (صحيح مسلم) كتاب الامارة، باب خيار الأئمة وشرارهم، حديث (١٨٥٥).

ئەوانیش ئیو هیان خوښ ئەوی، وه پەحمەتیان لی دەکەن و ئەوانیش پەحمتان لی دەکەن). موعاویەش ﷺ ئاوها بووه.

دووهم: عەبدوللای کورپی سەعدی کورپی ئەبی سەرح.

یەکیك بوو له هاوه لانی پیامبەر ﷺ، پاشان له دین هەلگەرایهوه، بەلام دواي ئەوه دووباره تەوبەي کرد و گەرایهوه و هات بۆلای پیامبەری خوا ﷺ بەلکو بەیعهتی لیوهرگریت، عوسمان وتی: ئەي پیامبەری خوا بەیعهتی لیوهرگره، ئەو تەوبەي کردووه، بەلام پیامبەری خوا ﷺ نەیکرد، عوسمانیش هەر پەجای له پیامبەری خوا ﷺ دەکرد و هەر وازی نەهینا، تا ئەوی پیامبەری خوا ﷺ دەستی درێژکرد و بەیعهتی پێدا^(١). ئەویش له هەموو ئەوانەي پیشووی تەوبەي کرد، هەروها یەکیك بووه له والیه باشەکان، لەسەر دەستی ئەم فەتھی ئیفریقیا کرا.

زەهەبی لەبارەیهوه دەلی: هیچ سنوریکي نەبەزاندوه، له دواي موسولمان بوونیوه له سالی فەتخدا هیچ کاریکی وا گەنی نەکردووه که بیته گلهیی و گازنده بەسەریهوه، هەروها پیاویکی زۆر زیرو چاک بووه^(١). و ئەو هەموو فتوحاته زۆرهی له ئیفریقیه کرا، هەمووی لەسەر دەستی ئەمدا بوو ﷺ.

(١) أخرجه أبو داود، کتاب الحدود، باب الحكم فی من ارتد (٤٣٥٩).

(١) (سیر أعلام النبلاء) (٣/٣٤).

سییه م: سه عیدی کورې عاص:

یه کیڅک بووه له هاوه له باشه کانی په یامبهر ۞، زهه بی له باره یه وه ده لئی: (ټمیریکی بهرینز و زور چاک و نهرم و نیان و بهویقار بووه، خوږاگر و ژیر بووه، شیاوی خیلافهت بووه)^(۱).

چواره م: عه بدو لالی کورې عامری کورې کوره یز.

ټم بوو فته چی ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی کیسرا و خوړاسانی کرد، له سهر دهستی ټم له سهرده می عوسماندا کو تایی به دهوله تی فارس هیئرا، ههروه ها فته چی سهجستان و کرمان و چهند ناوچه یه کی تریشی کردوه، زهه بی له باره یه وه ده لئی: (یه کیڅک بووه له گه وړه فرمانپه وا و جوامیر و لیها توه کانی عه ره ب)^(۲).

پینجهم: وه لیدی کورې عوقبه.

له لای (شه عبی) باسی هه بیبی کورې مه سلهمه و جههاد و فتوحاته کانی کرا، نهویش وتی: نهی ټه گهر وه لید و غدزا و ویلا یه ته که یان ټه بینی؟^(۱).

وه لید پینج سالی ره بهق ټه میری کوفه بوو هیشتا ماله که ی دهر گایه کی پیوه نه بوو، هه رکس بیویستایه دههات و قسه ی له گه لدا ده کرد، خه لکیش خویشان ټه ویست، به لام ټیتر ههروه کو ووتراوه: خه لکی کوفه یه ټیتر...

(۱) (سیر أعلام النبلاء) (۳/۴۴۵).

(۲) (سیر أعلام النبلاء) (۳/۲۱).

(۱) (تاریخ الطبری) سنة ۳۰ هـ (۲/۶۱۰).

ئوهی له وهلید گیرا ئهم دوو شته بوو:

یه کهم: ئه لاین ئهم ئایه ته له سهر ئهو دابه زیوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾. واته: (ئهی ئهوانهی باوه رتان هیناوه، ئه گهر فاسق و تاونکاریك ههوالیکهی گرنگی بو هینان، په له مه کهن و سهرنج بدهن و لیی بکوژنه وه تا بو تان پروون ده بیته وه، نه وه که به نه زانی زیان بگه یه نن به خه لکیك، جا دوا ی په شیمان ببه وه لهو کارهی که پیی هه ستاون).

ئوهی که مه شهوره له کتیبه کانی ته فسیردا ئهم ئایه ته کاتیک دابه زی که په یامبه ری خوا ﷺ وه لیدی کوپی عوقبه ی نارد بو لای به نی موس ته لیق (بني المصطلق) به مه بهستی هینانی زه کاته کانیا، جا کاتی گه یشته لایان خه لکه که به ره و پرووی هاتن^(۱)، ئه ویش تر ساو گه راپه وه^(۱) بو لای په یامبه ر ﷺ، وتی ئهی په یامبه ری خوا ﷺ ویستیان بمکوژن، په یامبه ری خوا ﷺ توره بوو و خال دی کوپی وه لیدی ره وانه یان کرد، به لام دوا ی دابه زاندنی ئایه ته که، په یامبه ری خوا ﷺ فه رمانی کرد لی کوژینه وه بکری ت تا مه سه له که پروون ده بیته وه، ئه وه بوو که له مه سه له که کوژینه وه وتیان: ئیمه بو کوشتنی نه هاتبوین، به لکو زه کاته کاغان هی نا بوو، چونکه نی رد را وه که ی په یامبه ری خوا ﷺ دوا که وت.

(۱) به مه بهستی پیشوازی له وه فدی په یامبه ر ﷺ. (وه رگی ر)

(۱) وایزانی په لاماری ئه دهن و ئه یانه وی بیکوژن. (وه رگی ر)

دوهه: ټهټين به سهرخوشي نوټي بهياني كردهوهه، چوار پكاتي كردهوهه و پاشان سهلامي داوهتهوهه و وتويهتي، زيادهتان بو بكمه؟

ټهوانيش گوتوويانه: تو له مړوهه زيادهي، ټهوهبوو روښتن بو لاي عوسمان و سكالايان له لا كرد، ټهويش به (هدهدي) مهی خور قامچي ليډا.

له سهحيحي موسلميشدا هاتوهه كه عوسمان به هدهدي مهی خور قامچي له وهليد داوه^(١).

سهبارته به يه كهميان: مهشهوره لهلای موفهسيرين^(٢)، كهوا ټايهتهكه لهبارهي وهليدهوهه دابهزيوهه، بهلام ټهمه ماناي ټهوه ناگهيهي كه وهليد فاسقه، چونكه خوي پهرهردگار حوكميكي گشتي داوه بهسهر ټهوه كهسهي كه ههوال ټههيني، با پهرهردگاريش -سبحانه- به فاسق ناوي هيټابي، ياني ټيتر ههتا ههتايه ههر به فاسقي دهمنيټتهوهه؟

خوي بهرز و پيروز دهفهرموي: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَالْجِدُّوهُنَّ مِّنْ جِلْدَةٍ وَلَا يَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٤١) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾. واته: (وټهوانهي كه بوختان دهكهن به ټافرتاني داوين پاك، له پاشان چوار شايت ناهيټن، ټهوانه ههشتا شهلاق (قامچي) يان ليټدهن و ټيتر ههركيز شايتيان ليټههمهگرن، ټا ټهوانه لهسنور دهرجوون وفاسقن، جگه لهوانهي دواي ټهوه تهويه دهكهن و دهگهريټنهوهه و كردهوهيان چاك دهكهن و چاكسازي

(١) (صحيح مسلم) كتاب الحدود، باب حد الخمر، حديث (١٧٠٧).

(٢) (أحمد) (٢٧٩/٤).

دەكەن، ئەو ە يىگومان خوا لە ئاست ئەو جۆرە كەسانەدا لىخۆشبوى بە بەزەيە.
گريمان ئەم ئايەتە لەسەر وەلىدى كورپى عوقبە دابەزىووە، ئايا تەو بە كەردنى بۆ
نەيە؟!

سەبارەت بە مەى خواردنەو كەشى، پىش ەموو شتى، ئەو ە خوا ئەزانى
كە خواردويەتى يان نا؟ نەك صەحىحى موسلم بەدرۆ بىخەمەو، بەلكو لە
صەحىحى موسلم دا ەاتوو كە لەسەر مەى خواردنەو قامچى لىدراو، بەلام
ئايا سابت بوو مەى خواردبى يان نا؟ ئەمەشتىكى ترە.

كاتىك كە وەلىدى كورپى عوقبە والى بوو بەسەر كوفەو، دوو پىاو لە
خەلكى كوفە ەاتن بۆ مەدينە بۆلاى عوسمانى كورپى عەففان و پىيان وت:
وەلىدى كورپى عوقبەمان بىنى بە سەرخۆشەو نوپىرى بەيانى بۆكەردىن،
يەككىيان وتى: خۆم بىنم بەسەر خۆشى، ئەو كەى تر وتى: من بىنم مەيەكەى
ەلەهەننايەو. عوسمانىش وتى: خەمەن خواردويەتيەو بۆيە ەللى دىنەتەو.

ەلى كورپى ئەبو تالب و ەسەنى كورپى ەلى و ەبدوللای كورپى
جەغفەرىشش لەوى ئامادە بوون. ئەو ەبوو عوسمان فەرمانىدا قامچى لە وەلىد
بەدرى و پاشان لە والىتى كوفەش لايرەد، بەلام ەندىك لە زانايان گومانيان لە
شايتى شايتەكان ەيە، نە لە راستىتى چىرۆكەكە، بەللى ئەو قامچى لىدراو
ەروەكو لە صەحىحى موسلم دا ەاتوو، بەلام ئايا ەردوو شايتەكە راستگۆ
بوون؟

ەركەس زانبارى زياترى لە بارەى مەسەلەكەو ئەوى، با تەماشاي كىتبى
(العواصم من القواصم) بكات بە تەحقيقى (محب الدين الخطيب) لەویدا پەخنە و

تانه له هردوو شایه ته که ده گری وړونیشی نه کاته وه که هردوو شایه ته که جی متمانه نین^(۱).

گريمان نهو شایه تانه ش پاستگوزین، خو هیچ نه نگی و تانه یه کی بو عوسمان تیدا نییه، به لکو هر که مه یخوار دنده وه که یه کلابوویه وه، پاسته وخو قامچی لیداو و له فدرمان په وایی دهر یکر دوه، خو عوسمان هله یه کی نه کړدوه؟ هره وه کو دیاره، به لکو نه مه شانازی به عوسمان، که پوښتووه قامچی له خرم و نریکیکی خوی داوه و له والیه تی دهر یکر دوه و پشستگیری نه کړدوه، دوی نه وه ش خو وه لیدی کورې عوقبه مه عصوم نییه؟ نییه هر له سهره تای باسه که مانه وه و تمان نییه بانگه شه ی مه عصومیه ت بو هاوه لانی په یامبره ﷺ ناکه یین.

له سهرده می عومهریشدا شتیکی ناوها پرویدا، نیین مظعون مه ی خوارده وه و نه م نایه ته ی ته نویل کرد ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ {المائدة: ۹۳}.

به لام دواچار عومهر پاستی مه سه له که ی بو پروون کړده وه و پاشان له والیتی دهر یکر، جا نا نه واننن والیه کانی عوسمان، تاکه که سیک که نه کریت تانه ی لیبدری وه لیدی کورې عوقبه یه، نه ویش هیچ تانه یه کی بو عوسمان تیدا نییه، جا نه گهر تانه یه کیش هه بی ته نها له سهر خودی وه لیدی کورې عوقبه یه.

لیگرتنی دووه م: دوورخستنه وه ی نه بو زهر بو په زه.

نهو ریوایه ته ی که له لای ته بهری و نه وانی تریشدا هاتووه، له ریگه ی سه یفی کورې عومهره وه ریوایه ت کراوه، کهوا موعاویه و نه بو زهر ده مه قالیکیان بووه، نه ویش نوسراویک دهنوسی بو عوسمان که نه بو زهر خه لکمان

ليده وروژيئىنى، ئەو ەبوو عوسمان ناردى ە شوين ئەبو زەر، جا عوسمان ئاگادارى كرده وە پاشان ئەبو زەر دەرچوو بۆ پەبزە^(۱).

ئەمە رىوايەتە كەى سەيفى كورى عومەرە، جا من پىشتەر ئاماژەم بەو ەدا كە ئىمە رىوايەتى سەحىحمان ەيە قبولى بكەين، ئا لىرەشدا رىوايەتتىكى سەحىحى بوخارىمان ەيە لەسەر ئەم بابەتە:

لە زەيدى كورى وە ەبەو ە دەلى: بە پەبزەدا تىپەرپىم، بىنىم وا ئەبو زەرى لىيە! پىم وت: ئەى ئەبو زەر ئەو ە چى تۆى گەياندە ئىرە؟ وتى: لە شام بووم، جىاوازى كەوتە نىوان من و موعاويە لەسەر ئەوانەى ئالتون و زىو ەلدەگرن و خرى دەكەن، موعاويە ئەيووت: لەسەر ئەهلى كىتاب دابەزىو ە؟ بەلام من دەموت: لەسەر ەردوولامان دابەزىو^(۲). ئەمە شتىكى لە بەنىماندا دروست كرد، ئەو ەبوو نامەيەكى نارد بۆ عوسمان و سكالائى منى تىداكرد، كە باسى ئەو

(۱) (تارىخ الطبرى) (۲۳۵/۳).

(۲) مەزەبى ئەبو زەر لە بارەى ئەوانەى ئالتون و زىو ەلدەگرن، مەعلومە، ئەو بە جائىزى نازانىت مەرۇف لە سەروى پىوستى خۆيەو ە ئالتون و زىو ەبىت و لەمالدا ەللىبگى، بەلام جەهورى ھاو ەلان لەگەل ئەم پەئىيە نەبوون، بەلام ئىستا ئەم مەسەلەيە لە نىوان موسلماناندا نىوچە ئىجماعىكى لەسەرە، بەو ەى كە مەرۇف دەتوانى ئالتون و زىو ەبىت و ەللىبگىت، بە مەرجىك زەكاتەكەى دەرەبىنى ەرىيە بوخارى بەشئىكى كىتەبەكەى ناو ناو ە: (باب ما أخرج زكاته فليس بكنز) (ئەو ەى كە زەكاتەكەى بدرىت خىردنەو ە نىيە)، وە ئەم رىوايەتەى ەر لەو بەشەدا ەئناو ە، ئەم پەئىيەش مەشهورە لە ەبدوللاى كورى عومەر و باقى ھاو ەلان، جا ئەبو زەر پىيى وا بوو: ەرجىك مەرۇف لەسەروى پىوستى يەو ە بوو دەبىت بىكات بەخىر و سەدەقە و لەسەروى پىوستىيەو ە نابى ەيچ زىادەيەك لەلای خۆى بەئىلتىيەو ە ئەگەر زەكاتىشى دەرېكات، موعاويە لەمەدا پىچەوانەى ئەو بوو ە.

جۆرە مەسەلەنە ئەكەم و خەلك ئەوروژىنىم، عوسمانىش ناردى بە شوئىنمدا، كە گەيشتە مەدىنە خەلكم ھەموو لى كۆبۇيەۋە، ۋەكو ئەۋەي پىشتەر منيان نەدىتې، منىش باسى ئەۋەم بۆ عوسمان كىرد، عوسمان وتى: ئەگەر ويستت لىيەتتى، دورت بىگرتايە و لەشۋىنىك لەم نىزىكانە بوويتايە؟ جا ئەۋەي منى گەياندە ئىرە ئا ئەمە بوو، ئەگەر بەندەيەكى ھەبەشىش بىكەنە كار بەدەست بەسەرمەۋە ئەۋا ھەر گوپرايەل دەم و سەرىپچى ناكەم^(۱).

ھەر بۇيە عوسمان كوپرى عەففان ئەبو زەپرى دەرنە كىردە بۆ پەبىزە، موغاويەش بەبى پىزى و بە سو كايە تىيەۋە نەيناردۇتەۋە بۆ مەدىنە، ھەموو ئەمانە درۆن بەناۋى ئەۋانەۋە دەكرىتتى. ئا ئەمە چىرۆكەكى ئەبو زەپە لە لاي بوخارى، ھەرۋەھا لە لاي ئىبن سەعدىش بە سەنەدىكى (جىد) ھاتوۋە كە كاتىك دەرچوۋە بۆ پەبىزە وتويەتتى: گويم لە پەيامبەرى خوا ﷺ دەيفەرموو: «إذا بلغ البناء سلعاً فاخرج منها»^(۲)، واتە: (ئەگەر خانوۋ گەيشتە (سەلغ) ئەۋا لە مەدىنە دەرىچۆ). جا ئەمە فەرمانى پەيامبەرى خوايە ﷺ، ھەرۋەھا پىۋايە تىكراۋە لە پەيامبەرى خواۋە ﷺ فەرمويەتتى: (پەھمەتتى خوا لە ئەبو زەپرى، بە تەنبايى پىدەكەت، بە تەنبايى دەمرى، لە قىيامە تىشدا ھەر بە تەنبايى زىندوۋ دەكرىتتەۋە)^(۱).

(۱) (صحيح البخارى) كتاب الزكاة، باب ما أدى زكاته فليس بكنز، حديث (۱۴۰۶).

(۲) (الطبقات) لابن سعد (۲۲۶/۴) [سەلغ: شاخىكە لە نىزىك مەدىنە].

(۱) أخرجه الحاكم (۵۰/۳) وصححه، وقال الذهبي: (فيه إرسال، وفيه برید بن سفيان وهو

ليځگرتنى سيپه: پينجيه كى دهسكهوتى ته فريقاي داووته مهروان

سابت نه بووه عوسمان شتى واى كړدبى، نه گهر كاريكى واشى كړدبى نه وا مه به ست پي پينجيه كى پينج يه كه كه يه، چونكه دهسكهوت دابهش ده كړي ته سهر پينج به شه وه، پينجيه كيان بو تيكوز شه رانه، پينج يه كيكيشى دابهش ده كړي ته به سهر پينج پينج يه كدا، خواى گه وړه له قورئاندا باسى كړدو وه:

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبَرِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَفَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ {الأنفال ٤١}. واته: (وبزانن بيگومان هر چيه كتان له غنيمت دهسكهوت، نهو به راستى پينج يه كى نهو دهسكهوته بو خوا و بو په يامبهري خوا ﷺ و بو خرمانى پيغه مبهري ﷺ و بو هه تيوان و بو هه ژاران و بو ريبوارانه، نه گهر نيوه باوه رتان هيناوه به خوا و به وهى ناردومانته خواره وه بو سهر به ندهى خو مان له روژى جيا كړدنه وه دا (واته جهنگى به در)، له و روژى كه دوو كومه ل دژبه يه كه جهنگان، خواش به سهر هه موو شتيكدا دهسه لات داره).

جا به شى خوا و په يامبهري ﷺ بو پيشه واى موسلمانانه، هر چو نى بوى واى لى ده كا، نه وه شى كه باس ده كړي ته وه يه كه عوسمان به ليني به مهروان داوه كه نه گهر فه تحى ثيفريقيه بكات نه وا نهو پينج يه كه ي كه تايبه ته به خوى پيى ده به خشيت، به لام هه روهك پيشتر له فه تحى ثيفريقيه دا باسمان ليوه كړد نه وهى وه كو پا داشت دا به عه بدوللاى كورى نه بى سهرح له به رانبهري فه تحى ثيفريقيه.

ليځگرتنى چواره م: سوتاندى موصحه فه كان.

حوزە يەھى كورى يەمان نوسراۋىكى نارد بۆ عوسمان ﷺ كەوا خەلكى لە سەر قورئان خویندن جياوازيەكى زۆر كەوتۆتە نىوانيانەۋە، بەو رادەيەى ترسى ئەۋەيان لیدە كرى پىي بى باۋەر بن، بۆيە داۋاي لە عوسمان كرد ھەموو خەلكى كۆيكاتەۋە لە سەر يەك شىۋازى خویندنەۋە (قراءة) وجارىكى تر قورئان كۆيكاتەۋە^(١).

بۆيە عوسمانىش فەرمانى كرد جارىكى تر قورئان كۆيكاتەۋە و ھەموو موصحفە كانى تر بسوتىنرىت.

* ئەو موصحفە فەنەى كە عوسمان سوتاندنى كۆمەللى شتيان تىدا بوو لە تىلاۋەى سىراۋە (منسوخ)، بەلام ھەندىك لە ھاۋەلان ھەر لاي خويان ھىشتبويانەۋە.

* ھەندىكى ترى ئەو موصحفە فەنە، تەرتىبى سورەتە كانيان لە شىۋەى ئەو رىزىيە نەبوو كە كۆتا جار جوپرەئىل عەرزى پەيامبەرى خۋاي كرد ﷺ.

* بەشىكى تريان، تەفسىرى ھەندى لە ھاۋەلان بۆ ھەندىك لە ئايەتە كانى تىدا بوو، بۆيە عوسمان فەرمانى دا ھەموو ئەو قورئانانە بسوتىنرىن و تەنھا يەك قورئانى نووسىۋە كە ھەموو قىرائەتە كانى لە خۆ گرتىۋو، بە ھىچ شىۋەيەك قىرائەتە سابتە كانى لە پەيامبەرى خواۋە ﷺ ھەلنەۋە شاندەۋە.

(١) (صحيح البخارى) كتاب فضائل القران، باب جمع القران، حديث (٤٩٨٧).

هەندىٰ له زانايان ئەلەين: بەلكو تەنھا يەك قىرائەتى ھېشتەو، ئەويش ئەو قىرائەتە بوو كە بە زمانى قورەيش بوو.

ئىبن ئەلعرەبى لە بارەى كۆكردنەوہى قورئان و سوتاندنى باقى موصحفەكانى ترەوہ دەلى: (ئەمە كردهوہ چاكە ھەرە مەزنەكەى و خەسلەتە گەورەكەيەتى، بەم كارەى جياوازى بنېركرد و خواى گەورە لەسەر دەستى ئەم قورئانى پاراست)^(۱).

جا ئەمە شانازى و پىزدارىيە بۆ عوسمان، بەلام ئەوان دەيكەنە تانە و بى پىزىي و بەسەريەوہ:

وَمَنْ يَكُنْ ذَا فَمٍ مُّرِيضٍ يَجِدُ مُرّاً بِهِ الْمَاءَ الزُّلَالَا
ئەوہى دەمى تال و نەخۆشە ئاوى سازگارىشى پى تال و ناخۆشە

ليگرتنى پىنجەم: داويەتى لە ئىبن مسعود تا پىخۆلەكانى تەقاندوہ، ھەرەوہا داويەتى لە عەمپارى كورپى ياسر ھەتا پەراسوہكانى شكاندوہ.

ئەمە درۆيە، ئەگەر پىخۆلەكانى بتەقيايە دەمرد و نەدەژيا، جا نە پىخۆلەكانى ئىبن مەسعودى تەقاندوہ و نە پەراسوہكانى عەمپارىشى شكاندوہ.

(۱) (العواصم من القواصم) (ص ۸۰). [ابن عربى، ابن العربى] دوو ناوو و دوو كەسى جياوازن، (ئىبن ئەلعرەبى) ئەوہى كە ئەليف و لامەكەى پىوہيە، زانايەكى پاىەدارى ئەھلى سووننەت و جەماعەتە، خاوەن چەندىن كىتەبى بەنرخە وەكو (جامع الأحكام القرآن) و (العواصم القواصم) ھتە... بەلام (ئىبن عەرەبى) بەبى ئەليف ولام، پياوئىكى گومراى سەرليشيووہ، سوڤيەكان بە گەورەى پادەگرن تەنانەت شىخولەكەبر (شىخى ھەرەگەورە) پى ئەلەين، تەنانەت ھەندىك لە زانايان بە كافريشيان زانيوہ، جا ئاگادارە. (وەرگىز)

ليگرتنی شه شه م: زياد کردني جيله وهری قه ده غه

جيله وهری قه ده غه (جی)^(١) بؤ په یامبه ری خوا ﴿ هه بووه، هه بویه ده فهر موی: «إِنَّمَا الْحِمَى حِمَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ»^(٢)، واته: (جَمَى تهنها بؤ خوا و بؤ په یامبه ری خوايه).

عومهر ﷺ پاکړتيکی بؤ له وهراندنی حوشتري صه ده قه ته رخا نکرد و ناوچه يه کی دیاری کراویشی بؤ سازدان تهنها حوشتري صه ده قه ی تیدا ده له وهرپا، بؤ ئه وهی قه له و بن و خه لک سود مه ندبن لییان، به لام کاتيک که عوسمان هات و خیر و صه ده قه زور بوو، هه ستا ئه م پاکړه ی فراوان کړد، جا ئه مه یان کړد و ته تانه يه ک به سه ريه وه، پییان وت: ئه م له وهرپا گایه ت وا فراوانت کړدوه، خوا ئیزنی پيداوی یان درؤ به ناو خواوه ئه که ی؟

ئه ویش وتی: عومهر پیش من ناوچه يه کی دیاریکراوی قه ده غه کړد و تهرخانی کړد بؤ له وهراندنی حوشتري صه ده قه، به لام که من هاتم حوشتري صه ده قه زیادی کړد، بویه منیش له وهرپا که م فراوان کړد^(١) جا توخوا ئه مه ره خنه يه ؟!

ليگرتنی هه وته م: نوپړی سه فهری کورت نه کړد و ته وه.

(١) بریتیه له دهره دانی شوینیک بؤ ئه وهی که س نه روا ته ناويه وه. [جی له وهری قه ده غه، قیغه، پاکړیشی پی ده گوتی، له زارواه شرعیه کهیدا، شوینیکه دیاری ده کړی وده کړته له وهرپا، تهنها ئاژه لی زه کات وئوانه ی بؤ جیهاد دهرین تیدا ده له وهرپنرتیت. (وهرگپړ)]

(٢) (صحيح البخاري) كتاب المساقات، باب لا حمى إلا لله ورسوله) حديث (٢٣٧٠).

(١) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (١/٤٧٠ رقم ٧٦٥) بسند صحيح.

پەيامبەرى خوا ﷺ لە سەفەردا دوو پركاتى كردووه، ئەبو بەكرىش لە سەفەردا دوو پركاتى كردووه، عومەرىش بەهەمان شێوە دوو پركاتى كردووه، عوسمانىش لە سەرەتای خىلافەتەكەیدا دوو پركاتى دەكرد، بەلام دواجار بە تەواوى دەيکرد.

وەلامىش ئەوەیە: سەرەتا: ئەمە مەسەلەیهكى فیهى ئىجتىهادى یە، عوسمان ئىجتىهادى كردووه و هەلە بووه؟ كە چى بكەى؟ ئەمە ئەگەر فیهلەن هەلەى كردبى؟

بۆ ئەمە خوینی عوسمان حەلال ئەكات؟ بۆ مەگەر غەیرە پەيامبەر ﷺ كى مەعصومە؟

دواى ئەوەش، ئەم مەسەلەیه لە نێوان زانایاندا راجیاءازى لەسەرە، زۆریەى زانایان لەسەر ئەوەن كەوا كورت كردنەوهى نوێژ سوننەتیکە و باش وایە بكەى^(۱) جا گەر عوسمان شتیکى كردبى، تەنھا ئەوەیە كە وازى لە سوننەتیکە هیناوه و موباحیکى كردووه، یان دەستبەردارى رۆخسەت (پێپیدان)یکى شەرعى بووه و عەزیمەتیکى كردووه.

بەلام بۆچى عوسمان بە تەواوەتى كردووەتى؟ وتراوه بەهۆى یەكێك لەم دوو ھۆكارەوه بووه:

۱. لەبەرئەوهى خێزانى لەویدا پێكەوہناوه - ژنیكى لەویدا هیناوه - وای دەبینى لە شارەكەى خۆیدا، ھەر بۆیە بە تەواوى كردووەتى و كورتى نەكردۆتەوه.

(۱) ئەمەش پەنئى مالك و شافعى و ئەوزاعى و ئەحمەدە. (المغنى) (۵۴/۲).

به لām عهبدو لالی کورې عومهر پيی وت: وهره با بۆت ږونکه مهوه: سه بارهت به ږاکردنی له جهنگی به در دا، نهوه من شایه تی نه دم که خوی گه وره عه فوی کردوه و لیی خوشبوه، هه ووه کو خوی بهرز و پیروز ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ {آل عمران: ۱۵۵}.

سه بارهت به ئاماده نه بونی له به در دا، به هو ی کچه که ی په یامبه ری خوا ﷺ که خیزانی بوو و نه خوش که وتبوو، نه و به بو په یامبه ری خوا ﷺ پيی فهرمو: (نه ی عوسمان، نه جری که سیکت هه یه به شداری به در ی کردبی و ده سکه وتیشی پیدا). که و ابو به فهرمانی په یامبه ری خوا ﷺ ئاماده ی جهنگ نه بو و بویه له ده سکه وتی نه و جهنگه به شی نه دات.

سه بارهت به ئاماده نه بونی له (بیعة الرضوان) دا، نه گهر له نیو هه مو مه که که دا پیاویک له عوسمان شکو دارتر هه بویه په یامبه ری خوا ﷺ نه وی له جیگه ی ده نار^(۱)، که په یامبه ری خوا ﷺ ناردی و دوی نه وی گه یشته مه که که (بیعة الرضوان) به ستر، په یامبه ری خوا ﷺ ده ستی راستی له نیو ده ستی چه پی دا

(۱) یانی په یامبه ر ﷺ نه و که سه ی له باتی عوسمان ده نار د، چونکه په یامبه را ﷺ عوسمانی نارد بۆلای خه لی مه که که به لکو بۆیان ږون بکاته وه که په یامبه ر ﷺ ته نها بۆ عومره کردن هاتوه و هیچ مه به ستيکی تری نییه، و به یعه تی ږیزوانیش دوی نه وی عوسمان بجیت بۆ مه که که ږویدا، که ئاماده ش نه بوو چونکه به فهرمانی ږه سولی خوا ﷺ ږویشتبوو، نه سلنه به یعه تی ږیزوان نه به ستر، ئیللا بۆ توله سه ندنه وه ی عوسمان نه بی له نه هلی مه که که، که کاتی هه وائی پیگه یشت عوسمان کوژراوه، په یامبه ری خوا ﷺ به یعه تی ږیزوانی له هاوه لآن وهر گرت بۆ توله سه ندنه وه ی عوسمان، نه گهر هاتوه هه واله که راست ده رچو که کوژراوه.

و فەرەمۆى: ئەمەش لە جىياتى عوسمان. ئىنجا ئىبن عومەر پىتى ووت: جا ئىستا برۆ و ئەمانەش لە گەل خۆت بىه^(١).

ئىگرتنى يازدە ھەم: عوبەيدوللای كۆرى عومەرى لە بەرانبەر ھورموزان نە كوشتە ھە:

دواى ئەۋەى ئەبو لؤلئەى مەجوسى عومەرى كۆرى خەتابى كوشت^(٢)، كە بەيانى بوۋىيە ھە عوبەيدوللای كۆرى عومەر ھەستا و پىاۋىكى بەناۋى ھورموزانە ھە كوشت - سەرەتا مەجوسى بوو بەلام دواجار موسلمان بوو - كە پىيان وت بۆ وات كرد؟ وتى: بە سى رۆژ پىش كوشتنى عومەر لە گەل ئەبو لؤلئەى مەجوسى دا بوو ھە ئو شىرەشيان پى بوو كە عومەرى پى كۆرراۋە، بۆيە ۋاى زانى ئەم ھورموزانە ھاۋىەشە لە كوشتنى عومەردا، بۆيە رۆشت و كوشتى.

لە سەئىدى كۆرى موسەببە ھە دەلى: (كاتىك كە عومەر كۆررا عەبدولپەرەمانى كۆرى ئەبۇبەكر وتى: بە لای ئەبو لؤلئەى بكۆرى عومەردا تىپەر بووم، بىنىم (جوفەنە) ھە (ھورموزان) لە گەلدایە، چپە چپ و ورتە ورتیانە، ھەركە لە ناكاو چومە سەريان وروژان (يانى ھەستان)، كە ھەستان شمشىركيان لە بەندا كەوت دوو سەرى ھەبوو، دەسكەكەى لە قەدەكەيدا بوو، جا برۆن بزەن ئەو شمشىرەى ۋا عومەرى پىكۆررا چۆن بوو، تەماشايان كرد دەبىن ھەمان ئەۋەيە كە عەبدولپەرەمانى كۆرى ئەبۇبەكر ھەسفى كرد، ھەركە عوبەيدوللای ئەمەى بىست، شىركى ھەلگرت و رۆشت، چوۋە لای ھورموزان و پىتى وت: ۋەرە با برۆين ھەندىك ئەسپم ھەيە پىت نىشان دەم، لە رىگەدا نەختى

(١) (صحيح البخارى) كتاب: فضائل الصحابة، باب مناقب عثمان، حديث (٣٦٩٩).

(٢) (صحيح البخارى) كتاب: فضائل الصحابة، باب قصة البيعة، حديث (٣٧٠٠).

خۆى دواخست تا هورموزان پيشكهوت، ئهوهبوو شيرهكهى لى ههلكيشا،
عوبهيدوللا ئەلئى: ههركه گهرمى شمشيرهكهى پيگهيشت وتى: لا إله إلا الله.

ئەلئى: ههروهها جوفهينهشم بانگکرد، بهلام ئەم گاورىكى خەلکى (حيره)
بوو، ههركه شمشيرهكەم لى بهرزکردهوه، هيمای خاچى له نيو چاوانى کيشا و
پاشان کوشتى، دواى ئەوه عوبهيدوللا رۆيشت کيژۆلهيهكى ئەبو لوتلوئه -که
بانگهشەى ئىسلامى دهکرد- کوشتى، تهنانهت عوبهيدوللا ئەيويست ههرجى
سهبى^(۱) ههيه له مهدينه بکوژيئت، ئەوهبوو موسلمانان لى به دهنگ هاتن،
کۆچبهره پيشهنگهکان لى خربونهوه و ههپهشەيان لىکرد، که بۆت نيه ئەم کاره
بکهى، ئەویش وتى: ده بهخوا دهيانکوژم و غهيرى ئەوانيش دهکوژم. تهنانهت
ئەيويست پهلامارى ههندى لهو موهاجرانهش بدا، بهلام عهمرى کورپى عاص
وازی لى نههينا و نههينا، ههتا شمشيرهكهى ليوهرگرت، ههركه شمشيرهكهى
پیدا، سهعدى کورپى ئەبى وهقاص هات بۆى، ههردوکیان کردیانه سهريهکتريا و
کيشمه کيشيان بوو تا له يهکتر جياکرانهوه، دواى ئەمه ههركه لهو شهوهدا پيش
ئەوهى عوسمان وهکو خهليفه ههلبژيردرى، ئەویش لهگهله عوبهيدوللادا بووى به
دهمهقال و کيشمه کيش، تا لهيهکتر جياکرانهوه، جا بهراستى ئەو رۆژهى که
عوبهيدوللا جوفهينه و هورموزان و مندالهكهى ئەبو لوتلوئهى کوشت، خهلك بى
تاقت بوون و دنيایان لهبهر چاو رهش بوو.

دواى که عوسمان بوو به خهليفه، کۆچبهران و پشتيوانانى کۆکردهوه و پى
وتن: پيم بلين، چى ئەلئين لهبارهى کوشتنى ئەم پياوهى که له دين ترازاه؟
ههموو کۆچبهران لهسهر يهك شت رىککهوتن، ئەویش هاندانى عوسمان بهلکو
بيکوژى، بهلام زۆربهى زۆرى خهلك لهگهله عوبهيدوللادا بوون، به جوفهينه و

(۱) به دىلى شهپر دهگوترى. (وهرگير).

هورموزانيان ده گوت (خوا له ناويان دا): وادياره ده تانهوئ له شويڼ عومهر کوره کهي بنيرن؟ بهو هوپه وه غه لبه غه لب و راجياوازي په يداوو، نيتر عه مري کورې عاص به عوسمانی وت: ئه ي ئه ميري ئيمانداران، ئهم مه سه له پيش ئه وه ي تو ببيته خه ليفه پرويداوه، جاپيم باشه وازی ليبيڼی، نيتر خه لک دواي قسه کاني عه مر بلاوه يان ليکرد، عوسمانيش له ئه وه نده وه ستا، پاشان خوین بایي دوو پياو و که نيزه کesh در^(۱).

ئا ليړه دا سي بۆچون هه يه له بۆ نه کوشتنی عويه يدوللا له به رانېهر هورموزان:

يه که م: ئه وه يه که هورموزان له گه ل ئه بو لوئلوئده دا ده ستی هه بوي له کوشتنی عومهر، هه روه ک عه بدولپه حماني کورې ئه بويه کر بينی، ئا به مه ش موسته حه قی کوشتنه، هه روه کو عومهر خوئ ده لي: ئه گه ر هه مو خه لکی (صه نعاء) ده ستیان هه بي له کوشتنی که سيکدا، ئه وا هه مويان له باتی ئه و که سه ده کوژم^(۱). ليړه دا خوینی هورموزان حه لال ئه بي چونکه ده ستی هه بووه له کوشتنی عومهر.

دووهم: په يامبهري خوا ﷺ ئوسامه ي کورې زه يدي نه کوشت کاتي ته ئويلی کرد، کاتيک رۆژي له يه کيک له جهنگه کاندا موشريکيکي بينی موسلمانانيکي زۆري کوشت، ئه ميش په لاماريدا، کابراي موشريک هه رکه ئه می بينی له ترسا خوئ له پشت داريکا شارده وه، ئوسامه ش شمشيره که ي به رز کرده وه بيکوژيت، کابرا وتي: أشهد أن لا إله إلا الله، به لام ئوسامه وازی نه هيئا و هه ر کوشتی، جا

(۱) (الطبقات) لابن سعد (۲۵۵/۳) بسند صحيح.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب: الديات، باب: اذا أصاب قوم من رجل، حديث (۶۸۹۶).

که ئەم هه‌واله گه‌یشت به په‌یامبه‌ری خوا ﷺ، بانگی ئوسامه‌ی کرد و پیتی وت: کوشتت دوا‌ی نه‌وه‌ی وتی لا إله إلا الله؟!

وتی: نه‌ی په‌سولی خوا له ترسی شمشیره‌که وای وت، فه‌رموی: دلێت شه‌ق کرد (تابزانی‌ت له ترسا وتی؟)، ئیتر به‌رده‌وام هه‌ر ده‌یگوته‌وه: کوشتت دوا‌ی نه‌وه‌ی وتی: لا إله إلا الله، تاوام لی‌هات خۆزگه‌م ده‌خواست که نه‌و پۆژه موسولمان ببوایه‌م^(۱).

جا په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ئوسامه‌ی نه‌کوشت له بری نه‌و کابرایه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئوسامه وای لی‌کدا بووه‌وه، جا ئەمه‌ش هه‌مان حاله‌ته بو عوسمان، عوبه‌یدوللای کورێ عومه‌ری نه‌کوشت چونکه حاله‌ته‌که‌ی وا لی‌کدا بووه‌وه و تاویل کردبوو.

سییه‌م: ئەلێن: هورمزان وه‌لی ئەمری نه‌بووه (خاوه‌نی نه‌بووه)، جا هه‌ر کوژراوی‌کیش وه‌لی نه‌بی، ئەوا راسته‌وخۆ خه‌لیفه ده‌بیته وه‌لی ئەمری، بۆیه له‌ خوی‌نی نه‌و پیاوه‌ خۆش بوو، هه‌ندیکی تر ئەلێن: کورێکی هه‌بووه به‌ ناوی (القامذبان)، نه‌و له‌ خوی‌نی عوبه‌یدوللا خۆش بووه^(۱).

(۱) متفق علیه: (صحيح البخاری) كتاب المغازی، باب بعث النبي اسامة إلى الحرات، حديث (٤٢٦٩)، (صحيح مسلم) كتاب الايمان: باب تحريم قتل الكافر بعد أن قال: لا إله إلا الله (١٥٨) (٩٦). [په‌یامبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ((أن الإسلام يهدم ما كان قبله)) واته‌ بی‌گومان ئیسلام بوون هه‌رچی تاوانی پیش خۆیه‌تی ده‌سپێته‌وه. بۆیه ئوسامه وا ئەلی. (وه‌رگێڕ)]

(۱) چیرۆکی ده‌سته‌لگرتنی قامذبان له‌ خوی‌نی عوبه‌یدوللا له‌ تاریخی ته‌به‌ریدا‌یه ٣/٣٠٥، به‌لام له‌ رێگه‌ی سه‌یفی کورێ عومه‌ری که‌زابه‌وه‌یه.

لینگری دوازدهههه: زیاد کردنی بانگی دووه می پوژی جومعه.

په یامبه ری خواص الله ده فهرمویت: «علیکم بسنتی و سنه الخلفاء الراشدين من بعدی». واته: (دهست بگرن به سوننه تی من و سوننه تی جینشینه سهر راسته کانی دواى منه وه) ^(١).

نهم زیاده یه ش له سوننه تی خلیفه راشده کانه وه یه، به دلنیا ییه وه عوسمان یه کیکه لهو خلیفه راشدیانه، جا دواى فراوان بوونی شاری مه دینه، بهر ژه وه ندی له وه دا بینى نهم بانگه زیاد بکات بو ټاگادار کرده وه ی خه لکی که وا کاتی نوژی هه ینی نریک بوته وه، نهم ئیجتهاده ی کرد و سهر جهم هاوه لانیس رازی بوون له سهری، بهرده و امیش کاری پیکراوه و کهس پیچه وانه ی نه کرده وه، نه له سهرده می عدلی ^(١) و نه له سهرده می موعاویه و نه له سهرده می به نی ئومه ییه و نه له سهرده می به نی عه بباسیش، ته نانه ت تا نه مړوش کهس له موسولمانان پیچه وانه ی نه مه ی نه کرده وه، ههر بویه به ئیجماعی هه موو موسولمانان نهم کاره سوننه ته.

دواى نه وه ش، نهم کاره بنچینه یه کی له شهر عدا هه یه، که بانگی یه کهم ^(٢) له نوژی به یانیدا، پی نه چی عوسمان قیاسی له سهر نهو بانگه کرد بی.

(١) (سنن أبی داود): کتاب السنة، باب فی لزوم فی السنة، حدیث (٤٦٠٧)، (سنن الترمذی): کتاب العلم، باب ما جاء فی الأخذ بالسنة، حدیث (٢٦٧٦).

(١) شیخی نه لبانی له کتیبی (الأجوبة النافعة) دا (١١٤) نه لی: (عدلی له کوفه دا کاری به سوننه ده کرد و بانگه که ی عوسمانی نه ده دا وه له قورتبیدا هاتووه...) (وهرگیتر).

(٢) به داخه وه نه لیم: لای ئیمه نه مړو نهم سوننه ته مردوه، ته نها یه بانگ نه درى، خوزگه ههر واش بمایه ؟! پوژشتوون بانگی دووه میان هیتاوه ته شوین بانگی یه کهم وه له باتی له فزه کانی بانگی یه کهم له فزه کانی بانگی دووه می له شوین نه دن، واته: سوننه تانیکیان کوشتووه بیدعانیکیان بهرپا کرده وه، که نه ویش خویندنی هه ندی نه زکاره له پیش بانگدا، وه گوړینی له فزی

لینگری سیازدههم: گیرانهوی حه کهم، له کاتیځدا په یامبهری خوا نه فی کردبوو.

ئهم بوختانهش له سی روانگه وه وه لام ئه دینه وه:

یه کهم: ئهمه ئیسپات نه بووه و سه نه دیکی صحیحی نی یه.

دووه م: حه کهم یه کیځکه له وانه ی که له سالی فته ح دا موسولمانان بوو، یه کیځ بووه له نازاد کراوه کان (الطلقاء)^(۱) و طلقا کانیښ شوینیان مه که بووه، هه رگیز له مه دینه نه زیاون، باشه چوڼ په یامبهری خوا ﷺ له مه دینه نه فی ده کا و دوری ده خاته وه، له کاتیځدا ئهم به هیچ شیوه یه که خه لکی مه دینه نیه...؟!

سییه م: ئهو نه فی ه ی له شهر یعتی ئیسلامدا دانراوه لای نه ولایینی سالیځکه، هه رگیز له شهر ی خوا دا نه بووه که که سیځ بۆ هه تا هه تایه نه فی بکریټ، ئهمه چ تاوانیځکه مروځ پیی شایسته ی ئهو بکات، بۆ هه تا هه تایه نه فی بکری و له زیدی خو ی دور بخریته وه؟!

جا نه فی کردن سزایه کی ته مییییه له لایه ن حاکمه وه ده سه پیټری، گریان په یامبهری خوا ﷺ نه فی کردووه و هه ر به نه فی کراوی بی به دریژایی ژیان ی په یامبه ر ﷺ ماوه ته وه، له خیلافه تی ته بویکریښ به هه مان شیوه ماوه ته وه، له خیلافه تی عومه ریشدا هه ر به نه فی کراوی ماوه ته وه، ئینجا دوا ی ئهم هه مووه

بانگی دوهم، وه به ئیجماعی زانایان کاتی بانگی یه کهم، نه کاتی نویژی به یانییه، نه پوژوانیښ به بانگه ئیمساکیان له سه ر واجب ده بی. فإنا لله وإنا إليه راجعون، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. (وه رگیټ)

(۱) خوښه ویستی خوا که سالی فته ح هاته مه که که وه، پیی ووتن: اذهبوا فأنتم الطلقاء، برپوڼ ئیوه نازادکراون، بویه ناوی طلقایان به سه ردا برآ. (وه رگیټ)

عوسمان گيړاويه تيه وه، دواي چهند سال؟ دواي زياتر له بيست و پينج سال. باشه خرابي هم كار له كوييه تي؟

همه گريمان نه گهر راست بي، كه راست نيه، دواي نه وهش په يامبه ري خوا ﷺ تكاي عوسمانی بو عه بدوللای كوري ئه بي سرح قبول كړد، دواي نه وهی هه لگه پايه وه، بيگومان هه كه م كاريكي له مه گه وره تري نه كړدوه، ئيدي چوڼ په يامبه ري خوا ﷺ لهو خوش ده بي به لام له م خوش نابي!!

همه نهو ليگرتن (المآخذ) و تانانه يه له سهر عوسمان. وه ده تواني به پي هم خسته يه ي خواره وه دابه شي بكهين:

١٣، ٥، ٣، ٢	شتانيكي بي بنه ما
١٠، ٨، ٤	چاكه
١٢، ١١، ٧، ٦، ١	ئيجه تهاد
٩	هه لانيكي نوم بوو وچاوپوشي ليكراو

باسى شەشەم

كوشتنى عوسمانى كورى عەففان ﷺ

دواى وروژاندنى ئەم شتانه لەسەر عوسمان، لە سالى سى و پىنجى كۆچيدا، كۆمەلە خەلكىك لە بەصرەو و كۆمەلە خەلكىك لە كوفەو و كۆمەلە خەلكىك لە ميسرەو بەرەو مەدينە كەوتنە پى، وایان پيشاندا كە نيازى حەجیان هەيه، بەلام لە ژێرەو نيازى دەرچونيان هەبوو لە عوسمان، جياوازی هەيه لە بارەى ژمارەيانەو، ئەلین: دوو هەزار لە ميسر و دوو هەزار لە كوفە و دوو هەزار لە بەسرە بوون، هەندىكى تر ئەلین: بەلكو هەر هەموویان دوو هەزار بوون، پەئى تریش هەنە، لە راستیدا سەر ژمىرەكى ورد نىيە تا ژمارەیان كوتومت دیارى بكە، بەلام بە هەر حال نە لە دوو هەزار كەمتر و نە لە شەش هەزار زیاتر بوون.

پۆشتنە مەدينەو، جا ئەم خەلكانەى كە هاتبوون هەموویان دەم سپی عەشرەتى خۆیان بوون، هاتبوون بۆ لە كارلەردنى عوسمان، ئیتر بە هەرەشە كردن بى یان بە هیزى بازو، لە كۆتایی مانگی (ذی القعدة) دا بوو دەورى ماله كەى عوسمانیاندا و فەرمانیان پێكرد خۆى واز لە خىلافەت بهینى، ئەم ئابلقەيه هەتا هەژدەى ذى الحجة بەردەوام بوو، كە ئەكاتە پۆژى كوشتنى عوسمان ﷺ.

ئەلین: ئابلقە كە چل پۆژ بەردەوام بوو، بەلام هەندىكى تر شتى تر ئەلین، هەرچۆنىك بى لە چل و يەك پۆژ زیاتر نەبوو.

كە لە ماله كەى خۆیدا ئابلقەى درا، لە نوێژى جەماعەت قەدەغە كرا، تەنانت لە ئاويش، ئەو هەبوو پیاویك لە سەرانی فیتنە كە بەرنوێژى بۆ خەلك

دەکرد، تا ئەوەبوو عوبەيدوللای کورپى عەدى کورپى خیار ھات بۆلای عوسمان و پىيى ووت: سەرى فتنە کە نوێژ بە خەلکى دەکات، ئەمەر بەچى ئەفەر موون؟ ئەویش وتى: (نوێژ باشتەین شتیکە خەلک ئەنجامى ئەدات، جا ئەگەر خەلک چاک بوون تۆش چاک بە، ئەگەریش خراب بوون ئەوا خۆت لە خراپەیان بە دوور بگرە) ^(١).

ھەندیک لە ھاوەلانی پەيامبەر ﷺ رۆیشتنە مالا کەى عوسمان بە مەبەستى بەرگرى لیکردنى، لە بەناویانگترینى ئەوانەى رۆیشتنە مالا کەى و لەگەڵیدا دانىشتن ھەسەنى کورپى عەلى و ھوسەینى کورپى عەلى و عەبدوللای کورپى زوبەیر و ئەبوھورەیرە و موحەممەدى کورپى تەلحەى کورپى عوبەيدوللای (السجاد) و عەبدوللای کورپى عومەر بوون، ئەمانە ھەر ھەموویان شمشیریان دەرھێنا و رۆبەرۆى ئەو ستەمکار و زۆردارانە وەستانەو کە بۆ کوشتنى عوسمان ﷺ ھاتبوون ^(٢).

* ھەر ھەھا صەفیەى داىکى ئیمانداران بەسەر و لاخیکەو بوو کە کینانەى خزمەتکارى رايدە کیشا، ئەوەبوو ئەشتەر لە پێگادا پىيى گەشت و کیشای بە ناو چاو و لاخە کەیدا.

داىکى ئیمانداران وتى: بىگەرێننەو، با ئەم سەگە ئابروم نەبات ^(٣).

بەلام عوسمان فەرمانى کرد بە ھاوەلان نەجەنگن، تەنانەت لە ھەندیک رىوايەتدا ھاتوو: کەوا زیاتر لە ھەوت سەد کەس لە کورپى صەحابە ھاتوون بۆ

(١) (البداية والنهاية) (١٨٤/٧).

(٢) (البداية والنهاية) (١٨٤/٧).

(٣) (الطبقات) ابن سعد (١٢٨٠/٨)، و إسناده حسن.

بهرگريکردن له عوسمان، به لّام تهنانهت ئهم چهوت سهد كه سهش ههر ناگه نه ژماره ي ئهو سته مكارانه كه به لاني كه مه وه هك گوتويانه دوو ههزار كهس بوون.

* له عه بدوللای کورې عامرې کورې پهبیعه وه ئه لّی: له گه لّ عوسماندا بووم له ماله کهیدا، ناگام لّی بوو وتی: جهخت ده که مه وه له سهر ههر که سیك كه گوپراهه لیم به واجب ده زانی، با ده ست هه لگري و چه كه كه ی دابنی^(۱) * له ئیبن سیرینه وه ده لّی: زهیدی کورې سابت هاته لای عوسمان عليه السلام و پئی ووت: ئه ی ئه میری ئیمانداران ئه وه پشتیوانه کان له بهر ده رگان، ئه لّین: ئه گهر ئه ته و ی جاريکی تر و دووباره ئه بیینه وه به ئه نصاری خوا و ئه که وین له گه لّت ههروه کو چۆن له گه لّ پهبامبهری خوا عليه السلام بووین.

به لّام عوسمان وتی: به شه پرکردن نه خیر^(۲) * ههروه ها ئیبن عومه ریش رویشته ژوره وه بۆلای، به ئیبن عومه ری ووت :

ئه ی کورې عومه ر ده بینی ئه وانه چی ئه لّین؟! ئه لّین واز بیینه و خۆت مه ده کوشت.

ئیبن عومه ر پئی ووت: ئه گهر وازی لّی بهینی هه تا هه تایه ده ژیت؟

وتی: نه خیر

ئیبن عومه ر وتی: ئه گهر وازی لّی نه هینی له وه زیاتر هه یه كه بتکوژن؟

(۱) (المصنف) لابن أبي شيبة (۲۴/۱۵) رقم ۱۹۵۰۸) بسند صحيح.

(۲) (المصنف) لابن أبي شيبة (۲۰۵/۱۵) رقم ۱۹۵۰۹) بسند صحيح.

وتی: نه خیر.

ئین عومهر وتی: نهی به ههشت و ئاگریان به دهسته؟

وتی: نه خیر.

ئین عومهر وتی: کهواته من وا ئه بینم جلیک که خوا له بهرتی کردوه له بهری نه که نی، ئیتر دواى تو بپیته عادهت (سنة)، هه رکه خه لکیک خه لیفه که یان یان فەرمانپه واکه یان به دل نه بوو لایبدهن^(۱)

* ههروهه عوسمان به بهنده کانی خوی ووت: هه رکه س چه که که ی دابنی و شه پنه کات، له بهر خوا ئازادی ده که م.

کهواته عوسمان خوی نه یه یشتووه خه لک شه پنه کات.

له گه ل نه مه شدا چوار گه نجی قورپه یشی که خه لتانه خوین کرابوون خرا نه سه ر شان و بران به هو ی بهرگری کردنیان له عوسمان، ئه وانیش بریتی بوون له: هه سه نی کوپی عه لی - عه بدوللای کوپی زویه ر - مه پروانی کوپی هه که م - موحه مه دی کوپی حاته ب^(۲)

کی عوسمانی کوشت؟

دواى گه مارۆدانی عوسمان و ده وردانی ماله که ی، له کاتی کدا قورئانه که ی له بهر ده ستدا بوو و قورئانی نه خویند کوشتیان.

(۱) أخرجه أحمد فی کتاب (فضائل الصحابة) (۴۷۳/۱ رقم ۷۶۷) بإسناد صحيح.

(۲) (الاستيعاب) لابن عبد البر بحاشية (الاصابة) (۷۸/۳).

پرسىيان له حەسەنى بەسرى - كە لەوسەردەمەدا ژياو و لەگەورە تابەيەكانە -
لەبارەى ئەوانەى عوسمانيان كوشت: كەس لە موهاجرىن و ئەنصارى تىابوو؟
ئەوئىش وتى: ئەوانە كۆمەلئى ياخى و گومرا بوون لە خەلكى مىسر^(۱).

بەلام سەركرەدەكانيان ناسراون، برىتين لە: كىنانەى كورپى بىشەر، پۆمانى
يەمانى، پىاوئىك بە ناوى جەبەلە، سودانى كورپى حەمپان، لەگەل پىاوئىكى تر لە
خىللى سەدوس كە بە (الموت الاسود) ناسراو.

هەندىك ئەلئىن: مالىكى كورپى ئەشتەرى نەخەيش.

ئا ئەمانە سەركرەدايەتى ئەو ئازاوەيانە كرد دژ بە عوسمان.

بەلام كى راستەوخۆ كوشتى؟ ئەو بەناوبانگە كە پىاوئىكى مىسرى بوو بە
ناوى جەبەلە.

* لە عەمرەى كچى ئەرتەئەو ئەلئى: لەو سالتەى وا عوسمان كوژرا، لەگەل
عائىشەدا بووم بۆ مەككە ئەرۆيشتىن، دواى كە هاتىنەو بە مەدىنەدا تى پەرىن،
ئەو قورئانەمان بينى كە كاتىك عوسمان كوژرابوو لە باوەشيدا بوو، دەبينىن
يەكەمىن دلۆپى خوينەكەى كەوتۆتە سەر ئەم ئايەتە: ﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُ بِهِ
فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ {البقرة ۱۳۷}.

واتە: (ئىنجا ئەگەر برۆايان هینا بەو وینەيەى كە ئیو برۆاتان پى هیناوە،
ئەو بىگومان پى راستيان دۆزیهو و ئەگەر پشتيان هەلكرد و نەيانويست ئەو

ئهوان له دوه ره کیدان، خودا ئاگاداری تۆ ئەکات لهوان (له ناویان دهبات بۆت) وه
هر خوايه بیسه ری زانا).

عه مری کچی ئهرته ئه ئه لئ: هه ربۆیه ده بینی یه کیکیان به ریکی نه مرد^(١).

* هه ره ها له موحه مه دی کوری سیرینه وه ئه لئ: به ده وری که عبه دا
ده سورامه وه بینیم پیاویک ده پارایته وه و ئه یوت: په ره ردگارا ! لیم خوش بیه،
ئه گهرچی وا نازانم لیم خوش بی!

ئه لئ: منیش پیم سهیر بوو، وتم: ئه ی بهنده ی خوا من گویم له کهس نه بووه
به م شیوازه ی تۆ بیاریته وه ؟!

ئه ویش وتی: ئاخر ئه من په یانم به خوا دابوو بهس دهستم بگاته عوسمان
زلله یه کی پیاکیشم، ئه وه بوو کاتی که کوشتیان له نیو جیگه له ماله که ی خوی
دانرابوو، خه لک دههاتن نوێژیان له سه ر ده کرد، منیش خۆم کرده ژوره وه و وام
پیشاندا که بۆ نوێژکردن هاتووم، که بینیم ده ورم چۆله و ماله که که سی تیدا
نییه، بان چاویم لادا و زلله یه کم پیاکیشا، بۆ خوی دهستم وشک بوو ! ئین سیرین
ئه لئ: دهستم بین و شک بوو وه کو دار^(٢).

* * *

(١) أخرجه أحمد في كتاب (فضائل الصحابة) (٥٠١/١ رقم ٨١٧) واسناده صحيح وانظر
كذلك (٧٦٦/٧٦٥).

(٢) (البداية و النهاية) (٢٠٠/٧)، و راویه کانی هه موو سيقهن، جگه له (عیسای کوری
مینهل) نه بی، ئه میش ئین حیبان له (الثقات) دا هیناویه تی، وه هه ریه که له بوخاری له (تاریخ
الکبیر) (٣٩٩/٦) و ئین ئه بی حاتیم له (الجرح و التعديل) دا (٢٨٨/٦) باسیان کردووه و لئی
بیدهنگ بوون.

چۆن عوسمان ﷺ کوژرا و کەسیش له هاوهڵان بهرگری لێ نه کرد؟

هۆکاری یه کهم :

عوسمان خۆی له سهڕ ئه مه جه ختی ده کرد و داوای لێکردن شمشیره کانیان دابنێن و واز له شهڕ کردن بێنن، خۆی تهسلیمی قهزا و قهدهری خوای بالا کردبوو.

ئه مه ش ئاماژه یه بۆ دوو شت :

یه که میان: لێهاتویی و زیره کی عوسمان.

دوو هه میان: په حه مت و به زه یی عوسمان به ئومه تی موحه ممه ددا ﷺ، چونکه ئه یزانی ئه م ئه عرابیانه گه مژهن و له هه یچ تێناگهن، نه تی خرایان هه یه، بۆیه وای ده بیینی ئه گه ر هاوهڵان پویه پرویان بینه وه خراپه (مه فسه ده) ی زۆر تر ئه بی وهك له كوشتنی تاكه كه سیك، له وه ئه چو هاوهڵێکی زۆر بكوژرایه ن، ده سترێژیش بکرایه ته سه ر ناموس و مالیشیان، بۆیه ئه مه ی به باش زانی كه ته نها خۆی بكوژریت و ئه و هه موو هاوهڵه ی په یامبه ر ﷺ به كوشت نه دا و ئابروی مه دینه ی په یامبه ری خوا ﷺ بپارێزیت.

هۆکاری دووهم:

هاوهڵان ژماره یان زۆر زۆر كه متر بوو له و خه وارجانه، چونکه ئه وکاته هاوهڵانی په یامبه ر ﷺ به سه ر چوار ناوچه دا دابه ش بوو بوون:

شوینی یه کهم: مه ککه؛ له بهر ئه وه ی مه و سه که مه و سه ی حه ج بوو، هاوهڵێکی زۆر پۆشیتبوون بۆ حه ج و ئاماده نه بوون.

به سیره و میسر و شام و ... هتد.

شوینی سییہم: لہ جیہاددا بوون.

خه‌وارجانە نه‌بوون.

ھۆكاری سییەم:

وایانده زانی کاره که سهر بۆ کوشتن ناکیشیت.

نه‌یهیشتوه به‌رگری لی بکری و شهر له‌گه‌ل ته‌و خه‌وارجانه بکری.

بهشی چوارهم

خیلافهتی ئهمیری ئیمانداران عهلی
کورێ ئه بو تالب رضی اللہ عنہ سالتی ۳۵ بو ۷۰ ک

باسی یہ کہم

عہلی کوری ئہبو تالب ﷺ لہ چند دیریکدا

* ناو و رچہ لہ کی :

ناوی عہلی کوری ئہبو تالبی کوری عہبدولموتہ لیلی کوری ہاشمی کوری
عہبدمہ نافہ، ئاموزای پھیامبہرہ ﷺ ومیردی گہورہی ئافرہ تانی دونیایہ
(فاتیمہی کچی پھیامبہرہ ﷺ)، باوکی ہردوو کچہ زاکہی پھیامبہرہ ﷺ
حسہن و حوسہین سہلامی خویان لی بی. دایکی ناوی: فاتیمہی کچی ئہسہدی
کچی ہاشمی کچی عہبد مہ نافہ^(۱)، کہ یہ کہمین کہ سیکہ لہ بنہ مالہی ہاشمی لہ
ئافرہ تیکی ہاشمی بوو بیت.

کونیہ کہی: ئہبولحہ سہنہ، پھیامبہرہ ﷺ کونیہی (ئہبو توراب) یشی لیناوہ.
ہر بہ مندالی موسولمان بووہ ولہ سہر رہئی مہ شہور ہشت سالان بووہ^(۲).

* خیزانہ کانی عہلی:

۱. فاتیمہی کچی پھیامبہری خوا ﷺ.
۲. ئومامہی کچی ئہبولعاص، کہ دایکی دہ کاتہ زہینہ بی کچی پھیامبہری
خوا ﷺ، دوی وہ فاتی فاتیمہی پوری، عہلی خواستی.
۳. خہولہی کچی جہ عفہری کوری قہیس.

(۱) (معرفة الصحابة) (۱/۲۷۸).

(۲) (معرفة الصحابة) (۱/۲۷۸).

۴. له يلاي کچي مه سعود.

۵. نوم نه لبه نيني کچي حيزام.

۶. نه سمائي کچي عومدهيس.

۷. صه هبائي کچي ره بيعه.

۸. نوم سه عيدي کچي عوروه.

* مندا له کاني :

کورپه کان: حه سهن - حوسه ين - موحه مدهي گه وره - عوبه يدوللا -
 نه بويه کر - عه باسي گه وره - عوسمان - جه عفهری گه وره - عه بدوللا - يه حيا
 - عه ون - عومهری گه وره - موحه مدهي ناوه راست - موحه مدهي بچوک.

کچه کان: زهينه بي گه وره - نوم که لسومي گه وره - روقه ييه - دايکی
 حه سهن - ره مله ي گه وره - نوم هاني - مه يمونه - زهينه بي بچوک - ره مله ي
 بچوم - نوم که لسومي بچوک - فاتيحه - نومامه - خديجه - نومو لکپرام -
 نوم سه له مه - نوم جه عفهر - جومانه - نه فيسه.

* فزله کاني عه لي :

ده توانين فزله کاني عه لي ﷺ بکهينه سي به شهوه:

۱. هه نديکی تايبه ته به خو يه وه.

۲. هه نديکی له گهل ټال و به يتدايه.

٣. هه نديكي له گهل كومه لي هاوه لانداه.

په كه ميان: نهو فزلاته ي كه تاييه تن به خويه وه:

له وانه: له نهو هورهيره وه ﷺ نه لي: په يامبهري خوا ﷺ له رږږي خه يبهردا فهرمووي: (نالاکه دده مه دهستي پياويکه وه، خوا و په يامبهره که ي خوشيان دهوټ و نهویش خوا و په يامبهره که ي خوشدهوټ) (١).

له وانه: له عهليه وه نه لي: په يامبهري خوا ﷺ پي و تم: (که س خوشتي ناوي مه گهر موسلمان، که سيش رقي ليت نابي مه گهر مونا فيق) (٢).

له وانه: له سه عدي کورې نه بي وه قاصه وه ﷺ نه لي: پيغه مبهري خوا ﷺ به عه لي فهرموو: (تو بو من وه کو هاروني بو موسا؟ به لام نه ونده هه يه په يامبهري دواي من نييه) (٣).

له وانه: له زهيد ي کورې نه رقه موه نه لي: په يامبهري خوا ﷺ فهرمووي: (هر که س من دوستيم نهوا عه ليش دوستيتي) (٤).

(١) أخرجه البخاري: كتاب فضائل، باب مناقب علي (٣٧٠٢). و مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل علي (٢٤٠٥).

(٢) أخرجه مسلم في كتاب الايمان، باب الدليل على أن حب الانصار و علي من الايمان (٧٨).

(٣) أخرجه البخاري: كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب علي (٣٧٠٦). و مسلم في كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي (٢٤٠٤).

(٤) أخرجه أحمد (٣٥٠/٥) واسناده صحيح.

دووه ميان: فەزڵەكانى ئال و بەيت - كە ئەمىش يەككە لە ئالوبەيت:-

لەوانە: لە زەيدى كۆرى ئەرقەمەو ئەلى: پەيامبەرى خوا ﷺ لە نىوان مەككە و مەدينەدا لە لاى جۆگەلەيەك ووتارىكى بۆ خويندين كە پىي دەوترا (خُم)، فەرموى: (ئەي خەلکينە ئە من دوو شتى سەنگينم لە نىوانتاندا بە جى هيشتووه، يەككيان لەوەكەى تريان گەورە ترە) ئەو بوو باسى قورئانى كرد و جەختى لەسەر كردهووه و پاشان فەرموى (هەروەها خانەوادەكەم، خواتان بەياد دىنمەو لە ئاست ئەهلو بەيتەكەم، خواتان بەياد دىنمەو لە ئاست ئەهلو بەيتەكەم، خواتان بەياد دىنمەو لە ئاست ئەهلو بەيتەكەم). بە زەيد ووترا: ئەي ئەهلو بەيتەكەى كين؟ ئەو شتى وتى: ئەوانەن وا خيرو سەدەقەيان لەسەر قەدەغە كرابوو، كە ئالى عەلى و ئالى عەقىل و ئالى جەعفەرو ئالى عەباسن. بە زەيد ووترا: هەمو ئەمانە لە ئەهل و بەيتين؟ وتى: بەلى^(۱).

لەوانە: لە عائىشەو ئەلى: (بەرە بەيانىك پيغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو و بوردهيهكى سوفى لەسەر شان بوو، پاشان عەلى و فاتيمە و حەسەن و حوسەيني خستە ژىر كراسەكەو و ئينجا فەرموى: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ۳۳]. واتە: (بەرپاستى ئەي (ئەهل و بەيت) پەيامبەر ﷺ خوا دەيهوى ئيوە لە هەر جۆره پيسى و گوناھيەك دوور بختەووهو پاك و خاوينتان بکاتەووه بە تەواوەتى)^(۱).

(۱) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب ما جاء في فضل علي (۲۴۰۸).

(۱) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أهل بيت النبي (۲۴۲۴).

سييه ميان: فه زله گشتيه ګاني:

له وانه: په يامبهري خوا ﷺ ته فرموي: (پاوهسته ئه ي حيراء تو ته نها په يامبهري، يا صديق، يا شهيدت له سهره^(١)).

له و کاتهش کيوي ثوحد په يامبهري خوا ﷺ و نه بويه کر و عومهر و عوسمان و علي و ته لحه و زوبير و سعدي له سهر بوو - په زاي خوا له هه مويان پيټ-.

له وانه: له سه عيدي کوري زه يده وه نه لي: په يامبهري خوا ﷺ فرموي: (ده کهس له بهه شتن: نه بويه کر له بهه شتايه، عومهر له بهه شتايه، علي له بهه شتايه، عوسمان له بهه شتايه، ته لحه له بهه شتايه، زوبير له بهه شتايه، نه بوعويه يده له بهه شتايه، عه بدولپه چماني کوري عه وف له بهه شتايه، سه عد له بهه شتايه، هاوړيکه تان له بهه شتايه)^(٢).

له وانه: له عه بدوللاي کوري مه سعوده وه ﷺ نه لي: په يامبهري خوا ﷺ فرموي: (باشتريني خه لك، خه لګاني سه رده مي منن، ئينجا نه وانه ي دواي نه وان، ئينجا نه وانه ي دواي نه وان)^(١).

(١) أخرجه مسلم: كتاب فضائل الصحابة باب فضائل طلحة والزبير (٢٤١٧) عن أبي هريرة.

(٢) أخرجه الترمذي في كتاب المناقب، باب مناقب عبدالرحمن بن عوف (٣٧٤٨) واسناده صحيح. نه وې زه يده که نه لي: وه هاوړيکه تان له بهه شتايه، مه بهستي خو يه تي.

(١) صحيح البخاري كتاب فضائل الصحابة، باب فضائل أصحاب النبي ح (٣٦٥١).

ومسلم في كتاب فضائل الصحابة، باب فضل الصحابة (٢٥٣٣).

* ههروهه ها لهو شتانهي تر كه عهلي تاييه تمهندي پي پيدا كرد و له هاورپيكانى جيا كردهوه:

جهنگي خهندهق:

له پوژي خهندهقدا دهړچوو بو پوبهړو بوونهوهي عهمرى كوپى عهبد ود، پيى ووت: نهى عهمر تو پهيانت به خوا داوه كهوا ههړ قوپهيشيهك داواى يهكيك له دوو پيويستيهت لي بكا نهوا وهلامى دهيتهوه، نهويش وتى: بهلي. عهلى وتى: جا نهمن بانگت دهكهه بولاي خوا و پهيامبهړ و بو لاي ئيسلام. عهمر وتى: پيوهيسستم بهوه نيبه. عهلى وتى: كهواته داواى موبارهزهه له گهل بكه. نهويش وتى: بو نهى كوپى برام؟ بهخوا ههز ناكهه بتكوژم. عهلى پيى ووت: بهلام بهخوا من ههز دهكهه بتكوژم. ئيتر عهمر گهرم بوو و لهسهړ نهسپهكهى هاته خوارهوه و ملي ليكردهوه و دايبه نيو چاويدا و پاشان هاته بهرانبهړ عهلى و موبارهزهى له گهل كرد، نهوهبوو عهلى كوشتى. جا عهمر وتى:

وَلَقَدْ بَحَحْتُ مِنَ النَّدَا ۖ لَجَمْعِهِمْ هَلْ مِنْ مُبَارِزٍ
وَوَقَفْتُ إِذْ جَبُنَ الْمُشَجَّاءُ ۖ عُ مَوْقِفَ الْقِرْنِ الْمُنَاجِزِ
وَلِذَاكَ إِنِّي لَمْ أَزَلْ مُتَسَرِّعًا قَبْلَ اهْزَاهِزْ
إِنَّ الشَّجَاعَةَ فِي الْفَتَى وَالْجُودَ مِنْ خَيْرِ الْغَرَائِزِ^(۱)

عهليش وهلامى دايبهوه و وتى:

(۱) (علي بن أبي طالب) للصلاحي ص ۹۹. وانظر: (البداية والنهاية) حوادث سنة ۵هـ، غزوة

لَا تَعْجَلْنَ فَقَدْ أَتَاكَ مُجِيبُ صَوْتِكَ غَيْرَ عَاجِزٍ
فِي نِيَّةٍ وَبَصِيرَةٍ وَالصِّدْقُ مَنْجَى كُلِّ فَائِزٍ
إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أُقِيمَ عَلَيْكَ نَائِحَةَ الْجَنَائِزِ
مِنْ ضَرَبَةِ نَجْلَاءٍ يَبْقَى ذِكْرُهَا عِنْدَ الْمَزَاهِرِ

رؤږي خه ييهر:

مهرحېي به هوډي هاته دهره وه و وتي:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرُ أَنِّي مَرْحَبُ شَاكِي السَّلَاحِ بَطْلٌ مُجَرَّبُ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ

خه ييهر يش نه زاني كه من مهرحېي، چهك به هيږ و به نه زمون چاو نه ترسم،
هر كه شهر بوو بليسه م دي و نا ترسم.

عه ليش وه لامې دايه وه و وتي:

أَنَا الَّذِي سَمَّيْتَنِي أُمِّي حَيْدَرَهُ كَلَيْثُ غَابَاتٍ كَرِيهِ الْمُنْظَرَةَ
وَفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السَّنْدَرَةِ

من نهوهم دايكم ناوي لي تاوم (حه يدهرم)، وه كو شيږي دارستان ديمه ن سهيرم،
دوژمن ده كوژم به زوړي و تاقي نه برم^(١).

(١) أخرجه مسلم في كتاب الجهاد، باب فضل الصحابة، باب غزوة ذي قرد (١٨٠٧).

* بهيعت پيداني عهلي ﷺ:

له موحه ممدى كورې حنه فيه وه، كه كورې عهلي كورې نه بوتالبه - پره زاي
خوای ليبي-، نه لي: عهلي هات بو ماله كهى عوسمان دواى نه وهى كوشتيان،
رؤيشته ماله وه و دهرگا كهى پشكوډا، خه لك هاتن و دايان له دهرگا، وتيان:
نه وهتا نهو پياوه كوژراوه، خو نابى خه لك بى خه ليفه بن، جا كهس له تو
شايسه تر شك نابهين بو نه م كاره.

عهلي پيگوتن: واز له من بينن! من وه زيرتان بم باشتره له وهى نه ميرتان بم.
نه وانيش گوتيان: نه خير، به خوا كهس له تو شايسه تر نيه بو نه م كاره،
نه ویش وتى: باشه كه هر واز ناهينن و هر نه بيت من بم، نه بي بهيعت
پيدانه كه م نهينى نه بي، نه روم بو مزگهوت، هر كهس نه يه وي بهيعه تم پى بدا با
بهيعت بدا، پاشان دهرچوو بو مزگهوت و خه لكى بهيعه تيان پيدا^(۱)، پاشان
هرچى موهاجير و نه سارى له مه دينه بوو بهيعه تيان پيدا.

نه لين: هه نديك له هاوه لان نامادهى بهيعت پيدانه كهى نه بوون وه كو
سه عدى كورې نه بي وه قاص و عه بدوللاى كورې عومهر و موحه ممدى كورې
مه سلهمه و... هتر.

هه نديكى تر نه لين: به لكو له لايهن هه مووانه وه بهيعه تى پيدراوه، نه م
بوچوونهش مه شهوړتره، چونكه سه عدى كورې نه بي وه قاص و عه بدوللاى كورې

(۱) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (۵۷۳/۲ رقم ۶۹۶)، واسناده صحيح.

عومهر و موحه مېدی کورې مه سله مه ته نها له جهنگ کردن له گه لیدا ناماده نه بوون وه گهرنا هه موویان به عه تیان پیداوه.

* عه وفی کورې ئه بی جه میلۀ ئه لّی: له خزمه تی حه سهنی به سریدا دانیش بووم جا ئه م له کاتی کوشتنی عوسماندا له مه دینه دا بووه، باسی هاوه لانی په پامبر ﷺ، ئیبن جه وشه نی غه ته فانی گوتی: ئه ی ئه بو سه عید خو سوکایه تی به ئه بو موسا کرا کاتیک شوینی عه لی کهوت^(۱)، حه سهن تورپه بوو هه تا له دهم و چاوی دهر کهوت، وتی: ئه ی ئه و خه لکه شوینی کی بکه وتایه ن؟! ئه میری ئیماندارانیان به مه زلومی کوشت خه لکیش پروویان کرده باشه که یان و به یعه تیان پیدا، ئه ی ئه و خه لکه شوینی کی بکه وتایه ن؟! چه ند جاریک هه ر ئه مه ی دووباره کردوه^(۲).

جا ئه هلی سوننه ت کوړا و یه ک دهنګن له سهر ئه وه ی که باشتړین هاوه لی په پامبر ﷺ دواى عوسمانی کورې عه ففان ﷺ عه لی کورې ئه بو تالبه ﷺ.

* ئیبن ته میه: ئه لّی: له ئه حمه ده وه رپوایه ت کراوه ووتویه تی: هه ر که سی له خیلافه تی عه لی بی دهنګ بی و هیچی له باره وه نه لّی، موپته دیعه و گومرپاره له گویدرئوه که ی مالّی خو یان. هه روه ها فره مانى کردووه به سه لام لی نه کردن و دوور که و تنه وه لی و هجر کردنی^(۱).

(۱) مېه سستی ئه وه یه خه لک که تانه یان له ئه بی موسا ددها به هو ی ئه وه یه وه شوینی عه لی که و تېوو، له کاتیکدا ئه بوایه شوینی نه که وتایه.

(۲) أخرجه أحمد في (فضائل الصحابة) (۵۷۶/۲ رقم ۹۷۶) باسناد صحيح.

(۱) (مجموع الفتاوى) (۴/۴۳۸).

ھەر بۆيە ئەھلى سوننەت يەككەنگن لەسەر ئەوھى كە باشتىن ھاوئى
 پەيامبەر ﷺ ئەبويەكرە، پاشان عومەرە، بەلام لە دواى عومەر جىاوازيان ھەيە
 -ھەرەك باسما كىرد-، كە ئايا عوسمانە يان عەلى، بەلام جىھورى زانايان پىيان
 وايە عوسمان باشتە لە عەلى، لەسەر ئەوھش كۆكن كە عەلى كورى ئەبو تالب
 چوارەم خەلىفەى راشىدە.

* * *

باسی د۵۹۹م

گرنگترین رووداوو کانی خیلافه تی عهلی ﷺ

* جهنگی جه مهل سالی ۳۶ ک:

کاتیځ بهیعت درا به عهلی کورپی ئه بو تالب، ته لحه و زوبهیر پوخسه تیان له عهلی ﷺ خواست که برۆن بو مه ککه ئه ویش پوخسه تی دان، له ویدا گه یشتن به دایکه عایشه، جا هه والی ئه وهی پیځه یشتبوو که عوسمان کوژراوه، هه ر له ویدا له مه ککه کوژونه وه و جهختیان له سه ر تو له سه ندنه وهی عوسمان کرده وه.

پاشان یه علای کورپی مونی له به سه ره وه و، عه بدوللای کورپی عامر له کوفه وه هاتن و له مه ککه دا کوژونه وه له سه ر تو له سه ندنه وهی عوسمان، که ئه بی سه ندری.

ئه وه بوو به خویان و ئه وانه شی دایان که وتبوون له مه ککه وه به ره وه به سه ره به ریځه وتن و به مه به سستی کوشتنی بکوژه کانی عوسمان، وایان ده بیانی که مه تر خه میه کیان کردوه له ئاست بهر گریکردن له عوسمان ﷺ.

عه لیش ﷺ له مه دینه دا بوو، عوسمانی کورپی حونه یفی کردبوو به والی به سه ره.

هه رکه گه یشتن عوسمانی کورپی حونه یف نیژدراوی نارد تا بزانی: بوچی هاتوون و چیان ده وی؟

وتیان: بکوژه کانی عوسمان ده وی.

پی ووتن: بوه ستن تا عه لی دی، و نه یه یشت برۆنه نیو به سه ره وه.

دواي ئموه جبهه له، كه يه كيټكه له بكورڅه كاني عوسمان، به هوت سهد كه سه وه هات بو شپړ كړدن له گه لئاندا، ئموه بوو توانيان سهرېكه ون به سهريدا و زورتيكيان لي بكوژن، بهو هوپيه وه زورتيك له خه لكې به سره هاتنه نيو ريزه كاني سوپاي ته لحه و زوبه ير و عايشه وه خوا له همويان پازي بي.

له م كاته دا عهلي هه والي ئهم شپړ و كوشتاره ي نيوان عوسماني كوري حونه يف، كه والي عهليه به سر به سره وه له گه ل ته لحه و زوبه ير و عايشه پيگه يشت، به ده هزار سهر بازه وه له مدينه وه بهر و كوفه كه وته ري.

ئا ليړه دا به پرووني بومان دهرده كه وټت كهوا عهلي كوري ئبو تالب دهرچوه بو ئه وان و ئه وان دهرنه چوون له ئهم^(۱)، ههرگيزيش مبه ستي كوشتار كړدنيان نه بووه له گه ل عهلي دا هه روهك هه نديك لايه ن و ئه وان ه ي پييان كاريگه رن ته سه وري ده كهن، خو ئه گه ر مبه ستي شيان كوشتاري عهلي بوايه راسته وخو دهرپويشتن بو مدينه، نهك بو به سره.

جا ته لحه و زوبه ير و عايشه و ئه وان ه شي له گه لئاندا بوون، ههرگيز نه خيلافه تي عهليان پوچل كړدو ته وه، نه تانه و ته شهريان لييداوه، نه به خراب باسيان كړدوه، نه به يعه تيان به جگه له عهلي داوه، نه بو كوشتاري وي دهرچوون بو به سره، نه سلنه ئو لهو كاته دا له به سره نه بووه.

(۱) پروانه له ۲۲۸-۲۲۹ بو بينيني وته يه كي شيخ الاسلام له م باره وه زور گرنگه. (وه رگي)

جا هەر وهك ئەحنەفی كۆری قەیس ئەلێ: دواى گەمارۆدانى عوسمان گەيشتم به تەلحە و زوبەير، وتم: ئەمر به چى دەفەرموون، من بزانم دەكۆژرێت؟ وتیان: خۆت بگەيەنە بە عەلى.

هەر وهە ئەلێ: دواى كوشتنى عوسمان لە مەككەدا گەيشتم بە عائىشە، وتم ئەمر بە چى ئەفەرمووى؟ وتى: خۆت بگەيەنە بە عەلى^(١).

ووتووێژ و دانوستانەكانى پيش شەرەكە:

عەلى، مىقدادى كۆرى ئەسودە و قەعقاعى كۆرى عەمرى نارد لە بۆ گفتۆگۆ كردن لە گەڵ تەلحە و زوبەيردا، ئەوهەبوو هەردولا لەسەر شەپنە كردن رێككەوتن و هەزلایە و دید و بۆچوونى خۆى لەمەر مەسەلەكە پوون كردهوه.

تەلحەو زوبەير وایان دەبینى كە نابیّت دەست بەردارى بكۆژەكانى عوسمان بن، بەلام عەلى وای دەبینى كە بەرژەوندى لەویدا نییه ئیستا دواى بكۆژەكانى عوسمان بكەوێت؛ بەلكو هەتا بارودۆخەكە هیۆر دەبیتهوه ئینجا، جا كوشتنى بكۆژەكانى عوسمان هەمووى كۆك بسو، جیاوازیەكە لەوهەبوو كەى ئەمانە بكۆژرێن؟ دواى رێككەوتنەكە هەردوو سوپاكە لە خۆشتى شەودا بەخۆشى سەریان نایەوه، بەلام سەبەئەكە (كە بكۆژەكانى عوسمانن) لە ناخۆشتى شەودا بەیانیان كردهوه، چونكە هەردوولا لەسەر ئەمان رێككەوتبوون، ئەو مێژوونوسانەشى كە باسى ئەم شەرەیان كردهوه ئاماژەیان بۆ ئەمە كردهوه، وهكو تەبەرى^(٢) و ئیبن كەسیر^(٣) و ئیبن ئەسیر^(١) و ئیبن حەزم^(٢) و... هتد.

(١) (فتح الباري) (٣٨/١٣). وقال: (أخرج الطبري باسناد صحيح).

(٢) (تاريخ الطبري) (٥١٧/٣).

(٣) (البدایة والنهاية) (٢٥٠٩/٧).

ئىتر سەبەئىيە كانىش كۆرۈپۈن لەسەر تىڭدانى ئەم رېڭكە وتىننامايە، ئەو ەبوو بەيەنى پىش مەلابانگدان، ەمووى خەوتىبوو، كۆمەللىك لەسەبەئىيە كان ەيرشيان كرده سەر سوپاكەى تەلخە و زوبەير و چەند سەربازىڭيان لى كوشت و رايان كرد. سوپاكەى تەلخە و تىڭگەيشتن كە سوپاكەى ەلى خيانەتيان كىروو، بۆيە چەند سەربازىڭى ئەمانىش بەو بەرە بەيەنە ەللىان كوتايە سەر سوپاكەى ەلى ﷺ، ئىتر سوپاكەى ەلىش و تىڭگەيشتن سوپاكەى تەلخە و زوبەير خيانەتيان كىروو، ئا بەو شىۋەيە وردە شەر ەر بەردەوام بوو تا بە تەواوۋەتى لە نىۋەرۇدا شەر ەلگىرسا.

ەدولە كان بۆ راگرتنى شەرەكە:

سەر كىردەى سوپاى ەردوولا ەوللى راگرتنى شەرپاندا، بەلام بى سود بوو، تەلخە ھاۋارى دەكرد: ئەى خەلكىنە ۋاز بىنن! بەلام كەس گوىى بۆ نەدەگرت، تا ۋاى لىھات وتى: ئاخ ... ئاخ، پەپولەى ئاگر و مىشولەى تەماع^(۱).

ەروەھا ەلىش بەھەمان شىۋە رېڭى لىدەكردن، بەلام كەس ەلامى نەئەدايەۋە، ەروەھا عائىشە لە رېڭەى كەعبى كورپى سەورەۋە قورئانىڭى نارد بەلكو شەرەكە رابگىرىت، بەلام سەبەئىيە كان تىربارانىان كىرو ەر لەوى كوشتيان. شەر ەر ۋايە -پەنا بەخوا- ەركە ەلگىرسا، ئىتر كەس ناتوانى بىكوژىننەۋە.

(۱) (الكامل في التاريخ) (۳/۱۲۰).

(۲) (الفصل في الملل و الأهواء والنحل) (۴/۲۹۳).

(۳) (تاريخ خليفة بن خياط) (۱۸۲).

ټیما می بوخاری چه ند دیږه شیعرنیکی ټیمروئو قهیس (امرؤ قیس)
ده هیئتته وه که ده لی:

الْحَرْبُ أَوَّلُ مَا تَكُونُ فَتِيَّةٌ تَسْعَى بِزِينَتِهَا لِكُلِّ جَهْلُولٍ
حَتَّى إِذَا اشْتَعَلَتْ وَشَبَّ ضَرَامُهَا وَلَّتْ عَجُوزًا غَيْرَ ذَاتِ حَلِيلٍ
شَمَطَاءَ يُنْكِرُ لَوْنَهَا وَتَغَيَّرَتْ مَكْرُوهَةً لِلشُّمِّ وَالتَّقْيِيلِ

جہنگ سهره تاکی وه کيژولهی جوان دواى خوۍ ده خا چي گهمژه و نه زان
هر که گري سهند و هاته بلیسه دان ده بیته پیره ټنیکی بی فهر و ږه زان گران
سهرسپی و ناشیرین و قیزه ون ناشی؛ نه بو بونکردن و نه بو ماچکردن^(۱)

شیخ الاسلام ټیبن ته میه: ده لی: فیتنه و ناشوب و به لا هر که هه لگرسا
خه لکانی ژیر گیر دین به ده ست گهمژه و نه زانه کانه وه، هر بویه نه و پیاوه
به ږزانه ی نه یان توانی نه و فیتنه یه خاموش بکه نه وه، عاده تی فیتنه ش هر
وابوه، وه خواى مه زن ده فهرموی: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ {الانفال: ۲۵}. واته: (خوتان پیاړیزن له فیتنه (ناشوب
و به لا) یه که به ته نها تووشی سته مکارانتان ناییت، هه مووتان ده گریته وه،
بشزانن که به راستی ټوله و سزای خوا زور سه خته^(۲).

(۱) «صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ»، كِتَابُ الْفِتْنَةِ، بَابُ الْفِتْنَةِ الَّتِي تَمُوجُ كَمَوْجِ الْبَحْرِ، قَبِيلُ الْحَدِيثِ (۷۰۹۶).

(۲) (مختصر منهاج السنة) (۲۸۱).

پرووداوی (جەمەل) لە سالى سى و شەشى كۆچى پويىدا، كە دەكاتە: سەرەتاي خيلافەتى عەلى عليه السلام، لە داوى نيوەرۆ دەستى پيكرى و پيش خۆرئاواوونى هەمان رۆژ كۆتايى پيهاى.

كۆمەلەكەى عەلى عليه السلام دە هەزار كەس بوون، بەلام ئەهلى جەمەل پيىنج شەش هەزارىك دەبوون، ئالاکەى سوپاكەى عەلى لەگەڵ موخەممەدى كورپى عەلى كورپى ئەبو تالبدا بوو، ئالاکەى ئەهلى جەمەل لەگەڵ عەبدوللای كورپى زوبەيردا بوو.

لەم رۆژەدا موسلمانىكى زۆر كوژران، فیتنەيەك خاى گەرە شمشیرەكانمانى لىي بيۆهى كرد، بۆ ئەوانيش داواى رەزامەندى وليخوشبون لە خوا ئەكەين.

كوشتنى تەلحە و زوبەير:

تەلحە و زوبەير و موخەممەدى كورپى تەلحە كوژران، زوبەير لەم جەنگە بەشداری نەكرد و تەلحەش هەروەها، لەبەر ئەوەى ئەگيرنەوه كەوا زوبەير دەگات بە عەلى، عەلى پيى دەلى: لە بىرت دى پەيامبەر عليه السلام فەرمووى: شەرى لەگەلدا دەكەيت و تۆ ستمىي لىدەكەى، بۆيە زوبەير پاشگەز بوويهوه و شەرى نەكرد و هەر لەو رۆژەشدا گەرايهوه^(۱). بۆيە راستيهكەى ئەويهيه شەرى نەكردبىت، بەلام ئايا ئەم گفتوگۆيه لە نيوان خويى و عەلى دا رويداوه؟

ئەمە خوا ئەزانى، لەبەر ئەوەى رىوايهتەكە سەنەديكى بەهيزى نيهيه، بەلام لە كتيبه ميژويهكاندا بەناويانگە.

(۱) (المصنف) لابن أبي شيبة (۲۸۳/۱۵) رقم ۱۹۶۷۴. وفيه رجل مجهول، وذكره الحافظ ابن حجر في (المطالب العلية) (۴۴۱۲).

له مەش مەشهورتر ئهوهيه كه زوبهير به شدارى ئەم شەپه‌ی نه‌کردووه، به غه‌در كوژراوه، به‌دهست پياويكه‌وه پيى ده‌گوترا ئين جرموز.

* به‌لام ته‌لحه، له‌و كاته‌ى كه سه‌رقاللى سارد كردنه‌وه‌ى خه‌لكى بوو له شه‌ركردن، به تيرىكى وى (بى مەبه‌ست) كوژرا، به‌لام ئه‌وه‌ى مەشهوره تيرىكى مه‌روانى كورپى حه‌كم به‌رى كه‌وتوو و داويه‌تى له زامىكى كوّن له قاجى و بووه‌ته هۆى مردنى.

شه‌ركوټايى هات و خه‌لكىكى زوړ كوژران، به تاييه‌ت له به‌رگريکردن له وشته‌كه‌ى عايشه، چونكه ئه‌و وه‌كو ره‌مزىك بوو بو ئه‌وان، به‌و هۆيه‌وه له پيناويدا خزيان ده‌دا كوشت. بۆيه هه‌ركه وشته‌كه‌ى دای به زه‌ويدا راسته‌خۆ جه‌نگه‌كه وه‌ستايه‌وه و به‌سه‌ركه‌وتنى عه‌لى كورپى ئه‌بو تالب ﷺ كوټايى پي‌هات. ئه‌گه‌ر چى راستر وايه بلىى كه‌س سه‌رنه‌كه‌وت، به‌لكو ئيسلام و موسلمانان له‌م شه‌رده‌دا خه‌سارۆمه‌ند بوون.

دواى شه‌ره‌كه:

كه شه‌ره‌كه كوټايى پي‌هات عه‌لى ﷺ به‌نيو كوژراوه‌كاندا ده‌رؤيشت، ته‌لحه‌ى كورپى عوبه‌يدووللاى بينى، هه‌لىسانه‌وه و داينا و ئه‌و خۆله‌ى به‌دهم و چاويه‌وه بوو سړى و پاشان وتى: پي‌م گرانه، له‌ژير ئەم ئاسمانه ئا به‌م شيوه به‌راكشاوى ده‌ت بينم ئه‌ى ئه‌بو موحه‌مه‌د. پاشان ده‌ستى كرد به‌گريان ووتى: خۆزگه بيست سال پيش ئيستا بردايه‌م^(١).

(١) (تاريخ دمشق) لابن عساكر - المختصر - (٢٠٧/١١)، (أسد الغابة) (٨٨/٣)، وقال البوصيري: (رجاله ثقات)، نقله عنه الحافظ ابن حجر في (المطالب العلية) (٢٠٢/٤) مع اختلاف يسير في ألفاظه.

* ههروهه کاتیک عهلی ﷺ موحه ممدی کوری ته لحهی بینی دیسانه وه دهستی کرد به گریان، جا ئهم موحه ممدی کوری ته لحهیه ناوی لیترابوو (سجاد) (زۆر سوژده بهر)، بههوی زۆری عیبادت کردنیه وه.

ههر هه موو ئهو هاوه لانهی لهم شه په دا به شداریان کرد، به بی هه لاوتر، له وهی که رویدا په شیمان بوونه وه.

ئهو جرموزهش هاته لای عهلی و شمشیره کهی زوبهیری پیبوو وتی: زوبهیرم کوشت، زوبهیرم کوشت، ههر که عهلی ﷺ گوپی له مه بوو وتی: بهراستی ئهم شمشیره تهنگی و ناخووشی زۆری له سهر په یامبه ر ﷺ لابرده، پاشان وتی: مژدهی ئاگر بده به بکوژه کهی ئیبن صهفیه^(۱)، ریگهشی نه دا بیته ژوره بۆلای^(۲)، که شه په کوش کوټایی پیتهات، عهلی ﷺ ههستا و بهو په ری ریژ و شکۆوه عائیشهی دایکی ئیماندارانی ب نارد ه وه بۆ مه دینهی په یامبه ر ﷺ، بهو شیوهیهی په یامبه ر ﷺ فرمانی پیکرد بوو.

له عهلیه وه ﷺ ئه لی: په یامبه ری خوا ﷺ فهرموی: (له نیوان تۆ و عائیشه دا شتی پوئه دات) عهلی وتی: ئهی په یامبه ری خوا ﷺ بۆ ئهمن سهر شوپیان ده کهم؟ ئه ویش فهرموی: (نه خیر، به لام گهر هاتوو شتیکی وا روویدا

(۱) صهفیه دایکی زوبهیری کوری عهوامه وکچی عهبدولموتله به وپوری په یامبه ری خوایه ﷺ. (وهر گیتی).

(۲) (طبقات ابن سعد) (۱۰۵/۳) بسند حسن.

نموا بیگه پښه ووه بۆ ماله که ی خوی^(۱)، نه ویش ههستا به ووی که په یامبه ووی خوا ﷺ فەرمانی پیکردبوو.

بۆچی عهلی بکوژه کانی عوسمانی نه کوشت؟

عهلی به چاوی (مهسلحه و مهفسه ده ووه) ده پروانیه مهسه له که، نه و ده یگوت بهر ژه وهندی له ووه دایه تۆله سه ندنه ووه که دوا بخړیت، نه ک وازی لیته پښت، له بهر نه مه تۆله سه ندنه ووه که ی دوا خست، هه روکو چۆن په یامبه ووی خوا ﷺ له روداوی (افک)^(۲) دا نه مه ی کرد، کاتیک که هه ندیک خه لک قسه یان له سه ر عایشه کرد و بوهتانیان بۆ کرد.

* له ناودارترینی نه وانه ی قسه یان له سه ر عایشه کرد: هه سسانی کوړی سابت، هه منه ی کچی جه حش، میسته چی کوړی ئوپا په، سه رنا شوینه که شی عه بدوللای کوړی ئویه ی کوړی سه لول بوو [تا نه ووه بوو ثایه ت له بهر ی مه سه له که ووه دابه زی و بهرانه تی دایکی ئیماندارانی راگه یاند]، په یامبه ووی خوا ﷺ رویشته سه ر مینه بهر و فهرمووی کی عوزرم بۆ دینیته ووه [نه گهر هه ستم به کوشتنی که سیك له سه ر نه و خراپیه ی لی و هشا و ته ووه] که تینی خراپه و نازاری گه یشتوته خیزانه که م - مه به ستنی عه بدوللای کوړی ئویه ی کوړی سه لوله -،

(۱) أخرجه أحمد في (المسند) (۲۹۲/۶)، قال الحافظ في (الفتح) سنه حسن (۶۰/۱۳).

(۲) افک واته: درۆ هه لبه ستن، شتیک که نه سلنی نه بی، نه م روداوه به ووه ده گوتری که هه ندیک له مونا فیه که کان بوهتانیان بۆ دایکه عایشه کرد، که داوین پیسی کردوه، به لام دوا ی ماویه که خوا ی گه ووه پوی په ش کردن و زیاد له ده ثایه تی له سه ر داوین پاکی دایکی ئیمانداران دابه زانده خواره ووه، نه ووی نه یه ووی زیاتر بزانی روداوه که چۆن بووه و چۆن پویداوه؟ با بگه پښه ووه بۆ نه و سه رچاوانه ی باسیان لیوه کردوه و هه کو صحیحی بوخاری و... هتد. (وه رگیتی)

سه عدی کورې موعاز^(۱) ههستا و وتی: من ئه ی په یامبه ری خوا ﷺ سهرت ده خه م و عوزرت بۆ دینمه وه.

خو ئه گهر له ئیمه ی (ئه وسه) ئه و ده یکوژین، ئه گهریش له برا خه زره خیه کاغانه و فرمان ده فرموی ههر ده یکوژین!

که چی سه عدی کورې عوباده ههستا و وه لامی سه عدی کورې موعازی دایه وه، ئوسهیدی کورې حوده یریش ههستا و وه لامی سه عدی کورې عوباده ی دایه وه، په یامبه ری خواش ﷺ ههر بی دهنگی ده کردن^(۲).

ئیتړ که زانی مه سه له که له وه گه وره تره - چونکه پیش هاتنی په یامبه ری خوا ﷺ بۆ مه دینه، ئه وس و خه زره ج ریککه وتن له سهر ئه وه ی ئه م عه بدوللای کورې ئوبه ی کورې سه لوله گه وره و ده م سپیان بی، بۆیه پایه یه کی به رزی هه بوو له لایان، خو ههر ئه م بوو سی یه کی سوپاکه ی له جهنگی به دردا گه رانه وه، ده بینی په یامبه ری خوا ﷺ لیږه دا - ده ست به رداری قامچی لیږدانه که ی عه بدوللای کورې ئه بی سه لول ده بیټ، له به رچی؟! له بۆ به رژه وه ندی، چونکه قامچی لیږدانه که ی مه فسه ده و خراپه ی زۆرتری لیږده که و ته وه وه که له واز لیه ینه نه که ی.

(۱) راستر یان نزیکتر له راست ئه وه یه بلین: ئه م ده مه قالیه له نیوان سه عدی کورې عوباده و ئوسهیدی کورې حوده یردا بووه، چونکه سه عدی کورې موعاز له شه ری به نی قوره یزه وه فاتی کردوه، چیرۆکی ئیفکیس له غه زای «موره یسیع - به نی موسته لیق» دا بووه، که ده که ویتته دوا ی به نی قوره یزه وه.. بۆیه ش وتم: نزیکتر له راست؟ له به ر بوونی جیاوازی را له سهر میټرووی پرو دوا وه کانی ئه حزاب و قوره یزه و به نی موسته لیق.. بۆ زیاتر بر وانه فتح الباری (وه رگیږ)

(۲) متفق علیه: (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب حديث الإفك، رقم الحديث (۴۱۴۱)، (صحيح مسلم) كتاب التوبة، باب حديث الافك وقبول التوبة القاذف (۲۷۷۰).

به هه مان شیوه عه لیش ﴿﴾ وای ده بیینی که دوا خستنی تۆ له سه ند نه وه ی عوسمان، مه فسه ده ی که مه تره وه که له په له ی کردنی، ئاخ ره سه له ن عه لی نه یده توانی بکوژه کانی عوسمان بکوژیت! چونکه ئه وان دانه دانه ناسرا و نه بوون، ئه گه ریش سه ر کرده کانیان دیارن ئه وانیش هۆز و عه شیره تیان هه یه، به رگری لی ده کردن، سه رباری ئه وه ش جارێ فیتنه و ئاشوب هه ر به رده وامه و هیشتا ئه من و ئاسایش به رقه رار نه بووه، کی ئه لی عه لیش ﴿﴾ نا کوژن؟! هه رواش بوو دوا ی ئه وه کوشتیشیان.

* بۆیه کاتی که خیلافه ت گه یشت به مو عاویه، به هه مان شیوه بکوژه کانی عوسمانی نه کوشت؟! بۆ؟ چونکه ره ئی وه کو ره ئی عه لی لی هات، عه لی ئه مه ی به واقه ده بیینی، مو عاویه به نه زه ری، به لām که خیلافه تی گرت ه ده ست به واقیعی و عه مه لی بی نی. راسته مو عاویه هه ندیک یانی کوشت، به لām باقیه که یان هه ر مانه وه هه تا سه رده می حه جاج له خیلافه تی عه بدوله لیکی کوپی مه روا ندا، ئه وه هه موویانی کوشت و که سیانی نه هیشته وه.

ئه وه ی گرنگه، عه لی نه یده توانی بیان کوژی، نه که ده سه لات ی نه بووی، به لکو له به ر خاتری ئومه ت ئه مه ی نه کرد.

جهنگی صیفین^(١) سالی ٣٧ ک:

مو عاویه به یعه تی به عه لی نه ده دا هه تا تۆ له ی عوسمان نه کریت ه وه، جا کاتی که عه لی ﴿﴾ له جهنگی جه مه ل بوویه وه، وتی: ئیستا پیویسته مو عاویه به یعه ت بدات، سوپای له بۆ شه ر ئاماده کرد، یان ئه وه تا به یعه ت بدات، ئه وه بوو

(١) صفین نزیک (الرقه) یه، ته نیشت رو باری فورات، ئیستا ده که ویت ه سو ریاهه.

عهلى به سەد ھەزار سەربازەو ھە شامەو ھە بەرە و صفین بەرپۆكەوت. كە موعاو ھە
بەستى عەلى بەرپۆكەو ھە بو شەركردن لەگەلى، سەركەوتە سەر مەنبەر و وتى: وا
عهلى لە عەپراقەو ھە سوپاى كۆكردۆتەو ھە و بەرپۆكەو ھە بو شەرك لەگەلتان، چى ئەلەين؟
ھەمويان چەناكەيان نا بە سنگى خۆيانەو^(۱)، زولكىلاعى حەم يەرى ھەستا و
وتى: لە تۆ بريار و لە ئىمە كردار، خەلكيش ھەموو بى دەنگن.

عهلى یش ﷺ سەركەوتە سەر مەنبەر و دواى ئەو ھى سوپاس و ستايشى
خواى كرد وتى: وا موعاو ھە شامەو ھە سوپاى كۆكردۆتەو ھە و خۆى بو قايم
كردوين، چى ئەلەين؟ ئەو ھەبوو قالە قال دەستى پىكرد و دەنگيان بەرز بو ھەو،
دەيانووت: ئەى ئەمىرى ئيمانداران: وابكە... ئەو بەكە، جا بە ھۆى قالە
قالەكەيانەو، عەلى ھىچى لى حالى نەبوون، ئىتر بو بە ژاوە ژاوە و ھەراو ھور،
پاشان عەلى ﷺ دابەزى و دەيووت: إنا لله وإنا إليه راجعون^(۲).

ئەو ھە حال خەلكى شامە و ئەو ھەش حال خەلكى عەپراق، خەلكى شام ھەروا
گوپرايەل و بە ئارام و تاقەت بوون، خەلكى عەپراقيش ھەر خەريك فەوزا و
ئاژاوەنانەو ھەبوون ھەروەك باسى لىو ھەكەين، ھەر ئەوانىش بوون دواجار لەگەل
عهلى دا ﷺ بە جەنگ ھاتن و كوشتيان. ئەو ھەبوو عەلى ﷺ لە مانگى
سەفەرى سالى سى و ھەوتى كۆچى گەيشتە صەففەين.

جا ئەم شەپانەى عەلى ﷺ ھەم جەمەل و ھەم ئەو ھى صەففەينىش بەر ھەى
و ئىجتەھادى خۆى كردونى. ئەو ھەتا ئەبو داود لە سونەنەكەى خۆيدا لە قەيسى
كوپرى عوبادەو ھە رىوايەت دەكا، ئەلى بە عەلىم ﷺ ووت: باسى ئەو بەسەر

(۱) يانى خەلك سەريان داخست و كەس سەرى بەرز نەكردەو.

(۲) «تارىخ الإسلام» (ص ۵۴۰) عهد الخلفاء الراشدين.

هاتانه ی خۆتمان بۆ بکه ئایا په یامبهری خوا ﷺ رایسپارد بووی یان را و بۆچوونی خۆت بوون؟

وتی: په یامبهری خوا ﷺ هیچی پێ رانه سپاردوم، هه مووی را و بۆچوونی خۆم بوون^(۱).

ئایا موعاویه شه‌ری کورسی بوو؟^(۲)

له ئه‌بو موسلیمی خوه‌لانیه‌وه، که‌وا رۆیشتۆته لای موعاویه و پیتی ووتوه: تۆ پرکه‌به‌رایه‌تی له‌گه‌ڵ عه‌لی دا ده‌که‌ی، تۆ خۆت ئه‌که‌یته هاوشانی عه‌لی؟

موعاویه وتی: نه به‌خوا، ئه‌من باش ده‌زانم که عه‌لی باشتره و شایسته‌تره بۆ ئه‌و کاره، به‌لام ئیوه نازانن عوسمان به مه‌زلۆمی کوژرا؟! منیش کوری مامیم، داوای خۆینه‌که‌ی ئه‌که‌م، برۆن بۆلای عه‌لی و پیتی بلین: با بکوژه‌کانی عوسمان ته‌سلیم بکات، ئه‌وه منیش هه‌موو شتیکی ته‌سلیم ئه‌که‌م، ئه‌وه‌بو رۆیشتنه خزمه‌ت عه‌لی و قسه‌یان له‌گه‌ڵدا کرد، به‌لام ئه‌و ئاماده نه‌بوو بکوژه‌کان ته‌سلیم بکات^(۳).

جا موعاویه هه‌رگیز نه‌یگوتوه من خه‌لیفه‌م، مشت و مپیشی له‌گه‌ڵ عه‌لی دا هه‌رگیز له‌سه‌ر خیلافه‌ت نه‌بووه، بۆیه‌ش کاتیک ناکۆک که‌وتن -وه‌ک دواچار باسی لیوه ئه‌که‌ین- و مه‌سه‌له‌ی تحکیم هاته‌ پێشه‌وه، نووسی: ئه‌مه ئه‌و

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي كِتَابِ السُّنَّةِ بَابُ مَا يَدُلُّ عَلَى تَرْكِ الْكَلَامِ فِي الْفِتْنَةِ ح ٤٦٦٦. [وصححه الألباني]

(۲) عه‌ره‌بیه‌که‌ی: هل نازع معاوية على الخلافة؟ به‌لام ئه‌و ته‌عبیرم پێ واقیعی تر و شیوا تر بوو، چونکه زۆریک ئه‌مپۆ ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه بۆ هۆکاری ئه‌و شه‌رانه به‌کار دێنن. (وه‌رگێڕ).

(۳) (تاریخ الاسلام) (ص ٥٤٠) عهد الخلفاء الراشدين، وسنده صحيح.

نوسراويه كه عهلى ئەمىرى ئيمانداران پەيمانى له موعاويهى كورپى ئەبو سوفيان وەرگرتووه لەسەرى، موعاويه وتى: مەنوسە ئەمىرى ئيمانداران، ئەگەر بەيعەتم پيټبدايه لەسەر ئەوێ كه ئەمىرى ئيماندارانى له گەلت نەدەجەنگام، بە تەنها ناوى خۆم و خۆت بنوسە، پاشان بەرى كرد بەلای نووسەرەكه و پيى ووت: ناوى ئەو له پيشدا بنوسە، بەهۆى فەزلى و پيشەنگيى له ئىسلامدا^(۱).

هەرگيز شەرى نيوان عهلى و موعاويه شەرى نيوان خەليفەيهك و خەليفەيهكى تر نەبووه، بەلكو هۆكارى شەپەكه ئەوەبووه؛ عهلى عليه السلام دەيوست موعاويه لايدات، موعاويهش ئەوێ قبول نەدەكرد تا بكوژەكانى كورپەكهى مامى نەكوژيڻ، يان تەسليمى خودى موعاويه بکړيڻ، مەسەلهكه خيلافەت نەبووه هەروەك بلاوه.

ژمارەى سوپاكەى عهلى سەد هەزار و ژمارەى سوپاكەى موعاويه حەفتا هەزار دەبوو، لەم شەپەدا له نيو سوپاكەى عهلى عەماری كورپى ياسر كوژرا، پەيامبەرى خواش صلی اللہ علیہ وسلم بە عەماری فەرمووه: «يا عمار ستقتلك الفئة الباغية»، واتە: (ئەى عەمار كۆمەلە سەمكارەكه دەتكوژن)^(۲).

بۆ ئەو مەبەستە له ئەحمەدى كورپى حەنبەليان پرسى: فەرمودەى «ستقتلك الفئة الباغية» [چى ئەلێى له بارەيهوه]؟ وتى: هيچى له بارەوه نالێم هيچ نەووتن

(۱) (البدایة والنهاية) (۷/۲۸۸).

(۲) (متفق عليه) صحيح البخاري، كتاب الصلاة - باب التعاون في بناء المسجد، حديث (۴۴۷)، (صحيح مسلم) كتاب الفتنة، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل...، حديث (۲۹۱۵).

بيوهی تره، نهوه نه ليم که په يامبهري خوا ﷺ فرمويه تي: کومه له ياخي بووه که کوشتيوانه، نيتړ بيدهنگ بوو^(١).

هق له گهل کيدا بوو؟

نيبن حهجر نه لي: جمهوري زاناياني نه هلي سوننه ت، نه لين نه وانهي له گهل عه لي دا جهنگاون هق و صهواب بوون و له فرموده ي صهحيحدا چه سپاوه نه وانهي له دژي عه لي جهنگاون ياخي بوون، له گهل نه م هق پيدانه شدا به لام له سر نه وهش يه کدهنگن کهوا کهس له وان ه سرزه نش ناکرين، به لکو نه لين: نيجه تهاديان کردووه و نه يان پيکاوه^(٢).

ههروه ها نه لي: (نه هلي سوننه يه کدهنگن له سر نه وه ي که نايت تانه له يه ک هاوه ل بدري، له سر نه وه ي که لين و ه شاوه ته وه، نه گهر چي و با لايه نه هقه که شيان بناسر ته وه، چونکه نه وان شپريان نه کردووه مه گهر به نيجه تهاد نه بي [واته بو خوشي و له بر ههوا و ثاره زوو شپريان نه کردووه ههروه ک زوريک له چه واشه کاره کان ته سه وري ده کمن]^(٣).

ههروه ها ته به ري: له باره ي به هيز کردني ريبازي سرخه راني عه لي دا ﷺ نه گهر له کاتي روداني هر جياوازي و ناکو کيه ک له نيوان موسولماناندا، واجب وابوايه که لي رابکريت و هه رکه سه و بته پي ته مالي خو يه وه، نهوا نه سنوره کاني خوا جيبه جي ده کرا و نه خراپه به خراپه داده نرا،

(١) (السنة) للخلال ص ٤٦٣ رقم ٧٢٢.

(٢) (فتح الباري) (٧٢/١٣).

(٣) (فتح الباري) (٢٧/١٣).

ههروهه خراپه کاره کان ريگه يان بۆ والا ده بوو به وهی هه ر حه راميك ده يانه وي ته نجامي بدهن^(۱).

منيش ته لييم: به لي ته م قسه يه راسته ته گه ر مه سه له كه پروون بيته، به لام ته گه ر هاتوو مه سه له كان ئالوز و ناروون بوون، ته وا دوور كه وتنه وه پيوسته، هه ريويه ده بيني زوريك به شداري له م شه رده ا ناكهن.

كه واته شتيك كه ده بيت قه ناعه قمان پي هه بي، ته وه يه: ته له وه زوبه يرو عائيشه و شوينكه وتوانيان، ههروهه عه لي و شوينكه وتواني، به ئيجتهاد شهريان كردوه، مه سه له كه ئاشوب و به لا بووه، به تاييه ت جهنگي جه مه ل، خو بو ئاماده كراو نه بوو و مه به ستيشيان شه ر نه بوو، ئيبن ته يمه و ئيبن حه زميش ته لين: جمهوري زانايان بي دهنگي زمان گرتن له م مه سه له يده ا به باش ده زانن.

ئيبن ته يمه: ته لي: ته گه ر كه سيكيش بلي: ته ي باشه خو عه لي يه كه م جار ده ستي به شه ر كرد؟ ته وا پي ته لين: خو يه كه مجاريش ته وان بوون له گوپرايه لي ته وه ده رچوون و به يعه ته كيان شكاند و كرديان به سته مكار و به شدار له خويي عوسمان و شايه تي دروشيان له سه ر قبول كرد^(۲).

ته لييم: چونكه لاي خه لكي شام دهنگوباس وابوو كه عه لي به كوشتني عوسمان رازي بووه.

ته مه ش له بهر چوارشت له لاي خه لكي شام ره واجي پهيدا كرد:

۱. نه كوشتني بكوژه كاني عوسمان.

(۱) (فتح الباري) (۲۷/۱۳).

(۲) (منهاج السنة) (۴/۴۱۰).

٢. جەنگی جەمەل.

٣. بە جییه‌یشتنی مه‌دینه و نیشته‌جی‌بوونی له کوفه، که سه‌نگەر و
حه‌شارگهی بکوژەکانی عوسمان بوو.

٤. له ناو سوپاکهی عه‌لی دا خه‌لکانیک هه‌بوون تۆمه‌تباربوون به‌وه‌ی
ده‌ستیان له خوێنی عوسماندا هه‌یه.

له‌به‌ر ئهم چوار شته‌ خه‌لکی شام که‌وتنه‌ گومانه‌وه (له‌لای نه‌زانه‌کانیان)، که
عه‌لی ده‌ستی هه‌یه له کوشتنی عوسماندا ﴿﴾ خو‌ی له راستیدا هه‌رگیز ده‌ستی
عه‌لی تیدا نه‌بووه، ته‌نانه‌ت عه‌لی نه‌فره‌تی له بکوژەکانی عوسمان ده‌کرد، جا
ئه‌گەر یه‌کیک وتی: خو‌ ئه‌مه‌ش به‌ ته‌نها ئه‌و کوشتاره‌ی ئه‌و له‌گه‌ڵیاندا کردی
حه‌لّال ناکات؟ ئه‌وا پێی ده‌لێین: به‌لکو بۆ ئه‌وان هه‌لّال نه‌بوو له‌گه‌ڵ عه‌لی ﴿﴾
بچه‌نگن، چونکه ئه‌و توانای کوشتنی بکوژەکانی عوسمانی نه‌بوو، به‌لکو ئه‌گەر
توانای ئه‌وه‌شی هه‌بوو یا نه‌یکردبێ “به‌ ته‌ئویل یان به‌ تاوانباری بێ، هه‌ر
نه‌ده‌بووه پاساو بۆ په‌رته‌وازه‌ کردنی کۆمه‌ڵی موسوڵمانان و به‌یعه‌ت پێ نه‌دانی،
به‌لکو هه‌رچۆنیک بوايه به‌یعه‌ت پێدانی عه‌لی بۆ ئیسلام و موسوڵمانان چاکتر
بوو به‌ سودتریش بوو^(١).

ئەو هاوه‌لانه‌ی به‌شداری ئهم شه‌پانه‌یان کرد؟

ئەو هاوه‌لانه‌ی به‌شداری شه‌پی (جه‌مه‌ل) و (صیفین) یان کرد ئه‌مانه‌ن:
عه‌لی، زوبه‌یر، ته‌لحه، عاثیشه، کوری زوبه‌یر، حه‌سه‌ن، حوسه‌ین، عه‌مار، ئیبن
عه‌بباس، موعاویه، عه‌مری کوری عاص، قه‌یسی کوری سه‌عد، قه‌عقاعی
کوری عه‌مر، جهریری کوری عه‌بدوڵلا، خوزه‌یمه‌ی کوری سابت، ئه‌بو قه‌تاده، ئه‌بو

هەيسەمى كۆرپ تەيىهان، سەھلى كۆرپ سەعد، جابرى كۆرپ عەبدوﻻﻻ، عەبدوﻻﻻى كۆرپ جەعفەر، عەدى كۆرپ حاتم، ئەشعەسى كۆرپ قەيس، جارىەى كۆرپ قودامە، فوزالەى كۆرپ عوبەيد، نوعمانى كۆرپ بەشیر.

ئەوانەشى خۆيان گرتەو و بەشداريان نەکرد ئەمانەن: سەعدى كۆرپ ئەبى وەقاص، سەعیدى كۆرپ زەيد، عەبدوﻻﻻى كۆرپ عومەر، موحمەدى كۆرپ مەسلەمە، ئوسامەى كۆرپ زەيد، ئەبو ھورەيرە، زەيدى كۆرپ سابت، عومرانى كۆرپ حوصەين، ئەنەسى كۆرپ مالك، ئەبى بەكرەى سەقەفى، ئەحنەفى كۆرپ قەيس، ئەبو ئەيوبى ئەنسارى، ئەبو موسای ئەشعەرى، ئەبو مەسعودى ئەنسارى، وەلىدى كۆرپ عوقبە، سەعیدى كۆرپ عاص، عەبدوﻻﻻى كۆرپ عامر، عەبدوﻻﻻى كۆرپ عەمرى كۆرپ عاص، ئەبو بەرزەى ئەسلەمى، ئەھبانى كۆرپ صەيفى، سەلمەى كۆرپ ئەكوع، بەلكو زۆرەى ھاوﻻنى.

* چیرۆكى داوهرىکردن (تحکیم)

جەنگى صفین بە داوهرى (تحکیم) کۆتایى پێھات، یانى وازيان لەشەر ھێنا بەھۆى ئەو قورئانانەى بەسەر پرمەکانەو بەرزکرایەو، عەلى یش ﷺ بە تەحکیم رازى بوو و گەرايەو بە کوفە، موعاویەش بۆ شام، لەسەر ئەوێ کە داوهرى کردنە کە لە پەمەزاندا ئەنجام بەدرى، عەلى ئەبو موسای ئەشعەرى نارد و موعاویەش عەمرى كۆرپ عاص.

بەﻻم ئەو چیرۆکەى تەحکیمە کە مەشھورە ئەوێ: عەمرى كۆرپ عاص لەگەﻻ ئەبو موسای ئەشعەرى رێککەوت لەسەر لابردنى ھەریەك لە عەلى و موعاویە، ئەبو موسای ئەشعەرى سەرکەوتە سەر مینبەر و وتى: من عەلى لە خىلافەت لائەبەم ھەرودەك چۆن ئەم ئەنگوستیلەى لە پەنجەم دائەکەم، پاشان

نهنگوستیله که ی له په نجه ی داکه ند، ئینجا عه مری کورپ عاص ههستا و وتی: ههروه ها منیش عه لی له خیلافهت لائهبه م ههروه کو چۆن ئه بو موسا لایبرد وه کو داکه ندنی ئه م نهنگوستیله یه ی دهستم، ههروه ها موعاویه ده هیلمه وه و جیگیری ده که م ههروه ک چۆن نهنگوستیله که م له جی گیر ده که م. ئه وه بوو بوو به قاله قال و ههرا و هوریا، ئه بو موسا به تورپیه وه رپوشتیه وه دهره وه و گه راپیه وه بو مه که و ئیتر نه رپوشت بو کوفه بو لای عه لی، به لام عه مری کورپ عاص گه راپیه وه شام^(۱).

ئه م چیرۆکه ساخته یه و درۆیه، هۆکه شی ئه و ئه بو میخنه فیه که چه ندین جاره باسی ده که ین، چیرۆکه راسته قینه که به و شیوه یه یه که له ئه هلی هه ق و راستیه وه رپوایه تیان کردووه: که وا عه مری کورپ عاص له گه ل ئه بو موسا به یه ک گه یه شتن و پپی ووت: له مه ر ئه م مه سه له یه چی ئه لی؟ ئه بو موساش وتی: من ئه لیم ئه و له و که سانه یه که په یامبه ری خوا ﷺ وه فاتی کرد و لییان پازی بووه^(۲)، عه مری کورپ عاص وتی: ئه ی من و موعاویه ده خه یته کو؟ ئه بو موسای ئه شعدری وتی: ئه گه ر کۆمه کی لیخواستن، ئه وه ئیوه کۆمه ک

(۱) «تاریخ الطبری» (۵۱/۴)، و«الکامل فی التاریخ» (۱۶۸/۳).

وَعَمَرُو بْنِ الْعَاصِ: صَاحِبِي جَلِيلِ هَاجَرٍ طَوْعًا لَّا كَرْهًا فَلَمْ يَكُنْ فِي الْمُهَاجِرِينَ نِفَاقَ لِعَدَمِ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ، وَإِنَّمَا كَانَ النِّفَاقَ فِي أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَذَلِكَ أَنَّ أَشْرَافَ مَكَّةَ وَكِبَرَاءَهَا كَانُوا كُفَرَارًا وَكَانَ الْمُؤْمِنُ يُوْذِي فَأَنَّى يَتَأْتَى النِّفَاقُ؟! وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ابْنَا الْعَاصِ مُؤْمِنَانِ عَمَرُو وَهَاشِمٌ» رَوَاهُ أَحْمَدُ (۳۰۴/۲).

(۲) مه به ستي عه لی کورپ ئه بو تالبه ﷺ.

رہسیتان تیدایه، نه گهریش به کارتان نه هیټنی و پیویستی پیتان نه بی، نه وه کاری خوا ههر بی پیویست بووه به ئیو^(۱).

ئیتړ مه سه له که به مه کوټایی پیهات، بهم هه واله وه عه مری کوری عاص گه پرایه وه بو لای موعاویه و نه بو موساش بو لای عه لی.

جا ریوایه تی یه کهم گومانی تیدا نییه که ساخته یه له بهر سی ھو:

یه کهم: سنده ده که ی چه عیفه، نه بو میخنه فی دروژنی تیدایه.

دووه م: خه لیفه ی موسولمانان، نه نه بو موسای نه شعری و نه غهیره نه ویش ناتوانن لایبهن، چونکه لابر دنی خه لیفه له لای نه هلی سوننه هه روا بهم سانایه نییه.

ئاخر چوډ ده کری دوو پیاو ریټکه ون له سهر لابر دنی نه میری ئیمانداران؟ نه مه قسه یه کی راست نییه، به لکو نه وه ی له (ته حکیم) دا پرویدا نه وه یه: هه ردولا ریټکه وتن له سهر نه وه ی که عه لی له کوفه دا بمینیتته وه و خه لیفه ی موسولمانانه و موعاویه ش بمینیتته وه وه کو نه میریک به سهر شامه وه، به لام شهر و کوشتار بوه ستیت.

سییه م: نهو ریوایه ته صه حیحه مان هه یه که باسما ن کرد.

(۱) أنظر تفصيل قصة التحكيم في كتاب (مرويات أبي مخنف في تاريخ الطبري) (وقد عزاه إلى (التاريخ الكبير) (۵/ ۳۹۸). وأنظر (تاريخ دمشق) (۱۷۵/۴۶) - ترجمة عمرو بن العاص رضي الله عنه.

* جهنگی نه هرهوان (سالی ۳۸ ک) :

عہلی ﷺ ګه پرایه وه بۆ کوفه، نه وه بوو خه وارج ده رچوون و (ته حکیم) یان پی پرهز بوو و ده یان ګووت: « لا حُکم إلا لله داوهری ته نها بۆ خودایه»، ئیتر ده ستیان کرد به ئاژاوه ګیران به سهر عہلی یه وه ﷺ، ته نانه ت له ناو مز ګه و تیشدا هه لده ستان و داده نیشتن ده یان ګووت: لا حُکم إلا لله .. لا حکم إلا لله، به لام عہلی ﷺ وتی: ووتیه کی ره وایه، به لام مه به ست پیتی نار وایه^(۱)

* دواي نه وه هاوہلی پایه بهرز عه بدوللای کورپی خه باب و خیزانه که یان کوشت و سکیان هه لدری - مندا لیکش له سکیدا بوو - له مانگی خویدا بوو - له مانگی نۆیه میدا بوو -، که هه وال گه یشته عہلی نیردراوی نارد بۆلایان: که بزانی کی کوشتنی؟ نه وانیش وه لامیان دایه وه و وتیان: هه موومان کوشتان ! عه لیش ﷺ به سوپایه کی ده هه زار نه فهریه وه بۆ کوشتاری خه وارج به ره و نه هرهوان که وته ری.

له عوبه یدوللای کورپی عیازی کورپی عه مری قاریه وه نه لی: عه بدوللای کورپی شه دداد هات بۆلای عایشه و ئیمهش دانیشتبووین، له عیراقه وه هاتبووه وه له و شه وانیه عہلی ﷺ تیدا شه هیدکرا بوو، عایشه وتی: نه ی عه بدوللای کورپی شه دداد، ګه ر پرسیار ټکت لی بکه م به راستی وه لام نه ده یته وه؟ باسی نه وانهم بۆیکه ی که عہلی کوشتنی؟

نه ویش وتی: جا بۆ درۆت له ګه ل بکه م؟

وتى: دەى كەواتە باسى بەسەرھاتى ئەوانەم بۆيكە.

وتى: كاتىك عەلى لە گەل موعاويەدا نوسراو كەيان نووسى و دوو داوەرە كەيان لە نىو خۇياندا كرد بە دادوەر، ھەشت ھەزار لە قورئان خوینەكانى نىو خەلگ خروچيان لىكردو رۆيشتە ناوچەيەكى نزيك كوفە، پىي دەوترا (حروراء)، سەرزەنشتى عەليان دەكرد و ئەيانووت: خۆت لە جل و ناويك دامالى كە خوا لەبەرى كردبووى و لىي نابووى، پاشانىش رۆيشتووى پىاوت كردۆتە دادوەر لە دىنى خوادا، لە كاتىكدا داوەرى تەنها بۆ خوايە.

ئەمە گەيشتە عەلى كەوا لەسەر چى سەرزەشتيان كردهووه و لىي جيا بوونەتەو، فەرمانى كرد بە بانگكەريك بانگ بكات: ھەر كەس دىتە لاي ئەمىرى ئيمانداران با قورئانىكى پىي بىت، داوى ئەوھى مالەكەى پىر بوو لە خەلكى قورئان خوین، داواى قورئانىكى كرد، بۆيان ھىنا، لە بەردەستى خۆى دايانا و دەستى لە قورئانەكە دەدا و دەيووت: ئەى قورئانەكە! قسە بكە بۆ خەلكى!

خەلكى بانگيان كرد و وتيان: ئەى ئەمىرى ئيمانداران داواى چى لى دەكەى؟ ئەو تەنها خویریكە لەسەر كاغەز! ئىمە قسە دەكەين بەوھى لىوھى بۆمان گىردراو تەو! چیت ئەوى بلى؟

وتى: ئەوانەتان كە خروچيان لىكردم، با قورئانى خوا ھەكەمى نىوان من و ئەوان بى، خواى پاىە بەرز لە قورئاندا لە بارەى ژن و پىاوئىكەو تەفەرموى: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ {النساء: ۳۵}. واتە: (خۆ ئەگەر ترسان لەوھى نىوان ژن و مىرد بشىوئىت، ئەوا داوەرئىك لە كەس و كارى پىاوھەكە و داوەرئىك لە كەس و كارى ژنەكە بنىرن بۆ رىكخستىيان، ئەگەر رىكخستىيان دەوى ئەوا خوا

پریکھستن دہخاتہ نیوان ژن و میړدہ کہوہ، بی گومان خوا ھہ میسہ زانای ناگادارہ).

ئەي خۆ ئوممەتى موحەممەد ﷺ خۆيىنى مەزىنە و بە حورمەتتە لە ژن و پیاويك، ڕەخنەى ئەوهم لىدەگرن لە نوسراوەكەى نىوان خۆم و موعاوێهەدا نوسىومە: (عەلى كۆرى ئەبو تالب نووسى)^(۱)، لە حودەبىيەدا خزمەتى پەيامبەرى خوا بووين ﷺ، سوھەيلى كۆرى عەمر ھات بۆلامان، كاتىك صولحى لەگەڵ قورەيشدا كرد، پەيامبەرى خوا ﷺ نووسى: (بسم الله الرحمن الرحيم) سوھەيل وتى: مەنووسە (بسم الله الرحمن الرحيم)، ئەويش فەرمووى: ئەي چى بنوسين؟ وتى: بنوسە: (باسمك اللهم)، پاشان پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بنووسە (محمد رسول الله).

وتی: ئەگەر بزمانیایە تۆ پەيامبەری خۆی دوژمنایەتیم نە دەکردی. بۆیە نووسی: «هذا ما صالح محمد بن عبدالله قريشا»، واتە: (ئەمە ئەو نوسراوەیە کە موحمەدی کۆپی عەبدوللە ئەگەر قەرەیشدا صولحی لەسەر کردووە)، خۆدای پەرورەدگاریش لە قورئاندا دەفەرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ {الاحزاب: ۲۱} واتە: (سوێند بەخوایە پێغەمبەری خۆدا چاکترین نمونەی سەر مەشقی و چاویلکەری هەدیە، بە تايبەت بۆ کەسێک هێوای پەزنامەندی خوا و سەرفرازی روژی دوايي بێ و زۆر يادی خوا بکات).

دوايي عهلى ههستا عهبدوللاي كورپي عهباسي نارد ه لايان، منيش له گه لئى
چووم، تاگه يشتينه ناوه راستي سه ر يازگه كه يان: ئيبنو لكه واء ههستا ووتاريكي داو

(۱) مەبەستى ئەوئەھ: رەخەھى ئەوئەھى لىئەھ گرن، كە ناوئەھى بە روتى، بەبى ئەمىرى ئىمانداران

وتى: ئەى قورئان خويىنەكان، ئەمە عەبدوللانى كوپى عەباسە، جا ھەركەس نايىناسى ئەوە من لەپىگەى قورئانەو پىنى دەناسىنم با بىناسى، ئەمە ئەو كەسەىە خودا لەبارەى خۆى و قەومەكەىەو ئەم ئايەتەى دابەزاندۆتە خوارەو: ﴿وَقَالُوا ۖ إِلَهُنَا خَيْرٌ ۖ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝﴾ {العراف: ۵۸}. واتسە: (و) گوتيان ئايا پەرستراوەكانى ئىمە باشتەن يان عيسا، ئەوانە غونەى عيسايان تەنھا بۆ دەمبازى بۆ دەھىنايتەو ئەوە نەبى بە شوين ھەق و راستىدا بگەرپىن، بەلكو ئەوانە گەلىكى زۆر دەمەقالى كەرن).

بىگىرپنەو دواو، لەسەر حوكمى قورئان لەگەلى مەكەن.

بەلام وتار بىژەكانيان ھەستان و گوتيان: سويند بەخوا لەسەر حوكمى قورئان لەگەلى دادەبەزىن، ئەگەر حەقىكى ھىنابوو و بپروامان پى كەرد، ئەوە شوينى دەكەوين، خۆ ئەگەر ناحەقىەكى ھىنابوو ئەوە ئەيدەينەو نىو چاوانى^(۱).

تا سى پۆژ عەبدوللا قسەى لەگەل كەردن، ئەوەبوو چوار ھەزاريان پاشگەز بوونەو و تەوہىيان كەرد، لەگەل ئەم ئىبنولكەوائەش. دواى ھەموويانى بردەو بۆ لای عەلى لە كوفە^(۲)، پاشان عەلى ناردىە دواى باقىەكەيان و وتى: خۆتان دەزانن لە نىوان ئىمە و خەلكدا چى پروويدا، بۆيە لە ھەر كويىەك پىتان خوشە لەوى بن، ھەتا ئومەتى موھەممەد ﷺ يەك دەگرىتەو، بەلام بە مەرجىك نايىت

(۱) اللہ أكبر، لەو وتە جوانە، بە ئاوى ئالتون، بەلكو بە ئاوى چاوان بنوسرى، دەبەخوا زۆر كەمن بە تايبەت لەم پۆژگارە، بلى: با بزانم چىت پىيە؟ گەر ھەق بوو سەر چاو و منىش ملەم لە ئاست ھەق تالە موو، ناھەقىش بوو، مالى خراب سەر بە صاحىبەكەىەتى! خواى مەزن بە لوتفى خۆى ھەقمان پىشاندا و بمانكاتە شويئەكوتوى و ناھەقىمان پىشان بدا و بە دوورمان بخت لىتى. (وەرگىر)

(۲) (مستدرک الحاکم) (۲/۱۵۰) ..

هیچ که سیڅ به ناههق بکوژن و ریځه به کهس بگرن و زولم له هیچ زیمې (ذمي) یهک^(۱) بکهن، نه گهر نه مانه تان جی به جی کرد، نهوا له بهرانبه ردا شهرتان له گهل ناکری، خودا خوښی له خیانه تکاران نایه.

عائیشه ۞ وتی: نهی کوری شه دداد: نهی خو دوايش شهرې له گهل کردن، نهویش وتی: ده به خوا له گهلان به شهر نه هات هه تا ریځه یان به خه لک گرت و خوینی ناهه قیان پشت و خوینی نه هلی زیمه شیان حه لال کرد، عائیشه وتی: توخوا ناوها بوو؟ وتی: به لای بهو خوایهی که تاك و ته نه ایه ناو هابوو، عائیشه وتی: دهی من هیچم له باره ی نه هلی زیمه وه پینه گه یشتوه، به لکو ههر دهیانگوت: ذو الشدی ذو الشدی؟

نهویش وتی: نه من نهوم بینې و له نیو کوژراوه کاندې بوو له گهل عه لیدا پوښتمه سهری، عه لیش بانگی خه لکی کرد و وتی: نه مه ده ناسن؟ زوړیک هات دهیووت: له مزگه وتی فلان خیل بینیم نویژی ده کرد و له مزگه وتی فلان خیل بینیم نویژی ده کرد. کهسیان به لگه یه کی دی نه هیئا بو ناسینه وهی، ته نه ا وه نه بیټ.

عائیشه وتی: باشه عه لی چی ووت کاتیک پوښتمه سهری، وهک خه لکی عیراق وا نه لاین؟ وتی: گویم لی بوو دهیووت: خوا و په یامبه ره که ی پراستیان

(۱) ذمي نهو کهسه یه که به لینی پراستنی مال و سامان و سهر و گیانی پیدراوه و لهو پیناوه شدا بریک سهرانه ی لیده سهری، نه مهش ده ولته ی ئیسلامی پتی هه لده سی، ته نه ا نه هلی = کتاب - گاور و جو - و ناگر پهرست - مجوسی - ده گرتیه وه، نه شلین: بو هه موو موشریکیکه .. (وه رگیږ).

نهء.

هه‌ڵده‌واسن و زیاده‌خه‌نه سه‌ر ئه‌وه‌ی لیۆه‌ی ده‌بیسن^(۱).

حہوتیان لی کوڑراوہ^(۲).

دهكهن، له فہرموودہیہ کی تردا ئہ فہرموی: (ذا الثُّدِیۃ) یان تیڈاہ ^(۱)، ہر بؤہ

(١) أخرجه أحمد في (المسند) (رقم ٦٥٦) بتحقيق أحمد شاكر، و قال (إسناده صحيح).

(٢) (البداية و النهاية) (٢٩٨/٧).

(۳) خداج، واته: ناته‌واو، نو قسان، ها ئه‌و فرموده‌یه‌ی په‌یامبه‌ری خوات ﷺ نه‌بیستوه،

که نه فہر موی: «من صلی صلاۃ لم یقرأ فیہا بأمر القرآن فہی خداج فہی خداج غیر تمام».

واته: هەركەس نوێتێك بکا و فاتیحەی تیدا نەخوینێ، ئەو نوێژە نوقسانە، ئەو نوێژە نوقسانە، ئەو

نویژہ نوقسانہ، ناتہ واوہ۔ صحیح سنن أبی داود۔ (وہرگیر)

(١) (مسلم) كتاب الزكاة، باب ذكر الخوارج، الحديث (١٠٦٤/١٤٨) ومابعده، وانظر (صحيح

البخارى (كتاب المناقب، باب علامات النبوة حديث (٣٦١٠).

عہلی رضی اللہ عنہ له نیو کوژراوه کاندہ به دوایدا گہرا هه تا دۆزیه وه، که دۆزیه وه
سوجه دی شوکری بوخوا برد^(۱)، چونکه زانی له سهر هه قه^(۲).

* * *

(۱) أخرجه أحمد في (المسند) (۱۵۴/۲ رقم ۸۴۸) بتحقيق أحمد شاكر، وقال: (إسناده صحيح).
(۲) ته ماشای نیمامی عہلی بکهن رضی اللہ عنہ کاتیک کوشتاری عاتیشه وته لحه و زوبهیر وئهو ان
ده کا پیی ناخۆشه وده گری -وهك بینیت-، به لām که کوشتاری خهوارج ده کا سوجه دی شوکر ده با.

باسى سىيەم

كوشتنى ئەمىرى ئيمانداران

عەلى كورپى ئەبو تالب عليه السلام سالى ۴۰ ك

لە دواى جەنگى نەھرەوان كاتىك بارودۆخە كە ھەندىك سەقامگىر بوو و كەش و ھەوا كە بۆ ماوھى دوو سالىك ئارامىيەكى بەخۆيەوھ بىنى، سىيان لە خەوارىخەكان لە مەككە كۆبوونەوھ و پەيمانىيان دا كە ئەبىتت عەلى كورپى ئەبو تالب و موعاويەى كورپى ئەبوسوفيان و عەمرى كورپى عاص بكوژن.

وتيان: خۆمان لە خدا نزيك ئەكەينەوھ بە كوشتنى ئەم سىيانە (ئەمەش بۆ ئەوھى خەلك قوتارىيان بى لە دەستيان - بە گومانى خۆيان-). عەبدولرەھمانى كورپى مولجىمى ئەلمورادى وتى: من بۆ عەلى كورپى ئەبو تالب، بەركى تەمىم وتى: من بۆ موعاويە، عەمرى كورپى بەركى تەمىمىش وتى: منىش بۆ عەمرى كورپى عاص، لەسەر ئەوھش پىككەوتن كە لە دواى حەقدەى رەمەزانەوھ دەستدەكەن بە جى بەجى كردنى.

عەمر لە مىسر بوو، موعاويەش لە شام بوو و عەلى لە كوفە، ئىبن مولجىم دەستى خۆى وەشاندا، كاتىك كە عەلى كورپى ئەبو تالب دەرچوو بۆ نوێژى بەيانى، بە شمشىرى كە ھەفتەيەك ژەھرى پىوھ كردبوو لىيدا. كاتىك كە لىيدرا وتى: ئەگەر باش بوومەوھ، ئەوھ خۆم رويەرووى دەبمەوھ، ئەگەرەش مردم بە بەرانبەر كوشتنى من بىكوژنەوھ - قسەى لەگەل حەسەن و حوسوينا دەكرد -. بۆيە ئىبن مولجىم وتى: نە بەخوا شتى وانابى، ئەمن يەك ھەفتە ژەھرم

پپوه کړدوه. که وه فاتی کړد، هاتن بۆ ئیبن مولجیم و ههردوو دهستیان بری و ههردوو چاویان دهرهینا، بهلام ههه خوراگر بوو نارههتی نه ده کړد، کاتیک که ویستیان زمانی بپرن، ترسا، وتیان: ئیستا [ئه تهوئ تهوبه بکهی]؟! ئه ویش وتی: نا، ده ترسم ماوهیه ک بژیم و زیکری خوی تیدا نه کهم! [بهلام ئهم به سه رهاته سه نه ده کهی سه حیح نیه].

سبحان الله!! ئا ئه مهیه گومرایی و سه رلیشیواوی ئاشکرا، په نا به خوا، خویتی وه لیه که له وه لیه کانی خوا هه لال ده کا و پاشان ده ترسی ماوهیه که بژی و یادی خودای تیا نه کات!

له ویشه وه (بهړک) له نوئزی به یانی دا چوو بۆ موعاویه و لییدا، پیکای بهلام نهیکوشت، چاره سهریان کړد و باسی ئه وهش ده کړی که دواچار ئه مه بۆیته هوکاری نه زۆکی موعاویه. ئه وهشیان که نیازی عه مری کورپی عاصی هه بوو، ده رچوو بۆ نوئز، بهلام عه مر توشی نه خوشتی سکچوون هاتبوو نه هات بۆ مزگهوت، ئه میش روشت ئیمامه کهی کوشت، وایزانی عه مری کورپی عاصه، ئیمامه کهش خاریجهی کورپی ئه بی حه بیب بوو، هات له ناو نوئزه که دا پیایکیشا و کوشتی، خه لکه که گرتیان، وتیان: ئه وه چیت کړد؟ وتی: پزگارتانم کړد له ده ست عه مری کورپی عاص! وتیان: عه مرت نه کوشت، خاریجه ت کوشت. ئه ویش گوتی: من عه مرم ویست و خواش خاریج^(۱)، ئیتر ئهم و بهړک و عه بدولپه همانی کورپی مولجیمیش کوژران^(۲).

(۱) ئه میش دواچار بوو به په ند.

(۲) (الطبقات الکبری) (۳/۳۵)، (البداية والنهاية) (۷/۳۳۸).

باسى چوارەم

ھۆكارى جياوازى نيوان ھاۋەلان ﷺ

ئەۋەى مەشھورە: عائىشە و تەلحە و زوبەير بۆ تۆلەسەندەۋەى عوسمان دەرچۈنە.

بە نىسبەت موعاۋىيە شەۋە: كاتىك كە غەلى خىلافەتى گرتە دەست، ھەندىك لەو واليانەى لابرەد كە عوسمان دىنابوون، ئەۋانىش: خالدى كورپى سەئىدى كورپى عاص و موعاۋىيەى كورپى ئەبو سوفيەن بوون، كە ھەۋالى لابرەنە كە گەيشتە موعاۋىيە رەفزى كرد و وتى: لەلەين كىۋە لادەبرىم؟ وتیان: لەلەين غەلىھە.

ئەۋىش وتى: ئەى بكوژانى كورەكەى مامم لە كوئىن؟ لە كوئىن بكوژەكانى عوسمان؟

ئەۋانىش وتیان: جارىك بەيغەت بەدە، دواجار داۋاى بكوژەكانى عوسمان بكة. وتى: نەخىر، بەلكو بكوژەكانى عوسمان تەسلىم دەكات، پاشان بەيغەت دەدەم.

ئەمەش لەبەرئەۋەى موعاۋىيە ۋاى دەبىنى كە ھىز و توانايەكى لە شامدا ھەيە، ئەم ھىزەى كە ھەيەتى ھەروا بە فىرۆ نادات و لە تۆلە سەندەۋەى عوسماندا بە كارى دەھىنىت، بۆيە وتى: بەيغەت نادەم ھەتا بكوژانى عوسمان نەكوژىنەۋە، غەلىش دەيووت: بەيغەت بەدە، دواجار تەماشايەكى ئەو مەسەلەيەش دەكەين.

جا جياوازيه کهي نيوان عهلي و موعاويه رضي الله عنه لهودا بووه، ٽهو دووانه

عه‌لی وای ده‌بینی که ده‌بیّ پیشتر به‌یعت بدا، دواى سه‌قامگیر بوونی

موعاويه مه سله كهى به پيچه وانوه ده بينى، يه كم كارىك كه ئه بيت

بۆیە جیاوازی نیتوان عەلی و موعاویە جیاوازی بەرایتەر (أولویات) بوو،

هه‌لۆیستی هاوه‌لان له‌مه‌ر ئه‌و جه‌نگانه‌:

هاوه لان بوون به سی کوّمه له وه:

کۆمەڵە یە کەم: تەلحە و زوبەیر و عائیشە و موعاویە، ئەم کۆمەڵە یە و

کۆمەڵەى دووهم: عەلى و ئەوانەى لە گەڵیدا بوون، ئەم کۆمەڵەى و

چاوخساندن به مهسه‌له‌ی بکوژه‌کانی عوسمان.

کۆمەڵەی سییەم: لەسەر وویەو: سەعد، ئیبن عومەر، ئەبوھورەیرە،
موحەممەدی کوری مەسلەمە، ئەحنەف، ئوسامە، ئەبو بەکرە سەقەفی، لەگەڵ
زۆریە ھاوێلان، ئەم کۆمەڵەیە و دەبینی دوورگیری بکری لە ھەمووان.

ھۆکاری ئەم راجیاوازیەش نارونی بارودۆخە بوو، ئەو کاتەش کاتی فیتنە
بوو، بۆیە کەس نەیتوانی لە مەسلەکە رابمێنیت و راستیەکی بە جوانی بۆ پروو
بیتەوہ^(۱).

حافظ ئیبن حەجەر دەلی: (تەبەری بە سەنەدێکی صحیح لە ئەحنەفی کوری
قەیسەوہ^{رضی اللہ عنہ} رپوایەت دەکات، کە ئەلی: گەیشتم بە تەلحە و زوبەیر - دوا
گەمارۆدانی عوسمان - و تەم ئەمر بە چی دەفەرموون، من بزانم دەکوژیت؟ وتیان:
خۆت بگەییەنە بە عەلی، ھەر وەھا لە مەککە دوا کوشتنی عوسمان گەیشتم بە
عائیشە و پێم ووت: ئەمر بە چی دەفەرمووی؟ ئەویش فەرمووی: خۆت بگەییەنە
بە عەلی^(۱).

ھەر بۆیە کاتیک ئەم ھاوێلانە دەرچوون بۆ جەنگی جەمەل، ئەحنەف لە
رینگادا گەیشت پێیان، وتی: دە بە خوا کوشتارتان لەگەڵ ناکەم و دایکی

(۱) لە جەنگی کویتیشدا نمونەیکە نزیک و زیندومان لەبەردەستە لەسەر راجیاوازی و گرژی
بارودۆخ، لە فیتنەیکەدا کە زۆریک لە دەستەلاتدارانی سەرگەردان کرد، چ جایی خەلکی سادە.
(۱) ئەوێ کە لەم رپوایەتەدا دەرە کەوێت، (تەلحە و زوبەیر و عائیشە)، ھەرگیز قەسەیان
لەسەر خیلافەتی عەلی نەبوو، لە کاتیکدا ئەوان لەسەر خیلافەت بەیعتیان پێداو، وە
فەرمانیشیان بە (ئەحنەف) کردووە بەیعتی پێدات، ئەوەندە ھەیە ئەوان ئیجتەھادیان لە زانیانی
ئەو کردووە کە دەبێت یە کەجار چی بکری و بەچی کاریک دەست پێ بکەن.

ئیماندارانتان له گهڼ بى، کوشتارى په کیکیش ناکه، خوتان فهراننتان پټکردم به یعه تی بده مى^(۱).

پیشتریش باسى نهو فرموده یه په یامبهرى خوامان کرد ﷺ که به عهلى فرموو: نهى عهلى له نیوان تو و عائیشه د شتى پروو ئه دات، جا نهرم و نیان به له گهڼى، عهلى وتى: نهى په یامبهرى خوا ﷺ بو ئه من سهر شوپریان ده که م؟ ئه ویش فرموو: (نه خیر، به لام گهر هاتوو نهوه پروویدا نهوا بیگه پرینهوه بو ماله کهى خوئ)^(۲).

* هه ټوئستى نه هلى سوننه ت له ناست عه بدولرچمانى کورى مولجیم و بکوژه کانى عوسمان و بکوژه کهى زوبه یر و بکوژه کانى حوسین و هاوشیوه کانیان:

ئیمامى زه هبى ده لى: (ئین مولجیم له لای ئیمه لهو که سانه یه که هیواى دوزه خى بو ده کرى، به لام به جائیز (گونجاو) یشى ده زانین گهر خوا لى ببوریت، حوکمى ئه ویش ههروهک حوکمى بکوژه کهى عوسمان و بکوژه کهى زوییر و بکوژه کهى ته لحه و بکوژه کهى سه عدی کورى جوبه یر و بکوژه کهى عه مار و

(۱) (فتح الباری) (۳۸/۱۳) وانظر (تاریخ الطبری).

(۲) رواه أحمد (۳۹۳/۶) وقال الحافظ في (الفتح) (۶۰/۱۳) سنه حسن.

بکوزده کهي خارجيه و بکوزده کهي حوسهينه^(۱)، هه موو نه مانه ته به پرايان لي ده کين و رقمان لي يانه له بهر خواو ناخيره تيان ده ديهنه ده ست خواي گه وره^(۲).

*** له و پرودا وانه ي نيوان هاوه لان هه ق له گهل کيدا بووه؟**

په يامبهري خوا ﷺ له باره ي (عه عمار) وه ده فهرمووي: (کو مه له ياخي بووه که ده يکوژن)^(۳).

له باره ي (خه وارجه وه) ده فهرمووي: (له کاتي جيا وازيه کي نيوان موسلماناندا، تا قميٽک ده رده چن، نزیکترين نه و دوو کو مه له يه له هه قه وه کوشتاريان له گهل ده کهن)^(۴).

جا نه و دوو فهرمووده يه زور راشکا و نه له وه ي که و هه ق له عه لي يه وه نزیکتره.

له رپوايه تي کي تر دا: (نزیکتريني نه و دوو کو مه له يه له هه قه وه کوشتاريان ده کهن).

هه ر دوو فهرمووده که نه وه ده ستنيشان ده کهن که عه لي نزیک تر بووه له هه قه وه وه که له بهر انبه ره کاني له (جه مه ل) و هه ر وه ها له (صفين) يشدا، به لام هه موو هه قه کهي نه پيکا، چونکه په يامبهري خوا ﷺ ده فهرمووي: (نزیکتر له

(۱) هه موو نه مانه يه که حوکميان هه يه ، له ميلله تي ئيسلام به ته واهه تي ده رنا کرين ، به لام گوماني تي دا نييه که نه وانه فاسق و موجرين، ئيلا نه وديان نه بيت که ته ويه ي کردي.

(۲) (تاريخ الاسلام) (۶۴۵)، عصر الخلفاء والراشدين في ترجمه عبدالرحمن بن ملجم.

(۳) سبق تخريجه في معركة صفين.

(۴) سبق تخريجه في الكلام على معركة نهروان.

ههق)، (له پېشتېر بۆ ههق)، نهك ئهوهی به تهواوهتی لهسهر ههق بی. ئهههش
 په خنه نییه له عهلی ﷺ، تهنها بۆ روڼکردنهوهی ئهوهیه که ئهوانه ی خۆگریان
 کرد له فیتنه کهدا، ئهوانه به تهواوی لهسهر ههق بوون، جا خۆگرتنهوه له کوشتار
 بیوهی تر بوو بۆ عهلی، بۆیه عهلی که تهلهحهی بینى به کوژراوی په شیمان
 بوویهوه و وتی: (خۆزگه بیست سال پېش ئیسته بمر دایه م)^(۱).

ههروهها کاتیک ههسهنى کورې عهلی ﷺ پاش جهنگی صفین هات و باسی
 ئهوهی بۆ عهلی کرد که رویداوه، عهلی وتی: (سویند به خوا هه رگیز گومانم
 نه ده برد کار بگاته ئهوه)^(۲).

هه رهه موویان په شیمان بوونهوه له به شداری کردن لهو جهنگانه دا.

په یامبه ری خوا ﷺ مه دح و سه نای هه سه ن ده کات و ئه فه رموی: (ئهم کوپهم
 گه وره و به پرتزه، به لکو خوا به هو ی ئه مه وه ناشته وای بخاته نیوان دوو کو مه لی
 موسلمانان)^(۱).

ده بینین مه دح و سه نای ده کات له بۆ ناشته وایی، به لام مه دح و سه نای
 عه لی ناکات له بهر ئه وه ی له گه لیان ده جهنگیت.

مه دح و سه ناکه ی عه لیش به هو ی کوشتاری ئه هلی (نه هره وان) ه وه یه،
 بیگومان به تهواوی ههقی پیکا له کوشتاری خهوار یجدا، هه ر بۆیه کهس به

(۱) سبق تخريجه في معركة الجمل.

(۲) و انظر مصنف ابن أبي شيبة باب ماجاء في صفين.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين، حديث

كوشتىيان دلتەنگ نەبوو، بەلكو موسلمانان دلخۆش بوون بە كوشتنى ئەھلى نەھرەوان.

تەنانەت (عەلى) كاتىك كوشتارى خەلكى نەھرەوانى كرد سوجدەى شوكرى
بۆ خودا برد، بەلام كاتىك كوشتارى ئەھلى (جەمەل)ى كرد گرىا، وه كاتىك
كوشتارى ئەھلى (صفىن)ى كرد دلتەنگ بوو.

* * *

بهشی پینجهم

خیلافهتی ئەمیری ئیمانداران حسەنی
کوری عەلی رضی اللہ عنہ لەسالتی . ٤٠٠ بۆ ١٤٠

باسی یه کهم

حهسه نی کوری عه لی ﷺ له چەند دێرێکدا:

* خێزانه کانی :

۱. خەولە ی کچی مەنزور.

۲. ئوم بېشری کچی ئەبو مەسعود.

۳. ئوم ئیسحاقی کچی تەلحە ی کوری عوبەیدوللا.

و بەناویانگە که ههسه ن زۆرێکی خواستوو و زۆرێکیشی تەلاق داوه^(۱).

* منداڵه کانی :

کورپه کان: ههسه ن - زهید - تەلحە - حوسەین - عەبدوللا - ئەبویه کر -

عەبدولپەرەمان - القاسم - عەمر - موحەممەد.

کچه کان: ئوم ههسه ن - ئوم عەبدوللا.

(۱) شیخ عوسمان لێره دا دەلی: بەناویانگە. جا بەناویانگە و وا مەشهورە و زۆرێک وا ئەلێن و

.. هتد هیچی نیشانە ی چەسپاوی شتە که نین، بەلکو بە پێچەوانەوه هەرکاتێک ئەهلی خوێ وتی:

مەشهورە و ناماژە ی بە صیحه تە نه کرد ئەوه بۆ تەمریضه.

جا ئەم مەسەلە یه ش له نێو کتیبە میژوویه کاندای مەشهورە که ههسه نی کوری عه لی ﷺ ناوها

بووه، بەلام واش نیه، ههروهک چۆن دهیان شتی تر له کتیبه کانی تهفسیر و فیهقه و ئەوانی تردا

مەشهورە و ئەصلیشی نییه.

*** فهزله کانی :**

له ئه بی به کره وه ئه لئ: گویم له په یامبه ری خوا بوو ﷺ له سه ر مینه به ره وه،
حه سه ن له ته نیشته وه بوو، جارێک ته ماشای خه لکه که ی ده کرد و جارێک
ته ماشای حه سه ن، ده یفه رموو: (ئه م کوڤه م گه وره و به پڕزه، به لکو خوا بیکاته
هۆی ناشته وایی نیوان دوو کو مه لئ موسلمانان)^(۱).

له ئوسامه ی کوڤی زهیده وه، که و په یامبه ر ﷺ خۆی و حه سه نی ده گرت و
ده یفه رموو: (ئه ی خودایه من خو شیانم ده وئ، خودایه خو شیانت بوئ)^(۲).

له عوقبه ی کوڤی حارسه وه ئه لئ: ئه بو به کرم بی نی، حه سه نی له ئامیز بوو
و ده یووت: باوکم به قوربانی بی، شیوه ی هه ر له په یامبه ر ده چئ و له عه لی
ناچی، عه لیش پی ده که نی)^(۳).

*** وه فاتی :**

له ماوه ی خیلافه تی مو عاویه دا بوو له سالی ۴۹ ک حه سه نی کوڤی عه لی
ﷺ وه فاتی کرد.

عومه یری کوڤی ئیسحاق ئه لئ: من و براده ری کم چووین بو لای حه سه نی
کوڤی عه لی سه ردانیکی بکه ی ن، به هاوړیکه م وتی: ئه ی فلان که س به رسیارم
لیبکه ؟

ئه ویش پی ووت: هیچت لینا پرسم. پاشان هه ستا و پڕو شته ژوره که یه وه و
دیسانه وه هاته ده ری و وتی: ئه ی فلان که س، به رسیارم لیبکه پئش ئه وه ی پڕو ژیک

(۱) البخاری: کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل الحسن و الحسين (۲۷۴۶). وانظر
(البدایة والنهایة) (۲۴۵/۷).

(۲) صحیح البخاری: کتاب فضائل الصحابة، باب ذکر أسامة ﷺ (۳۷۳۵).

(۳) صحیح البخاری: کتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن و الحسين حدیث (۳۷۵۰)

وفي باب صفة النبي ﷺ (۳۵۴۲).

بیټ نهیم تا لیټم پیرسی، ده به خوا وه چهند جار ژهر خۆر کراوم، به لām وه کو
ئه مه کاری تیښه کردووم، لیټم پیرسه.

ئویش وتی: هیچت لیټنا پرسم، ان شاء الله خوا شیفات دهدات، [ئهو جا
پرسیارت لی ده کهین].

دوایی هه ستاین و به یانییه که ی سهردانیم کرد، بینیم له سهره مهرگدایه،
حوسین هاته لای سهری و دانیشته، وتی: برام، پیټم بلّی: کئ به خواری دای؟
وتی: بۆ؟ ده یکوژی؟
وتی: به لّی.

ئویش وتی: پیټ نالیټم، ئه گهر ئه وه بیټ که خۆم ئه یناسم ئه وه خوای گه وره
تۆله ی سه خترة، گهرنا سویند به خوا ههرگیز ریڠا ناده م بی تاوانیټک له جیاتیم
بکوژیټ^(١).

گوتراویشه: ئه وه ی که ژه هره که ی پیداو، خیزانه که ی خۆی بووه (جه عده ی
کچی ئه شعس) به لām ئیسپات نه بووه.

زه هه بی ئه لّی: (ئه مه شتیکی راست نییه، ئه مه کئ بیټی؟)^(٢).
ئین که سیریش ئه لّی: (به پای منیش ئه مه شتیکی راست نییه)^(٣).

(١) (الطبقات الكبرى) (ص ٣٣٥ رقم ٢٩٤) الطبقة الخامسة من الصحابة تحقيق محمد بن
صامل السلمي.

(٢) (تاریخ الاسلام) - عهد معاوية - (ص ٤٠).

(٣) (البداية و النهاية) (٤٤/٨).

باسی د ۵۹۹م

به يعه تدان به حه سه نی کورې عه لی ﷺ

دوای کوشتنی عه لی ﷺ خه لکی کوفه به يعه تیان دا به حه سه نی کورې عه لی، پاش ته واو بوونی به يعه ته که رۆیشت به ره و شام، چونکه تا ئیستا نه هاتوونه ته ژیر گوپړایه لی عه لی کورې ته بو تال به وه.

* حه سه نی کورې عه لی صولح له گه ل موعاویه دا ده کات و موسولمانان کوډه کاته وه :

حه سه نی کورې عه لی که و ته پړی به لام به نیه تی ناشتیه وه، حه زی له جهنگ نه بوو، ته نانه ت حه سه ن به ده رچونی باو کیشی بو کوشتاری خه لکی شام رازی نه بوو^(۱).

له نیشانه کانی ثاره زوی صولح کردنی ته وه بوو، هه ستا به لابر دنی قه یسی کورې سه عدی کورې عوباده له سه ر کردایه تی و دانانی عه بدوللای کورې عه بباس ب وه کو سه ر کرده^(۲).

له حه سه نی به سریه وه ته لی: کاتیک که حه سه نی کورې عه لی به سوپا که وه چوو بو لای موعاویه، عه مری کورې عاص به موعاویه ی ووت: من سوپایه ک ده بینم پشت هه لئاکات تا دوا دنکی نه بریتته وه.

(۱) (مصنف عبدالرزاق) (۵/۴۶۲).

(۲) (فتح الباری) (۱۳/۶۷).

حسېنې به سړې ټلې: وه گوټم له ټېبو به ګره بوو ټېووت: له و کاته ې که په پامبرې خوا ﷺ وتارې ددها، حسېن هات، په پامبر ﷺ فېرمووي: ټهم کوږم ګوره و بهر ټزه، به لکو خوا بيکاته هو ټ ناشته وای نيوان دوو کو مېلې موسلمانان^(۱).

هه روه ها له زوهر يه وه ده لې: مو عاويه تو مار (سجل) يکې نارد بو حسېن و کو ټاييه که شي مو ر کړد بوو، که هه رچې تي دا دهنوسي بنوسه ټه وه بو تو يه، عه مري کوږې عاص وتې: نا له ګه ليدا ده جه نګين، مو عاويه وتې: (جا زوهرې ټه لې مو عاويه له عه مر با شتر بو وه): له سه ر خو يه ټه ې ټېبو عه بدول لا، تو له کو شتاري ټه مانه نابيته وه هه تا به ژماره ې ټه مانه له خه لکې شام نه کو ژري ت، ني تر دوا ې ټه وه هه موو کو شتاره خي ر وخو شي دونيا کوا؟

ده به خوا ټه من هه ر ګيز نا جه نګم مه ګه ر ږي ګه چاره يه کم نه مي ني و مه جبو ريم.

مو عاويه و حسېن ګه يشتنه يه ک، حسېنې کوږې عه لي ږه زاي خوا ې لي بي وازي له خيلافه ت هي نا بو مو عاويه، ني تر مو عاويه بوو به ټه مي ري ټيمان داران، ټهم سال ه ش نا و نرا به سالي کو مه ل (الجماعة).

ما وه ې هو کمږانيه که شي (۶) مانګ بوو.

* * *

(۱) أخرجه البخاری - کتاب فضائل الصحابة - باب مناقب الحسن والحسين، حديث

بہشی شہ شہم

خیلا فہتی ٹہ میری ٹیمانداران مو عاویہی
کور ی ٹہ بوسو فیان ﷺ لہ سالی ۱۷ بؤ ۶۰ ک

باسی یه کهم

موعاویه ﷺ له چهند دیریکدا:

له سائی ههوتی کوچیدا له (عومره ی گێرانه وهدا (عُمرَةُ الْقِضَاءِ)) موعاویه
پیش باوکی موسلمان بوو، و له فهتھی مه ککه دا موسلمان بوونی خوی راگه یاند^(۱)

* خیزان و منداله کانی:

۱. مه یسونی کچی به حده لی که لبیه، (یه زید) ی لی بوو.
۲. فاخیته ی کچی قهرزه ی مونافیسه. ئەمیش (عه بدولر په همان) و
(عه بدوللا) ی لی بوو.
۴. نائیله ی کچی عوماره ی که لبیه.

* له و فەرمودانه ی له سەر فەزلی هاتوون:

۱. په یامبه ری خوا ﷺ ده فەرموی: (خوایه رپی نیشانده و بیکه رپنیشانده ر
و به هویه وه هیدایه ت بده)^(۲).
۲. په یامبه ری خوا ﷺ ده فەرموی: (خوایه موعاویه فیتری قورئان و ژماردن
بکه و له ئاگر بیپاریزه)^(۳).
۳. ههروه ها له ئوم حه رامی کچی میلحانه وه ئەلی: رۆژیک په یامبه ری
خوا ﷺ له نزیک من خهوت، پاشان به خه بهر هات و پیده که نی، منیش وتم: ئەی

(۱) (تاریخ الاسلام) للذهبي - عهد معاوية ۳۰۸.

(۲) أخرجه الترمذي، كتاب الماقيب: باب مناقب معاوية (۴۱۱۳).

(۳) أخرجه أحمد ۱۲۷/۴.

پيغه مبهري خوا ﷺ چي يه؟ فهرمووي: (خه لكانيك له ئومه ته كه م به سهر ئه م ده ريا سه وزه دا ده پون وه كو روښتني پادشاکان به سهر راخه ركاندا).

ئوم حه رام وتي: ئه ي په يامبهري خوا ﷺ دوعا بکه خوا له وانم بگيږي. ئه ویش دوعاي بو کرد، ئيتر جاريکی تر خه وته وه و هه مان کرداري دووباره کرده وه، ئه ویش هه مان پرسياړي ليکړد، ئه ویش به هه مان شيوه وه لام دايه وه، ئه ویش ديسانده وه وتي: ئه ي په يامبهري خوا ﷺ دوعا بکه خوا له وانم گيږي. په يامبهري خوا ﷺ فهرمووي: تو له يه که مينه کاني (أَنْتَ مِنَ الْأَوَّلِينَ).

ئيتر کاتيک که يه که م جار موسلمانان له ريگه ي ده رياوه غه زايان کرد، ئوم حه رام له گه ل عوباده ي کوري صامتي ميږديدا كهوت له گه ليان، کاتيک لي بوونه وه، له شام دابه زين ولاخيکيان هينا سواړي ببي، ئه وه بوو ولاخه که کوتاي به زه ويدا و مرد ^(۱).

موهه لله بي کوري ئه حمده ي ئه نده لوسي - که يه کيکه له وانه ي بوخاريان راڅه کردوه - ده لي: (ئهم فهرموده يه فزل و چاکه ي تيډايه بو موعاويه ي، چونکه بو يه که مين جار ئه وه له ريگه ي ده رياوه غه زاي کرد) ^(۲).

* پرسياړيان له ئين موباره ک کرد له باره ي موعاويه وه؟

ئه ویش وتي: چي بلي م له باره ي پياويکه وه، په يامبهري خوا ﷺ ده ي فهرموو: «سمع الله لمن حمده» موعاويه ش ده يووت: «ربنا ولك الحمد» ^(۱).

(۱) أخرجه البخاري: كتاب الجهاد والسير: باب فضل من يصرع في سبيل الله، حديث (۲۸۰۰).

(۲) (فتح الباري) (۶/۱۲۰).

(۱) (البداية و النهاية) (۸/۱۳۰).

ههروه ها پێی گوترا: کامیان باشتن؟ ئەو یان عومەری کۆری عەبدولعەزیز؟
ووتی: (خۆلێ نێو لوتی موعاویە لە گەڵ پە یامبەری خوادا ﷺ، چاکتر و باشتەر
لە عومەری کۆری عەبدولعەزیز)^(١).

* ههروه ها پرسیار له موعافای کۆری عیمەران کرا: کامیان باشتن؟
موعاویە یان عومەری کۆری عەبدولعەزیز؟

ئەویش توپە بوو، بە کابرای ووت: صەحابی ئەکەیتە تابەعی؟ موعاویە
هاوەڵیستی و خزمیستی، نوسەریستی، ئەمینداری وەحیەکیەتی^(٢).

ئێبن مولەیکە دەڵێ: بە ئێبن عەبباسیان وت: هیچت لەسەر موعاویە
ئەمیری ئیمانداران هەیە؟ ئەو تەنها پکاتی نوێژی وتر دەکا؟
ئەویش وتی: بە راستی فەقیهه^(٣).

* حافظ ئێبن کەسیر ئەڵێ: (پاشای رۆم تەماعی کردە موعاویە، ئەمە
دوای ئەوەی موعاویە ترسانی و سەر شوێری کرد و پشتی سەربازەکانی شکان و
وەدەری نان، ئیتر کە پاشای رۆم بینی موعاویە سەرقالە لە گەڵ عەلی، لەشکر
کیشی کردە سەر هەندیک ناوچە، موعاویەش بۆی نووسی: ئەی لەعنەشو، بەو
خوایە گەر واز نەهێنی و نەگەرێتێتەو، ئەوا من و کۆرەکی مامم لە مال و
شارەکانی خۆیشت دەرتەدەکەین و ئەم زەویە فراوانەت لی تەسک ئەکەینەو، کە

(١) (البدایة و النهایة) (١٣٠/٨).

(٢) (البدایة و النهایة) (١٣٠/٨).

(٣) (صحیح البخاری) کتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن و الحسين، حدیث (٣٧٦٥).

پاشاي پۆم ئەوھى بىنى ترسا و وازى ھىنا و دوايش ھات و داواى ئاگرىھستى
کرد^(۱).

*** وەفاتی موعاویە ﷺ:**

موعاویە بوو بە خەلیفەى موسلمانان و ماوھى بیست سال دريژھى کیشا
ھەتا سالى شەستى کۆچى.

کە سەردەمیکی سەقامگیر و پر لە فتوحات بوو.

* * *

باسي يه كهه

گړنگتړين روداوه كانى سهردهمى موعاويه

خيلافه تي موعاويه ي كورې ته بو سفيان خيريك بوو بو موسلمانان، ماوه ي
 نازاوه و كوشتار كوتايي پيها، ههروهه تهو تهماعه ي برې كه دوژمنان
 هه يانبوو به گهړانه وه تهو ناوچانه ي موسلمانان لييان بر دبوون، ته مانه ش
 به هوي كوك بووني موسلمانان له سهر يه كهس، بويه هيژ و توانيان بهروه
 دهر وه ناراسته كرد و نالاي جيهاد بهرز كرايه وه و فتوحات دهستي پيكرده وه،
 ههروهه موعاويه زور به چاكي له گهل خلكدا هه لس و كهوتي ده كرد، تهوه ي
 دوور بوو نزيكي كرده وه (تهوه ي په نجا بوو ناشتي كرده وه)، ته نانه ت يه كه
 به رهه لستكاري نه ما، هه رهه مووي چوونه ژير گوپرايه لي يه وه (ته نه دهسته يه كي
 كهه نه بيت له خهواريجه كان)، ههروهه له سهردهمى موعاويه دا هاوينه يه كان و
 زستانه يه كان ناويان دهر كرد، كه مبهست پتي غه زاي هاوين و غه زاي زستان
 بوو.

گړنگتړين كاره كانى سهردهمى خوي.

* داناني خانويه كه بو دروستكردني كه شتي له ميسر سالي ٥٤ ك.

* غه زاكردني قوسته نتيينه سالي ٥٠ ك.

په يامبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: (يه كه مين سوپايه كه له ئومه ته كهه كه
 له ريگه ي دهر ياهه غه زاهه ده كه ن بيگومان مسوگه ريان كرده وه، و يه كه مين سوپايه كه
 له ئومه ته كهه كه غه زاي شاري قهيصه ده كه ن خوا لييان خوش بووه)^(١). له

(١) أخرجه البخاري في كتاب الجهاد: باب ما قيل في قتال الروم (٢٩٢٤).

سالى ۵۳ك جاريكى تريس غەزاي كرد و گەمارۆيدا و هەتا سالى ۵۷ك گەمارۆدانەكە دريژەي كيشا. هەروەها فەتحي (تكریت)، (رودس)، (بنزرت)، (سوسه)، (سەجستان)، (كوهستان)، (بلاد السند)يشى كرد.

* بنياتناني شاري قەيرەوان.

موعاويه عوقبەي كورپى نافعى ناردبوو بۆ ئەفريقيە، ئەووبو فەتحي كرد و ناوچەكەي ديارى كرد دروست كرد، بە هۆي ئەوەي ناوچەيەكي دارستانی چر بوو، بەردەوام پر بوو لە شير ومار وگيانلەبەراني تر وئيتر دوعاي بۆ كرد لاي خواي گەورە، ئەووبو هيچي تيا نەما، هەموويان رايان كرد، تەنانت شيرەكان بەچكەكاني خويان هەلڤەگرت و دەيان برد^(۱).

* لە خيلافەتەو بۆ ميلاكەت:

كاتيک کار کەوتە دەستی موعاويه خيلافەت گۆرا بۆ مولکايەتی.

ئەبوعەبدولرەحمان سەفينەي خزمەتکاری پەيامبەري خوا ﷺ، دەلي: پەيامبەري خوا ﷺ فەرمووی: (خيلافەتي پەيامبەرايەتي سی سالا پاشان خوا مولکی خۆی دەدات بەوێ ویستی لییهتی).

سەفينە ئەلي: (خيلافەتي ئەبو بکر دوو سال، خيلافەتي عومەر دە سال، خيلافەتي عوسمان دوازده سال و خيلافەتي عەليش شەش سال)^(۲).

كاتيکيش دەگەرئینەووە بۆ کتیبە ميژوويه کان باسی ئەو دەکەن کە ئەبو بەکر دوو سال و سی مانگ فەرمانرەوایی کردوو، عومەر دە سال و دوو مانگ

(۱) (تاريخ الطبري) (۲۴۰/۵).

(۲) (سن أبي داود) كتاب: السنة، باب في الخلفاء، حديث (۶۶۶). وأحمد في (مسند)

(۲۷۳/۴) بسند صحيح.

فهرمانږه وایی کردووه، عوسمان دوازه سال و چوار مانگ، عهلی چوار سال و نو مانگ، حهسه نیش شهش مانگ، که ههرهه مووی ده کاته سی سال.

ئین که سیر ئه لی: (حهسن له ره بیعولئوه لی سالی چل و یه کدا وازی هیئا، که ده کاته سی سالی ته واول له وه فاتی په یامبه ره وه ﷺ^(۱)).

* ههروه ها له ئه بو عوبه یده ی عامری کورې جه راحه وه ئه لی: په یامبه ری خوا ﷺ فهرمووی: سهره تای دینه که تان په یامبه رایه تی و ره حه ته دواي ئه وه پادشایه تی و ره حه ته، دواي ئه وه پادشایه تی کی خراپه، دواي ئه وه پادشایه تی زورداری و جه ور و سته مه^(۲).

که ده فهرمووی: (سهره تای دینه که تان په یامبه رایه تی و ره حه ته) واته: پیښه وایه تی په یامبه ره ﷺ بو ئیمانداران و پاشان پیښه وایه تی ئه بو بکر وئه نجا عومهر وئه نجا عوسمان، وئه نجا عه لی، وئه نجا حه سن، پاشان ده فهرمووی: (پادشایه تی و ره حه ته) ئه مهش سهرده می موعاوییه، پاشان (مُلك أعفر) که له (تعفر) وه هاتووه، که خوگه وزانه له خو لدا، ئه مهش زهم و سهرزه نشته بو ئه و سهرده مه، ههروه ک ئه لئین: (تربت یداک، ده ستت خو لاوی بیّت)، که دژی بهرزی و بلندیه، پاشان (ملك و جبروت) واته: پادشایه تی زورداری و جه ور و سته م دیت، ئه مهش له دواي موعاوییه ده گریته وه، ئیتر سهرده می یهزید بیّت یان سهرده مانی دواي یهزید، جگه له عومهری کورې عه بدولعه زیز.

(۱) (البديّة والنهائة) (۱۷/۸).

(۲) (سنن الدارمي) كتاب الاشربة، باب ما قيل في المسكر، (۱۱۴/۲). رجاله ثقات إلا أنه قيل إن مكحولا لم يسمع من أبي ثعلبة الخشني -راوي الحديث عن أبي عبيدة-.

*** وهفاتی حهسهنی کۆپی عهلی عليه السلام:**

ههر له ماوهیهدا و له ساڵی ٤٩ ک حهسهنی کۆپی عهلی وهفاتی کرد.

*** بهیعت دهدری به یهزیدی کۆپی موعاویه :**

له ساڵی پهنج و شەشی کۆچی دا، موعاویه بریاریدا خهڵکی دواى خۆی بهیعت بدن به یهزیدی کۆپی، ئا لیژەدا موعاویه له رێچکەى ئەوانەى پێش خۆی لایدا، چونکه پهيامبهري خوا ﷺ کارهکەى ههروا هیشتەوه یا ئەبویه کری دانا، پاشان ئەبویه کر هاتوو و عومەری دەست نیشان کرد، دواى ئەو عومەر هات و شەش کەسى دەست نیشان کرد و بەلام سهعیدی کۆپی زهیدی لێدهرکردن چونکه کۆپی مامی خۆی بوو، له گهڵ عهبدوڵلاى کۆپی دا، دواى ئەویش عوسمان هات و کەسى دیاری نهکرد، ئینجا عهلی هات، ئەویش دیسانهوه کەسى دهست نیشان نهکرد، حهسهنیش وازی لى هینا بو موعاویه.

بۆیه به موعاویهیان ووت: یان ئەوهتا وازی لى بینه، وهکو چۆن پهيامبهري خوا ﷺ کردی، یان ئەوهتا وهك ئەبو بکری صدیق بکه و کەسیك دابنێ که خزمی خۆت نهبێ، یان وهك عومەر بکه؛ کارهکەى دایه دهست شەش کەسهوه خزمی خۆی نهبوون، یان ئەوهتا وازی نه با موسلمانان خۆیان یه کێك ههلبژێرن، بهلام موعاویه رازی نهبوو ئیلا ههر دهبیّت دواى خۆی (یهزید) ی کۆپی جینشین بیّت^(١).

(١) رواه خلیفه بن خیاط فی طبقاته (ص ٥٢)، من طریق جویریة بنت أسماء عن أشیاء أهل

پي نه چي لايه نه چا که کي هله نه بڅارد بي، له ترسي نه و شهر و ناشوبه ي له که له شورا دا ده که و ته وه، گوپرايه لي و ناسايش و سه قامگريشي له و لايه نه دا ده بينيه وه که يه زيدي کورې تيډابووه^(١) ته مه نه گهر واش بي هر راست نيه، به لکو هق له شورا دا يه.

*** هه لويستي ته هلي سوننه و جه ماعت له به يعه تدانه کي يه زيدي کورې مو عاويه:**

ته هلي سوننه و جه ماعه نه لين: به يعه ته که دروسته، به لام هم به يعه ته عه بيدار ده که ن به هو ي هم دوو شته وه:

يه که م: نه لين ته مه بيدعه يه کي تازه يه، که خيلافه تي داو ته کور په کي خو ي، وه کو ته وه ي نيتر خيلافه ت بيت به ويرا سته، ته مه دوا ي ته وه ي به شورا يا ده ستني شان کړ دني جگه له خزم بو وه، ته ي چ جاي ته وه ي نزيکي کت بي و کور پکي راسته و خو ي خو تيش بي، له م پروانگه يه وه هم مه بده نه په دکرايه وه به بي له بهر چاو گرتني که سه که، ته وان ته و مه بده نه يان په ت کړ ده وه که و کاره که بيت ته ويرا سته.

دو وه م: خه لکي له (يه زيد) شياوتر هه بوون بو خيلافه ت، وه کو نين عومهر و نين زوبه ير و نين عه بباس و حوسه ين، جگه له مانه ش هي تر زورن.

(١) انظر: (مقدمة ابن خلدون) فصل في ولاية العهد (ص ١٦٦).

ئيبن ئه لعه ره بي ئه لي: موعاويه وازي له باشر هينا؛ به وهى بيكا به شورا و كهس له خرمانى خوئ تيا به شدار نه كا، چ جاي كورپه كهى خوئ؟ به لام به يعه تيدا به كورپه كهى و خه لكيش به يعه تيان پيدا بويه به يعه ته كهى شه رعييه ^(۱)

سه بارهت به ديد و بوچونى مويته ديعه كان، ئه وان وا ده بينن كه ئيمامهت و خيلافهت ته نها له عه لى و كورپه كانيدا ده بيت، هه ربويه ئه وان به يعه ته كهى يه زيد به ته نها عه يبدار ناكهن، به لكو هه موو به يعه تيٽك ره تده كه نه وه كه نه دريت به عه لى و كورپه كانى، هه ر له سه ر ئه و ئه ساسه ش ئه وان به يعه ته كهى ئه بو به كر و عومه ر و عوسمان و موعاويه هه ر هه موويان به نادروست ده زانن، به بي له به رچاو گرتنى به يعه تده ره كه. چونكه ئه وان ئه ليٽن خيلافهت و ئيمامهت ديارى كراوه بو عه لى و كورپه كانى هه تا رۆژى قيامهت.

ئايا يه زيد شياو بووه بو خيلافهت يان نا؟

ئيبن كه سى ^(۲) چيروكى عه بدوللاى كورپى موتيع و هاوه له كانى ده گيرپه ته وه كه رۆيش توون بولاي موحه مده دى كورپى حه نه فيه -كه كورپى عه لى كورپى ئه بو تالبه و براى حه سه ن و حوسه ينه له باوكه وه-، ويستويانه رازى بكهن بو لابردينى يه زيد، ئه و يش قايل نه بووه، ئيبن موتيع وتى: يه زيدى كورپى موعاويه مهى ده خواوه ته وه و نويز ناكات.

(۱) العواصم من القواصم ص ۲۲۸.

(۲) البداية والنهاية ۲۳۶/۸.

موحه مېدېش وتی: من نه وه لم لی نه بینيوه که ئیوه باسی ده کهن، نه من
رؤیشتومه ته لای و ماومه ته وه، بهرده وامه له سهر نویژکردن، هه ولی خیر و
چاکه ی ده دا، پرسیاری فیهی ده کرد و سوننه ته کانی جی به جی ده کرد.
وتیان: نه وه له بهر تو خوی وا ده رختووه.

موحه مېدی کورې حنه فیهش وتی: باشه چی من ترساندی و هیوای چی
لینکړدووم؟ ئیوه هه رګیز نه وانه تان لئی بینيوه که باسی لیوه ده کهن؟ نه گهر نه و
کارانه ی به پیش چاوی ئیوه وه کردیت، نه و بینګومان ئیوه ش هریکی وین،
نه گهریش نه وانه تان لی نه بینيوه نه و بوتان حه لال نییه شایه تی له سهر شتیک
بدن که نازان و نه تان بینيوه.

نه وانیش وتیان: نه وه لای ئیمه ره وایه، گهر چی نه شمان بینيوه.

موحه مېدی کورې حنه فیهش وتی: خوا نه مه به شایه تی قبول ناکات، ئینجا
نه و فرمایشته ی په روه ردگاری بو خوتندنه وه که ده فرموی: ﴿لَا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ { الزمر: ۸۶ }.

هه روه ها له یه زیده وه ده گپړنه وه که دواى کوشتنی حوسه ین ووتویه تی:

لَيْتَ أَشْيَاخِي يَبْذُرُ شَهْدُوا جَزَعَ الْخَزْرَجِ مِنْ وَقَعَ الْأَسْلُ
قَدْ قَتَلْنَا الْقَرْنَ مِنْ سَادَاتِهِمْ وَعَدَلْنَاهُ يَبْذُرُ فَاَعْتَدَلْ
وَلَعَتْ هَاشِمٌ بِالْمَلِكِ فَلَا خَبْرٌ جَاءَ وَلَا وَحْيٌ نَزَلَ^(۱)

به لام نه مې لیوه سابت نه بووه.

(۱) نقله الطبري في (تاريخه) عن المعتضد الخليفة العباسي في أحداث سنة ۲۴۸ ك.

جا ئەو فاسیقیە دیارەتە پال یەزید وەك مە ی خواردنەو و یاریکردنی
له گەل مە یون و خراپە کاری و.. هتد، هیچیان بە سەنە دیکێ صحیح لیوێ
سابت نەبوون، بۆیە بپروا بە مە ناکرێ و ئەسل باشییە^(١)، ئیتر خوا زانا و
شارەزاترە بە حالی یەزید، ئەمەش بە لای ئیمەوێ گەنگ نییە، ئەوێ لە بەینی
خۆی و خۆی خۆی دایە.

گەرمێان مە سە لە کە ئاواش بوی، خۆ فاسقیی ئیمامیش خڕۆج لیکردنی
واجب ناکات ئا بەو شیوێیە کە پویداو، وەك دوا جار باسی لیوێ دەکەین.

* * *

(١) ئەسل باشییە: واتە ئەسل لە هەموو موسلمانێکدا باشییە، هەتاوێ کە بە لگە یەکی
صحیح دیت لە باشیوێ لای دەدات بۆ خراپێ. نەك بە قسە و باس، بە لکو بە بە لگە، بە بە لگە
تەنهاش نا، دەبی صحیحە کەشی لە گەلدا بی: بە بە لگە ی صحیح. (وەرگێڕ)

بہشی جہوتہم

خیلافہتی یہزیدی کوری مو عاویہ
لہ سالتی ۳۵ بؤ. ۷۰ ک

باسی یه کهم

به یعه تدان به یه زید و ره فز کردنه وهی له لایه ن حوسه یینه وه

پاشان دهر چوونی له مه که وه به ره و کوفه

له سالی ۶۰ی کوچی و له تهمه نی ۳۴ سالی دا به یعه ت درا به یه زیدی کوری مو عاویه، به لام حوسه یینی کوری عه لی و عه بدوللای کوری زوبه یر به یعه تیان پینه دا، کاتیك داوایان لی کرا به یعه ت بده ن، عه بدوللای کوری زوبه یر وتی: ئەم شه و بیریکی لیده که مه وه و به یانی رای خۆمتان پی ئە لیم، وتیان: باشه، ئیتر هر که شه و داها ت له مه دینه وه به ره و مه که هه لها ت و به یعه تی نه دا.

کاتیك ها تن بو لای حوسه یینی کوری عه لی، وتیان: به یعه ت بده .

وتی: من به نه یینی به یعه ت ناده م، به لکو به ئاشکرا و به پیش چاوی خه لکیه وه به یعه ت ئە ده م.

وتیان: باشه، ئە ویش هر که شه و ها ت، به دوا ی عه بدوللای کوری زوبه یره وه هه لها ت.

*** خه لکی عیراق نامه بو حوسه یین ده نیترن :**

گه یشته خه لکی عیراق که حوسه یین به یعه تی به یه زیدی کوری مو عاویه نه دا وه، ئە مانیش یه زیدی کوری مو عاویه یان ناو یّت، به لکو معاویه شیان ناو یّت، ته نها عه لی و کوره کانی نه بیّت - په زای خوا یان لی بیّت - که سیان ناو یّت، ئە وه بو هر هه موویان نامه یان ده نار د بو حوسه یینی کوری عه لی و تییدا ده یان نوسی: ئیمه به یعه تمان به تو دا وه و تو نه بیّت که سمان ناو یّت و به یعه تی یه زی دیش له گه ردغان نه ما به یعه ته که مان بو تویه، ئیتر نوسرا و و نامه کان ئە وه نده زور بوون

گەيشتە زياتر لە پىنج سەد نامە، ھەر ھەموو لە خەلگى كوفە ۋە دەھات و داوايان لىدە كرد بىت بۆ لايان.

* حوسەين موسلىمى كورپى عەقىل دەنيرىت :

بۆ ئەو مەبەستە حوسەينى كورپى عەلى، كورپى مامەكەى موسلىمى كورپى عەقىلى كورپى ئەبوتالبى نارد بۆ ھىنانى ھەوال و پاستى و پرونى مەسەلەكە، كە موسلىمى كورپى عەقىل گەيشتە كوفە دەستى كرد بە پرسىار كردن، بۆى دەرگەوت خەلگى يەزىدىيان ناو و حوسەينى كورپى عەلىيان دەوئىت، دوايى لە مائەكەى ھانىئى كورپى عورودا مايەو، ئىتر خەلگى كۆمەل كۆمەل و تاك تاك دەھاتن و بەيەتيايان دەدا بە موسلىمى كورپى عەقىل لە جياتى حوسەينى كورپى عەلى رەزاي خوا لە ھەموويان بىت.

لەو كاتەدا نوعمانى كورپى بەشیر ئەمىرى كوفە بوو، ھەر كە ھەوالەكەى پىنگەيشت، وا موسلىمى كورپى عەقىل لە بن دەستيانە و خەلگى دىن و لە جياتى حوسەين بەيەتتى پى دەدەن، واى پىشاندا كە ھىچى نەبىستوو و پەى بەو باسە نەبردوو، كار گەيشتە ئەو ھەندىك لە دەور و دەستەكەى چوون بۆلاى يەزىد و ھەوالەكەيان پىدا، كە خەلگى بەيەت دەدەن بە موسلىم و نوعمانى كورپى بەشیرىش خۆى كەر كردوو.

* عوبەيدوللاى كورپى زىاد دەكرىت بە ئەمىرى كوفە :

بەو ھۆيەو يەزىد فەرمانى دا نوعمانى كورپى بەشیر لەسەر كار لابرىت و عوبەيدوللاى زىادى كرد بە ئەمىرى كوفە، خۆى ئەمىرى بەسەر بوو كوفەشى خستە پالى تا ئەم كىشەيە چارەسەر بكات، ئەو ھەبوو عوبەيدوللاى كورپى زىاد لە شەودا گەيشتە كوفە و دەم و چاوى ھەلپىچابوو، ھەر كە بەلاى خەلگىكدا

تيده پېري و سه لامي ليده كردن ده يانوت: وعليك السلام، ئه ي كچه زاكهي په يامبهرې خوا ﷺ، وايان ده زاني حوسه ينه و به نه يني و دهم هه لپيچراوي هاتووه، ئيتر عوبه يدوللاي كورې زياد زاني مه سه له كه جديه و خه لكيش چاوه پري حوسه يني كورې عه لي ده كهن، گه پايه وه كوشكه كه ي، خزمه تكاريكي خوي نارد به لكو هه واليكي مه سه له كه بي ني و بزاني سر مه سه له كه كي به پريوه ي ده با؟

ئو ویش پوښت به و پييه ي كه ثم پياوه له ناوچه ي (حمص) هه هاتووه و سي هه زار ديناري پييه بو يارمه تيداني حوسه ين ﷺ، ئا به و شيويه ده ستي كرد به پرسيار كردن تا ماله كه ي هانيئي كورې عوروه يان پيشاندا، كه چووه ژوره موسليمي كورې عه قيلي بي ني و به يعه تي پيدا و سي هه زار ديناره كه شي پيدا، به و شيويه چه ند روژنيك سهرداني كردن هه تا به ته واوي زاني چيان به ده سته وويه، پاشان گه پايه وه لاي عوبه يدوللاي كورې زياد و دهنك و باسه كه ي بو گي پايه وه.

* ده رچووني حوسه ين ﷺ بو كوفه :

دواي سه قامگير بووني بارودوخه كه و به يعه تداني خه لكيني زور به موسليمي كورې عه قيل، ناردې به دواي حوسه يندا كه به پري بكه وه كاروباره كه ناماده باشه، ئه وه بوو حوسه يني كورې عه لي ﷺ له روژي ته رويه دا ده رچوو به روه و كوفه، عوبه يدوللاش به و كارهي موسليمي كورې عه قيلي زاني بوو بويه گوتي: هانيئي كورې عوروه م بو بينن، ئه وانيش هي نايان و پرسياياري لي كرد:

موسليمي كورې عه قيل له كوييه؟ وتي: نازام.

ئو ویش بانگي (مه عقهل)ي خزمه تكاري هانيئي كرد، كه هاته ژوره وه، پتي وت: ئه مه ده ناسي؟ وتي: به لي، كه ناسيه وه په شيمان بوويه وه و زاني مه سه له كه

وتی: بهو خوايه نه گهر له ژير پيكانم بيت بهرزي ناکه مه وه، که وای ووت
عوبه يدوللای کوري زياد پياي کيشا و فهرمانی دا زيندانی بکړی.

*** خه لکی کوفه پشته موسلیمی کوری عه قیل بهر ددهدن:**

که هه‌واله‌که گه‌یشته موسلیمی کوپی عه‌قیل، به چوار هه‌زار سه‌ریازه‌وه له‌گه‌ل خه‌لکی کوفه‌دا ده‌وری کۆشکه‌که‌ی عوبه‌یدوللایاندا، جا له‌وکاته‌دا عوبه‌یدوللا زۆریک ده‌م سپیه‌کانی کوفه‌ی له‌لابوو، بۆیه‌ پیتی ووتن: ئه‌و خه‌لکه له‌ موسلیمی کوپی عه‌قیل پاشگه‌ز بکه‌نه‌وه، به‌لینی پاره و پولیشی پیدان و هه‌ره‌شه‌ی سوپای شامی لیکردن، ئه‌وه‌بوو ئه‌و ده‌م سپیانه ده‌ستیانکرد به هه‌لگه‌پانه‌وه و پاشگه‌ز کردنه‌وه‌ی خه‌لک، ئیتر هه‌ر دایکه و ده‌هات و کوره‌که‌ی خۆی ئه‌برده‌وه، هه‌ر پیاو و ده‌هات و براکه‌ی خۆی ئه‌برده‌وه، هه‌ر سه‌رۆک خێله و ده‌هات و خه‌لکی پاشگه‌ز ده‌کرده‌وه، تا وای لیتهات له‌ کۆی چوار هه‌زار که له‌گه‌لی بوون، ته‌نها سی که‌س مایه‌وه ! ته‌نانه‌ت خۆری ئه‌و رۆژه ئاوا نه‌بوو موسلیمی کوپی عه‌قیل ته‌نیا که‌وت، خه‌لک هه‌مووی رایکرد، وای لیتهات به‌ ناو کۆلانه‌کانی کوفه‌دا ده‌رۆیشت نه‌یده‌زانی بۆ کۆی بېروات، تا دای له‌ ده‌رگای مالی ئافره‌تیک له‌ خێلی (کینه‌ده) و پیتی وت: ئاوم ده‌وی؟ ئه‌ویش پیتی سه‌یر بوو، وتی: تو کی؟ وتی: من موسلیمی کوپی عه‌قیلم، هه‌وال و سه‌ربورده‌ی خۆی بۆ گێرایه‌وه، که خه‌لک لیی هه‌لگه‌پاونه‌ته‌وه و سه‌ریان نه‌خستوه و پشتیان داوه‌ته ئاوه و حوسه‌ینیش وا له‌ هاتنه‌ن، چونکه ئه‌م ناردبویه شوینییه که بکه‌ویته‌ری، ژنه‌که برديه ماله‌وه و خانویه‌کی چه‌پیان هه‌بوو له‌ویتی دانا و ئاوی بۆ هیئا، به‌لام کوره‌که‌ی هه‌ستا و ئیخباری کرد، شوینه‌که‌ی ووت به‌ عوبه‌یدوللای کوری

زىياد، ئەويىش ھەفتا پىاوى بۆنارد و دەورى مائەكەيان گىرت، ھەندىك شەپرى لەگەل كىردن بەلام دواجار-دواى ئەوھى پەيمانى نەكوشتىنى لىئوهرگرتن [خۆى دا بەدەستەوھە برىيان بۆ كۆشكى ئەمىر]-، كە رۆيشتە ژورەوھە، عوبەيدوللاى كورى زىياد ھۆكارى ئەم خروجەى لىپىرسى؟

وتى: بەيەتتىك لە گەردىماندايە بۆ حوسەينى كورى عدلى. ئەويىش وتى: بۆ مەگەر بەيەتتىكى يەزىد لە گەردىندا نىيە؟ پاشان وتى: دەتكۆژم.

موسلىم وتى: رېگە بدە با وەسىەت بكەم. وتى: باشە وەسىەت بكە، چاوى گىرا، عومەرى كورى سەعدى كورى ئەبى وەقاصى بىنى، پىى وت: تۆ نىزىكتىن كەسى منى كە بە خزمایەتى بە من دەگەى وەرە با وەسىەتتىك بۆ بكەم، برىيە سوچىكى ژورەكەوھە و پىى ووت كە: كەسىك بىئىرىت بۆلاى حوسەين بەلكو بگەرپتەوھە، عومەرى كورى سەعدىش راستەوخۆ پىاوىكى نارد كە بە حوسەين رابگەيەنىت كار لەكار ترازاوھە و خەلكى كوفە فىلىتان لىكردوھە.

موسلىم لەو كاتەدا ووتە بەنرخە بەناوبانگەكەى خۆى ووت: (بە خاوخىزانئەوھە بگەرپتەوھە، خەلكى كوفە فرىوت نەدەن، لە راستىدا خەلكى كوفە درۆيان لەگەل تۆ ولەگەل منىش كرد، درۆزنىش خاوەن قسەى خۆى نىيە).

لە پۆژى عەرەفە موسلىمى كورى عەقىل كوژرا، حوسەينىش لە پۆژى تەروىيەدا كەوتبووھە پى، كە دەكاتە پۆژىك پىش كوشتنى موسلىمى كورى عەقىل.

به رهه ټسټي هاوه لان له ده رچوونه کهي حوسهين :

زورتيك له هاوه لان ههولياندا نه هيلن حوسهيني كورې عهلي پروات، له وانه:
عه بدوللاي كورې عومهر، و عه بدوللاي كورې عه بباس، و عه بدوللاي كورې
عه مري كورې عاص، و نه بو سه عيدي خودري، و عه بدوللاي كورې زويهير، و
موحه ممدې كورې حه نه فيهي براي، هه موو نه مانه كه زانيان حوسهين نيازي
كوفهي هه يه ريگريان ليكرد، نه مهش ووتهي هه نديكيانه:

۱. عه بدوللاي كورې عه بباس:

كه حوسهين ويستي پروات، عه بدوللاي كورې عه بباس پتي وت: له بهر نه وه
نه بيت خه لك گالته مان پي بكات، به توندي ده مگرتي و نه مده هيشت برؤي^(۱).

۲. ټين عومهر:

شه عبي ده لي: ټين عومهر له مه كه دا بوو هه والي پيگه يشت كه وا
حوسهين وا به رهو عيراق پويشتووه، به دووري سي روزه رتوه خوي گهيانده
حوسهين، وتي نبو كوي ته شريف نه بهي؟

نه ويش وتي: به رهو عيراق، پاشان نامه كاني خه لكې عيراقي پيشاندا و وتي:
نه وه نامه و به يعه ته كانيانه - (فريويان دابوو ره زاي خوي ليبي). ټين عومهر
وتي: مه رؤ، حوسهين قايل نه بوو.

پاشان وتی: دهی فەرموده یه کت بۆ ده گێرمه وه، جویره ئیل هاته لای په یامبه ر ﷺ سه رپشکی کرد له نیتوان دونیا و ئاخیرهت، په یامبه ری خوا ﷺ ئاخیرهتی هه لبارد و دونیای نه ویست، تۆش پارچه گوشتییکی لهو (إنك بضعة منه)، ده به خوا هه رگیز کهستان ئەم کاره ناگریته دهست، خوای گه ورهش ئەم کاره ی لی لانه داون مه گه ر بۆ خیری خۆتان نه بی، به لām هه ر ئاماده نه بوو بگه رپته وه، عه بدوللا دهستی کرده ملی و گریا و پیتی وت: (أستودعك الله من قتيل).

۳. عه بدوللائی کوری زوبهیر:

به حوسهینی وت: بۆ کوی ته شریف نه بهی؟ ده پۆی بۆلای خه لکانیک باوکتیان کوشت و دایان له براههت ! مه پۆ^(۱)، به لām حوسهین قایل نه بوو.

۴. نه بو سه عیدی خودری:

وتی: ئەی نه بو عه بدوللا من ئامۆژگاریت ده کهم و دلم بۆت ده سوتی، له راستیدا پیم گه شتووه کهوا خه لکانیک له سه ر خه رانی خۆتان له کوفه داوات لیده کهن برۆی بۆلایان، نه کهی برۆی، چونکه گویم له بابت بوو له باره ی کوفه وه دهیوت: به خوا بیزارم لییان و رقم لییانه، نه وانیش له من بیزارن و رقیان لیمه و هه رگیز وه فایان لی نابینی وه هه ر کهس به وان بیاته وه ئەوا به شیکی دۆراوی بردۆته وه، به خوا نه عه زمیان هه یه له کاروباردا، نه ئارام ده گرن له ژێر شمشێردا^(۱).

(۱) (البداية والنهاية) (۱۶۳/۸).

(۱) (البداية والنهاية) (۱۶۳/۸).

* هەروەها لەو کەسانەى کە بە حوسەينيان ووت نەپرا بۆ کوفە، لە غەيرە
صەحابە:

فەرەزەدەقى شاعير، دواى ئەوێ حوسەين کەوتە پرى گەيشتە فەرەزەدەقى
شاعير، پيى وت: لە کوپۆه؟ ئەویش وتی: لە عیراقەوه، وتی: ئەى دەنگ و باسى
خەلكى عیراق چۆنە؟

وتی: دلایان لەگەڵ تۆیە و شیرەکانیان لەگەڵ بەنى ئومەييە، بەمەيش رازى
نەبوو و وتی: خوا پشت و پەنايە^(١)

* حوسەين دەگاتە قادسيە:

هەوالى موسليمى كورپى عەقىل لە ريگەى ئەو نيردراوێ كە عومەرى
كورپى سەعد ناردبووى گەيشتە حوسەين، حوسەين ويستى بگەریتەوه، پرسىكى
بە كورپەكانى موسليمى كورپى عەقىل كرد، ئەوان وتیان: نە بەخوا ناگەریتەوه
هەتا تۆلەى باوكمان نەكەينهوه، حوسەينیش هاتە سەر پەئى ئەوان، عوبەيدوللای
كورپى زياد دواى ئەوێ بەدەرچوونى حوسەينى زانى، فەرمانیدا بە حورپى كورپى
يەزیدی تەمىمى كە لە پيشەوه بە هەزار سەربازەوه بپرات ريگە بە حوسەين
بگريت، ئەوەبوو لە نزیک قادسيە گەيشتە حوسەين.

حورپى پيى وت: بەرەو كوى ئەى كچەزاكەى پەيامبەرى خوا؟!
وتی: بەرەو عیراق.

ئەۋىش وتى: كەۋاتە بگەرپتوۋە و باخۋا بە تۆ گىرۆدەم نەكات، بگەرپتوۋە بۆ ئەۋ
شۈيىنەي لىۋەي ھاتوۋى، يان بېرۆ بۆ شام بۆلاي يەزىد، بەس بەرەۋ كوفە مەيە.

ھوسەين قايل نەبوو و دەستى كرد بە رۆيشتن بەرەۋ عىراق، ھورپى كورپى
يەزىدەش دەھاتە پىشپىھەۋە و رېي پى نەدەدا.

ھوسەين پىي وت: لىم دووركەۋە لە بار داىكت چى.

ھورپى كورپى يەزىد وتى: دەي سويند بەخۋا ھەر عەرەبىكى تر ئەۋ قسەيەي
بكردايە، تۆلەم لە خۆيى و داىكىشى دەكردەۋە، بەس چى بلىم داىكت گەرەي
ئافرەتانى دونيايە.

باسى دەۋرەم

كوشتنى حوسەين ﷺ

* حوسەين دەگاتە كەربەلا:

حوسەين لە شوينىك وەستا پىي دەگووترا كەربەلا (كربلاء).

پرسیارى كرد ئەم شوينه ناوى چى يە؟ وتیان: كربلاء.

وتى: كَرَبٌ وَبَلَاءٌ، سەخلەتى و مەينهەتى.

كاتىك سوپاكەى عومەرى كورپى سەعد گەيشت كە ژمارەيان چوار ھەزار سەباز دەبوو، قسەى لەگەڵ حوسەيندا كرد و پىي ووت كە لەگەڵیدا بپروات بۆ عىراق لاى عوبەيدوللاى كورپى زياد، رازى نەبوو. بەلام كە بينى مەسەلەكە جىددىيە، بە عومەرى كورپى سەعدى وت: من سەرشىكت دەكەم لە نىوان سى شتدا، يەككىيان لە بۆ خۆت ھەلبژێرە. وتى: چىيە؟

وتى: يان ئەو ھەتا پىگەم بەدى بگەرپىمەو، يان ئەپرۆم بۆ شەغرىك^(١) لە شەغەرەكانى موسلمانان، يان ئەپرۆم بۆلاى يەزىد لە شامدا و دەستم دەخەمە نىو دەستى. عومەرى كورپى سەعد وتى: باشە تۆ يەككى بنێرە بۆلاى يەزىد، منىش يەككى دەنێرم بۆلاى عوبەيدوللاى كورپى زياد، تا بزانی چى ئەبێت، حوسەين

(١) ناوچە سنورىيەكانە كە مەترسى دزەکردنى لێو دەكرى، جا حوسەين پىشنيارى ئەو ھى كرد بەلكو پروا بۆ جىھاد كردن، بەلام زياد قايل نەبوو. (وەرگێژ)

كەسى نەنارد، بەلام عومەرى كوپرى سەعد نىردراوئىكى نارد بۆلاى عەبەيدوللانى كوپرى زياد.

نىردراوھە كە گەيشت و حال و مەسەلەكەى بۆ باسكرد، كە حوسەين دەلى: لە نىوان ئەم سى شتەدا سەرپىشكتان دەكەم، ئىبن زياد پازى بوو بە ھەركام لەوانەى حوسەين ھەلى دەبۆرئىت، بەلام لەلاى عوبەيدوللانى كوپرى زياد پياوئىك ھەبوو بەناوى (شەمرى كوپرى زىلجەوشەن)، كە يەكئىك بوو لە دار و دەستەكانى ئىبن زياد، ئەو وتى: نە بەخوشتى وا نابى، ئىلا ئەبى بە حوكمى تۆ پازى بى. عوبەيدوللا بەم قەسەيەى فريوى خوارد و وتى: بەلى، ئەبىت بە حوكمى من پازى بىت^(۱).

ئەو ھەبو عوبەيدوللانى كوپرى زياد ھەستا بەناردنى شەمرى كوپرى زىلجەوشەن وپىي وت: بۆ ھەتا پازى دەكەيت بە حوكمى من، ئەگەر عومەرى كوپرى سەعد بەمە پازى بوو باشە.

و ھەگەرنا ئەو تۆ لە جىگەى ئەو دەبىتە سەركردەى سوپا.

جا ئىبن زياد، عومەرى كوپرى سەعدى بە چوار ھەزار سەريازەو ھەتامادە كەردبوو بۆ پۆيشتن بۆ ناوچەى (رەى) و پىي وت: مەسەلەكەى حوسەين تەواو بکە و پاشان لەويە بۆ بۆ رەى، بەئىنشى پى دابوو بىكا بە والى رەى.

(۱) مەبەست لە (ئەبىت بە حوكمى من پازى بىت) واتە: دىت بۆ كوفە و لەويە خۆم بەپى دەخەم ئىتر بۆ كوفە بىت يان بۆ پىفر يان دەيگەرئىنمەو بۆ مەدينە، يا بۆ ھەر كوتىەك، ئەگەر كوشتنىش بى. (و ھەگەر)

شه مری کورې زیلجه وشه ن کهوته ری، هه واله که گه یشته حوسهین، که هه ر
ته بیته به حوکمی عوبه یدوللای کورې زیاد پازی بیت، به ربه چی دایه وه و وتی:
(نه خیر به خوا هه رگیز به حوکمی عوبه یدوللای کورې زیاد پازی نا بم).

* حوسهین ناموژگاری سوپای کوفه ده کا و خویان بیر دینیتته وه:

ژماره ی ئه وان ه ی له گهل حوسهیندا بوون هه فتا و دوو سوار بوون و سوپای
کوفه ش پینج هه زار ده بوون، که هه ر دوولا به رانه ر یه ک راوه ستان، حوسهینی
کورې عه لی وتی: به خوتانا بچنه وه و مو حاسه به یه کی نه فسی خوتان بکه ن،
ده کری خه لکانی وه ک ئیوه له گهل ئه مسالی مندا بچه نگي؟ من کچه زای
په یامبه ره که تانم، له کاتی کدا ئیستا هه موو سه ر زه وی کچه زای په یامبه ری کی
تیدا نییه جگه له من نه بی، په یامبه ری خوا ﷺ به من و برا که می فه رموو: (ئه م
دووانه گه وره ی گه نجانی به هه شتن)^(۱)

ئیت به رده وام هه ر هانی ده دان که واز له عوبه یدوللای کورې زیاد بینن و
بینه پال وی، ئه وه بوو سی که سیان دایانه پال حوسهین له وان ه هه رپری کورې
یه زیدی ته میمی سه ر کرده ی پیشه کی سوپا که ی عوبه یدوللای کورې زیاد. به
هه رپری کورې یه زیدیان وت: تو وه کو سه ر کرده ی پیشه کی سوپا که له گه لمان
هاتی، ئیستا ده رۆیته پال حوسهین!!

(۱) (أخرجه الترمذي) كتاب مناقب، باب مناقب الحسن والحسين، حديث (٣٧٦٨)، وهو
ضعيف من رواية الحسين، ولكنه صحيح من رواية حذيفة و أبي سعيد وغيرهما.

ئەۋىش وتى: تىبابچن، سۆيىند بەخۋا ئەمەن نەفسى خۆم سەرىشك دەكەم لە نىۋان بەھەشت و دۆزەخدا، دەي بەخۋا ھىچ شتىك بەسەر بەھەشتدا ھەلئابزىرم، ئەگەر لەت لەت بىكرىم و بسوتىنرىم.

دۋاي ئەۋە لە پۇژى پىنج شەمە ھەردوۋ نوۋىژى نىۋەرپۇ و عەسرى بەجىھىنا، پىش نوۋىژى بۇ ھەردوۋ لا كرد، ھەم بە سوپاكەي عوبەيدوللاي كوپى زياد، ھەم بەۋانەي لەگەلدا بوون، لە پىشدا پىي ووتن: خۇتان بەرنوۋىژى بۇخۇتان بىكەن و ئىمەش بۇ خۇمان. وتيان: نابى، ئىمەش نوۋىژ لە دۋاي تۆۋە دەكەين، ئىتر نوۋىژى نىۋەرپۇ و عەسريان لە دۋاي حوسەينەۋە كرد، كە نىكى ئىۋارە بوۋىۋە بە سۋارەكانىانەۋە ھاتنە پىشەۋە، حوسەين ھەندىكىش خەۋتبوۋ ھەركە بىنيانى وتى: ئەمە چى يە؟ وتيان: قورىان بۇ پىشەۋە دىن، وتى: بىرۇن قسەيان لەگەل بىكەن، بزەن چيان دەۋى؟

بىست سۋار پۇشتن، لە نىۋانىاندا عەبباسى كوپى عەلى كوپى ئەبو تالبى براى حوسەينيان تىدا بوو، قسەيان لەگەل كردن و پرسىاريان لىكردن؟ ئەۋانىش وتيان: يان ئەۋەتا بە حوكمى عوبەيدوللاي كوپى زياد پازى دەبى يان بىجەنگى.

وتيان: با بلىين بە ئەبو عەبدوللا، گەرەنەۋە بۇلاي حوسەين ﷺ پىيان ووت، وتى: ئەمشەو سەبرمان لىبگرن سبەي ھەۋالتان دەدەينى، با نوۋىژ بىكەم، حەزم لە نوۋىژكردنە بۇ پەرۋەردگارى پاك و پىرۇزم، ئىتر ئەۋ شەۋە ھەتا بەيان ھەر خەرىك نوۋىژ و استغفار و دوعا كردن بوو، ئەۋ و ئەۋانەشى لەگەلدا بوون - پەرەزاي خۋا لە ھەمۋىيان بى.

* پروداری طه ف سالی ۶۱ ک:

له بهره به یانی پوژی ههینیدا دواي نهوهی حوسهین پازی نه بوو بیته دیلی ژیر دهستی عوبهیدوللای کوری زیاد، جهنگ له نیوان ههردوو لادا دهستی پیکرد، ههردوو تاکه هاوسهنگ نه بوون، بویه ههرکه هاوه له کانی حوسهین زانیان توانای تهم سوپایه یان نییه، هه موو خه میکیان بووه پاراستنی حوسهین ^(ﷺ) نهوه بوو یهک له دواي یهک له دهورد دهستی ده کوژران، هه تا که سیان نه مایه وه جگه له حوسهینی کوری عهلی خوی نه ییت ^(ﷺ). عهلی کوریشی نه خوش بوو.

دواي نهوه حوسهین به درېژایی نهو پوژه ههروا مایه وه، کهس نهیده ویرا پرواته پیشه وه به شکو بگه پته وه، کهس نهیده ویست بیته هوی کوشتنی، تهمه ههردو هام بوو، هه تا شه مری کوری زیلجه وشه ن هات و هاواری کرد تیاچن، له بار دایکی خوتان چن، دهوری دن و بیکوژن، نهوانیش هاتن و دهوریان گرت، حوسهینیش زور به جوامیرانه به شمشیره کهیه وه به نیوانیاندا ده پویشته، زوریکي لییان کوشت، وه کو شیر بوو، به لام زوری له زیره کی ده باته وه.

شه مر هاواری تیکردن: تیا بچن نهوه چاوه پروانی چین؟! په لاماری بدهن. نهوانیش چوونه پیشه وه بوی و کوشتیان. جا نهوهی که حه سهنی کوری عهلی کوشت و دهستی راسته وخوی تیا هه بوو: سینانی کوری نه نه سی نه خعی بوو، سه ری له لاشه ی کرده وه، هه ندیکیش ده لین: شه مر بووه، خوا پروویان ره شکا.

دواي نهوهی کوژرا سهریان برد بو عوبهیدوللای کوری زیاد له کوفه، عوبهیدوللا بهو چوکلهی که به دهسته وه بوو پیای ده کیشا و ده یخسته نیو لوتیه وه، نهوه بوو نه نه سی کوری مالک ههستا و وتی: به خوا خراپت له گهل

ده كهه، ئه من په يامبهري خوام بيني ﷺ ماچي شويني چوكله كهى توى ده كرد^(۱).

ئيراهيمي نه خعي ئه لى: ئه گهر له بكوژاني حوسهين ببوايه م و پاشان بخرايه مه به هه شته وه پروم نه ده هات به لاي په يامبهري خوادا ﷺ برؤم و بمينيت^(۲).

* كى له خانه واده كهى حوسهين كوژرا؟

* له مندا له كانى عه لى كورپى ئه بو تالب: حوسهين خوى، جه عفه ر، عه بباس، ئه بويه كر، موحه ممه د، عوسمان كوژرا.

* له مندا له كانى حوسهين: عه بدوللا، عه لى گه وره (زه ينولعابدين نا).

* له مندا له كانى حه سه ن: عه بدوللا، قاسم، ئه بويه كر.

* له مندا له كانى عه قيل: جه عفه ر، عه بدوللا، عه بدولپه حمان، عه بدوللاى كورپى موسليمى كورپى عه قيل، موسليمى كورپى عه قيل خويشى له كوفه كوژرا.

* له مندا له كانى عه بدوللاى كورپى جه عفه ر: عه ون، موحه ممه د^(۳) هه ژده كهس بس له ئال و به يتي په يامبه ر ﷺ له م جه نكه ناها و تايه دا كوژران.

(۱) (المعجم الكبير) للطبراني، (۵/ ۲۰۶ رقم ۵۱۰۷)، وانظر: (صحيح البخاري) (كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين حديث (۳۷۴۸)
(۲) (المعجم الكبير) للطبراني، (۳/ ۱۱۲ رقم: ۲۸۲۹) وسنده صحيح.
(۳) (تاريخ خليفة بن خياط) (ص ۲۳۴).

*** ئه و پیشه کیانه ی ئامارهن بۆ کوشتنی حوسهین ﴿﴾:**

له ئوم سه له مه وه ده لئی: جویره ئیل له لای په یامبه ری خوا بوو ﴿﴾ و حوسه ینیش لای من بوو، حوسه ین دهستی کرد به گریان منیش به رمدا و رۆیشه ژوره وه بۆ لای په یامبه ری خوا ﴿﴾، جویره ئیل فهرمووی: ئه ی موحه مه د خۆشیت ده وی؟ نه ویش فهرمووی: به لئی. فهرمووی: ده ی ئومه ته که ت ده ی کوژن، ئه گه ریش ئه ته وی له خۆلئ ئه و شوینه ت پیشان ده ده م که تیایدا ده کوژریت، پیشانیدا، بینئ شوینی که پیتی ده وتریت که ره لا^(١)

هه ر له ئوم سه له مه وه ده لئی: گویم له جنۆکه بوو کاتی که حوسه ین کوژرا شیوه ینان ده کرد^(٢).

به لām ئه وه ی که ریوات ده کری کهوا له ئاسمانه وه خوین باریوه، یان ئه وه ی دیواره کان خویناوی بوون، یان به ردیک به رز نه ده کرایه وه ئیلا ژیره که ی هه ر خوین بوو، یان هه ر وشتریکیان سه ر به رایه هه مووی ده بووه خوین، ئه مانه هه ر هه مووی درۆ و ده له سه و قسه ی پوچن، رچه یه کی سه حیحه نییه نه بۆ په یامبه ری خوا ﴿﴾ نه بۆ یه کی که له وانیه که هاوچه رخی روداوه که بوون، ته نانه ت چعیفیش نییه، ته نها درۆیه که و بۆ وروژاندنی هه ست و سۆز ده کری. ریوایه تانیکی سه نه د پچراون^(٣) و نه گه یشته نه ته روداوه که^(٤).

(١) (فضائل الصحابة) (٧٨٢/٢) رقم ١٣٩١، فهرمودیه کی مه شه وریشه به لām له هه موو ریگا کانیه وه له ئوم سه له مه وه ضعیفه.

(٢) (فضائل الصحابة) (٧٦٦/٢) رقم ١٣٧٣) وسنده حسن.

(٣) بۆ زانینی واتای منقطع پروانه په راویزی لاپه ره ٢٤..

(٤) راجع (البداية و النهاية)، أحداث سنة ٦١ هـ.

ھەروەھا لە ئىبن عەبباسەو ئەلى: لە خەودا پەيامبەرى خوا ﷺ بىنى، لە نىوەرۆيە کدا قژى خۆلاوى و شىواو بوو، شوشەيە کى ھەلەگرت خوينى تىدا بوو، وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ئەو چىيە؟ فەرموى: خوينى حوسەين و ھاوئەلە کانتىتى، لەو کاتەو بە دوايىدا ئەگەر پىم تا ئەمرو. عەمار کە ھەوالخوانى فەرمودە کەيە دەلەيت: ئەمە مان لای خۆمان لەبەرکرد، دواى بينيمان حوسەين لە ھەمان ئەو رۆژەدا کوژرا^(۱) ھەروەھا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (ھەرکەس بمىنى لە خەودا، ئەوا بەراستى منى بينيوە)^(۲).

جا ئىبن عەبباسىش شارەزاترين کەسە بە شىوہ و روخسارى موبارەکى پەيامبەرى خوا ﷺ^(۳).

سزای دونيا پيش دوارۆژ:

ئەو کەسەى وا فەرمانى کوشتنى حوسەينى کورپى عەليدا عوبەيدوللاى کورپى زياد بوو، بەلام زۆرى نەبرد يە کسەر کوشتيان، موختارى کورپى ئەبى

(۱) (فضائل الصحابة) (۷۸۸/۲) رقم ۱۲۸۰، واسنادە صحيح.

(۲) (فضائل الصحابة) (۷۸۸/۲) رقم ۱۲۸۰، واسنادە صحيح.

(۳) بينينى پەيامبەرى خوا ﷺ لە خەودا بە تەنھا بەس نىيە، بەلکو دەبەت ئەوئى لەخەودا بينيوە شىوہ و روخسارى ھەمان شىوہ و روخسارى پەيامبەرى خوا ﷺ لە ژيانيدا، بەو شىوازە بىت کە لە کتەبەکانى سىرەدا پروون کراوہ تەوہ. بۆ نمونە: کەسىک پەيامبەرى خوا ﷺ دەبينى لە خەودا لە شىوہى پياويکى کورته بالا، يا لەر و لاواز، يا پيش سپى يا... ئەمە پەيامبەرى خوا ﷺ نىيە، چونکە پەيامبەرى خوا ﷺ شىوہى وا نەبوہ... نە بالاي کورت بوو، نە لاواز بوو، بەلکو چوار شانەيەک بوو (روح و مالم فیدای بى) تەنانت ھەموو تەلە سپیەکانى ريشى موبارەکى نەگەشتۆتە بىست تەل، جا ئاگادار بە. (وەرگير)

عوبەيد ھەستا کوشتى و تۆلەى حوسەينى لى سەندەو، جا ئەم موختارە لەو
کەسانەبوو کە پشتى موسلىمى کورپى عەقىلى بەردا و پاشگەز بوويەو.

ھەربۆيە ئەم کارە بۆ خەلکى کوفە تۆلە سەندەو بوو لە نەفسى خۆيان،
چونکە :

يە کەم: ئەوان پشتى موسلىمى کورپى عەقىليان بەردا، تا کوشتيان و
کەسيشيان جوککەى لىو نەهات.

دووەميش: کاتىك حوسەين دەرچوو کەسيان بەرگريان لىنەکرد، تەنها حورپى
کورپى يەزىدى تەمىمى و ھاوئەکانى نەبىت، بەلام خەلکى کوفە ئەوان وازيان
لێھێنا، ھەر بۆيە دەبينىت سىنە دەکوئن و ئەو دەکەن کە دەیکەن، ھەمووى بۆ
سپىنەوئى ئەو ھەلەيەى باو و باپىرانە ھەرەك خۆيان ئەلێن^(١).

عومارەى کورپى عومەير ئەللى: سەرى عوبەيدوللای کورپى زياد و دار و
دەستەکەيان ھىنا و لە مزگەوتەکەى (پەجبە) دا ريز کران، دەللى: کە گەيشتمە
لايان گويم لىبوو دەيانوت ئەو ھات، ئەو ھات، بينىم مارىکە، بەنيو
سەرەکاندا دەرۆشت تا چوو نىو لوتى عوبەيدوللای کورپى زيادەو، کەمىک

(١) ئەو سوپاي موختارەى کە تۆلەى حوسەينيان کردەو ناوى خۆيانيان نابوو (التوابين)
(تۆبەکاران)، وەکو دان پێدانانىک بەو کەمترخەمىيە لە ئاست حوسەين کرديان، ئەمەش سەرەتاي
دەرکەوتنى شيعە بوو وەکو مەزھەبىيکى سياسى، بەلام دەرکەوتنى شيعە وەکو مەزھەبىيکى فيکرى
و فيقھى دواى ئەو دەرکەوت دەمىک دواى روخانى دەولەتى بەنى ئومەييە بوو.

مايهوه و پاشان هاته دەر و چوو تا ديارى نهما، پاشان هەم وتیان: ئەوه هاتهوه، ئەوه هاتهوه، هەمان کارى دووبارە یان سێ بارە کردەوه^(١).

ئەمەش تۆلەیه کی خوایی بوو لەم پیاوهی کردەوه که دەستیکی گەورەى هەبوو لە کوشتنى حوسەینی کۆری عەلى دا ﷺ.

هەروەها لە ئەبى رەجائى عەتارەدیهوه وتوویهتى: جویین بە عەلى و ئەو خانەوادەیه مەدەن، ئیمە هاوماڵیکى (بەلهوجین)یمان^(٢) هەبوو وتی: ئەم فاسقه - حوسەینی کۆری عەلى - نابینن خوا کوشتى، ئەبو رەجا عەلى: ئەوهبوو خوای گەوره سپیاییه کی تووشى چاوى کرد و کویری کرد^(٣)

* * *

(١) (جامع الترمذی) کتاب المناقب، باب مناقب الحسن و الحسين، حدیث (٣٧٨٠)، واسنادە

صحیح.

(٢) هۆزیکە لە هۆزەکانی عەرەب.

(٣) (المعجم الكبير) (١١٢/٣ رقم ٢٨٣١) وسنده صحیح.

باسی سییه

کی حوسهینی کوشت ﴿﴾ ؟

پیش نهوهی بکوژانی حوسهین بناسین، وهره با چند سالتیک بگه پینهوه دواوه بۆ لای عهلی و حوسهین له گهل شیعیه که یاندا، [شیعه لیتره واته سه رخهر و لایه نگر] ^(١):

١. عهلی ﴿﴾ :

سکالا له دهست شیعیه که ی ده کات (له خه لکی کوفه) و نه لئی: (له راستیا هه موو گه لیک له سته می کاریه دهستانی ترساوه، به لام من وام لیها توه له سته می ژیر دهسته کانم ده ترسم، وتم ده رچن بۆ جهاد ده رنه چون، وتم گوی بگرن گویتان نه گرت، به نهینی و به ناشکرا بانگم کردن دهنگتان نه بوو، ئاموژگاریم کردن و هرتان نه گرت، بۆ ئیوه ئامادهن بهس وهک نه بوو، بهندن وهک خاوهن بهنده؟ حیکمهتتان بۆ باس ده کهم لئی راده کهن، به ئاموژگاری چاک ئاموژگاریتان ده کهم بلاوهی لیده کهن، قسه تان بۆ ده کهم و هانتان ده دهه له بۆ جهادی خه لکانی زۆردار که چی ناگه مه کوژی و ته کانم سه به ئیانه ^(٢) هه ریه ک بۆ لایه ک بلاوهی

(١) گرنگی ئه چهند ووتانه -چی نهوهی عهلی بی یان نهوانه ی حه سن و حوسهین په زای خوا له هه میوان بی- له وه دایه که هه مووی ته نها له کتیبی شیعیه موسته دیعه کانه وه ریوایهت ده کات - به بی نهوهی ناوی یه ک کتیبی نه هلی سونه بیئت، له سه روی هه موویانیش هوه کتیبی (نهج البلاغه) که پیگه ی نهو کتیبه له نیویاندا زانراوه و شاراوه نیه، جا منیش بۆ راقهی و ته کان پشتم به کتیبی (نهج البلاغه) به شرحی محمد عه بده به ستوه. (وه رگێ)

(٢) په ندیکه عه ریه، بۆ په رش و بلاوی و ته فره قه ده هیتر ته وه، لسان العرب (سبأ).

ليدهكەن و دەگەپنەوہ بۆ مەجلىسى خۆتان و خۆتان لە ئاموژگاريسەكانتان گيىل دەكەن، بەيانى راستان دەكەمەوہ كەچى ئىوارە دەگەپنەوہ بۆلام وەكو قەوس لار بوونەتەوہ، راستكەرەوہ وەرپس بوو راستكراوەش ياخى بوو، ئەى ئەوانەى بە لاشە ئامادەن بە عەقل ليرە نين، ھەوەس و ئارەزو جياوازەكان، ئەى ئەوانەى كە واليەكانتان بە دەستانەوہ گير ھاتوون، ھاورپكەتان [مەبەستى خۆيەتى] گويپالى خوا دەكا و ئىوہش سەرپيچى دەكەن، بەلام ھاورپكەى شامتان سەرپيچى خوا دەكا كەچى خەلكە كە ھەر گويپايەلن، قەسەم بەخوا ھەزم ئەكرد موعاويە ئىوہى بۆم بگورپبايەتەوہ بە گۆرپنەوہى دىنار بە درھەم، دەى لە ئىوہ بېردايە و پياويكى لەوانى پيم بەدايە، ئەى خەلكى كوفە ئەمن گيرۆدەى سى و دووانى بووم بە دەستانەوہ: كەپى گويدار، لالى قسەكەر، كويىرى چاودار^(۱)، نە بەرپز و دلسۆز لەبەيەك گەيشتن، نە برادەرى سيقەن لە ناپەھەتى، دەستان بەخۆلا چى، ئەى ھاوشىوہكانى وشتەر كە چاوديرەكەى ديار نيبە، تا لەلایەكەوہ كۆيان دەكەيتەوہ لە لاكەى ترەوہ بلۆوہى لى دەكەن^(۲)

كارەكە بەمەوہ نەوہستا تەنانت تۆمەتى در شيان داوہ پالى -پەنا بەخوا-.

شەريف رەزا لە ئەميرى پروادارانەوہ عەلى عليه السلام رىوايەت دەكا كە وتوويەتى: (أما بعد: ئەى خەلكى عىراق ئىوہ وەك ژنى سك پر وان، سكى پر بوو بى و

سبأ ليرەدا: زانايانى زمان جياوازيان ھەيە كە لە چيەوہ ھاتووە و وەرگيراوہ، رەئى پەسەند ئەوہيە واتە: وەك سەبەئيەكان كە گەلنكەن لە كۆندا بە ھۆى سەرپيچيانەوہ خوا -سبحانە- لە ناوى بردون =سأل الله العافية خوا خەشم و قينى خۆى لىگرتوون و تەفر و تونای كردوون و ھەريەكە و بۆلايەك بلۆوہى لىكردووە. (وەرگيى)

(۱) ئەمە سيانەكە دواى ئەوہش دوانەكەى ترە. (وەرگيى)

(۲) نەج البلاغە (۱/۱۸۱-۱۸۹).

ماوهی ته واو بوو بې پاشان به مردویتی منداله که ی دانابی، پاشان میړده که ی مردبی و ماوهی بیوه ژنیشی دریژه ی کیشا بی، ټینجا خزمه دووره کانی میراتیان گرتبی، ده به خوا به ټیختیاری خوم نه هاتم بولاتان به لکو به زور هاتم، جا پیم گه یشتوه که ټه لټن: عه لی درو ټه کات، خوا بتان کوژیت! درو به دهم کیوه ټه کم) ^(۱) ز

هروه ها ټه لی: (خوا بتان کوژیت! به راستی دلمتان پر کرد له کیم و زخوا و سنگمتان پر کرد له رق و کینه و هه ناسه متان هه مووی کرد به غم و خهفت و را وبوچونی منتان به سه ریچی و سه رکزی خوتان لی ټیک دام) ^(۲).

۲. هه سه نی کوړی عه لی ﷺ :

ټه لی: (به خوا وا ټه زانم موعاویه له مانه بو من باشتره، وا ټه زانن لایه نگری منن؟ که چی ویستیان بمکوژن، شتومه که کانمیان تالان کرد، پاره و سامانه که میان برد، ده به خوا ټه گهر موعاویه په یمانیکم لیوه بگری که خوینمی پی بپاریزیت و ټه مینم بکات له مال و خیزانه کم ټهوا باشتره له وهی بمکوژن، ټه وکاته وخواخیزانه که شم له ده ست ټه چیت، خو ټه گهر له گهل موعاویه دا کوشتار بکم ټهوا ټه وکاته ده کهن به ملما و به ناشتی ده مخنه ژیر دهستی) ^(۳).

(۱) نهج البلاغة (۱/۱۱۸-۱۱۹).

(۲) نهج البلاغة (۱/۱۸۷ - ۱۸۹).

(۳) الندوة (۲۰۸/۳) و (في رحاب أهل البيت) ص (۲۷۰).

ههروهها به شيعه كهى خوئى ئه لى: (ئهى خه لكى عيراق له بهر سى شت وازم لى هينان: كوشتنى باوكم و ليدانى من و تالانكردى شتومه كه كانم)^(۱).

* غه درى خه لكى كوفه كه بكوژى حوسه يين:

موحه ممدى كورپى عه لى كورپى ئه بو تالب كه ناسراوه به ئيبنولحه نه فيه، ئه ميش ئاموژگارى حوسه يينى برائى ﷺ كرد و پى و ت: برام ئه تو ده زانى ئه وان غه دريان له بابت و براكه ت كرد، جا ئه ترسم حالى توش وه حالى ئه وان بى و به ده ردى ئه وان پرۆى^(۲).

ههروهها شاعيرى به ناويانگ فهره زده ق -كاتييك حوسه يين پرسىارى ئه و شيعه ييهى خوئى ليكرد، كه ئه م له لايانه وه ديته وه - فهره زده ق وتى: (دليان له گه لته و شيره كانيان له سه رته، به لام فرمان له ئاسمانه وه داده به زىت و خوداش ئه وهى بيه وى ده يكات، حوسه يين وتى: (راست ده كهى فرمان هه ر بو خودايه و هه موو پرۆى ئه و له كردنى كاريكدايه، خو ئه گه ر قه زاي خوا به شيوه يه ك هات كه ئيمه حه زمان لى ئه كرد و پى رازى بووين، ئه و سوپاسى ده كه يين له سه ر نيعمه ته كانى، هه ر ئه و يش پشت و په نايه بو شوكرانه بژيرى كردن، ئه گه ريش وا نه بوو خو ئه گه ر كه سينك نيه تى راست بى و به نه يينى له خوا ترس بى دوور ناكه ويته وه)^(۳).

(۱) (لقد شيعني الحسين) ص (۲۸۳).

(۲) اللهوف لابن طاووس ص (۳۹)، عاشوراء للإحسانى ص ۱۱۵، المجالس الفاخرة لعبد الحسين ص ۷۵، منتهى الآمال ۱/ ۴۵۴، على خطى الحسين ص ۹۶..

(۳) المجالس الفاخرة لعبد الحسين ص ۷۹، على خطى الحسين ص ۱۰۰، لواعج الأشجان للأمين ص ۶۰، معالم المدرستين ۶۲/۳.

کاتیکیش حوسهين ﷺ قسه ی له ګه ل کردن ناماژهی بۆ پیشینه یان کرد، که چیان به سهر باوک و براکه ی هیناوه، له وتاریکیدا ئه لئى : (خو ئه ګر ئه وه نه کهن و په یمانه که تان بشکینن و به یعه تی من له ګردنتان لادهن، ئه وه شتیکی سهیر نییه له ئیوه، مه ګر به سهر باوک و براکه م و موسلیمی کورې مامتان نه هینا، به راستی مه غرور ئه وه که سیه به ئیوه فریو بخوات)^(۱).

۳. عه لى کورې حوسهين ناسراو به زه ينولعابدین:

دائه به زیته سهر سهر خه رانیی (شیعه) که یی و سهر زه نشتیان ئه کا و ئه لئى: (ئهی خه لکینه سویندتان ئه دهم به خوا ده زانن که نوسراوتان بۆ باوکم نووسی و پاشان فیلتان لیکرد، ګفت و په یمان و به یعه شتان پیدا و پاشان له ګه لئى به شهر هاتن و سهر شوپیتان کرد، دهک له ناوېچى ئه وه کاره ی وا کردوتانه، بۆ ره ی خراپیتان، به چ رویه که وه ته ماشای په یامبره ی خوا ده کهن ﷺ کاتیک پیتان ئه لئى: (عیره تی منتان کوشت، نابرو (حورمه ت) ی منتان برد، ده برۆن ئیوه له ئومه تی من نین)، ئه وه بوو دهنگی ګریانی ئافره تان له هه موو لایه که وه بهرز بوویه وه وهه ندیکیان به هه ندیکى تریان دهیوت: تیاچوونه و به خوتان نازانن.

پاشان وتی: (ره همه تی خوا له که سیك ناموژ ګاریه کانم قبول ده کات وه وه سیه ته که م له پیناوی خوا و په یامبر و ئه هلو به یته که ی ده پاریزیت، بیګومان له پیغه مه ری خوادا چاکترین نمونه ی سهرمه شقی و چاولیکه ری هه یه بۆ ئیمه).

ههر هه مویان وتیان: ئیمه هه موومان ګوټرایه ل و فرماندارین و ده ستمان به توه ګرتوه و پشتت لى ناکه یین و بهرنا ده یین، ره همه تی خوات لیبى فرمانی

(۱) معالم المدرستین ۷۱/۳ - ۷۲، معالی السبطين ۲۷۵/۱، بحر العلوم ۱۹۴، نفس المهموم ۱۷۲، خير الأصحاب ۳۹، تظلم الزهراء ۱۷۰.

خۆتمان پى بلى، ئىمه شەرىن له بۆ شەرت و ئاشتىن له بۆ ئاشتىت و دەدەين له يەزىد و تەبەرا لە ھەر كەسىك دەكەين ستمى لىتكردى، ئەویش وتى: ھەى ھو، ئەستەمە ئەى خىانەتكار و فیلبازىنە، بە دەست نەفسى خۆتانەو ھەى گىرتان خواردو، دەتانەوئى بىنە دەم منەو ھەروەك بە دەم ھاتنەو ھەتان بۆ باوباپىرانم لەو ھەو پىش؟ نە بە پەرەردگارى و شترانى سەماكار^(۱)، برىنەكە سارىژ نەبوو ھەو، دوینى باوكم لەگەل خانەوادەكەى كوژرا، ھەرگىز جەرگ برىنەكەى پەيامبەر و ئالوبەيتەكەى و باوكم و كورەكانى باوكم لە نەبىر ناباتەو، ھىشتا شەيدا و ھۆگريان لە زمانە چكۆلەمدايە، تالىي لە قورگ و گەرومدايە، خەم و خەفەتى لە سنگمدايە^(۲).

ھەروەھا كاتىك بە لای خەلكى كوفەدا تىپەرى، بىنى شىوھن دەكەن و دەگىرن، ئەمىش لىيان تورە بوو وتى: (شىوھن دەكەن و دەگىرن لە پىناوى ئىمە، ئەى كى كوشتمانى؟)^(۳).

(۱) سەماكاران (الراقصات): وشرە، چونكە وشر لەكاتى پىكردندا لار و لانجەيتە ئەللى سەما ئەكا، راي تىرش ھەيە لەسەرى. (وەرگىي)

(۲) ذكر الطبرسي هذه الخطبة في الاحتجاج (۳۲/۲) وابن طاووس في الملهوف ص ۹۲ والأمين في لواعج الأشجان ص ۱۵۸ وعباس القمي في منتهى الآمال الجزء الأول ص ۵۷۲، وحسين كوراني في رحاب كربلاء ص ۱۸۳ وعبد الرزاق المقرم في مقتل الحسين ص ۳۱۷ ومرتضى عياد في مقتل الحسين ص ۸۷ وأعادها عباس القمي في نفس المهموم ص ۳۶۰ وذكرها رضى القزويني في تظلم الزهراء ص ۲۶۲.

(۳) الملهوف ص ۸۶ نفس المهموم ۳۵۷ مقتل الحسين لمرتضى عياد ص ۸۳ ط ۴ عام ۱۹۹۶م تظلم الزهراء ص ۲۵۷.

٤. نوم كه لسومي كچې عه لي ﷺ:

وتی: (تهی خه لکی کوفه عه ییبه بۆتان، چیتانه بۆ پشستی حوسه ینتان بهردا و دوا ییش کوشتان، پاشان مالا که یتان تالان کرد و بردتان و ثافره ته کانیتان به دیل گرت، تووشی مهینه ت و دهرده سه ریتان کرد، دهک تیاچن و دوورچن، چ نه هامه تیه که داویه له سه رتان، چ تاوانیکه هه لتان گرتووه له سه ر شانتان، چ خوینانیکتان پړان، چ ژنانیکتان دابه کوشتان، چ مندالانیکتان فهوتان، چ سامانیکتان برد به تالان، پیاوانیکتان کوشت باشتیرینی دوا ی په یامبهړ بوون ﷺ، سۆز و بهزه یی له دلتان هه لگراوه ^(١)).

٥. زه یینه بی کچې عه لي ﷺ :

کاتیک خه لکه که پی شوازیان لی کرد به گریان و پړ پړوه، پی ووتن: (ده گرین و پړ پړتانه؟! نا به خوا زۆر بگرین و که م پی بکه نن، به راستی عه یب و شوره ییه و نابروتان چوو، نیتر هه رگیز پاکی ناکه نه وه [تازه نابروتان چوپړیا]، ئاخر چۆن کوشتنی وه چه ی کۆتا په یامبهړ پاک ده که نه وه ^(٢)).

له ریوایه تیکی تر دا هاتووه: سه ری له که ژاوه که ی دره ینا و به خه لکی کوفه ی وت: وسب نه ی ئه هلی کوفه، پیاوه کانتان ده مانکوژن و ژنه کانتان بۆمان ده گرین، خوا خو ی دادوهری نیوان نیمه و نیوه یه له پړژی دوا ییدا ^(٣).

(١) اللهوف ص ٩١ نفس المهموم ٣٦٣ مقتل الحسين للمقرم ص ٣١٦، لواعج الاشجان ١٥٧، مقتل الحسين لمرتضى عیاد ص ٨٦ تظلم الزهراء لرضي بن نبي القزويني ص ٢٦١.

(٢) مع الحسين في نهضته ص ٢٩٥ وما بعدها.

(٣) نفس المهموم ص ٣٦٥ و تظلم الزهراء ٢٦٤.

۶. جهواد موحه ديسي:

(هه موو ئه هۆكارانه وای کرد ئیمامی عهلی ئه دوو تالاهه یان به دهسته وه بچه ژێ و غه در له ئیمامی حوسه یین بکه ن و ههروه ها موسلیمی کورپی عه قیل به مه زلومی له نیو نه واندا بکوژری و حوسه یین له که ره لای نزیك کوفه به تینویه تی هه ر به ده ست سوپای کوفه وه بکوژری^(۱) ^(۲)).

۷. حوسه یین کورانی :

ئه لێ: (خه لکی کوفه به وازه ینان و بلاوه کردن له حوسه یین وازیان نه هیئا، به لکو به هۆی ره نگاو په نگی هه لویسته کانیانه وه هه لویستی سییه میشیان بو په یدا بو، ئه وه ش به په له کردنیان له ده رچوون بو که ره لا و شه رکردن له گه ل ئیمامی حوسه یین علیه السلام، له که ره لاش له وێ پێشپرکییان ده کرد له پیشاندنی هه لویستی وا که له ره زای شه یتان و خه شمی خوای میهره بان بو)^(۳).

* ههروه ها ئه لێ: (هه لویستیکی تریش ده بینین که نیشانه ی نیفاقی خه لکی کوفه یه، عه بدوللای کورپی هه وزه ی ته میمی دێته به رانه ر ئیمام حوسه یین ئه قیری نی: حوسه ینتان تێدایه؟- که چی خه لکی کوفه شه و تا دوینی له شیعه که ی

(۱) موسوعة عاشوراء ص ۵۹.

(۲) جواد محدثی: زانایایه کی گه وه و ناوداریانه، هه ر له و وتانه ی که جیگای خۆیه تی لی ره دا ئامازه ی بو بکری، ئه لێ: (له راستیدا میژوو شاهیده که وا خه لکی کوفه مه شه ور به غه در و په یمان شکاندن، ئیتر هه ر چۆنیک بێ میژووی ئیسلا م تێروانی نی چا ک نییه له ئاست په یمان و پا به ندی خه لکی کوفه وه (ههروه ها حسین کورانی ومورتهزا موته هه ری وکا زعی ئیحه سائی وحوسه یینی نه جفه ی وموحسین ئه مین که نووسه ر و ته کانیان دینی ته وه هه ر هه موویان زانای زۆر گه وه و ناوداریان، جوان وتراوه: له زمانی خۆ ته وه قه رزار بار ته که م (من فمک أدینک). (وه رگێ).

(۳) فی رحاب کربلاء ص ۶۰-۶۱.

عهلي ﷺ بوو پي تهجي لهوانهش بووي كه نوسراويان بو نووسي بي بيان له جه ماعهتي (شهس) بي- ئينجا تهلي: ئه ي حوسهين مژده ي ناگرت ليبي^(١).

٨. مورتهزا موتههري :

مورتهزا موتههري تهلي: (گومان لهوه دا نيه كهوا خهلكي كوفه شيعه ي عهلي بوون، ئهوانهشي حوسهينيان كوشت هه شيعه ي ئه و بوون)^(٢).

ههروه ها تهلي: (ئيمه پيشتر ئه وه مان سه لماند كهوا ئه م چيروكه له م پروانگه يه وه زور گرنگه، ههروه ها وتمان: كوشتني حوسهين له لايه ن موسلمانانه وه به لكو له لايه ن خودي شيعه وه كه هيشتا په نجا ساليك به سه ر وه فاتي په يامبهروه ﷺ تپه پروه، به راستي شتيكي سه يره و مه ته ليكي سه مه ريه و تا بلتي سه رنج راكي شه)^(٣).

جا ئه وه ي فه رماني كر د به كوشتني حوسهين و پي دلشاد بوو: عوبه يدوللاي كوري زياد بوو.

ئه وه ي ده ستی له كوشتني هه بوو: شه مري كوري زيلجه وشه ن و سيناني كوري نه نه سي نه خعي بوون. ئه م سيانه ش هه موويان لايه نكري عه لين و له صيففينيشدا له نيو سوپاكه ي وي بوون.

٩. كازمي ئي حسائي نه جه في :

(١) في رحاب كربلاء ص ٦١.

(٢) الملحة الحسينية (١/١٢٩).

(٣) الملحة الحسينية (٣/٩٤).

ئەللى: (ئەو سوپايەى كە دەرچوو بۆ شەرى ئىمام حوسەين -عليه السلام- سى سەد ھەزار^(۱) بوون، ھەر ھەمويان خەلكى كوفە بوون، نە شامىيەك، نە حىجازىيەك، نە ھىندىيەك، نە پاكىستانىيەك، نە سودانىيەك، نە مىسىرىيەك، نە ئىفرىقىيە كىيان تىدا نەبوو، ھەر ھەموويان كوفەى بوونە، لە ھۆز و عەشىرەتە جىاوازەكانەوہ كۆبوونەوہ)^(۲).

۱۰. حوسەينى كورپى ئەحمەدى بەراقى نەجەفى:

قەزوئى ئەللى: وە لەو پەخنە و گازندانەى كە لە خەلكى كوفە دەگىرىن ئەو ھىيە: (ئەوان ھەسەنى كورپى عەلىان -عليهما السلام- بەو دەرەدە برد و ھەستان بە كوشتنى حوسەينى كورپى عەلى -عليه السلام- كەچى خۆيان بانگھىشتيان كردبوو)^(۳).

۱۱. موحسەين ئەمىن:

(پاشان بىست ھەزار لە خەلكى عىراق بەيەتتەيان دابە حوسەين و غەدرىان لىكرد و بەيەتتى ئەوئىشان لەگەردندا بوو، بەلام خروجيان لىكرد و كوشتيان)^(۴).

(۱) ئەم ژمارە راست نىيە، بەلام لەبەر ئەمانەتى عىلمى نووسەر وەكو خۆى ھىناويەتى، ئىمەش ھەر لەبەر ئەمانەتى عىلمى نەمان گۆرى. (وەرگىرى).

(۲) عاشوراء ص ۸۹.

(۳) تاريخ الكوفة ص ۱۱۳.

(۴) أعيان الشيعة ۲۶/۱.

کی دهستی راسته وخوی له کوشتنی حوسه یندا هه بوو؟

نه وهی مه شهوړه له کتیبه ژياننامه یی و میټروویه کاندئا نه و که سهی راسته وخو دهستی له کوشتنی حوسه یندا هه بووه: سینانی کوری نه نه سی نه خعی و شه مری کوری زیلجه وشه ن بوون، سه رگه وړه که شیان عوبه یدوللای کوری زیاد بووه، جا هه م عوبه یدوللای و هه م شه مریش له شیعہ که ی عه لین :

۱. عوبه یدوللای کوری زیاد: طوسي له کتیبی (الرجال) هه که یدا باسیکړدوه و له هاوه لانی عه لی هه ژماری کردوه^(۱).

۲. شه مری کوری زیلجه وشه ن: نه مازی شه هرودی له باره ی شه مره وه نه لی: له صیفیندا له ریزی سوپاکه ی نه میرو لموئمنین علیه السلام بووه^(۲).

* * *

(۱) رجال الطوسي ص ۵۴ ترجمه (۱۲۰) ط ۱ المطبعة الحيدرية - النجف ۱۹۶۱م، تحقيق: محمد صادق بحر العلوم. [هه ر بؤ زانیاریت طوسي زانیاه کی زؤر پایه داری شیعیه. شه هرودیش به هه مان شیوه].

(۲) (مستدرکات علم رجال الحديث) للعلامة علي النمازي الشيرازي، مؤسسة النشر الاسلامي - ۱۴۲۵ هـ (۲۲۰/۴) ترجمه (۶۸۹۹).

باسى چوارەم

هەلۆيىستى خەلك لە ئاست كوشتنى حوسەين^(۱)

بىگومان كوشتنى حوسەين ﷺ لەو موسىبەتە گەورانەيە كە بەسەر
موسلماناندا هات، چونكە سەر زەوى كچەزاي پەيامبەرىكى تىدا نەبوو
جگە لەو نەبى و بە مەزلومىش كوژرا -خو لە خوڤى و ئال و بەيتەكەى پازى
بى-، ھەر بۆيە كوشتنەكەى بە نىسبەت موسلمانانى سەر زەويەو موسىبەتتىكى
زۆر گەورە بوو و بۆ خوڤى شەھىدى و پىزلىگرتن و پلە بەرزكردنەو و نىزىك
بوونەو بوو لە خوا، كە ھەلى بۆ ئاخىرەت و نازو نىعمەتى ئەو بەھەشتە لە
جىياتى ئەم دونيا سەخت و ناپەھەتە.

ھەرۋەھا ئەلەين: خۆزگە دەرەنەچووبايە، بۆ ئەو مەبەستەش زۆرىك ھاو-لە
بەريزەكان پىگريان لىكرد، ئەم دەرچوونەى وای لەو زۆردار و زالمەنە كرد دەستيان
بچىتە خوڤى كچەزاكەى پەيامبەرى خوا ﷺ و پاشانىش بە مەزلومى شەھىدى
بكەن، بەراستى ئەوئەندە شت لە كوشتنەكەى كەوتەو كە ئەگەر لە شارەكەى
خۆى دەرەنەچووبايە ئەوانە روى نەدەدا.

(۱) شىخ الاسلام ئىبن تەيمىيە -بە پەھەت بى- لەبارەى بكورزانى حوسەينەو ئەللى: ئەوئەشى
حوسەينى كوشت، يا ھاوکارى كرد، يا پازى بوو بەكوشتنى، لە عەنەتى خوا و مەلانىكەت و
ھەموو خەلكى لىبى. ئەو ئىبەت تەيمىيە كە ئەھلى بىدەع بە تايبەت پافىزە زۆر زۆر رىقان لىبەتى،
وا دەزانن رقى لە ئال و بەيت بوو، بەلام بەراستى ئەو نىشانەى جەھلىانە بە شىخ الاسلام، ھەر لە
كۆنىشەو و تراو: الناس أعداء ما جهلوا، خەلك دوژمنى ھەر شتىكن نەيناس و شارەزاي نەبن و
پەيان پى نەبردەيت. (وەرگىي).

بهلام كاري خوايه جل جلاله، هه چيهك خوا تهقديري بكا ئهبي و با خه لكيش نهيهوي.

دواي ئهوساش كوشتني حوسهين له كوشتني پهيامبهران مهزن تر نيهه، ئهوه تا پهيامبهريه حيا سيلات و سهلامى خواي لهسهر، سهريان بري و هيتايان كرديان به مارهبي ئافره تيكي داوين پيس، ههروه ها زه كهريا هه به كوشتن چوو و عومهر و عوسمان و عه ليش هه هه موويان به كوشتن روښتن، ئه مانه هه موويان له حوسهين باشتن خوا لهوان و له ئه ميس رازي بي، هه بويه جاييز نيهه مروف كاتيكي يادي كوشتني حوسهين بكات دهست بكات به له خودان ودهم وچاو پرين وئوانه، هه موو ئه مانه له شه رعدا نه هي ليكراره، ئهوه تا پهيامبهري خوا ﷺ ده فرموي: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَ شَقَّ الْجُيُوبَ»^(١)، واته: (له ئيمه نيهه ئهوهي له گونايي ده دا و سنگي ده دري).

ههروه ها ده فرموي: «أَنَا بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَةِ»^(٢)، واته: (من بهريم لهو ئافره ته ي شيوهن ده كا و لهوهي قزي داده پرنى و لهوهي له سنگي ده دا ودايده پرنى).

الصالقة: ئهو ئافره ته يه به دهنگي بهرز ده گري و شيوهن ده كا.

الحالقة: ئهو ئافره ته يه قزي داده پرنى.

الشاقة: ئهو ئافره ته يه له سنگي ده دا ودايده پرنى.

(١) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ليس منا من شق الجيوب حديث (١٢٩٤). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود (١٠٣).

(٢) (صحيح البخاري) (كتاب الجنائز، باب ما ينهي من الخلق عند المصيبة (١٢٩٦). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود و شق الجيوب والدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (١٦٧/١٤٠).

هەروەھا پەيامبەرى خواﷺ دەفرمويىت: «إِنَّ النَّاحَةَ إِذَا لَمْ تَتَّبْ فَإِنَّهَا تُلْبَسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ دِرْعًا مِنْ جَرَبٍ وَسِرْبَالًا مِنْ قَطْرَانٍ»^(۱). واتە: (ئەگەر شىوئەنكەر تەو بە نەكات، ئەوا لە رۆژى قىامەتدا قەمىسىكى گەپر و خورىان و پۆشاكىكى قەترانى دەكرىتە بەرى).

بۆيە پىويستە لەسەر موسلمان ئەگەر موسىبەتتىكى ئاواها رويىدا، ئەو بە بلىت كە خواى پايەبەرز دەفرمويەتى: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ {البقرة: ۱۵۶}. واتە: (ئەوانەى كە هەركات تووشى بەلا و موسىبەتتىك دەبن، دەلىن: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئىمە هەر هى خواين و سەرەنجامىشمان هەر بۆ لاى ويە).

* هەلويستى خەلك لە كوشتنى حوسەين:

خەلك لە كوشتنى حوسەين دەبنەو سى كۆمەلەو:

كۆمەلەى يەكەم: وا دەبينن كوشتنى حوسەين هەق بوو، چونكە خروجى لە پىشەواى موسلمانان كردوو و ويستويەتى كۆكى و تەبايى موسلمانان تىك بدا^(۲). هەروەھا ئەلىين پەيامبەرى خواﷺ دەفرمويەتى: «هەركەس هات و ئىوئەش پىشەوايەكى خۆتان هەبوو كاروبارى بەرپووە دەبردن، جا ويستى

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى من الحلق عند المصيبة (۱۲۹۶).
(صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الخدود وشق الجيوب والدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (۱۶۷/۱۴۰).

(۲) (عەربىيەكەى ((وأردا أن يشق عصا المسلمين)) مەبەست پىتى: اجتماعهم واختلفهم. انظر مختار الصحاح باب (ع ص ا). هەندىك بە (دار) تەرجومەى دەكەن، لە راستیدا ئەگەر هەر راستیش بى لە پوى زمانەوانىيەو وەرەگىزدرى، دەبىت بگوترىت (گۆچان) نەك (دار)، لەبەر: يەكەم/خوى بەو مانايە دىت. دووهم/كنايەيە بۆ شكاندننى ئەو گۆچانەى كە موسلمانان پىتى وەستان. كە گۆچانى تەبايى و كۆك بوونە. والله أعلم وهو الموفق. (وەرەگىز)

کۆمه له که تان تیک بشکینن، هه رکه سیڤ بووه بیکوژن، کائنا من کان»^(١). جا حوسه نیش و یستوو یه تی کۆمه لی موسلمانان تیکدا و په یامبه ریش ﷺ ده فهرمویت: «اقتلوه کائنا من کان» بۆیه کوشتنه که ی راسته، نه مهش ووته ی (ناصبیه کانه)^(٢)، که رقیان له حوسه ینی کور ی عه لی کور ی نه بو تالبه - پر ه زای خوا له خۆ ی و له باب ی بی-.

کۆمه له ی دووه م: ئەلین: حوسه ین نهو ئیمامه یه که گوێرا یه لی واجب بووه و پیویست بوو کاره که ته سلیم به م بکرایه. نه مهش قسه ی شیعه کانه.

کۆمه له ی سییه م: که ووته ی نه هلی سوننه ت و جهماعه ته، ئەلین: به مه زلومی کوژراوه، به لام کار به ده ست نه بووه واته ئیمام نه بووه، وه کو خارجه کیش نه کوژراوه، به لکو به مه زلومی کوشتیان و شه هیدیان کرد ههروه کو په یامبه ره ﷺ ده فهرمو ی: (حه سه ن و حوسه ین گه و ره ی گه نجانی به هه شتن)^(٣). ههروه ک و یستی شی بگه رپه ته وه، یان پروات بۆلای یه زید له شام، به لام نه وه بو ریگریان لی کرد و وازیان لی نه هینا هه تا نه بیته دیلی ژیر ده ستی کور ه که ی زیاد.

* دوو بیدعه ی تازه داهینراو :

شیخ الاسلام ئیبن ته مییه ده لی: (دوا ی کوشتنی حوسه ین خه لک دوو بیدعه یان داهینا:

(١) (صحيح مسلم) كتاب الامارة، باب حكم من فرق أمر المسلمين وهو مجتمع، حديث رقم (١٨٥٢).

(٢) الناصبه: نهوانه ن که رقیان له عه لی و خانه واده که یه تی.

(٣) (أخرجه الترمذي) كتاب المناقب، باب مناقب الحسن والحسين حديث (٣٧٦٨).

يه كه ميان: بیدعهی غه مباری و شیوه نکردن له پوژی عاشورادا، به له گونا دان و هاوارکردن و گریان و تینویه تی و خویندنه وهی شیوه نامه و لاواندنه وه، که نه مانه سه رده کیشی بۆ جنیو و نه فره تکردن له پیشینیان و تاوانبارکردنی خه لکانیکی بی تاوان ته نانه ت جنیو به (پیشکه وتوو به که مه کان) (السابقون الاولون) ده دریت، ههروه ها سه رگزه شته ی کوشته که ی ده خوینریته وه که زۆریه ی درۆ و ده له سه یه، جا نه و که سه ی که نه م کاره ی داهیناوه مه به سستی کردنه وه ی ده رگای ناشوب و به ش به ش کردنی ئوممه ت بووه، وه گه رنا مانای چیه نه م یاده هه موو سالتیک دووباره بکریته وه و خوین بریژری و رابردو گه و ره بکریته وه خو پپوه ی په یوه ست بکری و باوش بکریته گۆره کان).

دوو ه ميان: بیدعهی خوشی و شادی و دابه شکردنی شیرینی و به خشین به مندال و خیزان له پوژی کوشتنی حوسه یندا.

له کوفه دا خه لکانیک هه بوون لایه نگری ئال و بهیت بوون له سه روی هه موویانه وه موختاری کوپی نه بو عوبه ییدی موته نه بیئی درۆزن له گه ل خه لکانیکی تر دا که رقیان له ئال و بهیت بوو له سه روی هه موویانه وه حه جاجی کوپی یوسفی سه قه فی، جا بیدعه به بیدعه چاره سه ر نا کری به لکو به به ریا کردنی سونه تی په یام به ر ده بیته ﷺ ههروه ک خوا ی بالا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقره ۱۵۶) ^(۱).

* * *

باسې پېنجه م

هه لویستی نه هلی سوننه ت له ناست یه زیدی کورې مو عاویه

* هه لویستی یه زید له کوشتنی حوسه ین ﷺ:

یه زید دهستی له کوشتنی حوسه یندا نه بووه، نه مهش دیفاع کردن نییه له یه زید به لکو دیفاع کردنه له هق^(۱)، لهوهو پیشیش روغان کردهوه کی حوسه ینی کوشتووه.

یه زید که عوبه یدوللای کورې زیادی نارد بو نهوه بوو نه هیلتیت بیته کوفه وه، فرمانی کوشتنی پینه کرد، به لکو خودی حوسه ین ﷺ گومانی خیری به یه زید هه بوو کاتیک وتی: (یان نهوه تا ریگم بدن پرؤم بولای یه زید و به یعه تی بده می).

شیخ الاسلام ثین ته میه نه لی: (به ئیتفاقی نهوانه ی میژوو ده گوازنه وه یه زید فرمانی به کوشتنی حوسه ین نه کردووه، به لام بو ثین زیادی نووسی که نه هیلتیت حوسه ین ببیته والی عیراق و کاتیکیش هه والی کوشتنی حوسه ین

(۱) با خوینهری به ریز به باشی نه مه بزانی، به لام له گهل نهوه شدا نه هلی سوننه ت و جه ماعت به هیچ شیوه یه ک خوشیان به یه زیددا نایه ت، هه روه کو له سه له فوه هاتووه و فرمانه: بو کسیک هه یه که پروای به خواو به رژی دوا یی هه بیت و یه زیدی خوش بویت؟! به لی نه هلی سوننه خوشیان به یه زیددا نایه ت، به لام نهوه ی هق بیت روونی ده که نه وه، چونکه هق له هدر که سیک تر عه زتره، جا نه هلی سوننه نه زیاد نه لین و نه کم، نه خوشمان نه وی و نه له عه تی لی ده که ین، به لام نهوه ی که نووسر باسی ده کات راستیه که و نه بیت روون بکرتته وه، هق هقه و نه بیت بگوتیت، چونکه خه لکانی نه یار و ناحز له باسکردنی نه مه دا مه رام و نامانجی تر یان هه یه . (وه رگیت)

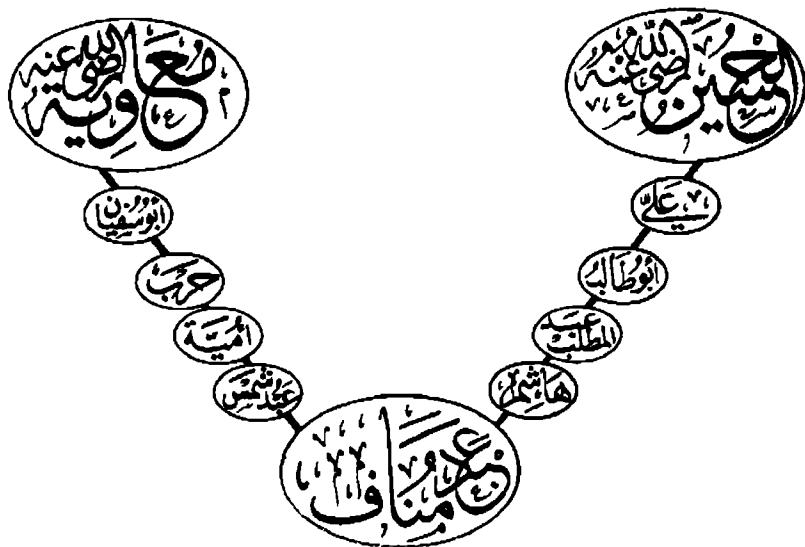
- به لکو باشر وایه بلتین (لا یسب ولا یحب محبة الصالحین) (م. خلیل).

گەيشتە يەزىد ناپەھەتى خۆى دەرخست و گريانىش لە ماله كەيهوه بىسترا وه يەككىيانى بە دىل نەگرت و بەلكو پىزى لە ئەهل و بەيتەكەى گرت و پىگەشى دان تا گەرانەوه شويىنى خۆيان.

ئەمما ئەو رىوايەتەنى باس لەوه دەكەن كە بى پىزى بەرانبەر ئافرەتەنى خانەوادەى پەيامبەر ﷺ كەردووه و وهكو دىلى جەنگ براون بۆ شام و لەوئىش بەهەمان شىوہ بىپىزىيان لە ئاست كراوه، ئەمانە هەر هەموو ووتەى پوچن، بەلكو بەنى ئومەييە بەنى هاشميان زۆر بە پىزدار تەماشاشا كەردووه، تەنانت كاتىك حەججى كورپى يوسفى سەقەفى پۆشت فەتىمەى كچى عەبدوللەى كورپى جەعفەرى خواست، عەبدولمەلىكى كورپى مەروان ئەم كارەى قبول نەكرد و فەرمانى كرد بە حەجج وازى لى بىنى و تەلاقىدا، جا ئەوان بەنى هاشميان بە گەورە و گران تەماشاشا كەردووه، تەنانت هەرگىز پۆژىك لە پۆژان هىچ ئافرەتەى هاشمى نەكراوتە كەنيزەك^(۱) جا بۆيە ئافرەتى هاشمى لەو ماويەدا هەميشە زۆر بەپىز و گرانەوه تەماشاشا كراوه.

يان دەگوتى سەرى حوسەين براوه بۆ يەزىد، ئەميش بە هەمان شىوہ ئىسپات نەبووه، بەلكو سەرى حوسەين هەر لە لای عوبەيدوللەى بوو لە كوفە، پاشان حوسەين نىژا و كەس شويىنەكەى نازانىت، بەلام ئەوهى مەشهورە هەر لە كەربەلا لە شويىن كوشتنەكەى سپاردويانە.

شجره نسب الحسین و معاویة رضی الله عنهما

هه لویستی ناوهند له ناست یه زید:

شیخ الاسلام نبین تهیمیه ده لئ: خه لك له ناست یه زید دوو پهر و ناوه ندیكن:
دهسته ی یه كه م: ده مارگریان بوی هیه و خوشیان دهوی و ته نانه ت
ئیددیعای په یامبه رایه تی و مه عصومه تیشی بو ده كهن.

دهسته ی دووهم: ده مارگریان له سهری هیه و رقیان لییه تی و ته نانه ت کافری
ده كهن و وا ده بینن كه مونافیق بووه و له روكهش خوی به موسلمان پیشانداوه و
به لام به دل مونافیق بووه و رقی له په یامبه ر بووه ﷺ.

ههروهه ها - کاتيک حوسهين کوژراوه يان کاتيک کوشتاري خه لکي هه پره ي کردووه - نهو شيعره ده دنه پالي که وتوويه تي:

لَيْتَ أَشْيَاخِي بِبَدْرٍ شَهِدُوا جَزَعَ الْخَزْرَجِ مِنْ وَقَعِ الْإِسْلَ
قَدْ قَتَلْنَا الْقَرْنَ مِنْ سَادَاتِهِمْ وَعَدَلْنَاهُ بِبَدْرٍ فَأَعْتَدَلْ
وَلَعْتَ هَاشِمٌ بِالْمَلِكِ فَلَا خَبْرٌ جَاءَ وَلَا وَحْيٌ نَزَلَ

ههروهه ها وتوويه تي:

لَمَّا بَدَتْ تِلْكَ الْحُمُولُ وَأَشْرَفَتْ تِلْكَ الرُّؤُوسُ عَلَى رُبَى جَبْرُونِ
نَعَقَ الْغُرَابُ فَقُلْتُ نَحْ أَوْ لَا تَنْحُ وَلَعْتَ فَلَقَدْ قَضَيْتُ مِنَ النَّبِيِّ دِيُونِي خَبْرٌ جَاءَ

ئينجا نه لى [واته ئين ته ييه]: (ههردوو بۆچوونه که هه له يه، نهو پياوه
پاشايهك بووه له پاشاكانى موسلمانان و خهليفه يهك بووه له خهليفه پاشاكان نه
تهمهو نه نهوه.

سه بارهت به كوشتنى حوسهين نهوا بىگومان به مه زلومى كوژرا و
شه هيدكرا ههروهه هاوشيوه كانى ترى چۆن به مه زلومى كوژران و شه هيدكران،
كوشتنى حوسهينيش سه رپيچى كردنى خوا و په يامبه ره بو نهو كه سه ي
كوشتوويه تي يان هاوكارى كردووه يان پيى رازى بووه، نه مهش كاره ساتيک بوو
تووشى موسلمانان هات به هوى خيزانى وى و هى تريشه وه، بو خويشى
شه هادهت و پله به رزى و پايه بلنديه^(۱).

رېنگري له نه فەرتکردن له يەزید:

له وانه يه له گرنگترين ئهو روداوانه ي که له سهرده مي يزید دا پرویدا بێت پرووداوی (حه‌رره) ^(١) و کوشتاری عه‌بدوللای کورپی زوبه‌یر و کوشتنی حوسه‌ینی کورپی عه‌لی بوو بێت.

بهم هۆیه‌وه هه‌ندیك نه‌ف‌ه‌رتکردن له يەزیدی کورپی موعاویه به جائیز ده‌زانن، هه‌ندیکی تریش به پێچه‌وانه‌وه، جا ئه‌وه‌ی نه‌ف‌ه‌رتکردن له يەزید به جائیز ده‌زانیت پێوستی به سه‌لماندنی سی شت هه‌یه :

یه که‌م: بیسه‌لمینیت که‌وا فاسق بووه.

دووه‌م: بیسه‌لمینیت که ئه‌و له‌و فاسقیه‌ی ته‌ویه‌ی نه‌کردووه، چونکه ئه‌گه‌ر بی باوه‌ر ته‌ویه بکات خوای لیی وه‌رده‌گریت، چ جای فاسق؟

سییه‌م: بیسه‌لمینیت نه‌ف‌ه‌رتکردن له که‌سیکی دیاریکراو جائیزه.

نه‌ف‌ه‌رتکردن له مردوویه‌کی دیاریکراو جائیز نییه، که نه‌خوا و نه په‌يامبه‌ری خوا ﷺ نه‌ف‌ه‌رتیان لی نه‌کردیبت، له په‌يامبه‌ری خواوه ﷺ چه‌سپاوه فه‌رمویه‌تی: «لَا تَسْبُوا الْأَمْوَاتَ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا» ^(٢). واته: (جوین به مردووان مه‌ده‌ن، چونکه ئه‌وان ئه‌وه‌ی که پیشیان خستبوو پیتی گه‌یشتن).

جا دینی خوایش، له‌سه‌ر جوین بازی به‌رپا نه‌بووه، به‌لکو له‌سه‌ر په‌روشت جوانی به‌رپا بووه، هه‌ر بۆیه جویندان له دینی خوای گه‌وره‌دا به‌هیچ شێوه‌یه‌ك جیی ناییته‌وه، به‌لکو په‌يامبه‌ری خواوه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ

(١) کاتیک خه‌لکی مه‌دینه له‌یه‌زید راپه‌رین، یه‌زیدیش به‌و هۆیه‌وه سی رۆژ مه‌دینه‌ی هه‌لال

کرد.

(٢) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى عن سب الأموات، حديث (١٣٩٣).

وَقَتَالُهُ كُفْرٌ) واته: جویندان به موسلمان فاسقیتیه و ده رچوونه له فەرمانی خوا و کوشتار له گهټل کردنیشی کوفره^(۱).

[ههروهه ها ده فەرموي: (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ ، وَلَا اللَّعَّانِ ، وَلَا الْفَاحِشِ ، وَلَا الْبَذِيءِ) واته: موسلمان تانه وهشینه و نه فرهت وهشینه و جوینده و زمان پیس و بهد نه ده ب نییه].

وه کو ده رده که ویت جویندان به موسلمان فاسقیتیه، جا که سیش نه یگوتوو ه یه زید له دین ده رچوو، به لکو گه وره ترینی ته وهی له سه ری ده گوتري: فاسق بووه. ته مه ش ههروهه کو روغان کرده وه بهنده له سه ر سه لماندنی ته وه فاسیقیتیه ی که له یه زید دا هه بووه، زانینی ته وه ش لای خوی بهرز و پیروژه.

ته وه تا په یامبه ری خوا ﷺ ده فەرموي: (یه که م سوپایه ک که غه زای شاری قه یسه ر ده که ن خودا لیان خو ش بووه)^(۲).

جا ته م سوپایه به سه ر کرده ته یه زیدی کورپی مو عاویه بووه، له سالی ۴۹ ک، ده لئین هه ندیک له ها وه له به ریزه کانی له گه لدا بووه وه کو: ئین عومه ر و، ئین زوبه یر و، ئین عه به باس و، ته بوو ته یوب.

ئین که سیر ده لئ: (به راستی یه زید هه له یه کی زور گه نی کرد کاتیک له روداوی (حه رره) دا فەرمانی کرد به ته میری سوپاکه ی موسلیمی کورپی عوقبه،

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الايمان، باب خوف المؤمن أن يحبط عمله، حديث (۴۸)..
(صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب بيان قول النبي ﷺ سباب المسلم فسوق وقته كفر حديث (۶۴).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب الجهاد، باب ما قيل في قتال الروم حديث (۲۹۲۴).

سي ڀوڙ مه دينه هلاڻ ڪا، ڪه به هوي هوه ژمارهيه ڪي زور سه حابه و مندالي
سه حابه ڪوڙرا^(۱).

جا پوختهي ووته: نهويه دهيدينه دست خواوه، ههروه ڪو زهههبي له
بارهيه وه دهليٽ: (لا نسبه ولا نجه)^(۲)، نه جويني پيدهدهين نه خوشمان دهوي.

* * *

(۱) (البداية والنهاية) (۸/۲۲۵).

(۲) (سير أعلام النبلاء) (۴/۳۶).

به ندى دووهم

عهد الهى هاوه لان
-ره زاي خويان ليبيت-

به شی یه که م

پیناسه ی هاوه لیّتی
له روی زمانه وان ی و زار او ه ییه وه

هاوَل (صه حابی): له پروی زمانه وانیه وه: بۆ هاوړی به کاردی، مانای
تریشی ههیه که خوی له (په یوه ست بوون و ملکه چ بووندا) ده بینیته وه^(۱).

له پروی زاراوه یشیه وه: ئه و که سه یه گه یشتبیته په یامبه ر ﷺ و ئیمانی هیئا
بیټ و له سه ر ئیسلام مردبی^(۲).

وبه چهند شیوازیکی دیش پیناسه کراوه.

[چهند تییینیه کی وورد له سه ر ئه م پیناسه یه :

۱. ده بینی ده لئ: (گه یشتبیته په یامبه ر ﷺ)، نالیت په یامبه ری خواي ﷺ
بینی بیټ، یان چوبیته دیده نی، گهر وای بگوتبایه ئه و هاوړه لانه ی نه ده گرتیه وه که
نابینا بوون وه کو عه بدوللای کوری ئوم مه کتوم..

۲. که ده لیت: (ئیمانی هیئا بیټ)، ئه و که سه ی گه یشتبیته په یامبه ر ﷺ
به لام ئیمانی پی نه هیئابی، پی ناوتری صه حابی. وه کو ئه بو جه هل و هتد..

۳. که ته لئ: (له سه ر ئیسلام مردبیټ)، ئه و که سه ی گه یشتبیته په یامبه ر
ﷺ و ئیمانی پی هیئابی، به لام دواپی هه لگه راپیته وه ئیتر له ژیانی په یامبه ر
ﷺ بی یا له دواي مردنی، ئه و پی ناگوتریټ صه حابی].

صه حابه، له روی تیکه لاوی کردنیان بۆ په یامبه ری خوا ﷺ و له روی
فه زلداریتیانیه وه لای خواي گه وړه جیاوازن - هه موویان وه کو یه ک نین- عه داله تی

(۱) (لسان العرب) (۵۱۹/۱).

(۲) «الاصابة» (۱۰/۱).

سه حابهش له لای ته هلی سوننه وجه ماعه شتیکی جیگیره، ههروهك دوا جار ووتهی زانایانی ته هلی سوننهی له سهر دینینه وه.

به لگه کان له سهر عه داله تی سه حابه:

خوای پایه بهز ده فره موی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح ۱۸]. واته: (سویند به خوا بی گومان خوا رازی بوو لهو ئیماندارانهی که له ژیر داره که دا په یمانیاں پیدای، خوا زانی چی له دلپاندایه، بویه دلپایی و ئارامی بو ناردن و پاداشتیانی به سهر که و تنیکی نزیک دایه وه).

خوای پاک و بیگهرد له م ئایه ته دا پروونی ده کاته وه که رازی بووه لهو ئیماندارانهی و له ژیر داره که دا به یعتیان به په یامبه ری خوا ﷺ داوه، چونکه زانیویه تی چی له نیو دلپاندایه له ئیمان و راستگوئی، بویه سه کینه و ئارامی بو ناردن، نه وه شایه تی خوای بالایه له سهر راستیتی ئیمانی نه وه هاوه لانهی که له ژیر داری (بیعة الرضوان) دا په یمانیاں به په یامبه ری خوا دا ﷺ.

ههروه ها له په یامبه ری خواوه ﷺ سابت بووه که فره موویه تی: «لا يدخل النار أحد بايع تحت الشجرة إلا صاحب الجمل الأحمر»^(۱) واته: (هیچ کهس له وانهی به یعتیان له ژیر داره که دا ناروا ته دوزه خوه، ته نها کابرای خاوه و شتره سوره که نه بیئت).

(۱) جامع الترمذی: کتاب المناقب، باب فی فضل من بايع تحت الشجرة حديث (۳۸۶۳). وأصله في (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أصحاب الشجرة أهل بيعة الرضوان رضي الله عنه حديث (۲۴۹۶).

جيددى كورې قهيس ئەمەش يەككە لەو موناڧيقانەى لەگەل پەيامبەرى خوا ﷺ دەرچوون، ژمارەى ئەوانەى وا لە ژيړ دارەكەدا پەيمانيان بە پەيامبەرى خوادا ﷺ ھەزار و چوار سەد كەس بوون، ئەشليّن: ھەزار و پينج سەد. ھەموو ئەمانە خوا خۆى شايتەى بۆ داوون و دەيسەلمينى كە ھەم دليان و ھەم ړوكەشيان وەكو يەكە، نيفاقيان بە ھيچ شيوہيەك تيا نيە، تاكە كەسيكيان نەبى ئەویش پەيامبەرى خوا ﷺ باسى دەكا، كە لەگەليان بووہ و پەيمانى نەداوہ.

* خواى پايەبەرز دەفەرموى: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلٍ أُولَٰئِكَ وََعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ {الحديد ۱۰}.

واتە: ئەوہ چیتانە كەوا ھيچ نابەخشن لە پړى خوادا، خو ميراى نيو ئاسمانەكان و زەوى بۆ خوا دەمينتتەوہ، يەكسان نين (چون يەك نين) ئەوانەتان كە لە پيش ړزگارىي مەككەدا مالى بەخشيوہ و جەنگاون، چونكە ئەوانە پلەو پايەيان زۆر گەورە ترە لەوانەى كە دواى ړزگارىي مەككە مال و سامانيان بەخشيوہ و جەنگاون، بە ھەردوولا خوا بەليني بەھەشتى داوہ وە خوا ئاگادارە بەوہى كە دەيكەن.

راستيتى ئەمەش ئەو فەرمايشتەى پەرورەدگارە كە دەفەرموى: ﴿لَهُمْ فِيهَا زُفَيْرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾ (۱۰۱) إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ (۱۰۲) لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ (۱۰۳) لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَنُلْقَاهُمْ أَلْمَاتٍ كَذَٰلِكَ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ {الانباء ۱۰۰-۱۰۳}.

واته: (ئەو دۆزه‌خیانە لە دۆزه‌خدا هەناسە ی سارد و ئاھ هەلکێشانیان بۆ هەیه، هیچ نابیست * بێگومان ئەوانە ی که پیشتر لەلایەن ئیسمو ه بریار دراو ه کامەرانی (چاکه هینانه رێیان) بۆ ببیت، ئەوانه له دۆزه‌خ دوور ده‌خړینه‌وه * ئەوانه ده‌نگی بلیسه و قرچه‌ی ئاگری دۆزه‌خ نابیست، به‌لکو ئەوان لەناو ئەو ناز و نیعمه‌ته‌ی که دلیان هه‌زی لێیه‌تی بۆ هه‌تا هه‌تایی ده‌میننه‌وه * وه ترسه هه‌ره گه‌وره‌که‌ی قیامت غه‌مباریان ناکات، به‌لکو فریشته‌کان به‌ پرووی خوشه‌وه پیشوازیان لیده‌که‌ن و پێیان ده‌لێن: ئەمه ئەو رۆژه‌یه که کاتی خۆی به‌لێنتان پێدرا‌بو).

ئەمەش دیسانه‌وه شایه‌تیه‌کی تره له خوای پاک و پیرۆزه‌وه بۆ هه‌موو هاوه‌له‌کانی په‌یامبه‌ر ﷺ، هه‌م ئەوانه‌ی که پیش فته‌ی مه‌که‌که مال و سامانیان به‌خشیوه و جه‌نگاون وه هه‌م ئەوانه‌ی که دوا‌ی فته‌ی مه‌که‌که مال و سامانیان به‌خشیوه و جه‌نگاون.

* هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار له باسی دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وتدا ده‌فه‌رموی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ {الحنر ۸}. واته: (وه بۆ ئەو کۆچه‌ره هه‌زارانه‌ی له مال و سامانی خۆیان دوورخرا‌نه‌وه و ده‌رکران و هه‌ولێ به‌هه‌ره و په‌زامه‌ندی ئەو ده‌ده‌ن و یارمه‌تی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی ده‌دن، به‌راستی ئا ئەوانه راس‌تگۆن).

که ده‌فه‌رموی ﴿وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ به‌ ته‌مای پادا‌شت و په‌زابوونی خوان (باس‌کردنی کرداره‌کانی دله که خوای به‌رز و پیرۆز بۆی قه‌رار

داون). پاشان ده فەرموی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ {الحشر: ۹}. واتە: (بوو ئەوانە ی که پیشتر مال و لانکە ی خوێان ئامادە کرد بو پیشوازی له کۆچبەرەکان کردیانە بئەو و بارەگای باوەر، ئەوێ کۆچ بکات بۆلایان خوشیان دەوێت و له دل و دەرونیاندا هیچ جوړە حەسودیەکی تێدا شک نابەن لەسەر ئەوێ که بەشی کۆچبەرەکان درا له فەزل و پلەوپایە و خۆنەویستی دەکەن و باوی ئەوان دەدەن بەسەر خوێاندا ئەگەر چی خوشیان موحتاج بن و پێویستیان پێی بێ و ئەو کەسێ خۆی له پرژدی و پرەزلی بپاریزێت، بەراستی هەر ئەوانن سەرفرازان).

* هەر وەها خوای پەر وەر دگەر له بارە ی ئومەتی مو حە مە دە وە ﷺ دە فەرموێت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ {آل عمران: ۱۱۰}. واتە: (بەراستی ئێو (موسلمانان) باشت رین ئومە تیکن بو خە لکی هی نرابێتە دی، فرمان دەدەن بە چاکە و جلە و گیری دەکەن له خراپە و باوەری دامەزراو بەخوا دەهینن، ئەگەر خاوەن کتیبەکان باوەریان بەهینایە ئەو چاکتر بوو بۆیان، هەیانە ئیماندارن و بەلام زۆریەیان له فرمانی خوا دەرچوون).

جا موستەحیلە ئەم ئومەتی که خوای گەورە له بارە یەو فەرموویی: چاکترین ئومە تی که له بو خە لکی هی نرابێتە دی، موستەحیلە بەو شیوێە بیت که هەندیک له گروپەکان ئەیلێن: (هەر هەموو کۆچبەرەکان و پشتیوانان له دین

هه لگه پراونه ته وه ته نها سیان نه بیټ^(۱). نه وان هی که هه موویان هه لده گه پرنه وه و ته نها سیان یان ده مینیتته وه خوی گه وه له باره یانه وه نافه رموی باشرین ئومه تیکن له بو خه لکی هیئرا بیته دی.

* په یامبه ری خواش ﷺ ده فهرموی: (لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفُهُ) واته: (جوین به هاوه له کانم مه دهن، سویند به وهی نه فسی منی به دهسته گه ریه کیکتان به نه ندازه ی کیوی ئوحدو زیر ببه خشیت، ناگاته مشتیکی ئه وان به لکو نیوه مشتیکیشی)^(۲)

* هه روه ها په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: (له روژی قیامه تدا بانگی نوح ده کریت ئه ویش ده فهرموی: به لئی نه ی په روه ردگارم گویراپه لثم و له ژیر فهرمانی توم، خوا جل جلاله پیی ده فهرموی: په یامه که ت گه یاند؟ ئه ویش ده فهرموی: به لئی. که پرسیار له ئومه ته که ی نوح ده کریت: ئایا په یامه که ی پی گه یاندن؟ ده لئین: ئیمه په یامبه رمان بو نه هاتووه، نه وسات خوی په روه ردگار به نوح ده فهرموی: کی شایه تی گه یاندنی په یامه که ت بو ده دات؟ نوحیش ده فهرموی: موحه ممد و ئومه ته که ی، ئیتر نه وانیش دین و شایه تی بو نوح - علیه الصلاة والسلام - ده دهن، په یامبه ری خوا ﷺ فهرموی: ئه مهش نه و فهرموده یه ی خوی به رز و پیروزه که ده فهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

(۱) (أصول الكافي) (۲/۲۴۴).

(۲) (صحيح البخاري: فضائل الصحابة، باب قول النبي لو كنت متخذا خليلا، حديث

(۳۶۷۳).

وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ﴿[البقرة: ۴۳]﴾. واته: (ههروهه ها بهو شيويههش كردمانن به گهليكي ميانرهو، تا ببنه شايهت بهسهر مهردومهوه و پهيامبهريش ﷺ چوادير و شايهت بيت بهسهر ئيوهوه). پاشان پهيامبهري خوا ﷺ له تهفسيري ئهم ئايهتهدا فرموي: (الوسط: العدل) ميانرهو، ياني: دادگهر^(۱).

ههر لهو شتانهي كه بهلگهن لهسهر عهدالهتي هاوهلاني پهيامبهري ﷺ به شيويههكي گشتي، ئهويهه كه زانايان پيى هستاون له پالفته كردني ئهو رپوايهتانهي وا هاوهلهكاني پهيامبهري ﷺ رپوايهتيان كردوه، دواي ئهو ههموه، كه چي يهك سهحابيان نهينيوه تهنانهت تاكه درويهكيشي بهدهم پهيامبهري خواوه ﷺ كرديت، تهنانهت سهرياري دهركهوتني بيدعه له دواييهكاني سهردهمي هاوهلاند، كه چي نابيني تاكه هاوهليكيش له نيو ريزي موتهديعهكان بوو بيت، ئهمهش بهلگهيه لهسهر ئهوهي كه خوا ههليبزاردوون و ههليچنيوون بو هاوهليتي پهيامبهريهكهي ﷺ^(۲).

(۱) (صحيح البخاري: كتاب التفسير، باب و كذلك جعلناكم امة وسطا، حديث (۴۴۸۷)).
(۲) عهبدوللای کوري مهسعود نهلي: (خوای گهوره تهماشای دلتي ههموو بهندهكاني كرد، بيني دلتي موحههمد چاکترين دلتي نيتو بهندهكانه، بويه بوخوي ههليبزارد و نهركي گهياندي پهيامهكهي پي سپارد، پاشان تهماشای دلتي بهندهكاني خوي كرد بيني دلتي هاوهلهكاني باشترين دلهكاني نيتو بهندهكانيتي، بويه كردني به وهزي پهيامبهريهكهي و له پينناوي دينهكهي خويان دهدهنهكوشت... ت.و. رواه الامام أحمد في (مسند) (۳۷۹/۱)، وقال العلامة أحمد شاکر (اسناده صحيح). (المسند) بتحقيقه رقم (۳۶۰۰)، وقال المحدث العلامة الألباني في (تخريج الطحاوية ص ۴۷۰): (حسن موقوفا، أخرجه الطيالسي و أحمد وغيرهما بسند حسن، وصححه المحاكم و وافقه الذهبي، واشتهر على الألسنة مرفوعا، وفي سنده كذاب، والصحيح وقفه، وهما مخرجان في (الضعيفة) (۵۳۲-۵۳۳)).

ههروه ها پئویسته ئاگاداری شتیکی زۆر گرنگ بین، ئه ویش ئه وهیه که هه ر کهس عادل بی ئه وه ناگه یه نی که ئه بی مه عصومیش بی، ئیمه راسته ئه لئین هاوه لانی په یامبه ر ﷺ عادلن، به لام هه رگیز ئالئین مه عصومن ئه وانیش مرۆفن، په یامبه ری خواش ﷺ ده فهرمویت: (هه موو ئاده می زادیک زۆر هه له ده کات^(۱) جا ئه وانیش ئاده می زادن هه له ده کهن و ده شپیکن، ئه گه ر چی هه له کانیا ن له ده ریای چاکه کانیا ن نوقم بووه، په زای خوا له هه موویان بی و پازیا ن کا.

* عه للامه ئین عه بدولبه ر: ده لی: (هه موو ئه هلی هه قی نیو موسلمانان که ئه هلی سوننه و جه ماعه ن، یه که ده نگن له سه ر ئه وه ی هه ر هه موویان عادلن)^(۲)

* ئین حه جه ری عه سقه لانیش: ئه لی: (هه موو ئه هلی سوننه ت کوکن له سه ر عادلیه تی هه موویان، که سیش پیچه وانیه ئه مه ی نه گووتوه ته نها هه ندیک له مویته دیعه کان نه بی)^(۳).

به هه مان شیوه: ئه لعیراقی، و جوهینی، و ئین سه للاح، و ئین که سیر و ئه وانئێ تریش ئیجماعی موسلمانانیا ن هیناوه ته وه له سه ر ئه وه ی که هاوه لانی په یامبه ر ﷺ هه ر هه موویان عادلن^(۴).

(۱) مسند أحمد: (۱۹۸/۳).

(۲) الاستیعاب: (۸۰/۱).

(۳) الاصابة: (۱۷۰/۱).

(۴) أنظر تفصيل ذلك في كتاب: (عدالة الصحابة رسول الله في الكتاب والسنة) باب الرابع،

مبحث: عدالة الصحابة.

* خه‌تیبی به‌غدادی ده‌لی: (گریمان هیچ له‌و شتانه‌ی که با‌سمان کرد^(۱)، نه‌ له‌ لایه‌نی خوا و نه‌ له‌ لایه‌نی په‌یامبه‌ره‌وه ﷺ له‌ باره‌وه نه‌گوترا‌بی، ئە‌ه‌وا ئە‌و حال و باره‌ی که تییدا بوون؛ هه‌ر له‌ کۆچ‌کردن و جیهاد کردن و سه‌رخستنی په‌یامبه‌ر و ئیسلام و فیدا‌کردنی گیان و مال و سامان و کوشتاری باوک و برا و دڵسۆزیان بۆ دین و به‌ هیزی ئیمانیا‌ن و یه‌قینیا‌ن؛ هه‌ر هه‌موو ئە‌مانه ئە‌وه یه‌کلا ده‌که‌نه‌وه که هاوه‌لان عا‌دڵن و پاکن و، که ئە‌مانه باشت‌رینی نی‌و هه‌موو ئە‌و عا‌دڵ و پا‌کانه‌ی دوا‌ی خۆیا‌نن که دین بۆ هه‌تا هه‌تایه^(۲)).

* * *

(۱) مه‌به‌ستی ئە‌و به‌لگانه‌یه‌ وا با‌سی کردوه که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر عه‌داله‌تی هاوه‌لان.

(۲) (الکفایة فی علم الروایة) ص ۹۶.

بهشی دووهم

کئ تانه له عهدالتهی هاوه لآن ده دات؟
-ره زای خویان لی ییت-

باسی یه کهم

تانه وهشینه کان چیان دهوی له هاوه لانی موحه محمد ﷺ ؟

دهتوانین تانه وهشینه کان له هاوه لانی په یامبهر ﷺ بکهین به دوو به شه وه: بهشی یه کهم: ئهوانه ی تانه یان لیده دهن به هوی شو بهیه کهوه که لییان وه شاهه ته وه - لهوانه ی که پیشتر باسمان کردن -، ههروه ها به هوی سه رلیشیواندن ی زانای خراپه وه. بهشی دووهم: ئهوانه ی تانه یان لیده دن، به هوی ئه وه ی که ئه وان گوازه ره وه ی ئهم دینه ن - گوازه ره وه ی قورئان و سوننه تن - جا که متمانمان به گوازه ره وه کانی قورئان و سوننه ت نه بوو به هه مان شیوه متمانمان به و شتانه ش ناکهین که بزمانی ده گوازه نه وه، به هوی بوونی ئه و ئه گهری که زیادیان خستبیته سه ری یان لییان کهم کردبیته وه، ئه مه ش به هوی نا عادلانه وه، ئا ئه مه یه مه ترسیه راسته قینه که، چونکه ئه نجامی کۆتایی بریتیه له تانه دان له دینی خوا به هوی نه بوونی متمانمان به گوازه ره وه که ی. ئه بو زورعه ی رازی: - له چه ند دپړیکدا که گهر به ئاوی ئالتونیش بنوسری هه ر زور نییه - ده لی: (ئه گهر که سیکت بین ی تانه له هاوه لانی په یامبهر ﷺ ده دات ئه وه بزانه زیندیه، چونکه قورئان لای ئیمه هه قه و سوننه تیش به هه مان شیوه، ئه ی ته نها گوازه ره وه ی قورئان و سوننه ته کان هاوه لانی موحه محمد ﷺ، ئه وان ه ده یانه وی شایه ته کاغان بریندار که ن به لکو قورئان سوننه ت فه شل بین ی، بویه بریندار کردنی ئه وان ره واتره وئا ئه وان ه زیندیقن) ^(۱).

(۱) (تاریخ دمشق) لابن عساکر (۱۴۱/۵۹).

باسی دووہم

ئەو تاقم و گروپانە کە تانەیان لە عەدالەتی هاوێلان داوہ
لە گەڵ بە لگە کانیان

تواندی تانە لە عەدالەتی هاوەلانی پیامبەر ﷺ دۆدەن چوار تاقمن:

تاقمی یہ کہم: شیعہ^(۱).

تاقمی دووهم: خهوارج^(۲).

(۱) به گوشراوی وبه پوختی: نهواننن که زیاده‌روی ده‌کمن له خانمواده‌ی په‌یام‌بهر ﷺ، خیل‌افت و نیم‌امت تنها له خانمواده به‌ریزه‌کمی په‌یام‌بهردا ﷺ کورته‌لدینن، فزلی نیم‌امی عدلی ده‌دنه سهر هم‌وو هاوه‌لاند ﷺ. له پریوایه‌تی ص‌حیح‌ترین و ناودارترین کتیبیان -که کافیه و خوا یاریی به‌تاییه‌ت له نامیل‌که‌یه کدا باسی لیوه ده‌کین-: نه‌بویه‌کر و عوم‌مر و عوس‌مان و عائیشه و حه‌فصه به کافر ده‌زائن، به‌لکو هم‌موویان؛ هم‌روه له پریوایه ص‌حیح -ناص‌حیح- کانی خویان هاتوو نه‌لی: (هاوه‌لان هم‌موویان هه‌لگم‌پراونه‌تموه تنها سیان نه‌بی)، به حه‌وتیش هاتوو، هم‌روه‌ها قورئان به ده‌ستکاری کراو ده‌زائن. له پریوی قه‌ده‌روه دیدو‌چونیان وه‌کو قه‌ده‌به‌کان وان..

پێیان ده‌گوترێت شیعه (لایه‌نگر - پشتگیر - سه‌رخه‌ر) به‌هۆی لایه‌نگریان بۆ ئال و به‌یت، پێشیان ده‌وترێت (رافضة - ره‌فزه‌که‌ر) چونکه‌ ره‌فزی زه‌یدی کو‌ری حوسه‌ینی کو‌ری عه‌لی کو‌ری نه‌بو تالیبیان کرد، کاتیک پێیان وت چی ده‌لێی له‌ باره‌ی نه‌بویه‌که‌ر و عومه‌ره‌وه؟ نه‌ویش ستایشی کردن و وتی: نه‌وه دوو وه‌زیره‌که‌ی باپیری منن -یانی په‌یامبه‌ر ﷺ-، نه‌وه‌بوو پشتیان تێکه‌رد و ره‌فزیان کرد، بۆیه‌ ناوهران رافیه‌. هه‌ندیك ته‌لێن: ره‌فزه‌که‌ر ته‌نها به‌وانه‌یان نه‌وتری، که به‌ ناشکرا هاوه‌لان به‌ کافر ده‌زانن و جێنێریان پێ ده‌دن، نه‌مه‌ش رای په‌سه‌نده‌. (وه‌رگیر)

(۲) ثنوانه‌ن که خروجیان کرد له نیمامی عه‌لی علیه‌السلام، همرکس تاوانیکی گموره بکات به کافری ده‌زانی و ئه‌لئین: به هتا هتایی له دۆزه‌خدا ده‌می‌نیتته‌وه، همره‌ها ده‌سه‌لاتداری فاسق به

تاقمی سییه: نه واسب^(۱).

تاقمی چواره: موعته زیله^(۲).

به لگه کانیان بو تانه دانیان له هاوه لانی په یامبر ﷺ نه مانهن:

یه کهم: تاوان له هندیك له هاوه لانی په یامبر ﷺ وه شاوله وه.

دوهم: ئه لئین: هیه له هاوه لانی به دهقی قورئان و سونهت مونا فیه.

سییه: ئه لئین: که وتمان عه دالهت ئه بی یه کسانى پله و پایه هه بی: جا مادام

لای هه موومان یه کسانى پله و پایه نیه، ئهوا به هه مان شیوه عه داله تیش نیه.

کافر ده زانن بۆیه خروج لی کردنی به حه لال ده زانن، ههروه ها ئه مانیش ئیمامى عه لى و موعاویه =
=عه مرو ئه بو موسایان به کافر ده زانی، حروریه شیان پى ده گو تریت - شو ئنیکه نزیک کوفه -
چونکه کاتیک خروجیان کرد له ئیمامى عه لى ﷺ ده رچوون بو ئه و جینگایه ههروه ک پيشتر نووسهر
باسى لیوه کرد. (وه رگير)

(۱) پيشتر نووسهر پیناسه ی کردن.

(۲) ئه مانیش تاقمیکن شو ئنکه وتووى (اصلی کورى عه تا)ن بر وایان به ناوه کانی خوا جل
جلاله هیه به لام بر وایان به سیفاته کانی نیه، ئه لئین: خوا زانیه و بى زانسته، حکیمه و بى
حیکمه ته، به توانایه و بى توانین و ئه لئین قورئان دروست کراوى خوايه نه ک و ته و فهرمووده ی
خوا، له باره ی قه ده ریشه وه ده لئین مرؤ نازاده چى بکات ده یکات سه ربه خو له قهزا و قه ده رى خوا
به پیچه وانیه جه همیه کانه وه هر بۆیه پینان ده وتریت قه ده ریه کان، ههروه ها بر وایان به کهرامات
نییه، بۆیه ش پینان ده وترى (المعتزله - دووره په ریزگر)، چونکه ئه م (واصله) له مه جلیسى
حه سه نى به صرى داده نیشت، کاتیک حه سه ن باسى ئه وه ی کرد که هه رکه س تاوانیکى گه وه بکات
ئهوا ئیمانه که ی ناته واوه و پى کافر نابى، اصلی کورى عه تا وتى: نه خیر به لکو (منزله بین
منزلتین) جینگایه کى نیوان هه ردوو مه نزلگا که، که مه به ستى به هه شت و دۆزه خه، نه دۆزه خى یه، نه
به هه شتییه به لام دواى هه ر ده خرته دۆزه خه وه، ئیر وازى له مه جلیسى ئیمامى حه سه ن: هیئا،
بۆیه ناوئران (المعتزله). (وه رگير)

چوارهم: ئەلّین: هیچ بەلگەیکە نایە لەسەر عەدالەتی هەموو هاو ه لآنی

پەیا مەبر ﷺ.

خولاسە ی وەلامی ئەم بەلگە لاوازانه بەم شیو ه یە:

* سەبارەت بەو ی: هەندیکیان تاوانی کردو ه !!

ئیمە باسی ئەو ه مان کرد کە تاوانکردن زیان بە عەدالەت یان ناگە یە نیت،

بەلکو ئەلّین: عادلن و مەعصوم نین.

* سەبارەت بەو ی: (هاو ه لآن هەیان بوو مونا فیک بوو) !!

ئەمەش راست نایە، مونا فیک بە هاو ه ل حیساب ناکرێ، چونکە پێناسە ی

سەحابی بریتییە: لە ئەو کەسە ی گەشتییە پەیا مەبر ﷺ ئیمانی پێھێنا بی و

لەسەر ئیمانی ش مردبێ، جا مونا فیکە کان نە ئیمانیان هێناو و نە لەسەر

ئیمانی ش مردوون، هەر بۆ یە ئەم پێناسە نایانگرتتەو ه.

* سەبارەت بەو ی کە دەلّین: (کە وتمان عەدالەت، ئەبێ لە پلە و

پایە شدا یە کسان بن):

ئەمەش راست نایە و پێویستیش ناکا، بەلکو ئیمە ئەلّین عادلن و

هەندیکیشیان لە هەندیکێ تر یان باشتەرن جا ئەبو یە کر لە هەموو هاو ه لآنی

پەیا مەبر ﷺ باشتەر، ئینجا عومەر، ئینجا عوسمان، ئینجا عەلی، ئینجا باقی دە

مژدە پێدراو ه کە، پاشان ئەهلی بەدر، پاشان ئەهلی بەیعە ی ریزوان و ئا بەو

شیو ه یە، مەبەست ئەو ه یە هاو ه لآن لە پلە و پایە دا وەکو یە ک نین، هەروە ک خوا -

سبحانە - دەفەر موی: ﴿ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ

مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلِ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلِ أُولَئِكَ وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَ

وَاللَّهُ بِمَا نَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿ الحید: ۱۰﴾.

واته: ئهوه چيتانه وا هيچ نابه خشن له پټي خوادا، خو ميراتي ئاسمانه كان و زهوي و ئهوه شي له نيوياندايه بو خوا ده ميټيټه وه، چون يهك نين ئهوانه تان كه له پيش پزگاري مه ككه دا مالى به خشيوه و جهنگاون، چونكه ئهوانه پلهو پايه يان زور گهوره تره لهوانه ي كه دواي پزگاري مه ككه مال و سامانيان به خشيوه و جهنگاون، به ههردوولا خوا به ليني به ههشتي داوه وه خوا ئاگاداره به وه ي كه ده يكه ن.

جا ته گهر په يامبه ران له فزل و پله و پايه دا وه كويهك نه بن، ههروه كو خواي گهوره ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ [البقرة: ۲۵۳]. واته: (ئهو په يامبه رانه ي كه باسكران پټي ههنديكيانمان داوه به سهر ههنديكي ترياندا).
ئهوا هاوه لانيش به هه مان شيوه وه كو يهك نين.

* سه بارهت به وه ي كه ته لين: (به لگه يهك نيه له سهر عه داله تي هه موو هاوه لاني په يامبه ر ﷺ):

له وه پيش هه نديك به لگه مان له قورئان و سوننهت هينايه وه له سهر عه داله تيان.

بينگومان ئهوانيش هه نديك به لگه يان هيناوه ته وه.

به لام ئيمه پيش ئه وه ي باسي ئهو به لگانه يان بكه ين، باسي ئهو فهرمايشته ي خواي بهرز و پيروز ته كه ين كه ده فهرموي: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ {آل عمران: ۷}.

واتە: (ئەو خۆیە قورئانی ناردووەتە خوارەووە بۆت، ھێندیکى پۆشن و موھکەمن، ئەو ئایەتەنە بنەرەتی قورئانن، ئەوانى تر ئایەتانیکن مەبەستەکانیان پۆشن نین و مۆتەشابیھن، جا ئەوانەى کە دلیاندا لاری و لادان ھەيە دواى ئەو ئایەتەنەى قورئان دەکەون کە مۆتەشابە وھاوشیۆھن، بۆ تێکدانى بیروباوەرى موسلمانان و بۆ پافەکردنى بە ئارەزوى ناپاکى خۆیان، لە ھالەتیکدا کەس پافە کردنى نازانى تەنیا خوا نەبى، وە دامەزراوان لە زانستدا ئەلین: ئیمە پروامان ھیناوە بە ئایەتى مۆتەشابیە، ھەمووی لە پەرورەدگارمانەوہیە، بەراستى بیجگە لە خاوەن ژیریى و بیرەکان نەبى بیر ناکەنەوہ لە قورئان).

جا ئەوانەى باس لە ناعەدالەتى ھاوولان دەکەن کۆمەلێک شوبەھیان پییە ھەم لە قورئان و ھەم لە سوننەت.

ئێستاش دەپۆینە سەر باسى ئەو گومان و شوبەھانە و بەر پەرچى دەدەینەوہ:

* * *

بەشى سىيەم

ھەندىك گومانى سەر ھاۋەلان و
رەواندەنەۋەيان

شوبھەى يەكەم

فەرمودەكەى پەيامبەر ﷺ لەسەر ھەوز

ئەلەين: پەيامبەرى خوا ﷺ فەرموئەتى: (خەلكانىك دىن بۆلام، دەيانناسمەو و دەمناسنەو، پاشان بە توندى لە ھەوزەكە دوور دەخرىنەو، منىش ئەلەيم: ھاوئەكەم، پىم دەگوتى: تۆ نازانى دواى تۆ چيان كرد)^(۱).

ئەم فەرمودەيە چەندىن رىگا و چەندىن رىوايەتى ھەيە:

لەوانە: (من لەسەر ھەوزم چاوەرى دەكەم بزانم كى لە ئىو دە بۆلام، بەلام خەلكانىك لى دەبرىن، منىش ئەلەيم: ئەى پەروەردگارم، لە منن و لە ئومەتەكەى منن، پىم دەلەين: ئايا نەتزانى دواى تۆ چيان كەردو؟ سوئند بەخوا دواى تۆ ئەوئەندەى نەبرد ھەلەكەرانەو لە دىنى خۆيان.

ئەين ئەبى مولەيكە -كە ھەوالخوانى فەرمودەكەيە- وتى: ئەى پەروەردگار! پەنات پى دەگرىن لەوئەى ھەلگەرىنەو)^(۲).

و رىوايەتى دووئەم: (ئەمن پىشتان دەكەوم و لە پىشتانەو لەسەر ھەوزەكەم، خەلكانىك دىن بەلام لىم دەبرىن، ئەلەيم: پەروەردگارم، ھاوئەكەم، ھاوئەكەم، پىم دەگوتى: تۆ نازانى دواى تۆ چيان كرد)^(۳).

بۆ وەلامى ئەم شوبھەيەش:

(۱) صحيح البخاري: كتاب التفسير، باب كما بدأنا أول خلق نعيده (۴۷۴۰).

(۲) صحيح البخاري: كتاب الرقاق، باب حديث في الحوض (۶۵۹۳).

(۳) صحيح مسلم: كتاب الطهارة، باب استحباب اطالة الغرة حديث (۲۴۹).

يه كه م: مهبست له هاوهل ليردا ئهو مونافيقانه كه له سهرده مي پيامبردا ﴿﴾ خويان به موسلمان پيشانداوه، ههروه كو خواي گه وره ده فرموي: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا أَتَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ {الصفون: ۱}. واته: (ئهي پيامبر كاتي ك ده غه و دو وروه كان بينه لات، ده لين: شايه تي ده دهين كه به راستي تو پيامبري خايت و خوا خوي ده زاني كه تو پيامبري ئه وي، خواش شايه تي ده دات كه ئهو مونافيقانه دروزن).

جا ئه مانه لهو مونافيقانه كه پيامبري خوا ﴿﴾ پي ئه زانيون، ههروه ك خواي مه زن ده فرموي: ﴿وَمَنْ حَوْلَكَ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْأُنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ {النح: ۱۰۱}. واته: (لهو عه ره به ده شتیه كانه ي كه له ده ورو به رتاندان مونافيقانيك هه ن وه هه ندي له خه لكي مه دينه ش له سه ر دوو رووي پاهاتوون و زرنگن لهو باره يه وه، تو نايانناسي ئيمه چاك ده يانناسين، ئه وانه دوو جار سزايان ده دهين، دواتريش ده گه ريندرينه وه بو سزايه كي گه وره). جا ئا ئه وانه لهو مونافيقانه كه پيامبر ﴿﴾ وايد ه زاني له سه حابه كاني ئه ون، به لام واش نه بوون.

دووه م: مهبست پييان ئه وانن كه له دواي وه فاتي پيامبري خوا ﴿﴾ هه لگه راونه ته وه، ئه وه بوو زوريك له عه ره ب دواي وه فاتي پيامبر ﴿﴾ هه لگه راينه وه، بويه ئا ئه مانن كه پيامبري خوا ﴿﴾ ده فرموي: (هاوه له كانم، پي ده وتری: تو نازاني دواي تو چيان كرد هه ركه به جيانت هيشت دواي تو هه لگه رانه وه).

سێیهەم: مەبەست پێی: واتای ھاوێلە بە شیوەی گشتی، یانی: ھەر کەسێ ھاوێلی و ھاوڕێیەتی پەیامبەری خوا ﷺ کردبێ با ئیمانیشی نەھێنا بێ، ئەمانە مانای ھاوێل لە پڕۆی زاراوەییەو نایانگریتەو، بەلگەش بۆ ئەمە ئەوێ، کاتیئە سەرۆکی موناڤیقەکان عەبدوللای کۆری ئوبە کۆری سەلول وتی: ﴿لَئِنْ رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ [النفاق: ۸۵]. واتە: ھەرکە گەراينەو بۆ مەدینە با دەسەلاتدار و بەرپزەکان، لات و بێ پزەکان وەدەرنی. ئەم قسەییەیان بۆ عومەر گێراپاھە، وتی: ئەی پەیامبەری خوا ﷺ ئیزن بدە با لە گەردنی ئەم موناڤیقە بدەم، پەیامبەری خوا ﷺ فەرمووی: (نا وازی لی یینە، با خەلک نەلین موحەممەد ھاوێلەکانی خۆی دەکوژیت) (۱).

دەبینی پەیامبەری خوا ﷺ دەیکات بە ھاوێلی خۆی، ئەمەش لەسەر واتا زمانەوانییەکە نەک زاراویەکە، چونکە عەبدوللای کۆری سەلول سەرۆکی موناڤیقەکان بوو و لەو کەسانە وە خوا پرسیوای کرد و نیڤاقەکە ئاشکرا کرد.

چوارەم: پێی ئەچیت مەبەست لە ووشەی (ھاوێلەکانم) ھەموو ئەو کەسانە بیت کە ھاوێلیتی پەیامبەری خوا ﷺ دەکەن لە گرتنە بەری پێگاکی پەیامبەر، ئەگەر چی نەشیان بینی بیت، بەلگەش بۆ ئەمە پێواپەتی: (ئوممەتە کەم)، یان (ئەوانە ئوممەتی من) ە.

سەبارەت بە ووتەیی پەیامبەر ﷺ: (دەیانناسمەو)، پەیامبەری خوا ﷺ خۆی پڕۆنی کردۆتەو کە ئەم ئوممەتە دەناسیتەو، وتیان: قوربان چۆن

(۱) صحیح البخاری: کتاب التفسیر، باب قوله ﴿سواء علیهم أستفرت لهم﴾ حدیث

دهيانناسيهوه و نه شيانت بينيوه؟ فهرمووی: (به شوينه واری دهست نویژه کانیانهوه دهیانناسيهوه)^(۱).

ههروه ها ئهوهی که ئه مه پشت راست ده کاتهوه، تیگه یشتنه که ی ئین ئه بی موله یکه یه -هه والخوانی فهرموده که - کاتی که ئه لیت: (خواه گیان په نات پی ده گرین لهوهی هه لگه پینهوه) که چی له تابعینه.

دوای ئه وهش ئه مه فهرموده یه نه خه وارج و نه نه واسب و نه موخته زیله، هیچ کام له مانه نه یان کردۆته به لگه، ته نها شیعنه نه بی، بۆ هه لگه پرانهوهی هاوه لانی په یامبهر ﴿﴾ کردویانه ته به لگه.

ئهو کات پێیان دهوتری: ئه ی باشه چی عه لی و حه سه ن و حوسه یین و ئه وانی تریش له ئه هل و به یتی په یامبهر ﴿﴾ لهو هاوه لانه ده رده کات؟ چی رینگه لهوهی که ئه مانیش له وانه بن وا هه لگه راونه تهوه؟

(۱) (صحیح مسلم): کتاب الطهارة، باب استحباب اطالة الغرة والتحجيل في الوضوء، حدیث (۲۴۹). ئه مهش ده قه که به تی: له ئه بی هه ره یه وهوه ده لی: په یامبهری خوا ﴿﴾ هات بۆ گوپستان و فهرمووی: السلام علیکم، مالی گه لی ئیمانداران، ان شاء الله ئیمه ش پیتان ده گه یین و پیم خوش بوو براکاغان ببینیایه) وتیان: بۆ ئه ی په یامبهری خوا ﴿﴾ ئه ی ئیمه برات نین؟ فهرمووی: ئیوه هاوه لی منن، براکاغان ئه وانه نه که هیشتا نه هاتوون، وتیان: ئه ی په یامبهری خوا ﴿﴾ چۆن که سانی که له ئومه ته که ده ناسیه وه که هیشتا نه هاتوون، په یامبهر ﴿﴾ فهرمووی: (نایا نه گه ر پیاوی که ئه سپیکی هه بیته نیوچاوانی سپی و له په له کانی دا سپیتی هه بیته، له نیوان کۆمه له ئه سپیکی ره شی زۆردا ناسرینه وه؟) وتیان: به لی قوریان ده ناسرینه وه. ئه ویش فهرمووی: (ده ی ئه وانی به نیوچاوانی سپی و په ل سپی به شوینه واری دهست نویژه وه دین و من له پیشیانه وه له سه ر حه وزه که م، جا خه لکانیک له حه وزه که م به توندی دوور ده خرینه وه، هه ره کو چۆن حوشتی سه رلیشیواو په راگه نده ده کریت، بانگیان ده که م: ده ی وهرن، به لام پیم ده ووتریت: به راستی ئه وانه دوا یی گۆران. منیش ده لیم: (ئهو لاتر بچن، ئه ولاتر بچن).

به لّام ئیمه ههرگیز ئهوه نالین، حاشا و دوور لهوان، تهنا ته ئیمه ئهوانه به ئیمام دهزانین و ئه لّین بههشتین، ههروه کو په یامبهری خوا ﷺ له باره ی عه لیه وه ﷺ فرمویه تی - کاتیک له سهر کیوی (حیراء) بوون-: جیگیر به ئه ی (حیراء) ئه وه ی له سهر پشتهی تویه په یامبه ر و صدیق و شه هیده^(۱). جا له وکاته عه لیش ﷺ له گه ل په یامبهری خوا دا ﷺ بوو بویه له ئه هلی بهه شته.

ههروه ها له په یامبهری خوا وه ﷺ سابت بووه که فرمویه تی: (حه سه ن و حوسه ی ن گه و ره ی گه نجانی بهه شتن)^(۲).

ئه گه ر په فز که ره کان وتیان: ئه بویه کر و عومه ر و ئه با عویه ی ده، باقی ها وه له کانی تری په یامبه ر ﷺ، له وانن که له هه وزی په یامبه ر ﷺ په را گهنده ده کرین؟ ئه وکات چی رپگری نه واصله کانه که بلین: عه لیش بهه مان شیوه له و که سانه یه که له هه وز دوور ده خرینه وه.

خو ئه گه ر ووترا: عه لی فه زله کانی باسکراون و چه سپاون؟

ئه وکات وه لّام ده درینه وه: ئه ی جا فه زلی له وه زۆر تر بو ئه بویه کر و عومه ر باسکراون و چه سپاون.

شوبه ه ی دووه م

خوای گه و ره مه دحی هه موو ها وه لّانی نه کردوه

(۱) صحیح مسلم: کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل طلحة والزیر (۲۴۱۷).

(۲) سنن الترمذی: کتاب المناقب، باب مناقب الحسن والحسین حدیث (۳۷۶۸). سنن ابن

ماجه: المقدمة باب فضل علي بن أبي طالب حدیث (۱۱۸). مسند أحمد حدیث (۱۰۶۱۶).

له سهر نهو فهرمايشته ي پوره ردگار كه ده فهرموي: ﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَتَزْرَعُ فِيهِ فَتَأْكُلُ مِنْهُ فَاسْتَخْلَطَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الفصح: ۲۹].

واته: (موحه ممد نيږدراوى خوايه و نهوانه شى له گه ليدان زور توند و تيژن بهرانبهر بى باوهړان و به بهزه بى و ميه ره بانن بهرامبهريه كترى، دهيان بينيت خهريكي كړنوش و سوژده بردن، هيوايان به ده سته ينانى به هره و په زاي خوايه، نيشانه يان وا به ناوچاويانه وه له نه نجامى سوژده بردنيان و عيبادهت كردنيان، جا نه مه نمونه و وه سفيا نه له ته وراتدا، نمونه شيان له نينجيدا وه كوړه كيك (كشتوكالليك) وايه تازه چه كه رهي كړد بى و سهوز بوييت، نه نجا چه كه ركه ي به هيز كړد بى و قايم بووي و جا راوه ستا بى له سهر لاسكه پيك و قنجه كه ي، نه وه نده جوان بى جوتياره كاني سه رسام كړد بى، نه م وه سفه بو نه وه يه خوا كافرانى پى داخ له دل بكات، جا خوا به ليڼى داوه به وانه يان باوهړيان هيناوه و كړده وي چاكيان نه نجام داوه، به ليخوشبون و پاداشتى گه وړه).

پووكه شى ثايه ته كه مه دحكردنى هاوه لاني په يامبهريه ﷺ، به لام خواى پوره رده گار هه روه كو لهو ثايه ته ي كه پيشتر باسمان كړد ده فهرموي: ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ {آل عمران: ۷}.

جا ئەوانە پۆیشتوون بۆ دوا ووشەکانی ئەم ئایەتە، خوا دەفەرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾. ئەلین: ﴿مِنْهُمْ﴾ (مِنْ) لێردا بۆ: هەندیک (کەمیک)ە، کە (مِنْ) لێردا بە مانای هەندیک هاتبێت، ئەوا بەم شیوەیە لیدی (جا خوا بەلێنی داوە بە هەندیکیان لەوانە باوەریان هیناوە و کردەوی چاکەیان ئەنجام داوە...)، کەواتە ئەم ئایەتە هەندیکیان دەگریتهوه و ئەوانی تریان نەخێر.

ئەمەش بۆ سەر لی تیکدانه و درۆیه، تەنانەت هەندیکیان لەوەش زیاتر سنوری بەزاندووە و یەکدەنگی موفەسیرەکانی هیناوەتەو^(۱) کەسەر ئەوەی کە ﴿مِنْهُمْ﴾ لێردا بۆ هەندیک (کەمیک)ە، یانی: بەلێنی بەهەندیکیان... ئەمەش دیسانەوه درۆیه لە زۆر پوهووە:

یەکەمیان: (مِنْ) لێردا لەسەر رای زانایانی تەفسیر بۆ (هەندیک) بەکار نەهاتووە. بەلکو ﴿مِنْهُمْ﴾ لێردا بۆ یەکیک لەم دوو واتایە بەکار هاتووە:

واتای یەکەم: لە پەگەز و شیوەی ئەوان (هاورەگەزی و هاوشیوەیی): هەرودەکو خوا دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْآفَاقُ إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾. واتە: -حەج ئەوەبوو کە باسکرا- جا ئەوەی سنوورەکانی خوا بپاریزیست و بە گەورەیان دابنێت پزیران لیبگریست، ئەوە چاکترە بۆی لای پەرودەرگاری، و گوشتی ئازەل -مەر و بزن و مانگا و وشتەر- حەلال کراوە بۆتان جگە لەوانە کە بۆتان

(۱) (ئەم هەتدیت) للمتشیع التیجانی (۱۱۷).

باس دەکری و قەدەغەکراوه، کەواتە خۆتان لە پيسه‌کان لە جوړی بته‌کانی بپارێزن، هه‌روه‌ها خۆتان دوور بگرن لە قسه‌ی درۆ و هه‌لبه‌ستراو و نارەوا.

جا خوای گه‌وره مه‌به‌ستی له‌وه نیه که‌وا خۆمان له هه‌ندی پيسی بپارێزن و له هه‌ندیکی تریشی نه‌خێر خۆمان به دوور نه‌گرن، به‌لکو خوازاوه و داوامان لێکراوه که خۆمان له هه‌موو پيسه‌کان به دوور بگرن، بۆیه ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ واته: خۆتان له پيسی به دوور بگرن له هاوشتیه‌کانی ئه‌م پيسیانه.

واتای دووهم: یان ئه‌وه‌تان (مِنْ) لێره‌دا بۆ ته‌ئکید بێ، هه‌روه‌کو ئه‌و ئایه‌ته‌ی که خوا - ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ واته: (له‌م قورئانه‌دا ده‌نێرینه خواره‌وه ئه‌وه‌ی که هۆی شیفای و ڕه‌حه‌مت و میهره‌بانیه‌ی بۆ ئیمانداران، به‌لام بۆ سته‌مکاران هیچ زیاد ناکات بێجگه‌ له خه‌ساره‌ت مه‌ندی نه‌ییت).

ئه‌مه‌ یانی ئه‌وه نیه که قورئان هه‌ندیکی شیفای بیت وه‌ندیکی تری و نه‌بێ، هه‌رگیز، به‌لکو قورئان هه‌ر هه‌مووی شیفای و ڕه‌حه‌مه‌ته. ﴿مِنْ﴾ لێره‌دا بۆ جه‌خت کردنه‌وه و ته‌ئکید کردنه‌وه‌یه، واته: به‌ ته‌ئکید قورئان هه‌ر هه‌مووی شیفای و ڕه‌حه‌مه‌ته، ئه‌م ئایه‌ته‌ش به هه‌مان شێوه.

که‌وابوو ئه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْهُمْ﴾ واته: له هاوشتیه‌کانیان، یان به واتای: ته‌ئکید کردنه‌وه له‌سه‌ریان ڕه‌زای خوا له هه‌موویان بیت.

دووه‌میان: د‌وای‌ئه‌وه‌ش‌با‌ته‌ماشایه‌کی‌سیاقیکی‌ئایه‌ته‌که‌بکه‌ین،‌ه‌هر
ه‌ه‌مووی‌مه‌د‌حه‌و‌هیچ‌سه‌رزه‌نشستیکی‌بۆ‌ه‌ه‌ندیکیشیان‌تیدا‌نییه‌،‌به‌ل‌کو
مه‌د‌حی‌ه‌ه‌موویانی‌کردووه‌،‌ه‌ه‌روه‌ك‌خوا‌خۆی‌ده‌فه‌رموی: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سُجَّدًا﴾ ده‌بینی‌ته‌زکیه‌ی‌رۆکه‌شیان‌ده‌کات‌به‌ک‌پ‌نووش‌بردن‌و
ر‌ک‌وع‌بردن‌و‌ملک‌چ‌بوون،‌پاشان‌ته‌زکیه‌ی‌ه‌ه‌ناویان‌ده‌کات‌و‌ده‌فه‌رموی:
﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ واته: (هیوایان‌به‌ده‌سته‌ئینانی‌به‌ه‌ره‌و‌پ‌ه‌زای
خوایه‌)نه‌ك‌وه‌ك‌ئه‌وه‌ی‌که‌له‌باره‌ی‌مونافیه‌که‌انه‌وه‌ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ
يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
قَلِيلًا﴾ واته: (به‌راستی‌مونافیه‌که‌ان‌ده‌یان‌ه‌وی‌خوا‌بخه‌له‌تینن‌که‌چی‌خوا
خه‌له‌تینه‌ری‌ئه‌وانه‌،‌ه‌هر‌کاتیکی‌ش‌ه‌ه‌ستن‌بۆ‌نوێژ‌به‌ته‌مبه‌لی‌و‌سستی
ه‌ه‌ل‌ده‌ستن،‌رۆپامایی‌بۆ‌خه‌ل‌ك‌ده‌که‌ن‌و‌زۆر‌که‌م‌یادی‌خوا‌ده‌که‌ن).

ته‌ماشاکه‌چۆن‌وه‌سفی‌مونافیه‌که‌ان‌ده‌کات،‌ته‌زکیه‌ی‌دل‌و‌ه‌ه‌ناویان
ناکات،‌به‌ل‌کو‌به‌د‌رۆشیان‌ده‌خاته‌وه‌،‌له‌کاتی‌ک‌دا‌له‌رۆکه‌ش‌دا‌له‌گه‌ل‌ئیمانداران
نوێژ‌ده‌که‌ن،‌به‌لام‌هاوه‌لانی‌په‌یامبه‌ر ﷺ خودا‌ده‌فه‌رموی: (هیوایان
به‌ده‌سته‌ئینانی‌فه‌زل‌و‌پ‌ه‌زای‌خوایه‌).

ه‌هر‌بۆیه‌گووته‌ی: ﴿مِنْهُمْ﴾ له‌بۆ‌پ‌ه‌گه‌زی‌ئه‌وانه‌،‌یا‌له‌بۆ‌ته‌ئکید
کردنه‌وه‌یه‌له‌سه‌ر‌حال‌و‌باری‌ئه‌وان؛‌ووته‌ی‌زۆریه‌ی‌موفه‌سیره‌که‌انه‌،‌به‌ل‌کو
ئه‌وه‌نده‌ی‌من‌بزائم‌ووته‌ی‌ه‌ه‌موو‌زانا‌موفه‌سیره‌که‌انی‌ئه‌ه‌لی‌سوننه‌ت‌و

جەماعەتە ۋە ھەمىيەتە ۋە ئىبن جەۋزى ۋە ئىبن ئەلئەنبارى ۋە زەمەخشەرى^(۱) ۋە زەججاج ۋە عەكبەرى ۋە نىسابورى ۋە ئىبن كەسىر ۋە تەبەرى ۋە ئەۋاننى تىرىش، ھەر ھەمىيەتە مانە كاتىك باسى ئەم ئايەتە دەكەن دەلىل: بە دىئايىيە ۋە (مِنْ) لىرەدا بۆ تەئكىد كەردنە ۋە يە، يان بۆ ھەۋرە گەزە ۋە بە ماناى (ھەندىك) بەكار نەھاتوۋە، ھەروەك ھەندىك ئىدىدىعاى دەكەن^(۲).

* * *

(۱) ھەمىيەتە موفەسسىرانە لە ئەھلى سوننەت نىن، بەلكو زەمەخشەرى پىشەۋايەكە لە پىشەۋايانى موعتەزىلە ھەروەھا نەسەفىش. (م. خلیل)

(۲) وانظر (اعراب القرآن و صرفه و بيانہ) لمحمد صافي ج ۲۶/۲۵ ص ۲۷۲.

شوبهه ی سییه م

له عومره ی حوده یییه دا په یامبهریان ۞ تورپه کردووه

دوا ئه وه ی په یامبهری خوا ۞ ناشته وایی حوده یییه ی له گه ل قورپه یشدا به ست و گه پرایه وه عومره ی نه کرد، فرمانی کرد به هاوه له کانی هه لسن سهریان بتاشن و ئاژه له کانیان سهر بېرن، ئه وه بوو کهس وه لامی نه دایه وه، بویه په یامبهری خوا ۞ تورپه بوو.

خه لکانیک ده لئین: که سیك که په یامبهری خوا ۞ تورپه بکات مه حاله عادل بیټ.

وه لامی ئه مه ش:

یه که م: باسی حال و باری هاوه لآن له حوده یییه دا:

عوروه ی کوری مه سعود به قورپه یش ده لئ: (ته ی خه لکینه، سویند به خوا چوومه ته لای پاشاکان، لای قه یسه ر لای کیسرا لای نه جاشی، ده به خوا پاشایه کم نه بینیه ده وریه ره که ی به گه وریه راکرن به ئه ندازه ی به گه وریه راکرتنی هاوه لانی موچه مه د بۆ موچه مه د، ده به خوا تفیك ناکات ئیلا ده که ویتته نیو دهستی یه کیکیانه وه و ده یه ینیت به ده موچاو و لاشه ی خو ی و ئه گهر فرمانیکیان پی بکات یه کسه ر ده ست پی شخه ری له جیبه جی کردنی ده کهن، ئه گهر یش ده ست نویژی بگرتایه وه خت بوو بکه نه شه ر له سه ر ئاوی ده ست نویژه که ی، گهر قسه ی بکردایه بی ده نگ ده بوون به ئه ندازه یه که ئه وه نده گه وریه و

شكۆدار بوو له پيش چاويان به پرې ته ماشاي نيو چاوانييان نه ده كرد^(۱) جا بويه كاره كه له سهريپچى كردنى فرمانى پهيامبهري خوا ﷺ نه بووه، بهلكو له شهيداو شهودى هاوهلان بووه بو حهره مى مالى خوا و حهزيان نه كرد كه پهيامبهري خوا ﷺ رهئى بگورپايه، يان خواى بهرز و پيرۆز وهى دابهزاندايه و فرمانى به پهيامبهري ﷺ بكردايه كه پرواته مهككهوه. له بهر نه مه دواكهوتن له جيبه جيكردى فرمانه كه پهيامبهري خوا ﷺ، بهلگه ئه مهش داناييه كه ئوم سه له مه بوو رهزاي خواى ليبي، كه كاتيک نه وهى بينى به پهيامبهري خواى ﷺ وت: تو سهري خوت بتاشه و ناژه لى خوت سهري بهر^(۲)

نه وه بوو پهيامبهري خوا ﷺ هاته دهره وه و سهري تاشى و ناژه له كهى سهريپى، هدر كه نهو كارهى كرد هه موو هاوهلان ههستان و سهريانتاشى و ناژه لىان سهريپى به بي دووباره فرمان پيكر دنه وه، كه وابوو مه سه له كه سهريپچى كردن نه بووه هدر كه پهيامبهري خوايان ﷺ بينى سهري تاشى و ناژه له كهى سهريپى، زانيان كاره كه ته واو بووه و دهره تيک نه ماوه ته وه بو پاشيمان بوونه وه، بويه راسته خو ههستان سهريان تاشى و ناژه لىان سهريپى و وه لامى فرمانه كهى

(۱) صحيح البخاري: كتاب الشروط، باب الشروط في الجهاد حديث (۲۷۳۱ و ۲۷۳۲).

(۲) نهو پهيامبهري خوايه ﷺ به قسهى ژن دهكات و پرسى پى دهكات، نه وهك ههنديك فرمودهى چعيغ نه لى پرس به ژن بكه و به قسهى مهكه، نه مه و تهى كورده وارى خوشانه، نه مهش راستيه كهو نه بي گوتري، له رۆژيكا كه له سهري ناهرت تانهى زور له ئىسلام ده ده ريت، نيتمهيش پييان نه لىين: نهو كهوره و سهروه كه مانه ﷺ پرسى كردون و به قسهى كردون، خواى تهعلاش ده فرمودى: (نونهى چاوليكرى و سهرمه شقى چاك له پهيامبهردايه ﷺ له بو نيوه). (وه رگيتي)

خوایان دایه وه و خواش - سبحانه - نهم نایه تهی له سهر دابه زاننده خواره وه: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ {الفتح: ۱۸}. واته: (سویند به خوا بی گومان خوا رازی بوو لهو تیماندارانهی که له ژیر داره که دا په یمانیان پیدای، خوا زانی چی له دلیاندايه، بویه سه کینه و نارامی بو ناردن و پاداشتیانی به سهر که وتنیکی نریک دایه وه). هروه ها نهو فدرمایشته شی دابه زاننده خواره وه که ده فرموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا سَاجِدًا يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَجٍ أُخْرِجَ شَطَكُهُ فَاِزَرَهُ، فَأَسْتَخْلَطَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ، يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ {الفتح: ۲۹}.

بهو بو نه وه یه وه هه موو سوره تی فه تحی دواى ناشته وایی حوده ییبه دابه زاننده خواره وه و ناوی فه تحیشی لیناوه، هه نه وه ش فه تحی راسته قینه یه که خواى گه وره بو په یامبه ره که ی ﷺ نه نجامیدا.

به هه مان شیوه نه لئین: نهم مه سه له یه ش ته نها شیعه ده یکه نه به لکه، نه نه واسب و نه خه وارج و نه موخته زیله هیچ کامیان نهم فهرمووده یه یان نه کردو ته به لکه.

به شیعه ش ده لئین: باشه عدلیان له گه لدا بوو یان نا؟!

به ئیجماعی سوننه و شیعه عدلیان ﷺ له گه لدا بووه، ته نانه ت نووسراوی صولحه که ی نیوان په یامبه ر ﷺ و سوه یلی کوری عه مر نهو نووسیوه وه، عه لیش

بههه مان شیوه نه ئاژه لى سهربرى نه سهرى تاشى، جا ئه وهى زهم بى بۆ هاوه لانی پهيامبهر ﷺ زه ميشه بۆ عهلى ﷺ، بهلام ئيمه نه سهرزه نشتى عهلى ده كهين و نه سهرزه نشتى هاوه لانی پهيامبهر ﷺ.

ههروه ها عهلىش ﷺ له م كاته دا فرمانى پهيامبهرى خواى ﷺ ره تكرده وه، ئه و كاتهى پهيامبهر ﷺ پىى ووت ناوه كهى بسرىته وه، ئايا ئه وىش له سهر ئه و كارهى لۆمه ده كرى! (۱).

* * *

(۱) ئه م جوژه ووتانهى نوسهر، ته نها له روانگهى جه ده له وه ده به ئىتته وه، وه گهرنا له بىروبا وه رى ئيمه دا رق لىبونى ئيمامى عهلى ﷺ نيشانهى مونا فقه كانه، جا به كار هينانى ئه م شىوازه له م جىگايه دا زه روره و هه موو ده رگايه ك له نه ياره كانى ده به ستىت، چونكه گهر بلين ئه و كارهى هاوه لان هه ليه به وهى سهر پىچيه كه يانه وه ! ئه و خودى ئيمامى عهلى ﷺ سهر پىچى كردووه، خو ئه گهر وتيان ئه وىش هه لى كردووه ئه و هه ر له بنه رته وه مه زه به كهى خويان له بن دىن، چونكه له بنچينه كانى مه زه به بى شيعه ي دوازه ئيمامى: عهلى معصومه و نابى هه ليه بكات ! يان ئه وه تا بىته ريزى نه هلى هه قموه، نه مهش ئه و ئامانجه يه كه ئيمه په نجه و قه له عمانى له پىناودا شه كهت ده كهين، به كورتى نووسهر له كه واه سله ته كهى خوى دىته ده ر و جلو به رگه كهى ئه وان له بهر ده كات، به لكو جلو به رگه كهى خويان بىينن تا بزائن تا چهنده په سه نده؟! (وه رگى)

شوبه‌هی‌جوارمه

ئه‌و‌گومانه‌یان: که‌ په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾ نه‌فره‌تی‌کردوه‌له‌وانه‌ی
به‌شداری‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌ناکه‌ن، که‌چی‌ئه‌بویه‌کر‌و‌عومه‌ر
به‌شداریان‌نه‌کردوه:

ئه‌وان‌ئه‌لێن: په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾ سوپای‌ئوسامه‌ی‌ئاماده‌کرد، جا‌له‌نیو
سوپاکه‌دا‌ئه‌بویه‌کر‌و‌عومه‌ر‌و‌ئه‌بوعوبه‌یده‌و‌زۆربه‌ی‌هاوه‌لانی‌تیدا‌بووه‌و
په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾ فره‌موویه‌تی: (نه‌فره‌تی‌خوا‌له‌وه‌ی‌له‌گه‌ل‌سوپای‌ئوسامه‌دا
ناروات).

ئه‌وه‌بوو‌کاتی‌که‌په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾ وه‌فاتی‌کرد‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه
به‌رێکه‌وت، نه‌ئه‌بویه‌کر‌و‌نه‌عومه‌ر‌له‌گه‌لیدا‌ده‌رنه‌چوون، ئه‌لێن: که‌وابوو‌له‌سه‌ر
زوویانی‌په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾ هه‌ردووکیان‌نه‌فرین‌لێکراون.

وه‌لام:

یه‌که‌م: ئه‌لێن‌ئه‌مه‌درۆیه، سابت‌نه‌بووه‌په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾ فره‌موویه‌تی:
(نه‌فره‌تی‌خوا‌له‌وه‌ی‌له‌گه‌ل‌سوپای‌ئوسامه‌دا‌ناروات)، به‌لێ‌په‌یامبه‌ری‌خوا ﴿﴾
سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌ی‌ئاماده‌کردوه‌به‌لام‌نه‌فرینی‌نه‌کردوه‌له‌وه‌ی‌دوا‌بکه‌وێت
لێی.

دووه‌م: ئه‌بویه‌کری‌صدیق ﴿﴾ له‌نیو‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌نه‌بووه، ئاخ‌چۆن‌له
نیو‌سوپاکه‌ی‌ئوسامه‌بووه‌که‌چی‌له‌ولاه‌هه‌ر‌دوازه‌رۆژی‌نه‌خۆشیه‌که‌ی

پەيامبەر ﷺ پېش نوڭىزى به خەلك كىردووه؟ چۆن له گەل سوپاكە دەريدهكات و ليرەشەوه فرمانى پېش نوڭىزىكردى پى دەكات؟

به نىسبەت عومەرەوه، بەلى ئەو له نىو سوپاكەى ئوسامە بووه، بەلام كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتى كرد و هيشتا سوپاكە بەرپى نەكەوتبوو، ئەبوبەكر رۆيشت بۆلاى ئوسامە و ئىزنى لىخواست كه عومەر لەلاى بهيلىتەوه بۆ ئەوهى له كاروبارەكانيدا پرس و راويژى پىبكات.

ئەمەش له نيشانەكانى رەوشت بەرزى ئەبوبەكرە، وەگەرنا دەيتوانى عومەرى كورپى خەتتاب گلداتەوه بەبى رۆخسەت خواستن له ئوسامەي.

ئەویش رۆخسەتى دا و عومەر لەلاى ئەبوبەكرى صديق مايەوه.

ئا ئەمەيه چىرۆكى ئوسامە، نەك ئەوهى ئىديعاى دەكەن^(۱)

(۱) انظر: (تاريخ الطبري) (۲/۴۲۹)، و(الكامل) (۲/۲۱۵)، و(البدایة والنهایة) (۵/۳۰۲)

وما بعدها.

شوبھە ی یتنجەم

کوشتنی مالکی کوپری نوھیرە لە لایەن خالیدی کوپری وەلیدەو

کاتیڤک پەيامبەری خوا ﷺ وەفاتى کرد زۆرىڤک لە عەرەب ھەلگەرپانەو، ئەبویەکر چەند سوپایەکی نارد بۆ بەرەنگاریبوونەوێ ھەلگەرپاوەکان، یەکیڤک لە فرماندەوێ ئەو سوپایانە خالیدی کوپری وەلید بوو، ئەبویەکری صدیق ناردی بۆ کوشتاری موسەیلەمەو درۆزن ئەوێ کە بانگەشەو پەيامبەرایەتی دەکرد، خالد توانی سەربەکەوێت بەسەریدا لە شەپکی زۆر گەورەدا کە پێی دەگوتریت جەنگی (تەلخەدیقە).

پاشان خالد ھەللی کوتایە سەر ئەو ھۆزە عەرەبانەو کە لە دین ھەلگەرپاوەبوونەو، ئەگەر گەرپانەو بۆ دین ئەو چاکە وە گەرنا شەپری لەگەڵ دەکردن، جا لەوانەو کە خالیدی کوپری وەلید چوو بۆیان ھۆزەکەو مالکی کوپری نوھیرە بوو، چونکە ئامادە نەبوون زەکات بە ئەبویەکری صدیق بدەن، بەلکو ھەر نەیان دەدا.

ئەو ھەبوو خالیدی کوپری وەلید ھاتە لایان و پێی ووتن: کوا زەکاتی مالا کانتان؟ ئەو چیتانە وا جیاوازیتان خستۆتە نیوان نوێژ و زەکاتەو؟!

مالکی کوپری نوھیرە وتی: لە راستیدا ئێمە ئەو پارەییەمان دەدا بە ھاوێلەکەتان تا لە دنیا بوو ئەو تا مرد، ئێر ئەبویەکر چیەتی چی دەو؟

خالدیش تورە بوو و وتى: بۆ ئەو ھاوھەللى ئىمەيە و ھاوھەللى تۆ نىيە، بۆيە
فەرمانى کرد بە ضيرارى كوپى ئەزور لە گەردنى دا.

هەندىكى تر ئەلئىن: مالك شوئىنى ئەو (سەجاح) كە كەوتوو كە بانگەشەي
پەيامبەرەيتى كردو^(۱)

هەروەها رېوايەتيكى تر هەيە ئەللى: دواى ئەو ھاوھەللى خالد قسەي لە گەلّ کردن و
پىگري ئەو کارەي لىکردن و بەشىكى زۆريانى بە دىل گرت، بە سەربازەکانى
وت: دىلەکان گەرم كەنەو، چونكە شەويكى سارد بوو، جا لە زمانى
(سەقيف) دا، پياو كە گەرم كەرەو، يانى: بىكوژرە^(۲)، وا تىگەيشتن خالد
مەبەستى كوشتنە، ئىتر هەموويانىان كوشت بەبى فەرمانى خالدى كوپى وەليدا.
كام لەم سى شتە پرويدا بىت، ئەوا كوشتىيان يا هەق بوو يا ئەو تا تەئويل
بوو، ئەمەش نابىتە عەيبەيەك بۆي.

سەبارەت بەو قسەيەيان كەوا: خالدى كوپى وەليد دواى ئەو ھاوھەللى مالكى كوپى
نوەيرەي كوشتو، لە هەمان شەودا رۆيشتۆتە لای خىزانەكەي، ئەمە درۆيە،
چونكە دواى ئەو ھاوھەللى خالد كوشتارى کردن و ئافرەتەكانىيانى بە دىل گرتن،
ئەمىيانى بۆخۆي گەلدايەو، ئەمىش دىلى جەنگە. بەلام ئەو ھاوھەللى هەر لە هەمان
شەودا رۆيشتبىتە لای يا لەبەر ژنەكەي كوشتبىتتى، ئەمانە هەمووى درۆن^(۳).

(۱) ئىبن طاووس يەكێكە لە زانايانى شيعە ئەللى: (هۆزى تەمىم و زەيات هەلگەرانەو و
پاشان مالكى كوپى نوەيرەي يەريوعيان کرد بە گەورەي خۆيان). پروانە كىتبى: ((فصل الخطاب في
اثبات تحريف كتاب رب الأرباب)) ص ۱۰۵.

(۲) لە كوردى خۆشاندا يەكێك يەكێك بكوژى دەوترى ساردى كردو. (وەرگىي)

(۳) انظر (البداية و النهاية) (۳۲۶/۶).

خالدی کورپی وه لید ﷺ تیکۆشه ری پرسی دینی خوا ئه لئی: (ئه گهر له شه ویکی پرسه رماو سۆله ی سه خت به یانی له نیو دوزمندا بکه مه وه پیم خوشتره له وه ی بۆکینکم بۆ بهینن یان مژده ی کورپکم پی بدهن)^(۱).

به راستی ئه و پیاوه یه کیکه له فه رمانداره هه ره گه وه و مه زنه کان، په یامبه ری خوا ﷺ له باره یه وه ده فه رموی: (خالد شمشیریکه له شمشیره کانی خوا، له سه ر موشریکه کان هه لیکیشاوه)^(۲).

کاتیکیش خالد ئه م کاره ی ئه نجامدا -کوشتنی مالکی کورپی نوه یه و هاوړپکانی- عومه ری کورپی خه تتاب به ئه بویه کری وت: خالد لابه، شیره که ی خوین ریژه. ئه بویه کر وتی: (نه به خوا شتی وانابی!! ئه و شمشیریکه خوا هه لیکیشاوه له سه ر موشریکه کان)^(۳).

خۆ ئه گهر ئه وان ئه وه ی ئه بویه کر به نا په وا ده زانن له نه کوشتنی بکوژه که ی مالکی کورپی نوه یه، ئه ی بۆ ئه وه ی عه لی بۆ هیچ نالین که بکوژه کانی عوسمانی نه کوشت، خۆ عوسمان هاوه ل و زاوای په یامبه ره ﷺ و خه لیفه ی موسلمانانه، له کاتیکیدا مالکی کورپی نوه یه گومان له ئیسلام بوونه که ی هه یه، بۆیه ئه گهر عه لی ﷺ عوزری هه بی ئه وا ئه بویه کریش به هه مان شیوه عوزری هه یه.

(۱) انظر (البداية و النهاية) (۱۱۷/۷).

(۲) (صحيح البخاري): كتاب فضائل الصحابة، باب مناقب خالد بن الوليد، حديث (۳۷۵۷)، الفقرة الاولى من الحديث. والحديث رواه ابن عساكر كاملا (۱۵/۸)، وانظر سلسلة الصحيحة (۱۲۳۷). وانظر: (تاريخ الطبري) أحداث سنة ۱۱هـ ذكر البطاح وخبره، و (البداية والنهاية)، خلافة أبي بكر: فصل مقتل مالك بن نويرة.

(۳) (الكامل في التاريخ) لابن الأثير (۲/۲۴۲) بتصرف.

هەروەها كاتىك عومەرى كورې خەتتاب گەيشت بە موتەمىمى كورې
نەویرەى براى مالک، پىي وت: چى ئەللىى له بارەى براکەتەو؟
موتەمىم وتى :

وَكُنَّا كَنُذْمَانِيْ جَذِيْمَةً حَقْبَةً مِّنَ الدَّهْرِ حَتَّى قِيلَ: لَنْ يَتَّصَدَعَ
فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا كَانِي وَمَالِكَا لَطُوْلُ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعًا
ئىمە وەكو دوو هاودەمەكەى جەزىمە

زەمانىك پىكەو بووین تا وترا جیا نابنەو

كاتىكىش جیا بووینەو وەكو ئەو

من ومالك شهويكيش پىكەو كۆنەبويىتىنەو

عومەر وتى: دە بەخوا منىش حەزم دەکرد وەك ئەو تۆ ئاوا ھۆننەو دەم بۆ
زەیدى براىم بگوتبايە^(۱)، موتەمىم وتى: ئەگەر براکەى من لەسەر ئەو بمردايە کە
براکەى تۆ لەسەرى مرد ھۆنراو دەم بۆ نەدەگوت. عومەر وتى: کەس وەك تۆ
سەرخۆشى براکەمى لىنەکردم.

جا ئەم زەیدە لە جەنگى یەمامەدا لە شەرى ھەلگەراو ەکان لەگەڵ بەنى
حەنیفەدا شەھید بوو.

(۱) (الكامل في التاريخ) لابن الاثير (۲/ ۴۲۴).

شوبه‌ه‌ی‌ شه‌شه‌م

کوشتنی‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ له‌ لایه‌ن

موعاویه‌ی‌ کوری‌ ئه‌بو‌ سوفیانه‌وه‌

ئه‌لێن: موعاویه‌ به‌ ناهه‌ق‌ هه‌ستاه‌ به‌ کوشتنی‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ هاوه‌لانی‌ په‌یامبه‌ر^ﷺ. منیش‌ ئه‌لێم: جارێ‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ جیاوازی‌ هه‌یه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ ئایا‌ سه‌حابه‌یه‌ یا‌ تابعی‌، جمهوری‌ زانایان‌ له‌سه‌ر‌ ئه‌وه‌ن‌ که‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ شوینکه‌وته‌یه‌ و‌ هاوه‌ل‌ نییه‌، ئه‌مه‌ش‌ بۆچوونی‌ بوخاری‌ و‌ ئه‌بی‌ حاتیمی‌ رازی‌ و‌ ئین‌ حیببان‌ و‌ ئیبن‌ سه‌عد‌ و‌ خه‌لیفه‌ی‌ کوری‌ خه‌یات‌ و‌ ئه‌وانی‌ تریشه‌، هه‌ر‌ هه‌مویان‌ و‌توویانه‌: حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ له‌ شوینکه‌وتوو‌ان‌ بووه‌ و‌ هاوه‌ل‌ نه‌بووه‌^(۱)

بۆچی‌ موعاویه‌ حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ کوشت‌؟

حیجری‌ کوری‌ عه‌دی‌ له‌ شوینکه‌وتوو‌انی‌ عه‌لی‌ کوری‌ ئه‌بو‌ تالب‌ بووه‌ و‌له‌ شه‌ری‌ صیقفینیشدا‌ له‌نیۆ‌ سوپاکه‌ی‌ بووه‌، دوا‌ی‌ وازه‌ینانی‌ هه‌سه‌ن‌ له‌ بۆ‌ موعاویه‌ و‌ هیۆر‌ بوونه‌وه‌ی‌ بارودۆخه‌که‌، که‌ ناو‌را‌ سالتی‌ کۆمه‌ل‌ (الجماعة)، موعاویه‌ هه‌ستا‌ و‌ زیادی‌ کوری‌ باوکی‌ (ابن‌ أبیه‌)، یان‌ زیادی‌ کوری‌ ئه‌بو‌ سوفیان‌ - هه‌روه‌ک‌ دوا‌یی‌ باسی‌ لیۆه‌ ده‌که‌ین‌ - کرد‌ به‌ والی‌ کوفه‌، حاڵی‌ خه‌لکی‌ کوفه‌ش‌ لای‌ که‌س‌ شا‌راوه‌ نییه‌، هه‌ر‌ ئه‌وان‌ عه‌لیان‌ کوشت‌ و‌ نا‌پاکیان‌ له‌ هه‌سه‌نی‌ کوری‌

کرد و غه دريان بهرام بهر حوسه يني کورې کرد و دوايش کوشتيان، له سه رده مي عومهر يشدا تانه يان له ويلايه ته که ي سه عد دا، تانه يان له ويلايه ته که ي وه ليدي کورې عوقبه دا، تانه يان له ويلايه ته که ي نه بو موساي نه شعري دا، به لکو هرگيز که س رازي نه کردوون مه گهر به هيژي شمشير نه بيت. جا نه م زياده له لايهن عه ليه وه کرابو به والي به صره، که واته زياد له واليه کاني عه لي کورې نه بو تالبه ^(١). کاتيکيش موعاويه هات له سهر واليه تي به سره هيشتيه وه و کوفه شي بو زياد کرد. نه وه بوو روژيک زياد هه ستا و ووتاري هه يني خوينه وه، نه لين: دريژه ي به ووتاره که داوه، حيجري کورې عه ديش هه ستاوه و وتويه تي: نويز، نويز. به لام زياد ههر به رده وام بوو له سهر ووتاره که ي، حيجري کورې عه دي هه ستا و که وته به رد تيگر تني، ئيتر شوينکه وته کاني حيجري کورې عه ديش هه ستان به به رد باران کردني، نه ویش ههر خهريک ووتاردانه، دوايي زياد هه ستا موعاويه ي له باسه که ناگدار کرده وه، نه ویش فه رماني کرد حيجري کورې عه دي بو به يئن و پاشان فه رماني کوشتنی دا، چونکه ده يويست ئازاوه بنيته وه ^(٢). موعاويه ش ده يويست فيتنه و ئازاوه بنېر بکات بويه فه رماني کرد بکوژريت، کاتيکيش عائيشه له موعاويه ي پرسى: بوچي حيجري کورې عه ديت کوشت؟ موعاويه وتي: واز له من و حيجر بينن تا لاي خوا به يه که ده گينه وه ^(٣).

ئيمه ش نه لين: واز له خوئي و حيجر بينن تا لاي خوا به يه که ده گينه وه.

(١) (تاريخ خليفة بن خياط) (ص ٢٠١ - ٢٠٢).

(٢) (الاصابة ٣١٣/١)، (سير أعلام النبلاء ٤٦٦/٣ - ٤٦٣)، (البداية والنهاية ٥٢/٨).

(٣) (البداية والنهاية ٥٥/٨)، و (العواصم من القواصم) (ص ٢٢٠).

شوبهه ی حهوتهم

سته می ئه بویه کر له میراته که ی فاتیمه

ئه لێن: دوا ی وه فاتکردنی په یامبه ر ﷺ فاتیمه هاته لای ئه بویه کری صدیق و داوا ی میراته که ی په یامبه ر ﷺ لیکرد، به لام ئه بویه کر هه قه که ی پینه دا.

ئه وانیه ئه مه ده که نه به لگه دیسانه وه شیعه کان و، جیاوازن له ئاراسته کردنی داواکاریه که ی فاتیمه بو فده ک^(۱) هه ندیکیان ئه لێن: فده ک میراتی په یامبه ر ﷺ خوا بوه فاتیمه.

ئه وانێ تر ئه لێن: ئه مه دیاریه که په یامبه ر ﷺ خوا ﷺ له رۆژی خه به ردا به خشیویتی به فاتیمه.

ئه گهر له سه ر قسه ی یه که م بیّت - که فده ک میراتی په یامبه ر ﷺ خوا به ﷺ: ئه وه له ریوایه ته سه حیه که دا هاتوه: (دوا ی وه فاتکردنی په یامبه ر ﷺ خوا ﷺ، فاتیمه هاته لای ئه بویه کر و داوا ی ئه و میراته ی لیکرد که له په یامبه ر ﷺ ده یکه ویت له فده ک و به شی په یامبه ر ﷺ له خه به ر و شته کانی تریش، به لام ئه بویه کری صدیق وتی: ئه من گویم له په یامبه ر ﷺ خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: ((انا لا نُورث ما ترکناه صدقه^(۲)). واته: (له راستیدا ئیمه میراتمان نییه، ئه وه شی به جیتی دیلین خیر و سه ده قه یه). یان «ما ترکنا صدقه^(۳). واته: (ئه وه ی به جیتی

(۱) فده ک ناوی زهویه که په یامبه ر ﷺ خوا ﷺ له یه هودییه کانی خه به ر دهستی کهوت.

(۲) (صحیح مسلم): کتاب الجهاد والسير، باب حکم الفیء حدیث (۱۷۵۷).

(۳) (متفق علیه): (صحیح مسلم)، کتاب فرض الخمس، باب فرض الخمس، حدیث (۳۰۹۳)،

(صحیح مسلم): کتاب الجهاد والسير، باب قول النبی لانورث حدیث (۱۷۵۹).

دېلېن صەدەقەيە). يان: «ما تركنا فهو صدقة» واتە: (ئەو ھى بەجىي دەھىلېن ئائەو ھىروصەدەقەيە)^(۱). بە سى ڤىوايەت.

ئەبۇبەكر ئاۋھاي ووت بە فاتىمە - ڤەزاي خوا لە ھەردو كيان بىت-، لە رىوايەت يىكى ئەھمەد شىدا ھاتوۋە ئەفەرمىۋى: «إنا معشر الأنبياء لا نُورث»^(۲)، واتە: (ئىمەى گروى پەيامبەرەن مىراتمان نىيە).

بەلام رىوايەتە كەى ھەردوۋ صەحيحە كە: «إنا لا نُورث ما تركناه صدقة» واتە: (لە راستىدا ئىمە مىراتمان نىيە، ئەو ھى بەجىي دېلېن خىر و صەدەقەيە)، بەو ھۆيەو ھە فاتىمە دلى لە ئەبۇبەكر ما - تۈرە بوو-.

ئىتر يان ئەو ھەتا ئەو پىيى وا بوۋى ئەبۇبەكر ھەلە لە فەرموۋدە كەى پەيامبەر ﷺ گە شىتوۋە، يان ئەو ھى ھەلە بىستۈويەتى، بەلام ئەم ئەو فەرمائىشتە گىشتىيەى پەرۋەردگارى كەدە بەلگە كە دەفەرمىۋى: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ إِنْ كَانَ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا يُورِثُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ {النساء: ۱۱}.

واتە: (خوا ئامۇزگاريتان دەكات (مىراتى) رۆلەكانتان، بۇ نىرىك ھەيە (لە مىرات) بە وىنەى بەشى دوو مى، خو ئەگەر تەنھا ئافرەت بوون (دووان و) زياد

(۱) متفق عليه: (صحيح مسلم)، كتاب المناقب، باب مناقب قرابة رسول الله ح رقم (۳۷۱۲)، (صحيح مسلم): كتاب الجهاد والسير، باب قول النبي لانورث حديث (۱۷۵۸).
(۲) (مسند أحمد) (۲۵۵/۳).

لە دووان، ئەوا دوو بەش لە سێ بەشی ئەوێ مردووە بە جێی هیشتوووە بۆیان هەیه، بەلام ئەگەر یەک ئافەرەت بوو ئەوا نیوێ میراتەکی بۆ هەیه وە شەش یەک بۆ هەركام لە دایک و باوکی مردووە هەیه ئەوێ کە بە جێی هیشتوووە، ئەمە ئەگەر مردووە کە منداڵی هەبوو، بەلام ئەگەر مردووە کە منداڵی نەبوو منداڵی نەبوو دایک و باوکی میراتگری بوون، ئەوا سێ یەک بۆ دایکەکیەتی، بەلام ئەگەر چەند برایهکی هەبوو ئەوا شەش یەک بۆ دایکەکیەتی، ئەمە لە پاش دەرکردنی وەسیەتێک کە لە لایەن مردووەکەو وەسیەتی پێ کرابی، یان دانەوێ قەزێک کە لە سەری بێت، باوکە کانتان و کۆرە کانتان نازانن کامیان بە سوودترن بۆتان، ئەو دابەشکردنە لە لایەن خواوە پێویست کراوە بۆتان، بەراستی خوا هەمیشە زانای دانایە.

لە راستیدا ئەهلی سوننە لەم مەسەلەیەدا بەدوای عوزردا ناگەرێن بۆ ئەبویەکر، بەلکو بۆ فاتیمە بەدوای عوزریکدا دەگەرێن، چونکە ئەوان وا دەبین ئەبویەکر فەرموودەییەکی کردۆتە بەلگە خۆی لە پەيامبەری خواوە ﷺ بێستووێتی، کە ئەبویەکر، عومەر، عوسمان، عەلی، عەباس، عەبدولرەحمانی کۆری عەوف، سەعدی کۆری ئەبی وەقاص و زوبەیری کۆری عەوام، هەر هەموو ئەمانە فەرموودەکیان لە پەيامبەری خواوە ﷺ گیراوەتەو، کە ئێمە میراتمان نییە، ئەوێ بە جێی دیلێن صەدەقەیه.

کە فاتیمە پەزای خۆی لێی بەم قسەیه قایل نەبوو، ئەهلی سوننە پۆیشتوون بەدوای عوزریک بگەرێن بۆ فاتیمە، نەك بۆ ئەبویەکر، چونکە ئەوان پێیان وا نییە لێرەدا ئەبویەکر هەڵەیهکی لە ئاست فاتیمە کردی.

هەرۆهە ئێلێن: فاتیمە توورەبوو لە ئەبویەکر!!

ئيمه ش ئه ليښ: تووړه بوونی فاتيمه هيچ زيانئک به نه بويه کر ناگه يه ني گهر خوا ليی پازی بووی، خواي پايه بهرز ده فهرموي: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ {الفتح: ۱۸}.

واته: (سوئند بيت خدا پازی بوو لهو ئيماندارانه ی که له ژيړ داره که دا به يعه تيان پيدای، خوا زانی چی له دلياندایه، بویه سه کينه و ئارامی دابه زانده سهریان و پاداشتيانی به سهرکه وتنيکی نزيك دايه وه).

نه بويه کريش لهو رپژده له پيشه وهی نهو ئيماندارانه بوو که به يعه تيان دا به په يامبهړ ﷺ، ههر که سيک خواي بهرز و پيرؤز ليی پازی بی و په يامبهړی خوا ﷺ ليی پازی بی، تووړه بوونی هيچ که سيک زيانی پيناگه يه نيئت.

ههروه ها ئه ليښ: نه گهر ههر که سيک خوئی بخاته شوينه که ی نه بويه کر، فاتيمه -رہزای خواي ليبيت- بيت بولای و داوای ميراتی ليبيکات، له کاتيکدا گوښيستی په يامبهړی خوا ﷺ بووه که فهرموويه تی: (ميراتمان نيه)، ثايا فهرمووده ی په يامبهړ ﷺ پيش ده خات، يان په زای فاتيمه -رہزای خواي ليبي-؟
* ههروه ها له باره ی نه وهی که فاتيمه دلی له نه بويه کر ماوه !!

نه ليښ: نه وهی دهرده که ويئت نه م ديړه [فاتيمه له نه بويه کر توړه بوو]، له زياده کان و پتوه لکان (ادراج) که کانی زوهريه ^(۱) و له نه سللی رپوايه ته که دا نيه.

(۱) ئيمامی زوهري په حمتی خواي ليبي مه شهوره به مه، دواي گيړانه وهی فهرمووده که يان لهو نيژه نده دا، قسه يه که ده کات بی نه وهی ناماژه به وه بدات که نه وه سهر به فهرمووده که نيه و قسه ی خوښه تی. له مه وه بؤت دهرده که ويئت فهرمووده ی (مُدرج): بریتيه لهو زياده يه ی، که = ههوالخوانه کان ده يخنه سهر فهرمووده که به بی ناماژه بؤ کردنی، به هوئی راشی فهرمووده که وه

ئیسټاش زیاتر و دریژ تر بهرپه رچی ئهم بهلگه یه ده دهینه وه:

* سه بارهت به وهی که ده لئین: میرات بووه!!

ئه لئین: په یامبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «إِنَّا لَا نُورِثُ مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً» یانی ئه وهی به جیی دیلین ئه وه صه ده قه یه، له بهر ئه و رینگایانه ی فرمووده که دا که له لای موسلیم هاتوو ئه فرموی: «ما ترکنا فهو صدقة» واته: (ئه وهی به جیی دیلین ئه وه صه ده قه یه).

هه ندیک ده ستکاری فرمووده که یان کردوه و ده لئین: «ما ترکنا صدقة»، ئه و (ما) ده که نه نه ری، به واتای: هیچ صه ده قه یه کمان جی نه هیشتوه !!

به لام ئه هلی سوننه لیږده دا ئه و (ما) ده که نه «مَوْصُولَةً»، ئه مهش ریوایه تی صه حیه ههروه که له (الصحيحین) دا هاتوو «ما ترکنا صدقة» به مه رفوعی^(۱)، ئه وه شی پشتگیری ئهم ریوایه ته ده کات، ریوایه تی: «ما ترکنا فهو صدقة» (ئه وهی به جیی دیلین ئه وه صه ده قه یه).

په یامبهری خوا سه لات و سه لامی خوی له سه ر بی میراتی نییه، ته نانه ت له سه ر رای راست هه موو په یامبه رانیش میراتیان نییه.

بو ئهم مده بسته ئه وان ئه و فرمایشته ی خوی مه زن ده که نه بهلگه وا له باره ی زه که ریاو ده فرموی: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ﴾ بَرْنِي وَبَرْتُ مِنْ ءَالٍ يَعْقُبُ وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦٠﴾ واته:

بیټ یان له بهر هه ر هۆکاریکی تر، ئیتر ئه و زیاده یه هه ندیک جار له سه ره تایه و هه ندیک جار له ناوه راست و هه ندیک جار له کۆتایی. (وه رگیږ)

(۱) ره فعی له روی ئیعرابه وه نه که له روی عیلمی هه دیسه وه. (وه رگیږ)

(بهراستی ئەمن له خزم و خویش و عهشیرەت دەترسم دواى مردنم (که سەرگەردان بن و پەڕەوى دینه که نه کهن) (که سیشیان به شایسته نازانم بۆ پیشه وایه تی کردن) وه خێزانه کهشم نه زۆکه (مندالی ناییت)، سا داواکارم له بهخششی خۆت به هره وهرم بکه و مندالیکی چاکم پێ ببهخشه تا میراتگری من و بنه ماله ی یه عقوب بیټ و وای لیبکه ئه ی پەروەردگارا! که خۆت و خه لکیش لی پازی بن).

ده لێن: لێره دا خوا باسی میرات ده کات، جارێکی تریش باسی میرات ده کات، که له باره ی سوله یمانه وه ده فەرمو ی: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ وَقَالَ إِنِّي أَخَافُ الْإِنشَاءَ عِلْمَنَا مَطِيقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ {سمل ۱۶}. واته: (و سوله یمان بووه میراتگری داود...)

به لām ته فسیری ئەم دوو ئایه ته به م شیوه یه یه:

* سه بارت به ئایه تی یه که میان: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلٍ يَعْقُوبُ﴾، ته لێن:

یه که م: بۆ پیاو چاکی کیش شیوا نییه که داوا ی مندال بکات له خوا ی گه و ره بۆ ئه و ی بیټ به و ارسی پاره که ی به ته نها، ئیدی چۆن ئەمه به شیوا بزانی بۆ زه که ریا که په یام به ریکی به ریزه، که داوا ی مندال له خوا ی گه و ره بکات به لکو بیټ به و ارسی پاره که ی؟!

دووه م: ئه و ی که مه شه و ره [به لکو له فەرمو و ده ی سه حیحا هاتو و ه] زه که ریا پیاو یکی هه ژار بو و ه و دارتاشی کرد و و^(۱)، جا تو بلێی: زه که ریا چه ندی پاره و مال هه بو و بی، تا داوا له خوا بکات میراتگری کی پێ ببه خشی.

(۱) ئه و ه تا له فەرمو و ده دا هاتو و ه: «کان زکریا نجارا»، واته: (زه که ریا ئیشی دارتاش بو و ه). رواه مسلم، کتاب الفضائل باب زکریا علیه السلام (۲۳۷۹).

به لکو له په یامبه رانی خوا ﷺ ته سل نهوه یه کهوا مال و سامان لای خو یان گل ناده نه وه، به لکو له کاری خیردا ده یبه خشنه وه.

سییه م: نه وه شی که سیاقی ثایه ته که مبه بستیتی هر نه مه یه، که ده فهر موی: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾، واته: (تا بیته میراتگری من و نه وه یه یعقوب). ده ی نه وه کانی یه یعقوب چه ندیک ده بن؟ هه ی هو تا بگات به یه حیا -یه حیا له کوی و نه وه کانی یه یعقوب له کوی؟!-(^۱)

ثالی یه یعقوب بریتین له: موسا، داوود، سوله یان، یه حیا، زه که ریا، له گه ل گه له کانیاندا، ته نانه ت هه موو په یامبه ره کانی نه وه ی به نی ئیسرائیل له نه وه ی یه عقوبن، چونکه ئیسرائیل یه عقوبه، نه مه چ جای باقیه که ی تری به نی ئیسرائیل که په یامبه ر نه بوون، ده ی که واته ده بی به شه میراته که ی په یامبه ر یه حیا بکاته چند؟

بویه په یامبه ر یه حیا بی به ش (محبوب) ده بیت به هو ی بوونی فهرعی وارسه وه، جا گومانی تیدا نییه که ده فهر موی: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ ره دی نه و ووته یه نه داته وه که نه لی: مبه بست ی میراتگری مال و سامان بووه. که نه و به ته نه ناوی یه عقوبی هی ناوه؛ چونکه یه یعقوب په یامبه ره و زه که ریا ش به هه مان شیوه، جا بویه مبه بست ی میراتی په یامبه رایه تی و زانست و دانایی بووه [نه ک مال و سامان].

(۱) یه حیا نه و په یامبه ره یه که خوا ی گه وړه ده یبه خشیت زه که ریا دوا ی نه وه ی که دوعا که ی قبول ده کا. (وهر گپی)

چوارهم: ئهو فهرمووده يه پيامبهره ﷺ كه ده فهرموي: (ئيمه ي گروي پيامبه ران ميراتمان نيه)، يان ئه وي كه ده فهرموي: (ئيمه ميراتمان نيه، ئه وي به جي ديټين صه ده قيه)، له فهرمووده ي تر دا هاتووه ^(۱): (له راستيدا پيامبه ران نه دينار و نه درهه ميان به ميراتي به جي نه هيشتووه، به لكو ته نها زانستيان به ميرات به جي هيشتووه ^(۲)).

* به لام سه باره ت به ثايه تي دووه م: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ﴾ واته: (و سوله يمان بووه ميراتگري داود...). ئه مهش به هه مان شيوه ميراتي مال و سامان نيه، به لكو ميراتي پيامبه رايه تي و دانايي و زانسته، له بهر دوو شت :

يه كه م: مه شهوره كه داود سه د ژن و سي سه د كه نيزه كي هه بووي، له گه ل ژماره يه كي زور مندا ليشدا، ئيت زوون بهس سوله يمان نه بيتته ميراتگري؟ ته نانه ت براكاني سوله يمانيش ميراتيان نه كه وي، جا به تاييه ت ناوه يناني سوله يمان له كاتي كدا ميراتگري تري له گه لدايه زور گونجاو نيه. جا نه گهر مه به ستي ميراتي ئاسايي بوايه، ئه وا باسكردني له قورشان بي سود ده بوو وه ده بووه (ده ست خستني به ده ست هاتوو) (تحصيل حاصل)، چونكه ميراتگرتني مال و سامان

(۱) يه ميٽك له زانا ههره ناوداره كاني شيعه، به لكو ناودارترين و گه و ره ترين مه رجعه به اتفاق -در حال حازر-، خاوه ني كتيبي (الحكومات الاسلاميه)، كاتي ك باسي فزلي عيلم ده كات نهم فهرموديه دينيتته وه وبه صه حيحي داده نيټ، به لام كاتي ك باسي نهم مه سه له يه ده كات -مه سه له ي ميرات و فه ده ك و زولمي نه بو به كر له فاتيحه. - نه لئ نهم فهرمووده يه ضعيفه و كاري پي ناكري !! ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾. (وه رگي).

(۲) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي «السُّنَنِ»، كِتَابُ الْعِلْمِ، بَابُ الْحَثِّ عَلَى طَلْبِ الْعِلْمِ حَدِيثُ (۳۶۴۱)، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ..

شتیکی ئاسایی^(۱). که و ابوو بیگومان خوی گه وره شتیکی تری مه به ست بووه و بۆیه تاییه ت باسی کردووه، که نه ویش میراتی پیغه مه به رایه تیه.

* سه باره ت به و گووته یه یان که ده لیت: دیاریه ک بووه په یام به ر^ﷺ له پوژی خه یبه ردا به خشیویه تی به فاتیمه، نه وه (کاشانی) یه له ته فسیره که ی خویدا ریوایه ت ده کات که: (په یام به ری خوا ^ﷺ دوا ی فه تحی خه یبه ر و دوا ی نه وه ی نه وه فره مایشته ی خوی گه وره دابه زیه خواره وه: ﴿وَأَتِذَا الْقَرْيَةَ حَقُّهُ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْذِرْ بَذِيرًا﴾ {الاسراء ۲۶}، بانگی فاتیمه ی کرد و فده ده که ی پیدا)^(۲).

با لیږده دا هه ندیک بوه ستین:

یه که م: نه م چیرۆکه درۆیه، نه م ئایه ته ش له وکاته ی نه و باسی ده کات دانه به زیه وه و په یام به ریش^ﷺ هیچی نه داوه به فاتیمه (خوا لیتی پازی بی و پازی کا)، راسته که نه وه یه که فاتیمه وه کو میرات داوا ی فده ده کی کرد بی نه ک وه کو دیاری، ئینجا فه تحی خه یبه ر له سه ره تای سالی حه وتی کوچی دا بووه، زه یبه بی کچی په یام به ریش^ﷺ سالی هه شتی کوچی وه فاتی کردوه^(۳).

(۱) بیگومان هه ر باوکیک ده مریت مندا له کانی میراته که ی به ش ده کمن و نیتر هیچ پیویست به هه والدان ناکات، باس بکریت و باس نه کریت میرات هه ر به ش ده کریت و وه ره سه ده بیات، جا سوله یمانیش لیږده دا به ئاسایی به شی خوی ده بات، بۆیه ده بیته هه والدان له سه ر شتیک که زانراوه و پیویست به هه والدان ناکات، بۆیه نه بی مه به ست پیی شتی تر بی. (وه رگنې)

(۲) (تفسیر الصافی) (۱۸۶/۳). [کاشانی زانایایه کی شیعه مه زه به].

(۳) (سیر أعلام النبلاء) (۲۵۰/۲)، (الاصابة) (۲۰۶/۴).

هەروەها ئوم كەلسومى كچى پىغەمبەر ﷺ لە سالى نۆى كوچيدا وەفاتى كردو^(۱).

ئاخر چۆن دەبەخشىتە فاتىمە و لەولاشەو ئوم كەلسوم و زەينەب بىبەش دەكا؟ ئەمە خۆى لە خۆيدا تۆمەتبارکردنى پەيامبەرى خوايە ﷺ بەوەى كە جياوازی كردوو لە نىوان منداڵەكانى.

* كاتىك كە بەشیری كورپى سەعد هات بۆلاى پەيامبەرى خوا ﷺ و وتى: ئەى پەيامبەرى خوا باخچەيەكم بەخشىوئە كورەكم پىم خۆشە ئامادە بىت (بىتە شاھىد).

پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بە هەموو منداڵەكانت بەخشىوئە؟ وتى: نەخىر.

پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بڕۆ، من ئامادەى ستم نام (نامە شاھىد بەسەر ستمەو)^(۲).

دەبينى ناوى لىنا ستم، ئەمەش تەنھا بە فەزڵدانى هەندىك لە منداڵەكان بەسەر هەندىكى ترىانەو، ئەم پەيامبەرە بەرپزە ﷺ ئامادەى ستم نابىت، ئەى خۆى بەدەستى خۆى ستم دەكات؟!

هەرگىز، ئەسلەن ئىمە لە كارى وا بەپاكى رادەگرىن سەلات و سەلامى خواى لەسەربى.

(۱) (سیر أعلام النبلاء) (۲/۲۵۰)، (الاصابة) (۴/۲۰۶).

(۲) (صحيح مسلم) كتاب الهبات، باب كراهة تفضيل بعض الأولاد في الهبة حديث (۱۶۲۳).

دواى هه موو ئه مانهش، ئه گهر ديارى بوويّت، يان ئه وهتا وهرى گرتوه يان
ئه وهتا وهرى نه گرتوه.

ئه گهر وهرى گرتوه چۆن دى داواى ده كات؟ ئه گهر يش وهرى نه گرتبى، خو
ديارى ئه گهر راسته خو وهرى نه گرى وه كو ئه وه وايه ههر نه درابى.

له سهر ههر كام لهم دوو ووتهيه بيّت، ميرات بى يان ديارى چونه كن و
يه كسانن، ئه وه ههر گووتهيه كى نارپكه و پوچه، راستيه كهى ئه وهيه نه ميرات
بووه و نه ديارى.

ئهم مهسه لهيه سهير له وهى دايه، دواى وه فاتى ئه بويه كرى صديق ﷺ
عومهر بوو به خليفه، پاشان عوسمان، پاشان عهلى، گرمان كرد فهدكه هى
فاتيمه ب ئيتر به ميرات بى يان به ديارى، ههر ده بيته مولكى فاتيمه،
فاتيمهش دواى وه فاتى باوكى ﷺ به شەش مانگ وه فاتى كرد، كه وابوو
فهدكه كه بۆكى ده مي نيته وه؟

بۆ وه رهسه ده مي نيته وه، كه وابوو عهلى ﷺ چواريه كى بۆ ده بيته به هۆى
بوونى فهرعى وارسه وه، حه سەن و حوسەين و زەينهەب و ئوم كه لسوميش ي
باقيان بۆ ده مي نيته وه، [به دهستورى] (لِلذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ) (بۆ نيريك
ههيه له ميرات به وينهى بهشى دوو مى).

جا كاتيك عهلى رهزاي خواى ليبي بوو به خليفه فهدكه كى نه دا به
منداله كانى، ئه گهر ئه بويه كر سته مكار بى، عومهر سته مكار بى، عوسمان
سته مكار بى؛ به هۆى گرتنه وهى فهدكه له خاوه نه كهى خو، ئهى بۆچى ئه

حوكمه سهرناكىشيت بۆ عەلىش، چونكه ئەوئش فەدەكى گرتۆتەوہ له خاوەنەكەى خۆى و نەيداوہتەوہ مندالەكانى فاتيمه؟!

* فەدەك خۆى سەرەتا بە دەست پەيامبەرى خواوہ بوو ﷺ، كه پەيامبەرى خوا ﷺ وەفاتی كرد كەوتە دەست ئەبويەكر، پاشان كەوتە دەست عومەر، لە سەر دەمى عومەردا عەبباس و عەلى ھاتنە لاى و داوايان كرد بەدەستى ئەوانەوہ بيت ئەوئش پىى دان، پاشان كەوتە لاى عەلى و ھەرلاى ئەو ماىەوہ تا وەفاتی كرد سالى ۱۰ءك، پاشان كەوتە دەست ھەسەن، پاشان ھوسەين و پاشان ھەسەنى كورپى ھەسەن، ئەنجا عەلى كورپى ھوسەين، پاش ئەوئش زەيدى كورپى ھەسەن^(۱).

* بەلام ئيمە ھەر ھەموويان پاك راڢەگريں، ئەبويەكر و عومەر و عوسمان و عەلى ي لەگەڵ ھەموو ئەوانەى فەدەكيان بە دەستەوہ بوو ھەتا زەيدى كورپى ھەسەن ھەر ھەموويان پاك را ڢەگريں و كەسيان بە ستەمكار لە قەلەم نادەين. جا فەدەك نە ديارى بووہ و نە ميراتى پەيامبەر ﷺ.

دووہمين: چۆن پەيامبەرى خوا ﷺ لەسەر ئەو دونيا نەويستىيەى خۆيەوہ ئەو ھەموو مال و سامانە بەجى دىلى؟ بەلگەى ئەمەش :

۱. فەرموودەكەى ئوم سەلەمە كە تىيدا ھاتوہ: (پەيامبەرى خوا ﷺ ھاتە ژورەوہ بۆلاى و دەم و چاوى تىك چوو بوو، ئەلى: وام زانى ھى ئيش وئازارە، بۆيە وتم: ئەى پەيامبەرى خوا دەبينم دەم و چاوت گۆراوہ، ئيش و ئازارت ھەيە؟

(۱) (فتح الباري) (۲۳۹/۶)، حديث رقم (۳۰۹۴).

فهرمووی: نا، به لکو ئهو جهوت دیناره‌ی که دوینی بۆیان هیئانین، شهومان برده سهر و نه مان به خشی^(۱).

۲. په یامبه‌ری خوا ﷺ وه فاتی کردوه و قه لغانه که‌ی بارمته بووه له لای یه‌هودیه که له به‌رانبه‌ری سی صاع که به قهرز لیتی وهرگرتوو^(۲).

توخوا که سی‌ک فده‌ک و به‌شی خه‌یه‌ری هه‌بی، قه لغانه که‌ی ده‌کاته بارمته له به‌رانبه‌ری چل صاع؟!

* و له فاتیمه‌وه ده‌گیرنه‌وه: که کاتیک فده‌کیان پی نه‌داوه، توپه بووه و پویشتووه بۆ سهر قه‌بره‌که‌ی باوکی و سکا‌لای خزی لا کردوه!!

ئهمه درۆیه و ههر راست نییه، ئه‌سله‌ن شتی وا له فاتیمه ههر ناوه‌شیته‌وه و شیایوی ئهو نییه په‌زای خوای لیبی و پازی کا، ئه‌وه‌تا خوای به‌رز و پیروژ له باره‌ی یه‌عقوب ئهو به‌نده سالحه ئهو په‌یامبه‌ره به‌پێژه، ده‌فهرمووی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحْزَفٍ إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۳) {یوسف ۸۶}.

(۱) رواه أحمد (۳۱۴/۴)

(۲) رواه البخاري: كتاب الجهاد، باب ما قيل في درع النبي ﷺ (۲۹۱۶).

(۳) واته: (ئهمن سکا‌لای خهم و په‌ژاره‌ی خۆم ههر لای خوا ده‌که‌م و له لایهن خوداوه شتاتیک ده‌زانم ئیوه نایزانن).

ئەوەشى كە مەشھورە دواچار ئەبۇبەكر پازى كىردۈۋە، ھەروەك زۆرىك لە زانايان ئەمەيان لە شەعبى يەۋە بە مۇسلىكى صحىح^(۱) دەرھىناۋە، شەعبىش يەككە لە گەورە تابەيەكان، ئىتر خواش زانائە بە ھەقىقەتى مەسەلەكە.

ھەروەھا مەشھورە: كە ئەسمائى كچى عومەيس فاتىمە شۆردىت، ئەسمائىش خىزانى ئەبۇبەكرى صىددىقە، ئاخىر چۆن ئەكرى خىزانەكە ئەبۇبەكرى صىددىق بېشوات و ئەبۇبەكر بە مردنى نەزانىت؟ راست ئەۋەيە: كە بە شەۋ نىئىراۋە و ئىزنى ئەبۇبەكر نەدراۋە.

عائىشەش ھەروەھا بەشەۋ نىئىراۋە، تەننەت گەورە ھەموو مەۋقايەتى پەيامبەرى ﷺ بەشەۋ نىئىراۋە.

(۱) بۇ زانىنى مەسل بېروانە (۲۸) پەروائىزى (۱).

شوبھە ی ھەشتەم

عومەر لە بارە ی بەیعتە کە ی ئەبوبە کرەو و توویە تی:

رێکەوت بوو!

ئەلین: عومەر ﷺ لە بارە ی بەیعتە کە ی ئەبوبە کرە ی صدیقەو و توویە تی:
رێکەوت بوو (فَلْتَهْ) (۱).

ئەلین: بەلێ ئەمە راستە، لە عومەرەو و چەسپاو کە وای گووتوو، بەلام
رێگە بدەن تەوای چیرۆکە کە لە صەحیحی بوخاری دا بخوینینەو:

لە ئین عەباسەو دەگیرێتەو: ھەواڵ گەیشتە عومەری کورپی خەتتاب
کەوا خەلکانیک ئەلین: گەر عومەر بمری ئەوا بەیعت دەدەم بە فلان کەس و
بەیعتە کە ی ئەبوبە کر رێکەوت بوو (فَلْتَهْ)، کە ئەم وتیە گەیشتە عومەری
کورپی خەتتاب [خەلکی کۆکردەو و] وتی: پێم گەیشتوو ھەندیکتان و توویە تی:
بەخوا ئەگەر عومەر بمری بەیعت دەدەم فلان کەس، جا با کەس بەو فریو
نەخوات بلیت: بەیعتە کە ی ئەبوبە کر ھەلکەوتە بوو و براوەتەو، ئەگەر چی
واش بوو، بەلام خوا شەر و خراپە کە ی پاراست و داڕکەندەو، ئەنجا کەشیستان
تیدا نییە وەکو ئەبوبە کر کە شایستە ی ئەو بێت ملی بۆ ببردیتەو (۲). (۱)

(۱) فلتە: ھەلکەوت، رێکەوت، لە ناکاو، یان نامادە باشی بۆ نەکراو. (وەرگێڕ)

(۲) بە مانای: ئەو کەسە ی کە نیتا پلە و پایە ی لە ھەمووان زۆر ترە ھێشتا ناگاتە پلەو
پایە ی ئەبوبە کر، جا بۆیە با کەس ھیوای ئەو ی نەبێت بەیعتی پێدەریت بەو شیوە ی کە بە=
ئەبوبە کر درا، لە سەرەتاو لە نیو خەلکیکی کەمدا بەیعتی پێدرا دوا جار ھەموو بە بۆ جیاوازی

پاشان باسى رۆيشتنه كهى خۆيى و ئه بوبه كر ده كات بو سه قيفه ي بهنى ساعیده، تا ده گاته ئه وهى ئه لى: چەند قسه يه كه م ئاماده كر دبوو ده مويست به پيش چاوى ئه بوبه كره وه بيليم، هەر خۆم ره چاوى زوو توپه بوونيشم ده كرد.

كه ويستم قسه بكه م، ئه بوبه كر وتى: په له مه كه، ئيتىر منيش هه زم نه كر توپه ي بكه م.

ئه بوبه كر ده ستى كرد به قسه كردن، به راستى زۆر له من نه رمتر و ئارامتر بوو، سويند به خوا شتيكى جى نه هيشت له وهى له دللى خۆم ئاماده م كر دبوو ئيلا به باشتريشه وه عه رزى كردن، پاشان بى دهنگ بوو، پيشى ووتن: هه موو ئه و چاكانه ي كه له باره ي خۆتانه وه باستان كرد بينگومان ئتوه ئه هلى ئه وه ن، به لām ئه م كار ه به ته نها هى قورپه يشه، ئه وان له مال ره چه له كه وه باشترينى عه ره بن، جا من رازيم به يه كيك له م دوو پياوه -مه به ستى: عومهر و ئه بو عوبه يده ي كورى جه راحه -، به يعه ت به هەر كاميكيان ئه ده ن بيده ن، پاشان ده ستى من و ئه بو

كه زانيان ئه بوبه كره به يعه تيان پيداو كه س خۆي جيا نه كرده وه، پتويستى به دووباره پراويز كرده وه نه كرد، جا ئه مه ي بو ئه م لوا بو كه سى تر ده ست نادات. ئه مه مانا كه ي، به لām ئه م دپره له چيه وه هاتووه: (كه ستان نييه وه كو ئه بوبه كر كه شايس تهى ئه وه بيت مى بو بردر تيه وه)؟ ئبين هه جهر ئه لى: چونكه ئه گهر كه سيك ته ماشاى پيشبر كى كهر بكات مى دلر تيز ده كاته وه بزاسى ئايا بوى ده ست نه دا له كه و تنه پيشى ئه وهى كه ده يه وى بكه و تته پيشيه وه، ئه گهر ئه وهى نه توانى ئه وا پيشى ده لىن: مى براهيه وه. يان ئه وهى: مل بو ته ماشا كردنى دوو پيشبر كى كار دلر تيز ده كر يت هه تا له بهر چاو نامينن و وون ده بن، جا ئه م له جياتى نه بينين مل برينى به كار هينا. بروانه شه رحى ئه م هه ديسه له فتح البارى. (وه رگيټ)

(۱) واته شه رو خراپه ي به يعه ته كه، كه ئه گهر ئه وه نه كرايه پى ده چوو شه رو خراپه ي زۆرتري لى بوايه ته وه. (وه رگيټ)

عوبەیدە ی گرت و خۆیشی لە ناوەرێستان بوو، لە پاستیدا هیچ قسە یە کیم پێ ناخۆش نەبوو ئەمەیان نەبیّت، دە بەخوا ئەگەر بدریّت لە گەردنم بەس پێی تاوانبار نەبم، پێم خۆشترە لەوێ بێم بە فەرمانرێوای گەلیک ئەبوسەرکیان تییدا بێ.

عومەریش وتی: سویند بەخوا ئێمە هیچ شتێک لەو شتانە ی کە لەو کاتەدا پێوێ سەرقال بووین بە ئەندازە ی پیشینەداری ئەبوسەر (سابقە أبی بکر) بەهێز نەبوو لە لامان، ترساین کە بەجێیان بێلێن و بەیعت بەکەس نەدری دوا ی ئێمە برۆن بەیعت بەدە یە کێک لە خۆیان، ئیتر ئەو کاتە یا بەیعتمان دەدا لەسەر ئەوێ کە پێی رازی نین، یا ئەوێ روبرویان بوەستاینەو، ئەوێش هەر دەبوو شەر و ئاژاو، بۆیە هەر کەسیک بەیعتی دا بە موسڵمانێک بەبێ پرس و راپرسی موسڵمانان، با نە ئەو بەیعت بدات و نە ئەوێ بەیعتی پێ دەدریّت رازی بیّت نەوێ هەردووکیان بە کوشتن بچن^(۱).

ئەمە چیرۆکی بەیعت پێدانە کە یە، بەلێ هەلکەوتە و لە ناکاو بوو، بەلام قسە و باسیک و چیرۆکی دووری هە یە کە بە دریژی لە باسی سەقیفە ی بەنی ساعیدەدا باسمان لیوێ کرد، ئەمەش نابێتە تانە و عەیبە بەسەر عومەری کوپی خەتتابەوێ.

* * *

(۱) صحیح البخاری: کتاب الحدود، باب رجم الحبلى من الزنى اذا احصنت، حدیث (۶۸۳۰).

شوبھەى نۆيەم

ئەو درۆيەيان كە ئەلەين عومەر وتوويەتى:

پەيامبەرى خوا ﷺ وړينه دهكا

ئەلەين: فەرمودەكەى ئىبن عەبباس بىكە دەلى: (كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ له دوا ساتەكانى تەمەنىدا بوو، چەند پياويك له خزمەتىدا بوون عومەريان تىدا بوو، پەيامبەر ﷺ فەرمووى: ھەستى تيانوسىك بىنن نوسراويكتان بۆ دەنوسم ھەرگىز گومرا نابن).

عومەر وتى: پەيامبەرى خوا ﷺ ناساغە، قورئانتان لايە، كتيبەكەى خوامان بەسە، ئىتر ئەوانەى لە مالاكەدا بوون كرديان بە غەلبە غەلب، ھەندىكيان دەيوت: بړونه پيشەوہ با پەيامبەرى خوا نوسراويكتان بۆ بنوسى كە ھەرگىز گومرا نەبن، ھەندىكى تريان قسەكەى عومەرى دەكرد، ئىتر كە غەلبە غەلبە كە زىادى كرد و دوو بەرەكى كەوتە نىوانيانەوہ پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمووى: (ھەستى)^(۱).

جا تانەيان لە ھاوہلانى پيغەمەر ﷺ لەم فەرمودەيەدا لەوہ خوى دەبينىتەوہ كە پييان وايە عومەر ووتبىتى: (پەيامبەرى خوا وړينه دهكا)^(۲).

(۱) (متفق عليه): (صحيح البخاري) كتاب العلم، باب كتاب العلم حديث (۱۱۴). و (صحيح مسلم)، كتاب الوصية، حديث (۱۶۳۷)

(۲) فاسألوا أهل الذکر للمتشیع التيجاني ص (۱۴۴ - ۱۷۹) وعزاه الى البخاري كذبا

له راستیدا ئەمه درۆیه و به دەم عومەرەوه دەکری!! عومەر هەرگیز نەبگوتووە پەيامبەری خوا و پێنە دەکات، بەلکو پیاوێتە کە کە لە هەردوو صەحیحە کە و ئەوانی تریشدا هاتوووە عومەر و تووێهەتی: (ناساغە و ئیش و ئازاری هەیه)، چونکە لەو کاتەدا لە نەخۆشی مردندا بوووە بۆیه زۆر سەخت و بە ئیش بوووە لەسەر پەيامبەری خوا ﷺ. و فەرمودە کە عاتشەش ئەمە ی پوون کردۆتەو: کاتێک پەيامبەری خوا ﷺ لە هۆش خۆی چوووە و پاشان هاتەووە هۆش، فەرمووی: خەلک نوێژیان کرد؟ عاتشە پێی وت: قوربان چاوه‌پروانی جەنابتن.

پاشان ئاویان بۆ هیئا و دەستنوێژی گرت، پاشان هەستا و یستی برۆا بۆ نوێژ دووبارە لە هۆش خۆی چوووە و کەوت، هەم بە خەبەر هاتەووە و فەرمووی: خەلک نوێژیان کرد؟ وتیان: قوربان لە چاوه‌پروانی تۆدان، فەرمووی: ئاوم بۆ بیسن، ئەوانیش ئاویان بۆ هیئا و دەست نوێژی شۆرد، پاشان هەستا و یستی برۆا بۆ نوێژ دیسانەووە کەوت، دایک و باجەم بە قوربانی بۆ.

کە سییەم جار کەوت و بە خەبەر هاتەووە، فەرمووی: خەلک نوێژیان کرد؟

وتیان: لە چاوه‌پروانی تۆدان قوربان.

فەرمووی: بڵێن بە ئەبویەکر با ئەو نوێژ بە خەلکی بکات^(۱).

(۱) متفق علیه: (صحيح البخاري) كتاب الأذان، باب انما جعل الامام ليؤتم به، حديث (٦٨٧). و (صحيح مسلم)، كتاب الصلاة، باب استخلاف الامام اذا عرض له عذر، حديث (٤١٨).

به لى له ويدا يه كيټك وتوويه تى: ورينه ده كات، به لام نهك عومهر.

له عه بدوللاى كورې مه سعوده وه ﷺ ده لى: په يامبهري خوا ﷺ بينى ئيش و تايه كى زور توندى هه بوو، وتم: ئه ي په يامبهري خوا ئيش و تاكه ي گيان ت زور سه خته، ئه ویش فهرمووى: من به ئەندازه ي دوو كهس له ئيوه ئيش و تام هه يه، ئين مه سعوديش پى وت: بو ئهويه كه تو دووقات پاداشتت ده گات؟ فهرمووى: به لى^(۱).

وهك روښنه په يامبهري خوا ﷺ ئيش و تايه كى زور توندى هه بوو، كه عومهر يش بيستوويه تى په يامبهري خوا ﷺ ده فهرموى: هه ستن با نوسراو يكتان بو بنوسم، دلى بو په يامبهري خوا ﷺ سوتاوه و وتوويه تى: په يامبهري خوا ناساغه و ئيش و نازارى هه يه، كتيبه كه ي خوامان به سه.

ئه ليم: ئه مهش ريكي ئه و تايه ته يه خواى پايه بهرز ده فهرموى: ﴿وَأَخْشَوْنَ آيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳).
واته: (ئهرؤ دينه كه م بو كامل كردن و ناز و نيعه مه تى خو م به ته واوه تى به سهر پړاندن و پرازي بووم به وه ي كه ئيسلام دينتان بيت).

په يامبهري نازيزيش ﷺ ده فهرمويت: (سويند به خوا شتيكم به جى نه هيشتووه له خوا و به هشت نزيكتان كاته وه ئيلا پيم گوتوون و بو م باسكردوون، وه هيچ شتيكم به جى نه هيشتووه له وه ي كه خوا فهرمانى پيكر دوون

(۱) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب المرضى، باب أشد الناس بلاء، حديث (۵۶۴۸).

و (صحيح مسلم)، كتاب البر والصلة، باب ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض، حديث (۲۵۷۱).

ئىلا فەرمانم پىڭکردوون و پىم پراگه ياندوون، وه هيچ شتيك به جي نه هيشووه
له وهى كه خوا نه هى ليڭکردوون ئىلا منيش نه هيم ليڭکردوون^(۱) كه واته شتيك له
ديندا نه ماوه ته وه په يامبهري خوا ﷺ رووني نه كرد بيته وه.

كه وابه ئه نو سراوه چيه كه په يامبهري خوا ﷺ ويستويه تى بينوسيته وه؟

له عهلى كورپى ئه بو تالبه وه ﷺ ئه لى: له لاي په يامبهري خوا بووم ﷺ
فەرمانى پىڭكردم كه (طبق) يكي^(۲) بو بينم تا شتيكى تيدا بنوسى هه رگيز
نومه ته كه ي گومرا نه بى، منيش ترسام تا طبقيك بينم گيانى ده رچيت، بويه
وتم: ئه ي پيغه مهري خوا ﷺ بلئ، من له بهر ده كم و به ناگام، فەرمووى: (
وه سيه تان پى ده كم به نويز و زه كات و كه نيزه كه كانتان)^(۳).

جا ئه گهر بلين: سه حابه كان سه ريڅچى فەرمانى په يامبهريان ﷺ كرده
تيانوسه كيان بو نه هيناوه.

ئه وا ئه لين: عهلى يه كم كه سه سه ريڅچى كرده وه، چونكه له لايهن
په يامبهروه وه ﷺ راسته وخو فەرمان به و كراوه تيانوسيك بهيئت، بو نه يهينا؟!
جا ئه گهر له بهر ئه م كاره لومه ي هاوه لاني په يامبهريان كرد ﷺ، ئه وا عهلى
ﷺ پيشتره بو ئه م لومه يه!!

به لام هق ئه وديه لومه ي هيچ لايهك ناكړى له بهر چهند هوپهك:

(۱) سلسلة الأحاديث الصحيحة (۴/ ۴۱۷) تحت حديث (۹۰/۱۸).

(۲) طبق واته: كتف: كه تفيش ئيسكى خوشرد يا شهك، كه وشكه وه ده بو له سمریان

دهنوسى. (وه رگيز).

(۳) (مسند أحمد)، مسند العشرة المبشرين، مسند علي (۶۹۳).

يەكەم: ئەو ەتا خودى ەلى ﷺ لەم فەرمودەيەدا ئەلئى: ترسام تا تيانوسەكەى بۆ بهيىنم گيانى دەرچى، بۆيە وتم: ئەى پىغەمەرى خوا ﷺ بلى، من لەبەر دەكەم و ەۆشيارم، ئەويش فەرموويەتى: (ەوسىەتتان دەكەم بە نوئىژ و زەكات و كەنيزەكەكانتان). كەوابوو پەيامبەرى خوا ﷺ ئەو ەى وتوو ەكە ويستوويەتى بنوسرىتەو ە.

دوو ەم: ئەو ەى كە پەيامبەرى خوا ﷺ ويستوويەتى بنوسرىتەو ە، يا واجب بوو ە يا سوننەت، جا ئەگەر وتيان: واجب بوو ە و لەو شتانەيە كە لە شەريەتدا گەياندىنى واجبە، ئەوا ئەيىتە تانە لە پەيامبەرى خوا ﷺ ولە بۆ ئەو خوايەش — سبحانە وتعالى — كە دەفەرموى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ ئەمىرۆ دىنەكەم بۆ كامىل كردن.

خۆ ئەگەر وتيان: سوننەتە !! ئەوا ئەلئىين: ئىمەش ەەر وامان ووتو ە.

سيىەم: ەاو ەلەكان ەكو بەزەيى ەاتنەو ە وتوويانە با نەكرىت نە ەكو سەرىنچى.

شوبھەى دەيەم

عومەرى كۆپى خەتتاب نەھى كەردووە لە مۆتەدى حەج و
مۆتەدى ئافەرەتان، لە كاتىكدا حەلەلن، ئىتر چۆن عومەر شتێك
حەرام دەكات كە خوا حەلەلئى كەردووە

يەكەميان: مۆتەدى حەج:

ئەلەين: گريمان عومەر هەلەى كەرد لەم كارەيدا، ئەوا چى بوو؟!
ئيمە بانگەشەى مەعصومىيەت بۆ عومەر ناكەين، بەلكو ئەلەين هەلە
دەكات وەك چۆن باقى ھاوەلەكانى تريس هەلە دەكەن، ئەمە لە كاتىكدا وامان
دانا كە هەلەى كەردبى.

لە صوبەى كۆپى مەعبەدەووە بە عومەرى وتوو: ئىحرام بەست بە نيەتى
حەج و عومەر پێكەووە (واتە بە تەمەتووع)^(۱)، عومەر پێى وت: پێنمايى كراوى
بۆ سوننەتى پەيامبەرەكەت^(۲). ئەو هەتا عومەر وا دەبينىت كە ئەمە سوننەتە،
تەنانەت مەدحى كەبراى دەكا و پێگري لى ناكە، پێشى دەلئى: (پێنمايى كراوى
بۆ سوننەتى پەيامبەرەكەت).

(۱) حەجى تەمەتووع: ئەو يەكەى لە يەكێك لە مانەگەكانى حەجدا بە نيەتى عومەرە ئىحرام
دەبەستىت، پاشان دەپواتە مەككەووە و عومەرەكەى بەجى دەهينىت، پاشان خۆى لە ئىحرامەكە
دەكاتەووە، ئىتر هەموو شتێكى بۆ حەلەل دەبىت تا ئەو كاتەى حەج دەكات، بەلام سەرپرېنى لەسەر
واجبە..). مۆتەدش: واتا خۆشى و رابواردن. (وەرگێڕ)
(۲) أخرجه أحمد (۲۵/۱).

ههروهه ها له سالمهوه: پرسیار له ئیبن عومەر کرا له باره‌ی موعده‌ی حه‌جه‌وه،
ئەویش وتی ئەبێ بکریت، پێیان وت: تۆ موخاله‌فه‌ی باوکت ده‌که‌ی.

وتی: باوکم وای نه‌وتووه؟ ئەو وتووێه‌تی: (عومره له حه‌ج جیا بکه‌نه‌وه)،
که‌چی ئیوه کردوتانه به حه‌رام و سزاشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، بێگومان خوا -
حه‌لا‌لی کردوه، په‌یامبه‌ریش ﷺ کاری پێک‌کردوه، ئەوان هه‌ر وازیان لی
نه‌هینا، ئەویش وتی: کتێبه‌که‌ی خوا له پێش‌تره‌ بۆ شوینکه‌وتن یا عومهر؟^(۱).

که‌واته عومهر مه‌به‌ستی چی بووه؟ عومهر نه‌یده‌ویست ماله‌ی خوا رۆژیک له
رۆژه‌کانی سال له عومره کردن چۆل بپیت، چونکه ئەگه‌ر وا بوايه، که خه‌لك
ده‌رئه‌چوون بۆ حه‌ج کردن عومره‌شیان له‌گه‌ل ده‌کرد به‌مه‌ش ده‌گوتری (ته‌مه‌توع)،
ئیتەر دوا‌ی ئەوه خه‌لك نایه‌ن بۆ ماله‌ی خوا، له‌به‌ر ئەمه عومهر ویستی حه‌ج بکه‌ن
به‌ ئیفراد^(۲)، ئیتەر دوا‌ی ئەوه دینه‌وه بۆ عومهره کردن له سه‌فه‌ریکی سه‌ربه‌خۆدا
بۆ ئەوه‌ی ماله‌ی خوا چۆل نه‌پیت.

ئهم نه‌هیه‌ی عومهریش له به‌ر حه‌رامی‌تی کاره‌که نه‌بووه، بۆچونی‌ک بووه و
پێی وابووه وا باش‌تره، ئەمه‌ش نابێته عه‌یبه به سه‌ریه‌وه، هه‌روه‌کو پێش‌تر باسی
ئەوه‌مان کرد کاتی‌ک صوبه‌ی کورێ مه‌عبه‌د به ته‌مه‌توع حه‌جی کرد، پێی وت:
پێنمایی کرا‌ی بۆ سوننه‌تی په‌یامبه‌ره‌که‌ت ﷺ.

دوه‌میان: موعده‌ی ئافره‌تان

رێگری کردن له موعده‌ی ئافره‌تان له خودی عه‌لیه‌وه ﷺ جی‌گیر بووه،
کاتی‌ک بیستی ئیبن عه‌بباس موعده‌ی ئافره‌تان به حه‌لا‌ل ده‌زانی، وتی: (له‌سه‌ر خۆ

(۱) (سنن البیهقی) (۵/۵۱). وقال الألبانی فی مقدمه صفة الصلاة (رجالہ ثقات).

(۲) ئەمه‌ش جو‌ریکی دیکه‌یه له جو‌ره‌کانی حه‌ج کردن (وه‌رگێ).

به ئه كورپى عه‌بباس، به ته‌كيد پيغه‌مه‌رى خواص الله له رۆژى خه‌بهردا نه‌هى له‌وه و له گوشتى گويدرژى مالى كرد^(۱).

ئهم فهرموده‌يه ته‌نانه‌ت له كتيبه باوه‌ر پيكراره‌كانى خوشياندا هه‌يه^(۲).

به هه‌مان شيوه فهرموده‌كه‌ى سه‌له‌مه‌ى كورپى ته‌كه‌ع ته‌لى: (په‌يامبه‌رى خواص الله موعه‌ى قه‌ده‌غه كرد له سالى ته‌وتاسد^(۳)، [واته سالى فه‌تخى مه‌كه‌كه]، به هه‌مان شيوه فهرموده‌كه‌ى سه‌بو‌ره‌ى جو‌هه‌نيش كه ته‌لى: (په‌يامبه‌رى خواص الله موعه‌ى له سالى فه‌تح قه‌ده‌غه كرد^(۴) له ريوايه‌تيكى تر‌دا: (من پيشتر ئيزنى موعه‌م پيدا‌بوون، به‌لام ئه‌وه خوا حه‌رامى كرد هه‌تا رۆژى قيامه‌ت)^(۵).

دواى ئه‌وه‌ش عومهر كه نه‌هى كردووه له موعه، كه‌واته عومهر چى كردووه؟ عومهر رپ‌گري له شتيك كردووه كه په‌يامبه‌رى خواص الله رپ‌گري لي‌كردووه، كه خواى پايه‌به‌رز نه‌هى لي‌كردووه هه‌ر وه كه ته‌فه‌رموى: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۖ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۚ فَمَنْ أَتَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۖ﴾ {المؤمنه-۷}^(۱). ده‌بينى خواى گه‌وره ناوى لي‌ناون ده‌ستدرژى كه‌ر.

(۱) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۷) (۳۱).

(۲) وسائل الشيعة (۱۲/۲۱).

(۳) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۵) (۱۸).

(۴) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۶) (۲۰).

(۵) (صحيح مُسْلِم)، كتاب النكاح، باب نكاح المتعة، حديث (۱۴۰۶) (۲۱).

(۶) واته: -خوا جل جلاله باسى سيفات و ئاكارى ئيمانداران ده‌كات- و ئه‌ونه‌ى كه پاريزه‌رى داوينى خويانن * مه‌گه‌ر بۆ خيترانى خويان يان بۆ كه‌نيزه‌كيك كه بووين به خاوه‌نيان ئه‌وه به‌راستى ئه‌وانه سه‌ره‌زه‌نش ناكريين * جا ئه‌وه‌ى نيازى جگه له‌و دووانه بكات * ئه‌وا ئه‌و كه‌سانه ده‌ستدرژى كه‌رن..

ئەوان ئەو ئايەتە بە بەلگە دەهيننه وه که پهروهردگاري پيروژ ده فەرموي:
 ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ
 تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۖ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
 وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝﴾ {النساء: ۲۴}.

واته: (ههروه ها حه رام کراوه لیتان) ئەو ئافره تانه ی که میردیان ههیه جگه
 لهوانه ی بوونه ته مولکتان (واته که نیزه که کانتان) (ئەو حوکمانه ی باسکران)
 پیویست کراو و نوسراوی خوایه له سهرتان، جگه لهوانه ی که باسکران حه لاله
 بوټان که به مال و داراییه کانتان خوازیینی ئافره تان بکه ن، به مهرجی داوین پاک
 بن و داوین پیس نه بن^(۱)، جا ئەوه ی که له زه تان لیوه رگرتن لهو ئافره تانه ئەوا
 ماره ییه که یان پی بده ن که فهرز کراوه له سهرتان، هیه تاونیشتان له سهر نییه
 له که مکردنه وه ی ئەو ماره ییه ی که له سه ری ریککه وتبون، به راستی خودا
 هه میشه زانای کار دروسته).

ئەو قیرائه ته ده که نه بەلگه که ده لیت: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ إِلَى أَجَلٍ
 مُّسَمًّى فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾. ئەلین: ئەم قیرائه ته موته واتر نییه، نه له
 قیرائاتی سه بعدا ههیه و نه له قیرائاتی عه شریشدا، به لکو قیرائه تیکی شازه
 [قیرائه تی شازیش کاری پی ناکری].

سه رباری ئەوه ش دژی فهرموده ی په یامبه ری خوایه ﷺ، ئیتر به
 فهرموده که ی عه لی بیټ، یان فهرموده که ی سه له مه ی کوری ئەکوه یان
 سه بوړه ی جوهه نی، یا ئەوانی تر.

(۱) له رپوایاتی خودی ئەو مویته دیعانه دا هاتوه که جائیزه و ده کری موته له گه ل داوین
 پییشدا بکری، که چی ئەم ئایه ته ی که ئەوان به بەلگه ی دههیننه وه، ئەفهرموي: ئەبی داوین پاک
 بی (محسن) بی، ئەمه گریمان ئەم ئایه ته به لگه بوو بۆیان که به لگه نییه. (وه رگیڤ)

شوبه‌هی یازده‌یه‌م

تۆمه‌تبارکردنی عائیشه و حه‌فصه به کافر بوون

ئه‌لین: له باره‌ی ئه‌م فهرموده‌یه‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ لِمَ تَحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرَّاتٍ أَزْوَاجَكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿۳﴾ إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿۴﴾ {التحریم ۱-۴}.

واته: (ئه‌ی په‌یامبه‌ر بۆشتیک له خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که خوا بۆی حه‌لال کردوویت، تۆ په‌زامه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی له کاتی‌کدا خوا لی‌خۆش‌بوی میه‌ره‌بانه * به‌راستی خوا هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی سوینده‌کانتانی بۆ بریارداون به که‌فاره‌تدانی خوا کارساز و دۆستی ئیوه‌یه، هه‌ر ئه‌ویش زانای کاربه‌جیه * کاتیک په‌یامبه‌ر ﷺ قسه‌یه‌کی به نه‌ینی لای هه‌ندی‌ک له خیزانه‌کانی درکاند، جا ئه‌و ژنه‌باسه‌که‌ی گه‌یانده‌هاوسه‌ره‌که‌ی، خواش په‌یامبه‌ری ﷺ ئاگادار کرد، په‌یامبه‌ر ﷺ هه‌ندی‌ک له قسه‌کانی باس کرد و بیده‌نگ بوو له هه‌ندی‌کی تری، ئه‌نجا که پیتی ووت، ژنه‌که‌ی وتی: کێ ئه‌مه‌ی پی‌گه‌یاندیت، فهرمووی: خوی زانای ئاگادار پیتی گه‌یاندم * ئه‌گه‌ر هه‌ردووکتان ئه‌ی عائیشه و حه‌فصه ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆلای خوا، ئه‌وا جیی خۆیه‌تی، چونکه به‌راستی دله‌کانتان لایدا له هه‌ق و راستی، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بن و پشتی یه‌کتر بگرن دژ به

پەيامبەر ﷺ، چونکە بىنگومان خوا پشتگیری ئەوه، ھەروەھا جوپەرئىل و ئىماندارە چاکەکان، فریشتەکانیش لەو ھودوا پشتیوانی ئەون).

ئەلین: ﴿صَعْتُ﴾ (لایدا) واتە: (لایداوہ بۆ کوفر)، جا ئەلین: ئەمە ئایەتانیکە لە بارەى ھەردوو خێزانەکەى پەيامبەر ﷺ عائیشە و ھەفصەوہ دابەزیوہ.

ئیمەش ئەلین: لە عوبەیدی کورپی عومەیرەوہ، ئەلئى: گویم لە عائیشە بوو ئەیوت: (پەيامبەر ﷺ لە لای زەینەبى کچى جەحشى خێزانى کە کچى پوریشیتی دەمايەوہ و ھەنگوینی دەخوارد، جا من و ھەفصە ئامانەتمان دابە یەکترا کە ئەگەر پەيامبەرى خوا ﷺ ھات بۆلای ھەرکامان با پێى بلایت: ئەمە چىيە ئەى پەيامبەرى خوا ﷺ بۆنى مەغافىرت^(۱) لىدى، بۆ مەغافىرت خواردوہ؟ ئەوہبوو رۆیشتە لای یەکیکیان و ئەویش ئەوہى پىڭوتبوو، پەيامبەرىش ﷺ فەرمووی: قەیناکا، ھىچ نىيە لە لای زەینەبى کچى جەحش ھەنگوینم خواردوہ، ئىتر دلئاباە ناىخۆم^(۲)).

پەيامبەرى خوا ﷺ لە لای ھەفصەى کچى عومەردا بوو، پێى وت: (بۆ کەسى نەگىرپیتەوہ، ئىتر نارۆمەوہ) بەلام ئەم رۆیشت بۆ عائیشەى گىرپاىوہ کەوا لە پلانەکەى سەرکەتوو بووہ و پەيامبەرى خوا ﷺ وازى لە ھەنگوین خواردن ھىناوہ و ئىتر کارى وا ناکا، خواى پەنھانزان ئەم ئایەتەى دابەزانەدە خواروہ:

(۱) ناوی جوړە دارىکە..

(۲) (صحيح البخاري): كتاب الطلاق، باب لم تحرم ما أحل الله لك (۵۲۶۷).

﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ {الحریم ۱-۴}.

* ﴿إِنْ تَتُوبَا﴾ نه گهر ههردووکتان تهویه ده کهن، یانی: نه گهر تهویه ده کهن لهو کاره، که بریتیه له غیره ی ژنان و شته کانی تریش. ...

* ﴿صَغَتْ﴾ یانی: له ههق لایدا لهم کاره، چونکه کاره که ههلهیه، بهلام مالت = لایداوه، مانای کفرت = کوفری کردوه، ناگهیه نیئت، ئاخر چوئن له کاتی کدا ئهوانه خیزانی په یامبهری خوان ﷺ، ئهوان دایکی ئیمانداران، ئهوانه که خوی پهره ردگار فرمان ده کات به په یامبهر کهسیان لی ته لاق نه دات و ههروه ها فرمانی پیده کات هیچ ئافره تیک نه خاته جیگایان و ژنیان به سهردا نه هی نیئت، خوی پایه بهرز ده فهرموئ: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ {الأحزاب ۵۲}، واته: (لهم ساته به دواوه هیچ ئافره تیکت بو حه لال نییه وه نه خیزانی تر بیئی له جیگه یان..)، لهوه و دوا خوی دانا ریگهی ژنه یانی پیداوه، ئه مهش له سهر رهئی راسترین. مه بهست ئه وهیه: ئه مه به لگهیه له سهر بوونی غیره له نیوان ئافره تاندا که شتیکی ئاساییه و خواپسکه، ته نانهت خیزانه کانی په یامبهر ﷺ دوو گروپ بوون.

ئه وه تا عایشه - په زای خوی لیبی - بو مان ده گیریته وه و ئه لی: خیزانه کانی په یامبهری خوا ﷺ دوو گروپ بوون، گروپیکیان عایشه و حه فسه و صه فیه و سه وده ی تییدا بووه.

گروپه کې تریشان: نوم سوله مه و باقی نافرته کانی تری په یامبهړ ﷺ -
نوم حبيبېه جوهریېه، مه یونه، زهینه ب- ی تیدا بووه.)

ته نانه ت موسلمانانیش ناگاداری خوښه ویستی په یامبهړی خوا ﷺ بوون بو
عائیشه، بویه هر موسلمانانیک بیویستایه دیاریه ک بو په یامبهړی خوا ﷺ
بیڼی، دواي ده خست تا کاتی مائی عائیشه دهات، نه و کات خاوهن دیاریه که
دیاریه کې ده نارد بو ماله کې عائیشه. نه مه وایکرد گروپه کې نوم سوله مه
بیڼه لای نوم سوله مه و بلین: پرؤ لای په یامبهړی خوا ﷺ قسه ی له گه لدا بکه با
به خه لک بلې: هر که سی دیاری دینې بو په یامبهړی خوا ﷺ با له هر کام له
ماله کانی خیزانه کانیدا بوو بیه ینې.

نوم سوله مه ش نه مه ی گه یانده په یامبهړی خوا ﷺ، به لام په یامبهړ ﷺ
هیچ وه لامی نه دایه وه، هاتن پرسپاریان لیکرد، وتی: وه لامی نه داومه ته وه،
وتیان: قسه ی له گه ل بکه، که سیره که پی گه یشته وه قسه ی له گه ل کرد،
دیسانه وه وه لامی نه دایه وه، پرسپاریان لیکرد، وتی: وه لامی نه داومه ته وه، وتیان:
قسه ی له گه ل بکه تا وه لامت نه داته وه، که سیره که پی گه یشته وه قسه ی له گه ل
کرد، فهرمووی: له باره ی عائیشه وه نازارم مه دهن، به راستی له نیو جیگه ی هیچ
کام له نیو وه وحی بو من دانه به زیوه، ته نها عائیشه نه بیت. نوم سوله مه وتی:
په نا نه گرم به خوا له نازاردانت نه ی پیغه مبه ی خوا ﷺ.

پاشان گروپه کې نوم سوله مه رویشتنه لای فایمه ل و داویان لیکرد
برواته لای په یامبهړ ﷺ، نه ویش رویشتن و پی وتی: خیزانه کانت خوا دیننه
حاجه ت که دادگر بیت له گه ل کچه کې نه بویه کر، په یامبهړی خوا ﷺ فهرمووی:

کیژۆله کهم، ئەوەت خوشناوێت من خوشم بویت؟ وتی: بەلێ. فەرمووی: دە ئا ئەمەت خوش بوی -واتە عایشە-. فاتیمەش ل گەڕایەوه بۆلایان و باس و خواستەکی بۆ گێڕانەوه، ئەوانیش وتیان، دیسانەوه بگەرێتو بۆلای، بەلام فاتیمە ڕەدی کردەوه.

دوای ئەو ئینجا زەینەبی کچی جەحشیان نارد، هاتە لای پیامبەر و زۆر بە توندی و ڕەقی قسەیی کرد، وتی: خێزانە کانت خوا دیننە ڕجاکار لەوهی دادگەر بیت لەگەڵ کچەکی ئەبو قوحافەدا^(۱)، ئەلێ: دەنگی بەرز کردەوه و قسەیی کردە عایشە، عایشەش لە تەنیشتی پیامبەری خواوە ﷺ دانیشتووه، تەنانەت جوینیکیشی پێدا، پیامبەری خواش ﷺ تەماشای عایشە دەکا بزانی وەلامی ئەداتەوه یان نه!، ئەوەبوو عایشە دەستی کرد بە قسەکردن و وەلامی زەینەبی دەدایەوه تا زەینەبی کپ کردەوه. پیامبەری خوا ﷺ تەماشایەکی عایشەیی کرد و فەرمووی: (ئەوه کچی ئەبویەکره)^(۲).

مەبەست ئەوەیە ئافەرەتەکانی پیامبەر ﷺ ھەوێ بوون، لە نێوانیان ھەوێش شتی زۆر ڕوو دەدات، ھەروەھا ئیمە ئەلێین: بەلێ، حەفصە و عایشە ھەلەیان کردو، بەلام بەو کردارەیان کافر نەبوون.

(۱) ئەبو قوحافە باوکی ئەبویەکره ڕەزای خوا لە ھەردوکیان بیت.

(۲) (متفق عليه): صحيح البخاري: كتاب الهبة، باب من أهدى إلى صاحبه، حديث

(۲۵۸۱)، و (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب في فضائل عائشة، حديث (۲۴۴۲).

شوبھى دوازدە يەم

موعاويە زىادى كردۆتە كورى خۆى

ئەلەين: موعاويە پۇشتووه زىادى كورى باوكى كردۆتە كورى خۆى، لە راستىدا خۆى كورى ئىن عوبەيدى سەقەفە، كەچى موعاويە پىي وتووه: زىادى كورى ئەبو سوفيانه.

ئىمەش ئەلەين: زىاد بە هيچ شىوہەك كورى عوبەيدى سەقەفى نەبوو، بەلكو تەنھا بە زىادى كورى باوكى و زىادى كورى سومەيە ناسراو تەو، چونكە زىاد بە زىنا لە سومەيە بوو (زىاد مندالى زىنايە، بەلام هيچ زىانىكى پى ناگەيەنى چونكە تاوانى ئەمى تىدا نەبوو)، جا لە لەسەردەمى نەفامىدا ھەندىك پياو دەھاتنە لای سومەيە، ئەبوسوفيانى باوكى موعاويەش يەكىك بوو لەوانە (ئەم زىنايە لە سەردەمى ئىسلامدا نەبوو لە سەردەمى نەفامىدا بوو، جا ئەوان موشرىك بوون، خۆ زىناكردن لە ھاويەش پەيدا كردن تاوانتر نىيە)، ئەم زىادە والىەك بوو لە والىەكانى عەلى عليه السلام، پياوئىكى زمان پاراو و وتارىيتر و قسەزان بوو.

باوكى موعاويە بە موعاويەى وتووه كەوا زىاد كورپىتى و لە سومەيەيە، كورى زىنايە بەلام بە صەحىحى و لە پشتى ئەمە و ھەرگىز هيچ كەس نەيوتووه زىاد كورى منە، دواى ئەوھش سومەيە مېردى نەبوو تا بلىين (الولد للفراس وللعاھر الحجر).

ۋاتە: منداڭ بۆ سەرجىگە -مىردى شەرى-يە و بۆ شەروال پىسش بەرد^(۱)، جا ئەم مىردىشى نەبوۋە، ئافرەتتەك بوۋە ئەبوسوفيان لەگەلدا جووت بوۋە و زيادى لى بوۋە، موغاويەش وتوويەتى كورپى باۋكەم، كاتىكىش ھەۋالى ئەۋە گەيشتە موغاويە، كە ئىبن عامر ئەم كارەى موغاويەى پى باش نىيە.

موغاويە وتى: ئەى ئىبن عامر، تۆ ئەۋەت ووتوۋە لە بارەى زيادەۋە كە ووتوۋتە؟ بەلام سوئند بەخوا عەرەب باش دەزانى، كە من لە نەفامىدا زۆر پىزى خۆم گرتوۋە، كە ئىسلامىش ھات زىاترى كرد و كەمى نەكر، جا من نە بەزىاد زۆر بووم لە كەمىيەۋە ونە پى سەرىرەز بووم لە سەركىزىيەۋە، تەنھا ھەقىكى خۆى بوۋە زانىومە ولە جىيى خۆى دامناۋە^(۲).

ئەۋانەى تانە لەم كارەى موغاويە دەدەن، لەۋ پوۋەۋە پەخنەكە دەگرن كە ئايا جائىزە بۆ مىراتگر كەس بباتەۋە سەرىشتى باۋكى و لە مىرات بەشدارى كا يان نە؟

ئەمەش مەسەلەيەكى فىقھى ئىجتىھادىيە، ئىمامى مالك و... ھتر ناۋى زياد بە: زيادى كورپى ئەبو سوفيان ئەبەن.

ئا ئەمە ئەۋ مەسەلەيەيە كە موغاويەى پى عەبىدار دەكەن ﷺ.

* * *

(۱) فەرمودەيەكى صەحىحە، ۋاتاكەى: منداڭ بۆ ئەۋ مىردەيە، كە سەرجىگەى شەرى دەكات لەگەل ئافرەتى منداڭ بوۋ، بۆ شەروال پىسەكەش بەردى خەد ھەيە، كە برىتيە لە خەدى زىناكەر. وتراۋىشە: بەردى بۆ ھەيە، مەبەستى: ھىچى بۆ نىيە، بەردى بۆ ھەيە. (ۋەرگىپ)

(۲) (تارىخ الطبرى) (۲۱۴/۵)

پوخته

له كۆتايدا ئه ئيښ:

گريمان ئه وانهى كه باسگران يا ئه وانهى تر كه باس نه كراون سه ريپچين و له هه ندى هاوه لى په يامبهر ﷺ وه شاونه ته وه، باشه چى ريگره له وهى خوا له وه سه ريپچيانه خوښ بيبټ؟ بو ليخوشبونيش هوكارى زور هه نه: سيان له لايه ن خودى سه ريپچيكهر، سيان تريش له لايه ن خه لكه وه، چوار له لايه ن خوا وه ندى بهرزو مهزنه وه :

* له لايه ن خودى سه ريپچى كه ره وه:

۱. ته وبه كردن: ﴿إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ {الفرقان: ۷۰}. واته: (جگه له كه سى نه بى ته وبه ي كردبى و باوه پى هيئابى و كارو كرده وهى چاكى كردبى، ئا ئه وانه خوا خراپه و تاوانه كانيان ده گۆرپټ به چاكه).

۲. داواى ليخوشبون كردن: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ {نوح: ۱۰}. واته: (پيښم ووتن: داواى ليخوشبون بكه ن له پهروه ردگارتان بهراستى پهروه ردگارتان زور ليخوشبوه).

۳. چاكه سپړنه ره وه كان «الحسنات الماحية»: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتٍ﴾

{هود: ۱۱۴}.

واته: (چونكه بهراستى كرده وه چاكه كان كرده وه خراپه كان ده سپړنه وه).

* له لایه ن خه لکه وه:

۴. دوعا بۆکردنی ئیمانداران:

پهروه ردگاری مه زن نه فهرموی ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (العنبر: ۱۰۰)

واته: (تهوانهش له پاش ته مانه وه (موهاجرین و ته نصار) وه هاتوون ته لئین: نهی پهروه ردگارمان له ئیمه و لهو برایانه شمان که پیشکه وتوون له ئیمان هیناندا خوشبیه وه هیچ رق و کینه یه که مه خه ره دلمان وه ده رباره ی ئیمانداران، نهی پهروه ردگارمان به راستی هه رتۆی به سۆز و میهره بانی).

۵. هه دیه کردنی کرده وه ی چاکه بۆی: په یامبه ری خوا ﷺ ده فهرموی: (خوایه ته مه له بری موحه مه د و ئالی موحه مه د و له بری ته وه شی قوریانی نه کردوه له ئومه تی موحه مه د)^(۱).

ههروه ها فهرموده ی: (خوایه گوێرالتهم و له ژێر فرمانتم خوایه ته مه له بری شیریمه)^(۲).

تهم مه سه له یه ش خیلانی له سه ره و زۆری زانایان له سه ره ته وه ن که هه دیه کردنی عیبادت سوود به مردوو ده گه یه نیت^(۳).

(۱) أخرجه أحمد ۳/۳۵۶، وإسناده حسن.

(۲) أخرجه أبو داود: کتاب الحج، باب الرجل یحج عن غیره ح ۱۸۱۱.

(۳) پای زۆری زانایان له سه ره باب ته تیک، نیشانه ی راستی و په وایه تی باب ته که نه، واته: وا نه له هه رکۆی پای جمهوری عوله ما هه بوو ئیتر هه قیش له وینه. (وه رگێ)

۶. شفاعه تي په يامبه رمان موحه مده ﷺ و جگه له ویش له پوړی

قيامه تدا.

* له لايه ن خواي ته علاوه:

۷. نهو موسي به تانه ي تاوان ده سپنه و له دونيادا: په يامبه ري خوا ﷺ

ده فهرموي: (سويند به و زاته ي گياني مني به دهسته) موسلمان تووشي هيچ ناپه حه تي و ماندوويي و په ژاره و خفه ت و نازار و خه ميک ناييت، هه تا نه گهر درکيکيش بچه قيت به له شي دا ئيلا خوا به هوپه وه له گونا هه کاني ده بوري^(۱).

۸. سزاي گوړ: ته نانه ت هه نديک جار ده بيته پاراستن له عه زابي ئاخيره ت،

نه مه ش به پيټي تاوانه کان.

۹. له گوړه پاني قيامه ت: کاتي تو له سه ندنه وه ي نيوان موسلمانان و

ليبووردن: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ﴾ {الأعراف: ۴۳}. واته: (ههر چي رق و کينه هه بوو له دلياندا له ئاست يه کتري، هه موويان ده رهينا).

۱۰. ليخوشبووني خوا: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾.

واته: (به راستي خوا خوشناييت گهر هاو به شي بو دابنري، بي جگه له وه له

هر گونا هيکي تر خوش نه بي بو هر که سيک ويستي لي بي)^(۲).

(۱) أخرجه البخاري : كتاب المرضى ، باب ما جاء في كفارة المرضى ح ۵۶۴۱ و مسلم في

كتاب البر ، باب ثواب المؤمن فيما يصيبه ح ۲۵۷۳ .

(۲) يازده هه م: دوعا بو کردني فريشته کان (هه لگرا ني عه رش): خواي ته علا له سورته ي

غافدا ده فهرموي: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ=

به ندى سييهم

خه ليفه ى دواى
 په يامبه ى خوا كى يه؟

رېڅو شکار

هممو تههلی سوننه ت و جهماعهت کوکن لهسه ر نهوهی که جینشینى
دواى پهيامبه ر ﷺ ته بویه کره .

به لام شيعه له مه دا پېچه وانه ی خه لکیان وتووه ، ته لّین: عهلی له ته بویه کر
وعومهر وعوسمان له پېشتر بووه بو خيلافهت ، و هر تهویش خه لیفه ی
راسته وخو ی دواى پهيامبه ر ﷺ به بی بهین، بو ته مهش هه ندیک به لگه یان له
قورثان و سوننه تدا هیناوه ته وه ئیر نا له صه حیحی بوخاری و موسلمدا بیّت
یا خود له کتیبه فهرموده ییه کانی تر دا . جا ته و به لگانه ئیمه باسی گرنګترینیان و
صه حیح ترینیان ده که یین و پاشان پروونی ده که یینه وه که تاچه ند بو مه به ست و
مه رامه کانی ته وان ده شیّن .

هه روه ها ته لّین: عهلی ﷺ پیویستی به سنور به زانندن نییه ، چونکه ته و
بوخو ی زاواى پهيامبه رى خوايه ﷺ باشتړین کچی خیرانى بووه که فایمه ی
گه وره ی ثافره تانی به هه شته و کورې مامی پهيامبه رى خوايه ﷺ ، چواره م
خه لیفه ی راشیدییه ، فه زل و چاکه کانیشی زور زورن، به لام مه سه له که له
باسکردنی فه زله کانی عهلی دا ﷺ نییه ، ته مه شتیکه و پراوه ته وه ، مه سه له که
بریتیه له ته ماشا کردنی ته م فه زلانه که ثایا به لگه ن بو له پېشتری عهلی بو
خیلافهت وه که له وانه ی پېش خو ی یان نا ؟

جا ده توانین به لگه کانی ته وانه ی که عهلی له ته بویه کر و عومهر و عوسمان
له پېشتر ده زانن بو خيلافهت، بکه یین به دوو به شه وه: نه قلی و عه قلی:

به شی یه که م: به لگه نه قلیه کان.

که له مانه ی خواره وه پیکه اته وه:

١. فەرمودەكەى غەدىر
 ٢. فەرمودەى پۆشاكەكە و ئايەتى موباهەلە.
 ٣. ئايەتى وىلايە.
 ٤. فەرمودەى مەنزىلە.
 ٥. ئايەتى ذوى القربى.
 ٦. فەرمودەى سەقەلەين.
 ٧. فەرمودەى عەلى لە منە و منىش لە عەلىم.
 ٨. فەرمودەى الاثنى عشر.
 ٩. فەرمودەى مدينە العلم.
 ١٠. فەرمودەى الانذار يوم الدار.
- بەشى دووهم: بەلگە عەقلىيەكان.
- كە لەمانەى خوارەو پێكهااتوو:
١. ئازاترين كەس بوو لە دواى پەيامبەرى ﷺ.
 ٢. زاناترين كەس بوو.
 ٣. نزىكترين نەسەبى هەبوو لە پەيامبەرى ﷺ و زاواشى بوو.
 ٤. يەكەم كەس بوو موسلمان بوو.
 ٥. هەرگيز سوژدەى بۆ بت نەبردوو.

به شی یه که م

به لگه نه قلیه کانی نه وانیه عه لی له
نه بو به کر و عومهر و عوسمان له پیشتر
دا نه نین بو خیل افه له گهل ره وانده وه یان

باسی یه کهم

فهرموده کهی غه دیر

له زهیدی کوری ئه پره مه وه ﷺ ئه لی: په یامبهر خوا ﷺ له نزیك ئاوێك له نیوان مه کهک و مه دینه دا که پێی ده و ترا (خُم) هه ستایه سه ر پێ و وتاریکی دا، سوپاس و ستایشی خوی کرد و ئاموژگاری کرد و فهرمووی: (پاشان: بیدار بن ئه ی خه لکینه من مروؤقیکم و نزیکه نیروای پهروه ردگارم بێ بۆلام و به ده میه وه بچم و دونیا به جی بهیلم، جا من دوو شتی سه نگینتان له نیو به جی دیلم، یه که میان قورئانه کهی خوایه، که پینموونی و پروناکی تیدایه وه ده ست بگرن به قورئانی خواوه و شوینی بکه ون)، ئینجا هانی خه لکیدا له سه ر ده سترگرتن به قورئانه وه، پاشان فهرمووی: (و ئه هلو به یته کهم (کهس و خزماتم)، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ئه هلو به یته کهم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ئه هلو به یته کهم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ئه هلو به یته کهم).

حو سه یینی کوری سه بوره به زهیدی ووت: ئه ی زهید، ئه هلو به یته کهی په یامبهر ﷺ کیئن؟ خیزانه کانی له ئه هل و به یتی نین؟

وتی: خیزانه کانی له ئه هل و به یتی وین، به لام ئه هلو به یته کهی ئه وانن که له دوی خوی خیر و سه ده قه یان له سه ر هه رامه .

پرسی: ئه ی ئه وانن کیئن؟

وتی: بریتین له ئالی عه لی و ئالی عه قیل و ئالی جه عفر و ئالی عه بباس.

حوصەين وتى: ھەر ھەموو ئەمانە سەدەقەيان لەسەر قەدەغە كرابوو؟ وتى: بەلى^(۱).

لە لای بېجگە موسليم وەكو تورموزى^(۲) و ئەحمەد^(۳) و نەسائى لە (الخصائص)^(۴) و حاكەدا^(۵)، زیادەيەك ھاتووە كە پەيامبەر ﷺ فەرمويەتى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»، واتە: (ھەركەس من دۆستيم ئەوا با عەليش دۆستى بىت).

* ھەروەھا زيادەى تريح ھاتوون وەك: «اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَأَدِرِ الْحَقَّ مَعَهُ حَيْثُ دَارَ» (خوايە ھەركەس دۆستايەتى دەكات دۆستايەتى بكە و ھەركەس دوژمنايەتى دەكات دوژمنايەتى بكە، ھەركەس سەرى دەخات سەرى خەى، ھەركەس سەر شوپرى دەكات سەر شوپرى بكەى، و ھەقى لەگەڵ بسورپنە بو ھەر كوئىيەك سورپا)، چەندىن زيادەى تريح كە ئىستا باسكردنيان بى سوودە.

* سەبارەت بە زيادەى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ» لە لای تورموزى و ئەحمەد و نەسائى و حاكم و ئەوانى تريحدا بە چەند سەنەديكى صحیح ھاتووە.

* بەلام زيادەكانى تر، وەك: «اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ» (خوايە ھەركەس دۆستايەتى دەكات دۆستايەتى بكە و ھەركەس دوژمنايەتى

(۱) (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل علي، حديث (۲۴۰۸).

(۲) (جامع الترمذي)، كتاب المناقب، باب مناقب علي، حديث (۳۷۱۳).

(۳) أخرجه أحمد في (المسند) (۳۴۷/۵).

(۴) (خصائص علي) (ص ۹۶، حديث ۷۹).

(۵) (المستدرک) (۳/ ۱۱۰).

دهكات دوژمنايه تى بكه)، هەندىك له زانايان به سهحىحى داناوه بهلام پاست
ئهوهيه كه سهحىح نيه.

* بهلام زيادهى: « وَأَنْصُرُ مَنْ نَصَرَهُ، وَأَخْذُلُ مَنْ خَذَلَهُ، وَأَدْرِ الْحَقَّ مَعَهُ
حَيْثُ دَارَ » (ههركهس سهرى دهخات سهرى خهى و ههركهس سهى شوپرى دهكات
سهى شوپرى بكهى، و ههقى له گهل بسوپرته بو ههركهس سوپا) زيادهيه كه به
درووه نراوه به دهم پيغه مبهى خواوه ﷺ.

ئهم فهرمودهيه شيعهكان دهيكه نه بهلگه بو ئهوهى كه عهلى خهليفهيه دواى
پهيامبهى ﷺ، لهو پروانگهيه وه كه ئهفهرموى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ»،
ئهوان ئهليين كه پهيامبهى ئهفهرموى: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ» يانى: عهلى
خهليفهيه، چونكه وشهى (المولى) به واتاى والى ديت، ئهوهش بريتيه له گه وه
(سيد) كه ئهبيت گوپرايه لى بكرىت، بهلگه كه يان لهم پرووه وهيه.

ههروهها له عهلى يهوه ﷺ هاتووه كه له (پهجه) دا له كوفه وتوويه تى:
كى گوئى له پهيامبهى بوو ﷺ له پوژى (غدير خم) دا پيى وتم: «مَنْ كُنْتُ
مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ»؟ ئهوه بو دوازه كهس بهس له ئههلى بهدر شايه تيان بو دا^(۱).

* هوكارى گوئى ئهم ووتيهيه پهيامبهى ﷺ به عهلى:

ئهوان وا ئهزانن پهيامبهى خوا ﷺ ئهوه موو خهلكهى لهو شوينه دا و لهو
شهقهى گهرمايه دا تهنها بو ئهوه راگرتووه، يانى: له ناوچهى (جوحفه) دا كه
(غدير خم) ليه، ههروهها ژماره يان گهيشته تيه زياتر له سهدهزار -

هەر وەھا شەيتانى جىابوونەو ەى حاجيان بوو -، جا پەيامبەرى خوا ﷺ كۆيكرىدبوونەو تەنھا بۆ ئەو ەى ئەم شەيتان بۆ پروون بىكەتەو كە بىر تىيە لە: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»، لە گەل زىاد كەردنى ئەو زىادانەى كە پىشتەر باس كرەن.

بەلام راست ئەو ەيە كە ھۆكارى وتنى ھەدىسە كە لەبەر دووشت بوو :

يە كەم: لە بورەيدەى كورپى ھەسىبەو ە ﷺ دەلى: خالدى كورپى وەلىد پىاوئىكى نارد بۆلاى پەيامبەر ﷺ بەلكو كەسىكى بۆ بنىرى بە مەبەستى بردنى پىنج يەك (الخمس) كە^(۱)، ئەو ەبوو ەلى ھات و خومسە كەى جىا كەردەو و پاشان كەنيزە كىكى لە خومسە كە ھەلبۇارد و چوو ەلاى، بورەيدە ئەلى: لەبەر ئەو ە رەقم لە ەلى ھەستا و رۆيشە خۆشى شۆرد^(۲).

بە خالدم ووت: ئەتو سەيرى ئەمە ناكەيت؟!

دواى كە ھاتىنەو بۆلاى پەيامبەرى خوا ﷺ، باسە كەم بۆ گىرپايەو، پەيامبەرى خوا ﷺ بە بورەيدەى فەرموو: بورەيدە ئەتو رەقت لە ەلىە؟ وتم:

(۱) پەيامبەرى خوا ﷺ خالدى كورپى وەلىدى نارد بۆ غەزا كەردنى (يەمەن)، دواى ئەو ەى سەركەوت ناردى بە دواى پەيامبەرى خوا ﷺ كە يەك كە بنىرىت بۆ بردنى پىنج يەكى دەستە كەوتەكان، ئەو ەبوو پەيامبەر ﷺ ەلى نادر.

(۲) چونكە كاتىك ەلى ﷺ خومسە كەى جىا كەردەو، كەنيزە كىكى بۆخۆى لى ھەلبۇارد و رۆيشە لاى، پاشان ھاتە دەرەو ە و خۆى شۆرد.

به ئى، فهرمووى: (رقت لى نه بى، چونكه له خومسدا له وه زياتريشى بۆ ههيه^(۱))
له رپوايه تيٿكا په يامبه ر ﷺ پي فهرمووه: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَّ مَوْلَاهُ»^(۲)

دووهم: ئه بى سه عىدى خودرى ﷺ بۆمان ده گيريتته وه كهوا عه لى ﷺ
نه يهيشته وه سوارى ووشره خيريه كان (ابل الصدقة) بن (كاتيك له يه مهن بوون)
و پياويكيشى كرد به فهرماندار به سه ريانه وه و خۆى رويشت بۆلاى په يامبه رى
خوا ﷺ له مه كهكه، كاتيك له ريگه دا گه يشتن پي، ده بينى نه وهى كه كردبووى
به فهرماندار ريگه پيداوان، ئيتر كه ئهوانى بينى و وشتره كانى بينى شويته وارى
سواربوونيان پيوه دياره، توپه بوو وسه رزه نشتى كاى براى كرد.

ئه بو سه عىد ئه لى: (كه گه رايانه وه باسى ئه و دهرده سه رى وته نگانه ييه مان بۆ
په يامبه رى خوا ﷺ گيرايه وه كه به ده ست عه ليه وه چه شتمان)، له رپوايه تى تردا
هاتوو ئه لى: (پوشاك بووه ويستوو يانه له به رى كه ن به لام عه لى نه يهيشته وه)،
په يامبه رى خوايش ﷺ فهرمووى: (ئه ي سه عدى كورى مالك (كه ئه بوسه عيده)
واز له و قسانه ت بيته له ئاست عه لى براى خۆت، ده به خوا ئه زانم كه ئه و چاكي
كردوو له ريگاي خوادا).

ئين كه سير ئه لى: سه نه ده كه ي (جيد) ه و له سه ر مه رجي نه سائيه و به يه ه قى
و... هتد ده رى هيئاوه.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب المغازي، باب بعث علي وخالد الى اليمن، حديث (٤٣٥).

(۲) (جامع الترمذي) كتاب المناقب، باب مناقب علي، حديث (٣٧١٢).

هەر وەها ئىبن كەسىر ئەللى: كاتىك (وتى وتى) لە نىو سوپاكەدا لەسەر
 عەلى ﷺ زۆر بوو، بەھۆى ئەو رېڭىرەى لە سواربوونى وشتەرە خىزىەكان،
 هەر وەها بەھۆى ئەو پۆشاكەنى كە لىي وەرگرتنەو دواى ئەو ەى جىڭرەكەى پىي
 دابوون، -والله أعلم - كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ لە حەجەكەى گەراپەو و
 مەناسىكەكانى بەجىھىنا و بەرەو مەدىنە كەوتە رى، دايان بەلای (غەدىرى
 خُم)دا، لەوى پەيامبەرى خوا ﷺ ەستايە سەرى و وتارىكى بۆ دان و ئەستۆ
 پاكى عەلى ﷺ راگەياندا، قەدرى بەرز نرخاند و فەزلى ئەوى بە بىر ەينانەو، بۆ
 رەواندەنەو ەى ئەو ەى لە دلى خەلكىكى زۆر دروست بوو بوو^(۱)

كەواتە: ئەمە ھۆكارى ووتنى فەرمودەكە بوو، ئەوان باسى عەليان كردووە،
 ھەر بۆيە دەبينى پەيامبەرى خوا ﷺ قسەكانى دوا دەخات ەتا گەراپەو بۆ
 مەدىنە، لە مەككەدا لە پۆژانى مینادا يان لە پۆژانى عەرەفەدا باسى نەكرد
 بەلكو دواى خست بۆ دواى گەرانەو، لەبەر چى؟ لەبەر ئەو ەى ئەم مەسەلەيە
 تايبەتە بە خەلكى مەدىنەو، چونكە ئەوانەى قسەيان لەسەر عەلى ﷺ
 خەلكى مەدىنە بوون و ئەوان لە غەزاكە لەگەل عەلى بوون.

(غەدىرى خُم) یش لە جوحفەدايە نزىكەى دوو سەد و پەنجا كىلۆمەتر لە
 مەدىنەو دوورە، ئەو ەشى كە ئەللىت شوئىنى جىابوونەوى حاجيانە درۆزنە، چونكە
 شوئىنى كۆبوونەوى حاجيان مەككەيە، ھەرگىز شوئىنى جىابوونەوى حاجيان
 ناكەوئىتە دەرەوى مەككە بە دوورى دوو سەد و پەنجا كىلۆمەترەو ھەرگىز، دواى

ئەوئەش خەلكى مەككە ھەر لە مەككە دەمىننەو، خەلكى طائف دەگەرپنەو،
بۆ طائف، خەلكى يەمەن دەگەرپنەو بۆ يەمەن، خەلكى عىراق دەگەرپنەو بۆ
عىراق، ئىتر ئا بە وشىوئە ھەر كەسىك حەجەكە تەواو بکات دەگەرپنەو بۆ
شوینى خۆی، ھەر وەھا خىلە عەرەبە كانىش بەھەمان شىوئە دەگەرپنەو لای
بژىوئى خۆيان، جا بۆیە كەس لە گەل پەيامبەردا ﷺ نەبوو تەنھا خەلكى مەدینە
و ئەوانەى لەسەر پىنگای مەدینەن نەبى، ھەر ئەمانەش بوون پەيامبەرى خوا ﷺ
ووتارى بۆدان و تىیدا فەرمووی: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَّ مَوْلَاً».

جا جىاوازی نىوان سوننە و شىعە لە تىگەيشتنى فەرمودەكەى
پەيامبەرە ﷺ نەك لە جىگىر بوونەكە^(۱).

شىعە ئەلین: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَّ مَوْلَاً»، يانى ھەر كەس من والى و
فەرمانرەوايىم ئەوا عەلىش والى و فەرمانرەوايەتى، بەلام ئەھلى سوننە ئەلین:
ماناى «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَّ مَوْلَاً»، يانى: (الموالاة) كە برىتييە لە سەر خستەن و
خۆشويستەن، كە پىچەوانەى رِق لىبوون و دوژمنايەتە، لەبەر چەند شتىك:

يەكەم: لەبەر ئەو زیادەيەى وا ھاتووە، ئەوئەى كە وتم ھەندىك لە زانايان بە
صەحیحیان زانیو، كە ئەفەرموئى: (اللهم وال من والاه وعاد من عاداه) واتە:
(خوایە دوستانەتى ھەر كەس بكە دوستانەتى دەكات وە دوژمنايەتى ھەر كەس
بكە دوژمنايەتى دەكات)، جا دوستانەتى (الموالاة) و رقبەرايەتى (المعاداة)

(۱) واتە قسە لەو نەى كە فەرمودەكە صەحیحە يان زەعیفە، لە تىگەيشتنە لە: واتاى مەولا.

(وەرگىت)

لیږدا شهرحی وټه کی پيشوتره که ده فرموی: «فعلي مولا»، بویه نهمه له باره ی خوشیستنی علیه ویه ﷺ.

دوهم: راوه ستانه کی په یامبهړ ﷺ له بهر علی نه بووه، نه گهرچی علی ﷺ شایسته ی نهمه ولهمهش زیاتره، به لام راوه ستانه کی په یامبهړ ﷺ بؤ حه وانهمه بووه، سه فر کردن له مه ککه وه بؤ مه دینه دوور ودریژه و نریکه ی پینج بؤ حه وت پروژی پیده چی، په یامبهړ ﷺ زیاتر له جاریک لهو ماوه یه دا نیسراحتی ده کرد، هروه ها په یامبهړی خوا ﷺ باسی قورثان و ثال و بهیته کی بؤ خه لک کرد و به بیرانی هینایه وه که پیوسته ریزیان لیگیریټ و به شکومه ند رابگیرین و شونینان بکه ون، دواى نهمه ناگاداری کردنهمه سه بارت به وه ی له گهل علی ﷺ پرویداه و فرموی: ((مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلِيَ مَوْلَاً)).

سییه م: واتای وشه ی (مولا).

ثین نهمه سیر نهمه ی: «الْمَوْلَى يَقَعُ عَلَى الرَّبِّ، وَالْمَالِكِ، وَالْمُنْعَمِ، وَالنَّاصِرِ، وَالْمُحِبِّ، وَالْحَلِيفِ، وَالْعَبْدِ، وَالْمُعْتِقِ، وَابْنُ الْعَمِّ، وَالصَّهْرِ»^(۱). واته: (المولى) به مانای: په روه دگار (په روه ده کار) و، ده سه لاتدار و، نیعمه ت به خش و، سه رخهر و، خوشه ویست و، هاوپه یان و، بهنده و، نازادکراو و، کوری مام و، زاواش به کاردی، هممو نهمه مانه عه رب وشه ی (مولى) بؤ به کاردینى.

چواره م: فرموده که هیچ ناماژیه کی بؤ نیمامه ت تیدا نییه، چونکه نه گهر په یامبهړی خوا ﷺ مه به ستی خیلافه ت بوايه نهمه وشه یه کی به کارنده هینا نهمه هممو مانایه له خو هه لگري که ثین نهمه سیر باسی کرد، نهمه کاته باشت و ابو

(۱) (النهاية في غريب الحديث والأثر) (۲۲۸/۵).

بلى: (دواى خوّم عهلى خهليفهى منه)، يا (دواى من عهلى ئيمامه)، يا (ئه گهر مردم سه مع وتاعه تان بو عهلى كورپى ئه بو تالب بى)، به لّام په يامبهرى خوا ﷺ ههركيز هيچ كام له م وشه يه كلا كه ره وانهى به كار نه هيناهه كه جياوازي ناهيلى ئه گهر هه بى، به لكو ته نها فهرمووى: (خوايه دؤستايه تى ههركهس بكه دؤستايه تى دهكات وه دؤرمنايه تى ههركهس بكه دؤرمنايه تى دهكات)^(۱)

خوای پایه بهرز ده فهرمووى: ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَىٰكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِشِّ الْمَصِيرِ﴾ {الحديد: ۱۰}. واته: (جا ئه مپو ههچ بريتيهك وهرناگيرى نه له ئيوه و نه له وانهى كه كوفريان كردوه، جيگه تان ئاگرى دؤزه خه، ئه وه دؤست و مهولاتانه، ئاى سه ره نجاميكي چهند خراپه).

ده بينى خواى گه وه ره جلاله ناوى ئاگره كهى ناوه (مولى) به هوى توندى پيوه لكانى و يه كگرتنييه وه له گهل بى باوه پاندا -خوا په نا بدات-.

پينجه م: دؤستايه تيكردن (موالاة) وه سفيكي چه سپاو و هه ميشه ييه بو عهلى، چ له ژيانى په يامبهردا و، چ دواى مردنى و ههروه ها دواى مردنى عه ليش ﷺ، جا عهلى ههركهس دؤست و خو شه ويست و مهولاي ئيمانداران بووه له ژيانى په يامبهردا ﷺ و مهولاي ئيمانداران بووه له دواى وه فاتى په يامبهردا ﷺ وله دواى مردنى خو يشى ﷺ ههركهس مهولاي ئيمانداران بووه، ئيستاش ههركهس

(۱) نوري ته برهسى كه يه كينكه له گه وه زانايانى شيعه ئه لى: (په يامبهرى خوا ﷺ له رۆژى غه ديردا به راشكاوى و به بى يه كلايى كردنه وه خيلافه تى دواى خوى نه داوه عهلى، به لكو به وته يهك ئاماره ي بو كرد كه موجه له و به شاره له گهل چندين واتاى تر دا، و بو ديارى كردنى مه بهست له و فهرموده يدا پيوتستيمان به چندين قهرينه ده بيت) ت. و، بروانه (فصل الخطاب) (۲۰۶/۲۰۵).

مەولامانە، ھەر وەك خەلىفە گەورە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ [المائدة: ۵۵].

واتە: (يىگومان دۆست و پشتیوانى ئىتە تەنھا خوا و پەيامبەرە كەبى و برۋاداران، ئەوانەى كە نوێزەكانیان بە پێك و پێكى بەرپا دەكەن و زەكات ئەدەن و بەردەوام ملەكەچى فەرمانى خوان).

عەلىش ﷺ لە پێشەوايانى ئيماندارانە.

شەشەم: پەيامبەرى خوا ﷺ ئەگەر مەبەستى (والى) بوایە نەیدەفەرموو (مولى)، بەلكو دەیفەرموو (والى)، چونكە وشەى (مولى) و ووشەى (والى) دوو شتى جیاوازن.

(والى) لە (الولاية) ھە ھاتووە كە بریتىە لە (الحكم)، بەلام (مولى) لە (الولاية) ھە ھاتووە كە بریتىە لە دۆستايەتى و خوشويستى و سەرخستى، خەلىفە گەورە دەفەرموى: ﴿إِنْ نُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ [التحریم: ۴].

واتە: (ئەگەر ھەردووكتان (ئەى عانیشە و ھەفەسە) دەگەرپنەوہ بۆلاى خوا، ئەوا جیبى خۆیەتى، چونكە بە راستى دلەكانتان لايدا لە ھەق و راستى، خۆ ئەگەر ھەر بەردەوام بن و پشتى یەكتر بگرن لە ئاست پەيامبەر ﷺ، ئەوا يىگومان خوا پشتگیری ئەوہ، ھەر و ھا جوبرەئیل و ئيماندارە چاکەكان، فریشتەكانیش لەوہ و دوو پشتیوانى ئەون).

(مولا) لێرەدا مەبەست خوشويستى و سەرخستى و پشتگیری کردنە.

خوای پاک و بى په له له باره ى گه له که ى ئیبراهیمه وه ﷺ ده فهرموى: ﴿لَا تَكُ
أَوَّلَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ﴾ {آل عمران: ۶۸}.

واته: (بیگومان نزیکترین کهس له ئیبراهیمه وه نه وانهن که وهختی خو ى
شوینی کهوتن و په پړه ویان کرد، ههروه ها ئه م په یامبه ره و نه وانه ى که پروایان
هیناوه وه خوا دۆستی پروادارانه).

ئه مه ماناکه ى نه و نه یه که نه وان سهرۆک و والى ئیبراهیم بووین، نه خیر
به لکو ئیبراهیم ئیمام و سهردارى نه وان بووه.

* ئیمامى شافعی له باره ى فهرموده که ى زهیده وه ئه لى: (مه به ست پى
پشتیوانى کردن و سهرخستن ئیسلا مه ههروه ک خوای پایه به رز نه فهرموى: ﴿ذَلِكَ
بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ {محمد: ۱۱}. واته: (چونکه بیگومان خوا
پشتیوانى نه وانه یه که پروایان هیناوه وه بیگومان کافرانش هیچ پشتیوانیکیان
نییه)^(۱). هه ر بۆیه فهرموده که ئاماژه ى بۆ نه وه تیدا نییه که عه لى ﷺ دوا ى
په یامبه رى خوا ﷺ بیهته خه لیفه، به لکو ته نها ئاماژه ى نه وه ى تیدا یه که عه لى
ﷺ دۆست (وه لى) که له وه لیه کانى خوا و پیویسته دۆستایه تیمان بۆ ى هه بیته
که بریتیه له خۆشه ویستن و سهرخستن و پشتگیری کردن.

* * *

(۱) - (النهاية في غريب الحديث والأثر) (۵/۲۲۸).

باسي د۵۹۹م

فهرموده ي کراسه که و تايه تي موباهه له

ټهم فهرموده يه عائشه -په زاي خواي ليبي- پړوايه تي ټه کات^(۱) و ټه لي: (بهره به يانيک پيغه مبهري خوا ﷺ دهرچوو و بورده يه کي سوفي^(۲) له سهر شان بوو، پاشان عه لي و فاتيمه و حه سن و حوسه يني ي خسته ژير کراسه که وه و فهرمووي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ {الاحزاب: ۳۳}. واته: (به راستي ټه ي ټه هل و به يتي پيامبر ﷺ خوا ده يه وي ټيوه له ههر جوړه پيسي و گونا هنيک دوور بخاته وه و پاک و خاوينتان بکاته وه به ته واوه تي).

جا ټهم فهرموده يه ده که نه به لگه له سهر ټه وي که خواي په روه ردگار ويستويه تي له پيسي و تاوان پاکيان کاته وه، ههرچيش خوا بيه وي ټه بي، ټه گريش خوا له پيسي و تاوان پاكي کردنه وه ټه وا ټه بنه مه عصوم، که بوونيش

(۱) ههروه که ټه بينيت فهرموده که دا يکي ټيمانداران (عائشه ي کچي صيد ديق) -خوا له ههردو کيان رازي بي- پړوايه تي ده کا، جا با ههر که سيکي به ويژدان بيني که چو ن فزله کاني نال و به يتي -په زاي خوايان ليبي- پړوايه تي ده کات، که چي له گه ل ټه مه شدا خه لگانيک که له خوا ناترسن به ناوي خو شو يستني نال و به يته وه تانه ي لیده دن؟! ټه وه ش ټيمامي موسليمه: فهرموده که له صه حيحه که ي خو زيدا به ژماره ي (۲۴۲۴) بو مان پړوايه تي ده کات و نه يشار د ټه وه ههروه کو هه نديک بوخت به زانا ياني ټه هلي سونه وه ده که ن. ههر خوايش پشتوپه نايه.

(۲) له بهر ټه مه فهرموده که ناوړا فهرموده ي کراسه که.

به مه عصوم نهوا پتيويسته نهوان له پيشتر بن بو خيلافهت وهك له غهيري نهوان.
 نه مهش بانگه شهيه كي ناراسته و پووچه له زور رووه وه:

يه كه م: ثم ثايه ته كه ناسراوه به (ثايه تي پا كرده نه وه) (آية التطهير) ،
 خوی له سهر خيزانه كانی په يامبه ر ﷺ دابه زيوه ، ههروه كو خوا ده فهرمويت:
 ﴿يَسَاءَ النَّبِيُّ لَسُنَّ كَأَمْرٍ مِنَ النَّسَاءِ إِنْ أَنْفَقْتَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝۳۲﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ
 وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝۳۳﴾ وَأَذْكُرْ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿ {الأحزاب: ۳۳} . واته: (نهی ژنانی په يامبه ر ﷺ ئيوه وهك هيچ يهك
 له ئافره تانی ديكه نين نه گهر خوتان بپاريژن و له خوا بترسن ، كه واته به خه مزه و
 نازه وه قسه مه كهن ، نه وه كو نه وهی كه دلی نه خو شه بووريژيت و نيازی خراب
 بكات وقسه ی چاك و به جي بكن وه له ماله كانی خوتاندا میننه وه و زينهت و
 جوانی خوتان دهرمه خه ن وه كو خوده رخستنی ئافره تانی نه فامی پيش ئيسلام *
 وه نويژ به ريا بكن و زه كات بدن و گوپرايه لی خوا و پينغه مه مبه ره كه ی بكن ،
 به راستی نهی نه هل و بهی تي په يامبه ر ﷺ خوا دهیه وی ئيوه له هه ر جوړه پیسی
 و گونا هيك دوور بخاته وه و پاك و خاويستان بكاته وه به ته واوه تی * وه بيركه نه وه
 له وهی كه ده خویندریت له ماله كانتاندا له ثايه ته كانی خوا و فهرموده كانی
 په يامبه ر ﷺ و فهراموشي مه كهن ، به راستی خوا ووردیینی ئاگاداره) .

له راستیدا هه ر كه سيك به ووردی سياقی ثم ثايه تانه ده خوینيته وه ، دلنیا
 نه بیټ له وهی كه نه مه تاييه ته به ئافره تانی په يامبه ره وه ﷺ .

سەبارەت بە ئەو فەرمايشتەى پەرورەدگار: ﴿لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ﴾. كە نەيفەرمووه (عَنْكَنْ)، ھەر وەھا فەرموويەتى: ﴿وَيُطَهَّرُكُمْ﴾ و نەيفەرمووه (يُطَهَّرُكُمْ)^(۱) ھەندىك ئەيكەنە بەلگە و ئەلەين مادام لىزەدا ميمى جەمعى ھىناو ھە ئامار ھە بۆ ئەو ھى كە ژنەكانى پەيامبەر ﷺ پاك كەردنەو ھە نايانگريتەو ھە، بەلام عەلى و فاتيمە و ھەسەن و ھەسەين ي دەگريتەو ھە بە بەلگەى فەرمودەكە، ئەمەش قەسەى كى پوچە، چونكە ئايەتەكە پەيوەستە بەو ھى پيشو ھە، خۆى گەورە دەفەر موى: ﴿وَقَرَنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾^(۲)، پاشان ئەم ئايەتەى بە دواو ھىنا ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾^(۳). ھەر ھەموو ئەم ئايەتانە قەسە كەردنە لەگەڵ ژنانى پەيامبەر ﷺ.

دوو ھەم: خۆى گەورە لە باتى نونى ژنانە ميمى جەمعى ھىنا، چونكە ئەو ژنانە پەيامبەرى خواشيان لەگەڵدا بەشدار دەبيت (ئاخر ئەو گەورەى ئەھل و بەيتە)، ھەر وەك خۆى پەرورەدگار لەبارەى خىزانەكەى ئىبراھىمەو دەفەر موى: ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ {ھود: ۷۳}.

(۱) لە زمانى ھەر ھەيدا كۆى نىز بە (م) ميمى جەم ئەبى و جەمعى مى بە (ن) نونى ژنانە .. ئەبى. جا خۆى پەرورەدگار قەسە لەگەڵ ئافەرەتانى پەيامبەر ﷺ دەكات كەچى دەفەر موى: ﴿لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ﴾ نەيفەرمووه (عَنْكَنْ)، لە كاتى كەدا پاش و پيش و تەنانەت خۆى ئايەتەكەش قەسە كەردنە لەگەڵ ژنەكانى پەيامبەر ﷺ. ھۆكارەكەشى ئىستە نووسەر پرونى دەكاتەو ھە. (وەرگير)

(۲) واتە: (ولە مالاكانى خۆتاندا بىننەو ھە..).

(۳) واتە: (ويەركەنەو لەو ھى كە دەخۆيندريت لە مالاكانتەندا..).

واته: (فريشته كان فهرموويان: نه تو سهرت له فهرمانی خوا سوږده ميټي، په حمهت و بهره كه تي زوري خواتان له سهر بي نه ي ټال و بهيتي ئيبراهيم، بهراستي خوا سوپاسكراوي چاكه فراوانه).

ده فهرموي: ﴿عَلَيْكُمْ﴾ له كاتيكا نه وان دووانن ته نها ئيبراهيم و خيژانه كه ين.

ديسانه وه خواي پايه بهرز له باره ي موساوه ده فهرموي: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ {القصص: ٢٩}.

واته: (ئينجا كاتيكا موسا ماوه دياريكراوه كه ي ته واو كرد (ماوه ي شوانيه كه) له گهل خيژانه كه ي به شهو رويشتن (له مهديه نه وه بو ميصر) له دووره وه لاي راستي كيوي طور ټاگر و روناكيه كي بيني، به خيژانه كه ي ووت: ټا ليړه دا بن، من بهراستي ټاگريك به دي ده كم، بهلكو هه واليكتان بو بينم لاي نه و ټاگره يا چلوسكيكي ټاگرتان بو بينم بهلكو خواتاني پي گهرم كه نه وه).

ده فهرموي: ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ كه چي ته نها ژنه كه ي له گهلدا بووه.

ههروه ها وته ي خيژانه كه ي عهزيز: (سزاي نيبه نه و كه سه ي ويستبيټي خراپه له گهل خيژانه كه تدا بكات جگه له... تا كوتايي ټايه ته كه)، كه چي مه به ستي خويه تي.

كه خواي گه وړه ده فهرموي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ليړه دا ده فهرموي: ﴿عَنْكُمْ﴾ له بهر به شداربووني په يامبهر خوا ﷺ له گهل ژنه كانيدا، نه ك نه وه ي كه عهلي و فاتيمه و حه سدن و حوسه ين چوويټنه ريزي نه م ټايه ته وه. عهلي و فاتيمه و حه سدن و حوسه ين ي له ټال و

بەیتێ بە دەلیلی فەرمودە ی کراسە کە نەك بە ئایەتە کە، فەرمودە ی کراسە کە یە بەلگە یە لەسەر ئەو ی کە عەلی و فاتیمە و حەسەن و حوسەین لە ئال و بەیتی پەيامبەرن، کاتێك پەيامبەری خوا ﷺ کراسە کە ی داسەریانە و پاشان ئەمە ی خوێند: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ کردیان ی بە ئال و بەیتی خۆ ی.

سێیەم: واتای ئال و بەیتی پەيامبەر ﷺ، هەر خێزانە کان ی پەيامبەر ﷺ بە تەنها ناگریتەو، هەر عەلی و حەسەن و حوسەین و فاتیمە ش ی بەتەنها ناگریتەو، بەلکو جگە لەوانیش دەگریتەو، هەر وەك لە فەرمودە کە ی زەیدی کور ی ئەپرەمدا هاتوو، لییان پرس ی: ژنە کان ی بە ئەهل و بەیتی ئەژمێرد ی؟ وت ی: ژنە کان ی لە ئەهل و بەیتین، بەلام ئەهل و بەیتە کە ی ئەوانەن کە خێر و صەدەقە یان لەسەر حەرام کرابوو، ئەوانیش بریتین لە (ئالی عەلی و ئالی جەعفەر و ئالی عەقیل و ئالی عەبباس)، وت ی: هەموو ئەمانە صەدەقە یان لەسەر حەرام بوو؟ وت ی: بەل ی). کەواتە مەفهومی ئەهل و بەیتی پەيامبەر ﷺ بۆ ئەو زياتریش فراوان بوو یەو.

جا ئەهل و بەیت، بە بەلگە ی ئایەتە کە خێزانە کان ی دەگریتەو. عەلی و فاتیمە و حەسەن و حوسەینیش بە بەلگە ی فەرمودە ی پۆشاکە کە و فەرمودە کە ی زەیدی کور ی ئەپرەم، دەیانگریتەو.

هەر وەها ئالی عەبباس ی کور ی عەبدولموتەلیب و ئالی عەقیلی کور ی ئەبو تالب و ئالی جەعفەری کور ی ئەبو تالبیش دەگریتەو بە فەرمودە کە ی زەیدی کور ی ئەپرەم.

هه موو ئا ئەمانە ئەهل و بەيتى پەيامبەرن ﷺ، بەلكو هه موو بەنى هاشم له ئەهل و بەيتى پەيامبەرن ﷺ، كه هه موو ئەوانەن وا صەدە قەيان لەسەر قەدەغە كراوه.

به بەلگهى فرموده كەى عبدولموتەلىبى كورپى رەبىعەى كورپى حارسى كورپى عبدولموتەلىب، ئەلئى: رەبىعەى كورپى حارس و عەبباسى كورپى عبدولموتەلىب دانىشتن و وتیان: بەخوا ئەگەر ئەم دوو مندالەمان (بە من^(۱) و فەزلى كورپى عەبباسیان ووت) بناردایە بۆلای پەيامبەر ﷺ و قسەیان لەگەڵ بکردایە، بەلكو هەردووکیانی بکردایە بە بەرپرسی ئەم خیر و صەدەقانه، ئەوەیان كه لەسەربوو ئەنجامیان دەدا و لەوەش بەر خەلك دەكەوى شتێك بەر ئەمانیش دەكەوت، ئەلئى: ئەوان لەم قسەو باسانەدا بوون عەلى كورپى ئەبو تالب هات و لایان وەستا، ئەوانیش باسەكەیان پى ووت، عەلى وتى: كارى وا مەكەن، بەخوا بۆتان ناكات، رەبىعە چوو بە گژیدا و وتى: سویند بەخوا بۆیە وا ئەلئى حەسودیمان پى ئەبەى، دە بەخوا تۆ بویته زاواى پەيامبەرى خوا ﷺ ئیمە حەسودیمان پى نەبردیت.

عەلى وتى: بیان نیرن، ئەوان رۆیشتن و عەلى بۆخۆى پالكەوت.

ئەلئى: هەركە پەيامبەرى خوا ﷺ نوێژى نیوەرۆى تەواو كرد خیرا رۆیشتن بۆ هۆدەكەى، ئەلئى: لەوى دانىشتن تا هات، كه هات كردیە گویمانه و فرمووى: ئەو كەین و بەینەتان لەچیه، چیتان بە دەستەوهیه، پاشان رۆیشتە ژۆره وه و ئیمەش لە دواى، جا ئەو رۆژه لە لای زەینەبى كچى جەحشدا بوو، ئەلئى:

(۱) بیژەرى: (بە من...) عبدولموتەلىبى كورپى رەبىعەیه، گوتراویشە: ناوى موتەللیبە. ماناكەشى: یانى هەر يەك له رەبىعە و عەبباس كورەكانى خۆیان: (عبدولموتەلىب و فەزلى) یان نارد بۆلای پەيامبەر ﷺ بۆ ئەوى داواى ئیشیکى لیبکەن و ببیتە یارمەتى دەر بۆ ژن هێنانیان.

ھەردوو كىمان چاۋەرپىيى يەكترمان دەكرد قسە بکەين، تا ئەۋەبوو يەككىمان ھاتە گۆ و وتى: ئەي پەيامبەرى خوا ﷺ تۆ چاكتىنى خەلكى ولە ھەموو كەس باشتى سىلەي رەحم دەگەينى، ئەۋەتا كاتى ژنەينانمان ھاتوۋە، بەلكو بمانكەي بە بەرپرس بەسەر ھەندىك لەم خىر و سەدەقەنەۋە، ئەۋەي خەلكى دەيكا ئىمەيش دەيكەين و لەۋەي بەريان دەكەۋى ئىمەش بەرمان دەكەۋى، ئەللى: بى دەنگ بوو و زۆرى پى چوو ھەر ھىچى نەفەرموو تا ويستمان قسەي لەگەلدا بکەينەۋە، ئەللى: بەلام زەينەب لە پشت پەردەكەۋە ئاماژەي بو كىردىن كە دووبارە لىي مەپرسن، ئەللى: دواى فەرموۋى: (خىر و سەدەقە بو ئالى موحەممەد نىيە، ئەمە چلكى دەستى خەلكە)^(۱).

چوارەم: ئايەتەكە ئەۋەي تىدا نىيە كە خۋاي گەۋرە پىسى و تاۋانى لى دوور خستبىتنەۋە، چونكە ئەم ويستە (ارادە) يە ئىرادەيەكى شەرىعيە، ئىرادەي خۆشەويستىيە، نەك ئىرادەي قەدەرى. يانى: خوا پىي خۆشە لە پىسى و خراپى دوورتان خاتەۋە، جا بىگومان خۋاي پەروەردگار پىسى و خراپى لە فاتىمە و عەلى و ھەسەن و ھوسەين و لە خىزانەكانى پەيامبەر ﷺ و ھەروەھا لە خانەۋادەي عەقىل و خانەۋادەي جەعفەر و خانەۋادەي عەبباسىش دوور خستۋتەۋە.

بەلام ويستەكە ويستى شەرىعيە، ھەر بۆيە لە خودى ئەۋ فەرمودەيەدا ھاتوۋە كە پەيامبەرى خوا ﷺ بە پۆشاكەكەي دايپۆشئون و فەرمويەتى: «اللهم هؤلاء أهل بيتي، اللهم اذهب عنهم الرجس»، (پەروەردگار ئەمانە ئەھل و بەيتى منن، پەروەردگار پىسى و خراپيان لى دوور بخەرەۋە)^(۲).

(۱) (أخرجه مسلم): كتاب الزكاة، ترك استعمال آل النبي ﷺ على الصدقة برقم (۱۰۷۲).

(۲) (رواه الترمذي): كتاب المناقب، باب مناقب أهل بيت النبي ﷺ رقم (۳۷۸۷).

باشه نه گهر خوا ﷺ پيسى و خراپى لى دور خستونه ته وه، ئيتير بوجى په يامبهري خوا ﷺ دعاى ليدور خستنه وهى پيسان بؤ ده كات؟^(١).

دوعا كهى په يامبهريش ﷺ به لگهيه له سر ته وهى كهوا ئيراده كه ئيرادهيه كى شهرعيه ههروهك خواى په نهانزان ده فرموى: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾^(٢) وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ يَمْلَأُوا مَبْلًا عَظِيمًا^(٣) يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨-٢٦﴾. واته: (خوا دهيه ويټ بوتان رڼ بكا ته وه و رينمو ويټان بكا بؤ رپوشوينى تهو خواناسانهى كه له پيش ئيوه وه بوون و ليتان خوش ببيت وه خوا دهيه ويټ ليتان ببوريت، به لام تهوانهى كه شوين ثاره زوه كاني خويان كه وتوون ده يانه وي لاتان بدن به لادانيكى گهوره * وخوا دهيه ويټ ئهركتان له سر سوك بكا چونكه ئاده مى به لاواز دروست كراوه).

هممو ته م ويستانهى خواى گهوره باسى ده كات هممو وي وىستى شهرعين، به لى خوا ﷺ دهيه وي ئهركه كان له سر هممو وان سوك بكا و خوا ﷺ دهيه وي له هممو خه لك خوش ببيت، به لام ثايا له هممو خه لك خوش بووه؟ خه لكى باوه ردار و بى باوه ريان تيدايه، خوا ﷺ له هممو خه لك خوش نه بووه، ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ مُؤْمِنًا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(٤). واته: (خوا تهو زاتهيه كه ئيوه دروست كرده وه، ئينجا هه نديكتان بى باوه و هه نديكى ترسان باوه ردارن وه خوايه بينيايه به هه شتيك نه نجامى ده دن).

(١) تنانته له لاي شيعه دوازه نيمامى دا، هه دوازه نيمامه كه و فاتيمه شيان له گه لدا بى به پاكي دروست كراون [له وهش زياتر وهك له هه ديسه صه حيحه نا صه حيحه كانياندا هاتووه: خه لك هممو منالى زينان (اولاد البغايا) تنها شيعه كهى خومان نبيت].

پينځه م: خواي پاك و بى گهر د، دهيه ویت پيسی له هه موو كه سيك و له هه موو نيمانداريك دوور خاته وه.

بويه ده بينی په پامبهړی خوا ﷺ فرمان ده کاته موسلمان كه نه گهر ويستی نويز بکات با خوی له شوينی پيس به دوور بگريت، خواي پاك و بى گهر د ده فرموی: ﴿وَيَاكَ فَطَهْرٌ﴾ {المدر: ۴}. واته: (و پوشاکت پاك و خاوين بکه وه). هه روه ها فرمانی کردوه به ده ست نويز گرتن، هه روه ها فرمانی کردوه به خوشوردن له کاتی له شگرانی دا^(۱).

شه شه م: پاک کردنه وه تاييدت نييه به عدلی و فاتي مه و حه سدن و حه سدن و حوسه ين ره زای خوايان ليبي، به لکو بو جگه له وانيشه، هه وره ك خواي په وره دگار ده فرموی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ {النبه: ۱۰۳}. واته: (له مال و دارايان صه ده قه و زه کاتيک وهر بگره و به هوپه وه پاکيان ده که يته وه له گونا ه و تاوان و دليان و ره وشتيان پوخت و خاوين ده که يت به و مال به خشينه، هه روه ها دوعای خيريان بو بکه به پراستی دوعای تو نارامی و دلخوشيه بو نه وان و خوا هه ميشه بيسه ري زانايه).

هه روه ها ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّهُ مَأْيُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ {الماله: ۶}. واته: (نهی

(۱) هه روه کو له فرموده صه حيحه کاند ا هاتوه ناماژه بو نه مه ده کهن، پروانه کتيبه فيقهيه کان، به شه کانی (طهارة).

ئەوانەى باوەرتان ھىناو، ئەگەر ھەستان بۆ نوێژکردن ئەو دەم و چاوتان بشۆن ئىنجا دەستەكانتان تا ئانىشەكەكانتان پاشان دەستى تەر بەھىنە سەرتاندا و پىكانتان بشۆن تا ھەردوو قولى پىتان و ئەگەر لەش گران بوون ئەوا خۆتان خاوتن بکەنەو و خۆتان بشۆن و ئەگەر نەخۆش بوون يان لەسەفەردا بوون يان كەسىكتان ھاتەو لەسەر ئا و يان لەگەل خىزانەكانتاندا جووت بوون و ئاوتان دەست نەكەوت ئەوا بە خۆلىكى پاك تەيەموم بکەن ئەو خۆلە بەھىن بە روخسارو دەستاندا، خوا نايەوى تووشى ھىچ تەنگى و نارەحەتەكتان بکات بەلكو ئەيەوى پاكتان بکاتەو دەيەويت نىعمەت و چاكەى خۆى تەواو بکات بەسەرتانەو، بۆ ئەوەى شوكرانە بژير بن).

ھەرەھا خواى گەرە دەفەرموى: ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ اللَّعَاسُ أَمْنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهَبَ عَنْكُمُ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾

{الأنفال: ١١}

واتە: (بىرکەنەو کاتىك خوا وەنەوزى بەسەرتاندا ھىنا (بۆ ئەوەى ترس و بىمتان لەدل نەھىلى و بىيتە) دلىايى بۆتان لەلایەن پەرورەدگارەو و بارانىكىشى لە ئاسمانەو بۆ باراندن تا پاكتان بکاتەو پىي وپىسى شەيتانتان لى دوور بخاتەو و دلەكانتان دامەزراو و توند پەيوەست بکات پىکەو و بەو بارانە پىكانتان دامەزراو و جىگىر بکات).

جا ھەموو ئەوان کە (سى سەد و دە و قسور دەبن) - لەسەر قىياس و مەزھەبى ئەوان بى- ئەمانىش وەك ئەوان مەعصومن، چونکە خوا جل جلالە دەفەرموى: ﴿لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهَبَ عَنْكُمُ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ (تا پاكتان بکاتەو پىي و پىسى شەيتانتان لى دوور بخاتەو).

هەوتەم: پاك بوونەوه له پیسی مانای ئەوه ناگەیه نیت که ئەوان خەلیفەى دوای پەيامبەر ﷺ، ئیمە دلتیاین خوای گەوره عەلى پاك کردۆتەوه له پیسی بۆیه بووه بە (مەولای) برۆاداران، هەروەها حەسەن و حوسەین و فاتیمەش بە هەمان شیۆه، هەروەها خێزانەکانی پەيامبەریش ﷺ و خوا جل جلاله ناوی ناوان دایکانی ئیمانداران: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ {الأحزاب: ٦}. واتە: (پەيامبەر ﷺ) پێشترە بە برۆاداران له خودی خوێان، خێزانەکانیشی دایکی برۆاداران و خزمایش له قورئانی خوادا بۆ یەكتری له پێشترن (میرات له یەكتر بگرن)، له ئیمانداران و کۆچبەرەکان، مەگەر خۆتان چاکەیهك به دوست و ناشنا و خۆشه‌یستانتان بکەن، ئەو بریاره له قورئاندا -یا له لوح المحفوزدا- نووسراوه.

بە هەمان شیۆه هاوێڵانی پەيامبەر ﷺ، ئەوانیش هەر هەموویان خودا له پیسی به دووری گرتوون به بەلگه‌ی ئەو نایه‌تانه‌ی که پێشتر باسمان کرد^(١) ئەوانیش دەبنه مەولای موسلمانان، دوای ئەوه‌ش پاکبونه‌وه له پیسی (مەعصومیه‌ت) ناگەیه‌نی، چ جایی ئیمامه‌ت.

به نيسبت نایه‌تی موباهه‌له‌وه که ئەفەرموی: ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقُلْ نَسَاؤُنَا وَابْنَاءُ كُرْ وَنِسَاءُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ ثُمَّ تَبْتَلِ فَتَنْجَعَلْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ {آل عمران: ٦١}.

ئەمه بەلگه‌یه‌ له‌سه‌ر فەزڵ و پله‌وپایه‌یان و هیچ پەيوه‌ندیه‌کی به ئیمامه‌ته‌وه نیه‌ نه له نزیک و نه له دوروه‌وه.

(١) انظر: تفصيل الرد على هذه الشبهة في: (مختصر التحفة الاثني عشرية) ص ١٤٩.

باسى سىيەم

ئايەتى وىلايەت

بريتيه لهو فەرمايشتهى پەرورەدگار: ﴿ إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾ {المنة: ۵۵}. واتە: (يىڭومان دۆست و پىشتىوانى ئىيە تەنھا خوا و پەيامبەرەكەبى و برۋاداران، ئەوانەى كە نوپۆزەكانيان بە رېك و پېكى بەرپا دەكەن و زەكات ئەدەن و بەردەوام مەكەچى فەرمانى خوان).

لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا باسى فەرمودەيەك دەكەن لە عەلىيەو كە نوپۆزى كەردووە ولە ركوعدا بوو، جا هەژارېك هاتوو و داواى خىرى لىكەردو، گوتراوېشە: داواى زەكاتى لىكەردو، عەلىش دەستى درېژ كەردو و موستىلەيەكى لە دەستدا بوو، هەژارەكە موستىلەكەى بردوو، بۆيە خواى گەورە ئەم ئايەتەى نازلكەردە خوارەو ﴿ إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾ ئەوان ئەلېن: كەس لە ركوعدا زەكاتى نەداو جگە لە عەلى نەبى بۆيە عەلى وەلىيە و كەواتە ئەو خەلىفەيە.

بەرپەرچ دانەوى ئەمە لە چەند رويەكەو:

يەكەم: ئەم چىرۆكە سەنەدىكى صەحىحى نىيە و لە عەلىيەو ﷺ ئىسپات نەبوو كە موستىلەيەكى بەخشىبى لە ركوعدا، ئەوان دەيانەوى مەدحى عەلى ﷺ بىكەن بەلام نازان زەمى دەكەن، ئەگەر چى عەلى ﷺ پىويستى بە مەدحىك نىيە كە سابت نەبوو، ئەوئەى بۆ بەسە كە خواى گەورە و پەيامبەرى خوا ﷺ مەدحى كەردوون، خواى پاك و بى پەلە دەفەرموى: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ ①

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿۱﴾. واتە: (بەراستى برپاداران سەرکەوتوو و سەرفراز بوون، ئەوانەى كە لە نوێژەكانیاندا خاشە و گەردن كەچن بۆ خوا).

هەروەها پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (بە راستى لە نوێژدا مەرۆڤ مەشغەلەتى ھەيە)^(۱).

ئەى چۆن رازى بىيەن بۆ يەككى وەك عەلى كە لە گەورە و ئىمامى خاشەانە لە كاتى نوێژكردندا خێر بكات، ئەى نەيدەتوانى چاوەرى بكات تا نوێژەكەى تەواو بكات؟ بىگومان دەيتوانى ئەو بكات، دواى ئەو ھەش ئەبى مەرۆڤ ھەرچەندى لە توانادايە ھەول بەدات لە نوێژدا خاشە و گەردن كەچ بۆ خوا و شتانىكى ئاواھا دوا بھات بۆ دواى نوێژ.

دووھم: ئەصل لە زەكاتدا ئەو ھەيە كە كابراى زەكاتدەر دەستپىشخەرى بكات بۆ دەرکردنى زەكاتى مائەكەى، نەك ئەو ھەي چاوەرى بكات تا داواكەر دى، جا كامەيان باشترە ئەو ھەي كە كابرا پەلە بكات لە زەكاتدانەكە، يان لە مالى خۆى دابنىشيت و چاوەرى بكات بزانى كەى لە دەرگاى دەدرى ئەو كاتە زەكاتەكەى بەدات؟ بىگومان يەكەمیان باشترە.

سێھەم: عەلى ﷺ لەسەردەمى پەيامبەرى خوادا ﷺ پياويكى ھەژار و نەدار بوو، ئەو تا دەبىنى مارەيەكەى فاتىمە -پەزاي خواى لىبى-، بەھۆى نەداربوو مارەيەكەى پارە نەبوو، بەلكو برىتى بوو لە تەنھا قەلغانىك،

(۱) واتە: مەرۆڤ مەشغول و سەرقالى زىكر و دوعا و قورئان خوێندن و تەسبيحات و موناجاتى خوايە، مەشغەلەتيك كە لە ھەموو كارىكى دەكاتمە و دەبىرپيت.

(۱) واتە: (بەربا کردنی نوێژ) (جوان بە جیهێنانی) (بە پێک و پێکی بەجیهێنانی). (وەرگێتی)

(۲) بەلام ئەمەیان واتە: کردنی نوێژ. ئەمەش دوو واتای دوور لە یەکن و جیاوازن، خوای گەورە جل جلالە کاتێک فرمان دەکات بە نوێژ لە هەر هەموو قورئاندا ووشەی اقامە (بەرباکردن و بەربێکی بەجیهێنان) بەکار دێنێ تەنانەت لە تەنها شوێنیکیشدا وشی (أداء) بەکار نەهێناوە بۆ نوێژکردن، چونکە نوێژ بۆ نامانجیک فەرز کراوە لە (ئەدائ) دا بەدەست نایە بەلکو لە بەجی هێناندا بە دەست دێ، هەر چۆن لاشەی بێ پۆج بێ سوده بەهەمان شێوە نوێژی بێ خشوع بێ سوده، جا نوێژتیک مەوێ دەگۆڕی کە خشوعی تێدا بیّت و لە واتای وشەکان بگا و ملکهچی خوا بێ تیایدا، ئەمە نابینی لە پەرۆانی هەینی و پەرۆانی تریش مەزگوتەکان جەمی دێ لە نوێژکەران، بەلام حاکمان هەر وەک خۆیەتی، پەوشتی خۆمان، ماکمان، مندالمان، بازارپەمان، ئاکار و کردار و پەفتارمان، دەزانێ ئەو خەلکە نوێژ بە خشوعەو ئەکەن یان نا، لە تەراویحی ئەم سالددا دواي سەلامدانەوێ نوێژ پیاویک دەمی هێنایە نزیک گوێمەو و پیتی وتم -کە ئەو خەلکە زۆرە یەینی: ماشاء الله ئەم هەموو خەلکە نوێژ دەکات بەس بۆ لە کرپن و فرۆشتندا قۆل پیاو ئەبەن، منیش وتم: خالۆ گیان ئەم خەلکە هێشتا لە کرپن و فرۆشتندان، نەهاتوون بۆ مەزگوت، ئەوێ کە ئەیبینی لاشەیانە ئەکە روح

ئەنجامى بەدى كە پەيامبەرى خوا ﷺ بەجىي ھىناوە)، يانى: بە تەواوى لە خاوينىدا، لە بە جىيەنناندا، لە كړنوشدا، لە سوژدەدا، لە خشوعدا، لە وىردەكاندا، لە قورئان خویندندا، ئا ئەمەيە ئىقامەى نوێژ (اقامة الصلاة).

كەواتە ھۆكارى باسكردنى ركوع چىيە لە دواى باسكردنى ئىقامەى نوێژ؟

بىگومان مەبەست پىي ركوعىكى ترە.

مەبەست ملكەچىيە بۆ خواى بەرز و پىروۆز.

ھەروەك پەرورەدگارى بەرز و مەزن لە بارەى داوودەوہ -عليه السلام- دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ دَاوُدُ إِنَّمَا فَنَنَّهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ {ص: ٢٤}. واتە: (داوود زانى كە تەنھا ئىمە تاقىمان كردۆتەوہ بۆيە داواى لىبوردىنى كرد لە پەرورەدگارى كەوت بە پروودا بە سوژدەى بردنەوہ و تۆبەى كرد).

و دليان، ھىشتا لە مزگەوتەكەش بىريان لای مامەلە و ئەم لاو ئەولايە.. «إلا ما رحم ربي نسأل الله العافية» بەلكو تەنانت خەلكانىك باسكىيان بۆ گىرپامەوہ كە كاپرا دەناسن، پۆيشتوہ = بەغداد لە مزگەوت نوێژى كردووە، عەگال بەسەرىكەش ھاتووە و نوێژى كردووە، گوێى لە كابراى عەگال بەسەر دەبى ئەلئى: الحمد لله رب العالمين... ئەمىش بەخۆى ئەلئى: ئەمرە ئەزانى ئەمىش نوێژ وە كوردیەوہ ئەكا. ئەم كابرايە پىش سىي بوو چەند ساللە واى زانىووە الحمد لله... كوردیە ئەك عەرەبى. ھەروەھا پىاوێك ھەبوو لە ئاوايى (خۆم پىاوہ كە دەناسم و خۆمى خۆمە ئىستا وەفاتى كردووە و خوا لىي خۆش بى)، كاتىك نوێژى كردووە عادەتى وا بوو ھەندىك دوعاى كردووە بە عەرەبى، بۆيە خەلكە كە پىيان ئەووت: فلان كەس نوێژ بە عەرەبىوہ ئەكا. (وايان زانىووە نوێژ كوردیە). دەى كەسىك لە واتاكان نەگات چۆن بگۆرێت، داواكارم لە خواى گەورە ھەموومان بگىرێتەوہ بۆ سەر ئەو راستە شەقامەى ئەو پىي پازىە. آمىن (وەرگىي)

که چی خوئی داود چوو سوژده، به لام ناوی (ړکوعی) لينا وهک ثاماره يهک
بو ملکه چی و زه لیلی له بو پروهردگار.

هروه ها خوی مه زن ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ﴾ {المرسلات: ٤٨}.
واته: (و نه گهر پييان بگوتري ړکروش بهرن و ملکه چ بن، ړکروش نابهن و ملکه چ
نابن). نه مهش يانی: ملکه چ بن و ته سلیمی فهرمانی خوی بهرز و مه زن بن.

هروه ها له باره ی مهربه ميشه وه ده فهرموئ: ﴿يَمْرِيُمْ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجِدِي
وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ {آل عمران: ٤٣}. واته: (ته ی مهربم فهرمانبهري پروهردگار
بکه و شوژده و ړکروش بهره له گهل ته وانه ی که ړکروش ده بن)، يانی: ته ی
مهربم ملکه چ و خاشع به بو فهرمانی خوا جل جلاله، جا مهربم ليبرا بو بو
خواپه رستی و لهو که سانه يه که نویژی جه ماعه تی له سهر واجب نییه. جا
مه بهستی خوی گه وړه له م نایه ته دا نه وه نییه که باشتر وایه مروؤ له کاتی
ړکروشدا زه کات بدات.

شه شه م: هوکاری دابه زینی نه م نایه ته، نه وه يه، که کاتیک به نی قه نوقاع
په یانه که ی نیوان خویان و په یامبهري خویان ﷺ شکاند، رویشن بولای عوباده ی
کورې صامت و ویستیان بیخن له گهل خویندا، به لام نه و ویلی کردن و دژایه تی
کردن و دوستایه تی خوا و په یامبهري کرد ﷺ، نه وه بوو خوی پروهردگار نه م
نایه ته ی دابه زانده خواره وه: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ ^(١) {المائدة: ٥٥}. يانی: حالیان نه وه يه که له هه مو ئیش و کار و

بارىكىاندا ملكەچى خواى گەورەن، بۆيە دەبينى خوا ﷺ لە سەرەتاي ئەو نايەتەنەو دەفەر موى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ {المائدة: ٥١}. واتە: (ئەى ئەوانەى باوەرپەتان هەيئەتە جۆلەكە و گاور مەكەن دۆست و پشتیوانى خۆتان ئەوانە هەندىكيان دۆستى يەكترن، جا ئەوەتان لەوان بکاتە دۆست و پشتیوان ئەوا بەراستى ئەويش لەوانە، بێگومان خوا پێنمووى گەلى ستەمكاران ناکات).

مەبەست پێى: عەبدوللای كورپى ئوبەى كورپى سەلۇل، چونكە ئەو دۆست و پشتیوانى بەنى قەينوقاع بوو، كاتىكيش ناكۆكى كەوتە نێوانيان و پەيامبەرى خواوە ﷺ، چوو پشتگیری كردن و دۆستايەتى بۆ دەربەرىن و لەگەڵياندا پراوەستا، تەنانت چوو لە پەيامبەرى خوا ﷺ تەكايان بۆ بکات، بەلام عوبادەى كورپى صامت تەبەپرای لێكردن، بۆيە خواى بەرز و مەزن ئەم نايەتەى ناردە خوارەو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، نێتر خواى گەورە دوا بەدواى ئەو بەسى سىفاتی ئيمانداران دەكات كە عوبادەى كورپى صامت و شـووتنكەوتوانىتى ﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكِرُونَ﴾. جا ئەم نايەتە لەسەر عوبادەى كورپى صامت ﷺ دابەزى.

هەوتەم: بێگومان هەموو كەسێك دەتوانى شتى وا بلىت. بۆ نمونە خۆشەويستانى موعاويە دەلێن لەسەر موعاويە دابەزىو و پاشان هەديسێكى هەلبەستراوى بۆ دێنن، هەروەكو غەيرە ئەوان هەستاون بە هەينانى فەرموەدەيەكى هەلبەستراو لەسەر عەلى. بە هەمان شێوە خۆشەويستانى عوسمانيش هەلدەستن و ئەلێن: لەسەر عوسمان دابەزىو و پاشان فەرموەدەيەكى هەلبەستراوى بۆ دێنن.

هه شتم: گريمان له سهر عهلى ﷺ دابهزيوه، خو هيچ واتايه كي تيدا نيهه بو
 نهوهي كه خهليفه پيامبر بى ﷺ، بهلكو تهنيا نهوهي تيدا دهخوينهوه كه
 پيوسته عهلى كورې نهبو تالبمان خوش بویت، نهى خو ئيمه خوشيمان دهوى -
 پهزاي خواى ليبي و پازى كا -.

نويه: نايه ته كه به بيژه (لفظي) كو هاتوه، عهليش تهنيا كه سيكه، ئيمه
 نهگهرچي نه لئين دهكريت بيژهي كو له بو تاك به كار بهيئري، بهلام نسل نهويه
 كه نهگهر هاتوو كو بوو مهبهست پي كو بى مهگهر به شان (قرينه) يه كه نهبيت
 لهو نهسله لاييدات، ليژه شدا هيچ شانيكمان نيهه.

دهيه: نه لئين هم نايه ته: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكُمُونَ﴾ بو كورت هه لئينان (حصر) ه، [چونكه نامرازي (انما) ي
 پيوهيه، كه بو حصر و كورت هه لئينانه] كه وابوو خيلافه تي نهوانه پيشو به تال
 ده كاته وه كه مهبهستيان نه بويه كر و عومهر و عوسمانه، ئيمه پيشتر نهوه مان
 پوچه لكرده وه كه همه له باره عهليه وه ادابهزي بى، پاشان نهگهر گريمان كرد
 كه نه لئت (انما) بو حصره و خيلافه تي نه بويه كر و عومهر و عوسمان پوچه ل
 ده كاته وه، نهوا به هه مان شيوه - نهگهر بو حصر بيت - خيلافه تي حه سن و
 حوسهين و عهلى كورې حوسهين و موحه مدهي باقر و جه عفر و نهوانى تریش
 پوچه ل ده كاته وه !! [نهمه ش شتيكه نهوان له سهر وه تا پي په فزي ده كه نه وه
 به لام به بى وه لاميكى عه قلى ناراسته كراو].

یازدهیم: هرگز خوی پاک و بی گهر د بهوه وهسف ناکریت که نه میره
به سهر بهنده کانیه وه و پیشه وایانه، به لکو خوا جل جلاله دروستکهر و پژوی دهر
و پهروه رگارو پادشایانه، دهی که وای لیّهات واتای نایه ته که چی لی دی؟!
به هه مان شیوه له باره ی پیامبری خواوه ﷺ شتی وا ناوتری، نه سلنه
نهو لهوه گه وره تره شتی وای له باره وه بگوتری.

* * *

باسی چوارهم

فهرموده‌ی مه‌نزیه

په‌يامبه‌ری خوا ﷺ ده‌رچوو بو غه‌زای (ته‌بوك) و ئيزنی كه‌سی نه‌دا له‌گه‌لې نه‌ړوا، كه‌سیش له مه‌دینه نه‌مایه‌وه جگه له‌م شه‌ش كۆمه‌له‌یه نه‌بیټ : كۆمه‌له‌ی یه‌كه‌م: نه‌وانه‌ی په‌يامبه‌ری خوا ﷺ فهرمانی پي‌كردن به مانه‌وه. كۆمه‌له‌ی دووه‌م: عوزرداره‌كان، له نه‌خۆش و پير و په‌كه‌وته و كه‌م نه‌ندام و كويرو هه‌ژار و هاوشیوه‌كانیان.

كۆمه‌له‌ی سییه‌م: ئافره‌تان.

كۆمه‌له‌ی چواره‌م: مندالان.

كۆمه‌له‌ی پینجه‌م: به‌جیماوه سه‌رپیچی كه‌ره‌كان، نه‌وانه‌ی كه‌ سه‌رپیچی فهرمانی په‌يامبه‌ری خویان ﷺ كرد و مانه‌وه، كه بریتی بوون له: كه‌عبی كوری مالك و موراره‌ی كوری ره‌بیع و هیلالی كوری ئومه‌یه و له‌گه‌ل حه‌وتی ترده. كۆمه‌له‌ی شه‌شم: ده‌غه‌له‌كان (مونا‌فقه‌كان).

ته‌نها ئه‌م شه‌ش كۆمه‌له‌یه، جا عه‌لی رضی‌الله‌عنیه له كۆمه‌له‌ی یه‌كه‌مه له‌وانه‌ی كه په‌يامبه‌ری خوا ﷺ خوی فهرمانی پي‌كردن به دانیشن و مانه‌وه له مه‌دینه‌دا، به‌لام ده‌غه‌له‌كان ده‌ستیان كرده قسه‌كردن و وتیان: كه به عه‌لی ووتویه‌تی له

مەدینە بۆنەوێ هەتمەن رقی لە عەلى بوو^(١)، ئەم قسەیه گەیشته عەلى ﷺ، ئەو بوو کەوتە شوێن پەيامبەرى خوا ﷺ و لە رىوايه تىكى تردا: بە دەم گریانەو^(٢) هاتو و وتى: ئەى پەيامبەرى خوا لە نێو ژن و منال بە جێم دىلى؟!

پەيامبەرى خواش ﷺ دلى خۆش کرد و فەرمووی: (بۆ رازی نابیت تۆ بۆ من وەك هارون بیت بۆ موسا؟ بەلام ئەواندە هەیه پەيامبەر دوای من نییه)^(٣).

ئەلێن: کە دەفەرموێ: (بۆ رازی نابیت، تۆ بۆ من وەك هارون بیت بۆ موسا) بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە عەلى خەلیفەیهى دوای پەيامبەر ﷺ، چونکە دوای ئەوێ موسا دەرچوو بۆ لىقاي پەرورەدگارى هارون بوو بە جێنشین، کەواتە عەلى جێنشینی دوای پەيامبەرى خوايه ﷺ.

ئەمەش قسەیه کى ناراستە لە چەند رۆیه کەوێ:

یە کەم: هارون جێى موسای نەگرتۆتەو، بەلکو مەشهورە کە هارون -علیه السلام- سالتیک پێش موسا وەفاتى کردو^(٤).

دووەم: کاتیک موسا رۆیشته بۆ لىقاي پەرورەدگارى، هارون لە شاردای مایهوه، سەرباز و سوپاشى هەموو لە لا بوو، موسا خۆى لە گەڵ هەندى پیاویدا

(١) (مختصر تاريخ ابن عساکر) (٣٤٧/١٧).

(٢) (مختصر تاريخ ابن عساکر) (٣٤٥/١٧).

(٣) (صحيح البخاري)، کتاب فضائل الصحابة، باب مناقب علي حديث (٣٧٠٦). (صحيح مسلم)، کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي حديث (٢٤٠٤). دون أن تذكر تفاصيل القصة عندهما.

(٤) (تاريخ الطبري) (٣٠٤/١). (البدایة والنهاية) (٢٩٧/١).

چوو بۆ ليقاي پەروەردگاري، بەلام عەلي له مەدينەدا کەسێ له گەل نەمايهوه جگه له سەرپيچي کەران و ئەوانەي خودي پەيامبەري خوا ﷺ خۆي فەرمانی پيکردن به مانەوه، کەوابوو دوو حالهتي جياوازه.

سييه م: پەيامبەري خوا ﷺ تەنها دلي عەلي ﷺ داوه تەوه و خوش کردوه، چونکە عەلي هاتوه سکاڵا دەکا، جا ئەگەر عەلي ﷺ نەهاتايه بۆلای پيغەمبەري خوا ﷺ ئەويش ئەو قسەيهي نەدەکرد، بۆي ڕونکردوه کە مەسەله کە وا نيه، تۆ نابەم لەبەر ئەوه نيه حەزت ليئەکەم، ئەزانی کاتيک موسا چوو بۆ ليقاي پەروەردگاري هاروني له جيی خۆي دانا و هيچ عەيبەيه کيشي بۆ هارون تيا نەبوو، تۆش بەهەمان شيوه کە دەرچووم و لەجيی خۆم دامناوي هيچ عەيب و عارێکي تيدا نيه بۆت.

لەوانەيه ئەگەر غەيره عەليش ئەوهي پي بگوترايه کە بە عەلي گوترا ئەويش ئەو سکاڵايه بکردايه کە عەلي کردی دوور نەبوو پەيامبەري خوا ﷺ هەمان قسەي بۆ ئەويش بکردايه، تەنها عەليش ئەم سکاڵايه کرد و غەيره وي نەیکرد، چونکە پەيامبەري خوا ﷺ باقی واليه کانی تري له لای ژن و منداڵ بە تەنها بەجي نەدەهيشتن بەلکو دەیکردن بە جيئشين بەسەر پياوانيشهوه، ئينجا عادهتي وا نەبووه هەموو سوپاکه دەرېکات.

عەلي ﷺ کە ئەم کاره ي بيني هەستي کرد عەيبەيه بۆي، کە دەرگەلە کانیش ئەو قسانەيانە کرد، کەوتە دواي پەيامبەر ﷺ و پرسياړي ئەم بە جي هيشتنه ي ليکرد ئەويش بۆي ڕونکردوه کە ئەمە بەهۆي ڕق ليبنوونەوه نەبووه، وا نيه کە ئەو موناڤيقانە ئەيلين، هەرەکو چۆن موسا هاروني بە جي هيشتنه منيش تۆ له نيۆ خاوخيزاغدا بە جي دەيلم.

چوارەم: لەم غەزايەدا پەيامبەرى خوا ﷺ عەلى وەكو خەلیفە بەجى نەهیشت بەسەر گشت مەدینەو، بەلكو بەتایبەتى بەسەر خانەوادەكەى خۆیەو بەجى هیشت، ھەر وەك میژونوسان باسیان کردووە وەك ئیبن جەرى^(١) و ئیبن كەسى^(٢) .. و ھتر، كەوا والى سەر مەدینە لەو غەزايەدا موخەمەدى كورپى مەسلەمە بوو نەك عەلى كورپى ئەبو تالب.

پینجەم: ئاخر چۆن دەكرى ئەم هیشتنەو عەلىە ﷺ بە مەنقەبە و ریزداری تیبگەین، كە ھەركاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ لە شار دەریجى ئەوا عەلى ﷺ خەلیفەىەتى، كە چى دەبینین عەلى بە گریانەو دەكەوێتە دوای پەيامبەرى خوا ﷺ؟ ئیمە لەم واتایە تیگەیشتن بەلام عەلى ﷺ تینەگەیشت، ئەگەر بە جیھیشتنى عەلى خۆى بۆ خۆى مەنقەبە بوايە ئەوا عەلى نەدەكەوتە دوای پەيامبەر ﷺ و ئەیزانى كە ھەركات پەيامبەرى خوا ﷺ دەرچوو ئەم خلیفەى ئەو.

شەشەم: پەيامبەرى خوا ﷺ دوای عەلى خەلكى تری بەجى هیشتووە و کردووەتى بە والى، ئەو ھتا دوای غەزای تەبوك كە پەيامبەرى خوا ﷺ دەرچوو بۆ حەجى مائثاوايى عەلى ھەر لە یەمەن بوو لە مەدینە نەمایەو.

سەبارەت بەو ھى پەيامبەر ﷺ عەلى چواندە بە ھارون !

(١) (تاریخ الطبری) (٢/٣٦٨). بەلام ئەم ئەلى والى سەر مەدینە سیباعى كورپى عەرفەتە

بوو.

(٢) (البدایة والنهاية) (٥/٧).

ټه ټين: په يامبهري خوا ﷺ ټه بويه كړ و عومهرى شويهانده به له هارون گه وره تر، له غه زاي (به در) دا كاتيټك پرسى (ديله كان) هاته پيشه وه په يامبهري خوا ﷺ هات پرسى به ټه بويه كړ^(١) كړد، ټه بويه كړ وای پي باش بوو عه فو بكرين ويريتي (فديه) له كه س و كاريان وه ريگيريت، به لام عومهر ﷺ وتي بكورزين باشته، په يامبهري خوا ﷺ به ټه بويه كړى فهرموو:

(نمونهى تو وه كو نمونهى ئيبراهيم وايه كاتيټك فهرمووى ﴿ رَبِّ اِنَّهُمْ اَصْلَلْنَ كَيْدَكَ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِ فَاِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِيْ فَإِنَّكَ غَافِرٌ رَّحِيْمٌ ﴾ {ابراهيم: ٣٦}، واته: (ټه) په روه ردگارم بيگومان ټه و بتانه زور له و خه لكه يان گومړا كړدوه، جا هر كه سى له روله كانم شوينم كهوت ټه وه بيگومان له منه و هر كاميان سه رپنچى كړدم بيگومان هر تو ليښوردهى مبهه باني).

هه روه ها نمونهى تو وه كو نمونهى عيسا وايه كاتيټك فهرمووى: ﴿ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْغَزِيْرُ الْكَبِيْرُ ﴾ [المائدة: ١٨]، واته: (ټه) گهر سزايان بدهى ټه وه بيگومان بندهى خوتن، ټه گهر ليښيان خوش ببى بيگومان هر توى به ده سه لاتى كار دروست).

پاشان پرووى كړده عومهر و پيى فهرموو: (ټه) عومهر نمونهى تو ش وه كو نمونهى نوح وايه كاتيټك فهرمووى: ﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ اَلْاَرْضَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دِيَارًا ﴾ {نوح: ٢٦}، واته: (نوح) فهرمووى: ټه په روه ردگارا هيچ كه سيټك له بى پروايان له سه زهوى مه هيله).

(١) مه سه لهى چواندنې ټه بويه كړ و عومهر ره زاي خويان ليښى له لايمن په يامبه روه ﷺ، فهرموده يه كى زه عيفه، ټه ما راويښ پي كړدنيان فهرموده يه كى صه حيحه و له بوخارى دا هاتوه. (وه رگيټ)

هەروەها نمونەى تۆ وەكو نمونەى موسا وایە كاتىك فەرمووى: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ {يونس ٨٨} ^(١).

واتە: (وموسا فەرمووى: ئەى پەروەردگارمان بەراستی تۆ لە ژيانى دونیایادا ھۆکاری پازانەوه و مال و سامانى زۆرت بەخشیە فیرعەون و کۆمەڵەکەى، بۆ ئەوەى خەلك ڕینگای تۆ وێڵکەن، ئەى پەروەردگارا مال و سامانیان لەناو بەرە و تەفر و توانای بکە و دلەکانیان ڕەق و ڕەش بکە و ئیمان نەهێنن هەتا سزای سەخت و ئازاردەرى تۆ دەبینن)..

ئەوێتا پەيامبەر ﷺ ئەبویەکر دەشوبھێنێ بە ئیبراھیم و عیسا، عومەریش دەچوینێ بە نوح و موسا، ئەمانەش لە پەيامبەرە (أولو العزم) (خۆراگرە نەبەز) سەکان و باشتەین کەسەن لە دوای پەيامبەرى خوا ﷺ و پلەشیان لە ھارون بەرزترە سەلات و سەلامى خوا لەسەر ھەمویان بێت، جا بۆیە چواندنى عەلى بە ھارون لە لایەن پەيامبەرەوہ ﷺ باشتەریا گەورە تر نییە لە چواندنى ئەبویەکر و عومەر لە لایەن پەيامبەرەوہ ﷺ بە ئیبراھیم و عیسا و موسا و نوح -عليہم السلام-.

(١) أخرجه أحمد (٣٨٣/١) ورجاله ثقات الا أبا عبيدة بن عبد الله بن مسعود لم يسمع من

أبيه.

باسى يېتىجەم

ئايەتى «دَوِي الْقُرْبَى»

ئەم ئايەتە برىتىيە لەو فەرمايشتەى خۇاى بەرز و پېرۆز كە ئەفەر موى:

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَشْكُرُ عَلَيْكُمْ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ {الشورى: ۲۳}. واتە: (ئەو بەخششە ئەوہىيە كە خۇا موزدە دەدات بە بەندەكانى ئەوانەى كە باوەرپان ھېناوہ و كردهوہ چاكەكانيان كردهوہ، (ئەى موخەمەد پېيان) بلى: داواى ھېچ پاداشتىكتان لى ناكەم لەسەر ئەم بانگەوازەم مەگەر خۆشويستنى خزمایەتى وە ھەر كەس ھەر چاكەمەك بكات بۆى زياد دەكەين بە چەند بەرانبەر بەراستى خۇا لىبوردەى سوپاسگوزارە).

دەلئىن: پەيامبەرى خۇا ﷺ فەرمانى بە خەلك كردهوہ بە خۆشويستنى خزم و نزيكەكانى، تەنانت ھەندىكيان ئىجماع لەسەر ئەوہ دەھىيىتتەوہ كەوا لەسەر ئالى موخەمەد دابەزىوہ، ئەمەش راست نىيە.

فەرمودەكە بوخارى لە صحيحەكەيد^(۱) دەريھېناوہ لە رېگەى سەئىدى كورپى جوبەيرەوہ، ئەلئى: پرسیار كرا لە ئىبن عەبباس لە بارەى ئەم فەرمايشتەى

(۱) كتاب التفسير: سورة الشورى، باب المودة في القرى برقم (۴۸۱۸).

پهروه ردگار هوه: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾. منیش وتم - واته سه عیدی کوری جوبه یر - یانی: (مه گهر خوشویستنی خزمایه تی نه بیئت)^(۱).

نه وه بوو عه بدوللای کوری عه بباس ناوړی دایه وه^(۲) و وتی: (په له ت کرد، ده به خوا تیره یه ک نییه له قورپه ش ئیلا موحه ممد به خزمایه تی ده یانگاتی).

پاشان فهرمووی: مه گهر نه وه په یوه ندیه خزمایه یته یپاریزن که له نیوان من و نیوه دا هدییه.

خوا ی پهروه ردگار له باره ی په یامبره که یه وه ﷺ ده فهرمویت: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ {ص: ۸۶}. واته: ((نه ی موحه ممد) بلای: من له سهر گیاندنی نه م نایینه داوای هیچ پاداشتیک له نیوه ناکه م و من له وه که سانه ش نیم که درو هه لبه ستم و زور له خو بکه م).

ههروه ها ده فهرموی: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فُھُؤَلَّكُمْ﴾ {ص: ۴۷}. واته: نه ی موحه ممد بلای: من ههر پاداشتیکم لی داواکردوون نه وه بو خوتان بووه، پاداشتی من تنه نا له سهر خوا یه و ههر خوا ناگاداره به سهر هه موو شتی که وه).

(۱) ذکر الأنطاکي في کتابه (لماذا اخترت مذهب الشيعة؟) هذا الحديث وبتره هنا، ونسب كلام سعيد الى ابن عباس ص ۸۴.

(۲) سهرنجی برای خوتنه ر بو نه وه راده کیشم کهوا نیین عه بباس هاوه لیکي پایه برزه ده ریایه که له زانست، په یامبری خوا ﷺ دوعای بو کرده و دوعایشی گیرایه، که خوا ی گه وړه فیری ته فسر و حکمه تی بکات، به راستی دوعاکه ی گیرابوو، ههروه ها نیین عه بباس یه کیکه له خرم و نریکه کانی په یامبر ﷺ (کوری مامی په یامبره)، که چی نه م خزمایه تیه ش نه بووه ریگریک له به رده می له ته فسر کردنی ثایه ته که به شیوه یه کی راست و صواب، بهو شیوه یه ی خوا فهرمانی پیکردووه.

ھەروھە دەفەرموى: ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ {يوسف: ۱۰۴}.
 واتە: (و تۆ ئەى موھەممەد داواى ھىچ جوړە ئەجر و پاداشتىيان لى ناکەى
 لەسەر گەياندنئى ئەم قورئانە، ئەو قورئانە پەند و ئامۆزگارىيە بۆ جىھانيان).

ھەروھە دەفەرموى: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَيَّ رِبًّا سَبِيلًا﴾ {الفرقان: ۵۷}. واتە: «ئەى موھەممەد بلى: من لەسەر گەياندنئى ئەو پەيامە
 ھىچ پاداشتىيەم لە ئىوھ ناوئى، جگە لەوھى کە کەسىک پارە و مال ببەخشىت لە
 رىگای خوادا -ئەوھش ھەر پاداشت نىيە بۆ من چونکە لە بۆ خۆتانە و قازانجى
 خۆتانى تىدايە-».

قورئانىش ھىندىكى ھىندىكى ترى بەراست دەخاتەوھ و ھەرگىز ھىندىكى
 دژ بە ھىندىكى ترى نىيە.

ھەروھە خواى گەورە دەفەرموى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ {النساء: ۸۲}. واتە: (خۆ ئەگەر لە لايمەن جگە لە (الله) ھوھ بوايە، ئەوا
 بىگومان جىاوازيەكى زۆريان تىدا دەبينى).

کەواتە ھەرگىز مومکىن نىيە خواى پاىبەرەز لەم ھەموو ئايەتانەدا باسى
 ئەوھ بکات پەيامبەرى خوا ﷺ داواى پاداشتى لى نەکردوون وھ برا
 پەيامبەرەکانىشى بەھەمان شىوھ، کەچى داواى ئەم ھەمووھ ئايەتئى دى و ئەلئى:
 بەلئى داواى پاداشتىکتان لىدەکات کە برىتيە لە خۆشويستنى خزمەکانئى!!

پەيامبەرى ﷺ ھەرگىز داۋاى پاداشت ناكات، ئىتر چۆن بانگەشەى ئەو دەكەن كە پەيامبەرى ﷺ فەرمويىتى: (من تەنھا داۋاى تاكە پاداشتىكتان لى دەكەم ئەوئىش ئەوئەىە كە خزمەكانى منتان خۆش بویت!! ھەرگىز.

پەيامبەر ﷺ داۋاى پاداشت ناكات بەلكو ھەموو پەيامبەرانى تىرىش بە ھىچ شىۋەىەك داۋاى پاداشتىان لە گەلەكانى خۆيان نەكردوھ.

ئەو نوحە بە گەلەكەى خۆى ئەفەرموى: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ { الشعراء: ۱۰۹ }^(۱).

ھود بە گەلەكەى ئەفەرموى: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

صالح بە گەلەكەى ئەفەرموى: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

لوط بە گەلەكەى ئەفەرموى: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

شوعەىب بە گەلەكەى فەرموى: ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

پەيامبەرمان ﷺ بەرپزىرتىن و باشتىنى پەيامبەرمانە، بۆىە ئەو لە پىشتەرە لەوھى داۋاى پاداشت لە گەلەكەى خۆى نەكات، ئەمەش بە راستخەرەوھى فەرمايشتى ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾.

وھ واتاى (إلا) لىرەدا يان (ھەلاۋىرىكى پەيوەستە - استثناء المتصل)ھ، يان (ھەلاۋىرىكى جيا - استثناء المنقطع)ھ، يانى بە واتاى (لكن) دىت، لىرەشدا

(۱) واتە: (من داۋاى ھىچ پاداشتىكتان لى ناكەم لەسەر ئەم بانگەوازە، پاداشتى من تەنھا لەسەر پەرورەدگارى جىھانىانە).

ئەمەيان راستە، بە بەلگەي ئەو ئايەتانهي که ئیستا باسمان کردن، ئەویش ئەو هیە که په یامبەری خوا ﷺ هەرگیز داوای پاداشت ناکا، ئا بەم شیۆهیه واتای فەرمايشته کهي خوا -سبحانه-: ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ دەبیته: بەلام له گەلما چاک بن به هۆي ئەو خزمایه تیەي به یمنانهوه، من خزم و نزیکی ئیۆهم، لیم گەڕین با بانگهوازی خۆم بکه، له په یامبەریشهوه ﷺ سابت بووه که داوای له قورەیش کردوه وازی لی بینن به لکو بانه گهوازه کهي بکا، ئەگەر سەرکهوت ئەوا ئەوانیش له گەلیان، خو ئەگەر کوژرا ئەوان له خوینی پژگاریان دەبیته.

ههروهك دیاره په یامبەری خوا ﷺ هەرگیز داوای پاداشتی نه کردوه له بۆ خزمان و نزیکانی.

ههروهها ئەگەر ئایه ته که مەبهستی پاداشت بوایه له بۆ خزمانی وی ئەوا ئەیفه رموو: (لِذِ الْقُرْبَى) یان (لِذِي الْقُرْبَى)، بەلام بلایت (في الْقُرْبَى) ئەوا صح نییه، بەلگەي ئەمەش ئەو ئایه ته وا خوای پابه رز باسی (خُمس) دهکات، ده فەرموي: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ {الانفال: ٤١}، واتە: (و بزنان بیگومان هەر چیه کتان له غه نیمهت دهستکهوت، ئەوا پینجیه کی بۆ خوا و بۆ په یامبەر و بۆ خزمانی په یامبەر ﷺ و ههتیوان و ههژاران و ریبوارانه -چوار به شه کهي تریشی بۆ تیگۆشه رانه که لهو غه زایه دا به شداریان کردوه- ئەگەر ئیۆه باوه رتان ههیه به خوا و به وهی ناردومانه ته خواره وه بۆ سەر به ندهمان له رۆژی جیاکردنه وه دا (جهنگی به در) ئەو رۆژهی که ههردوو کۆمه له که به رهنگاری یهك بوون وه خوا

بەسەر ھەموو شتێكدا دەسەڵاتدارە). دەبینى نەیفەرموو: (فِي الْقُرْبَى) بەلكو فەرموویەتى: (وَلِذِي الْقُرْبَى).

شەيخولئىسلام ئىبن تەيمىيە: ئەلێ: (ھەموو ئەو ئامۆژگاریانەى كە لە قورئاندا ھاتووە چ لە بارەى مافى خزمانى پەيامبەر ھە بى ﷺ، چ لە بارەى مافى خزمانى خەلكى تر ھە بى، لە ھەر ھەموویدا ﴿ذَوِي الْقُرْبَى﴾ بۆ بەكار ھاتووە لە ھیچ كامێكیاندا نەوتراو (فِي الْقُرْبَى) ^(١).

ھەروەھا دەلێن: شیاو نییە بۆ شانى پەيامبەرایەتى داواى پاداشت بکری كە ئەویش بریتی بێت لە خۆشویستنى خزمەكانى، ئەمە لە سىفاتی دنیا و یستانە. بەراستى ئەم گوتەى تۆمەتبارکردنى پەيامبەرى خوايە ﷺ.

سەربارى ھەموو ئەمانە، ئەم ئایەتە لە سورەتى (شورى) دا، كە مەككە، ئەى خۆ ھەسەن و ھەسەین جارى ئەسلەن ھەر دروست نەكراون، عەلێش ﷺ ھێشتا فاتیمەى نەھێناو، پەزای خوا لە ھەمویان بێت.

[سەربارى ئەو ھەموو، گریمان وایە و ئەفەرموی: بەس ئەو ھەم لێتان دەوێت نزیکەكانى منتان خۆش بوی، ئەى ھیچ بەلگەى كە تێدا نیە كەوا ئەوان خەلیفەى دوای پەيامبەرن و خىلافەتى غەیرە ئەوان بەتالە، ھەر وەك ئەوان باوەریان پێیەتى بە پشت بەستن بەم ئایەتانە و ھاوشیوێكەكانى].

* * *

باسى شەشەم

فەرمودەى سەقە لەين

فەرمودەى: «تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِ، لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَبَدًا كِتَابُ اللَّهِ وَعِثْرَتِي»^(۱). واتە: (ئەووم لە نىوانتاندا بە جى ھىشتووھ كە ئەگەر دەستى پىئوھ بگرن، دواى من ھەرگىز گومرا نابن، ئەوھش كىتابەكەى خوا و خزمە نزىكە كاغە)

ئەم فەرمودەى دەكەنە بەلگە لەسەر ئەوھى كە پىئويستە ئيمانداران دەست بگرنە عىترەى^(۲) پەيامبەرى خواوھ ﷺ، ئىنجا ئەلەين: ئەگەر ھاتوو پىئويست بوو دەست بگىرىت بەوانەوھ، ئەوا ئەوان دەبى ببنە كاربەدەست لە دواى پەيامبەرى خواوھ ﷺ و ھەر ئەوان دەبىت ببنە خەلىفەى پەيامبەرى ﷺ.

ئەمەش بە ھەمان شىئوھ لە چەند رويەكەوھ بەرپەرچ دەدرىتەوھ:

روانگەى يەكەم: فەرمودەكە لە بارەى صىحەت و جىگىر بوونىەوھ لە پەيامبەرى ﷺ قسەى لەسەرە، ئەوھى كە لە موسلما فەرمان كردنە بە دەستگرتنە كىتابى خوا و ئامۆژگارى كردن دەرھەق بە ئەھلوبيەت ھەروەك لە فەرمودەكەى

(۱) رواه الترمذي: كتاب المناقب، باب مناقب أهل البيت، حديث (۳۷۸۶). وفيه زيد الانماطي، وهو منكر الحديث، والحديث له أكثر من طريق مع اختلاف ألفاظه، ولا تخلو جميعها عن ضعف. [ولكن صححه الالباني].

(۲) ثيب الأثير: نهلى: (عِثْرَةُ الرجل: أَحْصُ أَقَارِبِهِ. وَعِثْرَةُ النَّبِيِّ ﷺ: بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلَب. وقيل: أهل بيته الأقرَبون وهم أولاده وعلي وأولاده. وقيل: عِثْرَتُهُ الْأَقْرَبُونَ وَالْأَبْعَدُونَ مِنْهُمْ). انظر النهاية في غريب الحديث. (وەرگىي).

زهیدی کورې ته پرمه له صحیحی مسلم دا پیشتړ باسماں لیوه کرد، وهسیه تی کرد به قورئان و ئینجا هانی خه لکیدا له سهر ده سترگرتن به قورئانه وه، پاشان فرمووی: (وه ته هلو بهیته کم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ته هلو بهیته کم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ته هلو بهیته کم، خواتان به یاد دینمه وه له ئاست ته هلو بهیته کم^(۱)).

که واته ته وهی فرمان کراوه به ده ست پیوه گرتنی قورئان بووه، ته ما ته هلو بهیته پیامبه رڼا کيږي فرمانی کرده به وهی پزیزان لی بگری و نهو مافانه یان پی بدری که خوی گه وره پی به خشیون.

هروه ها له فرموده که ی جابیش سابت بووه که پیامبه ری خواصه، که له حه جی مائثاوی ووتاری داوه، فرموویته: (به راستی له نیوانتاند شتی کم به جی هیشتووه که نه گهر دهستی پیوه بگرن گومرا نابن ته ویش قورئانه^(۲)).

جا ته وه قورئانه که نه گهر مروژ دهستی پیوه بگری هه رگیز گومرا ناییت و باسی ته هلو بهیته پیامبه رڼا کيږي نه کرده.

روانگه ی دووه: عیتره کانی پیامبه رڼا کيږي کین؟ عیتره ی که سیک بریتیه له خانه واده که ی (ته هل و بهیته که ی)، عیتره ی پیامبه ریش بریتیه له هه موو ته وانه ی که زه کاتیان له سهر قه دهغه کراوه، ته وانه ش بریتین له: نه وه کانی هاشم، و تراویشه: نه وه کانی عه بدولموته لیبی کورې مه نافیش ده گریته وه.

با ئیستا ته ماشایه ک بکه یین بزاین کی له پیشتړ به ده سترگرتن به وانه وه؟

(۱) صحیح مسلم: کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علی، (۲۴۰۸).

(۲) (صحیح مسلم): کتاب الحج، باب حجة النبی، حدیث (۱۲۱۸)

سوننه يان شيعه؟

شيعه ئەسلەن ڤچه و سەنەديان بۆ پەيامبەرى خوا ﷺ نىيە، خۆشيان دان بەمەدا دەننن كە له گىڤرانهوى كتيب و رىوايه تەكانياندا سەنەديان نىيە، تەنها چەند كتيبيك بووه بينويانەتەوه، ئيتەر وتويانە: لىئوى رىوايهت بكنە هەموى راستن^(۱).

سەبارەت بە سەنەدەكانيان: هەروەكو (حورالحاملى) و هى تريس له پيشەوايانى شيعه وتويانە ئەسلەن لەلاى شيعه سەنەد هەر نىيە و پشتيشى پى نابهستن^(۲).

كەوابوو ئيتەر بۆچى ئەوانەى كە له كتيبەكانى خوياندا رىوايهتى دەكەن ئەلن ئەمە له عيتەرى پەيامبەرەوه ﷺ سابت بووه [كە سەنەد نەبوو بە چ ئيسپات بوو]؟ بىگومان ئىمە شوينكەوتوى راستەقينهى عيتەرى پەيامبەرىن ﷺ، كە مافەكانيان دەدەين، نە دەخەينه سەرى و نە لىي كەم

(۱) كولهينى رىوايهت دەكا له موخەمەدى كورپى حوسەينهوه كە وتويهتى: پرسیارم كرد له ئەبو جەعفەرى دووهم (موخەمەدى جەواد) وتم: قوربان شىخەكانمان لە ئەبو جەعفەر و ئەبو عەبدوللاوه رىوايهتيان كردوه، جا لەو رۆژگارەدا (تەقيه) زۆر توند بووه، بۆيە ناچاربون ئەو كتيبانە بشارنەوه، ئيتەر لىيانەوه رىوايهت نەكراوه، بەلام دواى مردنيان كتيبەكان گەيشتۆتە دەست ئىمە؟ فەرمووى: (لىئوى رىوايهت بكنە، ئەوه راستە). (الكافي (۵۳/۱)).

ئەبو جەعفەرى دووهم: موخەمەدى كورپى عەلى كورپى موساى كورپى جەعفەرى كورپى موخەمەد، ئەوانەشى كە هاتوون بۆ لاى قوتابيهكانى بوون، ئيتەر چۆن ئەو كتيبانە هەموو صحيح و راست دەرچوون لە كاتيكدە سەنەدەكە پچراو (منقطع)ە، بەو هەموو پچرانە زۆرەشەوه.

(۲) بڕوانە: كتيبي (خاتمة الوسائل - الفائدة التاسعة) لەویدا بەجوانى پرونى دەكاتەوه كەوا دوازدە نيامى هېچ سەنەديكيان نىيە كە لەسەر ئەساسى ئەوه رىوايهتەكان تەصحيح و [پالائە] بکړن، هەروەها مەسەلەى سەنەد شتيكى تازه داھيتراوه و بیدعهيه.

دەكەين، ھەر وەك پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت: (لە گەورە راگرتنمدا سنور مەبەزىنن وەك گاۋرەكان عىسايان لە سنورى خۆى زياتر گەورە كردهو، تەنھا بلىن: بەندە و پەيامبەرى خوا)^(١).

روانگەى سىيەم: ئىمام و زانای ھەموو عىترەت عەلى كورپى ئەبو تالبە ﷺ، دواى ئەو زانای ئومەت عەبدوللاى كورپى عەباس دىت، ئەو ئىبن عەباسەى كە ئىمامەتى ئەبو بەكر و عومەرى دەخستە پيش عەلىەوھ ﷺ، تەنانت لە خودى عەلىەوھ ﷺ سابت بوو كە وتوويەتى: «أفضل الناس بعد رسول الله أبوبكر وعمر»^(٢). واتە: (باشترىن كەس دواى پەيامبەرى خوا ﷺ ئەبو بەكر و عومەر). تەنانت لای شىعەكان لە عەلىەوھ سابت بوو و وتوويەتى: «أنا لكم وزير خير لكم منى أمير»^(٣) واتە: (ئەمن وەزىرتان بم باشترە لەوھى ئەمىرتان بم).

روانگەى چوارەم: ئەم فەرمودەى ھەر وەكو ئەو فەرمودەى پەيامبەرى خوايە ﷺ، كە دەفەرمویت: «تركت فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا أبداً كتاب الله و سنتي»^(٤)، واتە: (ئەوھم لە نىوانتاندا بە جى ھىشتوو كە ئەگەر دەستى پىوھ بگرن ھەرگىز گومرا نابن، ئەويش قورئان و سوننەتى منە). ھەر وەھا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ مِنْ بَعْدِي

(١) البخاري: كتاب أحاديث الأنبياء، باب قول الله تعالى: ﴿واذكر في الكتاب مريم﴾، حديث(٣٤٤٥).

(٢) البخاري: كتاب فضائل الصحابة، باب قول النبي لو كنت متخذاً خليلاً، حديث(٣٦٧١).

(٣) (نهج البلاغة): (ص ٩٥ - خطبة ٩٢).

(٤) (مستدرک الحاکم)(٩٣/١).

عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ»^(١)، واته: (دهست بگرن به سوننه تي من و جينشينه سهر راسه كاني دواي منهوه، به كاكيله كاتان نهو سوننه تانه بگرن). نهو تا فهرمان دهكات به گرتني به كاكيله كان.

ههروه ها ده فهرموي: «اَقْتَدُوا بِاللَّذَيْنِ مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ»^(٢)، واته: (شويني دوانه كه ي پاش من بكهون نه بويه كر و عومهر).

ههروه ها ده فهرموي: «اهْتَدُوا بِهَدْيِ عَمَّارٍ وَتَمَسَّكُوا بِعَهْدِ ابْنِ مَسْعُودٍ»^(٣)، جا ههركيز نهه فهرمايشتانه ماناي ئيمامه تي ليوه نه فامراوه، نه مه ماناي نهويه كه نهوانه له سهر رينمويي په يامبه رن ﷺ، بويه ئيمهش نه لين: ههركيزا و ههركيز عيتره ي په يامبه ر ﷺ له سهر گومرايي كو نابنه وه، به لام شوينكه وتواني عيتره تي په يامبه ر ﷺ كين؟! نه مه مان له وه و پيش روونكرده وه^(٤).

(١) (رواه أبوداود: كتاب السنة، باب لزوم السنة، حديث (٤٦٠٧). (جامع الترمذي): كتاب العلم، باب ماجاء في الأخذ بالسنة، حديث (٢٦٧٦).

(٢) (رواه الترمذي: كتاب المناقب، باب مناقب أبي بكر وعمر، حديث (٣٦٦٢). (سنن ابن ماجه): المقدمة، باب مباب فضائل أصحاب النبي ﷺ، حديث (٨٦).

(٣) (رواه الترمذي: كتاب المناقب، باب مناقب عبدالله بن مسعود، حديث (٣٨٠٥).

(٤) (بروانه: ل ٤١٩ له باسي (فهرموده ي پؤشاكه كه).

باسى ھەوتەم

فەرمودەى: «عەلى لە منە و منیش لە عەلىم»

ئەلەين: پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمويەتى: «عَلِيٍّ مِنِّي وَ أَنَا مِنْ عَلِيٍّ وَلَا يُؤَدِّي عَنِّي إِلَّا أَنَا أَوْ عَلِيٍّ»^(١)، واتە: (عەلى لە منە و منیش لە عەلىم، كەس لە باتيم پەيمان ھەلناوەشینیتهووە)^(٢) مەگەر خۆم یا عەلى). بەلگەيە لەسەر ئەوێ دوای پەيامبەر ﷺ عەلى خەلیفەيە.

وہلام :

ئەم فەرمودەيە تەوہرەكەى لەسەر ئەبو ئیسحاقى سوبەيعیە [كە يەكێكە لە ھەوالخوانەكان]، ئەم پیاوہ مودەلیسیكى^(٣) ناودارە، لە خەلکانى لاوازەوہ زۆر تەدلیس دەکات، خۆى ئەگەر بە ئاشکرا باسى لێوہ بیستن بکا فەرمودەكەى صەحیحە بەلکو لە بەرزترینى پلەکانى صەحیحە، قسە لەوہیە كە ئەگەر بە ئاشکرا باسى لێوہ بیستن نەکا ئەو ئەو کاتە فەرمودەكەى وەرناگیرى.

(١) شرط الأول من الحديث أخرجه البخاري بلفظ: (أنت مني وأنا منك)، في كتاب الصلح، باب كيف يكتب هذا ما صالح فلان (٢٦٩٩). وأما زيادة: (ولا يؤدي عني إلا أنا أو علي) أخرجه أحمد (١٦٤/٤). (تهذيب التهذيب) (٦٦/٨).

(٢) (عادەتى عەرەب واپووە، ئەگەر ھاتوو پەيمان بەستنیك یان پوچەلکردنەوہى یان صولھتیك لە نێوانیاندا ھەبوايە ئەوا ئەبوايە گەرەكەیان یان كەسێك لە خزمە نزیکەكانى بەو كارە ھەستايە، جگە لەمانە كەسى تر یان قبوڵ نەدەکرد، جا ئەو سألەى پەيامبەر ﷺ ئەبویەكەى کردە پێشەوا كە ھەج بە خەلكى بکا، وای بە باش زانى عەلیش بە دواییدا رەوانە بکا بۆ ئەوێ ئەو پەیمانەى كە لە نێوان خۆیان موشریكەكاندا ھەبوو پوچەل کاتەوہ و ئەو ئایەتەى سورەتى بەرائەیان بە سەردا بخوینیتهوہ: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾. ھەربۆیە كاتێك گەشت ئەبویەكە پێى ووت: ئەمیری یان مەئمور وتى: نا، مەئمورم). ھ. پروانە شەرحى ئەم فەرمودەيە لە (تحفة الاحوذى). (وہرگیڤ)

(٣) بۆ زانینى پێناسەى مدلس پروانە (٢٨) پەرەوێزى ژمارە (١).

ئەبو ئيسحاقى جەوزەجانى دەلى: (كەسانىك هەبوون له خەلكى كوفە لهوانەى كه مەزەهەيان چاك نەبوو -يانى شيعە- له گەل ئەوەشدا گەورەى موخەديسەكانى كوفە بوون وەكو ئەبو ئيسحاق و ئەعمەش و مەنسور و زويىد و هاودەمەكانى تریشيان، زانايان بە راستگويان داناون له فەرمودەدا، بەلام له گەل ئەوەشدا وەستاون لەو رىوايەتەيان كه تدليسيان تيدا كردووە له ترسى ئەوەى نەوەكو شويىنى ليدەرەيتراو صەحیح نەيىت، سەبارەت بە ئەبو ئيسحاق ئەو له كەسانىكەو رىوايەت دەكا كه نەناسراون و باسيان نەگەيشتۆتە زانايان جگە لهوئەندە نەبى كه ئەبوئيسحاق لىيانەو رىوايەت دەكا)^(١).

سەربارى ئەوەش ئەلىن: عەلى له پەيامبەرە و پەيامبەرىش ﷺ له عەلىه له شويىنكەوتن و سەرخستندا، بۆيە كاتىك له شەپى (توحد)، جولەيبىب ديارى نەما، پەيامبەرى خوا ﷺ فەرمووى: «جولەيبىب بدۆزنەو»، ئەوانيش وتيان: نەمان بينيوو، فەرمووى: (له نيۆ كوژراوەكان بۆى بگەرپن)، ئەوەبوو دۆزيانەو، تەماشادەكەن كەوتوو و حەوت له بى باوەرەكانيش لەدەورى كەوتوون، هەوايان دا بە پەيامبەرى خوا ﷺ، ئەویش فەرمووى: (حەوتى لى كوشتن پاشان كوشتيان، جولەيبىب له منە و منيش له ئەوم)^(٢).

هەروەها كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ باسى ئەشعەريەكانى كرد فەرمووى: (ئەوان له منن و منيش له ئەوانم)^(٣).

كه پەيامبەر ﷺ لەبارەى عەليشەو ﷺ دەفەرمووى: (ئەو له منە و منيش له ئەوم)، ئەو ناگەيەنى كه ئەو خەليفەى دواى پەيامبەر ﷺ، بەلكو ئەمە بو

(١) (تهذيب التهذيب) (٦٦/٨)

(٢) (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل جليبيب، حديث (٢٤٧٢).

(٣) (صحيح مسلم): كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل الأشعرين، حديث (٢٥٠٠).

زیادەپڕۆییه لە ڕونکردنەوهی یەکییتی پێبازی پەيامبەر ﷺ و پێبازی عەلی،
 ھەروەھا بۆ پابەند بوونی عەلیە ﷺ بە گوێڕایەڵی پەيامبەرەوه ﷺ.
 ھەروەھا عەلی پەییوەندی خزمایەتی و ژن و ژنخوازی و شوێنکەوتن و
 ھەستان بە ئەنجامدانی مافەکانی خوا و سەرخستن و پشتگیری کردنی لە گەڵ
 پەيامبەر ﷺ ھەبە، بۆیە ﷺ دەفەر مویت: (عەلی لە منەو منیش لە عەلیم).

* * *

باسى ھەشتەم

فەرمودەى «دوازە ئىمامەكە»

زۆر جار فەرمودەى (دوازە ئىمامەكە) دەكەنە بەلگە، كە بە چەندىن بىژە (لفظ) پىوايەت كراو ھەردوو سەحىحەكە و غەيرى ئەويشدا ھاتووہ:

- (دوازە ئەمىر دىن ھەر ھەموويان لە قورەيشن)^(١).

- (بەردەوام ئەم دىنە بەھيژە بە دريژايى ھوكمى دوازە خەليفە ھەرھەمويان لە قورەيشن)^(٢).

- (بەردەوام ئەم دىنە بەھيژە و نابەزى بەدريژايى [ھوكمى] دوازە پياو)^(٣).

- (بەردەوام ئەم دىنە لەسەر پيئە و سەقامگيرە بە دريژايى ماوہى دوازە خەليفە كە ھوكمتان دەكەن، ھەرھەمويان ھەموو ئومەتيان لەسەر كۆ دەبيتەوہ)^(٤).

ئەمانەى خواوہەش پوونكردنەوہى ئەمەن:

* لە فەرمودەكەدا ھاتووہ دىن بە دريژايى ماوہى خىلافەتيان بەھيژە و پاشان ئەو بەھيژە ناميني، دەى بەھيژەكە كەيە و بى ھيژەكە كەيە؟

(١) متفق عليه: (صحيح البخاري) كتاب الأحكام، باب الاستخلاف، حديث (٧٢٢٢).
و(صحيح مسلم)، كتاب الامارة، باب الناس تبع لقرش، حديث (١٨٢١).
(٢) (صحيح مسلم)، كتاب الامارة، باب الناس تبع لقرش، حديث (١٨٢١).
(٣) (صحيح مسلم)، كتاب الامارة، باب الناس تبع لقرش، حديث (١٨٢١).
(٤) أبو داود (٤٢٧٩)، والطبراني في الكبير (١٨٤٩).

* شیعە ئەلێ: لە خیلافەتى ئەوانەى پیشودا دین ھەرگیز بەھێز نەبوو، بەلکو ھەمیشە ئىمامەکانیان خۆیان شاردۆتەو و ترسان و کاریان بە (تەقیە) کردوو، تەنانت پێیان وایە خیلافەتى ئەبویە کر و عومەر و عوسمان زۆر خراپ بوو، تەنانت عدلیش ﷺ نەیتوانیوە دینە راستەکە ئاشکرا بکات، ئەویش ھەر کاری بە (تەقیە) کردوو، نەیتوانیوە قورئانە راستەکە ئاشکرا بکات و نوێژى تەراویح مەنع بکات و زەواجى مۆتەحە لەلای بکات.

* فەرمودەکە حەصرى ژمارەى ئىمامەکان ناکات، تەنھا ھەوالە کە دین لە ماوەى حوکمى ئەواندا بەھێزە.

* ویلايەتى مونتەزەر ھەتا رۆژى قیامەتە، کەوابوو کەى بەھێز ئەبى وکەى لاواز ئەبى؟

* فەرمايشتەکەى پەيامبەر ﷺ: (ھەرھەمويان لە قورەيشن) دوورە کە مەبەست پێى عەلى و مندالەکانى بێت، تەنانت خۆى ئەگەر بيشى فەرموویا: لە کورەکانى ئىسماعيلن، ئەوا شیعەش راستەوخۆ دەیانووت کە ئىمامەکانیان لە نەوہەکانى ئىسماعيلن.

* لە الصحيحدا ھاتوو: (لە ئومەتەکەمدا دوازدە موناڤیق ھەيە)^(١) کەوابوو عیبرەت بە ژمارە نیە. قورئان باسى پەيامبەران و پەيامەکانیشیانى کردووە کەچى باسى ئىمامەکانى نەکردووە، لە کاتیئێکدا -لای ئەوان- ئىمامەکان

(١) أبو داود (٤٢٧٩)، والطبراني في الكبير (١٨٤٩).

باشتر و گرنگترن لە پەيامبەرەن [بۆ كەسێك زانیاری لەسەر كۆتیبەكانیان هەبێ ئەم راستیەى لا پوونە].

* بۆچی عەلى عليه السلام بە پاوێژ پازى بوو، بۆچی حەسەن دەست بەردار بوو بۆ موعاویە، بۆچی حوسەین بەیەتەى بە موعاویەدا، بۆچی هەموو ئىمامەكانیان بەیەتیان بە خەلیفەكان داوە...؟

* چۆن دەكرێ عەلى دیاری كرابێ و دەقى لەسەر هاتبێ، كەچی ئەودەقەنى لە عەلیەوه عليه السلام دەگیردینەوه پێچەوانەى ئەوەن، وەك لە (نهج البلاغة) هاتووە:
- (من بيمه وهزیرتان باشتره لهوهی بيمه ئەمیرتان)^(١).

- كاتێك كە عەلى عليه السلام خىلافەتى گرتە دەست یەك دەقى نەهینایەوه بەلكو باسى ئەوهی كرد كە كرديانەتە كۆڵیەوه: (شورا تەنها بۆ موهاجیرین و ئەنسارە كە لەسەر كەسێكیش كۆيونەوه و ناویان لێنا ئىمام، ئەوه خوا پێی پازى)^(٢).
- بەبیاضى^(٣) ئەلێ: (لە راستیدا عەلى باسى دەقى بۆ هاوێلانە كرد) (الصراط المستقیم)

* كاتێك موحمەدى كورپى عەبدوللای كورپى حەسەن (النفس الزكية) پاپەرى، صادق رێگەى دا بە موسا و عەبدوللای كورپى بڕۆنە ریزىەوه^(٤).

(١) (نهج البلاغة) (ص ١٣٦).

(٢) (نهج البلاغة) (ص ٣٦٧).

(٣) یەكێكە لە زانیانی شیعە، خاوەنى كۆتیبى (الصراط المستقیم إلى مستحقى التقديم). (و)

(٤) (مقاتل الطالبین) (٢٤٤).

* مەعقول نییە ئەو هەموو فەرموودانەى کە شیعە لە کتێبەکانى خۆیاندا
 ڕیواوەتى دەکەن دەربارەى ئىمامەکانیان بە کۆمەڵ بیّت یان بە تاک تاک، دوایى
 ئەم هەموو ئەو ڕیواوەتانە وون دەبیّت لە هەوالخوانە گەورەکانى شیعە و لەو
 گروپانەى شیعە کە لە دوای مردنى هەر ئىمامێکەو تا ڕادەیکە ڕاجیاوازیان بۆ
 دروست بوو، ئەمەش بەلگەیکەى یەکلاکەرەوەن لەسەر ئەوێ کە ئەو ڕیواوەتانە
 بەم دواییە هەلبەستراون.

* ویلایەتى ئىمامەکان لەلای ئەوان بە نەهێنە، لە ڕەزاوێ کە وتوویەتى:
 (ویلایەت خوا بەنەهێنى بە جوپرائیلی ڕاگەیاندا، جوپرائیلیش بە نەهێنى گەیاندى
 موحمەد، موحمەدیش بە نەهێنى گەیاندى عەلى، عەلىش بەنەهێنى گەیاندى
 ئەوێ خۆى ویستی لیبو، پاشان ئیوێ ئاوها بلاوى دەکەنەو؟! کێیە قسەیکەى
 بیستووێ وگلى داوێتەو^(١). (الکافی).

* وەسفەکانى دوازدە ئىمامە کە و کاتەکانیان :

- خىلافەت دەگرێ دەست. - لە سەر دەمى ئەواندا ئىسلام بە هیژ
 و دەسەڵاتە. - خەلکى لەسەریان کۆکن.

هیچ کامێک لە مانە تەتبیق نابنە سەر ئىمامەکانى شیعە، تەنها لە ڕوى
 ژمارەوێ نەبیّت. ئەو ژمارەیهش دوای فەرموودە کە بانگەشەیان بۆ کردوێ. ئەمە
 سەربارى ئەوێ حەسەنى عەسکەرى مردوێ وەچەى لى بەجى نەماوێ.

(١) الکافی: کتاب الايمان والكفر، باب الکتمان (٢/٢٢٤).

باسی نوێهه

فهرموده‌ی: «أنا مدينة العلم وعليّ بأبها»

ئهم فهرموده‌یه‌ی ضعیفه، نه سه‌نده‌ی و نه مه‌تنی له په‌یامبه‌ره‌وه ﷺ جیگیر نابێ.

* سه‌نده‌ده‌کە‌ی:

فهرموده‌که‌ حاکم له ئین عه‌باسه‌وه ده‌ریه‌یناوه^(١)، له دوو رێگه‌وه :

یه‌که‌م: سه‌نده‌ده‌که‌ ئه‌بو سه‌لتی هه‌ره‌وی (أبو الصّلت الهروي) تێدایه‌.

ئه‌بو حاتم ئه‌لّی: لای من راستگۆ نییه‌.

عوقه‌یلش ئه‌لّی: رافزیه‌کی پیسه‌.

ئین عه‌دی ئه‌لّی: تۆمه‌تباره‌.

نه‌سائی ئه‌لّی: سیه‌ نییه‌.

دوریش له‌ یه‌حیای کوری مه‌عینه‌وه ده‌گیرێته‌وه که به‌ سیه‌ی داناوه‌.

هه‌روه‌ها ئین میحرز لێی ده‌گیرێته‌وه وتوویه‌تی: له‌و که‌سانه‌ نییه‌ درۆ بکا.

دووهم: ئه‌مانه‌ی تێدایه‌:

١. موحه‌مه‌دی کوری ئه‌حه‌مه‌دی کوری هه‌کیم. فیه‌ لێ

٢. ھەسەنى كۆرى فەھم. لیس بالقوی.

٣. ئەعمەش سولەیمانی كۆرى میهران: سیقەییە بەلام ئەوەندە ھەییە مۇدکسە و لیڕەشدا عەنعەنى کردووە یانی بە راشکاوی ئالێ بیستوومە^(١).

فەرمودە کەش زۆریەى زانایان بە لاوازیان داناوە:

بوخاری ئەلێ: فەرمودەییەکی مونکەرە، ھیچ شیوازیکی صەحیحی نییە^(٢).

ئەبو حاتم ئەلێ: ئەسلی نییە^(٣).

ئەبو زورعە ئەلێ: چەند کەس پێی پرسیا بوون^(٤).

عوقەیلی ئەلێ: ھیچی صەحیح نییە^(٥).

ئەبن حەیبان ئەلێ: ئەمە شتێکە ئەسلی نییە^(٦).

دارولقوتنی ئەلێ: فەرمودە کە مضطریە و سابت نییە^(٧).

ئەبنو لجهوزی ئەلێ: صەحیح نییە و ئەسلی نییە^(٨).

نەوھوی و زەھەبی و ئەبن تەیمیە و ئەلبانی ئەلێن: ھەلبەستراوہ^(٩).

(١) بۆ زانینی مدلس پروانە ل ٢٨ پەرۆیزی ١.

(٢) (المقاصد الحسنة) (١٧٠).

(٣) (كشف الخفا) (٢٣٥/١).

(٤) (تاریخ بغداد) (٢٠٥/١١).

(٥) (الضعفاء الكبير) (١٥٠/٣).

(٦) (المجروحين) (١٥١/٢).

(٧) (العلل) (٢٤٧/٣).

(٨) (الموضوعات) (٣٤٩/١).

* مه تنه كه شي:

مونكهره له بهر: زانا پي ناورتي شاري زانست، چونكه شار سنورداره،
بهلكو پي دهوتري: دهرياي زانست (بحر العلوم)، ناسماني زانست، فهزاي زانست
و هاوشيوه كاني نه مانه.

نه گهر نه و ته يه ي: دهركاي شاري زانسته، له باره ي عهليه وه صحيح
بووايه، نه وكات عهلي ده بووه نيرواي هه موو جيهانيان نهك موحه ممه د.

جگه له عهليش، زانست له پيغه مبهري خواوه ﷺ گيردراوه ته وه، وه كو
خيزانه كاني و باقي هاوه له كاني تري، نيتر چون نهوتري: زانستي پيغه مبهري ﷺ
وه رناگيري مه گهر له ريگهي دهركا كيه وه نه بي كه عهليه ؟ !

* * *

باسى دەيەم

فەرمودەى «الإنذار يوم الدار»

ئەلەين: پيغەمبەرى خوا ﷺ ئاماژەى بۆ عەلى كىردووه و وتوويەتى: (ئەمە
برامە و وه صيمه و دواى خۆم خەلیفەمە، بۆيە گوێرايەل و فەرماندارى بن)
هەر لە فەرمودە كەدا هاتووه كە چل كەس بوونە لە نەو هەكەنى
عەبدولموتەللىب.

وہ لām :

ئەم فەرمودەيە سەنەد و مەتنى عیلة تدارە :

* سەبارەت بە سەنەدە كەى:

عەبدولغەفارى كۆرى قاسمى تىدایە: كە ناسراوہ بە ئەبو مەريەمى كوفى.

ئەبن كەسەر ئەللى: تفرەد بە أبو مريم الكوفي^(١)

ئەبنو لمەدينى ئەللى: كان يضع الحديث.

و ئەبو حاتم و نەسائى ئەللىن: متروك الحديث^(١)

* مەتنە كەشى:

هەر پوكەشى مەتنە كە ديارە مونكەرە لەبەر:

(١) (البداية والنهاية) (٣/٣٨).

(١) (ميزان الاعتدال) (٢/٣٢٨).

* نه وه كانی عه بدولموت ته لٲب نه گه یشٲوونه ته چل ٲیاو، ئه مهش ژماره یانه یه:

ئهبو تالب - ئهبو له هه ب - غه یداق - قیشم - حجل - المقوم - ضرار -
عه باس - حه مزه - عه بدولكه عبه - زویه یر - عه بدوللا - حارس.

له مانهش ته نها چواریان گه یشٲنه ناردنی ٲه یامبه ر ئه وانیش:

حه مزه - عه باس - ئه بوتالب - ئهبو له هه ب. ئه م چواره.

سه باره ت به وه چه کانیشیان:

حه مزه: چه ند مندا ئٲکی بچوکی هه بووه وه چه یان لی نه بووه.

عه باس: مناله گه وره که ی فه زله، که ٲٲنج سال دوای ناردنی ٲه یامبه ر ﷺ

له دایك بووه.

ئهبو تالب: چوار کورٲی هه بووه بچوکه که یان عه لیه، ئه نجا: تالب، ئه نجا

عه قیل ئه نجا جه عفر.

ئهبو له هه ب: سی کورٲی هه بووه: عوتبه و عوته ییه و موعه تیب.

غه یداق: وه چه ی نه بووه.

قشم: هه ر به منالی مردووه.

حجل: منالی ئکی هه بووه به ناوی: مه ٲره.

المقوم: کورٲی نه بووه.

ضرار: وه چه ی نه بووه.

عەبدولكەعبە: وەچەى نەبوو.

زوبەير: كورپكى هەبوو بە ناوى عەبدوللّا، ئەوئيش وەچەى نەبوو.

حارس: حەوت كورپى هەبوو: ئەبو سوفيان - رەبيعه - نەوفل - عەبد

شەمس - عەبدوللّا - ئومەييە - عوبەيدە، ئيتىر چل كوا؟

* ووتەى: (هەر كامتان يارمەتيم بەدن و پشتم بگرن لەسەر ئەم كارەم،

ئەوا ئەيكەم بە براى خۆم و وەصى خۆم لە نىو ئىو). مومكين نىيە لە

پيغەمبەرەو دەريچيت، چونكە تەنها بە بەدەم چوونەوئى بانگەوازەكەيى و

شەيەتمان هينان نابيتە خەليفە، لە كاتيكدا كە زۆرىك بە دەم بانگەوازەكەيەو

چوون :

* حەمزە و جەعفەر و عوبەيدەى كورپى حارس بە دەم بانگەوازەكەيەو

هاتن و [لەو كاتەدا] لە عەلش زياتر دينيان سەر خستوو.

* عەلى لەو وەختەدا عومرى ٨ يا ١٠ سالان بوو.

* ئەو ووتەيەيان بە ئەبو تالب: (فەرمانى پيكر دوويت كە گوپرايەل و

فەرماندارى كورپەكەت بيت). ووتەيەكى پووجە، ئاخىر ئەبو تالب رەفزی كردهو

وئلامى ئەسلەكە بداتەو كە پيغەمبەر ﷺ، ئيتىر چۆن ديت وئلامى فەرعه كە

ئەداتەو كە عەليه، كە پيى عەبيدار دەبيت. تا رادەيەك ئەمە گرنگترين ئەو

بەلگانەيە كە دەيهيئەنەو بۆ لە پيشتري عەلى ﷺ لە ئەبو بەكر و عومەر.

لەوانەيە بەلگەى تريش هەبن باسەم نەكردوون، لەبەرئەو بوو مەبەست

ناپيكن -هيچ نەبى بە بۆچوونى من-.

بهشی دووهم

به لڼگه عه قلیه کانی ته وانه ی عه لی له
ته بو به کر و عومهر و عوسمان له ییشت
دا ده نین بو خیل افهت له گه ل ره واندن ووه یان

باسی یه کهم

ئازاترین کهس بووه له دوای پیغه مبهری خوا ﷺ

بیگومان عهلی ﷺ یه کیك بووه له هاوه له ئازا و لیها تووه کان، تهنانهت ئهو شیریک بووه له شیره کانی خوا و شیریک بووه له شیره کانی خوا هه لیکیشاوه تهوه به سهر بێ باوه راندا، قسه لیڤه نییه، قسه له له پیشختنی ئازایه تی ئهوه به سهر ئازایه تی باقی هاوه لاند.

ئهم وتهیه تهواو نییه، له بهر ئهوهی ئازایه تی (شجاعة) دوو واتای ههیه :

یه کهم: دل قایمی و چه سپاوی.

دووهمیان: توند شه رکردن به جهسته.

یه کهم میان بریتیه له ئازایه تی.

به لām دووهمیان: بریتیه له به هیڤی جهسته، ئهی جا هه موو لاشه قایمیک دل قایم نییه، به لکو پیچه وانه کهی راسته، بۆیه کهسانیک ده بینن گهر له گهل کۆمه لیکدا بێ پشتیان پێ قایم ده کاو زۆر ده کوژی، به لām ئه گهر خۆی به ته نها بێ ده بینن دلی ئه ترسی و ته مه ل ئه بی، له کاتییکدا پیای دله چه سپاوی واش ده بینن که به ده سه ته کانی زۆری نه کوشتوو چه سپاوه له کاتی ترسناکدا و له پیشه بو ناره حه تی، ههر ئهم خه سه له ته شه خوازاوه بو سه رکرده و پیشهوا و پیشهنگی جهنگه کان نه ک خه سه له تی دووهم.

په يامبهري خوا ﷺ ڪاملترين ڪهس بووه لهو ٿا زايه تيه دا ڪه مه بهسته له پيشه واياني جهنگدا هه بي، به لام ده بيني ڪه سيشي نه ڪوشتووه جگه له ئويه ڪوري خه له ف نه بي.

نه نجا عه لي و نه واني تریش له هه نديڪ شهر دا خوڻان ده دا به پال په يامبهري خوا^(۱)، چونڪه نه له هه مويان ٿا زاتر بووه، نه گهر چي هه مويانیش له په يامبهري خوا ﷺ زياتريان ڪوشتووه.

دواي په يامبهري خوا ﷺ له ٿا زايه تيدا نه بويه ڪر دي، چونڪه نهو نار هه تيانهي پيغه مبهري خوا ﷺ تووشي ده هات تووشي نه ميس ده بوو و به خوي له کاتي هيجر هدا په يامبهري خواي ﷺ ده پاراست، پيش نهوه و دواي نهوش به ده ست و به زماني پيغه مبهري خوا ﷺ هر پاراستووه، له شهري به دريشدا هر له گهل په يامبهري خوا دا ﷺ بوو له ڪه پر ڪه دا له کاتيڪدا ده يزاني موشريڪه کان بؤ په يامبهري خوا ﷺ ديڻ و مه به ستيشيان ڪوشتنی ويه، سه بارهت به ڪوشتن نهوه هه نديڪ صه حابه هه ن وه ڪو خالدي ڪوري وه ليد و به پائي ڪوري مالڪ ڪه له عه ليش زياتريان ڪوشتووه.

هه شيانه وه ڪ نهو وان وه ڪو: زوبه ير و ته لحه و سه عد.

(۱) روى المجلسي عن علي: أنه كان يلوذ برسول الله يوم بدر. (عهلي له جهنگي بهدر دا خوي ده دا پال په يامبهري خوا ﷺ) (بحار الأنوار) (۲۳۲/۱۶).

باسى دووه

زانترین كهس بووه

هاوه‌لى زانا به‌و دوو شت ده‌ناسرێته‌وه:

یه‌كه‌میان: پێكاندنێ له‌ فه‌تواكانیدا.

دووه‌میان: زۆر كارپێدانى له‌ لایه‌ن پەيامبەرى خواوە ﷺ.

سه‌باره‌ت به‌ پێكاندن له‌ فه‌توا دا، يه‌ك مه‌سه‌له‌ى فيقه‌ى نيه‌ ئه‌بويه‌ كه‌ هه‌له‌ى تيا كردبێت، ته‌نانه‌ت هاوه‌لانى پەيامبەرى خوا ﷺ له‌ هه‌ر شتێكدا جياوازيان ببوايه‌ ئه‌و يه‌كلای ده‌كرده‌وه‌. له‌ كاتێكدا عه‌لى و عومه‌ر و عوسمان و.. له‌ چه‌ندین مه‌سه‌له‌دا هه‌له‌يان وتوه‌ و پێچه‌وانه‌شيان كراوه‌، ته‌نانه‌ت شافيعى موته‌ليبي^(١) له‌ كتیبى (الأم) دا يه‌ك به‌شى ته‌رخانكرده‌وه‌ بۆ باسكردنى خيلافى نێوان عه‌لى و ئه‌بن مه‌سعود. له‌ باسى زانستى ئه‌بويه‌ كرىشدا ئه‌مه‌مان روونكرده‌وه‌.

سه‌باره‌ت به‌ زۆر كارپێدان له‌ لایه‌ن پەيامبەره‌وه‌ ﷺ، ئه‌وه‌ پەيامبەرى خوا ﷺ كردويه‌تى به‌ پيش نوێژ و هه‌روه‌ها كردويه‌تى به‌ ئه‌مير به‌سه‌ر جه‌وه‌. هه‌روه‌ها مه‌نسورى سه‌معانى ئىجماع دینیتته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه‌ ئه‌بويه‌ كه‌ زاننا تر بووه‌ له‌ عه‌لى^(٢).

(١) مه‌به‌ستى موحه‌ممەدى كوړى ئيدريسى شافعى موته‌ليبيه، خاوه‌ن مه‌زه‌بى شافعى، جا به‌ نه‌قه‌ست نه‌لى موته‌ليبي چونكه‌ له‌به‌نى موته‌ليبه‌ و ده‌رواته‌وه‌ سه‌ر ئال و به‌يت، وه‌ك پێيان بلى: ئه‌وه‌ يه‌كێكه‌ له‌ ئال و به‌يت و واش نه‌لى؟! (وه‌رگێژ)

(٢) انظر غير مأمور (منهاج السنة) (٥٠٢/٧).

باسى سىيەم

بەرەچەلەك نىكتىن كەسە لە پەيامبەرەوھ ﷺ

بە نەسەب نىكت بوون لە پەيامبەرى خواوھ ﷺ شەرەفە، بەلام لە ھەولتى مرۆڤدا نىيە ھەر بۆيە لای خوا بى سودە. (ھەر كەس كەردەوھەكانى خاوى كاتەوھەرەچەلەكى خىراى ناكاتەوھ)^(۱)، خو ئەگەر نەسەب بە تەنھا سودى ھەبوايە ئەوا ئەبەلھەب سودى لى دەبينى.

دواى ئەوھش عەلى ﷺ نىكتىن نەسەبى نىيە لە پەيامبەرى خواوھ ﷺ، بەلكو عەباس لە عەلى نىكتەرە، ھەر وھەھا ھەمزە، ئەو دووانە ھەردوكان مامى پەيامبەرن ﷺ، ھەسەن و ھوسەينىش نىكتەرن، چونكە كچەزايىن و ئىبن عەباس و جەعفەر و فەزلى كورپى عەباس و عەقىل و ئەوانى تىرش لە پەلەى عەلى دان.

بەلام ئەگەر مەبەست ئەوھ بى كە ئەو نىكتىن نەسەبى ھەيە لە پەيامبەرى خواوھ ﷺ لە چاوباقى خەلىفە سەر راستەكانى تر، ئەوھ راستە، بەلام ئەمە نايىتە ھۆكارىك بو جىنشىنى كەردنى پەيامبەر ﷺ. دواى ئەوھش عوسمان لە عەبد مەنافدا دەگاتەوھ بە پەيامبەر ﷺ. ئەبەسەكر و عومەريش لە موررەى كورپى كەعبدا دەگەنەوھ پەيامبەر ﷺ.

(۱) بەشىكە لە فەرمودەكەى ئەبو ھورەيرە كە موسلىم پىروايەتى كەردە (۲۶۹۹).

باسى جوارەم

يەكەمىنيانە موسلمان بوو

ئەمە قسەيەكە و ھەندىك لە زانايان کردويانە، لە گەل يەكدەنگيان لەسەر تەمەن كورتى عەلى لە كاتى موسلمان بوونىا، ھەريۆيە ھەندى لە زانايان ئەلّين: (عەلى يەكەم منداڵ بوو موسلمان بوو، ئەبويەكر يەكەمى پياوانە لە موسلمان بووندا، خەديجە يەكەمى ئافرەتەنە لە موسلمان بووندا، بىلال يەكەمى بەندەكانە لە موسلمان بووندا).

چونكە كاتىك پەيامبەرى خوا ﷺ پەوانە كرا عەلى تەنھا ھەشت يا دە سالتىك تەمەنى بوو، جا پەيامبەر ﷺ بە موسلمان بوونى عەلى زۆر سودمەند نەبوو وەك سودمەند بوونى لە موسلمان بوونى ئەبويەكر، ئەمەش بەھۆى كەمى تەمەنيەو.

تەنانەت زۆرىك لە گەورە ھاوہلان لەسەر دەستى ئەبويەكر موسلمان بوون وەكو عوسمان و تەلحە و زوبەير و سەعد و عەبدولرەھمانى كۆرى عەوف.

* * *

باسی پټنجه م

هه رگيز سوژدهی بۆ بت نه بردووه

دوو موسلمان نيهه جياواز بن له وهی كه عهلی قهت سوژدهی بۆ بت نه بردووه، ئاخر چۆن سوژده بۆ بت ببات له كاتيكدان ئه وه هه ر له منداڵيه وه له مائى په يامبهرى خوادا عليه السلام بووه و گه وه بووه، هه روهك مه شه وه كه پيغه مه ر عليه السلام و عه باس و حه مزه رۆيشتن بۆ لای ئه بو تالب بۆ ئه وهی سيان له منداڵه كانى بټن بۆ په روه رده كردن و به خيوكردن و بژيوى دانيان، چونكه ئه بو تالب هه ژار و كه مده ست بووه. په يامبهرى خوا عليه السلام عهلى هينا ئه مه ش پيش ناردنى په يامبهرى خوا عليه السلام كه له وانه يه له و كاته دا عهلى عليه السلام چوار ساليش ته مه نى نه بوو بى، ئه ي جا ئه گه ر كه سيك وا بټت كه ي سوژده بۆ بت ده بات؟!

دواى ئه وه ش هه ر عهلى عليه السلام نيهه به ته نها سوژدهی بۆ بت نه برد بټت، ئه بو به كرى صديقيش قهت باسى ئه وه نه كراوه بۆ ته نها جاريكيش سوژدهی بۆ بت برد بټت. ئيبن عومه ر و ئيبن عه باس و ئيبن زوبه ير و هه موو هاوه له بچوكه كانى تريش به هه مان شيوه هه رگيز سوژدهيان بۆ بتيك نه بردووه. ته نانه ت ئيمه ش هه رگيز سوژده مان بۆ بت نه بردووه، بۆ هه ركه س به ده ر له ويست و خواستى خويشى سوژده بۆ بت نه بات ئه بټته باشت ر له كه سيك كه سوژدهی بۆ بت برد بټت و پاشان ته وه ي كرد بى؟ خو عه قيل و جه عفه ر و عه باس و عوبه يده ي كورى حارس سوژدهيان بۆ بته كان برد، به لام كه موسلمان بوون، بوون به باشت رين كه س له لای خوا -سبحانه و تعالى- .

كۆتايى

چەند پرسىيارلىكردىكى گىرەنگ كە ئەيىت بىكرى:

كۆمەلە پرسىيارلىكە كۆتايى ئەم بەشەى پى دىنىن:

١. چى بەرچارپۆشنى ھەموو خەلكى يەككەست لە شاردنەوى مافى عەلى لە خىلافەت؟ ئەى بەرژەوئەندىيان لە چىدا بوو ئەوئەيان كرد؟ ئەى دواجار چى ئەو بەرچارو پۆشنىيەى بۆ ھىننەوئە و دواى كوشتنى عوسمان دايانە پالى؟
٢. بۆ عەلى دواى ئەوئەى دەسەلاتى گرتە دەست، ئەحكام و ئادابەكانى ئەبوبەكر و عومەرى نەگۆرى^(١).
٣. سەرەتا موھاجىرىن و ئەنسارەكان بەرھەلستىيان لەگەل ئەبوبەكر و عومەردا كرد، پاشان وازيان ھىنا، ئەى بۆ عەلى ﷺ بەرھەلستى نەكرد؟
٤. بۆ ھەموو مۇسلمانان ئەبوبەكرىيان پى قبول بوو لەگەل ئەوئەى نە مژدەى ھىچى پىدا بوون نە ترساند بوويانى بە ھىچ، بە تايبەت عەشرەتىكى گەورەى واشى نەبوو بىپارىزىت، كاتىكىش رۆيشت بۆلاى پشتىوانان تەنھا عومەر و ئەبو عوبەيدەى لەگەلدا بوو.

(١) كە بىروات قورئانە پاستەكە بەيئىت و زەواجى موعتە ھەلەل بىكات و ئەبوبەكر و عومەر و عوسمان و عائىشە بە كافىر بزانىت... تا كۆتايى. (وەرگىز)

٥. بۆ خه لک هه لته سان له ئه بویه کر، ئه ی بۆ عه لی ئه وه ی نه کر له کاتی کدا ئه بویه کر نه پاسه وان و نه ده رگاوان و نه عه شیره تی کی وای بووه بیپاریزن و نه پاره و سامانی کی هه بووه زیمی پی بکری ت.

٦. پشتیوانان ئه وانه ی که پشتیوانی خوا و په یامبه ریان کرد ﷺ له پیناوی خوادا تی کۆشان به مال و نه فسیانه وه و دژایه تی هه موو عه رب به لکو هه موو جیهانیان کرد، له گه ل ئه وه ده یانزانی دوور نییه خه لک له سه ریان کۆ بینه وه، هه رگیزیش عه لی یه کی کی له پشتیوانان نه کوشتوه و تازاری یه کی کیانی نه داوه، ئیتر چی وای لی کردن ئاخیره تی خۆیان بفروشن به دونیای خه لکی تر؟

٧. هه مان شت ئه لێن له ئاست کۆچه ران له گه ل عه لی ﷺ؟

٨. ئه گه ر ئه بویه کر و عومه ر سووریوونه له سه ر دوورخستنه وه ی عه لی له خیلافه ت، ئیتر بۆ عومه ر خستیه نیو راویژه که وه؟ ئه ی بۆ هه ر به رده وام نه بوو له دوورخستنه وه ی؟ ئه ی عه لی بۆ رازی بوو؟

٩. بۆ عه لی له خیلافه تی ئه بویه کر و عومه ردا هیه چ به ره ه لستیه کی نه کردوه، ته نانه ت به یعه تیشی پیداون و له گه لیان کاری کردوه له بۆ سه رخستنی ئایینی ئیسلام.

١٠. ئه ی به نی هاشم کوان له سه رخستنی عه لی و داواکردنی مافه کانی، سه رباری ئه و تازایه تی هه ی که پیی ده ناسرینه وه؟

١١. ئه بویه کر و عومه ر و عوسمان سو دی چیان له خیلافه ت بینی؟

سه‌باره‌ت به‌ ئه‌بویه‌ کر ئه‌وه‌ نه‌ سامانیکی کو‌کرده‌وه‌ و نه‌ مال و مولکیکی
به‌جیهشت و نه‌ یه‌ک خزمیشی کرد به‌ فرمانپه‌وا، به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌باره‌ی
عومه‌ر و عوسمانیشه‌وه‌، ته‌نها عوسمان نه‌بی په‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی لیگیراوه‌ خزمه‌کانی
کردوه‌ به‌ فرمانپه‌وا، وه‌لامی ئه‌مه‌شم عه‌رز کردن له‌ باسی خیلافه‌تی
عوسماندا^(۱).

* * *

(۱) ده‌ستت خوش بی‌ت هه‌روه‌ها دانهری کتیه‌که‌ش، به‌راستی نوسین و وه‌رگیرانیکی به‌ ناست
و پوخته، داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ خوینه‌رانی پی سودمه‌ند بکات و بمانپاریزی له‌ لادان له‌ رینگای
راستی ئیسلام و پاداشتی ده‌ره‌ینه‌ران و ماندوبووان به‌ خیر و چاکه‌ بداته‌وه‌، آمین.
خزمه‌تکاری دینی خوا: خلیل أحمد

پیرستہ کان

پیرستہ کانی کتبہ کہ

۱- پیڑستی نایہ تہ قورثانیہ کان

الآية	رقمها	الصفحة
﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِرِ بُرْجِهِمْ مَسَلًّا ﴾	۱۲۵	۹۱
﴿ فَإِنْ آمَنُوا بِبِشْرِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أُفْتَدُوا ﴾	۱۳۷	۱۶۲
﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ﴾	۱۴۳	۲۷۴
﴿ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا ﴾	۱۵۶	۲۵۹ ، ۲۵۷
﴿ بَلَاكُ الرُّسُلِ فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾	۲۵۳	۲۸۱

۱ سورة آل عمران

﴿ هُوَ الَّذِي أُنزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ ﴾	۷	۲۸۲ ، ۲۹۰
﴿ يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْكَ وَأُخْبِرُكَ ﴾	۴۳	۳۶۰
﴿ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَدُو مَا جَاءَكَ ﴾	۶۱	۳۵۷
﴿ إِنَّكَ أَوَّلُ النَّاسِ بِإِذْنِهِمْ ﴾	۶۸	۳۴۸
﴿ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ﴾	۱۱۰	۱۷ ، ۲۷۳
﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ﴾	۱۴۴	۴۴ ، ۶۹
﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى ﴾	۱۵۵	۱۵۱

۱ سورة النساء

﴿ يُؤَيِّدُكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ﴾	۱۱	۳۵۰
﴿ يُرِيدُ اللَّهُ يُخَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ ﴾	۲۶	۳۵۵
﴿ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْصُرُوا ﴾	۳۵	۱۹۴
﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ﴾	۴۸	۳۳۴
﴿ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ ﴾	۸۲	۳۷۰
﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ لَمُتَّبِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ ﴾	۱۴۲	۲۹۲

۱ سورة المائدة

﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ﴾	۳	۳۲۰
---	---	-----

٣٥٦	٦	﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
٣٦١	٥١	﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ
٣٦١ ، ٣٤٨	٥٥	﴿إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
١٤٤	٩٣	﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
٣٦٨	١١٨	﴿إِنْ قُدِّمَتْ عَلَيْهِمْ فِتْنَتُهُمْ فَلْيُجَاهِدُوا

| سورة الأعراف |

٣٣٣	٤٣	﴿وَرَفَعْنَا مَا فِي صُُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ
-----	----	--

| سورة الأنفال |

٣٥٦	١١	﴿إِذْ يُنْفِثُكُمُ النَّفَّاسُ أَمَةً مِنْهُ
١٧٩	٢٥	﴿وَأَقْبُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ
٣٧٢ ، ١٤٦	٤١	﴿وَاتَّقُوا أَنَّمَا نَقُصُّكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ

| سورة التوبة |

٦٧	٥	﴿فَإِذَا أَنتَحَلَّ الْأُثْمُ الْحَرَمُ
٢٨٦	١٠١	﴿وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَفِقُونَ
٣٥٦	١٠٣	﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ

| سورة يونس |

٣٦٨	٨٨	﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ مَآئَتَ فِرْعَوْنَ
-----	----	---

| سورة هود |

٣٥١	٧٣	﴿قَالُوا أَنْتَجِدُكَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
٣٣٢	١١٤	﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ

| سورة يوسف |

٣١٣	٨٦	﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَهْرَئِ
٣٧٠	١٠٤	﴿وَمَا تَشَاءُ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ آجِرٍ

| سورة ابراهيم |

﴿ رَبِّ إِنِّهٖنَّ أَصْلَلْنَ كَيْبَرًا مِّنَ النَّارِ ﴾ ٣٦ ٣٦٨

| سورة الإسراء |

﴿ وَمَا يَذَّاقُ الْقُرْآنَ حَقًّا ﴾ ٢٦ ٣١٠

﴿ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ ﴾ ٨٢ ٢٩١

| سورة الكهف |

﴿ وَرَبِّ السَّمْسِ إِذَا طَلَعَتْ ﴾ ١٧ ٧٠

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ﴾ ٥٠ ٧٠

| سورة مريم |

﴿ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَأَى ﴾ ٥ ٣٠٧

﴿ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ ﴾ ١٦ ٣٧٥

| سورة الأنبياء |

﴿ وَمَا جَعَلْنَا لِشَيْءٍ مِّن قَبْلِكَ الْخَلْدَ ﴾ ٣٤ ٦٩

﴿ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴾ ١٠٠ ٢٧٢

| سورة الحج |

﴿ ذَلِكَ وَمَن يُعْظِمِ حُرْمَتِ اللَّهِ ﴾ ٣٠ ٢٩١

| سورة المؤمنون |

﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ ١ ٣٥٨

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرَجِهِمْ حَافِظُونَ ﴾ ٥ ٣٢٤

| سورة النور |

﴿ وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْفَحْشَىٰ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا ﴾ ٤ ١٤٢

| سورة الفرقان |

﴿ إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا ﴾ ٧٠ ٣٣٢

| سورة الشعراء |

٣٧٠	١٠٩	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ ﴾
٣٧١	١٢٧	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾
٣٧١	١٤٥	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾
٣٧١	١٦٤	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾
٣٧١	١٨٠	﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾

| سورة النمل |

٣٠٨	١٦	﴿ وَرَبِّكَ سُبُّنُ دَاوُدَ ﴾
-----	----	-------------------------------

| سورة القصص |

٣٥٢	٢٩	﴿ فَلَمَّا فَصِنَ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴾
١٣٠	٨٥	﴿ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ ﴾

| سورة الأحزاب |

٣٥٧	٦	﴿ الَّذِينَ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ﴾
١٩٥	٢١	﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾
٣٥٠	٣٢	﴿ يٰٓيَسَا۟ءَ الَّذِينَ تَسْتَوْنَ كَعَمَلِ مِنَ النِّسَاءِ ﴾
٣٥٠ ، ١٧٠	٣٣	﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ ﴾
٣٢٧	٥٢	﴿ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ ﴾

| سورة سبا |

٣٧٠	٤٧	﴿ قُلْ مَا سَأَلُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ ﴾
-----	----	---

| سورة فاطر |

٧٠	٥	﴿ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ﴾
----	---	---

| سورة ص |

٣٦٠	٢٤	﴿ وَطَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ﴾
٣٧٠	٨٦	﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا ﴾

	سورة الزمر	
٦٩	٣٠ ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِلَيْهِمْ مَرْثُونَ﴾	
	سورة الشورى	
٣٦٩	٢٣ ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَيِّنُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾	
	سورة الزخرف	
١٩٥	٥٨ ﴿وَقَالُوا مَا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾	
٢٢٥	٨٦ ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾	
	سورة محمد	
٣٤٩	١١ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾	
	سورة الفتح	
٢٩٤ ، ٢٧١	١٨ ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ﴾	
٣٠٦ ،		
٢٨ ، ٢٩٠ ،	٢٩ ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾	
٢٩٤		
	سورة الحجرات	
١٤١ ، ٣٩	٦ ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾	
	سورة ق	
٦٤	١٩ ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾	
	سورة الحديد	
٢٨١ ، ٢٧٢	١٠ ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾	
٣٤٧	١٥ ﴿فَاتَّيَمُّ لَا يُؤْخَذُ بِكُمْ بِذِيَّةٍ﴾	
	سورة الحشر	
٢٧٣ ، ٤٣	٨ ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾	

٢٧٣ ، ٤٤	٩	﴿ وَالَّذِينَ نَبَّأُوا النَّارَ وَالْإِيمَنَ ﴾
٣٣٢	١٠	﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ ﴾
سورة المنافقون		
٢٨٦	١	﴿ إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ ﴾
٢٨٧	٨	﴿ يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ ﴾
سورة التحريم		
٣٢٦	١	﴿ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ نَحْرِمُ مَا لَمْ يَحْلَلِ اللَّهُ لَكَ ﴾
٣٤٨	٤	﴿ إِنْ تَوَبَّا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُهُمَا ﴾
٩١	٥	﴿ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ ﴾
سورة التغابن		
٣٥٥	٢	﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُفِّرُ كَايًّا وَمِنْكُمْ ﴾
سورة نوح		
٣٣٢	١٠	﴿ قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴾
٣٦٨	٢٦	﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْآرِضِ ﴾
سورة المدثر		
٣٥٥	٤	﴿ وَيُنَادِيكَ فَطْفَرٌ ﴾
سورة المراتل		
٦٣٠	٤٨	﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا لَا يَرْكَبُونَ ﴾
سورة عبس		
٥٥	١٧	﴿ قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُ ﴾
سورة الضحى		
١٣	١١	﴿ وَأَنَا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَنُوتٌ ﴾

٢- پېړستی فهرموده مەرفوعەکان

بەشیکی فهرمودە کە	راوی	لاپەرە
ئالاکە دەدەمە دەستی پیاوێکەو...	ئەبوھورەیرە	١٨٦
ئەجری کەسیکت هەیه بەشداری بەدەری کردبێ...	ئەبن عومەر	١٦١
ئەشعەرەکان لە منن و منیش لە ئەوام...	-	٣٩٦
ئەگەر خانووەکان گەیشتە (سەلم)...	ئەبو زەر	١٥٤
ئەگەر خەلک شیوێک بگرن و...	ئەبو بەکر	٥٩
ئەگەر دونیا و ئەوەشی تێیدا یە پێم بەدەری بە قەدەر...	ئەنەس	١٠٨
ئەگەر شیوەنکەر تەوێە نەکات ئەوا...	-	٢٦١
ئەگەر من نەبوم بۆ بۆلای ئەبو بەکر...	جوبەر بن موعیم	٦٧
ئەگەر یەکیکتان تووشی موسیبەتێک هات...	-	٤٩
ئەم کۆرەم گەورە و بەرێزە بەلکو خوا بەھۆی ئەمەو...	-	٢١٧
ئەمە براوە و وەصیمە و دوا ی خۆم خەلیفەم...	-	٤٠٤
ئەمە لەو پۆژەدا لەسەر هەق و هیدایەتە...	مورەی کورێ کەعب	١٢٩
ئەمەش لە جیاتی دەستی عوسمان...	ئەبن عومەر	١٦١
ئەمن پەیا مەبەری خوا ^ﷺ بێنی، کەسی لە گەلدا نەبوو...	عەماری کورێ یاسر	٦٢
ئەو ئەمینی ئەم ئومەتە...	عومەر	١٢٠
ئەو لە نێوانتاندا بە جێ هیشتوو کە ئەگەر...	زەیدی کورێ ئەرقەم	٣٩٤
ئەو ئەبو بەکر بەم درەمانە چەند پێداویستیەکی مالا...	عەلی	١٥
ئەو بۆرەیدە رقت لە عەلیە؟	بۆرەیدە بن الحصیب	٣٥٦
ئەو پەیا مەبەری خوا بەیعتی لیوەرگەر...	-	١٤٨
ئەو خودایە من خۆشیانم دەوی خودایە خۆشیانت بوی	ئوسامە کورێ زەید	٢١٧

٢١٢	-	ئەي عەممار كۆمەلە سەمكارە كە دەتكۆزن..
١٢٩	عائیشە	ئەي عوسمان ئەگەر خۆي گەورە كردتى بەكاربەدەست..
٣١	ئەبۇبەكرە، ئەنەس	ئومەتەكەم ھەرگىز لەسەر گومرايى كۆنابىتەو..
٣١٣	ئەبۇ بەكرى صدديق	ئىمە ميراتمان نىيە ئەوئى بەجىي دىلن سەدەقەيە..
٣١٩، ٣١٤	ئەبۇ بەكر	ئىمەي گروئى پەيامبەران ميراتمان نىيە..
٢١٠	ئەبۇ ھورەيرە	السلام عليكم مالى گەلى نىمانداران..
٤٠١	-	أنا مدينة العلم وعلي بابها..
٣٩٤	-	اهْتَدُوا بِهَذِي عَمَارٍ وَتَمَسَّكُوا بِعَهْدِ ابْنِ مَسْعُودٍ.
٣١٨	-	بۆ رازى نايىت تۆ بۆ مەن ھەك ھارون..
١٤٧	-	باشترین فەرمان پەواكانتان ئەوانەن كە..
٢١	ئىبن مەسعود	باشترینى خەلگ خەلگەنى سەردەمى منن..
٦٧	عائیشە	بانگى ئەبۇبەكرى باوكت و براكەتم بۆ بكە..
٣٢٠	-	بانگى فاتىمەي كرد و فەدەكەكەي پىدا..
٣٣٣	عەلى	بەتەككىد پىغەمبەرى خواﷺ لە پۆزى خەيىەردا..
٣٧٤	-	بە راستى لە نووتىدا مەشغەلەتى ھەيە..
٣٢١	نوعمانى كورى بشير	بە ھەموو منداڵەكانت بەخشیوہ؟
١٢٠	-	بەراستى سالم خۆي زۆر خۆش دەوى..
١٨٠	عائیشە	بەرە بەيانىك پىغەمبەرى خواﷺ دەرچوو..
٣٩٧	-	بەردەوام ئەم دىنە بەھىزە بە درىزايى ھوكمى..
٣٩٧	-	بەردەوام ئەم دىنە بەھىزە و نابەزى بە درىزايى..
٣٩٧	-	بەردەوام ئەم دىنە لەسەر پىيە و سەقامگىرە..
١٥	عەلى	بۆر قەلغانەكەت بفرۆشە و پارەكەيىم بۆ بەيئە..
٦٦	ئەبۇ موسا	بلىن بە ئەبۇبەكر با ئەو نووت بە خەلكى بكات..

٤٦٧		
٦٢	ئەبو بەکر	بى دەنگ بە ئەى ئەبرە کر دووان خوا سىيەمیان يىت..
٦١	ئەبو دەرداء	بىگومان ئەم برايه تان دەمه قالىکى کردووه..
١٢٨	ئەبوموسا	بىکەرەوه و مژدەى بەهەشتىشى بەرى..
٣٢٣	-	پەيامبەرى خوا ﷺ وفاتى کردوه و قەلغانە کەى..
١٢٤	ئەبن عومەر	پەيامبەرى خوا ﷺ گوتى لىمان دەبوو..
٦٦	ئەبو بەکر	پىاوتک دە کوژن لەبەر ئەوێ ئەلى پەرەردگارم الله..
٢٤٨	ئوم سەلمە	جوبەرئەل لەلای پەيامبەرى خوا ﷺ و حوسەينىش..
٣٩٦	-	جولەيبىب لە منە و منىش لە ئەوم..
٢٦٩	-	جوتىن بە مردووان مەدەن..
٢٧٩	-	جوتىن بە هاو ئەکانم مەدەن..
٢٦٩	-	جوتندان بە موسلمان فاسقىتيە..
٦٤	ئەنەس	جىگىرە ئەى ئو خود..
٢٧٩، ٢٦٣	حوسەين	حەسەن و حوسەين گەرەى گەنجانى بەهەشتن..
١٥٨	-	چمى تەنها بۆ خوا و بۆ پەيامبەرى خوايە..
٣٠٩	-	خالد شمشىرکە لە شمشىرەکانى خوا..
٢٩٣	-	خەلکانىک دىن بۆ لام دەيانناسمەوه و دەمناسنەوه..
٢٢٤	ئوم حەزم	خەلکانىک لە ئومەتە کەم بەسەر ئەم دەريا سەوزەدا..
٣٤٤	-	خوایە ئەمە لە برى موحەمەد و ئالى موحەمەد..
٣٥٨	-	خوایە دۆستايەتى هەرکەس بکە دۆستايەتى دەکات..
٢٢٣	-	خوایە رەى نىشانده و بىکە رەنىشاندهر..
٢٢٣	-	خوایە موعاويە فەترى قورئان و ژماردن بکە..
٣٦٩	-	پەرەردگارا ئەمانە ئەهل و بەيتى منن..
٣٦٨	عبدال مطلب بن ربيعە	خىر و صەدەقە بۆ ئالى موحەمەد نىيە..

٢٢٧	سه فينه	خيلافه تي پهيامبهرايه تي سي سالة..
٣٠٢	عوروي بن مسعود	ده به خوا تفيك ناكات مه گهر ده كه ويته نيو دهستي..
١٨١	سه عيدي كوري زهيد	ده كهس له به ههشتن..
١٦٥	عيرباز	دهست بگرن به سوننه تي من و سوننه تي..
٣٩٧	-	دوازه نه مير دين ههر هه موويان له قورپه يشن..
١٨٠	نه بو هورهيره	پاوهسته ئه ي حيرا ..
١٥٤	-	په حه تي خوا له نه بو زه پ بي، به ته نيائي ريده كات..
٣١٨	-	زه كه ريا نيشي دارتاش بووه..
٢٢٨	نه بو عوبه يده	سهره تاي دينه كه تان پهيامبهرايه تي و په حه ته..
٢٠٣	عه لي	سوههيلي كوري عه مر هات بولا مان..
٣٣٠	-	سوئند به خوا شتيك به جي نه هيشتوه..
١١٢	نوعمان بن موقهرين	شه رنه كه ن هه تا خور ناوا ده بي..
١٨٩	عه لي	شه ري له گه لدا ده كه يت و تو سته مي ليده كه ي..
٣٩٤	-	شوئني دوانه كه ي پاش من بكه ون نه بو به كر و..
١٦	نه نه س	چهندين قز گف گفيني تو زواي له نيو..
٣٩٥	-	عه لي له منه و منيش له عه ليم..
٦٥	ئين عه مر	عوبه ي كوري نه بي موعيتم بيني روشت بو..
٧١	نه بو هورهيره	فه رمانم پينكراوه له گه ل خه لكدا به نكم هه تا نه لين..
٣٢٩	عائيشه	فه رموي: خه لك نويزيان كرد؟
٦٤	عه مري كوري عاص	فه رموي: عائيشه..
٩٤	حوزه يفه	فيتنه ي مروؤ له خيزان وسامان ومنال و...
٦٠	عه بدوللا بن حه ميد	قورپه يش كاريه ده ستاني نه م دينه..
٩٨	نه بو هورهيره	كاتيك خه وتبووم به هه شتم پيشاندر ا بينيم نافره تي كه..

١٢٨	ئىبن عومەر	كە خەوتىبوم بىنىم وەكو ئەوھى (المقاليد) و..
١٩٧	عەلى	كەس خۇشتى ناۋى مەگەر مۇسلمان نەبى..
١٦٤	ئوسامەى كورى زىد	كوشتت دواى ئەوھى وتى لا إله إلا الله..
١٩٢	عائىشە	كى عوزرم بۆ دىنىتتەوھ..
٣٣٩	عائىشە	كىژۆلە كەم ئەوھت خۇشناۋىت من خۇشم بویت؟
٩٨	ئەبى ھورەيرە	لە ئوممەتەكانى پىتش ئىتوھدا خەلكانىك ھەبوون..
٣٩٨	-	لە ئوممەتەكەمدا دوازە موناڧىق ھەنە..
٢٦١	-	لە ئىمە نىيە ئەوھى لە گۆناى دەدا..
٣٣٩	عائىشە	لە بارەى عائىشەوھ نازارم مەدەن..
٢٤٨	ئىبن عەباس	لە بەيانىمەوھ بە دوايىدا ئەگەرپىم تا ئەمپۇ..
٤١٢	عەلى	لە جەنگى بەرددا خۇمان دەدا پال پىنغەمبەرى ﷺ خوا
٢٧٩	-	لە رۆژى قىامەتدا بانگى نوح دەكرىت..
٣١٩	-	لە راستىدا پەيامبەران نە درھەم و نە دىنارىان..
٦٤	ئەبوسەئىد خودرى	لە راستىدا خوا بەندەيەكى سەپشك كىردوھ..
٣٩٣	-	لە گەورە راگرتىمدا سنور مەبەزىنن وەك گاۋرەكان..
٢٠٦	-	لە كاتى جىاۋازىيەك كە لەنىۋان مۇسلماناندا ھەيە..
٣٣٧	عائىشە	لە لای زەينەبى كچى جەحش ھەنگوئىنم خواردوۋە..
١٢٧	عبدالرحمن بن سُرە	لە مېرۋە عوسمان ھەرچى بكات زىانى لىئادات..
١٩١	عەلى	لە نىۋان تۆۋ عائىشەدا شتى روتەدات..
٣٢٩	ئىبن مەسعود	من بە ئەندازەى دوو كەس لە ئىتوھ ئىش و تام ھەيە..
٢٦١	-	من بەرىم لەو ئافرەتەى شىوھن دەكا..
٣٣٤	سەبۇرەى جۈھەنى	من پىشتىر ئىزنى موتەم پىدابوون..
٢٩٣	-	من لە پىشتانەوھ لەسەر ھەموزەكەم..

٢٩٣	-	من له سهر ههوزم چاوه پری ده کهم بزاتم کی له نیوه..
٩٧	عهلی	من و نه بو به کر و عومهر پویشیتین، من و نه بو به کر..
٣٤٥	-	موسلمان تووشی هیچ نار به حهتی و ماندوویی..
٣٢٣	ئوم سه له مه	به لکو نهو ههوت دیناره ی که دوینی بویان هیتانین..
٣٠٥	-	نه فره تی خوا له وهی له گهل سوپای ئوسامه دا ناروات..
٣٨٣	ئین مه سعود	غونه ی تو وه کو غونه ی ئیبراهیم وایه..
١٣٠	-	ههردوو کوره که ی عاص ئیماندارن..
٢٤٩	-	هه رکه س بمبینی له خه ودا نهوا به راستی..
٤١٤	-	هه رکه س کرداری خاوی کاته وه ره چه له کی..
٢٦٢	-	هه رکه س هات نیوه ش پیشه وایه کی خوتان هه بوو..
٦٣	نه بو هورهیره	هه رکه سی جوتیک له هه ر شتی له شته کان..
٢٢٨	ئین عه باس	هه ستن با نوسراو ئیکتان بو بنوسم..
٢٨٠	-	هه موو ئاده می زادیک زور هه له ده کات..
٢٧٥	-	هیچ که س نارواته دوزه خه وه له وانه ی به یعه تیاندا..
٣٥٦	نه بوسه عیدی خودری	واز بینه نه ی سه عدی کوپی مالک..
٩٨	سه عدی کوپی نه بو وه قاص	واز بینه نه ی کوپی خه تاب..
٣٣١	عهلی	وه سیه تتان پی ده کهم به نوژی و زه کات و..
٢٧٠	-	یه کهم سوپایه ک که غه زای شاری قه یسه ر ده کهن..

٣- پېړستی نه سهره گان

لاپهړه	پاړی	به شیکې نه سهره که
١٥	عہلی	نه بویه کر و عومەر هاتنه لام و وتیان بۆ نارۆی..
٢٢٥	موعافا ئین عیمړان	نایا صدحابی ده که یته تابعی
١٩٥	موعاویه	نه من باش ده زانم که عہلی باشتره
١٠٢	ریبعی کورې عامر	نه من له خۆمهوه نه هاتووم ئیوه بانگه یتستی..
٢٨٥	نہو زورعہی پازی	نه گهر که سینکت بینی تانه له هاوہ لانی پەيامبەر ﷺ
٧٠	خالدی کورې ولید	نه گهر له شهوتکی پر سهرما و سۆلہی سخت
١٦٣	عومەر	نه گهر هه موو خه لکی صه نعا ٤ ده ستیان هه بی له..
١٨٦	نه حنف ئین قهیس	نهر به چی ده فهرموون من بزائم ده کوژریت؟
٢٤٦	حوسهینی کورې عہلی	نه مشهو سهرمان لیبگرن سبهی هه والتان ده دہینی
٥٥	-	نه مکاره ده دہینه ده ست سه عدی کورې عوباده
٣٩٤	عہلی	نه من وه زیرتان بم باشتره له وهی نه میرتان بم
٢٣٨	عبیدالله ئین زیاد	نهو خه لکه له موسلیمی کورې عه قیل پاشگهز که نه وه
٥٠	نه نهس	نهو رۆژہی پەيامبەری خوا هاته مه دینه وه..
٨٩	خالدی کورې ولید	نه وهی تۆ باسی ده که ی نه یه یتناوین بۆ ئیره به لکو
٢٤٠	نه بو سه عید	نه ی نه بو عه بدوللا من دلّم بۆت ده سوتی
١٠٥	عه مری کورې عاص	نه ی نه میر من گویم له قسه کانی تۆ بوو
١٨٤	حه سه نی به صری	نه ی نهو خه لکه شوتینی کی بکه وتایه ن؟
٣٤٢	موعاویه	نه ی ئین عامر تۆ نه وهت ووتوه له باره ی زیاده وه
٥٠	فاتیمه	نه ی باوکه گیان، وه لامی داوای پهروه ردگاری دایه وه
٨٤	جارودی ئین موعه لا	نه ی خه لکی عه بدولقهیس پر سیار یتکتان لیده کم

٢٥٢	عەلى	ئەى خەلكى عىراق ئىۋە ۋەك ژنى سك پىر وان
٢٥٣	خەسەنى كۆرى عەلى	ئەى خەلكى عىراق لەبەر سى شت وازم لى ھىنان
٢٥٦	أم كلثوم بنت على	ئەى خەلكى كوفە عەبىبە بۆتان
١٨٨	موعاۋىە	ئەى خەلكىنە واز بىنن !
١١٠	مخەمەدى خەنەفىە	ئەى خواىە ئىمە بە پىنغەمبەرە كەت لىت دەپاراپىنەۋە
٢٠٢	ئەبۇبەكر	ئەى عەبدوللای كۆرى شەدداد بە راستى ۋەلامم
١٨١	صەفىە كچى حویەى	ئەى عەمر تۆ پەيمانە بە خوا داۋە كەۋا
١٧٠	عورۋەى كۆرى زۆپىر	ئەى كۆرى عومەر دەبىنى ئەۋانە چى ئەللىن ؟ !
٣٤٦	خەرى كۆرى يەزىد	ئىتر چى ۋاى لىكردۋى لە من بە ئومىدتر بى
٢٣٥	عائىشە	ئىمە بەيەتقان بە تۆ داۋە وتۆ نەبىت كەسمان ناۋى
٢٤٠	عومەر	استودعك الله من قتيل
٨٤	ئىبن عەبباس	ألا أبلغ أبا بكر رسولا
٢٤٠	ژنەكەى عەبەلە	بۆ كۆى تەشرىف دەبەى ؟
١٨٥	ئەبۇبەكر	بۆچى ھاتوون و چىتان دەۋى ؟
٥٠	عائىشە	با برۆىن سەردانىكى ئوم ئەيمەن بىكەمىن
١٦٩	عوسمان	با ھەر كەسى كە گوپراپەللىم بە ۋاجب دەزانى
٣٩٣	عەلى	باشترىن كەس دۋاى پىنغەمبەرى خوا ئەبۇبەكر ..
١٢٤	ئەبى رەجا ءعەتاردى	باشترىنى كەسىكى نىۋمان كرا بە خەلىفە
٢١٧	عوسمان	باۋكم بە قوربانى بى شىۋەى ھەر لە پەيامبەر دەچى
٣٣٣	عبدالله ئىبن ھەۋزە	باۋكم ۋاى نەۋتوۋە ؟ ئەۋ وتوۋىەتى
٢٩٣	خوسىنى كۆرى عەلى	بە خاۋخىزانەت بىگەرتنەۋە خەلكى كوفە فرىوت نەدەن
١٧٢	عەلى	بە دەۋرى كەعبەدا دەسپارامەۋە بىنىم پىاۋىك ..
٢٢٥	ئىبن موبارەك	بە راستى فەقىھە

١١٣	عهلى	به خوا به شدارى نهوهنده و نهوهنده جهنگم كردووه
٢٤٧	عهلى	به خوا خرابت له گهل ده كم
٢١١	خالد	به خوا كوشتارتان له گهل ناكم و دايكى نيماندارانتان..
٢٥٣	ثيين مسعود	به خوا وا نه زانم موعاويه له مانه بو من باشتره
١١٩	عهلى	به خوا يهك مالم نه هيشتموه له ماله كانى موهاجرين
١٦	عهباس	به راستى نه من هاوه لاني پهيامبهرم ﷺ بينيوه
١٦٢	زهيدى كورپى نهرقم	به لاي نه بو لونلونه تيپهريم بينيم جوفهينه..
٢٢٥	تهلحه	بهو خوايه گهر واز نه هينى ونه گهر پيستهوه شويى خوت
٢٥٣	عومهر	برام نه تو ده زانى خهلكى كوفه غهدريان له
٧٥	عائيشه	بسم الله الرحمن الرحيم، له نه بويه كروهه
١٦٩	على	بمگهر پيئنهوه، با ثم سه گه نابروم نه بات
١٦٠	عوسمان	تهنويلي كردووه ههروه كو چون عوسمان تهنويلي كرد
٢٤٥	موعاويه	تيا بچن، من نهفسى خوم سهر يشك ده كم..
٦٩	-	پاره و مال قازانچ به كهس ناگهيئى
٥٩	ثيين عومهر	پاشان نه بويه كر قسه ي كرد له سهر فه زلي پشتيوانان
٣٨٦	عبدالله كورپى حزهف	په له ت كرد ده به خوا تيره يهك نيه له قوره يش ئيلا
٧٨	ثيين زوبهير	پهيامبهر وه حى بو دى
٧٩	-	پرس و راويژ له كاروبارى جهنگدا به توله يجه بكه
٥٨	نه بو به كر	پشتيوانان لاي سه عدى كورپى عوباده له سه قيفه
١٥٨	عوسمان	پيش من عومهر ناوچه يهكى ديارى كراوى قه ده غه كرد..
١٩٠	عهلى	پيئمگرانه تا بهم شيوه به پاكشاوى ده تبينم
٢٥٠	ثيين مسعود	جوتين به عهلى و نهو خانه واده يه مه ده ن
١٥١	نه بو به كر	حه تمن خواردوويه تيه وه بويه هه لى دينيسته وه

٢٥٧	ئىبن عومەر	حوسەينتەن تەدایە ؟ ئەى حوسەین مژدەى ناگرت لىبى
٢٥٤	مسلم ئىبن عقیل	خۆ ئەگەر ئەو نە کەن و پەیمانە کەتەن بشکینن
١٩٠	محمەدى کورپى سیرین	خۆزگە بیست سال پىش ئیستا بمرادیم
٢٢٤	ئىبن عباس	خۆلى نىو لوتى موعاویە
١٤	خالدی کورپى وەلید	خەلکانىك بەرپادەيەك خۆشیان دەویم دەیانباتە ناگرەو
٢٥٣	ئەنەس	خو بتان کوژیت ! بەراستى دلمتان پر کرد
٨٨	ئەحنەف ئىبن قەیس	خو بتکوژی بە رۆمەکان دەمترسىنى؟
٢٨٠	حەسەنى کورپى عەلى	خوای گەورە تەماشای دلى هەموو بەندەکانى کرد
٦١	عبدالرحمن بن عوف	خوای گەورە ناوی ئەبو بەکری لە ناسمانەو
١١٠	عەلى	خوایە گیان تەنها و تەنها تۆ دەپەرستین ..
٣٥٣	عبدالرحمن بن أبوبکر	خیزانەکانى لە ئەهل و بەیتی وین
٢٢٧	سەفینە	خیلافەتى ئەبو بکر دوو سال، خیلافەتى..
٥٣	ئەبوو بەکر	دايك ويايم به قوربانت بى به مردویتی و زیندویتی
٨٧	ئەبوو بەکر	دە بەخوا ئەبیت ئەو گاوارانە بە خالدی کورپى وەلید
٧٩	عوینەى ئىبن ئەسەد	دە بەخوا پەيامبەرێكى خێلى ئەسەدم پى خوشترە لە
١٠١	عبدالرحمن بن عوف	دەترسم بشكىنى موسولمانان لە هەموو سەر زەویدا
٢٥٦	زەینەبى كچى عەلى	دەگرین و پۆ رۆتانە ؟ ! نا بەخوا زۆر بگرین
٢٤١	فەرەزەقى شاعیر	دلیان لە گەل تۆیە وشیرەکانیان لە گەل بەنى ئومەییە
١٤	عەلى	دوو کەس لەسەر من تیا ئەچن کەسێكى زیادرۆ
٣٠٨	خالد	دیلهکان گەرم کەنەو
١٤٠	حەسەنى بەصرى	پۆژ نەبوو خیر بەسەر خەلکدا دابەش نەکریت
٢٥٤	حوسەینى کورپى عەلى	راست دەکەى فەرمان هەر بۆ خودایە
٣٣٣، ٣٣٢	عومەر	رینمایى کراوى بۆ سوننەتى پەيامبەرەکەت

٢٤٣	حوسهینی کوری عهلی	سه خله تی و مهینه تی
٢٥٠	عمارهی ئین عومهیر	سهری عوبهیدوللای کوری زیادیان هیتا
١٠٠	عومهیر	سوپاس بۆ ئەو خوایهی که بکوژە کەم که سیک نییه
٧٠	ئەبوو بەکر	سویند به خوا سوپایهك هه‌لناوه‌شینه‌وه
٧٢	ئەبوو بەکر	سویند به‌خوا به‌رخۆ‌له‌یه‌ك، یا عقالتیک
٢١٣	عهلی	سویند به‌خوا هه‌رگیز گومانم نه‌ده‌برد کار بگاته ئەوه
١١٣	خالد	شهویتك که تییدا برۆمه لای بوکیتك
٨٩	عکرمه بن ابی جهل	چهن‌دین جار له دژی په‌یامبه‌ر ﷺ شه‌رم کردووه
٣٠٩	موتهمیم	چی نه‌ئیتی له باره‌ی براکه‌تموه؟
٢٢٤	ئین موبارکه	چی بلیتم له باره‌ی پیاوی‌که‌وه
٨٢	سالم مه‌ولای حزیفه	گه‌ر وابی ئەوه به‌راستی قورئان خوینتیکی خراپم
١٨٤	ئهم‌ده ئین حنبهل	گومراره له گویندیزه‌که‌ی مالی خویان
٢٤٨	ئوم سه‌له‌مه	گویم له جنۆکه‌ بوو شیوه‌نیان بۆ حوسه‌ین ده‌کرد
١٣٦	ئهبی جده‌غفر	عه‌بدوللای بن سه‌به‌و بانگه‌شه‌ی په‌یامبه‌رایه‌تی نه‌کرد
١١٧	عومهیر	عه‌بدوللای کوری عومه‌ر نه‌بیته‌ چاودیز به‌ سه‌رتانه‌وه
١٩٤	موعاویه	عه‌لی له عی‌راقه‌وه سوپای کۆکردۆته‌وه و به‌ری‌وه‌یه
٨٧	ئەبو بەکر	کۆبینه‌وه و ببنه‌ یه‌ك سه‌ریاز
١٧١	حه‌سه‌نی به‌صری	کۆمه‌لئی یاخی و گومرا بوون له‌ خه‌لکی میسر
١٣٧	عه‌لی	کاتیک بینیم ئەم کاره‌ کارئ گه‌نه
٣٠٧	عائیشه	که په‌یامبه‌ری خوا وه‌فاتی کرد نه‌نسار کۆبوونه‌وه
٣٠٧	خالد	کوا زه‌کاتی ماله‌ کانتان؟ ئەوه چیتانه‌وه
٨٥	عه‌لانی هه‌زره‌می	کی‌ ته‌روات هه‌والیکي نه‌وانه‌مان بۆ بینیت؟
١١٩	عومه‌ر	کی‌ ده‌ست نیشان بکه‌م؟ نه‌گه‌ر نه‌بوعبیده‌ی...

٤٧٦		
٣٥٥	عەلى	كى گوتى له پەيامبەر بوو ﷺ له رۆژى غەدير خومدا
٨٨	خالد	له بهيانيدا دەستخوشي له شەڕەوان دەکرى
١٦٩	جەعفەرى صادق	له حەرەمەين تەواوکردنى نوێژ باشترە
٢٤٨	ئەبن عەبباس	له خەودا پەيامبەرى خوا ﷺ يەنى
١٢٤	ئەبن عومەر	له دواى پەيامبەرى خوا ﷺ کە سەمان بەهاوتا وهاوشانى
١٥٣	ئەبو زەر	له شام بووم جياوازى کەوتە نيوان من و موعاويه
٢٣٩	ئەبن عەبباس	لەبەر ئەوە نەبیت گالته مان پى بکريت
١٧٢	عەمرەى کچى أرتاة	لەو سالتەى وا عوسمان کوژرا لە گەل عائيشەدا بووم
٩٧	عەبدوللا کورى مسعود	لەو کاتەوێ عومەر موسولمان بوو
٣٩٢	موحەممەدى جەواد	ليوهى رپوايت بکەن ئەوە راستە
١٣٩	عائيشە	ليى گەران وەکو جلى پاك
١٩١	عەلى	مژدەى ناگر بە بە بکوژە کەى ئەبن صفیه
٢٤٦	عەلى	من ئەوهم کە داىکم ناوى ليتاوم شير
٢٣٥	حوسەين	من بە نەينى بەيعەت نادم بە ناشکرا بەيعەت ئەدەم
٨٦	عەمرى کورى عاص	من تيرىکم له تيرەکانى ئيسلام و توش..
٢٤٣	حوسەين	من سەرىشکت دەکەم له نيوان سى شتدا
٢١٩	عەمر	من سوپايەك دەبينم پشت هەلناکات تا دوا دنكى
٢٠٠	عەمر	من عەلى له خيلافەت لا ئەبەم هەروەك چۆن
١١٧	عومەر	من کەس لەو کۆمەلە بەشياوتر نازانم
١١١	تولەيحە	من وا بە باش ئەزانم کە کۆمەلا سەرباز بنيرين
٢٤٤	حوسەين	موحاسەبەيەكى نەفسى خۆتان بکەن
٨٣	بەرئائى کورى مالیک	موسولمانەکان هەلّم گرن و فرم دهنه نيو باخەکەوه !
١٩٤	عەلى	موعاويه له شامەوه سوپاى کۆکردۆتەوه و بەرپۆهيه

٣٠٩	ئەبوو بەكر	نە بە خوا شتى وانابى !! ئەو شمشىرىكە..
١٦٩	عوسمان	نويژ باشتىرىن شتىكە خەلك ئەنجامى ئەدات..
٢٣٧	ئىبن زىاد	هانىنى كوپى عورودەم بۆ بىنن..
٧٠	عائىشە	ھەر كە پەيامبەرى ﷺ خوا ۋە فاتى كرد، دەغەلى..
٢٢٠	موعاويە	ھەرچى تىدا دەنوسى بنوسە ئەو بۆ تۆيە
١٧١	عوسمان	ھەركەس چەكەكەى دابىنى لەبەر خوا ئازادى دەكەم..
٥٣	ئەبوو بەكر	ھەركەس موخەمەدى ﷺ دەپەرست
٢٥١	عەلى	ھەموو گەلىك لە ستەمى كارىدەستانى ترساوہ..
٢٠٢	-	ھەموومان كوشتمان !
٣٢٥	ئىبن عەبباس	ھەوال گەيشتە عومەر كەوا خەلكانىك ئەلەين
٥٠	ئەنەس	ھىشتا دەستان لە پەيامبەرى ﷺ ھەلنەگرتبوو
١٢٥	أحمد بن حنبل	ھىچ كام لە خەلىفەكان بەيعةتەكەيان بە ئەندازەى
١٤٠	عوسمان	ھىچ وا بەجورئەتى نەكردن نەرمى خۆم نەبى
١٩٦	أحمد بن حنبل	ھىچى لەبارەوہ نالەيم ھىچ نەگووتن بىوہى ترە
٣٩٤، ١٨٣	عەلى	واز لە من بىنن! وەزىرتان بىم باشتەر لەوہى..
١٠٦	عومەر	وہك جولەكەت كرد
٢٥٦	زەينەبى كچى عەلى	وسىن ئەى ئەھلى كوفە پىاوہكانتان دمانكوژن
٩٩	عومەر	ووتەم لە سى شویندا دەقاو دەق بووہ
٧٩	ئەبوو بەكر	يا شەرىكى مەردانە، يا وازەيتنانىكى سەرشۆر كەرانە
٢٣١	-	يەزىدى كوپى موعاويە مەى دەخواوہتەوہ

٤- پیپرستی سهرچاوه کان

أ- سهرچاوه سوننیه کان

- ١- أمد الغابة في معرفة الصحابة - عز الدين ابن الأثير - مكتبة الشعب - القاهرة .
- ٢- الإصابة في تمييز الصحابة - ابن حجر العسقلاني - دار الكتاب العربي - بيروت .
- ٣- أصول مذهب الشيعة د. ناصر القفازي - ط ١ - ١٤١٤ .
- ٤- إعراب القرآن وصرفه وبيانہ - محمود صافي - دار الرشيد - بيروت ط ١ - ١٤١١ .
- ٥- إملاء ما من به الرحمن - أبو البقاء العكبري - دار العلم - القاهرة .
- ٦- البداية والنهاية - ابن كثير - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ١ - ١٤٠٣ .
- ٧- تاريخ الأمم والملوك - لابن جرير الطبري - دار الأعلمي - بيروت - ط ٥ - ١٤٠٩ .
- ٨- تاريخ بغداد - الخطيب البغدادي - دار الكتب العلمية - بيروت .
- ٩- تاريخ خليفة بن خياط - تحقيق أكرم ضياء العمري - دار طيبة - الرياض - ط ٢ - ١٤٠٥ .
- ١٠- تفسير القرآن العظيم - ابن كثير - تحقيق عبد العزيز غنيم - محمد عاشور - محمد البنا - دار الشعب - القاهرة .
- ١١- تفسير النسفي - أبو البركات النسفي - دار الكتاب العربي - بيروت ١٤١٢ .
- ١٢- تقريب التهذيب - ابن حجر العسقلاني - دائرة المعارف النظامية - حيدر آباد - الهند - ط ١ - ١٣٢٥ .
- ١٣- تهذيب الكمال - أبو الحجاج المزي - تحقيق د . بشار عواد - مؤسسة الرسالة - بيروت - ط ٢ - ١٤٠٣ .
- ١٤- التوسل أنواعه وأحكامه - محمد ناصر الدين الألباني - الدار السلفية الكويت ط ٣ - ١٤٠٥ .

- ١٥ - جامع البيان في تفسير القرآن - محمد بن جرير الطبري - دار الريان - دار الحديث القاهرة ١٤٠٧ .
- ١٦ - الجامع لأحكام القرآن - للقرطبي - دار إحياء التراث - بيروت ١٤٠٥ .
- ١٧ - جامع لبيان العلم وفصله - ابن عبد البر - المطبعة المنيرية - دار الكتب العلمية - بيروت .
- ١٨ - المخرج والتعديل - ابن أبي حاتم - دار إحياء التراث - بيروت - ط ١ ١٣٧١ .
- ١٩ - جوامع السيرة لابن حزم تحقيق إحسان عباس - إدارة إحياء السنة - باكستان .
- ٢٠ - حقيقة الشيعة - عبد الله بن عبد الله الموصلي - دار الحرمين - القاهرة ط ١ - ١٤١٢ .
- ٢١ - حلية الأولياء - أبو نعيم الأصبهاني - دار الكتاب العربي - ط ٥ - ١٤٠٧ .
- ٢٢ - دقائق التفسير - ابن تيمية تحقيق محمد الجليلد - مؤسسة علوم القرآن - دمشق - ط ٢ - ١٤٠٤ .
- ٢٣ - زاد المسير في علم التفسير - ابن الجوزي - المكتب الإسلامي - دمشق ط ٣ - ١٤٠٤ .
- ٢٤ - ضحى الإسلام - أحمد أمين - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ١٠ .
- ٢٥ - الضعفاء الكبير - أبو جعفر العقيلي - تحقيق د. عبد المعطي قلعجي - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ١ - ١٤٠٤ .
- ٢٦ - ضعيف الجامع الصغير - محمد ناصر الدين الألباني - المكتب الإسلامي دمشق ط ٢ - ١٣٩٩ .
- ٢٧ - الطريق إلى الجنة دار ابن المبارك للنشر والتوزيع - ط ١ - ١٤١٤ .
- ٢٨ - ظهر الإسلام أحمد أمين - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ٥ .
- ٢٩ - العبر في خبر من غبر - شمس الدين الذهبي - تحقيق محمد بسيوني زغلول - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ١ - ١٤٠٥ .
- ٣٠ - العقيدة الواسطية - ابن تيمية - شرح د. صالح الفوزان - مكتبة المعارف بالرياض ط ٥ ١٤١٠ .
- ٣١ - العلل الواردة في الأحاديث النبوية - علي بن عمر الدارقطني تحقيق د. محفوظ الرحم السلفي - دار طيبة - الرياض ط ١ - ١٤٠٥ .

٣٢- فتح الباري بشرح صحيح البخاري - ابن حجر العسقلاني - تحقيق محب الدين الخطيب - تعليق عبد العزيز ابن باز - المكتب السلفية - القاهرة .

٣٣- فجر الإسلام - لأحمد أمين .

٣٤- الفصل في الملل والأهواء والنحل - ابن حزم - تحقيق د. محمد إبراهيم نصر - د. عبد الرحمن عميرة - دار الجيل - بيروت .

٣٥- فضائل الصحابة - أحمد بن حنبل - تحقيق وصي الله بن محمد عباس - دار العلم - جدة - ط ١ - ١٤٠٣ .

٣٦- طبقات الشافعية الكبرى - تاج الدين السبكي - تحقيق محمود محمد الطناحي - دار إحياء الكتب العربية - القاهرة .

٣٧- الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعة - الشوكاني - تحقيق عبد الرحمن المعلمي - المكتب الموضوع الإسلامي - دمشق - ط ٢ - ١٣٩٢ .

٣٨- قاعدة جلييلة في التوسل والوسيلة ابن تيمية - تحقيق ربيع بن هادي المدخلي - مكتبة لينة - دمنهور - مصر - ط ١ - ١٤٠٩ .

٣٩- القول البديع في الصلاة والسلام على الحبيب الشفييع للسخاوي - دار الكتب العلمية - بيروت - ط ٣ - ١٣٩٧ .

٤٠- الكامل في التاريخ - لابن الأثير - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ٥ ١٤٠٥ .

٤١- الكامل في ضعفاء الرجال - أبو أحمد ابن عدي - دار الفكر - بيروت ط ٢ - ١٤٠٥ .

٤٢- الكشاف - محمود بن عمر الزمخشري - دار المعرفة - بيروت .

٤٣- لسان العرب - ابن منظور - دار صادر - بيروت .

٤٤- لسان الميزان - ابن حجر العسقلاني - مؤسسة الأعلمي - بيروت - ط ٣ ١٤٠٦ .

٤٥- المجروحين - لابن حبان - تحقيق محمد إبراهيم زيد - توزيع دار الباز مكة المكرمة .

٤٦- مجموع الفتاوى - لابن تيمية - جمع عبد الرحمن بن محمد بن قاسم .

- ٤٧- مختصر تاريخ دمشق- ابن منظور- تحقيق روحية النحاس- دار الفكر- دمشق- ط ١- ١٤٠٤ .
- ٤٨- مختصر التحفة الأثني عشرية - شاه عبد العزيز الدهلوي - اختصار محمود شكري الألوسي - تحقيق محب الدين الخطيب - المطبعة السلفية - القاهرة ١٣٧٣ .
- ٤٩- مروج الذهب ومعادن الجوهر أبو الحسن المسعودي- تحقيق محمد محيي الدين عبد الحميد- دار المعرفة - بيروت - ١٤٠٣ .
- ٥٠- المستدرک علی الصحیحین- أبو عبد الله الحاكم - دار الكتاب العربي - بيروت .
- ٥١- مسند أحمد بن حنبل - دار الكتب العلمية - ط ٢ - ١٣٩٨ .
- ٥٢- مسند أحمد - بتحقيق أحمد شاكر - دار المعارف - القاهرة - ١٣٧٧ .
- ٥٣- المعجم الصغير - سليمان بن أحمد الطبراني - تقديم كمال يوسف الحوت - مؤسسة الكتب الثقافية - بيروت ط ١ - ١٤٠٦ .
- ٥٤- المعجم الكبير - سليمان بن أحمد الطبراني - تحقيق حمدي السلفي - ط ٢ .
- ٥٥- المغني - موفق الدين ابن قدامة - دار الفكر - بيروت - ط ١ - ١٤٠٥ .
- ٥٦- المقاصد الحسنة - السخاوي - تحقيق محمد عثمان - دار الكتاب العربي - بيروت ط ١ - ١٤٠٥ .
- ٥٧- الموافقات في أصول الشريعة - أبو إسحق الشاطبي - عناية عبد الله دراز - دار الكتاب العلمية - بيروت .
- ٥٨- ميزان الاعتدال - محمد بن أحمد الذهبي - تحقيق علي محمد البجاوي - دار المعرفة بيروت .
- ٥٩- نزہة النظر في شرح نخبة الفكر - ابن حجر العسقلاني - مكتبة طية المدينة المنورة ١٤٠٤ .
- ٦٠- النهاية في غريب الحديث - ابن الأثير - تحقيق طاهر الزاوي - مكتبة العلمية - بيروت .

ب- سهرچاوه شيعيه كان

- ٦١- بحار الأنوار - محمد باقر المجلسي - مؤسسة الوفاء - بيروت - ط ٢ - ١٤٠٣ .
- ٦٢- تفسير الصافي - الفيض الكاشاني - دار الأعلمي - بيروت .
- ٦٣- تفسير القمي - علي بن إبراهيم القمي - مطبعة النجف ١٣٨٧ .
- ٦٤- رجال الكشي - أبو عمر الكشي - تقديم أحمد السيد الحسيني .
- ٦٥- رجال النجاشي - أبو العباس النجاشي - مكتبة الداودي - قم - إيران .
- ٦٦- رسالة الإيمان ميرزا حسن الخائري الإحقاقي - مكتبة الصادق - الكويت - ط ٢ - ١٤٠٥ .
- ٦٧- الغدير في الكتاب والسنة والأدب الأميني - دار الكتاب العربي - بيروت - ط ٤ - ١٣٩٧ .
- ٦٨- فصل الخطاب في إثبات تحريف كتاب رب الأرباب حسين بن محمد تقي التوري الطبرسي بعناية محمد رضا الطباطبائي ١٢٩٨ .
- ٦٩- في ظلال التشيع - محمد بن علي الحسيني - ط ١ - ١٤٠٣ - مؤسسة الوفاء - بيروت .
- ٧٠- الكافي أبو جعفر الكليني - تحقيق علي أكبر الغفاري - دار الأضواء - بيروت - ١٤٠٥ .
- ٧١- كشف الغمة في معرفة الأئمة - أبو الفتح الأربلي - دار الأضواء - بيروت - ط ٢ - ١٤٠٥ .
- ٧٢- لماذا اخترت مذهب الشيعة ؟ - محمد مرعي الأنطاكي - ط ٣ - حلب - مؤسسة الوفاء .
- ٧٣- المراجعات - عبد الحسين الموسوي - تحقيق حسين الراضي - الدار الإسلامية - بيروت - ط ٣ - ١٤٠٦ .
- ٧٤- نهج البلاغة - دار التعارف - بيروت - ط ١ .
- ٧٥- الوافي - الفيض الكاشاني - مكتبة علي بن أبي طالب - أصفهان - إيران - ط ١ - ١٤٠٦ .
- ٧٦- وسائل الشيعة - الحر العاملي - تحقيق مؤسسة آل البيت - قم - ط ١ - ١٤٠٩ .

پیوستی شه جهره کان

- ۶۸ شه جهره ی تایبه تمندی نه بویه کر به پیامبره وه صلی الله علیه و آله
 ۷۴ شه جهره ی هه لگه پراوه کان
 ۲۶۷ شه جهره ی ره چله کی حوسه دین و موعاویه
 ۴۰۷ شه جهره ی بهنی هاشم
 ۴۰۸ شه جهره ی نه بو تالب

پیڑستی بابہ تہ کان

- پیشہ کی وہ رگیر ۴
- پیشہ کی نوسہ ۱۳
- چہند مہ بہ ستیکی گرنگ لہ بہ ردہم میڑودا ۲۳
- ریخوشکار ۲۵
- بہندی یہ کہم: ۵۳
- رووہ میڑویہ کان لہ وفاتی پہ یا مہرہ وہ صلی اللہ علیہ وسلم تا سالی ۶۱ک ۵۳
- ریخوشکار ۵۴
- بہشی یہ کہم: ۵۹
- خیلافہ تی ئہ میری ئیمانداران ئہ بو بہ کری صدیق صلی اللہ علیہ وسلم سالی ۱۱ بو ۱۳ک ۵۹
- ریخوشکار ۶۰
- باسی یہ کہم: سہ قیفہ بہنی ساعیدہ ۶۲
- باسی دووہم: ئہ بوہ کری صدیق صلی اللہ علیہ وسلم لہ چہند دیریکدا ۶۹
- باسی سینہم: گرنگترین رووداوہ کانی خیلافہ تی ئہ بوہ کری صدیق صلی اللہ علیہ وسلم: ۸۰
- * ئہ سوہ دی عہنسی (عہ بہ لہی کوری کہ عب): ۸۸
- * تولہ یحی ئہ سہ دی: ۸۹
- * ئہ سہ د و غہ تہ فان: ۹۰
- * سہ جاح و بہنی تہ میم: ۹۱
- * بہنی حدنیفہ وجہنگی یہ مامہ: ۹۲
- * ہہ لگہ پانہ وہی خہ لکی بہ حرہین : ۹۴

- * جهنگى يەرموك: ٩٨
- بەشى دووهم: ١٠٣
- خيلافەتى ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورپى خەتتاب رضي الله عنه لە سالى ١٣ بۆ ٢٣ ك ١٠٣
- رېخۆشكار ١٠٤
- باسى يەكەم: ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورپى خەتتاب رضي الله عنه لە چەند دېرېكدا ... ١٠٨
- باسى دووهم: گرنگترين پوداوه كەنى سەردەمى عومەرى كورپى خەتتاب رضي الله عنه: ١١٣
- * روداوى (قادسيه)ى موحەپەمى ١٤ ك: ١١٣
- بەشى سىيەم ١٢٨
- خيلافەتى ئەمىرى ئيمانداران عومەرى كورپى عەففان رضي الله عنه سالى ١٢٨
- ٢٣ بۆ ٣٥ ك ١٢٨
- باسى يەكەم: عوسمان چۆن خيلافەتى گرتە دەست؟ ١٢٩
- * چىرۆكى شورا: ١٢٩
- باسى دووهم: عوسمانى كورپى عەففان لە چەند دېرېكدا ١٣٩
- باسى سىيەم: گرنگترين پوداوه كەنى خيلافەتى عوسمان رضي الله عنه ١٤٤
١. جهنگى ئيفريقيا سالى ٢٧ ك: ١٤٥
٢. روداوى جرجير و بەرەپر لە گەل موسولماناندا سالى (٢٧ ك): ١٤٥
٣. (ذات الصورى) سالى (٣١ ك): ١٤٧
٤. فراوان كردنى مزگەوتى پەيامبەر صلی اللہ علیہ وسلم: ١٤٧
٥. دروستكردنى يەكەمىن كەشتى گەلى دەريايى: ١٤٧

٦. دووباره کوکردنه وهی قورئان. ١٤٧
- باسی چواره م: دهستپیکردنی فیتنه ١٤٩
- هوکاره کانی فتنه که: ١٤٩
- باسی پینجه م: نهو شتانه ی که له عوسمانیان گرت ﷺ ١٥٨
- نه مانه ش شایه تی زانایانن بو نهو والیانه: ١٦٤
- یه که م: موعاویه ی کورپی نه بو سفیان. ١٦٥
- دوو م: عه بدوللای کورپی سه عدی کورپی نه بی سه رح. ١٦٥
- سییه م: سه عیدی کورپی عاص: ١٦٦
- چواره م: عه بدوللای کورپی عامری کورپی کوره یز. ١٦٦
- پینجه م: وه لیدی کورپی عوقبه ١٦٦
- لینگرتنی یه که م:
- لینگرتنی دوو م: دوورخستنه وهی نه بو زه ر بو ره بزه ١٧١
- لینگرتنی سییه م: پینج یه کی دهسکه وتی ئیفریقیای داوه ته مه پروان. ١٧٣
- لینگرتنی چواره م: سوتاندنی موصحه فه کان. ١٧٤
- لینگرتنی پینجه م: داویه تی له ئیبن مسعود تا ریخو له کانی ته قاندوه، ههروه ها داویه تی له عه مپاری کورپی یاسر هه تا په راسوه کانی شکاندوه ١٧٦
- لینگرتنی شه شه م: زیاد کردنی جی له وه ری قه ده غه (الحمی): ١٧٦
- لینگرتنی هه وته م: نویژی سه فه ری کورت نه کردو ته وه. ١٧٧
- لینگرتنی هه شته م و نوییه م و دهیه م: له به در ئاماده نه بوو، له ئوحد رای کرد، له ١٧٨

لینگرتنی یازدههم: عوبهیدوللای کورپی عومهری له بهرانبر هورموزان نه کوشتهوه:

١٨٠

لینگرتنی دوازدههم: زیاد کردنی بانگی دووهمی پوژی جومعه. ١٨٤

لینگرتنی سیازدههم: گیرانهوهی چهکم، له کاتیکدا پدیامبهری صلی الله علیه و آله نه فی کردبوو. ١٨٥

باسی شهشهم: کوشتنی عوسمانی کورپی عهففان صلی الله علیه و آله ١٨٨

کی عوسمانی کوشت؟ ١٩١

بهشی چوارهم:

خیلافهتی ئهمیری ئیمانداران عهلی کورپی ئهبو تالب صلی الله علیه و آله له سالی ١٩٧

٣٥بۆ ٤٠ کۆچی ١٩٧

باسی یهکم: عهلی کورپی ئهبو تالب صلی الله علیه و آله له چند دیریکدا ١٩٨

جهنگی خندهق: ٢٠٣

پوژی خهیهه: ٢٠٤

* بهیعت پیدانی عهلی صلی الله علیه و آله: ٢٠٥

باسی دووههم: گرنگترین رووداوهکانی خیلافهتی عهلی صلی الله علیه و آله ٢٠٨

* جهنگی جهمهل (سالی ٣٦ک): ٢٠٨

ووتو ویژ و دانوستانهکانی پیش شهههکه: ٢١٠

ههولهکان بۆ راگرتنی شهههکه: ٢١١

کوشتنی تهلهه و زویهیر: ٢١٣

دوای شهههکه: ٢١٤

بۆچی عهلی بکوژهکانی عوسمانی نه کوشت؟ ٢١٦

- ٢١٨ جەنگى صىففىن (سالى ٣٧ك):
- ٢٢٠ ئايا موعاويه شەرى كورسى بوو؟
- ٢٢٤ ئەو ھاوئلانى بەشدارى ئەم شەپانەيان كرد؟
- ٢٢٥ * چىرۆكى داوهرى كردن(تەكىم)
- ٢٢٨ * جەنگى نەهرەوان (سالى ٣٨ك):
- ٢٣٥ باسى سىيەم: كوشتنى ئەمىرى ئىمانداران عەلى كورپى ئەبو تالب عليه السلام سالى ٤٠ك
- ٢٣٧ باسى چوارەم: ھۆكارى جىاوازي نىوان ھاوئلانى
- ٢٣٨ ھەلوئىستى ھاوئلانى لەمەر ئەو جەنگانە:
- ٢٤٥ بەشى پىنجەم
- ٢٤٥ خىلافەتى ئەمىرى ئىمانداران ھەسەنى كورپى عەلى عليه السلام لەسالى ٤٠بۆ ٤١ك ...
- ٢٤٧ باسى يەكەم: ھەسەنى كورپى عەلى عليه السلام لە چەند دىرەكدا:
- ٢٥٠ باسى دووہەم: بەيەتدان بە ھەسەنى كورپى عەلى عليه السلام
- ٢٥٢ بەشى شەشەم
- خىلافەتى ئەمىرى ئىمانداران موعاويەى كورپى ئەبوسوفيان عليه السلام لەسالى ٤١بۆ ٤٠ك
- ٢٥٢
- ٢٥٣ باسى يەكەم: موعاويە عليه السلام لە چەند دىرەكدا:
- ٢٥٧ باسى يەكەم: گرنگەترىن روداوہكانى سەردەمى موعاويە
- ٢٥٧ * غەزاكردنى قوستەنتىنيە سالى ٥٠ك.
- ٢٥٨ * بنىاتنانى شارى قەيرەوان.
- ٢٥٨ * لە خىلافەتموہ بۆ مىلاكەت:

- * وهفاتی حهسه نی کورپی عهلی ﷺ: ٢٦٠
- ههر لهم ماوهیه دا و له سائی ٤٩ك حهسه نی کورپی عهلی وهفاتی کرد. ٢٦٠
- ئایا یهزید شیاو بووه بۆ خیلافهت یان نا؟ ٢٦٢
- بهشی ههوتهم ٢٦٥
- خیلافهتی یهزیدی کورپی معاویه له سائی ٣٥بۆ ٤٠ك ٢٦٥
- باسی یه کهم: به یعهتدان به یهزید و رهزکردنه وهی له لایهن حوسهینه وه ٢٦٦
- پاشان ده رچوونی له مه ککه وه بۆ کوفه ٢٦٦
- * خه لکی عیراق نامه بۆ حوسهین دهنیرن : ٢٦٦
- * حوسهین موسلیمی کورپی عهقیل دهنیرت : ٢٦٧
- * عوبهیدوللای کورپی زیاد ده کرت به ئه میری کوفه : ٢٦٧
- * ده رچوونی حوسهین ﷺ بۆ کوفه : ٢٦٨
- * خه لکی کوفه پشتی موسلیمی کورپی عهقیل بهر ده دهن: ٢٦٩
١. عهبدوللای کورپی عه بباس: ٢٧١
٢. ئیبن عومهر: ٢٧١
٣. عهبدوللای کورپی زوبهیر: ٢٧٢
٤. ئه بو سه عیدی خودری: ٢٧٢
- * حوسهین ده گاته قادسیه: ٢٧٣
- باسی دووهم: کوشتنی حوسهین ﷺ ٢٧٥
- * حوسهین ئاموژگاری سوپای کوفه ده کا و خویان بیر دینیته وه: ٢٧٧
- * رووداوی طه ف (سائی ٦١ ك): ٢٧٩

- * کي له خانه واده کي حوسه ين کوژرا؟ ٢٨٠
- باسي سييه م: کي حوسه يني کوشټ ﷺ? ٢٨٥
- باسي چواره م: هه لويستي خه لک له ناست کوشټني حوسه ين ٢٩٦
- * دوو بيدعهي تازه داهي تراو: ٢٩٩
- باسي پيښه م: هه لويستي نه هلي سوننه و جه ماعت له ناست يه زيدي کوري
- موعاويه ٣٠١
- هه لويستي يه زيد له کوشټني حوسه ين ﷺ: ٣٠١
- به ندي دووهم: عه داله تي هاوه لان (رضي الله عنهم) ٣٠٨
- به شي يه که م ٣٠٩
- پيښاسي هاوه لتي له پوي زمانه واني و زاراوه ييه وه ٣٠٩
- به شي دووهم ٣١٩
- کي تانه له عه داله تي هاوه لان ده دات؟ ٣١٩
- باسي يه که م: تانه وه شينه کان چيان ده وي له هاوه لاني موحه مده ﷺ? ٣٢٠
- باسي دووهم: نه و تا قم و گروپانه که تانه يان له عه داله تي هاوه لان داوه له گه ل
- به لکه کانيان ٣٢١
- به شي سييه م ٣٢٦
- هه نديک گوماني سهر هاوه لان و ره واندنه و ه يان ٣٢٦
- شوبه ي يه که م: فهر موده کي په يام بهر ﷺ له سهر حوز ٣٢٧
- شوبه ي دووهم: خوي گه و ره مه دحي هه موو هاوه لاني نه کردووه ٣٣١
- شوبه ي سييه م: له عومره ي حوده ييه دا په يام بهر يان ﷺ تور په کردووه ٣٣٧

شوبه‌ی چواره‌م: ئەو گومانەیان: کە پەيامبەری خوا ﷺ نەفرەتی کردوووە لەوانەى بەشداری سوپاکەى ئوسامە ناکەن، کەچی ئەبویە کر و عومەر بەشداریان نەکردوووە:

٣٤١

شوبه‌ی پینجەم: کوشتنی مالکی کۆری نوێرە لە لایەن خالدى کۆری وەلیدەووە. ٣٤٣
شوبه‌ی شەشەم: جا ئەم زەیدە لە جەنگی یەمامەدا لە شەری هەلگەراوەکان لەگەڵ

بەنى حەنیفەدا شەهید بوو..... ٣٤٦

کوشتنی حیحى کۆری عەدى لە لایەن ٣٤٧

بۆچی موعاویە حیحى کۆری عەدى کوشت؟ ٣٤٧

شوبه‌ی حەوتەم: سەمى ئەبویە کر لە میراتەکەى فاتیمە..... ٣٤٩

شوبه‌ی هەشتەم: عومەر لە بارەى بەیعه‌تەکەى ئەبویە کرەووە وتوویەتى: ٣٦٣

شوبه‌ی نۆیەم: ئەو درۆیەیان کە ئەلین عومەر وتوویەتى: ٣٦٦

پەيامبەرى خوا ﷺ و پێنە دەکا ٣٦٦

شوبه‌ی دەیەم: عومەرى کۆرى خەتتاب نەهى کردوووە لە مۆتەعى حەج و مۆتەعى

ئافەرەتان ئەو دووانەش دوو شتى پێپێدراون، ئیتر چۆن عومەر حەلّالک حەرّام دەکات

کە خوا رێگەى پێداوە..... ٣٧١

شوبه‌ی یازدەهەم: تۆمەتبارکردنى عائیشە و حەفصە بە کافر بوون ٣٧٥

شوبه‌ی دوازدەهەم: موعاویە زیادى کردۆتە کۆرى خۆى..... ٣٨٠

پوخته ٣٨٢

بەندى سییه ٣٨٧

کى خەلیفه‌یه لە دواى پیغه‌مبەرى خوا ﷺ؟ ٣٨٧

- ۳۸۸ ریخو شکار
- ۳۸۸ بهشی یه کهم: بهلگه نهقلیه کان.
- ۳۹۰ بهشی یه کهم
- بهلگه نهقلیه کانی نهوانه ی عهلی له نهویه کرو عومهر و عوسمان له پیشتتر داده نین بو
- ۳۹۰ خیلافهت له گهل رهواندنه وهیان
- ۳۹۱ باسی یه کهم: فهرموده کی غه دیر
- ۳۹۳ * هوکاری گوتنی نهم ووته یی په یامبه ر صلی الله علیه و آله به عهلی:
- ۴۰۲ باسی دووهم: فهرموده ی کراسه که و ثایه تی موباهه له
- ۴۱۳ باسی سییه م: ثایه تی ویلایهت
- ۴۲۱ باسی چواره م: فهرموده ی مه نزیله
- ۴۲۷ باسی پینجه م: ثایه تی ذوی القربی
- ۴۳۳ باسی شه شه م: فهرموده ی سه قه لهین
- ۴۳۸ باسی جهوته م: فهرموده ی (عهلی له منه و منیش له عهلیم)
- ۴۴۱ باسی هه شته م: فهرموده ی (دوازه ئیمامه که)
- ۴۴۵ باسی نزیه م: فهرموده ی: (أنا مدینه العلم وعلی بابها)
- ۴۴۸ باسی دهیه م: فهرموده ی (الإنذار یوم الدار)
- ۴۵۳ بهشی دووهم
- بهلگه عهقلیه کانی نهوانه ی عهلی له نهویه کر و عومهر و عوسمان له پیشتتر داده نین بو
- ۴۵۳ خیلافهت له گهل رهواندنه وهیان
- ۴۵۴ باسی یه کهم ننازاترین کهس بووه له دوا ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله

- ٤٥٦ باسى دووهەم:
- ٤٥٧ باسى سێهەم: بەرەچە ئەك نزیكترین كەسە لە پەيامبەرەوه ﷺ
- ٤٥٨ باسى چوارەم: یەكەمینیانە موسلمان بووه
- ٤٥٩ باسى پێنجەم: هەرگیز سوژدەى بۆ بت نەبردووه
- ٤٦٠ كۆتایى
- ٤٦٠ چەند پرسىارلىكردنىكى گەنگ كە ئەيىت بكەى:
- ٤٦٣ پێرستەكانى كۆتەيه كە
- ٤٨٨ پێرستى شەجەرەكان
- ٤٨٩ پێرستى بابەتەكان

خوێندەری سەنگین: ئەم کتێبە یاس لە مابووبە گێ حێزووی ژێ
 کورت لادگات کە بریتیە لە وەفاتی پێغەمبەر ﷺ تا کوشتنی
 حوسەین ﷺ، دواى باسکردنیکی پوختی دوو دوا، حێزووی بە گانی
 ئەو دەمە، وەلاسی ئەو شوبە و گومانانەى ئەپار و گروپە لاریکان
 دەداتەو کە هەر لە کۆشەو دەزایەتی کۆمەڵای وێگەر بوویان
 کردوو، ئەک بە شوێنکەوتنی بەلگە و سووری خوا، بەلگە بە
 شوێنکەوتنی تارەزوو و هەوا... تا چەند ئەو بەلگە پاست و
 دروست و صدیحەن، پاشان تا چەند بۆ مەبەست و مەراسە گانی
 ئەوان دەشین، ئایا بەلگە بە دەستیانەو، یان بەلگە
 بەسەریانەو؟

ئەمە چایی دوو سی کتێبی «دەمینک لە میژوی ئیسلام»
 کە بە تەریق و پشتیوانی خۆی میهرەبان، سالیکی ئەمرد چایی
 بەکەسی تەواو بوو -لە مەشقا فەرژ و مینشەت لە سەرەتا و
 کوتایی، ئە پاش و ئە پشدا هەر بۆ خۆی فەزەخەشتە... وا بە
 پشتیوانی خۆی میهرەبان چایی دوو سی دەستکاری کراو و بۆ
 زیادکراو و هەلەچنی کراو ئە بەرگێکی نوێدا دەخوێتەو بەردەستی
 خوێندەرانی، بە هێوای سودمەند بوون و پێکردنەوی ئەو بۆشاییە
 کە ئەم یارەدا لە کتێبخانەى کوردیدا بەدی دەکرێت، خۆی
 میهرەبان ئیخلاص بە هەموو لایە کمان بەخشیت و تەوفاقمان
 بەدات بۆ ئەوێ خۆی پێی خوشە...

علی خان

نومێنەى ئەمەى
 ئێمە بەدات
 مەرو - ئەمەى بەدات - زۆر ناوێى خۆى بەدات
 تەل: 2518138
 موبایل: 0758465177
 www.al-talheer.com
 talheer@yahoo.com